മലങ്കരയുടെ
മഹാനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

കുന്നംകുളം ആത്മപോഷിണി പബ്ലീഷേഴ്സ് 2004 മാർച്ചിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

ആമുഖം

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മലങ്കരസഭയിൽ ഗൗരവപൂർവ്വം പഠിക്കാതെയും വിശകലനം ചെയ്യാതെയും രേഖപ്പെടുത്താതെയും പോയ കാലഘട്ടമാണ്. സത്യത്തിൽ ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ സുവർണ്ണ അദ്ധ്യായം എന്ന് ആ അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടുകളെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. കേരള സഭയെയും കേരള സംസ്ക്കാരത്തെയും തേജോമയമായ പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു സംക്രമിപ്പിച്ച ഒരു മഹാപ്രതിഭയാണീ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടത്തിന്റെ മുഖ്യശില്പി. 1912 മുതൽ വ്യവഹാര കോലാഹലങ്ങളിലേക്കു കച്ച കെട്ടി ഇറങ്ങാൻ നിർബദ്ധമായ സഭയും സമുദായവും തേജോമയമായ മുൻ കാലഘട്ടം സമ്മാനിച്ച തിളക്കമാർന്ന സംഭാവനകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. തിരിച്ചറിയാമായിരുന്ന പരുമല പിതാവിന്റെ ദേഹവിയോഗമാകാം ഒരു കാരണം. ജനാധിപത്യപരവും സുതാര്യവുമായ മുൻഗാമിയുടെ പ്രവർത്തനശൈലികൾ പിൻഗാമി അസ്വീകാര്യമെന്ന് കരുതി തിരസ്കരിച്ചത് മറ്റൊരു കാരണമാകാം. ഏതായാലും ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ തമസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ട ചിത്രമാണ് സഭാചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്.

എന്നാൽ ആ നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി 1990-കളിൽ കണ്ടുകിട്ടിയതോടെ ഇരുട്ട് മാറി. സംഭവങ്ങളിൽ നേരിട്ട് സാക്ഷിയും പങ്കാളിയും വിമർശകനും ആയിരുന്ന കണ്ടനാട്ട് കരോട്ട് വീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ (പിന്നീട് കൊച്ചിയുടെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) എഴുതിയ കൈയെഴുത്ത് സഭാചരിത്രം തമസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ട പല സംഭവങ്ങളിലേക്കും വെളിച്ചം വീശി. മഹാത്മാവായ ഒരാത്മീയ മഹാപുരോഹിതന്റെയും നവോത്ഥാന നായകന്റെയും സംക്രമപുരുഷന്റെയും ദേശാഭിമാനിയുടെയും ക്രാന്തദർശിയുടെയും ചിത്രം അതോടെ മറ നീക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ അനന്വയം എന്ന് സത്യസന്ധമായി വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു മഹാപുരുഷനെ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി വെളിപ്പെടുത്തി. അതോടെ ആ മഹാവ്യക്തിത്വത്തെ സമകാലരേഖകളുടെ പ്രാമാണിക പിൻബലത്തോടെ വരച്ചുകാട്ടുവാൻ ആവശ്യമായ ഉപാദാനരേഖകൾ സംലഭ്യമായി. ആ ഉപാദാനരേഖകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രചിച്ച പൂർണ്ണ ജീവചരിത്രമാണിത്.

തമസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷം മലങ്കരയിൽ സൂര്യപ്രഭാവനായി വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. പില്ക്കാല ചരിത്രകാരന്മാർ ബോധപൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിച്ച കഥകൾ ഈ സൂര്യതാപമേറ്റ് ഉരുകിയൊലിച്ചു പോകുന്നത് തികച്ചും സ്വാഭാവികം.

ഒരു പതിറ്റാണ്ടു കാലം നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഫലമായ ഈ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലെ ചരിത്രസാഹിത്യത്തിന്റെയും ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രശാഖയുടെയും ഗണത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞുവിടുന്നു.

വായനക്കാരുടെ വിലയിരുത്തലിന് കാതോർത്തുകൊണ്ട്

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

മാർച്ച് 25, സൂബോറോ പെരുന്നാൾ, 2004

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം

അവതാരിക

1. മലങ്കരസഭ അന്ന്

2. കുന്നംകുളത്ത് നിന്ന് ഒരു ദാവീദ്

3. അനുരഞ്ജനകലയുടെ മാന്ത്രികൻ (പരുമല പടിയോല)

4. മലങ്കരസഭയിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയ ആദ്യത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്

5. കർമ്മധീരനായ പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ

6. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന് ശേഷം

7. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വീണ്ടും അമരക്കാരൻ

8. നീതിപീഠങ്ങളിലൂടെ

9. കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും രാജശില്പി

10. വടംവലികൾ

11. നല്ല പോർ പൊരുതി, ഓട്ടം തികച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു...

അവതാരിക

ഫാ. ഡോ. ജോർജ്ജ് പുലിക്കോട്ടിൽ

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ രചിച്ച മഹാനായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ - പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ജോസഫ് ദ്വിതീയൻ - എന്ന ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം വായിച്ചു. മലങ്കരയുടെ അഞ്ചാം ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നും വലിയ തിരുമേനി എന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമനെന്നും ഒക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന, ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ദിശാബോധവും അഭിമാനവുമായി വർത്തിച്ച നവോത്ഥാന കേരളത്തിന്റെയും ആധുനിക മലങ്കരസഭയുടെയും പിതാവെന്ന് ഏതൊരു ചരിത്രപഠിതാവിനും നിസ്സംശയം വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ആളുമായ ആ മഹാത്മാവിനെ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെയും മറ്റ് സമകാലീന രേഖകളുടെയും അനിഷേധ്യമായ പിൻബലത്തോടെ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലയാളികൾക്കും മലങ്കര സഭയ്ക്കും മുന്നിൽ പുനരാഖ്യാനം നടത്തുകയാണ് ബ. ചീരനച്ചൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം ദശകം മുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകം വരെയുള്ള ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ മലയാളത്തിന്റെയും മലങ്കരസഭയുടെയും ചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള സുവ്യക്തമായ ഒരു കവാടം കൂടെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപനം മുതൽ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരസഭയും സഭാപിതാക്കന്മാരും വഹിച്ച നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് നവീന കേരള ചരിത്രകാരന്മാരും സഭാചരിത്രകാരന്മാർ പോലും ബോധപൂർവ്വമോ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടോ വിസ്മരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അത് സമകാലിക രേഖകളിലെ പ്രമാണങ്ങളിലൂടെ പുനരവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന. ബ. ചീരനച്ചന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ ശക്തമാണ്, അന്യൂനമാണ്, ഒപ്പം ചിന്തോദ്ദ്യോതകവും വിമർശനാത്മകവും വെല്ലുവിളികളുമാണ്. അബദ്ധജഡിലങ്ങളും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവയുമായ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ പകർത്തിയെഴുതി അവയ്ക്കു മുകളിൽ സ്വന്തം പേരുകൾ കൊത്തിവയ്ക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥവും രചനാശൈലിയും അന്യമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ചരിത്രത്തെ അതിന്റെ സൂക്ഷ്മതയിലും തനിമയിലും കാണുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ അവരുടെ ചരിത്രപഠനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കയില്ല.

പതിനൊന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം മലങ്കരസഭയുടെയും മലയാളക്കരയുടെയും തത്കാലഘട്ടത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മവിവരണങ്ങളിലൂടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. പഴയസെമിനാരിയിൽ കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശംഖൊലി മുഴങ്ങുന്നതോടെ സഭയിലും സമൂഹ

ത്തിലും അതിന്റെ മാറ്റൊലികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. കഥാപുരുഷന്റെ രംഗപ്രവേശനത്തിനു മുമ്പുവരെയുള്ള നല്ലൊരു കാലഘട്ട വിവരണവും അന്ന് സഭ നേരിട്ടിരുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂക്ഷ്മാവലോകനം നടത്തിയിരിക്കുന്നത് വായനക്കാരനെ ആ കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ തികച്ചും പര്യാപ്തമാണ്. ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനവും എത്രമാത്രം സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നുവോ അത്രമാത്രം അത് സങ്കീർണ്ണമാകുമെന്നത് ഒരു പൊതു നിയമമാണല്ലോ. പഴയസെമിനാരിയിലെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിലെ ആശയസംഘട്ടനങ്ങളും അഭിപ്രായഭിന്നതകളും ആ രീതിയിലാണ് സത്യത്തിൽ വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ നവീന ആശയങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വരുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടവർ തന്നെ സ്വാർത്ഥതാല്പര്യങ്ങൾക്കായി സഭയെ ബലിയാടാക്കുകയും സ്വതന്ത്ര ഭാരതസഭയെ വിദേശ ആധിപത്യത്തിനു മുന്നിൽ അനാശാസ്യ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അടിയറ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിത്രമാണ് പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാനിലും അത്താനാസ്യോസ് (മരണമില്ലാത്തവൻ) ആയിത്തീർന്ന മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനിലും കാണുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാമൻ ആരംഭിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ (സ്വദേശമെത്രാൻ വാഴ്ച, ആർത്താറ്റ് പടിയോലയിലെ പ്രഖ്യാപനം തുടങ്ങിയവ) ഈ അഭിശപ്ത അധികാരദുർമോഹത്തിലൂടെ നിലംപൊത്തുന്നതും തൽഫലമായി പുതിയ ഒരു വിദേശ ആധിപത്യത്തിന്റെ നുകം മലങ്കരയുടെ കഴുത്തിൽ വരുന്നതും കാണുന്നു. 1860-കൾ മുതൽ മലങ്കരസഭയുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും എങ്ങിനെ ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തെ തരണം ചെയ്യാമെന്നതായിരുന്നു.

വാഴിക്കൽ, മുടക്കൽ, ശപിക്കൽ, നിരോധിക്കൽ തുടങ്ങിയവ സിംഹാസനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവരുടെ ധനാഗമമാർഗ്ഗമായും തമാശയായും നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ലേഖകൻ ആയതിന് അമിത പരിഗണന നൽകിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ചില പ്രസ്താവനകളിലെങ്കിലും തോന്നിപ്പോകുന്നു. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി ഈ രചനയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നായതിനാൽ ആയത് പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതും ആവശ്യമെന്ന് ഒന്നാം അദ്ധ്യായം വായിക്കുമ്പോഴേ ബോദ്ധ്യപ്പെടും (ചരിത്രത്തിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തപ്പെടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഗ്രന്ഥവരി സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണവിഭാഗം എത്രയും പെട്ടെന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് ആശിക്കുന്നു).

കുന്നംകുളത്ത് നിന്നും ഒരു മോശ അഥവാ ദാവീദ് ജനിക്കുന്നു. രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഈ അനുമാനം ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുതീരുമ്പോൾ ഏതു വായനക്കാരനും പൂർണ്ണമായും ശരി വയ്ക്കും. കഥാപുരുഷന്റെ അന്ത്യകല്പനയിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ പൂർണ്ണ എളിമയോടെ തന്നെ ദാവീദിനോട് ഉപമിക്കുന്നുണ്ട്. സ്മര്യപുരുഷന്റെ ബാല്യകാലവിവരങ്ങൾ ആ കാലത്തെ

മത-സാമൂഹിക മണ്ഡലങ്ങളിലേക്ക് നല്ലൊരു കവാടമാണ്. ആർത്താറ്റ്, പാലൂർ, പഴഞ്ഞി, തൊഴിയൂർ ഇടവകകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മലങ്കര മേയിച്ചു ഭരിക്കുന്ന പൗരോഹിത്യ കുടുംബക്രമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക തെരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രകാരം ജനിച്ചു വളരുന്ന ഒരു വിശുദ്ധ പ്രജ, മലങ്കരയുടെ മഹാനായ ദീവന്നാസ്യോസിന് ദൈവം ഒരുക്കിയ ബാല്യം, ബാല്യമെന്ന ആ തൂയോബോയ്ക്കു ശേഷം യൗവനം മുതൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ഫലം കായ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിൽ എന്ത് അത്ഭുതം. ഇസ്രാ യേലിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഫറവോന്റെ അരമനയിൽ ഒരുക്കപ്പെട്ട മോശ യെയും യിശ്ശായിയുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെയല്ല; ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ ജന ത്തെത്തന്നെ മേയിക്കുവാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ദാവീദിനെയും ഒരു ക്കിയ ദൈവം മലങ്കരയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി കുന്നംകുളത്തുനിന്നും യോസേ പ്പുകുട്ടിയെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരുക്കുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ കാവൽക്കാ രൻ ഉറക്കം തൂങ്ങുന്നുമില്ല; ഉറങ്ങുന്നുമില്ല എന്ന് ചീരനച്ചന്റെ ഈ ഭാഗ ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആഖ്യാനം വായിച്ചപ്പോൾ അശ്രുകണങ്ങളോടെയല്ലാതെ ഓർക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതെ, എത്ര പ്രതിസന്ധികൾ വന്നാലും മല ങ്കര എന്ന തന്റെ അരുമ മകളെ വിശുദ്ധ തോമസ്സ് അപ്പോസ്തോലന്റെ രക്തത്തിലൂടെ വളർത്തി 20 നൂറ്റാണ്ടുകൾ പരിപാലിച്ച മകളെ അവൻ കൈവെടിയുകയില്ല എന്ന ദൃഢവിശ്വാസവും ആത്മീയമായ ഒരു അനു ഭൂതിയും ഈ അദ്ധ്യായം വായിക്കുന്ന ഏതൊരു സഭാചരിത്ര സ്നേഹിക്കും ഉണ്ടാകും. ആദാമ്യപാപം തീർപ്പാൻ ദൈവം മനുഷ്യനായി, ഏറെ ത്യാഗം സഹിച്ചു. ആരെ ഞാൻ അയക്കേണ്ടു, ആർ നമുക്കുവേണ്ടി പോകും, എന്ന ചോദ്യത്തിന് പ്രവാചകൻ മറുപടി കൊടുത്തു. അതെ, മലങ്കരയുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ യൗവനവും തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സർവ്വവും ത്യജിച്ച് യുവാവായ യൗസേപ്പ് മർദ്ദീനിലേക്ക് തിരിച്ചതിന്റെ പുറകിൽ മറ്റെന്തായിരിക്കാം കാരണം? ഫെലിസ്ത്യന്റെ ആക്രോശത്തിനു മുന്നിൽ ഇസ്രായേലിന്റെ അഭിമാനവും രക്ഷയുമാകുന്ന ദാവീദിനോടും പിതൃവാക്യത്തിന് കളങ്കം വരാതിരിക്കുവാൻ രാജ്യഭരണം ഉപേക്ഷിച്ച് വനവാസം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രാമനോടും യൗസേപ്പു ശെമ്മാശ്ശനെ എങ്ങിനെ ചീരനച്ചന് ഉപമിക്കാതിരിപ്പാനാകും? മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ യൗസേപ്പു കത്തനാരുടെ വിരൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചവർ മലങ്കര യുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനും രാജ്യത്തിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിനും അനുയോജ്യ നായ ദാവീദിനെയാണ് കണ്ടെതെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അവനെ ഒരു ക്കിയത് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് എന്ന് തർക്കം കൂടാതെ പറ യാം. തന്റെ പരദേശയാത്രാവിവരണത്തിലെ ഓരോ വരികളും ആയതിനു സാക്ഷ്യമാണ്.

പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ, കല്പനകൾ അവർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടു ള്ളതും അവർ നൽകിയിട്ടുള്ളതുമായ അനുവാദ കല്പനകൾ, ഉടമ്പടികൾ

എന്നിവ അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ സൂക്ഷിക്കുവാനും പഠിക്കുവാനും ഇന്നും മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നാം പരിശോധിക്കണം. ദിവംഗതനായ ശ്രീ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളിയും ബ. ചീരനച്ചനും വെട്ടി ത്തുറക്കുന്ന ഈ പാതയിലേക്ക് പുതിയ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾ കടന്നുവന്നിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആശിച്ചുപോകുന്നു. നമ്മുടെ പഴയ പള്ളി കളിൽ പിതാക്കന്മാരാൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചരിത്രരേഖകൾ ചിതലും പുഴുവും ദഹിപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ അവ സ്വരൂപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം സഭ യിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉന്നതസ്ഥാനി നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് കുറ്റ പ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയുടെ മേല്പൂട്ട് എന്ന് വിളിക്കുന്ന ഒരു ഇരുളടഞ്ഞ മുറിയിൽ യുവജനപ്രസ്ഥാ നത്തിന്റെ പ്രവർത്തകനായിരുന്ന സമയത്ത് പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിച്ച പ്പോൾ ആ ഇരുളിന്റെ മറവിൽ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രരേഖകൾ പലതും ഗാഢനിദ്രയിൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു. ഒരു കൈപ്പെട്ടി തുറന്ന പ്പോൾ പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു ചെപ്പ് അതിൽ ഇരിക്കുന്നു. അതിനകത്ത് എന്തോ കിലുങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിലും വിശുദ്ധമെന്ന് ആദ്യനോട്ടത്തിൽ തോന്നുന്ന ആ വസ്തുവിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. പ്രവേശനം തന്ന വൈദികൻ അനുവദിച്ചതുമില്ല. അന്നുമുതൽ ചുകന്ന പട്ടിനകത്തെ ആ ചെപ്പ് പലപ്പോഴും മനസ്സിൽ വരാറുണ്ട്. മർദ്ദീനിൽ നിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കൈപ്പെട്ടിയാ യിരുന്നുവോ അത്? യാക്കോബ് ദ്വിതീയൻ കൊടുത്തുവിട്ട തിരുശേഷി പ്പുകളാണോ ആ ചുമന്ന പട്ടിനകത്തെ രഹസ്യം? കലങ്ങിമറിയുന്ന സഭാ ന്തരീക്ഷം ശാന്തമാകുമ്പോൾ പൂർണ്ണബഹുമാനത്തോടെ സ്ഥാപിക്കുവാ നായി കരുതിവയ്ക്കപ്പെട്ടതിനാലാണോ തിരുമേനി അന്ന് അവ സൂക്ഷിച്ച് വച്ചത്? ആർക്കാണ് ഇന്ന് ഇതൊക്കെ അറിയേണ്ടത്? തുറന്നിരിക്കുന്നവ പോലും അടയ്ക്കുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവ ശേഷിക്കുന്ന വെളിച്ചംപോലും ഗ്രസിക്കപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ അട ഞ്ഞിരിക്കുന്നവ തുറക്കാൻ ആർക്കുണ്ടു സമയം? തന്റെ അന്ത്യകല്പന യിലെ ശലോമോൻ ഇല്ലാതെപോയ ദാവീദ് എന്നെങ്കിലും പുനർജീവി ക്കുമോ?

ജീവനുള്ള യഹോവ മുൻനടന്ന് ഇസ്രായേലിനെ വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയി ലേക്ക് നയിച്ചിട്ടും മോശയെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി നിർത്തിയിട്ടും അതൊന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനോ ആത്മീയയാത്ര നടത്തുവാനോ ഇസ്രായേലിന് സാധിച്ചില്ല. അതെ, ആ പാളയത്തിലെ പട തന്നെയാണ് മലങ്കരയുടെയും തീരാശാപം. അനുരഞ്ജനകലയുടെ മാന്ത്രികൻ – മൂന്നാം അദ്ധ്യായം ഈ ചരിത്രസത്യത്തിന്റെ പുനരാഖ്യാനമാണ്. നാലരദശകത്തിന്റെ ആ യാത്രയിൽ അഭിനവ മോശ പക്ഷേ തളരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അഗ്നി യിൽ വിശിഷ്ട പുഷ്പങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നത്

അത്ഭുതത്തോടെ മാത്രമേ നോക്കി കാണുവാൻ കഴിയൂ (ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായം മുഴുവൻ ഇക്കാര്യം സാക്ഷിക്കുന്നു). കേരളപതാക, വെട്ടിക്കൽ ദയറാ, പരുമല സെമിനാരി അങ്ങിനെ എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത എന്തൊക്കെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളാണ് ഈ ശോധനയുടെ യാത്രയിൽ മലങ്കരയ്ക്ക് ലഭിച്ചത്. എന്നിട്ടും ഫറവോന്യ അടിമത്വത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഒരു സമൂഹം അവശേഷിക്കുന്നുവെന്നതും ചരിത്രത്തിന്റെ തനിയാവർത്തനം ആകാം!

കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാസ്ഥാനം അന്ന് ഒരു പക്ഷേ ഇന്നത്തേതുപോലുള്ള ആടയാഭരണങ്ങൾ ആയിരുന്നിരിക്കില്ല. എങ്കിലും കോറിയും മെത്രാനുമല്ലാതെ ഒരു സന്യാസിപ്രസ്ഥാനം സഭയ്ക്ക് ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് വിശുദ്ധനായ ഒരു കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ സന്യാസത്തിന്റെ ഉത്തുംഗങ്ങളിലേക്ക് ഉപനയിപ്പിച്ച് വെട്ടിക്കലിൽ പർണ്ണാശ്രമം ചമച്ച് സന്നിവേശിപ്പിച്ച വിശുദ്ധന്റെ മുന്നിൽ ഞാനുൾപ്പെടുന്ന അഭിനവ സന്യാസികൾക്ക് നമോവാകം പറയുവാൻ പോലും അർഹതയില്ലെന്ന് കുമ്പസാരിക്കട്ടെ. വെള്ളിക്കോലിലെ വെള്ളി കണക്കാണ് സഭയിലെ ഇന്നത്തെ സന്യാസപ്രസ്ഥാനം. സിംഹാസനാരൂഢനാവാനല്ലാതെ ഒരു പൂർണ്ണസന്യാസിയാകുവാൻ ആർക്കും പ്രചോദനമില്ലെന്ന ദുരവസ്ഥ. അതിവാർദ്ധക്യത്തിലെങ്കിലും ഇനി ഞാൻ ആത്മവിശ്രമം നടത്തും, പർണ്ണാശ്രമത്തിലിരുന്ന് തേജോരൂപിയാകുമെന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ എന്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആത്മീയതയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ലെന്ന് സ്വയം ചോദിക്കുന്നു. അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഒരു സന്യാസവഴിയിലേക്ക് ത്യജനത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നമ്മുടെ യുവതീയുവാക്കളെ ഒന്നു വിളിക്കുവാൻ നമ്മിൽ ആർക്കു സാധിക്കും? ദൈവം കരുതട്ടെ (ഈ ആത്മവേദനപോലും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് എഴുതുന്നത്).

1873-ലെ പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ സ്മര്യപുരുഷൻ കാണിച്ച ക്രാന്തദർശിത്വം ചീരനച്ചൻ പ്രത്യേകം വരച്ചു കാട്ടുന്നു. അസോസിയേഷൻ തീരുമാനമില്ലാതെ ഒരാളെയും ഭാവിയിൽ മെത്രാന്മാരാക്കുകയില്ല എന്ന ഒരു തീരുമാനം തന്നെ മതി സഭയുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചും സുവ്യക്തമായ ഒരു ഭരണഘടനയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന പാർലമെന്റിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനം അറിയുവാൻ.

അതെ, പരുമലയിൽ ഇപ്പോൾ (2002) പൂർണ്ണ അധികാരത്തോടെ അസോസിയേഷൻ കൂടുവാനും അറിവില്ലായ്മകൊണ്ട് അബദ്ധം കാണിച്ചവരെ സഭാഗാത്രത്തിലേക്ക് തിരികെ ക്ഷണിച്ച് ഇടയത്വവേല ഏല്പിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചത് ശുഭസൂചനയായി കാണാം. അറിവില്ലായ്മയ്ക്ക് പക്ഷേ ഇനിയും സ്ഥാനമില്ലെന്നും അസോസ്യേഷനാണ് അടിസ്ഥാന

മെന്നും ഒരിക്കൽകൂടെ പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ 2004-ലും വരും വർഷങ്ങളിലും പരുമലയ്ക്ക് സാധിക്കട്ടെ.

മലങ്കരയിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയ ആദ്യ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെയ്തികളുമാണ് നാലാം അധ്യായത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. ഈ ഭാഗങ്ങൾ സമകാലിക ചരിത്രരേഖകളുടെ പിൻബലത്തോടെ അച്ചൻ സുന്ദരമായി പുനരാഖ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പത്രോസ് തൃതീയനും പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസും കൂടിക്കാണാതിരുന്നത് പുലിക്കോടന്റെ കളികൊണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടെ തട്ടിവിട്ടത് പാടി നടക്കുകയായിരുന്ന മലങ്കരസഭാ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ മുന്നിൽ ബഹു. അച്ചൻ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും "പഞ്ചകല്യാണി"യെപ്പോലും വാഴ്ത്തിപാടുന്നവർ തെറ്റു തിരുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ. 1685-ലെ ഈവാനിയോസിന്റെ എഴുത്തുകൾ മുതൽ (ഇതിനെ ചരിത്രം എന്നു വിളിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല) മലങ്കര പാടിയ ചരിത്രപരമായ അന്ധത മാറ്റിയെടുക്കുവാൻ ഒരു കേസരി ഇല്ലാതെ പോയെന്ന് ചീരനച്ചൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ അച്ചൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ കേസരിത്വത്തിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നുവെന്ന് ഇതിലെ വായനക്കാർക്ക് തീർച്ചയായും പറയുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. അച്ചന്റെ സഭാചരിത്രരചനകളിലെ കേസരിഗർജ്ജനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുറേക്കൂടെ ആഴത്തിൽ മുഴങ്ങുന്നു, അവയ്ക്ക് പ്രതിധ്വനികളും. ധൈര്യമുള്ള കേസരിമാർക്ക് പ്രതിശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയും മുഴങ്ങട്ടെ. ഒരു പുതിയ സഭാചരിത്ര പഠനത്തിനും ചർച്ചകൾക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം വഴി വയ്ക്കട്ടെ. ഏതായാലും മലങ്കരയുടെ അന്ത്യോഖ്യാബന്ധം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ സൃഷ്ടിയല്ല; മറിച്ച് കഥയറിയാതെ ആട്ടം കണ്ടവർ എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഇരുന്നൂറോളം വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് (1685 മുതലെങ്കിലും) ആവർത്തിച്ചതാണെന്നും ഈ പ്രഹേളിക സ്വാർത്ഥലാഭത്തിന് ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയ നവീകരണക്കാരുടെ മുന്നിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുകയല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ അതു ചെയ്യുവാൻ നേതൃത്വം നൽകിയെന്ന അപരാധമേ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയിൽ ഉള്ളുവെന്നും അച്ചൻ തെളിയിക്കുന്നു.

ഒപ്പം ദേശസ്വാതന്ത്ര്യം സ്വപ്നം കാണുവാൻ പോലും അവകാശമില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് മലയാളത്തിൽ ഒരു അസോസ്യേഷന് രൂപം നൽകുകയും ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ഭരണഘടന അഥവാ കാനോൻ രൂപീകരിക്കുകയും പൂർണ്ണ ജനപങ്കാളിത്തത്തോടെ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ പണിയുകയും ചെയ്തുവെന്ന തെറ്റു മാത്രമാണ് - അത് തെറ്റാണെങ്കിൽ - അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. വി. പത്രോസിന്റെ നാമധാരിയായ ശേമ്യ വംശജൻ സ്വതഃസിദ്ധമായ ചില പരാക്രമങ്ങൾ കാണിച്ചപ്പോൾ -

തീർത്തും അപ്രതീക്ഷിതം ആയിരുന്നു അത് – ആതിഥേയൻ കൂടെയായ ആ ചാണക്യൻ ബോധപൂർവ്വം അവ സഹിച്ച് വാൽനക്ഷത്രത്തെ മടക്കിയെന്നതൊഴിച്ചാൽ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് മലങ്കരസഭയുടെ മാഗ്നാകാർട്ട തന്നെയാണെന്നതിന് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

സ്വന്തം ചെയ്തികളുടെ ഫലകം കമ്മിറ്റിയിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന സുതാര്യതയും രണ്ട് കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളെ വച്ച് അവരിലൂടെ സഭയുടെ വരുമാനം നിലക്കണ്ണാടിയിലെ ചിത്രംപോലെ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്ത ആ പിതാവിന്റെ നേതൃത്വവും മലങ്കരയുടെ കമ്മിറ്റി തീരുമാനപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കേ മലങ്കരയിൽ സാധുത്വമുള്ളൂ എന്ന് എഴുതിച്ച ദർശനവും അച്ചൻ വരച്ചുകാട്ടുന്നു.

സുന്നഹദോസിനു ശേഷമെന്ന അദ്ധ്യായവും ഒരുപാട് ചിന്തകൾ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പത്രോസ് മൂന്നാമൻ എന്ന അതിഥിയുടെ ആക്രോശങ്ങളും ബോംബെ വരെ അതിഥിയെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന ആതിഥേയനിലെ ക്രിസ്തീയഭാവവും ആ പിതാവിനും മലങ്കര മുഴുവനും വേണ്ടി വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ ഉണർന്നിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സഹപ്രവർത്തകരുടെ ആത്മാവുമൊക്കെ ത്രസിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ മാത്രമേ വായിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി താൻ ഭൂമിയോളം ക്ഷമിക്കുകയും പാതാളത്തോളം ചവിട്ടി താഴ്ത്തപ്പെടുവാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ മലയാളത്തിന്റെ പിതാവ് അവിഭക്തസഭയെയാണ് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയതായി കണ്ടത്. മലയാളത്തിന്റെ ദീവന്നാസ്യോസ്, കൊല്ലത്തിന്റെ ദീവന്നാസ്യോസ് ആകുവാൻ മടിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അദ്ദേഹം മഹാനെന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ കടുംപിടുത്തങ്ങളുടെ പേരിൽ ഭദ്രാസനങ്ങളെ നാം എ, ബി എന്ന് തിരിക്കുന്നു.

നീതിപീഠങ്ങളിലൂടെ എന്ന എട്ടാം അദ്ധ്യായം പഞ്ചാഗ്നി മദ്ധ്യേയുള്ള തപസ്സിന്റെ കഥ തന്നെയാണ്. തന്റെ നാഥനെപ്പോലെ ചെയ്യാത്ത കുറ്റങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി താൻ പീഡയേറ്റപ്പോഴും ക്ഷമിക്കണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു ആ പരിശുദ്ധ ജീവിതം മുഴുവനുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികൾ സംഭവങ്ങളിലൂടെ വിവരിക്കുന്നു. കപടനാടകങ്ങളും നാട്യങ്ങളും ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന് അന്യമായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിലെ വിശുദ്ധത ഒരു വലിയ രഹസ്യമായി നിലനിൽക്കുന്നത്. ആയത് അങ്ങനെ തന്നെ നിൽക്കട്ടെ.

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും സാംസ്ക്കാരിക ഉന്നതിയുടെയും രാജശില്പിയായ ദീവന്നാസ്യോസിനെയാണ് ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്തെന്തു സംഭാവനകൾ! ഒരു

മനുഷ്യായുസ്സുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവെച്ച എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ! അവ നൽകിയ സന്ദേശങ്ങൾ. അവ ഒരു ആമുഖ പഠനത്തിൽ സംക്ഷേപിക്കുക പ്രയാസം എന്നതിനാൽ ആയതിനു മുതിരുന്നില്ല. പാളയത്തിലെ പടയ്ക്കകത്തുനിന്നുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സഭയുടെ മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമഗ്ര ഉദ്ധാരണത്തിന് ധീരമായ നേതൃത്വം കൊടുത്തത് എന്നത് ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, സമുദായസംഘടന, ഭാഷാഭിമാനം, ഭരണക്രമത്തിലെ ജനകീയ ശൈലി, അധഃകൃതോദ്ധാരണം, അച്ചടി സ്ഥാപനങ്ങൾ, ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, ദയറാപ്രസ്ഥാനം, വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം, ജാത്യൈക്യ പ്രസ്ഥാനം, സാഹിത്യപ്രവർത്തനം അങ്ങനെ നീണ്ടു പോകുന്നു ആ പ്രവർത്തന സരണികൾ.

റോയൽകോടതിവിധിയും മലങ്കരസഭയുടെ സമ്പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യവുമൊക്കെയാണ് പുസ്തകത്തിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രതിപാദ്യം. ഇവിടെയും ശ്രദ്ധേയമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിപ്പാനുണ്ട്. റോയൽകോടതി വിധി മലങ്കരയുടെ അസ്തിത്വത്തിന് രാഷ്ട്രീയവും ദേശീയവുമായ മാനവും അംഗീകാരവും നേടിത്തന്ന സംഭവമായിരുന്നു. 1895-ലെ അസോസ്യേഷൻ മുതലെങ്കിലും അങ്ങിനെയൊരു ഔന്നത്യത്തിലേക്ക് മലങ്കര സഭയെ നയിപ്പാൻ ഇരട്ടി ആത്മാവും ദൈവകൃപയുമുള്ള പരുമല ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയെ അമരത്തിരുത്തി സഭാനൗകയുടെ മഹത്ത്വകരമായ പ്രയാണം കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചായിരുന്നു ആ മഹാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. 63-ാം വയസ്സിൽ തനിക്ക് പിൻഗാമിയെ വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണവും ആതായിരിക്കാം.

1902 മലങ്കരയുടെ നഷ്ടമെന്ന് അക്കാലങ്ങളിൽ എല്ലാവരും പറയുമായിരുന്നു (ഇപ്പോൾ അത് മലങ്കരയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ലാഭമാണ്). അതെ, ദാവീദ് ആഗ്രഹിച്ച ശലോമോനെ ദൈവം മറ്റ് ദൗത്യങ്ങളാണ് ഏല്പിച്ചത്. ഏതായിരുന്നാലും മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖം അവിടെ ആരംഭിക്കുകയായിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള കാലഘട്ടത്തിലേക്ക് പ്രതീക്ഷയുടെ എത്തിനോട്ടത്തിലൂടെ അച്ചൻ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തേക്ക് വരികയാണ്. അന്ത്യകല്പന വായിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. “ഓട്ടം തികച്ചു വിശ്വാസം കാത്തു” എന്ന് പ. പൗലൂസിനെപ്പോലെ പറയുവാനും, ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിലും മരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ആയത് ദൈവകരങ്ങളിൽ ആകട്ടെ എന്ന് സമർപ്പിക്കുവാനും തയ്യാറായി ഒരുങ്ങികിടക്കുന്ന ഒരു പിതാവ്. ശരശയ്യാവലംബിയായ ഭീഷ്മ മഹാചാര്യന്റെ കിടപ്പിനോടാണ് ഈ മഹാത്മാവിന്റെ അവസാനസമയങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നത്. മരണത്തിന് തയ്യാറെടുക്കുന്നവർക്കും അതിനു ശേഷമാണ് യഥാർത്ഥ ജീവകിരീടം ലഭിക്കുന്നതെന്ന് ഉത്തമബോധ്യമു

ള്ളവർക്കും മാത്രമേ അന്ത്യകല്പന എഴുതുവാൻ കഴിയൂ. യാത്ര ചോദിക്കുവാൻ കഴിയൂ. പ്രൗഢവും ഗംഭീരവും ഭക്തിജന്യവുമായ ആ ഒറ്റ കല്പന മതി ആ മഹാവിശുദ്ധന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ പഠിക്കുവാൻ. ആവശ്യമുള്ളതിനും ഇല്ലാത്തതിനും കല്പന എഴുതുകയും അന്ത്യമുണ്ടെന്ന ചിന്തയേ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അന്ത്യ കല്പനകൾ ഉണ്ടാകാത്തതുമായ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആർ എന്തു പറയുവാൻ?

ഏതായാലും "മഹാനായ ദീവന്നാസ്യോസ്" ഒരു അനുഭവമാണ്. ആയത് പഠനസ്വഭാവത്തോടെ വായിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അന്നത്തെ സഭയും ഇന്നത്തെ സാധ്യതകളും തങ്ങളുടെ മനോമുകുരങ്ങളിൽ തെളിയുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. മലങ്കരയിൽ ഇനിയും മഹാന്മാർ ഉണ്ടാകുവാൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകാശനത്തിലൂടെ ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെ. ചീരനച്ചനെന്ന മലങ്കരയുടെ കേസരിയ്ക്ക് ഇനിയും അർത്ഥപൂർണ്ണമായി ഗർജ്ജിക്കുവാൻ ദൈവം അവസരങ്ങൾ നൽകട്ടെ.

ഈ ഒരു വലിയ കൃത്യത്തിന് ബലഹീനനായ എന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തതിലുള്ള അനല്പമായ സന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അധ്യായം 1

മലങ്കരസഭ അന്ന്

1815 മീന മാസത്തിൽ (മാർച്ച്, ഏപ്രിൽ) ഇരുപത്തിയഞ്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതോടെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ ഒരു പ്രഭാതം പൊട്ടി വിടർന്നു. ആ സ്ഥാപനത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്ക്കവുമെന്നും അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പു റമ്പാനെ (പിന്നീട് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രഥമൻ അഥവാ സഭാജ്യോതിസ്സ്) "ആധുനിക മലങ്കരസഭയുടെ പ്രൊമിത്യൂസ്"[1] എന്നും ചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്ന ഏക മെത്രാന്റെ - മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ - ഔദ്യോഗികവസതി, സഭാസെക്രട്ടറിയേറ്റ്, ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം, ബൈബിൾ വിവർത്തനം എന്നിങ്ങനെ സഭയിൽ ആരംഭിച്ച പല നവോത്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അവിടം വേദിയായിട്ടുണ്ട്. കേണൽ മൺറോയുടെ സഹായത്തോടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് സെമിനാരിയുടെ ഉടമസ്ഥത തങ്ങൾക്കാണെന്ന് സി.എം.എസ്. മിഷണറിമാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് ആലോചിക്കാതെ മൺറോ സായിപ്പ് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയ മിഷനറി റവ. തോമസ് നോർട്ടനെ പഴയ സെമിനാരിയിൽ താമസിപ്പിക്കണമെന്ന മൺറോയുടെ ആവശ്യം ആദ്യശ്രവണത്തിൽത്തന്നെ നിഷേധിച്ച മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുമ്പിൽ മൺറോ പതറുക തന്നെ ചെയ്തു. ഉടമസ്ഥതാബോധം കൊണ്ട് ജ്വലിച്ചു നില്ക്കുന്ന മലങ്കര മെത്രാന്റെ അഭിമാനബോധവും കർത്തവ്യനിഷ്ഠയും അപ്രതിരോധ്യമെന്ന് സായിപ്പിന് ബോധ്യമായി. മെത്രാച്ചന്റെ മരണം വരെ മിഷണറിമാർ മൗനം പാലിച്ചു. ഒരു ഭാഗത്ത് പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് നേരിടേണ്ടിവന്ന തിരസ്ക്കാരങ്ങൾ, മറുഭാഗത്ത് മിഷണറിമാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ ആക്രമണങ്ങൾ. ഇവയുടെ മദ്ധ്യേ അചഞ്ചലനായി പുലിക്കോട്ടിൽ ഒന്നാം മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരോഗ്യകരമായ ചില കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ സഭയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതീവ ഹ്രസ്വമായ സഭാശുശ്രൂഷയ്ക്കു ശേഷം പിന്നീട് ഇടക്കാല മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി മിഷണറിമാർ മുൻകൈ എടുത്ത് നിയമിച്ച, തൊഴിയൂരിലെ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മിഷണറിമാരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയാവുന്നതിൽ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തി. സെമിനാരിയിൽ മിഷണറിമാർ പിടിമുറുക്കിയ തങ്ങനെയാണ്. കാര്യങ്ങളൊക്കെ പിടിയിൽ അമർന്നതിന് ശേഷം മിഷണറിമാർ പുതിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പുന്നത്ര ഗീവറുഗീസ്

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ വാഴിക്കുവാൻ എല്ലാ ഒത്താശകളും ചെയ്തു. പുതിയ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേൽക്കുമ്പോഴേക്കും മിഷണറിമാർ വൈദിക സെമിനാരിയിൽ താമസം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മലങ്കര മെത്രാന് വേണ്ടി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ ഒരാസ്ഥാനം ക്രമീകരിക്കേണ്ടി വന്നു.

സെമിനാരിയിൽ മിഷണറിമാർ കാണിച്ച പല ദുഃസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും മലങ്കര മെത്രാന് മൗനമായി സഹിക്കേണ്ടി വന്നു. മിഷണറിമാരുടെ സൗഹൃദവും അവരുടെ പുരോഗമന പ്രവർത്തനവും സഭയ്ക്ക് ഉത്തേജകമായിരുന്നതിനാൽ മെത്രാൻ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളെ എതിർക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. 1819 മുതൽ 1836 മകരം 5-ന് കൂടിയ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് വരെ മലങ്കരസഭ ഈ നിലപാട് തുടർന്നു. നവീകരണക്കാർക്കുവേണ്ടി കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പ് വിത്സൺ നിർദ്ദേശിച്ച നവീകരണ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ സുന്നഹദോസ് പൂർണ്ണമായി നിരാകരിച്ചു. മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് രൂപംകൊടുത്ത പടിയോലയുടെ പ്രസക്തഭാഗം കാണുക:

"യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരായ നാം അന്ത്യോഖ്യായുടെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയാൽ അയക്കപ്പെട്ട മേൽപ്പട്ടക്കാരാൽ നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പള്ളിക്രമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും നടന്നുവരുന്നതിൻവണ്ണം അല്ലാതെ വ്യത്യാസമായിട്ട് നടക്കുന്നതിനും നടത്തുന്നതിനും നമുക്ക് അധികാരവും സമ്മതവും ഇല്ല...... മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ബോധിപ്പിക്കാതെ സെമിനാരിയിൽപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ നടത്തുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പറ്റുചീട്ടിൻപ്രകാരം വാങ്ങിക്കുന്ന വട്ടിപ്പണം സായിപ്പന്മാരു തന്നെ ചെലവിടുകയും പഠിച്ച് പാർത്തിരുന്ന ശെമ്മാശന്മാരെ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് പിരിച്ചയക്കുകയും...... ചെയ്തുവരുന്നത് ഏറ്റവും സങ്കടകരവും ബുദ്ധിമുട്ടും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാലെ...... വേറെ യാതൊരു പഠിത്തവും ക്രമവിശ്വാസവും നമ്മൾ അനുസരിച്ചു കൊള്ളുന്നില്ല. ..."[2]

മലങ്കരസഭയും മിഷണറിമാരും തമ്മിലുള്ള എല്ലാ ബന്ധവും ഈ പടിയോലയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ 1840-ലെ കൊച്ചിൻ അവാർഡ് പ്രകാരം വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു. ഏകപക്ഷീയമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട കൊച്ചിൻ അവാർഡ് തീരുമാനങ്ങൾപ്രകാരം മലങ്കരസഭയ്ക്കു ഭീമമായ നഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ട് മിഷണറിമാർ പിരിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും അവരോട് അനുഭാവമുള്ള ഒരു വിഭാഗം നവീകരണ തൽപ്പരരായി സഭയിൽ തുടരുക തന്നെ ചെയ്തു. ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ ശക്തമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചു. നവീകരണ വ്യഗ്രത കാണിച്ച മല്പാന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട ചിലരെ അദ്ദേഹം മുടക്കി. ഇത് മലങ്കരസഭയിൽ മറ്റൊരു യുദ്ധക്കളം രൂപപ്പെട്ടുവരുവാൻ കാരണമായി. മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കിയ ഒരു ശെമ്മാശനെ - പാലക്കുന്നത്തു മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനെ - പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാൻ (അദ്ദേഹവും മുടക്കപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു) അതീവ രഹസ്യമായി ശീമയിലേക്കു

വിട്ടു. അദ്ദേഹം മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ് 1843 ഇടവം 3-നു കൊച്ചിയിലെത്തി. ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും കാര്യപ്രാപ്തിയിലും മികവ് പുലർത്തിയ അഭിനവ മെത്രാൻ രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്ന ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനെ കാണുവാൻപോലും കൂട്ടാക്കാതെ പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ സ്ഥാനമേറ്റ് വന്നപ്പോഴേക്കും അഭിനവ മെത്രാൻ മലങ്കര മെത്രാനാൽ മുടക്കപ്പെട്ട ആളായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാവാൻ സഭയിൽ നിന്നും ആരും നിയോഗിച്ചില്ല എന്നും ഒരു മെത്രാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവും അനുമതിയും ഇല്ലാതെ സ്ഥാനമേറ്റു എന്നവകാശപ്പെടുന്നതിൽ പന്തികേടുണ്ടെന്നും ജനങ്ങൾ മറന്നുപോയി. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് കേട്ടാൽ അതിന്റെ മാസ്മരികപ്രഭയിൽ മയങ്ങുവാൻ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ കാലംമുതൽ മലങ്കരയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

അന്ത്യോഖ്യാ - മലങ്കരബന്ധം മലങ്കരയിൽ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായത് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് ആണെന്നും അതിന് വഴി വരുത്തിയത് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നുവെന്നും ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി ചില ചരിത്രപണ്ഡിതരും ചരിത്രപണ്ഡിതമാനികളായ വേറെ ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് വേണ്ടത്ര ചരിത്രജ്ഞാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്.[3] എന്താണ് സത്യം എന്ന് ഇത്തരുണത്തിൽ ഒരു പരിശോധന ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭ അന്ത്യോഖ്യയുടെ കീഴിലാണെന്ന് ഇവിടെ ആദ്യം പ്രചരിപ്പിച്ചത് 1685-ൽ കേരളത്തിൽ വന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് ആണ്. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് സുറിയാനിസഭയുടെ കാനോൻ ഭാഗികമായിട്ടാണെങ്കിലും മലങ്കരസഭയിൽ ആദ്യം പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. റോമ്മാസഭയിലെ പോപ്പിന്റെ സമാന്തരസ്ഥാനിയാണ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും മലങ്കരസഭ ഉൾപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യസഭകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലാണെന്നും ഈ മെത്രാൻ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. ജനം അത് പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുകയും അവരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിലും ഐതിഹ്യങ്ങളിലും ചരിത്രങ്ങളിലും ഈ നവീനമായ അറിവ് ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

1751-ൽ വന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് ഈ അറിവുകളുടെ ആഴവും വ്യാപ്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് വിരചിതമായ പകലോമറ്റം കുടുംബഡയറിയിലാണ് (നിരണം ഗ്രന്ഥവരി എന്നു ചിലർ

ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്) അന്ത്യോഖ്യൻ അധീശത്വം മലങ്കരയിൽ പൂർവ്വീകമായി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന പ്രസ്താവന മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെമേൽ പൗരാണികമായി അന്ത്യോഖ്യൻ അധീശത്വത്തിന്റെ തെളിവിനെപ്പറ്റി യാതൊരു രേഖയും ഇല്ലെങ്കിലും ഈ അധീശത്വം ഒരു വെളിപാടുപോലെ പകലോമറ്റം കുടുംബഡയറി (നിരണം ഗ്രന്ഥവരി) യെത്തുടർന്ന് എല്ലാ ചരിത്രകാരന്മാരും ചരിത്രേതര കാരണങ്ങളാൽ അന്ധമായി ഉരുവിട്ടു പോന്നു. മലങ്കര മൽപാൻ ഞാർത്താങ്കൽ കോരത് കത്തനാർ വിവർത്തനം ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ള അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ വിദേശത്തേയ്ക്കെഴുതിയ മൂന്ന് സുറിയാനി കത്തുകളിലും ഈ ചരിത്രേതരമായ നിലപാട് ആവർത്തിക്കുന്നത് കാണുക.

1745-ലെ കത്ത്: "ദൈവകൃപ വെളിപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യായുടെ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിനും കർത്താക്കന്മാരുടെ കർത്താവിന്റെ സിംഹാസനവും ദൈവത്തിന്റെ നഗരവും ആയ ഊർശ്ലേമിന്റെ ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കായ്ക്കും ശ്ലീഹന്മാരിൽ നിന്ന് പ്രാപിച്ച വിശ്വാസത്തെ ഭംഗം കൂടാതെ പരിരക്ഷിച്ചു പോരുന്ന സിറിയായിലെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാർക്കും..... സ്നേഹവും ശാന്തിയും ഉള്ളതുമായ സമാധാനം ഞങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നു."

".... തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ പറങ്കികൾ വരുന്നതുവരെ പിതാക്കന്മാർ ഇവിടെ വരികയും ഞങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളോട് അവർ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് പിതാക്കന്മാർ വരുവാൻ കർത്താവ് വഴി തെളിയിച്ചു. അല്പം കഴിഞ്ഞ് മല്പാനും ക്യാപ്റ്റനും പുണ്യവാനുമായ അബ്ദുൽ ജലീൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ദൈവപരിപാലനയിൽ ഇവിടെ വന്നു. ...."

1746-ലെ കത്ത്: ".... നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മരണശേഷം 52-ാം ആണ്ടിൽ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ മലബാർ എന്ന സ്ഥലത്തു വന്നു. അക്കാലം മുതൽ അന്ത്യോഖ്യായിലെ മഹത്വമുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ ഭാഗ്യമോടെ വാണരുളുന്ന മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം പാത്രിയർക്കീസും അനേകം മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ വരികയുണ്ടായി. ...."

1738-ലെ കത്ത്: ".... പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മരണശേഷം മാർ ഈവാനിയോസ്. അതിനുശേഷം 40 കൊല്ലക്കാലം ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരും വന്നില്ല. ആയതിനാൽ ഞങ്ങൾ അനാഥരായി. ..."

ഈ മൂന്നു കത്തുകൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് അവ എഴുതിയ 5-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ വിശ്വാസം മാത്രമല്ല, 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മലങ്കരസഭ

യുടെ വിശ്വാസമാണ്. സഹായിക്കാൻ വന്നവരായാലും ദ്രോഹിക്കാൻ വന്നവരായാലും സഹായംതേടി വന്നവരായാലും കപ്പൽ കയറി വരുന്ന വരിൽ മെത്രാന്മാരെയും മെത്രാന്മാരെന്ന് ഭാവിക്കുന്നവരെയും അടിമത്ത മനോഭാവത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും അവരെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിയാതെ അവരെ അന്ത്യോഖ്യയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നില പാടാണ് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലങ്കരസഭ പുലർത്തിപ്പോന്നത്.[4]

8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കും അത് ആളിക്കത്തി. തങ്ങളുടെ പൂർവ്വീകർക്ക് ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ മുതൽക്ക് മാത്രമല്ല ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽക്ക് തന്നെ അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാക്കന്മാർ മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണം ഏൽപ്പിച്ചുതന്നിരുന്നു എന്ന ധാരണ പ്രബലപ്പെടുത്തുവാൻ സഹാ യിക്കുമെന്നതിനാലാവണം പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ ഈ ചരിത്രപരമായ അന്ധതയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചത്. എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാ രിനെഴുതിക്കൊടുത്ത ഒരു ഔദ്യോഗിക രേഖയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ മല ങ്കരബന്ധത്തെ പരാമർശിക്കുന്നതു കാണുക:[5]

“അന്ത്യോഖ്യായുടെ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുഷ് ക്കരത്വത്തിൻകീഴത്രേ മലയാളത്തിൽ ചട്ടവട്ടങ്ങൾ പ്രമാണിച്ച് നടന്നിരി ക്കുന്നത്. മെത്രാന്മാരും അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്ന് വന്ന മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായിൽ നിന്ന് പട്ടം കൈക്കൊണ്ട് നടക്കുന്ന തറവാട്ടിൽ തന്നെ ഉള്ള ആളുകൾക്ക് സ്ഥാനം കൊടുക്കുകയും അവർ ദിഷ്ടതികൾ കഴിച്ചു വരി കയും കർത്തവ്യമായിട്ട് മുട്ടുദിഷ്ടതികൾക്കു അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീ സിനെ ബോധിപ്പിച്ചും അത്രേ കഴിഞ്ഞു വരുന്നത്. ..... അതിന്റെ ശേഷം മുൻ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ പട്ടംകൊടുത്തിരുന്ന തറവാട്ടിൽ തന്നെ ഒരാൾക്കു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രമാണത്താലെ യൗസേപ്പ് മെത്രാൻ അർക്കദിയാക്കോന്റെ സ്ഥാനവും കൊടുത്തു മലയാളം ഒക്കെയുടെയും ജനങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചും രക്ഷിച്ചും മാർഗ്ഗം നടത്തിവന്ന കാലം ഒക്കെയും അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയാൽ മലയാള ത്തിൽ വരുന്ന മെത്രാന്മാർ ഒക്കെയും അറുക്കദിയാക്കോന്മാർക്കു മല യാളത്തെ മുഷ്ക്കരത്തം കൊടുത്തു 48 സംവത്സരം ഭരിച്ചു വന്നതിനിട യിൽ കൊച്ചീക്കോട്ടയിൽ പറങ്കി വന്നതുമുതൽ അന്ത്യോഖ്യയിൽ നിന്ന് മെത്രാന്മാരുടെ വരവ് മുടങ്ങി. ...”

പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ പ്രചരിപ്പിച്ച ഈ തെറ്റിദ്ധാരണകളെ ചെറു ക്കുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ സഭാജ്യോതിസ്സ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നീ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചു നോക്കി എങ്കിലും പാല ക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീ സിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റു വന്നതോടെ പഴയ അബദ്ധധാരണകൾ

പൂർവ്വാധികം പ്രബലമാവുകയാണ് ചെയ്തത്. തന്മൂലം “.... പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സംജാതമായ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് അത് (അന്ത്യോഖ്യൻ അധീശത്വം) സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു”[6] എന്ന ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ അച്ചന്റെ പ്രസ്താവന പുനഃപരിശോധന അർഹിക്കുന്നു. അന്ത്യോഖ്യൻ അധീശത്വം കുറഞ്ഞത് 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദം മുതൽ മലങ്കരസഭയിൽ വേരുറച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മലങ്കരസഭ നാളിതുവരെ കണ്ടിട്ടുള്ള കാനോൻ വിദഗ്ധരിൽ പ്രഥമ ഗണനീയനായ സഭാഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പോലും അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തെ അപ്രകാരമൊരു കാഴ്ചപ്പാടിലാണ് വിലയിരുത്തിയിട്ടുള്ളത്. 1932-ൽ അദ്ദേഹം പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഭരണഘടനാ ഡ്രാഫ്റ്റിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗം കാണുക:

“ക്രിസ്തീയ സഭകൾ ഓരോ കാരണങ്ങളാൽ തമ്മിൽ വേർപിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് അബിസീനിയൻ ഉൾപ്പെട്ട ഈഗുപ്തായ സഭയോടും അർമ്മീനിയൻ സഭയോടും കമ്മ്യൂണിയനും .... പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൽപെട്ട അന്ത്യോഖ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായി കമ്മ്യൂണിയനേക്കാൾ കൂടുതൽ സംബന്ധവുമുള്ളതാണ്.”[7]

പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മലങ്കര മെത്രാനോട് വിധേയത്വമില്ലെന്ന മട്ടിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ മലങ്കര മെത്രാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സുസ്താത്തിക്കോൻ വായിച്ച് കേൾക്കാൻ, കണ്ടനാട് യോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടിയത് അതുകൊണ്ടാണ്. കണ്ടനാട് യോഗത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സുസ്താത്തിക്കോൻ വായിക്കുവാൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് കൂട്ടാക്കിയില്ല. അസൂയാലുക്കളായ ചില ഇടനിലക്കാർ ഉണ്ടാക്കിയ കുഴപ്പങ്ങളാണ് അതിന് കാരണം എന്ന് ചില ശുദ്ധാത്മാക്കൾ എഴുതി വച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയല്ല. പരസ്യമായ ഒരു വേദിയിൽ വായിക്കാൻ പറ്റിയതായിരുന്നില്ല ആ സുസ്താത്തിക്കോൻ. പുതിയ മെത്രാന്റെ പല വ്യാജങ്ങളും ആ സുസ്താത്തിക്കോൻ വെളിപ്പെടുത്തുമെന്ന് അറിയാമായിരുന്ന ബുദ്ധിരാക്ഷസനായ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനോട് അത്യാദരവും വീരാരാധനയും പുലർത്തിയിരുന്ന ചില പിൻതലമുറക്കാരായ എഴുത്തുകാർ സുസ്താത്തിക്കോൻ വായന നടക്കാഞ്ഞതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ചില ഏഷണിക്കാരായ ഇടനിലക്കാരുടെമേൽ ചുമത്തിയത്, ചരിത്രരേഖകളെ ഗൗരവബുദ്ധ്യാ അപഗ്രഥനം ചെയ്യാൻ ആവശ്യമായ ശ്രമവും അന്വേഷണവും അവർക്ക് ഇല്ലാതെ പോയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. ഈ തലമുറയിൽപോലും ചിലർ ഇത്തരം കെട്ടുകഥകളെ പ്രമാണവൽക്കരിച്ച് ചരിത്രം രചിക്കുന്നത് ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

1019 ചിങ്ങം 3-നു (1843 ആഗസ്റ്റ്) മലങ്കരമെത്രാൻ ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കണ്ടനാട്ടു വിളിച്ചുകൂട്ടിയ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് സുസ്താത്തിക്കോൻ വായിക്കാത്തതിന് ഒരു ന്യായീകരണവും ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ സ്വീകരിക്കാവുന്നതല്ല. മലങ്കരയിലേക്ക് വാഴിക്കപ്പെട്ട ഒരു മെത്രാന്റെ നിയമനപത്രം - സുസ്താത്തിക്കോൻ - മലങ്കരസഭയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന രേഖയാണ്. നിലവിലുള്ള മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ രാജകീയ വിളംബരം മൂലം അധികാരം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ പുതിയ മെത്രാന്റെ നിയമനരേഖ മലങ്കര മെത്രാനെ ഏല്പിക്കാതിരിക്കുന്നത് ധിക്കാരവും അധികാര ദുർവിനിയോഗവും ആണെന്നേ പറയാനാവൂ. അല്ലെങ്കിൽ ആ സുസ്താത്തിക്കോൻ കൃത്രിമമായിരുന്നെന്നും ആ കൃത്രിമത്വം വെളിപ്പെടാതിരിക്കാനാണ് കണ്ടനാട് യോഗത്തിൽ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ ശ്രമിച്ചതെന്നും പറയേണ്ടി വരും. അങ്ങനെയും നിരീക്ഷിക്കുവാൻ മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ആ സുസ്താത്തിക്കോന്റെ അസ്സൽ രേഖ ചുമതലപ്പെട്ടവർ ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. സെമിനാരിക്കേസിൽ പോലും സുസ്താത്തിക്കോന്റെ പകർപ്പ് മാത്രമേ ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളു.[8] കേസിൽ വാദം കേട്ട ജഡ്ജിമാർ സുസ്താത്തിക്കോന്റെ അസ്സൽ രേഖ ഹാജരാക്കാത്തതിൽ അത്ഭുതം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒറിജിനൽ രേഖ ഹാജരാക്കുന്നതിന് തടസമായി ആ ഭാഗക്കാർ നൽകിയ മോഷണകഥ വിശ്വാസ്യമല്ലെന്ന് ജഡ്ജിമാർ ഏകകണ്ഠമായി പുച്ഛിച്ചു തള്ളിയിട്ടുണ്ട്. സുസ്താത്തിക്കോനെപ്പറ്റി ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ 1019 കന്നി 4-നു (എ.ഡി. 1843) കുന്നംകുളം പനക്കൽ ഇയ്യപ്പന് എഴുതിയ ഒരു കത്ത് 1100 മിഥുനം 7-നു (എ.ഡി. 1925) മലയാള മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്.

"മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുത്ത്. നമ്മുടെ പനക്കൽ ഇയ്യപ്പൻ കണ്ടെന്നാൽ... ഇപ്പോൾ ആ കാര്യത്തിന് എല്ലാ പള്ളിക്കാരും കൂടി നാമും കോനാട്ടു മല്പാൻ മുതലായ ആളുകളും കൂടെ അയാൾ (പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ - ഗ്രന്ഥകാരൻ) കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന സുസ്താത്തിക്കോൻ കണ്ട് ശോധന ചെയ്യുന്നതിന് ആളയച്ചാറെ പള്ളിയിൽ വച്ച് വായിക്കുക മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും കാണിച്ചു തരുമെന്നും പറഞ്ഞു കാണിക്കാതെ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ആയതിൽ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ആയിട്ടുള്ളപ്രകാരം കേൾക്കുന്നതും ..... നേരായുള്ളപ്രകാരം നമ്മയ്ക്കു തോന്നുന്നില്ലാത്തതിനാലും...."[9]

മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ വ്യാജരേഖയാണെന്ന് അത് കണ്ടവരെല്ലാം അന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നതായി ചരിത്രകാരന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.[10] റോയൽക്കോടതിയിൽ സമർപ്പി

ക്കപ്പെട്ട സുസ്താത്തിക്കോന്റെ കോപ്പിയിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ വിധിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത് ചേർക്കുന്നത് കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി അറിയാൻ സഹായിക്കും: "...... പ്രിയ വാത്സല്യ മക്കളേ, നാം വീണ്ടും നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, നിങ്ങൾ അയച്ചിരുന്ന കത്തുകളിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഇടയനും പൗരോഹിത്യവും മാമ്മൂദീസായും ഭരണകർത്താവും ഇല്ല എന്നും മറ്റും പരാതിയായി അയച്ചിരുന്നുവല്ലോ. വിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ ചിതറിപ്പോയ വാർത്ത കേട്ട് നാം ദുഃഖിക്കുകയും മനോവേദനപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മലയാളത്തുള്ള നമ്മുടെ മക്കളുടെ വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനും ആത്മീയ മേൽനോട്ടത്തിനുമായി അനുയോജ്യനായ ഒരു ഇടയനെ നിങ്ങൾക്കായി നിയോഗിക്കുവാൻ നാം ആശിച്ചു. മലയാളത്തേക്കു ആരെ അയയ്ക്കേണ്ടൂ എന്ന് നാം മനോവിഷമതയിലിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അടുത്തു നിന്ന് മത്തായി കശ്ശീശാ സമാധാനത്തോടെ നമ്മുടെ അടുത്തു വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ നമുക്കു സന്തോഷമായി. അവിടെ നിന്നൊരാൾ വന്നതിനാൽ അവിടെ പിതാവും നായകനുമായി അദ്ദേഹം തന്നെ ചുമതലയേൽക്കട്ടെ എന്ന് നാം പറഞ്ഞു: ആദ്യം ശെമ്മാശനായും പിന്നീട് കശ്ശീശാ ആയും റമ്പാനായും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയും നാം അദ്ദേഹത്തെ പട്ടംകെട്ടി. ..."[11]

ഇതിലെ പ്രസ്താവനകൾ വ്യാജമാണ്. ഇവിടെ പട്ടവും മാമ്മോദീസായും ഒരു മെത്രാനും ഉള്ളപ്പോഴാണ് അവയെ നിഷേധിക്കുന്ന സ്ഥാനപത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഇദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന സ്ഥാനപത്രം പോലെ അദ്ദേഹം ഏറ്റതായി അവകാശപ്പെടുന്ന സ്ഥാനവും വ്യാജമാണോ? അപ്രകാരം ന്യായമായും സംശയിക്കാവുന്ന ചില സൂചനകൾ ലഭ്യമാണ്. അവ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. സാധുവായ ഒരു സുസ്താത്തിക്കോൻ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചില്ല. അതു കൃത്രിമമായി ചമച്ചതാണ്. തന്മൂലം അത് സുറിയാനി ഭാഷ അറിയുന്നവരുടെ മുമ്പിലും കോടതിയിലും കാണിക്കാനാവാതെ വന്നു.

2. മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സഭയ്ക്ക് കൈവെപ്പില്ല എന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. മുടക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് മാത്രം ഒരാളുടെ പട്ടം മലങ്കരസഭ നിഷേധിക്കാറില്ല. അതിന് ഗൗരവമുള്ള മറ്റു കാരണങ്ങളുണ്ടാവണം.

3. പട്ടമില്ലാത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാരനിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതാവാം തൊഴിയൂർ സഭയ്ക്ക് പട്ടമില്ലെന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ചിന്തിക്കുവാൻ കാരണം.

4. സുറിയാനിസഭയിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാർ അനുഷ്ഠിക്കാറുള്ള ചില ക്രിയാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു അനുകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. സാധുവായ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണത്തിന്

മുമ്പ് ആ സ്ഥാനി നടത്തുവാനുള്ള ക്രിയാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിച്ചിരിക്കണം.

5. പത്രോസ് ബാവാ, പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ ഒരിക്കൽ പോലും ബലയാർ എന്നല്ലാതെ പേർ ചൊല്ലി പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല; മലങ്കരയിൽ നിന്ന് പോകുന്നത് വരെ.

6. മലങ്കരയിലെത്തിയ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിനെ കാണുവാൻ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചില ഇടനിലക്കാരുടെ ഏഷണിമൂലം അത് സാധിക്കാതെ പോയി എന്ന് ചില പിൽക്കാല ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, മാർ അത്താനാസ്യോസ് പത്രോസ് ബാവായെ നേരിടുവാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും പാത്രിയർക്കീസ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അദ്ദേഹം ഒരു സന്ദർശനത്തിന് വഴങ്ങിയില്ല എന്നും സമകാലരേഖയായ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എഴുതിവച്ചിട്ടുണ്ട് (ഇക്കാര്യം പിന്നീട് വിശദമായി പരാമർശിക്കുന്നതാണ്).

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും മാർ അത്താനാസ്യോസ് വിജയകരമായി മുന്നേറുന്നത് കണ്ട് മലങ്കരസഭ അന്തം വിട്ടു നിന്നു. മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിജയത്തിന് പല അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങൾ അന്ന് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

1. മെത്രാപ്പോലീത്താ ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ ആളും ധീരനും സമുദായ പരിഷ്കർത്താവുമെന്ന നിലയിൽ ജനങ്ങളുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും ആദരം നേടിയിരുന്ന ആളുമായിരുന്നു.

2. വൈദികരുടെ നിലയും വിലയും ഉയർത്തുവാൻ നിരന്തരം അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്ത ആൾ എന്ന നിലയിൽ വൈദികർ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുണച്ചു.

3. നവീകരണാശയത്തോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകൂല മനോഭാവത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുവാൻ നവീകരണപ്രസ്ഥാനക്കാരായ പ്രോട്ടസ്റ്റണ്ട് വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾ താല്പര്യം കാണിച്ചു.

4. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മശേഷിയും നേതൃത്വശേഷിയും അനുപമമായിരുന്നു.

5. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്കു നമസ്ക്കാരപ്പുസ്തകങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ആണ് അവയിൽ നവീകരണങ്ങൾ ഏറെയും സൂത്രത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചത്. മലയാളത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ ആദ്യമായി കൈയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ അതിലെ നവീകരണങ്ങൾ ആളുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

കണ്ടനാട് പ്രതിപുരുഷയോഗത്തിൽ സുസ്താത്തിക്കോൻ വായിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ച പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ അനുയായികളെ മാത്രം കല്ലുങ്കത്ര പള്ളിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി സുസ്താത്തിക്കോൻ വായിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന നാമത്തിന് മാസ്മര പ്രഭാവമുണ്ടായിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതായി അവകാശപ്പെടുന്ന മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ കൈവിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീകരണഭ്രമവും അനാശാസ്യ നടപടികളും നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു.

കാര്യങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിക്കുവാനും പരിഹാരം കാണുവാനും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തയ്യാറായി. പരാതി ലഭിച്ച പാത്രിയർക്കീസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനോട് വിശദീകരണം ചോദിക്കുന്നതിന് പകരം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മലങ്കരയിലേക്കയച്ചത് നാളിതുവരെ യാതൊരു സഭാചരിത്രകാരന്മാരും വിമർശനവിധേയമാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ഒരു സംശയം ഉയർത്തുവാനുണ്ട്. സംശയം ഇതാണ്: മാർ അത്താനാസ്യോസ് അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന് അപരിചിതനും അന്യനുമായിരുന്നുവോ?

അങ്ങനെ പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചനെതിരെ മലങ്കരയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച പരാതികളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുവാനും നടപടി സ്വീകരിക്കുവാനുമായിട്ടാണ് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കരയിൽ 1846-ൽ എത്തിയത്. "മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ പേരിലുള്ള ഈ കുറ്റാരോപണങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരണ ചെയ്യുന്നതിന് അധികാരപ്പെടുത്തുകയും കുറ്റം തെളിയുന്നപക്ഷം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് മുടക്കുകല്പനകൾ കൊടുത്തും പാത്രിയർക്കീസ് മാർ കൂറിലോസ് യൂയാക്കീം എന്നൊരു മെത്രാനെ അയച്ചു എന്ന് ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും[12] വിചാരണ നടന്നതായോ വിചാരണ നടത്താൻ ശ്രമിച്ചതായോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല!! വിചാരണ നടത്തിയതായി ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടരും അവകാശപ്പെടുന്നില്ല.[13] കണിയാമ്പറമ്പിൽ അച്ചനും പൂർവ്വഗാമികളെ പകർത്തുകയാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്: ".... പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ പേരിലുള്ള കുറ്റാരോപണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിന് അധികാരപ്പെടുത്തിയും കുറ്റം തെളിയുന്നപക്ഷം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് മുടക്കു കല്പന കൊടുത്തും യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ബാവായെ അയച്ചു."

നാളിതുവരെ വെളിച്ചം കാണാത്ത ഒരു സഭാചരിത്രം ഈ വിഷയത്തിൽ നൽകുന്ന സമകാലസാക്ഷ്യം ഇത്തരുണത്തിൽ പരിശോധിക്കാനുണ്ട്. കുടുംങ്ങമംഗലത്ത് കബറടങ്ങിയ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

കണ്ടനാട് വികാരിയായിരിക്കെ എഴുതിവെച്ച കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയാണ് ഈ സമകാലസാക്ഷ്യത്തിന്റെ രേഖ (ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ വിവാദ വിഷയങ്ങളിൽ തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നത് സമകാല സാക്ഷ്യ ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്).

“..... പാലക്കുന്നൻ മാത്തൻ ശെമ്മാശു അന്ത്യോഖ്യായിൽ ചെന്ന് മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെക്കണ്ട് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനമേറ്റ് മശിഹാക്കാലം 1844-ാം കാലം (1843-?) ഇടവമാസം 4-നു തിങ്കളാഴ്ച കൊച്ചിയിൽ വന്നിറങ്ങി. കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ മുതൽപേര് ചിലര് ചെന്ന് കണ്ടാറെ അത്താനാ സ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന സുസ്താത്തിക്കോ നിൽ “നിങ്ങളിൽ നിന്ന് മത്തായി കശീശാ ഞങ്ങൾക്കവൻ അടുത്തു” എന്നും മറ്റും ചില ഭേദങ്ങൾ കാണുകയാൽ നിരണത്തു പള്ളിയിൽ ചെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടാറെ പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും കൂടി നിശ്ചയിപ്പാനുള്ളതാകയാൽ എല്ലാ പള്ളിക്കാരും ചിങ്ങ മാസം 19-നു കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ കൂടത്തക്കവണ്ണം (സാധനം =കല്പന) എഴുതിയതും അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹം വാഴിച്ച അഞ്ഞൂർ പള്ളിയിൽ ഇരു ന്നിരുന്ന കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കണ്ടനാട് എത്തി. സാധ നത്തുംപ്രകാരം അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പള്ളിക്കാരും വന്നുകൂടിയ ശേഷം അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സുസ്താ ത്തിക്കോൻ കാണിക്കാതെ വിവദിച്ച് പിരിയുകയും ചെയ്തു. ....”[15] മല ങ്കരസഭയെ ഭരിക്കുവാനുള്ള സുസ്താത്തിക്കോനും കൊണ്ടാണ് മാർ കൂറിലോസ് 1846-ൽ കൊച്ചിയിലെത്തിയത്. മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കര മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ലഭിക്കത്തക്കവിധം ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ സ്ഥാനമൊ ഴിഞ്ഞു എന്ന് സഭാചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിവച്ചതിൽ ഒരു ചെറിയ നോട്ട പ്പിശകു വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ പ്രകാരം മാർ അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം അവകാശ പ്പെടുന്നു. അതേ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ പ്രകാരം യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം അവകാശപ്പെ ടുന്നു. ഏക കാലത്ത് രണ്ട് പ്രഗത്ഭന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചന് സ്വാഭാവികമായും വിഷമം അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കണം. നവീക രണത്തോട് ചായ്വുള്ളവരും സർക്കാരും അത്താനാസ്യോസിനെ അനു കൂലിച്ചു. നവീകരണത്തോട് ചായ്വില്ലാത്തവരും പാത്രിയർക്കീസും മാർ കൂറിലോസിനെ പിന്തുണച്ചു. ഈ അവസ്ഥയിലാണ് സ്വന്തം സ്ഥാനം മാർ കൂറിലോസിന് നൽകിക്കൊണ്ട് വൃദ്ധനായ ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ യുദ്ധ ക്കളത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറിയത്. തന്റെ ക്യാമ്പിൽ ഒറ്റക്കെട്ടായിരുന്ന ഇട വകകൾ കുറെ എണ്ണം മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ ക്യാമ്പിലേക്കും ബാക്കിയുള്ളവർ മാർ കൂറിലോസിന്റെ ക്യാമ്പിലേക്കുമായി ധ്രുവീകരി

ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ മലങ്കരമെത്രാന് മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനാണെങ്കിൽ, തനിക്കനുകൂലമായി രാജകീയ വിളംബരം ലഭിക്കുവാനായി നിരന്തരം സർക്കാരിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വർഷങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്ന ഈ സമ്മർദ്ദത്തിൽ നേരും നേരുകേടും അദ്ദേഹം സ്വവിജയത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചു. അപ്രകാരമുള്ള ചില അപേക്ഷകൾ റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ നിന്ന് സ്വന്തമായി വിവർത്തനം ചെയ്തു ചേർക്കുകയാണ്:

“അന്ത്യോഖ്യയുടെ അഭിവന്ദ്യനായ പാത്രിയർക്കീസ് (അദ്ദേഹം ഇതര സ്ഥലങ്ങളിലെന്നപോലെ മലബാറിലെയും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിൽ പരമാധികാരിയാണ്) ഇപ്പോഴത്തെ മെത്രാനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദവും നിയോഗവും കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് മൂലം മുടക്കുകയും ആ വിവരത്തിന് അഭിവന്ദ്യ പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർക്കും സമുദായത്തിന്റെ പേർക്കും ഔദ്യോഗികമായ കല്പനകൾ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ അങ്ങയെ അറിയിക്കട്ടെ. 1842 ഫെബ്രുവരി 1-നു ആ പിതാവ് മലബാറിലുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും അധികാരപത്രവും രേഖകളും നൽകി ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ....”[16] (ഇതിലെ അസത്യ പ്രസ്താവനകൾ ശ്രദ്ധേയം).

1843 നവംബർ 30-ന് പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസ് റസിഡണ്ടിനയച്ച കത്ത് ഇപ്രകാരമാണ്: “.... അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് നേരിട്ട് എന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിച്ചതുകൊണ്ട് നിയമാനുസൃതമായ എന്റെ ഔദ്യോഗിക കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.......”[17]

1845 ജൂലായ് 12-ന് അദ്ദേഹം വീണ്ടും എഴുതുന്നു: “മലബാറിലുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി അന്ത്യോഖ്യായിലെ അഭിവന്ദ്യ പാത്രിയർക്കീസ് എനിക്കു നൽകിയ സുസ്താത്തിക്കോന് അനുകൂലമായി തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിന്റെ വിളംബരം ലഭിക്കുവാൻ രണ്ടു കൊല്ലമായി കാത്തിരിക്കുന്നു. ....”[18]

‘ദിവാൻ പേഷ്കാർ കൊച്ചുശങ്കരപിള്ള വ്യർത്ഥനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൽ നിന്ന് 3000 രൂപ കൈക്കൂലി വാങ്ങിയതായി വിശ്വാസ്യമായി തനിക്ക് അറിവ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ കൈക്കൂലിയുടെ സ്വാധീനം മൂലമാണ് തനിക്കു രാജകീയ വിളംബരം ലഭിക്കാൻ തടസമുണ്ടാകുന്നത്’ എന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ വീണ്ടും റസിഡണ്ടിന് എഴുതുന്നു.[19]

ഈ കത്തുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ വാദഗതിയെ ജഡ്ജ്മെന്റിൽ ഉപസംഹരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്:

“മലങ്കരയെ ഭരിക്കുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നോ പാത്രിയർക്കീസ് അധികാരപ്പെടുത്തിയ പ്രതിനിധിയിൽ നിന്നോ സ്ഥാനമേറ്റിട്ടില്ല എന്ന ഏകകാരണത്താൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടു എന്നും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും സ്ഥാനവും നിയമനവും സ്വീകരിച്ചു എന്ന ഒറ്റക്കാരണത്താൽ സ്വന്തം അവകാശവാദം സുഭദ്രമാണെന്നും മാർ അത്താനാസ്യോസ് വാദിച്ചിരിക്കുന്നു.”[20]

ഏതായാലും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ആദ്യം പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസും പിന്നീട് യൂയാക്കീം കൂറിലോസും അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചത് സർക്കാരിന് തലവേദനയായി. 1848-ൽ സർക്കാർ നിയമിച്ച ഒരു കമ്മിറ്റി കൊല്ലത്ത് ചേർന്ന് യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന്റെ സ്ഥാനവാദം നിരാകരിക്കുവാനും മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനവാദം അംഗീകരിക്കുവാനും സർക്കാരിന് ശുപാർശ സമർപ്പിച്ചു. കൊല്ലം കമ്മിറ്റിയുടെ ഈ തീർപ്പ് അനുസരിച്ച് മാർ അത്താനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായ രാജകീയ വിളംബരം പുറപ്പെട്ടു. രാജഭരണകാലത്ത് രാജകീയവിളംബരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വളരെ വലുതാണ്. സിവിൽക്കോടതികൾക്കുപോലും മാർ അത്താനാസ്യോസിനെതിരായ കേസ്സുകൾ ഇക്കാരണത്താൽ പരിഗണിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിൽ നവീകരണത്തിനെതിരായി നിശ്ചയം പാസ്സാക്കിയ ചേപ്പാട് മെത്രാച്ചനെ ശത്രുവായി കണ്ടിരുന്ന മിഷണറിമാരുടെ പ്രതിനിധിയായി രാജ്യത്ത് ഭരണമേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടും തൽസ്വാധീനത്താൽ സർക്കാരുകളും മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ പിന്തുണച്ചത് സ്വാഭാവികം മാത്രം. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവെപ്പും സുസ്താത്തിക്കോനും കൂടാതെ ഒരാൾക്കു മലങ്കരമെത്രാന്റെ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു കൂടാ എന്ന കീഴ്വഴക്കവും ഈ സംഭവം മൂലം മലങ്കരസഭയിൽ സംജാതമായി. ഇതിന് മുമ്പ് നാല് മലങ്കര മെത്രാന്മാർക്ക് രാജകീയവിളംബരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവെപ്പ് അതിന് ഒരു അവശ്യ ഉപാധിയായി ആരും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. ആ ചിന്ത ആദ്യം പുറപ്പെടുവിച്ച് അംഗീകാരം നേടിയത് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനാണ്. രാജകീയ വിളംബരത്തോടെ ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുന്ന മെത്രാനെതിരെ ആദ്യം യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസും പിന്നീട്, സ്തേപ്പാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും നടത്തിയ നിയമയുദ്ധങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. ഔദ്യോഗികസ്ഥാനത്തിരുന്ന് പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചൻ അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്തുപോന്ന നവീകരണങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി. പല നവീകരണങ്ങളും നടപ്പിലാക്കിയത്

പരിഭാഷയുടെ മറവിലാണ്. ആരാധനക്രമങ്ങൾ ആദ്യമായി മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ സന്തോഷിച്ച ആളുകൾ വിവർത്തനത്തിലൂടെ നടത്തിയ കാപട്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ അശക്തരായിരുന്നു. നാട്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നിലയും വിലയും മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും ഇടവകകളിൽ വൈദികരുടെ നിലയും വിലയും മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും ഏറെ താല്പര്യം കാണിച്ച മെത്രാച്ചന് എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും ആദരവ് ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ആദരവിന്റെ മറവിൽ അദ്ദേഹം നടപ്പിൽ വരുത്തിയ നവീകരണങ്ങളും കൈയേറ്റങ്ങൾ പോലും പൊതുവിൽ സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം വരുത്തിയ ക്ഷതങ്ങൾ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ വേദനിപ്പിച്ചു. അവർക്കു ശബ്ദവും നേതൃത്വവും ഇല്ലായിരുന്നു. ആ അനാഥാവസ്ഥയിൽ ദൈവം എഴുന്നേല്പിച്ച മോശയാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ. 1909-ൽ അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചതിന് ശേഷവും മഹാരഥന്മാരായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ, ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ, മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ, മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ എന്നീ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ നന്നായി പഠിച്ചതിന് ശേഷവും 1967-ൽ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് ഇപ്രകാരം എഴുതി:

"..... ഈ വിധം ബഹുമുഖങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയ മറ്റൊരു മെത്രാൻ നസ്രാണികൾക്ക് ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനി ഉണ്ടാകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല."[21]

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (പുലിക്കോട്ടിൽ ദ്വിതീയൻ) മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരായിരുന്നുവെന്ന് ഒരു നീണ്ട ചർച്ചയ്ക്കു ശേഷം പാറേട്ട് വീണ്ടും വിലയിരുത്തുന്നത് കാണുക: "..... പത്തു വർഷം നാലു മാസത്തെ സമരം കൊണ്ട് മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് സമ്പൂർണ്ണ വിജയം കൈവരിച്ചു. മലങ്കരസഭയിന്മേൽ ലൗകികമായി പരിപൂർണ്ണാധികാരം ഉറപ്പിക്കാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ചെയ്ത യജ്ഞം റോയൽക്കോടതി വിധിയോടെ തകർന്നു. അതു ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് ഒരു പ്രത്യേക നേട്ടം തന്നെ ആയിരുന്നു. മലങ്കരയെ അന്ത്യോഖ്യായ്ക്ക് ആത്മീയമായി കീഴ്പ്പെടുത്തിയത് ശരിയായില്ല എന്നോ അധർമ്മമായിരുന്നു എന്നോ അഭിപ്രായമുള്ളവർ ഈ ജനകീയ കാലത്ത് ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കാം. മാർ ഗീവർഗ്ഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ്..... ഹൈക്കോടതിയിൽ ജ. ചാറ്റുഫീൽഡ്, ജ. ജോസഫ് തളിയത്ത്, ജ. പരമേശ്വരൻപിള്ള എന്നിവരുടെ ബെഞ്ചിൽ നിന്ന് സമ്പാദിച്ച വിധിയും, മൂന്നാം നസ്രാണി കാതോലിക്കോസ് നടത്തിയ 1113-ൽ അസ്സൽ 111-ാം നമ്പരിൽ 1954 മെയ് മാസം 21-ാംനു ഇന്ത്യൻ സുപ്രീംകോടതിയിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് എസ്. ആർ. ദാസ്,

ജ. ഭഗവതി, ജ. സിൻഹാ, ജ. സുബ്ബറാവു, ജ. വാഞ്ചു എന്നിവരുടെ ബെഞ്ചിൽ നിന്നുണ്ടായ വിധിയും വഴി സമ്പാദിച്ച അവകാശാദികളും കണക്കിൽ എടുക്കണം. ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ഭയന്നും സംശയിച്ചും ഇട്ട അസ്തിവാരത്തിന്മേലാണ് അവ ഉറപ്പിച്ചതെന്ന് ഓർത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലം എത്ര വിശിഷ്ടമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ..... പ്രീണനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അവഗണിച്ചും സഹിച്ചും പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ തുടർന്നു എന്ന് അഭിമാനിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന നസ്രാണികൾക്ക് ഒരുമിച്ച് നിൽക്കാൻ ആവശ്യമായ സംഘടനാസൗകര്യം ആയിരത്തിഎണ്ണൂറ് സംവത്സരക്കാലത്തേക്കു മലങ്കരയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ആ കുറവ് പരിഹരിച്ച മഹാനാണ് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ്. ചളി വാരി എറിയാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടാകും; ഉണ്ട് എന്ന് ശരിക്ക് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, മനം പതറാതെ, ഹൃദയം കുലുങ്ങാതെ, കാൽ വഴുതാതെ മുമ്പോട്ടു കുതിച്ചു കയറിയ, സുന്നഹദോസിലും ഭരണത്തിലും മാപ്പിളയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം ശരിക്ക് അംഗീകരിച്ച മഹാനാണ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെയും മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വ്യവസ്ഥാപിത ഭരണകൂടത്തിന്റെയും മഹാശില്പിയും ജാതിയുടെ സംഘാടകനും ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ നമുക്ക് നമസ്ക്കരിക്കാം."[22]

റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥസൂചിക

1. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, *പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ*, പു. 193, 220.

2. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ*, പു. 140, 141.

3. റവ. ഡോ. എം. ഒ. ജോൺ, വൈദിക സെമിനാരിയുടെ 175-ാം വാർഷിക സുവനീർ (1990). മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് - മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിലെ വഴിത്തിരിവ് (ലേഖനം), പു. 236 (231-36).

റവ. ഡോ. ടി. ഐ. വർഗ്ഗീസ്, *മലങ്കര-അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സൃഷ്ടി*, 1997, പുറം. 81.

ശ്രീ. പി. വി. മാത്യു. *കേരളത്തിലെ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ* വാല്യം 3, പു. 190.

ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മൻ. മേൽപുസ്കത്തിനെഴുതിയ അവതാരിക, പു. IX.

4. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ*, പുറം 41-46.

5. ഇട്ടൂപ്പ് റൈറ്റർ, സഭാ ചരിത്രം, പു. 177.

6. റവ. ഡോ. വി. സി. സാമുവൽ, *മലങ്കരസഭയുടെ അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം*, പുറം 17, 18.

7. ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട്, *മലങ്കരനസ്രാണികൾ വാള്യം 10*, പുറം 508-537.

8. Royal Court Judgment, The Orthodox Church Book House, Kottayam, p. 44.

9. ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ് മദ്രാസ്, *മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാചരിത്രം 3-ാം ഭാഗം*, പു. 106, 107.

10. ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ്, *മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്*, പുറം 124, 125.

11. റോയൽക്കോടതി ഭൂരിപക്ഷവിധി, പു. 47.

12. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, സഭാചരിത്രം, പു. 223.

13. ഇട്ടൂപ്പ് റൈറ്റർ, സഭാചരിത്രം, പു. 250, 251.

14. കുര്യൻ, കണിയാമ്പറമ്പിൽ കോറി, *സുറിയാനിസഭ*, പു. 200.

15. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (കയ്യെഴുത്ത്പ്രതി), പുറം 151, 152.

16. റോയൽക്കോടതിക്കേസിൽ QQ എന്ന നമ്പർ നൽകിയ കത്ത്. ഈ കത്ത് പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് 1843 സെപ്തംബർ 21-നു ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ട് മേജർ ജനറൽ കല്ലന് അയച്ചതാണ്. (Book III, 110).

റോയൽക്കോടതിവിധി (1889), Published in 1975, p. 48.

17. റോയൽക്കോടതിവിധി, പു. 49.

18. ടി പുസ്തകം, പുറം 49.

19. ടി പുസ്തകം, പുറം 50.

20. ടി പുസ്തകം, പുറം 52.

21. ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട്, മലങ്കരനസ്രാണികൾ മൂന്നാം ഭാഗം, പുറം 302.

22. ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട്, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്, പു. 243, 244.

അധ്യായം 2

കുന്നംകുളത്തു നിന്ന് ഒരു ദാവീദ്

ശൗലിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇസ്രായേലിനെതിരെ ഫെലിസ്ത്യ യോദ്ധാവ് ഗോലിയാത്ത് വെല്ലുവിളി മുഴക്കിയപ്പോൾ ഇസ്രായേൽ പാള യത്തിലുണ്ടായ സംഭ്രമവും അമ്പരപ്പും മലങ്കരസഭ അന്നും അനുഭവിച്ചു. നാഥന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അനാഥത്വം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരിക, ദുസ്സ ഹമാണത്. പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ അഭ്യാസം, യുദ്ധതന്ത്രം, പിൻ ബലം എന്നിവയിൽ അജയ്യനായ ഗോലിയാത്തു തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടേറ്റുമുട്ടിയ ചേപ്പാട്ട് ദീവന്നാസ്യോസും, സ്തേഫാനോസ് അത്താനാസ്യോസും യൂയാക്കീം കൂറിലോസും തേജോഹാനിയിലക പ്പെട്ടു. ഒരാൾ സ്ഥലം വിട്ടു. മറ്റേ ആൾ ലാഭകരമായ മറ്റു കർമ്മവ്യാപാര ങ്ങളിലേക്കു പിൻവലിഞ്ഞു. അനേകർക്കു ബോധമുണ്ടായിരുന്നുവെ ങ്കിലും വർത്തമാനകാല സംഭവങ്ങൾക്കും ആധിപത്യത്തിനുമെതിരായി ഉരിയാടുവാൻ ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ദാവീദിന്റെ ദൈവാശ്രയബോധത്തോടെ ഒരു കോമളയുവാവ്, യുദ്ധക്കളത്തിലേക്ക്, ജഡരക്തങ്ങളോടാരായാതെ എടുത്തുചാടിയത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരുടെ, സഭാചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഇതാണ്.

കേരളത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായി ക്രിസ്തുമതം രൂപപ്പെട്ട പാലൂർ (ചാട്ടു കുളങ്ങര) ഇടവകയിൽ 1832 നവംബർ 12-നു (1008 വൃശ്ചികം 24) അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. വിശ്രുതമായ പുലിക്കോട്ടിൽ താരു കുരിയനും പെങ്ങാ മുക്കു ദേശത്ത് (പഴഞ്ഞി ഇടവക) കുത്തുർ ഗീവർഗ്ഗീസ് മല്പാന്റെ (തൊഴിയൂരിലെ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് - കുത്തൂരെ മെത്രാച്ചൻ) സഹോദരി താണ്ടമ്മയുമാണ് മാതാപിതാക്കൾ. രണ്ടു സഹോദരന്മാരും മൂന്ന് സഹോദരിമാരും ഉൾപ്പെടെ ആറു മക്കളുള്ള ഒരു കുടുംബമായി രുന്നു അത്. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ സഭാജ്യോതിസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോ ലീത്താ പിതൃതാവഴിയിലും തൊഴിയൂർ കുത്തൂരെ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറി ലോസ് (മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്തു) മെത്രാപ്പോലീത്താ മാതൃവഴിയിലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാരണവന്മാർ ആയിരുന്നു. ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) പഴയപള്ളിയുടെ വടക്കേ വരാന്തയിൽ കബറടങ്ങിയ പുലി ക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ സഹോ ദരപുത്രനും കഥാനായകന്റെ വലിയപ്പനും ആ തലമുറയിലെ പ്രസിദ്ധ മല്പാനും ആയിരുന്നു (കണ്ടനാട് പടിയോല 1809-ൽ എഴുതി ഒപ്പിട്ട പശ്ചാത്തലത്തിൽ 8-ാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശുപട്ടം ഏറ്റത്

ഇദ്ദേഹമാണ്. നിരണം ഗ്രന്ഥവരി). വലിയപ്പൻ യൗസേപ്പ് കത്തനാരുടെ ശിക്ഷണത്തിലും കരുതലിലും ഈ കോമളബാലൻ വളർന്നു. യൗസേപ്പ് എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുകയും ആ പേരിന്റെ നാട്ടുരൂപമായ ഇട്ടൂപ്പ് (ഇട്ടി + യൗസേപ്പ്) എന്ന് ആ ബാലനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കുടുംബകാരണവരും സഭയുടെ വിമോചകനും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകനുമായ ഇട്ടൂപ്പിനെ അവർ ഓർത്തുവോ എന്തോ? ഒരു കാര്യം തീർച്ച; പകലോമറ്റം കുടുംബാധിപത്യം നിർത്തലാക്കിയ സഭയുടെ വിമോചകനേതാവും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപനത്തിലൂടെ സഭയ്ക്കുണ്ടായ നവോന്മേഷത്തിന്റെയും വികാസത്തിന്റെയും കാരണക്കാരനും ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണകാലത്ത് ആർത്താറ്റ്-പാലൂർ ദേശത്ത് തൂക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ട സഹദേന്മാർക്ക് പ്രചോദകനും 1811-ലെ ബൈബിൾ വിവർത്തകനുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിമാനകരവും സാഹസികവും രോമാഞ്ചദായകവും ആയ ഭൂതകാല വീരകഥകൾ കേട്ടാണ് ആ ബാലൻ വളർന്നത്. സഭാചരിത്രത്തിൽ തന്റെ ഇടവകയും തന്റെ കുടുംബവും ത്യാഗപൂർവ്വം സഹിച്ച കഥകൾ ആ ബാലനിൽ കൗതുകം ജനിപ്പിച്ചു. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനോട് ധീരമായി വിയോജിച്ച തന്റെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ചങ്കൂറ്റത്തെപ്പറ്റിയും സഭയുടെ സർവ്വ വിദേശബന്ധങ്ങളെയും തിരസ്ക്കരിക്കുന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ (ആർത്താറ്റ് പടിയോല) തന്റെ ഇടവക പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തെയും തന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുവാൻ കഥാപുരുഷനെ സഹായിച്ചത് വലിയപ്പനിൽ നിന്നും മറ്റുമായി കേട്ട കഥകൾ ആയിരിക്കാം.

അഞ്ചാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തെ എഴുത്തിനിരുത്തി. വലിയപ്പനായിരുന്നു ആശാൻ. ആശാൻ ശിഷ്യന് മലയാളവും സുറിയാനിയും പഠിപ്പിച്ചു. അക്ഷരം പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വായനയിൽ സാമർത്ഥ്യം നേടാൻ ഏറെ പുസ്തകങ്ങളൊന്നും അക്കാലത്തു ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. തന്റെ പൂർവ്വീകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനും കൂടി വിവർത്തനം ചെയ്ത് ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെ സഹായത്തോടെ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസ്സിൽ 1811-ൽ അച്ചടിപ്പിച്ച വേദപുസ്തകം (പുതിയനിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ) മാത്രമായിരുന്നു അക്കാലങ്ങളിൽ ലഭ്യമായ മലയാളം അച്ചടിപുസ്തകം. പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ വിവർത്തനം ചെയ്ത സങ്കീർത്തനപുസ്തകവും ബൈബിളിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളും കൈയെഴുത്തു രൂപത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നു. സുറിയാനിയിൽ അന്നു കൈയെഴുത്തു പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ ലഭ്യമായിരുന്നുള്ളു. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ലിപിയിൽ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങളിലാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യം സുറിയാനി ഭാഷ പരിചയപ്പെട്ടത്. കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ അവസരങ്ങൾ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ആ ബാലൻ മികവ് പുലർത്തി. അക്കാലത്ത് തലപ്പള്ളി

താലൂക്ക് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ കൊച്ചി തുറമുഖത്തേക്ക് പോയിരുന്നത് ചാട്ടുകുളങ്ങര-ചാവക്കാട് വഴി ജലമാർഗ്ഗമായിട്ടായിരുന്നു. കച്ചവടാവശ്യത്തിന് കുന്നംകുളം കമ്പോളത്തിലേക്കു പല വേഷക്കാരും ഭാഷക്കാരും സംസ്ക്കാരക്കാരുമായ വ്യാപാരികൾ വരുമായിരുന്നു. അവരിൽ അറബികളും ഉത്തരേന്ത്യക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ജലസഞ്ചാരം ആരംഭിക്കുന്നത് പാലൂർ-ചാട്ടുകുളത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു. പലപ്പോഴും വലിയപ്പനോടൊപ്പം പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു വന്ന ബാലൻ ഈ വ്യാപാരികളുമായി സാധ്യമായ അളവിൽ പരിചയപ്പെടുമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും വിശ്രമകേന്ദ്രങ്ങളോ സത്രങ്ങളോ ഇല്ലാതിരുന്ന ആ കാലത്ത് വലിയപ്പന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം ഈ വ്യാപാരികളിൽ പലരും വിശ്രമാർത്ഥം പള്ളിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ കൗതുകം വിടർന്ന മിഴികളോടും മനസ്സോടുംകൂടി കഥാപുരുഷൻ അവരുടെ നാട്, സംസ്ക്കാരം, ജീവിതരീതി ഇവകളൊക്കെ അന്വേഷിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഉത്തരേന്ത്യക്കാരായ അവരിൽ ചിലരിൽ നിന്ന് ഹിന്ദുസ്ഥാനിയും തമിഴരിൽ നിന്ന് തമിഴും അഭ്യസിക്കുവാൻ ആ ബാലൻ സഫലമായി യത്നിച്ചു. കുതിരസവാരിയിൽ ഭ്രമക്കാരനായ കുന്നംകുളം സ്വദേശി പനയ്ക്കൽ ഇയ്യപ്പന്റെ സഹായത്തോടെ കുതിരസവാരിയും ബാലൻ അഭ്യസിച്ചു. കൂർമ്മബുദ്ധിയും പരിശ്രമശാലിയും ആയ ഇട്ടൂപ്പ് ഭാഷകളുടെ പഠനം, ലോകപരിചയം, കുതിരസവാരി, സഭാചരിത്രബോധം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ അസാമാന്യ പരിശീലനം നേടി. മോശയെപ്പോലെ ഇട്ടൂപ്പും ഏതോ മഹത്കാര്യങ്ങൾക്കായി പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്ന് പിൽക്കാല ജീവിതം തെളിയിച്ചു.

കഥാപുരുഷന്റെ ബാല്യകാലത്ത് ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന നിരവധി കാര്യങ്ങൾ മലങ്കരസഭയിൽ സംഭവിച്ചു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് 1836-ലെ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് ആണ്. തന്റെ വലിയപ്പനും മാതാവിന്റെ മാതുലൻ കുത്തൂരെ കൂറിലോസും പങ്കെടുത്ത ആ യോഗത്തിൽ വച്ച് തന്റെ പൂർവ്വീകൻ സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പ്രതീക്ഷാപൂർവ്വം പടുത്തുയർത്തിയ മിഷണറിബന്ധം വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടതൊന്നും ആ നാലു വയസ്സുകാരനെ അലട്ടിയിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. എന്നാൽ ഒരു പ്രഗത്ഭ വൈദികന്റെ ഭവനത്തിൽ നടക്കുന്ന ഭാഷണങ്ങൾ കൗമാരപ്രായത്തിലും അദ്ദേഹം അവഗണിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. മാതാവിന്റെ മാതുലനായ കുത്തൂരെ കൂറിലോസിന്റെ അരമനയിൽ ആ ബാലൻ സ്ഥിരസന്ദർശകൻ ആയിരുന്നു. മല്പാൻ കൂടെ ആയിരുന്ന അദ്ദേഹവും കഥാപുരുഷന്റെ ഗുരുനാഥനാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അല്പാല്പം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ ആ ഗുരുശിഷ്യബന്ധം പ്രേരണ ചെലുത്തി. തന്റെ പൂർവ്വീകന്റെ കാലത്താരംഭിച്ച മിഷണറിബന്ധത്തെ തുടർന്ന് കുന്നംകുളം സന്ദർശിച്ചിരുന്ന മിഷണറിമാർ അധികവും തൊഴിയൂർ അരമനയിലാണ് താമസി

ച്ചിരുന്നത്. ആ ഇംഗ്ലീഷ് മിഷണറിമാരുമായുള്ള സംസർഗ്ഗമാണ് ആ ഭാഷ അൽപമെങ്കിലും അഭ്യസിക്കുവാൻ കെല്പും സാഹചര്യവും നൽകിയത്. മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിന് ശേഷം ക്രമേണ മിഷണറി സന്ദർശനങ്ങൾ കുറഞ്ഞതോടെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠനസൗകര്യം നിലച്ചു.

കോതമംഗലത്ത് കബറടങ്ങിയ യെൽദൊ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാനയുടെ 160-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ പ്രമാണിച്ച് 1845-ൽ ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കോതമംഗലത്തെത്തി. വലിയപ്പന്റെയും ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) യോഗക്കാരുടെയും താല്പര്യപ്രകാരം കോതമംഗലം മാർത്തോമ്മൻ ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് ഇട്ടൂപ്പിന് കോറൂയോ സ്ഥാനം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നൽകി. തിരിയെ അദ്ദേഹം കുന്നംകുളത്തെത്തി. സുറിയാനി പഠനം തുടർന്നു. തന്റെ വലിയപ്പനെക്കൂടാതെ ആലത്തൂർ പനക്കൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാർ, കോലാടി ചാക്കുണ്ണിക്കത്തനാർ തുടങ്ങിയവർ അന്ന് ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) ഇടവകപ്പട്ടക്കാരായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് കുന്നംകുളം പ്രദേശത്ത് ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) പള്ളി കൂടാതെ കുന്നംകുളം പഴയപള്ളി, ചിറളയംപള്ളി, പഴഞ്ഞിപള്ളി എന്നീ മൂന്നു പള്ളികളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

1842-ൽ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മർദ്ദീനിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റ് മലങ്കരയിൽ വന്നതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവപരമ്പരകൾ അരങ്ങേറുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. 13 വയസ്സുകാരനായ കൊച്ചുശെമ്മാശൻ കാര്യങ്ങളെ സാകൂതം വീക്ഷിച്ചു. പാലക്കുന്നത്ത് ഏബ്രഹാം മല്പാനച്ചന്റെ നവീകരണത്തെ അനുകൂലിച്ചും പ്രതികൂലിച്ചും മലങ്കരസഭ ധ്രുവീകരിക്കപ്പെടുന്നത് ശെമ്മാശൻ ദുഃഖത്തോടെ വീക്ഷിച്ചു. മലങ്കര സഭയുടെ പരാതിയെത്തുടർന്ന് കാര്യങ്ങളന്വേഷിച്ച് ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് നിയോഗവുമായി 1846 ചിങ്ങം 26-നു യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കരയിലെത്തി. മലങ്കര മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട സുസ്താത്തിക്കോനും കൊണ്ടാണ് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് കൊച്ചിയിലെത്തിയത്.[1] ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ സ്ഥാനം രാജിവച്ച് മാർ കൂറിലോസിനെ അംഗീകരിച്ചത്. വെള്ളക്കാർ രണ്ടു പേരും നാട്ടുകാർ രണ്ടു പേരും അടങ്ങിയ കൊല്ലം കമ്മിറ്റി 1847 മീനം 1-ന് സമ്മേളിച്ച് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ മലങ്കര മെത്രാനായി അംഗീകരിക്കുവാൻ ശുപാർശ ചെയ്തതോടെ യൂയാക്കീം മെത്രാച്ചൻ തികഞ്ഞ നിസ്സഹായതയോടെ യുദ്ധരംഗത്തു നിന്നു പിന്മാറി. ഇതിനിടയിൽ 1849 മീനമാസത്തിൽ കൂറിലോസിനെ സഹായിക്കുവാനായി സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന ഒരു മെത്രാനെയും ശെമവൂൻ എന്ന ഒരു റമ്പാച്ചനെയും മലങ്കരയിലേക്ക് പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ചു. അവരുടെ കൂടെ കൂറിലോസ് മെത്രാച്ചന്റെ

സഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേലും ഉണ്ടായിരുന്നു.[2] കൊല്ലം കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശ പ്രതികൂലമെന്ന് കണ്ട ഉടൻ മാർ യൂയാക്കീം കുന്നംകുളത്തെത്തി. "കൊച്ചി ശീമയിൽപ്പെട്ട ചാലിശ്ശേരിയിൽ ഒരു പള്ളി അദ്ദേഹത്തിന്റെ തനതുവകയായിട്ട് പണിയിച്ചു."[3] അവിടെ താമസമാക്കി. ശിമയോൻ റമ്പാനച്ചൻ ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിശീലനം നൽകിവന്നു. നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ സുറിയാനിയിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും ഉപരി വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയത് ശിമയോൻ റമ്പാച്ചനിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു. ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ വച്ച് സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് കഥാപുരുഷൻ പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. 1852 ജൂലായ് 28-ന് തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരും 1853 ഒക്ടോബർ 4-നു കൊച്ചി സർക്കാരും പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായി രാജകീയ വിളംബരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ അവശനായി. വിദേശ മെത്രാന്മാർ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു കൂടെന്ന് റസിഡണ്ട് കല്ലൻ കല്പന അയച്ചതോടെ[4] വിദേശമെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥിതിയും പരുങ്ങലിലായി. മാർ അത്താനാസ്യോസ് മടങ്ങിപ്പോയി. പോകുംവഴി ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരിൽ ഹർജി കൊടുക്കുകയും മെത്രാന്മാർക്കെതിരായ - പള്ളിപ്രവേശനം നിരോധിച്ച - കൽപനയിൽ അയവ് വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

കഥാപുരുഷൻ ചാലിശ്ശേരി പള്ളിയിൽ വച്ച് 1852 ചിങ്ങം 6-നു യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിൽ നിന്ന് കശ്ശീശാപട്ടം ഏറ്റു. ചിറളയം പള്ളിയിൽ പ്രഥമ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു. പഴഞ്ഞി-ചാലിശ്ശേരി പള്ളികളുടെ വികാരിയായിരുന്ന ചീരൻ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരുടെ സഹായിയായി നവവൈദികൻ - പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ - നിയമിതനായി. സർഗധനനായ അദ്ദേഹം പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് പഴഞ്ഞി പ്രദേശങ്ങളിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനസരണികൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. പള്ളിയുടെ ഉൾഭാഗത്തുനിന്ന് മുറിത്തട്ടിലേക്ക് കയറുവാനായി പള്ളിയകത്ത് സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഗോവണി അദ്ദേഹം നീക്കം ചെയ്തു. പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് പള്ളിക്കു പൂമുഖം പണിയിക്കുകയും രണ്ടു നിലകളുള്ള അതിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ ഗോവണി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലത്ത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിത്തീർന്ന അദ്ദേഹവും പരുമല മെത്രാച്ചനും ദീർഘകാലം താമസിച്ചിരുന്നതും പള്ളിവക മേമ്പൂട്ട് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ പുത്തൻ നിർമ്മിതിയുടെ മുകൾ ഭാഗത്താണ്.

ഇന്ന് പെങ്ങാമുക്ക്, കാട്ടകാമ്പാൽ, മൂലേപ്പാട്ട്, മങ്ങാട്, കരിക്കാട്, പെരുംതുരുത്തി, കോട്ടോൽ, ഐനൂർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ കാണുന്ന പള്ളികൾ

പിൽക്കാലത്തുണ്ടായവയാണ്. സ്മര്യപുരുഷന്റെ കാലത്ത് ഈ പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം പഴഞ്ഞി ഇടവകയുടെ ഭാഗങ്ങളായിരുന്നു. ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ അക്കാലങ്ങളിൽ യാതൊരു സ്കൂളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പഴഞ്ഞി പള്ളിയിലെ മൂന്നു കൊല്ലത്തെ സേവനത്തോടൊപ്പം പഴഞ്ഞി, കാഞ്ഞിരമുക്ക്, കാട്ടകാമ്പാൽ, മങ്ങാട്, കരിക്കാട് എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലായി ആറു മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ പള്ളിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. ജാതിമതലിംഗഭേദമെന്യേ ഏവർക്കും അവയിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് പള്ളി ചുമതലയിൽ നിന്ന് സ്മര്യപുരുഷൻ കൂടുതൽ വിശാലമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പിൻഗാമികളായി വന്ന പള്ളിച്ചുമതലക്കാർക്ക് ഈ വലിയ മനുഷ്യന്റെ ദർശനത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും അനുകാരികളാകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്കൂളുകളുടെ പ്രവർത്തനം അവർക്കു ഭാരമായി തോന്നി. അതോടെ ചില സ്കൂളുകൾ സർക്കാരിലേക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ചില സ്കൂളുകൾ അതതു കാലത്തെ പള്ളിയധികാരികൾ സ്വകാര്യസ്വത്താക്കി പിൻഗാമികൾക്കു നൽകി. അവയിൽ ഒരു സ്കൂളിന്റെ ആദ്യകാല അഡ്മിഷൻ റജിസ്റ്ററിന്റെ ആദ്യപേജിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സ്മാരക വിദ്യാലയം എന്ന് എഴുതിയിട്ടുള്ളതിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികളുണ്ട്. സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ പ്രധാനമാണ് അവ പരിരക്ഷിച്ചുപോരുക എന്നതും. പഴഞ്ഞി പള്ളിയുടെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന സ്കൂളുകൾക്കുണ്ടായ പിൽക്കാലാനുഭവം സ്മര്യപുരുഷൻ പിൽക്കാലത്ത് ഭാവനാപൂർവ്വം പടുത്തുയർത്തിയ മിക്ക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സംഭവിച്ചു. ചിലത് അന്യാധീനമായി. ചിലത് പ്രവർത്തനരഹിതമായി. ചിലതാകട്ടെ നിറംകെട്ട് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ഭാവനാകുബേരന്മാർക്ക് പലപ്പോഴും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള ദുര്യോഗമാണിത്.

സ്മര്യപുരുഷൻ പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയുടെ ചുമതലയിലിരിക്കുമ്പോഴാണ് പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന് രാജകീയ വിളംബരം ലഭിക്കുന്നത്. വിളംബരത്തെത്തുടർന്ന് പള്ളികളെല്ലാം നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശമായി. വിശ്വാസമെന്തായിരുന്നാലും പഴയ പള്ളികൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് ആളുകൾക്ക് അന്നും സങ്കടകരമായിരുന്നു. കഥാപുരുഷന് അന്ന് 20 വയസ്സ് പ്രായമാണ്. “തിരുവെഴുത്ത് വിളംബരത്തെക്കുറിച്ച് ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിൽ കേട്ടപ്പോൾ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഉൾപ്പടെ പല കത്തനാർമാർക്കും അനേക ജനങ്ങൾക്കും സഹിച്ചുകൂടാത്ത കോപവും വ്യസനവും ഉണ്ടായി. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടൻ ആക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഇങ്ങനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കാൻ അവിടേക്കു പൂർണ്ണ അധികാരം ഉള്ളതുകൊണ്ടും മാർ അത്താനാസ്യോസ് സുറിയാനി മതോപദേശങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്താൻ ഉത്സുകനായിരുന്നതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞയിലിരിക്കുന്നത് അവിഹിതമെന്ന് മേൽപറഞ്ഞവർ തീർച്ചയാക്കി.

ഇങ്ങനെ ഒരു ബോധം പത്തുനാനൂരു കുടുംബക്കാരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് യൗസേപ്പ് കത്തനാർ വളരെ യത്നം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത് തെറ്റാണെന്ന് ഇവർക്ക് ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അതിനെക്കുറിച്ച് വാദിച്ച് ജയിക്കുന്നത് പ്രയാസമാണെന്ന് കണ്ടതിനാൽ കൊച്ചി സർക്കാരിന്റെ അനുവാദത്തോടെ കുന്നംകുളങ്ങര കിഴക്കേ പുത്തൻപള്ളി 1028 (1852) വൃശ്ചികം 12-നു (പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ദിനം) സ്ഥാപിച്ച് അന്നുമുതൽക്ക് കുർബ്ബാന ചൊല്ലിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.[5]

കഥാപുരുഷന്റെ നിർമ്മാണ പ്രതിഭ വീണ്ടും പ്രകടമാവുന്നത് ഈ ദേവാലയ നിർമ്മിതിയിലാണ്. അന്ന് കേവലം ഇരുപത് വയസ്സ് പ്രായമേ ഉള്ളൂ എങ്കിലും സൃഷ്ടിപരമായ നവീന ഉദ്യമങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനുള്ള സർഗവൈഭവം അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടുവോളം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ സംഭവവും തെളിയിക്കുന്നു. നിയമത്തിന്റെ മർമ്മം കണ്ടെത്തുവാനും അപഗ്രഥിക്കാനുമുള്ള കുശാഗ്രബുദ്ധി ഈ സംഭവത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് കാണുക:

“കുന്നംകുളങ്ങരെ പുത്തൻപള്ളി പണിയിച്ച വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ മാർ അത്താനാസ്യോസിന് കലശലായ കോപമാണുണ്ടായത്. ഈ പള്ളിയിൽ ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം കൊച്ചി ദിവാൻ ശങ്കരവാരിയർ അവർകൾക്ക് ഉടനെ എഴുതി അയച്ചതനുസരിച്ച് കർമ്മം വിരോധിക്കുന്നതിന് ദിവാൻജി ഉത്തരവയച്ചു. ഈ ഉത്തരവിനെ സാധൂകരിപ്പാൻ ഏതു പക്ഷപാതിക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. വിളംബരപ്രകാരം മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ അനുസരിച്ച് നടപ്പാൻ തനിക്കു പാടില്ലെന്നും അതിനാൽ ഒരു പുത്തൻ പള്ളി വെയ്പ്പാൻ അനുവാദം കിട്ടണമെന്നും പുലിക്കോട്ട് യൗസേപ്പ് കത്തനാർ ബോധിപ്പിച്ചതനുസരിച്ചാണ് ഈ പുത്തൻ പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് സർക്കാരനുവാദം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെയിരിക്കേ കർമ്മം വിരോധിക്കുന്നതിന് യാതൊരർഹതയുമില്ലാത്തതാണ്. ... അന്യായമായ ആ ഉത്തരവിനെ വകവെയ്ക്കാതെ യൗസേപ്പ് കത്തനാർ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയാണ് ചെയ്തത്. ന്യായാന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്ഥിരബോധത്തിന്റെ പരിപക്വമായ ഈ പ്രവൃത്തി നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ ബുദ്ധിവിശേഷത്തിനും ധീരോദാത്തതയ്ക്കും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി ശോഭിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്ത വിവരം സ്ഥലത്തെ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ദിവാൻജിയ്ക്കു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ഉടനെ വഴക്കും കൂട്ടവുമായി. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ദിവാൻജിയുടെ അടുക്കൽ പല വിചാരണകളും നടന്നതിന്റെ ശേഷം യൗസേപ്പ് കത്തനാർ പ്രസ്തുത പള്ളിയിൽ കർമ്മം കഴിച്ചത് നിയമവിരുദ്ധമല്ലെന്നും മേലാൽ ആ പള്ളിയിൽ

കർമ്മാദികൾ നടത്തുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും ദിവാൻജി ന്യായാനുരൂപമായി തീരുമാനിച്ചു.[6] അങ്ങനെ ഇരുപതാം വയസ്സിൽ സിംഹപ്രതാപിയായ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ നിയമയുദ്ധത്തിൽ തറപറ്റിച്ച കോമള യുവാവായ അഭിനവ ദാവീദിനെ മലങ്കരസഭ ഒട്ടുക്കു അഭിനന്ദനപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിച്ചു.

പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ് നവീകരണക്കാരൻ ആയിരുന്നില്ലെന്ന് മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ ചില ചരിത്രകഥകളെ ഉപജീവിച്ച് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചില ചരിത്രകഥാകാരന്മാർ എഴുതിതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള ചില ചരിത്ര്യാഖ്യായികകളെ ചരിത്രമെന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണവിഭാഗം താല്പര്യം കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.[7] പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചൻ കാലം ചെയ്ത് ഏഴു പതിറ്റാണ്ടുകൾക്കു ശേഷം കേട്ടുകേൾവിയെ ആധാരമാക്കിയും സ്വന്തം സഭയുടെ നിലപാടുകൾക്ക് സാധൂകരണം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടിയും ശിരസ്ത്രദാർ വർഗ്ഗീസ് എഴുതിയ പാലക്കുന്നത്തു വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ ചരിത്രകഥ ആഖ്യായികയെന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാതെ ചില ഓർത്തഡോക്സ് പ്രസാധകന്മാർ പുനഃപ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.[8] എന്നാൽ സമകാല രേഖകളിൽ കാണുന്ന പ്രമാണസഹിതമായ വസ്തുതകളെ പ്രമാണങ്ങളുടെ പിൻബലമില്ലാതെ തിരുത്തുന്നതിന് ഈ ചരിത്രാഖ്യായികകളെ അവലംബമാക്കുന്ന നിർഭാഗ്യകരമായ പ്രവണതകളെച്ചൊല്ലി ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾ വേദനിക്കുകയാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ സമകാല ചരിത്രകാരൻ പറയുന്നത് കേൾക്കുക:

"..... ആദ്യമേ ഇദ്ദേഹം (പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്) കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ ഒരു അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ചു. ഈ അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്ന് 1031-ൽ (1856-ൽ) മലയാളത്തിൽ ഒരു നമസ്കാരപ്പുസ്തകം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇതിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ മിക്കതും ഇവിടെ പൂർവ്വീകമായി ഉപയോഗിച്ചു വന്നവ തന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയം എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഭാഗം ഇല്ലായിരുന്നു. അപ്പോസ്തോലികാചാരങ്ങളുടെ നൈർമ്മല്യത്തെ പാലിക്കുന്നതിൽ പണ്ടേതന്നെ ജാഗരൂകനായിരുന്ന നമ്മുടെ കഥാനായകന് ഈ പുസ്തകം കണ്ടപ്പോൾ മറ്റെല്ലാവരേക്കാളും വ്യസനമുണ്ടായി. യോസേപ്പു കത്തനാരു ഉടനെ കോഴിക്കോട്ടു പോയി കാളഹസ്തിയപ്പ മുതലിയാരുടെ വക കല്ലച്ചിൽ സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിനു ഒത്തതായ ക്രമത്തിൽ രണ്ടായിരം നമസ്ക്കാരപ്പുസ്തകം അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അപ്പഴപ്പോൾ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അസൗകര്യത്തെ വിചാരിച്ചിട്ടു തനതായ ഒരു അച്ചുകൂട്ടം

സ്ഥാപിക്കാനാണു യോസേപ്പു കത്തനാരു പിന്നീടു ശ്രമിച്ചത്. ... യോസേപ്പു കത്തനാരു തലശ്ശേരിയിൽ പോയി അവിടെ ജർമ്മൻ മിഷ്യൻകാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന ഒരു കൽപ്രെസ് വാങ്ങി കുന്നംകുളങ്ങര കൊണ്ടുവന്നു സ്ഥാപിച്ചു. ... യോസേപ്പു കത്തനാരു സ്വന്തം അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ നിന്നു മലയാളത്തിൽ നമസ്ക്കാരപ്പുസ്തകവും കുർബ്ബാനക്രമവും സുറിയാനിയിൽ കുർബ്ബാന തക്സായും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.”[9]

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പുരാതന വിവരണം കേൾക്കുക: “മാർ അത്താനാസ്യോസ് (പാലക്കുന്നത്ത്) മെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരിയിൽ സ്ഥാപിച്ച ഒരു അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്ന് 1031-ൽ ഒരു മലയാള നമസ്ക്കാരപുസ്തകം അച്ചടിച്ചു പരസ്യം ചെയ്തു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരുന്ന മിക്ക പ്രാർത്ഥനകളും അതിപുരാതനകാലം തുടങ്ങി സുറിയാനി സമുദായം ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നവ തന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും അതിൽ കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ എന്നാരംഭിക്കുന്ന ദൈവമാതാവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥന ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഇതു മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു അശേഷം രസിച്ചില്ല. ......

അത്താനാസ്യോസിന്റെ നമസ്ക്കാരപുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അപ്പോസ്തോലിക വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ നൈർമ്മല്യത്തെ പരിപാലിക്കുന്നതിൽ സദാ ജാഗരൂകനും ബദ്ധശ്രദ്ധനും ആയിരുന്ന മാർ കൂറിലോസ് ബാവാ (യൂയാക്കീം) അവർകൾ തന്റെ വിശ്വസ്ത സ്നേഹിതനായ യൗസേപ്പു കത്തനാരുമായി ആലോചിച്ച് കത്തനാരെ കോഴിക്കോട്ടയച്ച് രണ്ടായിരത്തോളം നമസ്ക്കാരപ്പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു വരുത്തി സമുദായാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. ഈ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം അച്ചടിപ്പിച്ചത് കോഴിക്കോട്ടെ ഒരു പൗരപ്രധാനനായ കാളഹസ്തിയപ്പാ എന്ന് പേരായ ഒരു മുതലിയാരുടെ വകയായ ഒരു കല്ലച്ചിൽ ആയിരുന്നു. ചില പുരാതന ക്രിസ്ത്യൻ കുടുംബങ്ങളിൽ ഇന്നും ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ ദുർല്ലഭമായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. പിന്നീടും ബാവായുടെയും മറ്റും പരിശ്രമത്താൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരെ (കഥാനായകനെ) തലശ്ശേരിയിലയച്ചു. ജർമ്മൻ മിഷ്യൻകാരുടെ വക ഒരു കൽപ്രസ്സു വാങ്ങിച്ചു. ആയത് യൗസേപ്പു കത്തനാരുടെ സ്വദേശമായ കുന്നംകുളങ്ങരെ സ്ഥാപിച്ചു. അതിൽ നിന്നു യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസാചാര നടപടികൾക്ക് അനുയോജ്യമായ വിധത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ ആദിയായ പല നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി” (യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ബാവാ അവർകൾ (ലേഖനം), സുറിയാനി സഭാ മാസിക, പുസ്തകം 3, ലക്കം 8, 9, 1929 ഓദോർ, നിസോൻ, പേജ് 182-83).

പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ നമസ്ക്കാരപുസ്തകം പരിശോധിച്ച

താഴത്ത് പുന്നത്ര ചാക്കോ ചാക്കോ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് "അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള നമസ്ക്കാരപ്പുസ്തകം പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹം ഒരു തനി യാക്കോബായ സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നുവെന്ന് നിസ്സന്ദേഹം വെളിപ്പെടുന്നതാണ്" എന്നാണ്.[10] നമസ്ക്കാരക്രമത്തെ പൂർണ്ണമായും സൂക്ഷ്മമായും അവലോകനം ചെയ്യാൻ ശ്രീ. ചാക്കോ അശക്തനായിരുന്നുവെന്നാണ് ഈ നിരീക്ഷണം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ടി നമസ്ക്കാരക്രമത്തിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം മൂന്ന് കൃത്രിമങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1. കൗമ്മയിൽ നന്മ (കൃപ) നിറഞ്ഞ മറിയം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. ഒമ്പതാം മണി (ഇരുപത്തിരണ്ടര) നമസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ഉപയോഗിച്ചു വന്ന മാർ ബാലായിയുടെ അപേക്ഷ (അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനേ..... എന്ന് അതിന്റെ ഗദ്യവിവർത്തനം. കരുണ നിറഞ്ഞവനേ........ എന്ന് പദ്യവിവർത്തനം) പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

3. സൂത്താറാ നമസ്ക്കാരത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മാർ അപ്രേമിന്റെ ശയന പ്രാർത്ഥനയിൽ

"നിന്നെപ്പെറ്റെന്നമ്മയുടെ
നിന്നോടുള്ള അപേക്ഷയാലെ
എനിക്കുള്ള ശയനത്തിൻമേൽ
തിന്മപ്പെട്ടവൻ അണയരുതേ" എന്ന ഭാഗം താഴെ പറയുംവിധം തിരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

"കാരുണ്യഉടയവനോട്
നിനക്കുള്ള അപേക്ഷയാലേ
എനിക്കുള്ള ശയനത്തിന്മേൽ
തിന്മപ്പെട്ടവൻ അണയരുതേ......."

പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മൽപ്പാനെപ്പോലെ വിരലിലെണ്ണാവുന്ന ചില വൈദികർ മാത്രമേ അക്കാലങ്ങളിൽ നവീകരിച്ച കുർബ്ബാന തക്സായും പ്രാർത്ഥനക്രമവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളു. നവീകരിച്ച രൂപത്തിൽ തക്സാ പകർത്തി എഴുതി മലങ്കരയിലെങ്ങും പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നവീകരണക്കാർ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ സ്വന്തം കല്ലച്ചിൽ കുർബ്ബാന തക്സാ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ കഥാപുരുഷൻ അച്ചടിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ഒരു പ്രതി ഇതിനകം കണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തക്സായ്ക്കു പുറമേ മാമ്മൂദീസാ, വിവാഹം എന്നീ ക്രമങ്ങളും കുർബ്ബാന തക്സായുടെ ഭാഗമായി അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ

പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ മലങ്കരയിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളുടെ ക്ഷതമേൽക്കാത്ത ക്രമങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗവേഷണമൂല്യം അനുപമമാണ്. തന്റെ അച്ചടിച്ച സുറിയാനി തക്സായും മലയാളം നമസ്ക്കാരപ്പുസ്തകവുമായി മലങ്കരയിലെ പള്ളികളിൽ സഞ്ചരിച്ച സ്മര്യപുരുഷൻ മലങ്കരയിലെങ്ങും സുപരിചിതനാകാൻ ഈ സംഭവം സഹായകമായി.

ക്രമേണ കഥാപുരുഷൻ ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) പള്ളിയിൽ സ്ഥിരവാസമാക്കിയതായി നാം കാണുന്നു. അതൊരു കഠിനതപസ്യയുടെ കാലം ആയിരുന്നു. വീണ്ടുവിചാരത്തിന്റെയും ദൈവനിയോഗമറിയലിന്റെയും ശക്തി സംഭരണത്തിന്റെയും കാലം. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച ചാട്ടുകുളങ്ങര (പാലൂർ) പള്ളിയും[11] ടിപ്പു സുൽത്താന്റെ കാലത്ത് വിശ്വാസനിഷ്ഠയുടെ പേരിൽ തൂക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ട അനുയായികളുടെ ആത്മീയസാന്നിധ്യവും[12] അദ്ദേഹത്തെ വികാരതരളിതനാക്കി. പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവത്തെ മുഖാമുഖമായി കണ്ട ദിനങ്ങളായിരുന്നു അവ. ആർത്താറ്റ് ദേവാലയത്തിലെ വാസം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാമല്ലനാക്കി ത്തീർത്തു. ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൈവറ്റു സെക്രട്ടറിയും സമുദായ സെക്രട്ടറിയുമായി ജീവിച്ച ഇ. എം.പീലിപ്പോസ് സ്മര്യപുരുഷന്റെ മരണാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്.

“സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം സംബന്ധിച്ച് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ നിലയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നോക്കുന്നവർക്ക് കാണാവുന്ന ഒരു വിശേഷം ഇനി പറയാനുണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരസാമാന്യ സമർത്ഥനായിരുന്നുവെങ്കിലും കേസ് ജയിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെയോ ആരുടെയെങ്കിലുമോ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടല്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന വളരെ ശക്തിയേറിയതായിരുന്നു. .... അനുതാപത്താലും പൊടിഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടു കൂടിയ പ്രാർത്ഥനയാലും ദൈവത്തെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ദാവീദിന്റെ ആത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏത് കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചുവോ ആ കാര്യം അതിശയകരമായവിധത്തിൽ സാധിച്ചുകിട്ടാൻ തക്കവണ്ണം തന്റെ എരിവേറിയ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഞാൻ ദൃക്സാക്ഷിയാകുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനാ ശക്തികൊണ്ടും ദൈവകൃപ കൊണ്ടും എതിർ കക്ഷിയോടുള്ള ദൈവകോപം കൊണ്ടും സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം ദൈവവിചാരണയിലായിരുന്നു ആദ്യന്തം നടത്തപ്പെട്ടതെന്ന് എനിക്ക് പൂർണ്ണബോധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്.”[13]

ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയിലെ ഏകാഗ്രത ജീവിതശൈലിയായി വളർത്തിയെടുത്തത്.

ധർമ്മസങ്കടങ്ങളിൽ വഴി കാണാതലയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയത് ഈ പ്രാർത്ഥനയാണെന്ന് പില്ക്കാല ജീവിതത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിയും. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ സ്മരണകളിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:

"..... ശ്രീ. ഇ. എം. പീലിപ്പോസ് രാവിലെ സിമ്മനാരിയിലെത്തി. മുറിയിൽ ചെന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ തിരുമേനിയെ കണ്ടില്ല. അന്വേഷിച്ചതിൽ കാപ്പിമേശ കഴിഞ്ഞു മുറിയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ, എവിടെപ്പോയെന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. .... ഒടുവിൽ സംശയം തോന്നി സിമ്മനാരി ചാപ്പലിലേക്കു ചെന്നു. ചാപ്പലും അടഞ്ഞാണ് കിടന്നത്. അതിന്റെ ഒരു വശത്തെ ജനലിന്റെ വെനീഷ്യൻ പലക നിശബ്ദമായി പൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ തിരുമേനി മദ്ബഹായിൽ ത്രോണോസിന്റെ മുമ്പാകെ കിഴക്കോട്ട് കമിഴ്ന്നു കിടക്കുന്നതായി, മദ്ബഹായിലെ തുണി മറയുടെ കീഴെക്കൂടെ കാൽപാദങ്ങളും ചുമന്ന കുപ്പായത്തിന്റെ വിളുമ്പും കണ്ട് മനസ്സിലായി. ശ്രീ. പീലിപ്പോസ് ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കാതെ ഒരു മുറിയിൽ വന്ന് കാത്തിരിപ്പായി. മണിക്കൂറുകൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ഉച്ച മേശയ്ക്കുള്ള സമയവും കഴിഞ്ഞു. തിരുമേനി മടങ്ങിയെത്തിയിട്ടില്ല. എന്തിന്! ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് മണി അഞ്ചായി. അപ്പോഴേക്കും തിരുമേനി തന്റെ മുറിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തിരുമേനി ചാപ്പലിലേക്കു പോയതും തിരിയെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചതും ആരും കണ്ടില്ല. ....."[13]

പ്രസന്നമായ, എപ്പോഴും പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖവും വാഗ്വിലാസവും ഉദാരമായ നിലപാടുകളും മൂലം വലിയ ഒരു സുഹൃദ്വലയം സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. തൊഴിയൂർ വ്യവഹാരം മൂലം യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനോടുള്ള ബന്ധം ദൃഢതരമായി. ശിഷ്യത്വംകൊണ്ട് സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ വാത്സല്യത്തിന് പാത്രീഭവിച്ചു. തൊഴിയൂർ വ്യവഹാരം, കുർബ്ബാന തക്സാ, നമസ്ക്കാരക്രമം ഇവയുടെ വില്പനയും വിതരണവും മൂലം അങ്കമാലി, അകപ്പറമ്പ്, വടക്കൻപറവൂർ, കോതമംഗലം, കുറുപ്പംപടി, കോട്ടയം, മുളന്തുരുത്തി, കരിങ്ങാച്ചിറ, കണ്ടനാട് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉറ്റ സുഹൃത്തുക്കളുണ്ടായി. കുന്നംകുളം പുത്തൻപള്ളി കേസ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചൊച്ചി ദിവാൻ ശങ്കുണ്ണി വാരിയർ സുഹൃത്തായി. മധ്യപൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ചാവക്കാട് തുറമുഖം വഴി കേരളത്തിലെത്തിയിരുന്ന കൽദായ-യാക്കോബായ വൈദികരെയും വ്യാപാരികളെയും തൊട്ടടുത്ത ദേവാലയമെന്ന നിലയിൽ (പാലൂർ) ചാട്ടുകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ സ്വീകരിച്ച് സൽക്കരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു (ജലസഞ്ചാരം മാത്രം സാധ്യമായിരുന്ന അക്കാലത്ത് കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലപ്പള്ളി പ്രദേശത്തു നിന്ന് തിരുവിതാംകൂർ ഭാഗത്തേക്ക് യാത്ര

ചെയ്യുന്നവർ ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) വഴി ചാവക്കാട്ടെത്തി ജലവാഹനം ഉപയോഗിച്ച് ചെറായി, വടക്കൻപറവൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ആർത്താറ്റ് പലപ്പോഴും മതപീഡനമുണ്ടായപ്പോൾ ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തും കുടിയേറിപ്പാർക്കാൻ ഇടവന്നത് ഈ ജലമാർഗ്ഗം മുഖേനയാണെന്നത് പ്രത്യേക പരാമർശം അർഹിക്കുന്നു). ആ യുവവൈദികന്റെ പില്ക്കാല ജീവിതത്തിൽ ഈ സദ്ശീലങ്ങളും സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളും വലിയൊരളവിൽ അനുഗ്രഹമായി ഭവിച്ചു.

ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ പട്ടം നൽകിയ തൊഴിയൂരിലെ കുത്തൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (കൂത്തൂരെ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാൻ - ഇദ്ദേഹം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു) ഈ സമയത്താണ് 1856 ജൂൺ 16-നു കാലം ചെയ്തത്. മുൻപതിവുപോലെ തൊഴിയൂരിലെ മെത്രാന്റെ പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തേണ്ടത് ആർത്താറ്റ് (പാലൂർ) പള്ളിയിലെ പട്ടക്കാരിൽ നിന്നായിരുന്നു (കാട്ടുമങ്ങാട് സ്ഥാനികൾക്കുശേഷം ചീരൻ മെത്രാച്ചനും കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചനും കുത്തൂരെ മെത്രാച്ചനും അപ്രകാരം ആർത്താറ്റ് പട്ടക്കാർ ആയിരുന്നു). കുത്തൂരെ മെത്രാച്ചൻ നവീകരണശ്രമങ്ങളിൽ വിയോജിപ്പുള്ള ആളും മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസിൽ നവീകരണ സംരംഭക്കാരെ തുരത്തുന്നതിൽ ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനെ പിന്തുണച്ച ദേഹവുമായിരുന്നു. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയപ്പോൾ ഈ മെത്രാച്ചൻ അത് അംഗീകരിക്കുകയും ആർത്താറ്റ് ഇടവകയോടൊപ്പം യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മെത്രാച്ചൻ കാലം ചെയ്തതോടെ തൊഴിയൂർക്കാർ പള്ളികളിലെ എല്ലാ വസ്തുവകകളും പൂട്ടി മുദ്രവച്ച് താക്കോൽ ആർത്താറ്റ് യോഗക്കാരെ ഏൽപ്പിച്ചു. തൊഴിയൂർ പള്ളി അന്ന് ഒരു മെത്രാന്റെ അഭയകേന്ദ്രം മാത്രമായിരുന്നു. ആ കേന്ദ്രത്തിന്റെ സംരക്ഷണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത് കുന്നംകുളം ഇടവകക്കാരാണ്. തൊഴിയൂർ പള്ളിയുടെ പറമ്പിൽ കാവലിനായി 18 വീട്ടുകാർ താമസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവരിൽ ഒരു കാശെങ്കിലും കരം കൊടുക്കുന്നവൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല (എം. പി. വർക്കി, പു. 18). മുൻപതിവനുസരിച്ച് തൊഴിയൂരിലെ പിൻഗാമിയുടെ കാര്യത്തിൽ ആർത്താറ്റ് - കുന്നംകുളം ഇടവകയോഗക്കാർ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, മാർ അത്താനാസ്യോസ് തൊഴിയൂരിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടത്തെ ഭണ്ഡാരം, മുറി മുതലായവ മുദ്രവച്ച് ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. മാർ അത്താനാസ്യോസ് മുദ്ര പൊട്ടിച്ച് കതകു തുറന്ന് അകത്ത് പ്രവേശിച്ചു (ഫാ. കെ. സി. വർഗ്ഗീസ്, തൊഴിയൂർ ചരിത്രം, പു. 75). ഇത്രയുമായപ്പോൾ ആർത്താറ്റ് പള്ളി വികാരി ആലത്തൂരെ പനക്കൽ ഔസേപ്പ് കത്തനാർ തൊഴിയൂരിലെത്തി. ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിലിരുന്ന വസ്തുവകകളിൽ കയ്യേറ്റം

നടത്തിയ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനോട് പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരുന്ന ആർത്താറ്റ് പള്ളി വികാരിയായ അദ്ദേഹം, മെത്രാൻ സ്ഥാന വാഗ്ദാനം പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതിനാലാവാം, അക്രമിയുടെ പക്ഷം ചേരുകയാണുണ്ടായത്. ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷതയിലിരിക്കുന്ന പള്ളിയും വസ്തുക്കളും കയ്യേറ്റം ചെയ്ത പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാനെയും ട്രസ്റ്റ് ലംഘനം നടത്തിയ വികാരി പനക്കൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരെയും തൊഴിയൂരിൽ നിന്ന് പുറത്തിറക്കുവാൻ ആർത്താറ്റ് ഇടവകക്കാർ സംഘം ചേർന്ന് തൊഴിയൂരിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്തു. മാർച്ചിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് കഥാപുരുഷൻ ആയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്നേഹിതനും സഹപാഠിയും പുത്തൻകാവ് സ്വദേശിയും അക്കാലങ്ങളിൽ ചാവക്കാട് മുൻസിഫും ആയിരുന്ന ആലുംമൂട്ടിൽ ജോർജ്ജിന്റെ ഇടപെടൽമൂലം പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ തൊഴിയൂരിൽ വിജയം വരിച്ചു. ഈ തർക്കങ്ങൾക്ക് ശേഷം ആലത്തൂക്കാരൻ യൗസേപ്പ് കശ്ശീശാ കൂറിലോസെന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. സ്വസഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേലിന്റെ വിവാഹകാര്യങ്ങൾ മൂലം യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് തൊഴിയൂരിലെത്തുവാൻ വൈകിയതിനാലാണ് സംഭവങ്ങൾ ഇപ്രകാരത്തിലെല്ലാമായത്. തുടർന്ന് യൂയാക്കീം മെത്രാച്ചൻ വാദിയായി കോഴിക്കോട് കോടതിയിലും അവിടെ പരാജയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് മദ്രാസിലും തൊഴിയൂർ പള്ളിക്കു വേണ്ടി വ്യവഹാരങ്ങൾ നടന്നു. ഈ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ, ചാലിശ്ശേരിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന് വേണ്ടി പ്രതിനിധിയായി പ്രവർത്തിച്ചത് പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാർ ആയിരുന്നു. ഈ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ മാർ കൂറിലോസ് അമ്പേ പരാജയപ്പെടുകയും നഷ്ടപരിഹാരം എന്ന നിലയിൽ ചാലശ്ശേരി, പോർക്കളം, മട്ടാഞ്ചേരി എന്നിവിടങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ദേവാലയങ്ങൾ തൊഴിയൂർ ഇടവകയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമനും കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചനും കൂടി വളർത്തിയെടുത്ത കുന്നംകുളം-തൊഴിയൂർ സൗഹൃദം ഇപ്രകാരം അസ്തമിച്ചു.

പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റു എന്ന ഏക കാരണത്താൽ രാജകീയ വിളംബരം സിദ്ധിച്ച പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ നവീകരണ വ്യഗ്രത, തൊഴിയൂർ വ്യവഹാര പരാജയത്തിന് ശേഷം നവീകരണത്തെ ചെറുക്കുന്നതിൽ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് കാണിച്ച അജാഗ്രത എന്നിവയിൽ മനംനൊന്ത ഒരു വലിയ വിഭാഗം അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മലങ്കരയിൽ നിന്ന് അയച്ച അപേക്ഷകൾക്കുള്ള മറുപടി യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന് പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്:

"..... ഇവിടെനിന്നും മലയാളത്തിന് വന്ന മെത്രാന്മാർ ക്ഷവസുഖം (വാർദ്ധക്യം) കൊണ്ടും മറ്റും മരിച്ചതല്ലാതെ മലയാളത്തിലെ പള്ളികളെ സുഖത്തോടെ ഭരിച്ചപ്രകാരം കാണ്മാനില്ലാത്തതിനാൽ ഇനി മേലിൽ ഇവിടെ നിന്നും മെത്രാന്മാരെയും മറ്റും അങ്ങോട്ട് അയയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ അവിടെ നിന്നും കൊള്ളാവുന്ന രണ്ടോ മൂന്നോ കശ്ശീശന്മാരെ ഇവിടേക്കു പറഞ്ഞയച്ചാൽ ശോധന ചെയ്ത് പഠിപ്പിച്ച് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുത്തു അയയ്ക്കുന്നതാകുന്നു."[15]

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഈ കല്പനയ്ക്കു അവിഭക്ത മലങ്കരസഭ അയച്ചു കൊടുത്ത മറുപടി, അക്കാലത്ത് മലങ്കരസഭ പുലർത്തിയ ധാരണകളും ചരിത്രപരമായ ബോധ്യങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നതിനാൽ 1863 ധനു 11-ലെ മറുപടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്:

"കൽപിച്ച് കൊടുത്തയച്ച എഴുത്ത് വായിച്ച് കണ്ടതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് എത്രയും സങ്കടം. അവിടെനിന്നും ബാവാമാർ ഇവിടെ വരാതെ ഇരുന്നാൽ ഈ മാർഗ്ഗം ഇല്ലാതെ ആയിപ്പോകുന്നതു കൂടാതെ ഇവിടങ്ങളിൽ കല്പനപ്രകാരം കൊള്ളാകുന്ന പട്ടക്കാർ ഇവിടെനിന്ന് പോരുന്നതിന് മടിയായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവിടെനിന്ന് രണ്ടു ബാവാമാരെയും പത്തു റമ്പാന്മാരെയും വേണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളും മൂറോൻ മുതലായതും കൊടുത്തു അയയ്ക്കണം. ബാവാ (മാർ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ്) എത്രയും രോഗപ്പെട്ടവനാകകൊണ്ട് ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതിന് പാടില്ലാതെ തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രകാരവും മേൽപ്പറഞ്ഞ സങ്കടം തീർത്തു രക്ഷിക്കുന്നതല്ലാ എങ്കിൽ ഇവിടെ വച്ചു തന്നെ ഒന്നോ രണ്ടോ പേരെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി കൂറിലോസ് ബാവായുടെ പേർക്കായി അനുവാദകല്പന കൊടുത്തയച്ചെങ്കിലും നിദാനം വരുത്തി രക്ഷിപ്പാറാകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്ന് 1863 ധനു 11-ാം തീയതി."[16]

കോട്ടൂർ പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ച സഭാ പ്രതിനിധി സമ്മേളനമാണ് ഇപ്രകാരം ഒരു മറുപടി തയ്യാറാക്കിയത്. എന്നാൽ ആ കത്ത് പാത്രിയർക്കീസിന് കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പായി പുലിക്കോട്ടിൽ യോസേപ്പ് കത്തനാർ 1039 മീനം 2-നു (1864. കോട്ടൂർ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ് രണ്ടര മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം) യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെ സന്ദർശിച്ചു. ഈ സന്ദർശനത്തെ അനിവാര്യമാക്കിയ ചില അണിയറ സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനുണ്ട്.

കടൽ യാത്ര ചെയ്ത് പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ആരും തയ്യാറായില്ല എന്ന് എഴുതിയെങ്കിലും പുലിക്കോട്ടിൽ യോസേപ്പ് കത്തനാരെക്കുറിച്ച് ചിലർക്കൊക്കെ പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാഹസികനായ ആ യുവ വൈദികൻ ഒരു കടൽയാത്രയ്ക്ക് സന്നദ്ധനാണെങ്കിൽ

– അതൊന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാൻ കോട്ടൂർ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിന്റെ സംഘാടകരിലൊരാളായ ഇടവഴിക്കൽ വലിയ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചൻ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ ആദ്യത്തെ ബാച്ചിൽപ്പെട്ട വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരാളും സഭാജ്യോതിസ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശിഷ്യനും ആയിരുന്നു. സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ 8-ാം മാർത്തോമായിൽ നിന്ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനമേറ്റതോടൊപ്പം കോറൂയോ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ വലിയച്ചൻ (കഥാപുരുഷന്റെ വലിയപ്പൻ) ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചനോടൊപ്പം കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ സതീർത്ഥ്യനായിരുന്നു. തന്റെ സതീർത്ഥ്യന്റെ സഹോദരപുത്രനായ കഥാപുരുഷൻ ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചന്റെ വാത്സല്യത്തിന് പാത്രമായിരുന്നു.

(ഈ ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചനെ സഭാചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിചയമുണ്ടാകും. 1825-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ മാർ അത്താനാസ്യോസ്, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് ഒരിക്കലും മെത്രാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ആ പരമ്പരയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ പട്ടംകൊടകളും വ്യാജങ്ങളും തൽഫലമായി വ്യർത്ഥങ്ങളും ആണെന്ന് വ്യവച്ഛേദിച്ച് പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സാധുവായ കൈവെപ്പ് ലഭിക്കുവാൻ വീണ്ടും പട്ടമേറ്റവരിൽ പ്രമുഖന്മാരാണ് ഈ ഇടവഴിക്കൽ വലിയ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരും കോനാട്ട് വലിയ ഏബ്രഹാം മല്പാനച്ചനും. സർക്കാരിന്റെ അംഗീകാരമുള്ള ദീവന്നാസ്യോസ് നൽകിയ പൗരോഹിത്യദാന ശുശ്രൂഷകളെ പുച്ഛിക്കുകയും തുച്ഛീകരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് സർക്കാർ ഇവരെ ശിക്ഷിച്ചു. കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഈയിടെ കണ്ടുകിട്ടിയ കാട്ടുമങ്ങാട്ടു കൂറിലോസിന്റെ കുർബ്ബാനതക്സായും *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യും *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*യും 1825-ൽ ശീമയിൽ നിന്ന് വന്ന മാർ അത്താനാസ്യോസ് വെളിപ്പെടുത്തിയ വൃത്താന്തങ്ങളെയും തദ്വാരാ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ തുടങ്ങിയ പ്രഗത്ഭ വൈദികർ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിനെയും ശരി വെയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾക്കു സർക്കാരിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ശിക്ഷയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണ് എന്നറിഞ്ഞിട്ടും അവരുടെ സഭാസ്നേഹം തണുത്തു പോയില്ല. പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ശീമയിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതായി അവകാശപ്പെട്ട് കേരളത്തിൽ വന്ന് നവീകരണത്തിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരുടെ സഭാസ്നേഹം ഉണരുകയും അവർ ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ മുഖേനയാണ് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസും സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും മലങ്കരയിലെത്തിയത്. നവീകരണത്തെ എതിർത്തു തോൽപി

ക്കുവാൻ പരദേശ മെത്രാന്മാർക്കാവുകയില്ലെന്ന് ബോധ്യമായപ്പോൾ അവർ മലങ്കരയിലെങ്ങും കണ്ണോടിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു ശുപാർശ ചെയ്യാൻ അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരെ അവർ കണ്ടെത്തിയതങ്ങനെയാണ്.)

1861-ൽ യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെതിരെ വരാപ്പുഴ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് കൊടുത്ത മാനനഷ്ടക്കേസ് നടത്തുവാനായി കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ജോസഫ് കത്തനാരെ ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചൻ കോട്ടയത്തേക്കു വിളിപ്പിച്ച് മലങ്കരയുടെ ധർമ്മസങ്കടങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയും കോട്ടൂർ സമ്മേളനവും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ യുവ വൈദികനെ വലിയച്ചൻ കോട്ടയത്തേക്കു വിളിച്ചു. ജീവചരിത്രകാരൻ ആ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി എഴുതുന്ന സമകാല പരാമർശം ഇപ്രകാരമാണ്:

“.... യൗസേപ്പ് കത്തനാർ ഉടനെ അന്ത്യോഖ്യയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ട് മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ് വരണമെന്ന് അസഹ്യമായ വ്യസനത്തോടും അശ്രുധാരയോടുംകൂടി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം (യൗസേപ്പ് കത്തനാർ) കുറേ നേരം ഒന്നും മിണ്ടാതെ കണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി മലങ്കരസഭയെ ഭരിക്കുന്നതിന് തനിക്കുള്ള ശക്തിഹീനതയെപ്പറ്റി ആദ്യം ഓർത്തു. എന്നിട്ട് നാഥനില്ലാതെ കിടന്ന് വലയുന്ന സുറിയാനി സഭയുടെ ഭാഗ്യദോഷാതിരേകത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു. താൻ പരദേശത്തേക്കു പോയാൽ വൃദ്ധരായിരിക്കുന്ന തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് മൂന്നാമതായി ഓർത്തു സങ്കടപ്പെട്ടു. .... അന്ത്യോഖ്യായിൽ ചെന്നാൽ പട്ടംതരാമെന്ന് പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിങ്കൽ നിന്ന് കൽപന വരുത്തിയാൽ താൻ പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളാമെന്ന് യൗസേപ്പ് കത്തനാർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അന്നു തന്നെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു വിവരം കാണിച്ച് എഴുത്ത് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനും പുറമേ മാർ കൂറിലോസിന് ശരീരസുഖം ഇല്ലാതെ തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ..... സുറിയാനി ഭാഷാഭ്യസനം നടത്തുന്നതിന് ആ ഭാഷയിൽ പാണ്ഡിത്യമുള്ള രണ്ടു റമ്പാന്മാരെയും അയച്ചുതരണമെന്ന് മലങ്കര സുറിയാനി മഹാജനങ്ങളുടെ വകയായി ഇദ്ദേഹം ചില ഹർജികൾ അയപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.”[17]

പാലക്കുന്നത്ത് ഏബ്രഹാം മല്പാന്റെ നവീകരണ സംരംഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരപുത്രനായ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാച്ചന് പങ്കൊന്നുമില്ലായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്ത കാലത്ത് നിരാധാരമായി ഒരു പ്രസ്താവം ബോധപൂർവ്വം പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. സമകാല നിരീക്ഷകനും ദൃക്സാക്ഷിയുമായ, കണ്ടനാട്ടു കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി (പിന്നീട് കൊച്ചിയുടെ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്: “മാരാമണ്ണ്

പള്ളിയിൽ പാലക്കുന്നൻ മൽപാൻ മുതലായിട്ട് മൂന്ന് കശ്ശീശന്മാരും അഞ്ചു ശെമ്മാശന്മാരും പാതിരിസായിപ്പുമാർക്കു ചേർന്ന് ബുധനാഴ്ച യിലും വെള്ളിയാഴ്ചയിലും ഇറച്ചി തിന്നുകയും കുർബ്ബാനയിൽ കന്യാ സ്ത്രീ അമ്മയുടെ നാമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അപേക്ഷകൾ കുറച്ച് പാലക്കു ന്നൻ മൽപാന്റെ അനന്തരവർ മാത്തൻ ശെമ്മാശന്റെ (മാർ അത്താനാ സ്യോസ്) കൈഎഴുത്തായിട്ട് കുർബ്ബാനതക്സാ എഴുതുകയും അതിൻ പ്രകാരം പാലക്കുന്നൻ മൽപാൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും മാത്തൻ ശെമ്മാശു കൂടുകയും ചെയ്കയാൽ കൂടിയ കശ്ശീശന്മാരെയും ശെമ്മാ ശന്മാരെയും ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുടക്കുകയാൽ...."[18]

ഏതായാലും 1863-ലെ കോട്ടൂർ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ് അധികം വൈകാതെ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനെ സന്ദർശിച്ച യൗസേപ്പ് കത്ത നാർക്കു ആർത്താറ്റ്, കുറുപ്പംപടി മുതലായ പല പള്ളികളുടെയും ഇടവ ഴിക്കൽ വലിയച്ചൻ തുടങ്ങിയ വൈദികരുടെയും പിന്തുണയുണ്ടെന്നറി ഞ്ഞതോടെ മാർ കൂറിലോസ് സന്തോഷം ഭാവിക്കുകയും ആർത്താറ്റ് മുതലായ പള്ളിക്കാർ എഴുതിയ എഴുത്തിലും പള്ളിക്കാർ ധനു മാസ ത്തിൽ കൂടി നിശ്ചയിച്ച എഴുത്തിലും ബാവാ കൈയൊപ്പ് മുദ്ര വെയ്ക്കു കയും ചെയ്തതു കൂടാതെ ബാവായും കൂടെ കല്പനയെഴുതി. അതിലെ സാരം: കൽപിച്ച് കൊടുത്തയച്ച കൽപനയ്ക്കു മറുപടി നിശ്ചയിപ്പാനായി കോട്ടൂർ പള്ളിയിൽ പള്ളിക്കാർ കൂടിയ സമയം ഈ കശ്ശീശാ പോകുന്ന തിനായി എത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാലത്രേ ഇപ്രകാരം പള്ളിക്കാർ എഴു തുവാൻ സംഗതി വന്നത് എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അതിനാൽ തിരു മുമ്പാകെ ഈ ആൾ വന്നാൽ തിരുമനസ്സുപോലെ ചെയ്യുന്നതിന് ഒക്കെ എനിക്കും പള്ളിക്കാർക്കും സമ്മതമാകുന്നു. എന്ന് 1864 മീനമാസം 11-നു കോട്ടൂർ പള്ളിയിൽ നിന്ന്.[19] ഇപ്രകാരം പള്ളികൾക്കും തനിക്കും സമ്മ തമാണെന്ന് മാർ കൂറിലോസ് കത്തു കൊടുത്തെങ്കിലും മറ്റൊരു മെത്രാൻ മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലായെന്നാണ് അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ മറ്റു നടപടികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. കോട്ടയത്ത് ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരെ കാണരുതെന്നും അയാളിൽ നിന്ന് യാതൊരു എഴുത്തുകളും വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകരുതെന്നും (മാർ കൂറിലോസ് യൗസേപ്പ് കത്തനാരോട്) കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.[20] പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി സ്വതന്ത്രമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയിരുന്ന വലി യച്ചനെ യൗസേപ്പ് കത്തനാർ സന്ദർശിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ബാവാ കോപിക്കുകയും വലിയച്ചനിൽ നിന്നും കത്തുകളൊന്നും വാങ്ങിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അരിശം മാറി പ്രസാദിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കും മറ്റു ചില ബാവാന്മാർക്കും നാട്ടുകാർക്കും കല്പന കൊടു ത്തതു കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് വെള്ളി കൊണ്ട് ഉദ്ദേശം മുപ്പത്തഞ്ചു രൂപാ തൂക്കം വരുന്ന ഒരു മുറോനീസായും (അംശവടി)

ബാവാ പോരുമ്പോൾ പരദേശത്ത് നിന്ന് കൊണ്ടുപോന്നിട്ടുള്ള പൊന്നു പൂശിയ സ്ലീബായും കൊടുത്തു.[21]

കുന്നംകുളത്തുകാർ സ്വരൂപിച്ച് നൽകിയ അഞ്ഞൂറു രൂപായും അങ്കമാലി, അകപ്പറമ്പ്, കുറുപ്പംപടി, കോതമംഗലം, കുന്നക്കുരുടി, കടമറ്റം, കോലഞ്ചേരി തുടങ്ങിയ ഇടവകകൾ നൽകിയ സംഭാവനകളും സ്വീകരിച്ച് യൗസേപ്പ് കത്തനാർ യാത്രയ്ക്ക് ഒരുക്കം കൂട്ടി. മാർ കൂറിലോസിന്റെ ശുപാർശയുമായി കണ്ടനാട്ടുകാരൻ മട്ടുമ്മേൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാർ ഈ അവസരത്തിൽ കഥാപുരുഷനെ സമീപിച്ചു. പരദേശയാത്ര തന്റെ വലിയ ഒരു ആഗ്രഹമാകയാൽ തന്നെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയും അക്കാര്യത്തിനായി അദ്ദേഹം സ്വരൂപിച്ച 100 രൂപ യൗസേപ്പ് കത്തനാരെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം രണ്ടു പട്ടക്കാരും കുന്നംകുളത്തുനിന്ന് പരിചാരകനായി നേരത്തെ ക്രമീകരിച്ച കുത്തൂരെ താരപ്പനും ഉൾപ്പെടെ മൂന്നുപേർ യാത്രാസന്നദ്ധരായി കൊച്ചിയിലെത്തി.

ഈ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി കണ്ടനാടു ഗ്രന്ഥവരിയുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി അഭിപ്രായം എന്ന ശീർഷകത്തിൽ കണ്ടനാടു ഗ്രന്ഥവരിയിൽ എഴുതിയ നിരീക്ഷണം രസകരമാകയാൽ ഇവിടെ പകർത്തുന്നു: “പരദേശത്തിന്ന് പോയിരിക്കുന്ന ഇവരിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരച്ചൻ മുപ്പതു വയസ്സുകാരൻ ആകയാലും ശരീരത്തിന് യാതൊരു രോഗവും ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലും..... രൂപാ കൈക്കൽ ഉള്ളവനാകയാലും..... കാര്യങ്ങൾക്കും പടുത്വത്തിനും മിടുക്കനാകയാലും സുറിയാനി, തമിഴ്, ഹിന്ദുസ്ഥാനി മുതലായ രണ്ട് മൂന്ന് ഭാഷകൾ മുഖ്യമായി തോന്നുന്നവനാകയാലും, ചത്തില്ലാ എന്നു വരികിൽ സംശയം കൂടാതെ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റുകൊണ്ട് വരുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരച്ചൻ ഏകദേശം 28 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളവനാകുന്നു. എങ്കിലും ശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥ (യിൽ) രോഗി ആകയാലും പടുത്വം കുറഞ്ഞവനാകയാലും രൂപായ്ക്കു കൈക്കൽ വകയില്ലാത്തവൻ ആകയാലും മലയാളഭാഷ അല്ലാതെ മറ്റു ഭാഷകൾ തിരിപ്പില്ലാത്തവനാകയാലും തിരികെ വരുമെന്നും മറ്റും തോന്നുന്നില്ല. അവരുടെ കൂടെ പോയിരിക്കുന്ന വാലിഭക്കാരൻ ഏകദേശം 50 വയസ്സുള്ളവൻ ആകുന്നുവെങ്കിലും ശരീരത്തിൽ സുഖവാനാകയാൽ തിരികെ വരുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.”[22]

1864 മേടമാസം 11-നു ഉച്ച കഴിഞ്ഞു യാത്ര ആരംഭിച്ചു എന്നാണ് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്നത് (പു. 366). കഥാപുരുഷൻ എഴുതിയ യാത്രാവിവരണത്തിൽ, ഈ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത് 1038 മേടം 14-നു (1863) ഉച്ച കഴിഞ്ഞു 4 1/2 മണിക്കാണ്. ഈ തീയതി വ്യത്യാസം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥവരി

യുടെ 428-ാം പുറത്ത്, കഥാപുരുഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റ് കൊച്ചിയിലെത്തി പള്ളികൾക്കു കൽപന അയച്ച തീയതി 1865 ചിങ്ങം 25 ആണെന്ന് കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാലു മാസം കൊണ്ട് മർദ്ദീൻ യാത്ര അക്കാലത്ത് ദുഷ്കരമാകയാലും യാത്രയുടെ വിശദാംശങ്ങൾ യാത്രാവിവരണത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനാലും ഗ്രന്ഥവരിയിലെ കൊല്ലം സ്വീകാര്യമല്ല. യാത്രാവിവരണത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള 1863 മേടം 14-നു യാത്ര ആരംഭിച്ചു എന്ന് കഥാപുരുഷൻ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കുന്നംകുളം ഇടവകയുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാഢബന്ധം ആ വിവരണത്തിൽ തുടിച്ചു നിൽക്കുന്നത് കാണുക:

"1863-നു കൊല്ലം 1038-ാമാണ്ടു കുംഭ മാസം 27-ാം തീയതി 3 മണിക്കു കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്നും നാം യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ക്രമപ്രകാരം എല്ലാവരോടും യാത്ര പറഞ്ഞു പുറപ്പെടുന്നതിൽ വച്ചു അധിക വ്യസനത്തിന്നും ദുഃഖത്തിനും ഇടവന്നേക്കുമല്ലോ, എല്ലാവരുടെയും ദുഃഖത്തെ കാണുമ്പോൾ നാം അധികം വ്യസനിച്ചു യാത്ര മുടക്കത്തിനും കൂടെ സംഗതി വന്നേയ്ക്കുമോ എന്നു ഭയന്നു ആരോടും യാത്ര പറയാതെ രാത്രികാലങ്ങളിൽ പുറപ്പെട്ടുപോകുവാനായി പല പ്രാവശ്യം ആലോചിച്ചു എങ്കിലും ആ പുറപ്പാടും പോക്കും ദുഷ്കേൾവികൾക്കിടയായിത്തീർന്നേക്കാമെന്നു ശങ്കിച്ചു മുറയ്ക്കു എല്ലാവരോടും യാത്ര പറഞ്ഞു പുറപ്പെടുക തന്നെ ഉത്തമമെന്നു ധൈര്യപ്പെട്ടു പുറപ്പെടുന്ന ദിവസം കാലത്തു മുതൽ കമ്പോളത്തിൽ പ്രത്യേകമുള്ള ഓരോ ഭവനങ്ങളിൽ കേറി യാത്രപറച്ചിൽ തുടങ്ങി. മൂന്നു മണി വരെയും ഈ ശ്രമത്തിലും വിലാപത്തിലും നാം കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്നല്ലാതെ യാത്ര പറയുന്ന സമയങ്ങളിൽ നമുക്കും നമുക്കുള്ളവർക്കും ഉണ്ടായ വ്യസനങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും ഏതുപ്രകാരമെന്നു വായനക്കാർ ആലോചിച്ചറിയുന്നതല്ലാതെ വിവരിച്ചു പറവാൻ പ്രയാസം.

ആകയാൽ എല്ലാവരോടും ഒരു വിധം യാത്ര പറഞ്ഞു കഴിച്ചു കൂട്ടിയതിന്റെ ശേഷം പള്ളിയിൽ കേറി പ്രാർത്ഥിച്ചു ഇറങ്ങുവാനായി പള്ളിയിലേക്കു പോയി. പ്രാർത്ഥിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കമ്പോളക്കാർ ഒരു വലിയ കൂട്ടമായി പള്ളിക്കകത്തുവന്നു നമ്മോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിലപിക്കുകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി. പള്ളിയിൽ നിന്നു നാം ഇറങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാവരും നമ്മുടെ പിന്നാലെ വലിയ ദുഃഖത്തോടെ പുറപ്പെട്ടു. കുന്നത്തങ്ങാടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ (കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ നിന്ന് ഗുരുവായൂർ റോഡിലേയ്ക്കുള്ള ഉയർന്ന റോഡിന് ഇന്നും കുന്നത്തങ്ങാടി എന്നാണ് പേർ - എഡിറ്റർ) എല്ലാവരും അവിടെ നില്പാനായി പറഞ്ഞു വളരെ സങ്കടത്തോടെ നാം മഞ്ചൽ കേറുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും നമ്മുടെ വേർപിരിവിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള സങ്കടം ഒതുങ്ങായ്കയാൽ പിന്നെയും നമ്മുടെ പിന്നാലെ ബദ്ധപ്പെട്ടും വ്യസനിച്ചും വരുന്നുവെന്നു

മഞ്ചൽകാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെയും മഞ്ചലിൽ നിന്നു നാം ബദ്ധപ്പെട്ടു ഇറങ്ങി അനേകവിധമുള്ള ആശ്വാസവാക്കുകൾ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു വലിയ പ്രയാസത്തോടെ എല്ലാവരെയും അവിടെ നിർത്തി പുറപ്പെടു കയും ചെയ്തു."

അയോധ്യയിൽ നിന്ന് വനവാസത്തിനായി പുറപ്പെട്ട ശ്രീരാമൻ അയോ ധ്യയോടു യാത്ര പറഞ്ഞ വേളയിൽ ഉണ്ടായ വികാര പാരവശ്യത്തിന് സമാനവും കണ്വാശ്രമത്തിൽ നിന്ന് ദുഷ്യന്ത രാജധാനിയിലേക്കു പുറ പ്പെടുന്ന ശകുന്തളയുടെ വിടവാങ്ങലിന് സമാന്തരവും ആയ ഒരു യാത്ര പറച്ചിലിന്റെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് സ്മര്യപുരുഷനും കുന്നം കുളം നിവാസികൾക്കും അന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടത് എന്ന് തോന്നുന്നു. കടൽ കടന്നുള്ള യാത്രയുടെ ഭീകരമായ കഥകളും കടൽയാത്രയ്ക്കു ശേഷമു ണ്ടായേക്കാവുന്ന അനിശ്ചിതത്വങ്ങളും ആ വിടവാങ്ങലിനെ ശോകമൂക മാക്കിയതാവാം.

(മത്സ്യമാർക്കറ്റിൽ വലിയ കടൽ മത്സ്യങ്ങൾ മുറിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും കഥാപുരുഷന്റെ ഒരു വിരൽ മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്ന് കിട്ടി എന്ന എതിരാളികളുടെ നിന്ദാപൂർവ്വമായ പ്രചാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൃദ്ധ മാതാപിതാക്കളെ നിത്യവും വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ശ്രീ. എം. പി. വർക്കി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.)

യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങുന്ന വേളയിൽ ദൈവഗത്യാ ഉണ്ടായ ചില അനു കൂല സാഹചര്യങ്ങൾ സ്മര്യപുരുഷൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം. പള്ളികളിൽ കയറി ഇറങ്ങി യാത്ര ചോദിച്ചതിന്റെ ശേഷം കോട്ടയം സെമിനാരിപ്പള്ളിയിൽ കേറി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇടവഴി ക്കൽ വലിയച്ചൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കുള്ള എഴുത്തുകൾ കൊടു ത്തേൽപ്പിച്ചു. പാസ്പോർട്ട് കൂടാതെ യാത്ര ആരംഭിക്കരുതെന്ന് മാർ കൂറി ലോസിന്റെ കത്തു കിട്ടുകയാൽ അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിച്ചെങ്കിലും മദിരാ ശിയിൽ ചെന്നാലേ അതു കിട്ടൂ എന്നറിഞ്ഞതിനാൽ ആ ശ്രമം ഉപേ ക്ഷിച്ചു. റോമ്മൻ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസിയും മൂസൽ നാട്ടുകാരനുമായ പൗലൂസ് കശ്ശീശായെ ആയിടക്ക് കൊച്ചിയിൽ വച്ച് കണ്ടുമുട്ടി. മൂന്നു നാലു ദിവസം അദ്ദേഹത്തെ കൂടെ താമസിപ്പിച്ച്, മൂസൽ വരെയുള്ള വഴികളുടെയും ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന താമസങ്ങളുടെയും വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു. ബസോറയിലേക്കും ബാഗ്ദാദിലേക്കും ചില ശുപാ ർശക്കത്തുകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചു. മൂസലിലെ റോമ്മാ മെത്രാനു കൊടുക്കുവാൻ ഏതാനും സമ്മാനങ്ങളും അദ്ദേഹം യൗസേപ്പ് കശ്ശീശായെ ഏൽപ്പിച്ചു. കപ്പൽ നീക്കുന്ന 14-നു യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങി കൊച്ചീക്കോട്ട പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചിറങ്ങിയപ്പോൾ സുഹൃത്തായ ജി. കുരിയൻ പാതിരി മുഖേന ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിലെ ജഡ്ജി സായിപ്പ് ഒരു

കത്ത് കൊടുത്തയച്ചത് കിട്ടി. അതിൽ, യൗസേപ്പ് കത്തനാർ ഒരു സുറിയാനിക്കാരനാണെന്നും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോകയാണെന്നും കൊള്ളാവുന്ന ആളുകൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയിൽ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. വള്ളത്തിൽ കയറുമ്പോൾ ജി. കുര്യൻ പാതിരി, തൃപ്പൂണിത്തുറ മൂക്കഞ്ചേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാർ (പിന്നീട് റമ്പാൻ), കരിങ്ങാച്ചിറ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാർ, കുമരകത്തുകാരൻ മുറിപ്പുരയ്ക്കൽ കുരുവിള മേനോൻ, പുകടിയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ മുതലായവർ ഉണ്ടായിരുന്നു.[23]

കഥാപുരുഷന്റെ യാത്രയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതിയ *ഒരു പരദേശ യാത്രയുടെ കഥ* എന്ന യാത്രാവിവരണത്തിൽ വിശദമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കടൽ കടന്ന് യാത്ര ചെയ്താൽ സമുദായം ഭ്രഷ്ടു കൽപ്പിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അന്ന് ഇന്ത്യയിൽ. കടൽക്കൊള്ളക്കാരുടെയും കപ്പൽ അപകടങ്ങളുടെയും കഥകൾ നിരന്തരം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കേരളത്തിൽ കടൽ യാത്രയ്ക്കൊരുങ്ങുവാൻ അസാമാന്യ സാഹസബുദ്ധിയും ധീരതയും ദൈവാശ്രയവും കൂടിയേ തീരൂ. എത്ര പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അതിജീവിച്ചിട്ടായാലും മലങ്കരസഭയെ പാശ്ചാത്യവൽക്കരണത്തിന്റെയും തൽഫലമായ നവീകരണത്തിന്റെയും നീരാളിപ്പിടുത്തത്തിൽ നിന്ന് വിമോചിപ്പിക്കണമെന്ന ഇച്ഛാശക്തി, പണ്ട് വിമോചകനായ മോശയ്ക്കും ദാവീദിനും എന്നപോലെ യൗസേഫ് കശ്ശീശായ്ക്കും ആത്മവിശ്വാസവും ധൈര്യവും പകർന്നുകൊടുത്തു. ദൈവകൃപ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ ആദ്യന്തം യാത്ര ചെയ്തുവെന്ന് ആ യാത്രാവിവരണം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യുൽപ്പന്നമതിത്വവും വളരെ ഗുണം ചെയ്തു. പരസ്യമായി യൗസേപ്പ് കത്തനാരെ എല്ലാവരും അനുകൂലമായി അനുഗ്രഹിച്ച് യാത്ര അയച്ചുവെങ്കിലും ഇരട്ടമുഖമുള്ളവരും കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്രകാരം ചിലർ മട്ടുമ്മേൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാർ വശം പാത്രിയർക്കീസിന് കൊടുത്തയച്ചിട്ടുള്ള കത്തുകളിൽ പ്രതികൂലമായ പല വ്യാജങ്ങളും വിശ്വസനീയമായി എഴുതിയിരുന്നു. മാർ കൂറിലോസ് പോലും ഇക്കാര്യത്തിൽ കാപട്യം കാണിച്ചുവോ എന്ന് സംശയിക്കാവുന്നതാണ്. ചില കത്തുകൾ പാത്രിയർക്കീസിന് നേരിട്ടും അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ നിന്നും അയച്ചിരുന്നു. ദൈവകൃപയിലാശ്രയിച്ചുംകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രതികൂലതകളെയും കഥാപുരുഷൻ അചഞ്ചലനായി തരണം ചെയ്തു. യൗസേപ്പ് കത്തനാരുടെ പരദേശയാത്രയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള പല കാര്യങ്ങളും അവാസ്തവങ്ങളാണെന്ന് നൂറ്റിമുപ്പത് കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം മലങ്കരയിൽ ചിലർ എഴുതി വിടുന്നുണ്ട്; യാതൊരു പ്രമാണങ്ങളുടെയും പിൻബലമില്ലാതെ. തന്മൂലം കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് യാത്ര തിരിച്ച് കൊച്ചിയിലെത്തുന്നതുവരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ പരദേശയാത്രയുടെ കഥയെ

അവലംബിക്കാതെ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയെ അവലംബിച്ച് എഴുതുകയാണ്: "മുൻ പരദേശത്തിന് കപ്പലു കയറിപ്പോയ യൗസേപ്പ് കത്തനാർ മുതൽ പേരുടെ എഴുത്തുകൾ ഇടവം 5-ന് ഇവിടെ ബോംബായിൽ നിന്ന് തപാൽ വഴി ഈ പള്ളിക്കാർക്കായിട്ടും മറ്റും വന്നു. ആ എഴുത്തിൽ 11-ന് ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കരേറി 23-ന് ബോംബായിൽ എത്തി എന്നും ഇവിടെ നിന്നും (ഇടവം) 10-ാം തീയതിയ്ക്കകം ബസോറായ്ക്കു കപ്പൽ കയറി പോകുമെന്നും മറ്റും എഴുത്തിലെ സാരമാകുന്നു."[24]

വീണ്ടും 376-ാം പേജിൽ, പരദേശത്തിന് പോയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരച്ചൻ മുതൽപേരുടെ കത്തുകൾ രണ്ടാമതും ഇടവ മാസം 25-ന് ബാബേലിൽ നിന്നും തപാലുവഴി എത്തി എന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. "ചിങ്ങമാസം 11-നു ഇവിടെ വരികയും ചെയ്തു." ആ എഴുത്തിൽ മേടമാസം 23-ന് ഞങ്ങൾ ബസോറയ്ക്കു പോകുന്നതിന് ബോംബെയിൽ നിന്നും കപ്പൽ കയറി എന്നും ഇടവമാസം 15-ന് ബസോറയിൽ എത്തി എന്നും ബാബേലിന് പോകുന്ന ബോട്ട് തയ്യാറായിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കര (യിൽ) ഇറങ്ങാതെ ബാബേലിന് പോയി എന്നും ഇടവമാസം 23-ന് ബാബേലിൽ എത്തി എന്നും ബോംബായിൽ നിന്നും ബാബേലിൽ എത്തുന്നതിനിടയിൽ ദുഃഖങ്ങൾ വി (വ) രപ്പെടുത്തി എഴുതുന്നില്ലെന്നും ബാബേലിൽ ഒരു കൽദായക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ പാർത്തുവരുന്നു എന്നും അവിടെനിന്നും രണ്ടുനാലു ദിവസത്തിനകം മൂസലിന് പോകുമെന്നും 15 ദിവസത്തെ വഴി അവിടെനിന്നും മൂസലിന് ഉണ്ടെന്നും ആയതു കര വഴി വാഹനമേറിപോകണമെന്നും പലരും അവരെ ബഹുമാനിച്ച് പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു എന്നും അവർക്കു മൂവർക്കും സുഖമെന്നും മറ്റും അത്രെ അതിലെ സാരം എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു." അതേ പുറത്തിൽ തന്നെ കാണുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ബാബേലിൽ നിന്നും കൽദായക്കാരൻ യൗസേഫ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും മൂസലിന്റെ നെസ്തോറിയക്കാരൻ ശെമവൂൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും മറ്റും എഴുത്തുകൾ കർക്കിടകമാസം 27-നു എഴുതിയ എഴുത്ത് കന്നിമാസം 3-നു കോട്ടൂർ പള്ളിയിൽ ബാവാ (മാർ കൂറിലോസ്) ഇരിക്കുമ്പോൾ ബാവായ്ക്കു വന്നതിൽ, മലയാളത്തിൽ നിന്നും വന്ന യൗസേപ്പ് കത്തനാരു മുതൽപ്പേർ ഇടവമാസത്തിൽ മൂസലിൽ എത്തി എന്നും ശെമവൂൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വാഴിച്ചയച്ച അബ്ദീശോ മെത്രാനെ മലയാളത്തിലുള്ള കൽദായക്കാർ കൈക്കൊള്ളാത്തതിനാൽ ഏറ്റവും വ്യസനം ഉണ്ടെന്നും അതിനാൽ രണ്ടു മാസം മുമ്പെ മലയാളത്തിന് അയപ്പാനായി യോഹന്നാൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പട്ടക്കാരനെ മലയാളത്തിലുള്ള കൽദായ സുറിയാനിക്കാരെ ഭരിപ്പാനായി ഏലിയാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് പേർ വിളിച്ച് യൗസേപ്പ് പാത്രിയർക്കീസ് വാഴ്ച കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും അതിനാൽ ഈ വിവരം

അബ്ദീശോ മെത്രാനെയും ശേഷം കൽദായ സുറിയാനിക്കാരെയും കൽദായ സുറിയാനിക്കാരിൽ വലിയ ധനവാനായ പാറായി കുഞ്ഞവരായെയും അറിയിച്ച് ആ വിവരത്തിന് മറുപടി അയയ്ക്കണമെന്നും മറ്റും എഴുതിയിരിക്കയാൽ ബാവാ ഈ വിവരങ്ങൾക്ക് അബ്ദീശോ മെത്രാനെയും പാറായിൽ കുഞ്ഞവിരാ തരകനെയും മറ്റും അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു." (പു. 378). ഗ്രന്ഥവരിയുടെ 420-ാം പുറത്ത് ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "ഇവിടെ നിന്നും പരദേശത്തിന് പോയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരച്ചൻ മുതൽപേരു മറുദ്ദീനിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും ഊർശ്ലേമ്മിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായ അബ്ദേദ് നൂറെന്ന ബാവാ (ഇവിടങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ച് ഊർശ്ലേമിലേക്ക് ധർമ്മങ്ങളും വഴിപാടുകളും കിട്ടുന്നതിനായി വന്ന് തിരികെപ്പോയ ബാവ) യുടെ എഴുത്ത് മീനമാസത്തിൽ ബാവാ പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ വന്നു." ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്ന അടുത്ത കത്ത് (പുറം 424) ഇപ്രകാരമാണ്. പരദേശത്തിന് പോയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ അച്ചന്റെ എഴുത്ത് കർക്കിടകമാസം 1-ന് കുന്നംകുളങ്ങര പനയ്ക്കൽ അയ്പൂരുവിന്റെ പേർക്ക് വരികയും ആ വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ ഏതാനും പേരെ കൂടെ തിരിയെപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ അയിപ്പൂരു കർക്കിടകം 2-ന് ഇനിയ്ക്കു എഴുതി അയയ്ക്കുകയും 10-നു കൊച്ചിയിൽ നിന്നും ഇവിടെ കിട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എഴുത്തിലെ സാരം: "ഓമീദിന്റെ പള്ളിയിൽ വെച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ യൗസേപ്പ് കത്തനാരച്ചന് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം കൊടുത്തു എന്നും സ്ഥാനപ്പേര് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാകുന്നുവെന്നും മട്ടുമ്മേൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരച്ചൻ പനിയുടെ ദീനംകൊണ്ട് മരിച്ചുപോയി എന്നും എടവമാസം 12-ന് മൂസലിൽ നിന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ അച്ചന്റെ കൈയക്ഷരമായി എഴുതിയിരിക്കുന്ന എഴുത്ത് കർക്കിടകമാസം 1-നു കിട്ടി എന്നും മറ്റും ആകുന്നു."

ഗ്രന്ഥവരിയിലെ ഈ കത്തുകളൊക്കെയും പരദേശയാത്രയുടെ കഥയിലെ വിവരണങ്ങളോട് ഒത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ സമകാല രേഖയുടെ വിശ്വാസ്യതയെപ്പറ്റി സംശയിക്കാനില്ല. ഇടവം 9-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മൂസലിലെത്തി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കൽപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് നവാഭിഷിക്തനായ മെത്രാൻ മൂസലിലെ ഇംഗ്ലീഷ് കോൺസൽ ആയ മിസ്റ്റർ റസ്സാമിനെപ്പോയി കാണുകയും സുസ്താത്തിക്കോനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുദ്ര പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (വർക്കി, പു. 99). ഈ യാത്രയിൽ കഥാനായകന്റെ ചില സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ നാം കാണാതിരുന്നുകൂടാ. യാത്രയിൽ ഓരോ സ്ഥലത്തും എത്തുമ്പോൾ ഉത്കണ്ഠാകുലരായി നാട്ടിൽ കഴിയുന്ന നാട്ടുകാർക്കും സഭയിലെ പ്രധാനികൾക്കും യാത്രയുടെ പുരോഗതിയെപ്പറ്റി അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും എത്തിച്ചേർന്ന താവളത്തിൽ

നിന്ന് യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ അടുത്ത ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്ക് കമ്പി മുഖേന വിവരം അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കാണിച്ച ജാഗ്രത, കൃത്യനിഷ്ഠയും സമയനിഷ്ഠയും ദൗത്യബോധവും ഉത്തരവാദിത്തബോധവും തുടിച്ചു നിൽക്കുന്നതും ആസൂത്രണകലയിൽ പാടവം നേടിയതുമായ ഒരു സുസംസ്കൃത മനസ്സിനെയാണ് അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. നാട്ടിലേക്കു കത്തെഴുതുന്നതിന്റെ യാതൊരു വിവരവും പരദേശയാത്രയുടെ കഥയിൽ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മാർഗമദ്ധ്യേ താൻ നേരിട്ട നിരവധി മരണഭീഷണികളെയും ദുരനുഭവങ്ങളെയും കത്തുകളിൽ വെളിപ്പെടുത്താതിരുന്നതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഒരു ഗംഭീരമനസ്സിന്റെ ഉടമയായിരുന്നുവെന്നും സംശയമെന്യേ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. പരദേശയാത്രയുടെ കഥയിൽ ഈ യാത്രയെപ്പറ്റി വിശദവിവരങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഒരു ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥമെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ ഒരു സംക്ഷേപം ഇവിടെ ചേർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് ബോംബെയ്ക്കു പോകുന്ന 20 രൂപായും 15 രൂപായും കപ്പൽ കൂലിയുള്ള രണ്ടു കപ്പലുകളിൽ കൂലി കുറഞ്ഞ കപ്പലിലാണ് കഥാപുരുഷൻ യാത്ര ചെയ്തത്. മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥി, വൈദികൻ, പരിചാരകൻ എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും ടിക്കറ്റെടുത്തപ്പോൾ കാണിച്ചില്ല. എല്ലാവരും ഒരേ ക്ലാസ്സിൽ യാത്ര ചെയ്തു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഇല്ലാതെവന്നപ്പോൾ മൂന്നുപേരും ഈ ദുർഭിക്ഷതയെ തുല്യമായി പങ്കിട്ടു. ബോംബെയിൽ നിന്ന് ബസോറായിലേക്കു കപ്പൽ കേറിയപ്പോളും മൂന്നുപേരും മൂന്നാം ക്ലാസ്സിലാണ് യാത്ര ചെയ്തത്. പുകയുടെ ശല്യത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടുവാൻ സംവിധാനം ലഭിച്ചപ്പോൾ മൂന്നു പേർക്കും പണമടച്ച് ആ സൗകര്യം മൂന്നു പേർക്കുമായി പങ്കിട്ടു. കരവഴിയുള്ള യാത്രാവേളകളിൽ കോവർകഴുതയുടെ ഇരുവശത്തുമായി ക്രമീകരിച്ച കസേരകളിൽ ഇരുന്ന് ഉറങ്ങുവാനുള്ള സൗകര്യം സഹവൈദികനും പരിചാരകനും കൊടുത്തപ്പോൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥി കഴുതപ്പുറത്ത് ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരുന്ന് രാത്രി മുഴുവൻ സവാരി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഇതൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമദർശിത്വത്തെയല്ലയോ കാണിക്കുന്നത്? പണ്ഡിതാഃ സമദർശിനാഃ (സമദർശന ശീലമാണ് പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം) എന്ന നിർവചനം അനുസരിച്ച് ഒരു തനി ഫ്യൂഡൽ യുഗത്തിൽപ്പോലും പരിചാരകനെ സമനിലയിൽ വീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ കഥാപുരുഷന്റെ ദർശനം ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും പിന്നിലാക്കുമെന്നാണ് ഇതെഴുതുന്ന ആൾക്ക് തോന്നുന്നത്.

പാസ്പോർട്ട് പരിശോധകരുടെ മുമ്പിൽ പാസ്പോർട്ട് ഇല്ലാതെ നിൽക്കേണ്ടിവന്നപ്പോഴും മുസൽമാന്മാരുടെ കുളത്തിൽ അറിയാതെയാണെ

ങ്കിലും കുളിച്ചത് മൂലം ക്ഷുഭിതനായ മുസൽമാനെ നേരിട്ടപ്പോഴും അർമ്മേനിയൻ പള്ളിയാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് അറബിപ്പള്ളിയിൽ ചെന്ന് അറബികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോഴും സ്ഥിരം ശല്യം ചെയ്യുന്ന സഹയാത്രികരിൽ നിന്ന് രക്ഷ നേടാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കായി ആസ്വാദ്യമായ വിരുന്നൊരുക്കിയപ്പോഴും തനിക്കെതിരെ നാട്ടിൽ നിന്ന് പാത്രിയർക്കീസിന് കത്തുകൾ ലഭിച്ചു എന്നറിഞ്ഞപ്പോഴും തന്റെ സഹയാത്രികനും തനിക്കും ദീനം കലശലായി സഹയാത്രികൻ അന്തരിച്ചു പോയപ്പോഴും അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച വിപദിധൈര്യവും പ്രത്യുൽപന്നമതിത്വവും ഒരു ഗംഭീരപുരുഷനിൽക്കുറഞ്ഞ ഒരാൾക്ക് സ്വായത്തമാക്കാവുന്നവ ആയിരുന്നില്ല.

പരദേശ യാത്രയുടെ കഥ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മറ്റൊരു മുഖം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടങ്ങാത്ത ജ്ഞാനതൃഷ്ണയാണ്. യാത്രയിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയെപ്പറ്റിയും സ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയും ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സംസ്ക്കാരം, കൃഷി, വ്യാപാരം തുടങ്ങി സമസ്തമേഖലകളെപ്പറ്റിയും അന്വേഷിച്ചറിയുന്ന ഒരു അന്വേഷകനെ അദ്ദേഹത്തിൽ കാണാം. കൽദായർ, അർമ്മീനിയർ, യാക്കോബായക്കാർ, മാറോനീത്താക്കാർ, മെൽക്കായിറ്റുകാർ തുടങ്ങി ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല, മുസൽമാൻ-അറബി സംസ്ക്കാരങ്ങളെ പറ്റിയും അറിയാൻ അദ്ദേഹത്തിനുത്സാഹമാണ്. കുറുക്കുമാദയറാ, മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ, അല്ലെപ്പിന്റെ ദയറാ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ശില്പവൈഭവം, സന്യാസിമാരുടെ ചിത്രങ്ങൾ, ധനശേഷി തുടങ്ങിയവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്വേഷണപരിധിയിൽപ്പെടുന്നു. അവയൊക്കെ ഒരു ചരിത്രാധ്യാപകന്റെ മികവോടെ വരച്ചുകാട്ടുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ജാഗ്രത പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു സാഹിത്യകാരന്റേതിനേക്കാൾ ഒട്ടും കുറഞ്ഞതല്ല. സൂക്ഷ്മസ്വഭാവ ചിത്രവർണ്ണനം, നർമ്മബോധം, ഭാഷാശുദ്ധി, വികാരസംക്രമണശേഷി, രസനിഷ്യന്ദിയായ പ്രതിപാദനശൈലി എന്നിവ നോക്കിയാൽ അദ്ദേഹം മികച്ച ഒരു സാഹിത്യകാരനാണെന്ന് കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല. പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാരുടെ *വർത്തമാനപ്പുസ്തക*ത്തിന് ശേഷം മലയാള ഭാഷയിൽ വിരചിതമായ ഒന്നാമത്തെ യാത്രാവിവരണകൃതിയാണ് 'പരദേശയാത്രയുടെ കഥ.'

1039 ചിങ്ങം 13-ന് പരദേശയാത്രികർ മർദ്ദീൻ പട്ടണത്തിൽ എത്തി. ആമീദിലായിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് 19-ന് വന്നപ്പോൾ ബാവായെ പരിചയപ്പെട്ടു. ആയിടെയാണ് രണ്ടു വൈദികർക്കും പനിയും ദീനവും ആരംഭിച്ചത്. മട്ടുമ്മേൽ അച്ചൻ ഈ ദീനം മൂലം കന്നി 10-ന് നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. മെത്രാൻസ്ഥാനാർത്ഥി മരണം പ്രാപിച്ചില്ലെങ്കിലും ക്ഷീണം കൊണ്ട് പരവശനായി. അചിരേണ അദ്ദേഹം വിശ്രമത്തിനായി കുറുക്കുമാ ദയറായിൽ

പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹോദരി മറിയാം (75 വയസ്സ്) അദ്ദേഹത്തെ, പുത്രനെ എന്ന പോലെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. ക്രമേണ അദ്ദേഹം ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുത്തു. അതിന് മുമ്പുതന്നെ കഥാപുരുഷനെതിരായി എത്തിയ കത്തുകളും അദ്ദേഹം നേരിൽ ഹാജരാക്കിയ കത്തുകളും പരിശോധിച്ച് അദ്ദേഹം മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന് അർഹനാണോ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ ആമീദിന്റെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, കുർക്കുമാ ദയറായിലെ മാർ ബഹനാൻ, മർദ്ദീനിലെ മാർ അത്താനാസ്യോസ്, തൂർ അബ്ദീന്റെ മാർ ആഹോ എന്നീ നാലു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും എട്ടു റമ്പാന്മാരും 6 കശ്ശീശന്മാരും 6 അയ്മേനികളും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ പലവട്ടം സമ്മേളിക്കുകയും കഥാപുരുഷനെ വിസ്തരിക്കുകയും രേഖകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്ത് അദ്ദേഹത്തിനനുകൂലമായി ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.

അതനുസരിച്ച് മേടം 19-ന്, പുതുഞായറാഴ്ച പാത്രിയർക്കീസ് ആമീദ് പള്ളിയിൽ കഥാപുരുഷന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനാഭിഷേകം അടുത്ത ഞായറാഴ്ച നടത്തുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. 25-ന് അദ്ദേഹത്തിന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. അന്നു നാലുമണി വരെയും പട്ടാഭിഷേകത്തിന് തന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ മർദ്ദീനിൽ നിന്ന് വന്നുചേരാത്തതുകൊണ്ട് ആമീദിലുള്ള അർമ്മീനിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു പട്ടാഭിഷേകത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ വരണമെന്ന് ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം രാവിലെ പള്ളിയിലെത്തി. മർദ്ദീനിൽ നിന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ശനിയാഴ്ച അസ്തമിച്ചതിന് ശേഷം വന്നെത്തി. അർമ്മീനിയാ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രത്യേകക്ഷണപ്രകാരം വന്ന ആളായതുകൊണ്ട് പട്ടാഭിഷേക സമയത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ഇടത്തും വലത്തും ഓരോ മെത്രാന്മാർ നിന്ന് ശുശ്രൂഷ നടത്തേണ്ട ക്രമത്തിന് നിർത്തിയത് ഈ അർമ്മേനിയാ മെത്രാനെ ആയിരുന്നു. ഞായറാഴ്ച ഏഴു മണിക്കു സകല കർമ്മങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. പട്ടാഭിഷേകസമയം 'നല്ല ഇടയൻ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കും' എന്ന വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രസംഗം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും 'മൂന്നു പറ പൊടിയെടുത്തു അതിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവച്ച പുളിച്ച മാവിന് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സദൃശ്യമാകുന്നു' എന്നുള്ള വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് അർമ്മേനിയാ മെത്രാനും പ്രസംഗിച്ചു. അതിനുശേഷം കൃതജ്ഞത അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നവാഭിഷിക്തനായ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസംഗിച്ചു. പതിവിന് വിരുദ്ധമായി അന്നത്തെ സദ്യയ്ക്ക് ആവശ്യമായ ചെലവ് ചെയ്തത് പാത്രിയർക്കീസ് ആയിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല, പട്ടാഭിഷേക ദിവസം കഥാനായകനെ ധരിപ്പിച്ച സകല സാമാനങ്ങളും ബാവാ അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനിച്ചു. തീബോട്ടിൽ കേറുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന് സഹായി

ആയിരിപ്പാൻ യെറമിയാ എന്ന് പേരായ ഒരു ശെമ്മാശനെ കൂടെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.[25]

(ഇപ്രകാരം ഒരു പട്ടംകൊട നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് അഭ്യൂഹങ്ങളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകം ഈയിടെ കാണുകയുണ്ടായി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൊണ്ടുവന്ന സുസ്താത്തിക്കോൻ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ഉൾപ്പെടെ മലങ്കരസഭ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതും റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ ശരിവച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഈ സുസ്താത്തിക്കോൻ (സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ളത്) അവിശ്വസനീയമാണെന്ന് സുറിയാനി അക്ഷരങ്ങൾ കൂട്ടിവായിക്കുവാൻ പോലും അറിയാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ, സുസ്താത്തിക്കോൻ കാണുകപോലും ചെയ്യാതെ അഭ്യൂഹിക്കുകയും, ദീർഘകാലം മലയാളത്തിലെ ഒരു പ്രശസ്ത പത്രത്തിന്റെ ജീവനക്കാരനായി പെൻഷൻ പറ്റിയ മറ്റൊരു മാന്യൻ ഈ അന്ധമായ പ്രസ്താവനയ്ക്ക് ചൂട്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വെള്ളപൂശാൻ അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആശീർവ്വാദത്തോടെ ഒരു സംഘടിതശ്രമം നടത്തിയിട്ടുള്ളതിന്റെ ഭാഗമാണ് ഈ ചരിത്രാഭാസത്തിന്റെ രചന. അല്ലാത്തപക്ഷം എം.ഒ.സി. യുടെ പ്രസിദ്ധീകരണച്ചുമതലക്കാർ ഇത്തരം ചില ചരിത്രാഭാസങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നതെങ്ങനെ? സുസ്താത്തിക്കോൻ വ്യാജമാണെന്ന് അഭ്യൂഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന തെളിവ് ആർത്താറ്റു-കുന്നംകുളം പള്ളികളുടെ ചരിത്രമാണ്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ അതിന്റെ കർത്താവ് ശ്രീ. പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു ഈ സുസ്താത്തിക്കോന്റെ ആദ്യഭാഗം മാത്രമേ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതിന്റെ കാരണം പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാണ്: "1040 കന്നി 4-ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ശീമയിൽ നിന്ന് മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞു കുന്നംകുളത്ത് തിരിച്ചെത്തി. കന്നി 8-ന് പെരുന്നാൽ ദിവസം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയും ചൊല്ലി. അദ്ദേഹം ശീമയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തേക്കു തിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പ. യാക്കോബ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്ത സുസ്താത്തിക്കോന്റെ മുഖവുര വാചകങ്ങൾ അക്കാലത്തെ കൽപനകളുടെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ അറിയുന്നതിന് വേണ്ടി താഴെ ചേർക്കുന്നു." സുസ്താത്തിക്കോന്റെ തലവാചകങ്ങൾ മാത്രമായി ഉദ്ധരിച്ചതിന്റെ കാരണം മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കേ അപൂർണ്ണമായ ഈ സുസ്താത്തിക്കോനിൽ തീയതി ഇല്ല എന്നും സ്ഥാനനാമത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നില്ലെന്നും ആണ് ചരിത്രകാരൻ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്!! എത്ര ബാലിശവും ഉപരിപ്ലവവുമായ നിരീക്ഷണമാണ് ഇവിടെ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്? (*കേരളത്തിലെ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാല്യം 3*, പു. 44-48). സുസ്താത്തിക്കോൻ ഉൾപ്പെടെ ഏതു

കല്പനയുടെയും സ്ഥലവും തീയതിയും അന്ത്യഭാഗത്താണ് ചേർക്കുക. സ്ഥാനനാമവും മറ്റും ചേർക്കുക സുസ്താത്തിക്കോന്റെ സംബോധന കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ച അപൂർണ്ണ സുസ്താത്തിക്കോനിൽ ആർ ആർക്ക് അയയ്ക്കുന്നു എന്ന ഭാഗം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇക്കാര്യം ഉദ്ധരിച്ച വർ തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കേ അതിലുണ്ടാവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ അതിലില്ലെന്ന് വിമർശിക്കുന്നത് അപഹാസ്യമേ ആകൂ. സുസ്താത്തിക്കോൻ അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ കണ്ടനാട് കരോട്ടു വീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി, യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് എന്നീ സുറിയാനി പണ്ഡിതന്മാർ പരിശോധിച്ച് ശരിവച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. സുസ്താത്തിക്കോൻ അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ സെമിനാരിക്കേസിൽ ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന് എന്തെങ്കിലും ന്യൂനത ഉള്ളതായി റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ വാദിഭാഗത്തു നിന്നോ പ്രതിഭാഗത്തുനിന്നോ ഏതെങ്കിലും വക്കീലന്മാരോ കോടതിയോ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല (പ്രത്യുത പാലക്കുന്നത്തു മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോന്റെ ഒറിജിനൽ ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. അത് കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയിട്ടുമില്ല. ഒറിജിനൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന സത്യവാചക കസർത്തിൽ കോടതി സംശയവും അസന്തുഷ്ടിയും രേഖപ്പെടുത്തിയതായി റോയൽക്കോടതിവിധിയിൽ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.!!)

സുസ്താത്തിക്കോന്റെ ആമുഖ ഖണ്ഡികകൾ ആർത്താറ്റ് പള്ളി ചരിത്രത്തിൽ ശ്രീ. പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു നൽകിയിട്ടുള്ളതു മാത്രം വായിച്ചത് കൈമുതലാക്കി ഒരു ചരിത്രകാരൻ തന്റെ വാദമുഖം ഉപസംഹരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: “ഇങ്ങനെയുള്ള സുപ്രധാന വിവരങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ യൗസേപ്പ് മെത്രാന്റെ സ്താത്തിക്കോനിൽ കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ യൗസേപ്പ് മെത്രാന്റെ സ്താത്തിക്കോൻ കൃത്രിമമായി ചമച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ബോധ്യമാകുന്നു” (*കേരളത്തിലെ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാല്യം 3*, പുറം 47). “പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസിനെക്കൊണ്ട് മെത്രാനായി വാഴിച്ചുവെന്ന് കരുതി സ്വീകരിക്കുകയും” എന്ന് അവതാരികാകാരൻ ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മനും ഈ അന്ധതയെ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ശരിവച്ചിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടത്ര അന്വേഷണവും പഠനവും ചരിത്രബോധവും ഇല്ലാതെ ചരിത്രമെഴുതുവാൻ ചില ആളുകൾ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ ഒരുങ്ങിയിട്ടുള്ളതുമൂലം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചരിത്രപരമായ അനാഥത്വം, ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർ തന്നെ അത് അവഗണിക്കുന്നത് സങ്കടം തന്നെയാകുന്നു. മുൻവിധികളും പ്രാദേശിക വികാരങ്ങളും ചരിത്രത്തെ വികലമാക്കിക്കൂടാ. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ സഭയുടെ സർവ്വതോമുഖമായ പ്രവർത്തനസരണികൾക്കു ആരംഭവും നേതൃത്വവും നൽകി ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിച്ച് പുതിയൊരു നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു

സഭയെ നയിച്ച സ്മര്യപുരുഷൻ മലങ്കരസഭയുടെ അഭിമാനവും കേരളത്തിന്റെ സാംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനനായകനും ആയിരുന്നുവെന്ന സത്യം ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവില്ല.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയന് ലഭിച്ച സുസ്താത്തിക്കോൻ അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ താഴെ ചേർക്കുന്നു (ഇതിന്റെ വിവർത്തകൻ കോനാട്ട് മത്തായി ശെമ്മാശൻ ആണ്. റോയൽക്കോടതിയില വസാനിച്ച കേസിൽ ഈ സുസ്താത്തിക്കോൻ വാദിഭാഗത്തേക്ക് ഹാജരാക്കിയതായി വക്കീൽ മണികൃഷ്ണനും വിധിയ്ക്കുശേഷം തിരിച്ചു നൽകിയതായി ദിവാന്റെ സിക്രട്ടറിയും ഒപ്പിട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്).

കാരണങ്ങളുടെ കാരണവും ദാനങ്ങളുടെ കർത്തവ്യവും ആയവന്റെ (തിരു) നാമത്താൽ ബലഹീനനായ രണ്ടാമത്തെ യാക്കോബ് എന്ന അന്ത്യോക്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ്.

ദൈവ (തിരു) വചനത്താൽ മോക്ഷത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ കരസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനായ പ്രധാന പുരോഹിതസ്ഥാനത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തുമ്മേൽ ഇരിക്കുന്നവനും പട്ടത്വത്തുമ്മേൽ അധികാരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും ആയവനാൽ (എഴുതുന്നതു).

(മുദ്ര) (മുദ്ര) (മുദ്ര)

നല്ലതും പരിപൂർണ്ണമുള്ളതും ആയ സകല ദാനവും പ്രകാശങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു മേലിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്നു.

(മുദ്ര) (മുദ്ര) (മുദ്ര)

മനസ്സാകുന്നവന്റെ കൈകളിലും അല്ലാ - ഓടി എത്തുന്നവന്റെ കൈകളിലും അല്ലാ - അനുഗ്രഹം ചെയ്യുന്നവനായ ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ അത്രെ.

(മുദ്ര) (മുദ്ര) (മുദ്ര)

സകലത്തെയും ദൈവീകത്തിനടുത്താക്കിത്തീർത്ത ദൈവത്വത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൈവങ്ങളുടെ ദൈവം നിശ്ചമായിട്ടു അവൻ ദൈവവും ദെയ്വികം നൽകുന്നവനും ആകുന്നു.

സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും സകലത്തിന്റെയും രക്ഷ തന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ഇരിക്കുന്നവനും സകലത്തിന്റെയും ആരംഭം തന്നാൽ ഉണ്ടായവനും സകലത്തിന്റെയും അവസാനം തന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്നവനും ആയി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്താൽ സകലത്തിൽ നിന്നും തനിക്കു സ്തുതിയും സകലത്തിൽ നിന്നും തനിക്കു സ്തോത്രവും അത് ഇപ്പോഴും എന്നേക്കും ആമ്മീൻ.

സുസ്താത്തിക്കോൻ

സർവ്വ വല്ലഭനായി കാതൽത്വം തിങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യന്തമില്ലാത്ത സ്വയംഭൂവിന്റെ തിരുനാമത്താൽ രണ്ടാമത്തെ യാക്കോബ് എന്ന അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ്.

(മുദ്ര) (മുദ്ര) (മുദ്ര)

തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സകലത്തിന്മേലും ചിതറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും തന്റെ കൃപ സംക്ഷേപിക്കപ്പെടുവാൻ വഹിയാത്തതും തന്റെ തിരുവചനം എല്ലാ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ആദർശമായിരിക്കുന്നതും ആയ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ വചനമായ നമ്മുടെ കർത്താവീശോമശിഹായുടെ ദാസന്മാരുടെ ദാസനായ അന്ത്യോഖ്യായുടെ വലിയ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഇഗ്നാത്ത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ്. വാത്സല്യമുള്ളവരും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളും ദൈവീക രഹസ്യങ്ങളെ അറിയുന്നവരും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ജനവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടവും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഗോത്രവും ആയി ആദ്യമെ പള്ളിചട്ട (പ്രകാരം) അഹറോന്നടുത്ത പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട പട്ടക്കാററും സ്തേപ്പാനോസ്സിനടുത്ത വെടിപ്പുള്ള ശെമ്മാശന്മാരും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള (എന്നതു അധികാരമുള്ള) എപ്പിത്രോപ്പെന്മാരും വിഗാരിമാരും തലവന്മാരും പ്രധാനികളും നിറമുള്ള ജ്ഞാനികളും വലിയ കച്ചവടക്കാരും വിശ്വാസമുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരും വേല ചെയ്യുന്നവരും ബഹുമാനമുള്ള വൃദ്ധന്മാരും കൗതുകമുള്ള വാലിഭക്കാററും പൈതങ്ങളും ശിശുക്കളും സ്ത്രീകളും പുത്രിമാരും കന്യകമാരും വലിയവരും ചെറിയവരുമായി ആർത്താറ്റുപള്ളി, കുന്നംകുളങ്ങരെ പള്ളി, ചെറളയത്തു പള്ളി, പഴഞ്ഞിപ്പള്ളി, ചാലിശ്ശേരി പള്ളി, ശ്രായിപള്ളി, നടമേൽ പള്ളി, കരിങ്ങാശ്ര പള്ളി, മുളന്തുരുത്തി പള്ളി, രാമങ്ങലത്തു പള്ളി, കൊച്ചി പള്ളി, കോട്ടയത്തു വലിയപള്ളി, കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളി, പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി, നീലംപേരൂർ പള്ളി, കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളി, കുറിച്ചി പള്ളി, വാകത്താനത്തു പള്ളി, കല്ലുംകത്ര പള്ളി, കോതമംഗലത്തു പള്ളി, കുറുപ്പുംപടി പള്ളി, കടമറ്റത്തു പള്ളി, കുന്നക്കുരുടി പള്ളി, റാക്കാട്ടു പള്ളി, മാമ്മലശ്ശേരി പള്ളി, കണ്ടനാട്ടു പള്ളി, അങ്കമാലി പള്ളി, പള്ളിക്കര പള്ളി, പാമ്പാക്കുട പള്ളി, കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരി (മുതലായ) മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇടവകയായ ഇന്ത്യാ രാജ്യത്തിൽ വസിച്ചു പാർക്കുന്നവർ എല്ലാവരും ആയ നമ്മുടെ മക്കൾക്കു ദൈവിക സമാധാനവും ശുദ്ധമുള്ള സമാധാനവും അയച്ചു പറയുന്നു. ഏവൻഗേലിസ്തന്മാരുടെ നിയമപ്രകാരം ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും നാം അയക്കും. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും യുദ്ധശാലികളായ തന്റെ സൈന്യങ്ങളും അവരെ കാത്തുകൊള്ളുമാറാകട്ടെ. ആമ്മീൻ. നാം നല്കിയതും നൽകാനിരിക്കുന്നതു

മായ വളരെ സമാധാനത്തിന്റെയും അധിക അപേക്ഷയുടെയും ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ശേഷം നിങ്ങളുടെ സത്യസ്നേഹത്തോടു അറിവിക്കുന്നതു.

ദൈവം തിന്മയായിട്ടുള്ള യാതൊന്നും നിങ്ങളോടു അറിവിക്കാതെ ഇരിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ വൃഥാ കലങ്ങപ്പെടുന്ന ചിലർ ഉള്ളതുകൊണ്ടു (അവരെപ്പോലെ) നാം വൃഥാ കലങ്ങപ്പെടരുതെന്നു ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളുടെ ഉപദേഷ്ടാവായ പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ നമ്മെ സൂഷ്മപ്പെടുത്തി പറയുന്നു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വാസസ്ഥലവും ആയ പൗലോസ് പിന്നെയും പറയുന്നത് എന്തെന്നാൽ സകല നല്ല ദാനവും സകല പൂർണ്ണ അധികാരവും തന്നിൽ നിന്ന് നൽകപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് മനസ്സാകുന്നവന്റെ കൈകളിലും അല്ലാ ഓടി എത്തുന്നവന്റെ കൈകളിലും അല്ലാ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ഇരിക്കുന്നു. അതു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ അത്രെ (നൽകപ്പെടുന്നതു). അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറപ്പിനു വേണ്ടിയും വിശുദ്ധ ചട്ടങ്ങളെയും ഏവൻഗേലിയോന്നടുത്ത കല്പനകളെയും ആചരിക്കുന്നതിനുള്ള അവരുടെ വൈരാഗ്യത്തിനു വേണ്ടിയും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇടവകയായ ഇന്ത്യായിലേക്കു അയപ്പാൻ ഇടയനും ഭരിക്കുന്നവനുമായി (ഒരുവനെ) എവിടെനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു എന്നു ബലഹീനനായ നമ്മുടെ ബോധം കൊണ്ടു പരിശോധിക്കപ്പെട്ടു വളരെ വ്യസനത്തോടും വിചാരങ്ങളോടും കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ ഇതിനെപ്പറ്റി വൈരാഗ്യം നമ്മെ സൂഷ്മപ്പെടുത്തി ഈ പ്രവൃത്തി യോഗ്യമില്ലാത്തതായി തീരാതെയും ഭോഷന്മാരിൽ നിന്നും ഹൃദയ കുരുടന്മാരിൽ നിന്നും നാം നിന്ദ ഏല്ക്കാതെയും ഇരിപ്പാനായിട്ടു വളരെ നാം പ്രയാസപ്പെട്ട് പലരും വിരുദ്ധപ്പെട്ടതായി നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു കാണുകയും ചെവികൾ കൊണ്ടു കേൾക്കയും ചെയ്തപ്രകാരം നാം നിരസിക്കപ്പെടാതെയും വിരുദ്ധത്തിന്റെ പാറയിൽ വിരുദ്ധപ്പെടാതെയും ഇരിക്കേണ്ടുന്നതിനായിട്ടും പരിശോധന കൂടാതെയും പരീക്ഷ കൂടാതെയും ഈ വലിയ രഹസ്യം വേഗം ചെയ്വാൻ നമുക്കു ഇഷ്ടമായില്ല. ഈ വലിയ പ്രയാസം കഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ വാത്സല്യപുത്രൻ യൗസേപ്പു കത്തനാരുടെ യോഗ്യതയിലും അവസ്ഥയിലും ബോധംകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാറെ ദാവീദു രാജാവിന്റെ നേരെ ശമുയേൽ ദീർഘദർശിയുടെ കൈകളാൽ (അഭിഷേകതൈലം) കൊമ്പു തിളച്ചപ്രകാരം അവന്റെ നേരെ രഹസ്യം ഇളകപ്പെട്ടു. മുൻകൂട്ടി ഈ സംഗതി നിവൃത്തിക്കപ്പെട്ടില്ലാ. സകലവും അതാതിന്റെ സമയത്തിൽ (വേണ) മെന്നും സകല (സംഗതികൾ) ക്കും സകല പ്രവൃത്തിക്കും അദ്ധ്വാനത്തിന്നും സമയം ഉണ്ടെന്നും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കു സമയം ആവശ്യമാകുന്നു എന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഈ സംഗതി ദൈവികവേലയിൽ നിന്നല്ലാതെ വിരോധമായിട്ടും

ഞെരുക്കത്തോടും അല്ല. ദൈവം തിരുമനസ്സായി തന്റെ ദാസനായ ഇവനെ വേർതിരിച്ചതുവരെയും ഈ സംഗതി മേൽനിന്നു വിരോധിക്കപ്പെട്ടു. നാമും ഭരണക്കാററും പിതാക്കന്മാരുടെ സുന്നഹദോസും കൂടി ആലോചന കഴിച്ചാറെ അപ്പോൾ നമ്മുടെ ബലഹീനതയ്ക്കും സുന്നഹദോസിന്നും ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളുടെ രഹസ്യമായ ദൈവീകരഹസ്യം വെട്ടപ്പെട്ടു. (ആ) സമയം എല്ലാവനും അത്ഭുതത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. സമീപവും അകലെയും ഉള്ള സകല വായും നാവും ഈ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നു എന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു എന്ന സ്ഥലത്തു വസിക്കുകയും ന്യായമാകുന്നു എന്നയവിടെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അവന്റെ ഉദയത്താൽ ദൈവിക അറിവിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ബോധം പ്രകാശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വിളിയാകുന്നു എന്നും ഏറ്റു പറഞ്ഞു അറുവിച്ചു. ഇപ്രകാരം എറമിയാനിബ്യ്യായെപ്പോലെ അവന്റെ മാതാവിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായി ഉത്തമനും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വാസസ്ഥലവും ആയ ഈ കശ്ശീശ്ശാ യൗസേപ്പിനെ ഈ ദൈവികവേലയ്ക്കായി വിളിക്കപ്പെട്ടു. അവന്റെ പരിപൂർണ്ണത കൊണ്ടും സകല നന്മകളിലും (ഉള്ള) അവന്റെ ഉത്സാഹം കൊണ്ടും അടക്കമൊതുക്കം കൊണ്ടും താഴാഴ്മ കൊണ്ടും നോമ്പു കൊണ്ടും ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടും ആത്മിക പഠിത്വത്താൽ ദരിദ്രന്മാരോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടും വിശുദ്ധ പുസ്തകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം കൊണ്ടും മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിനു അവൻ സത്യമായിട്ടു യോഗ്യനും കൊള്ളാകുന്നവനും ആകുന്നു. ശരീരകണ്ണുകൊണ്ടു അവനെ നോക്കി ബോധത്തിന്റെ കാഴ്ച അവനിൽ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇതു മനുഷ്യനിൽ നിന്നല്ലാ, മനുഷ്യൻ മുഖാന്തിരവും അല്ലാ, ജീവനുള്ള ദൈവത്താൽ അത്രെ എന്നു സകല വായും നാവും അട്ടഹസിച്ചു. ഇതു നിമിത്തമായിട്ട് ഈ വിളി പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നാകുന്നതിനാൽ ശബ്ദങ്ങളിൽ ശബ്ദങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. അവൻ വിളിക്കു യോഗ്യമാകപ്പെട്ടതുപോലെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന നാമത്തിനും യോഗ്യനാകുന്നു. ഇപ്പോൾ നാമും ശുദ്ധമുള്ള സകല എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരും പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരും ഏക ശബ്ദത്തോടെ അട്ടഹസിച്ചു പട്ടത്വത്തിന്നടുത്ത സകല കൂട്ടവും ആ സമയത്തിൽ നമ്മോടുകൂടെ അക്സിയോസ്സ്, അക്സിയോസ്സ്, അക്സിയോസ്സ് ഇടയനും മേല്പട്ടക്കാരനും ആയ യൗസേപ്പു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്സ് യോഗ്യനും കൊള്ളാകുന്നവനും ആകുന്നുവെന്നു അട്ടഹസിച്ചു.

ദൈവത്വത്തിനു വാസസ്ഥലം ആകുവാനായിട്ടു ദൈവത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന നല്ല പുരുഷന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു സമയത്തു മാലാകെന്മാരുടെ സകല സൈന്യങ്ങൾക്കും വലിയ സന്തോഷം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു അവരും നമ്മോടുകൂടെ അട്ടഹസിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവായ

ഈശോമിശിഹായിൽ നിന്നു ശുദ്ധമുള്ള ശ്ലീഹന്മാർക്കു നൽകപ്പെട്ട പ്രകാരം ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ബലഹീനത മൂലം കെട്ടുവാനും അഴിപ്പാനും ന്യായങ്ങളും ശട്ടങ്ങളും വിധിപ്പാനും നിയമങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുവാനും പള്ളികളും മദുബഹാകളും കൂദാശ ചെയ്‌വാനും കോറിമാരെയും പട്ടക്കാരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും എവുപ്പദിയോക്കന്മാരെയും കാറോയന്മാരെയും മ്സമറാനെന്മാരെയും പട്ടംകെട്ടുവാനും ക്രമങ്ങൾക്കും സ്ഥാനങ്ങൾക്കും യോഗ്യമാകുന്ന സകലവും നിവൃത്തിച്ചുകൊള്ളുവാനും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നു അവന്നു പൂർണ്ണ അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. പള്ളികളുടെ ദ്രവ്യവും പള്ളികളിലുള്ള സകലവും അവന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴായിരിക്കണം. ബഹുമാനപ്പെട്ട യൗസേപ്പു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബാവാ യാതൊരു മനുഷ്യനെയും ബന്ധിച്ചാൽ ആ മനുഷ്യൻ (അവന്റെ) വചനത്തുംകീഴായിരിക്കയും ദൈവത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നും ശപിക്കപ്പെട്ടവനും തള്ളപ്പെട്ടവനും ആകുകയും ചെയ്യും. ഈ നിങ്ങളുടെ പിതാവു ബന്ധിച്ച മനുഷ്യൻ കോറി ആയാലും പട്ടക്കാരനായാലും ശെമ്മാശനായാലും അൽമ്മേനി ആയാലും വലിയവനായാലും ചെറിയവനായാലും വൃദ്ധനായാലും യൗവ്വനക്കാരനായാലും പുരുഷനായാലും സ്ത്രീ ആയാലും അവനിൽ നിന്നല്ലാതെ അഴിവും മോചനവും ഉണ്ടാകയില്ല. മേൽപറഞ്ഞ പിതാവു വാഴ്ത്തുന്ന മനുഷ്യൻ ഒക്കെയും ദൈവത്തിൽ നിന്നു വാഴ്‌വുകളും നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥനകളും കൈക്കൊള്ളുന്നു. (പിന്നെയും) നിങ്ങളുടെ സത്യസ്നേഹത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു എന്തെന്നാൽ ആത്മികസന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങൾ ഒരുങ്ങപ്പെട്ടവരായി നിങ്ങളുടെ വായ ബഹുമാനവും സ്തോത്രവും നിറെച്ചു ആത്മിക മഹത്വവും സന്തോഷവും പുകഴ്ചയും ആകുന്ന ഓശാനകളുടെ കൊമ്പുകൾ നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ എടുത്തു നിങ്ങളുടെ ആത്മിക പിതാവായ ഈ നല്ല ഇടയന്റെ എതിരേല്പിനു നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുകയും അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ്, ബഹുമാനപ്പെട്ട യൗസേപ്പു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുന്ന ശുദ്ധമുള്ള ആബൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് യോഗ്യനും കൊള്ളാകുന്നവനും ആകുന്നു എന്നു അടക്കം കൂടാതെ ഏകശബ്ദത്തോടെ അവന്റെ മുമ്പാകെ നിങ്ങൾ അട്ടഹസിച്ചു പറകയും വേണം. ശുദ്ധമുള്ള ഇടയന്റെ പട്ടംകൊട സമയത്തു നാമും ഉണ്ടായിരുന്ന എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരും അട്ടഹസിച്ചതുപോലെ തന്നെ. ദൈവഇഷ്ടത്തെ നിവൃത്തിച്ചു ആ സമയത്ത് ഞങ്ങൾ അട്ടഹസിച്ചതുപോലെ തന്നെ നിങ്ങളും ഈ റൂഹായ്ക്കടുത്ത ശബ്ദത്തെ ഞങ്ങളോടുകൂടെ അട്ടഹസിപ്പിൻ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ആത്മാവും പ്രകാരവും ജഡപ്രകാരവും ആകുവാനായിട്ടു ഉറച്ച ശബ്ദത്തോടെ അട്ടഹസിപ്പിൻ. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ വാത്സല്യ മക്കളെ നിങ്ങളോടു നാം

പറയുന്നതു സൂക്ഷിച്ചു കേൾപ്പീൻ. എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹാ ശുദ്ധമുള്ള ശ്ലീഹന്മാർക്കു നൽകിയതുപോലെ നമ്മുടെ വചനം അവന്റെ വായിലേക്കു പകരുകയും അവനു പൂർണ്ണ അധികാരം കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു, ന്യായമാകുന്ന സകല ചട്ടങ്ങളെയും അവ നുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുന്നു. നിങ്ങൾക്കു പിതാവിനെപോലെയും ഇടയനെ പോലെയും ഭരിക്കുന്നവനെ പോലെയും അവനായിരിക്കണം. അവനെ ബഹുമാനിക്കാനും സ്നേഹിപ്പാനും ശെമഓൻ കീപ്പായുടെ കല്പന പോലെ അവന്റെ വചനവും അവന്റെ കല്പനകളും കേൾപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു ന്യായമാകുന്നു. അവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവനൊക്കെയും ദൈവത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നും അനുഗ്രഹിക്ക പ്പെട്ടവനായിരിക്കും. കേൾക്കാതെയും കൈയ്ക്കൊള്ളാതെയും ഇരിക്കു ന്നവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നും അകല പ്പെട്ടവനായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കുള്ള അവന്റെ വരവ് അനു ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകുവാനും അവൻ വന്നുചേരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സന്തോ ഷിപ്പാനുമായിട്ടു ബലഹീനന്മാരായ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നു അപേ ക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. പിന്നെയും നമ്മുടെ ആത്മിക മക്കളെ, നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു അറിവിക്കുന്നതു എന്തെന്നാൽ, ഈ നിങ്ങളുടെ പിതാ വിനോടു പള്ളികളെക്കുറിച്ചും ദയറാകളെക്കുറിച്ചും സത്യത്തിന്റെ വഴി യിൽ നിന്നു വിട്ടു നടക്കരുതെന്നും അന്യായത്തിൽ നിന്നും അത്യാഗ്രഹ ത്തിൽ നിന്നും മുഖസ്തുതിയിൽ നിന്നും അകലപ്പെട്ടുകൊള്ളണമെന്നും പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരുടെ വഴിയിൽ നടന്നുകൊള്ളുന്നതല്ലാതെ സഭാചട്ടം വിട്ട ആചാര്യമര്യാദ നിങ്ങളുടെ മേൽ പുതുതായി ഏർപ്പെടുത്തരുതെന്നും ഒരുത്തനോടും അവസ്ഥയിൽ അധികമൊന്നും യാചിക്കരുതെന്നും പട്ട ത്വത്തിന്റെ ക്രമത്തെ വ്യത്യാസം കൂടാതെ കൈക്കൂലിയാൽ നിരസിക്ക രുതെന്നും നാം കല്പിച്ചു ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു. പിന്നെയും നമ്മുടെ വാത്സല്യ മക്കളെ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, ഈ നിങ്ങ ളുടെ ആത്മികപിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തെ കാണി ക്കണം. അവനു വിരോധമായി നിൽക്കയും അവന്റെ വചനം അനുസരി ക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യനും നിങ്ങൾ വിരോധികളായി രിക്കണം. അവന്റെ പക്കൽ നിങ്ങളുടെ വൈരാഗ്യത്തെ കാണിക്കയും എല്ലാ നേരത്തിലും സഹായികളായി ഇരിക്കയും വേണം. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അവൻ നമസ്ക്കരിക്കയും അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്‌വാനായിട്ടു അധികാരികളുടെ പക്കലാകട്ടെ ന്യായാധിപതിമാരുടെ പക്കലാകട്ടെ പ്രധാ നികളുടെ പക്കലാകട്ടെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകലത്തിലും അവന്റെ കൂടെ നിങ്ങൾ നിന്നുകൊള്ളണം. പള്ളികളുടെയും ദയറാകളുടെയും അവൻ പാർക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെയും പണിക്കു അവനെ നിങ്ങൾ സഹാ യിക്കണം. അതു നാം കേൾക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ വാഴ്വുകളെ

വർദ്ധിപ്പിക്കയും സൈത്തുകളുടെ മലയിൽ വച്ചു തന്റെ ശുദ്ധമുള്ള തൃക്കൈകളെ നീട്ടി ശുദ്ധമുള്ള തന്റെ ശ്ലീഹന്മാരെ വാഴ്ത്തുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയയ്ക്കാമെന്നു അവരോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്കയും ചെയ്തു എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹാ തന്റെ ശുദ്ധമുള്ള തൃക്കൈകളെ നീട്ടി നിങ്ങളുടെമേലും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾമേലും നിങ്ങളുടെ മക്കൾമേലും നിങ്ങളുടെ വിത്തുകൾമേലും വിളവുകൾമേലും അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ വാതിൽ നിങ്ങളുടെ നേരെ തുറന്നു തരുന്നതിനും തന്റെ വാഴ്വുകളും നന്മകളും നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെമേലും ധാരാളപ്പെടുത്തുന്നതിനും നിങ്ങൾ ജീവനോടിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങൾ ഒക്കെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും കാലം നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ വൃദ്ധന്മാരെ ദൈവം താങ്ങുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ വാലിഭക്കാരെ കർത്താവു കാത്തുകൊള്ളുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ പൈതങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിനും ദൈവം നിങ്ങളുടെ നോമ്പുകളും നമസ്ക്കാരങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ കുറുബാനകളും ധർമ്മങ്ങളും നേർച്ചകളും ദശാംശങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുന്നതിനും കർത്താവ് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ ചെറുപ്പങ്ങളെ മായിക്കുന്നതിനും കർത്താവ് തന്റെ സത്യമുള്ള വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെ നിവൃത്തിക്കുന്നതിന്നും കർത്താവ് രണ്ടു ലോകങ്ങളുടെയും നന്മകൾ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതിനും ഈ ലോകത്തിൽ നിങ്ങളുടെമേലും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾമേലും സമ്പാദ്യങ്ങൾമേലും നന്മകളും വാഴ്വുകളും വസിപ്പിപ്പാനും ആ ലോകത്തിൽ നിങ്ങളെയും അനുകൂലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ മരിക്കപ്പെട്ടവരെല്ലാവരെയും നീതിമാന്മാരോടും പുണ്യവാന്മാരോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവകാശമായി അനുഭവിപ്പിക്കുമെന്നും എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ എന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ വന്നു പ്രവേശിച്ചു ലോകാരംഭത്തിനു മുമ്പേ നിങ്ങൾക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന ആ മോക്ഷം നേടിക്കൊൾക എന്നു വലത്തേതിന്റെ പുത്രന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്ന മഹത്വമുള്ള ശബ്ദം നിങ്ങളെയും അവരെയും കേൾപ്പിക്കുന്നതിനും ആയിട്ട് (തന്നിൽ) നിന്നു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യും. അതു ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ച മറിയത്തിന്റെയും സകല സഹദേന്മാരുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയാൽ തന്നെ. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും തനിയൻ പുത്രന്റെ കൃപയും വന്ദിക്കപ്പെട്ട ശുദ്ധമുള്ള റൂഹായുടെ സംബന്ധവും എല്ലാ നേരത്തിലും നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ ആമ്മീൻ.

(മുദ്ര) മിശിഹാകാലം 1865-മാണ്ടു (മുദ്ര)

എന്നാൽ ബലഹീനനായ അത്താനാസ്യോസ് സ്തേപ്പാനോസ്സ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ആയ ഞാൻ മലയാളത്തിന്റെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

യൗസേപ്പു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ട ഈ സുസ്താത്തിക്കോൻ കണ്ടപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കോബ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഈ ആബൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനായിട്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ് അവൻ യോഗ്യനും കൊള്ളാകുന്നവനും ആകുന്നു എന്നു ഇവിടെയുള്ള പിതാക്കന്മാരോടു കൂടെ അട്ടഹസിച്ചു.

മിശിഹാകാലം 1865-മാണ്ടു ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ പട്ടണമായ ഗൊസർത്താ യിൽ വച്ചു ഇവയുണ്ടായി. (മുദ്ര) (മുദ്ര)

മിശിഹാകാലം 1865-മാണ്ടു ഇന്ത്യാദേശത്തിലേക്കു മെത്രാപ്പോലീത്തായായ നമ്മുടെ സഹോദരൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഓമ്മീദിന്റെ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഗീവറുഗീസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പായായ ബലഹീനനായ ഞാനും മൂന്നു പ്രാവശ്യം അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ് എന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ അട്ടഹസിച്ചു. കർത്താവ് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (മുദ്ര)

മിശിഹാകാലം 1865-മാണ്ടു ഗീവറുഗീസ്സാകുന്ന ഇപ്പോൾ മൂസലിൽ ഇരിക്കുന്ന കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ബലഹീനനായ ഞാൻ ഇന്ത്യയുടെ അല്ലെങ്കിൽ മലബാറിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ആബൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കയ്യിൽ സുസ്താത്തിക്കോൻ കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന പിതാക്കന്മാരോടുകൂടെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ്, അക്സിയോസ് എന്നു അട്ടഹസിച്ചു. കർത്താവ് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (മുദ്ര)

ശിഷ്യന്മാരിൽ ചെറിയവനായ മത്ത്യാസെന്ന ജനിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഹീനതയുള്ള പാപപ്പെട്ടവൻ എഴുതി അവന്റെ തലെ (വേല) യുടെ കൂലി നശിക്കാതെയിരിപ്പാനായിട്ടു ചിന്തപ്പെട്ട കണ്ണുനീരുകളെ ഒഴുക്കുന്നു.

തർജ്ജമക്കാരൻ കോനാട്ടു മത്തായി ശെമ്മാശൻ. (ഒപ്പ്)

വീണ്ടും നമുക്ക് ഗ്രന്ഥവരിയിലേക്ക് മടങ്ങാം. "ഇപ്രകാരം ഇരിക്കുമ്പോൾ ചിങ്ങമാസം 17-ാം തീയതി ബൊമ്പായിൽ നിന്നും പുലിക്കോട്ടച്ചന്റെ സാധനം (കല്പന) പനയ്ക്കൽ അയ്പ്പൂരുവിന് വരികയും ആയതിലും ഞങ്ങളിൽ ഏതാനും പേരെക്കൂടെ തെര്യപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ 18-ാം തീയതി അവന്റെ പേർക്ക് (= അവൻ) എനിക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അതിലെ സാരം: ബൊമ്പായിൽ ഇനി കൊച്ചിയ്ക്കു വരുന്ന തീക്കപ്പലിൽ കയറി കൊച്ചിയിൽ ഇറങ്ങുമെന്നും തീക്കപ്പൽ 25-ാം തീയതിക്കകം കൊച്ചിയിൽ വരുമെന്നും അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ തീയതിയ്ക്ക് നിശ്ചയമായിട്ട് എത്തുമെന്നാകുന്നു." ഇപ്രകാരം എഴുത്തു വരി

കയാൽ ഞാൻ മുതലായി രണ്ടുമൂന്നു പേർ 25-ാം തീയതി കൊച്ചിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, കോട്ടയിൽ ഇയ്യപ്പൻ പണിയിച്ച പാണ്ടകശാല മുറിയിൽ വന്നിറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ട് വർത്തമാനങ്ങൾ ചോദിച്ചാറെ 19-ാം തീയതി ബോംബെയിൽ നിന്നും തീക്കപ്പൽ കയറിയെന്നും 24-ാം തീയതി അസ്തമയത്തിന് ഇവിടെ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ബൊമ്പായിൽ നിന്ന് കൊച്ചിയിൽ ഇറങ്ങുന്ന വകയ്ക്ക് 100 രൂപ കപ്പൽകൂലി കൊടുത്തു എന്നും മറ്റും സന്തോഷമായ വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞതു കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള കസവുകാപ്പാ മുതലായതും സ്ലീബായും കുരിശും മൂറോനും വടിയും മാർ കൗമ്മായുടെയും മാർ യാക്കോബ് ബുർദ്ദാനായുടെയും മാർ യാക്കോബ് മപസ്ക്കായുടെയും അസ്ഥികളും മലയാളമൊക്കെ ഭരിപ്പാനായി കൊടുത്തിട്ടുള്ള സുസ്താത്തിക്കോനും എന്നെ കാണിച്ച് സന്തോഷമായിരിക്കയിൽ 25-ാം തീയതി വൈകുന്ന സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരേല്പിന്നായി കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്നും പനക്കൽ കാക്കു (യാക്കോബ്) കത്തനാരച്ചൻ, പനക്കൽ ഇയ്യപ്പൻ മുതലായ ഏതാനുംപേരും വരികയും അവരു വന്നു കണ്ടു സന്തോഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നവരു കൂടിനിശ്ചയിച്ച് ഈ വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും കൊച്ചിക്കു സമീപമുള്ള പള്ളികൾക്കും ബാവായ്ക്കും എഴുതി അയയ്ക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ബോധിപ്പിച്ച് പള്ളികളിലേക്കും എടവകകളിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട പട്ടക്കാർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും സാധനം (കല്പന) അയച്ചു. അതിലെ സാരം: “നാം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടുക്കൽ പോയ വിവരം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവിടെനിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം നാം കൈക്കൊണ്ട് ചിങ്ങം 24-നു അസ്തമനത്തിന് ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കകൊണ്ട് താമസം കൂടാതെ നിങ്ങൾ വരുന്നതിന് ആഗ്രഹം. എന്ന് 1865-ാമാണ്ട് ചിങ്ങം 25-നു കൊച്ചിക്കോട്ട പള്ളിയിൽ നിന്നും.” ഇപ്രകാരം സാധനങ്ങൾ പള്ളികൾക്കും പ്രധാനപ്പെട്ടവർക്കും എഴുതി അയച്ചു. അതിന്റെശേഷം ഞാൻ അവിടെ നിന്ന് പോരികയും ചെയ്തു. ഈ സമയം മാർ കൂറിലോസ് ബാവാ അങ്കമാലിപള്ളിയിൽ ആയിരുന്നു. അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരിയിൽ ആയിരുന്നു. ബാവായ്ക്ക്, ഇദ്ദേഹത്തിന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പട്ടം കൊടുത്ത വിവരത്തിനും മറ്റും പരദേശത്തു നിന്നും യാതൊരു എഴുത്തുകളും വരായ്കയാലും അതുവരെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്ത് ബാവായ്ക്ക് വരായ്കയാലും ഈ വിവരം കേട്ടു എന്തെന്ന് സംശയിച്ച് കൊച്ചിക്ക് സമീപമുള്ള വടക്കേ ദിക്കുകളിലുള്ള പള്ളികൾക്ക് സാധനം എഴുതി. അതിലെ സാരം: “പുലിക്കോടൻ, മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ഏറ്റു

എന്നും മറ്റും നാം കേട്ടിരിക്കുന്നു. പള്ളിക്കാരിൽ നിന്ന് വിചാരണ ചെയ്യാതെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കൊടുത്തത് എന്തെന്ന് നാം അറിയുന്നില്ല. ഈ വിവരത്തെ കുറിച്ച് ഇതുവരെ നമുക്ക് യാതൊരു എഴുത്തും വന്നിട്ടില്ല. അതിനാൽ കീഴ്നാളിലെ ശട്ടംപോലെ നാമെല്ലാവരും കൂട്ടം കൂടി നിശ്ചയിക്കുന്നതുവരെ അയാളെ അനുസരിക്കുകയും അയാളുടെ കല്പനകൾ പള്ളികളിൽ വായിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നും മറ്റുമാകുന്നു. എന്ന് 1865 ചിങ്ങം 24-നു അങ്കമാലി പള്ളിയിൽ നിന്ന്. ഇപ്രകാരം ബാവായുടെ കല്പന വരികയാൽ പള്ളികളിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാധനം വായിച്ചതുമില്ല. ബാവായുടെ കല്പനകളും ചില പള്ളികളിൽ വായിച്ചില്ല. സമീപെ ഉള്ള പള്ളിക്കാരും പാമ്പാക്കുട മല്പാനച്ചന്റെ അനന്തിരവൻ കുഞ്ഞുവർക്കി കത്തനാരച്ചൻ മുതൽപേരു പോയി കാണുകയും ...... ചെയ്തുവരുന്നു. കോട്ടയത്ത് എടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരച്ചന്റെ മകൻ കത്തനാരച്ചൻ (പീലിപ്പോസ് കോറി) 25-നു വന്നു. അന്നു മുതൽ കൂടെ താമസിച്ചു വരുന്നു. പീലിപ്പോസ് കത്തനാരച്ചൻ ക്ഷെവസുഖം (വാർദ്ധക്യം) കൊണ്ടും ദീനം കൊണ്ടും ഇതുവരെ വന്നില്ല. ഉടനെ ഇയ്യപ്പൻ മുതൽപേരും കൂടി കന്നിമാസം 8-ന് പെരുന്നാളുകൾക്കായി 5-ന് ഞായറാഴ്ച അസ്തമനത്തിന് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കുന്നംകുളത്തിന് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ചെന്ന് സുസ്താത്തിക്കോൻ മുതലായത് വായിച്ച് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ വച്ച് കസേരമേൽ പൊക്കി കൈക്കൊണ്ട് വലിയതായി ബഹുമാനിച്ചു. ... അവിടെ പാർത്തു വരുന്നു.

അങ്ങനെ 'ഫെലിസ്ത്യ പാളയ'ത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുവാൻ ഒരു ദാവീദ് സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച് തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ സ്വന്തം പാളയത്തിൽ ഒരു പടയ്ക്കു കാർമേഘങ്ങൾ ഉരുണ്ടുകൂടുകയായിരുന്നു. തന്റെ മലങ്കരയിലെ പ്രസക്തിയും പ്രശസ്തിയും പുതിയ മെത്രാന്റെ ആഗമനം മൂലം അസ്തമിക്കുമോ എന്ന യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന്റെ ഭയമായിരുന്നു പാളയത്തിലെ പടയ്ക്കു മുഖ്യഹേതു. അങ്കമാലി, കണ്ടനാട്, കോതമംഗലം, മുളന്തുരുത്തി എന്നീ ഇടവകകളെ ആശ്രയിച്ച് രൂപപ്പെട്ടുവന്ന സഭാതലസ്ഥാനം പുതിയ മെത്രാന്റെ ആഗമനത്തോടെ നിഷ്പ്രഭമാകും എന്ന പ്രാദേശിക വികാരത്തെ തൊട്ടുണർത്തി കൊണ്ടാണ് മാർ കൂറിലോസ് ഈ യുദ്ധത്തിന് പിന്തുണ തേടിയത്. തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും മലങ്കരസഭ പൊതു ശത്രുവിനെ വിസ്മരിച്ചു. ഫലത്തിൽ മൂന്നു കക്ഷികൾ രൂപപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഒരു കക്ഷി, യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെ അനുകൂലിക്കുന്ന മറ്റൊരു കക്ഷി, പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന മൂന്നാമതൊരു കക്ഷി. ഇപ്രകാരം വിഭജിതമായ ഒരു സഭാന്തരീക്ഷത്തെയാണ് അഭിനവ മെത്രാന് നേരിടേണ്ടി വന്നത്.

റഫറൻസ് ഗ്രന്ഥസൂചിക

1. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (കൈയെഴുത്തുപ്രതി), പു. 96.
2. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (കൈയെഴുത്തുപ്രതി), പു. 99.
3. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (കൈയെഴുത്തുപ്രതി), പു. 98.
4. എം. പി. വർക്കി, *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്*, പു. 6.
5. എം. പി. വർക്കി, പു. 9, 10.
6. എം. പി. വർക്കി, പു. 10.
7. ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ് മദ്രാസ്, *മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്*, എം. ഒ.സി., കോട്ടയം, 1988.
8. പി. വി. മാത്യു എറണാകുളം, *മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്*, പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണം, 1988.
9. എം. പി. വർക്കി, പു. 11, 12.
10. ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ്, പു. 247.
* കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരുടെ പ്രസ് എന്നായി രുന്നു പ്രസ്സിന്റെ പേർ.
11. ഡോ. ഫാ. ജോസഫ് ചീരൻ, *സഭാ ജ്യോതിസ്സ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്*, പു. 24.
12. ഡോ. ചീരൻ, *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ*, പു. 81.
13. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, *മലങ്കരസഭയുടെ രഹസ്യപേടകം*, 1-ാം പതിപ്പ്, പു. 60, 61.
14. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, *മലങ്കര സഭയുടെ രഹസ്യപേടകം*, അവ താരിക, പു. viii.
15. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 352 (176).
16. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 354 (127).
17. എം. പി. വർക്കി, പു. 24, 25, 26.
18. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 186, 187 (93, 94).
19. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 360.
20. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 362.
21. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 364.
22. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 368.
23. എം. പി. വർക്കി, പു. 29–31.
24. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 370.
25. എം. പി. വർക്കി, പു. 94, 95.

അധ്യായം 3

അനുരഞ്ജന കലയുടെ മാന്ത്രികൻ
(പരുമല പടിയോല)

"ജനാൻ രഞ്ജയതി ഇതി രാജ"[1] എന്നാണ് 'രാജ' ശബ്ദത്തിന്റെ വിഗ്രഹരൂപം. ജനങ്ങളെ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുകയാണ് രാജാവിന്റെ മുഖ്യ ദൗത്യം എന്നാണ് ആ ശബ്ദനിഷ്പത്തി അർത്ഥമാക്കുന്നത്. പുരോഹിതൻ - പ്രവാചകൻ - രാജാവ് എന്നീ ത്രിതലധർമ്മങ്ങൾ സഭ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ രാജാവിന്റെ അനുരഞ്ജനസ്വഭാവം പുലർത്തിയേ മതിയാവൂ. അനുരഞ്ജനപാടവമാണ് ഭരണ വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം. അനുരഞ്ജനം ഒരു കലയാണ്. ആ കലയിൽ വൈദഗ്ധ്യം നേടുവാൻ മറ്റേതൊരു കലയിലും എന്നപോലെ ജന്മസിദ്ധമായ പ്രതിഭാവിലാസവും അഭ്യാസസിദ്ധമായ പ്രയോഗപരിചയവും ആവശ്യമാണ്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ഏത് വിപരീത സാഹചര്യങ്ങളോടും പ്രസന്നത കൈവിടാതെ പ്രതികരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിന് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. സാമം, ദാനം, ഭേദം, ദണ്ഡം എന്നീ ചതുരുപായങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടം സാമ, ദാനങ്ങളോടായിരുന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1865 ചിങ്ങ മാസത്തിൽ, മെത്രാൻസ്ഥാനം പ്രാപിച്ച് കൊച്ചിയിലെത്തിയപ്പോൾത്തന്നെ മലങ്കരസഭയിലെ അന്തരീക്ഷത്തിന് വന്ന മാറ്റം അഭിനവമെത്രാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല. സ്വന്തം ക്യാമ്പിനെ ഐക്യത്തിലൂടെ സജ്ജമാക്കിയാലല്ലാതെ നവീകരണശ്രമങ്ങളെ ചെറുക്കാനാവുകയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. തന്മൂലം ആർത്താറ്റ്, കന്നി 8-ാം തീയതി പെരുന്നാളിന് ശേഷം ആ വഴിക്കായിരുന്നു കഥാപുരുഷന്റെ യത്നങ്ങൾ. ആദ്യമേ കുന്നംകുളം ഇടവകയുടെ പിന്തുണ ഉറപ്പുവരുത്തി. സ്വന്തം ഇടവകയിൽ നിന്ന് രണ്ടാമതൊരു മലങ്കരമെത്രാൻ ഉണ്ടായതിൽ ആ ഇടവക ആഹ്ലാദപൂർവ്വം അഭിമാനിക്കയും ദ്രവ്യശക്തികൊണ്ടും ആൾബലം കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പള്ളി ഭരണത്തിൽ പ്രബലന്മാരായിരുന്ന പാറമേൽ കുരിയപ്പൻ തുടങ്ങി ഏതാനുംപേർ ആദ്യനാളുകളിൽ പ്രതികൂലികൾ ആയിരുന്നെങ്കിലും മെത്രാച്ചന് ആൾസ്വാധീനം ദിനംപ്രതി വർദ്ധിക്കുന്നതു കണ്ട് എതിരാളികൾ ക്രമേണ നിശബ്ദരാവുക തന്നെ ചെയ്തു. കോനാട്ട് യോഹന്നാൻ മല്പാൻ മുതൽപ്പേർ വന്ന് ക്ഷണിച്ചതനുസരിച്ച് പാമ്പാക്കുടയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഇടയ്ക്ക് മാമ്മലശ്ശേരി പള്ളിയിൽ കയറി അവിടെ അനേകനാൾ മുമ്പ് ആരംഭിച്ച ഒരു വഴക്കു നിമിത്തം തുറക്കാതെ കിടന്നിരുന്ന മേൽപ്പൂട്ട് തുറപ്പിക്കുകയും വഴക്കു തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇടവകകൾ അധികവും അഭിനവ മെത്രാനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നുവെങ്കിലും തങ്ങൾ കുറേക്കാലം ബാവാ എന്ന് വിളിച്ച് ആദരിച്ച മാർ യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് ദുഃഖിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കേ കോനാട്ട് മല്പാന്റെ ശ്രാദ്ധം (വലിയ അബ്രഹാം കത്തനാർ ആയിരിക്കാം) പ്രമാണിച്ച് "വടക്കേ ദിക്കിലുള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കാരും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പുലിക്കോടന്റെ കാര്യം നിശ്ചയിച്ച് പിരിയണമെന്ന് (മാർ കൂറിലോസ്) കല്പിക്കകൊണ്ടും 17-നു ഞായറാഴ്ച പന്ത്രണ്ട് കത്തങ്ങൾക്ക് നേർച്ച അവിടെ ഉണ്ടാകകൊണ്ടും മിക്ക പള്ളിക്കാരും അവിടെ താമസിക്കയും ഉണ്ടായിരുന്ന പള്ളിക്കാരും ബാവായും പുലിക്കോടനുമായി ഐമോസ്യപ്പെട്ട് (ഐക്യപ്പെട്ട്) നടക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് പിരിയുകയും ചെയ്തു."[1]

പാമ്പാക്കുട ചെന്ന് പല പള്ളിക്കാരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടുകയും മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ സുറിയാനിക്കാർ അനുസരിച്ച് നടക്കണമെന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള തിരുവെഴുത്തു വിളംബരത്തെ പിൻവലിക്കണമെന്ന് ഒരു ഹർജി ബോധിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. വാക്കറിനെ ഹർജിയോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് അയച്ചു. ഹർജിയ്ക്കു ലഭിച്ച ദിവാൻ മാധവരായരുടെ മറുപടിയിൽ, സുറിയാനി സഭയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഭിന്നതയെക്കുറിച്ചു താൻ ദുഃഖിക്കുന്നു എന്നും ഹർജിക്കു തീർച്ച കൽപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി ഒരു അഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിന് ക്ഷണിക്കുന്നു എന്നും അറിയിച്ചു. ഉടനെ കഥാപുരുഷൻ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വഴി മദ്ധ്യേ തെക്കുള്ള ചില പള്ളികളിൽ അദ്ദേഹം കയറുകയും പള്ളിക്കാർ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവാൻജിയെക്കണ്ടു സംസാരിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ സന്തോഷമാവുകയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കൊടുത്ത സുസ്താത്തിക്കോനിൽ ബ്രിട്ടീഷ് കോൺസൽ അടയാളം വച്ചിരിക്കുന്നത് ശരിയാണെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ട് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയാൽ അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി അംഗീകരിക്കുന്നതിന് ഗവൺമെണ്ട് തയ്യാറാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. റസിഡണ്ടിന് ദിവാൻ ഒരു പരിചയക്കത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ കന്യാകുമാരിയിൽ പോയി റസിഡണ്ടിനെ കണ്ടു. ഉടനെ തീരുമാനിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിലും ഒരു കൊല്ലമായിട്ടും തീരുമാനം ആയില്ല. ഒടുവിൽ, സിവിൽ വ്യവഹാരം നടത്തുവാനുള്ള ഉപദേശമാണ് ദിവാൻജിയിൽ നിന്നും കിട്ടിയത്. രാജകീയ വിളംബരമുള്ളിടത്തോളം കാലം സിവിൽ വ്യവഹാരം ഗുണപ്പെടുകയില്ല എന്നറിയാവുന്നതിനാൽ 1868-ൽ മദിരാശിയിൽ ചെന്ന് ബാരിസ്റ്റർ മോയിൻ സായിപ്പിനെക്കൊണ്ട് ഒരു ഹർജി

തയ്യാറാക്കിച്ച് ഗവർണ്ണർ സായിപ്പിന് കൊടുത്തു.* മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് മലങ്കരസുറിയാനിസഭയുടെ മേൽ യാതൊരധികാരവുമില്ലെന്നും സുറിയാനിക്കാർ മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെണ്ട് വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി പ്രജകളുടെ മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അനീതിയാണെന്നും ഏറിയകൂട്ടം (ഭൂരിപക്ഷം) സുറിയാനിക്കാർ ഏതു ഭാഗത്തു ചേരുന്നുവോ ആ ഭാഗത്തേക്ക് ഗുണമായി വിധിക്കുന്നത് തനിക്ക് സമ്മതമാണെന്നും മറ്റും വളരെ യുക്തിയുക്തമായി ആ ഹർജിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും മദിരാശി ഗവൺമെണ്ട് ഇതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നും തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ആയിരുന്നു മറുപടി. ഇതിൽ സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന വലിയ ഇച്ഛാഭംഗത്തോടുകൂടി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.*

ഇപ്രകാരം പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനുമായി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ നടത്തിയ നിയമയുദ്ധങ്ങളെ പറ്റി ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പാളയത്തിനകത്തെ പടയെപ്പറ്റി യാതൊരു ചരിത്രങ്ങളിലും വിശദമായ പരാമർശങ്ങളില്ല. കഥാനായകന്റെ ജീവിതം പഠിക്കുവാൻ ആ സംഭവങ്ങളെയും ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ അന്വേഷിക്കുകയാണ്.

നാളിതുവരെ യാതൊരു മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഏതാനും സംഭവങ്ങൾ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച് ചേർക്കുകയാണ്. “ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പാമ്പാക്കുട ഉലഹന്നാൻ മല്പാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാനച്ചന്റെ പേർക്കു വരുന്നതിന് ബാവായുടെ കൽപനപ്പടി കുന്നംകുളങ്ങരെയ്ക്കു എഴുതി അയയ്ക്കുകയും ഉടനെ ഇയ്യപ്പനും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഒരുമിച്ച് ധനുമാസം 18-നു കൊച്ചിയിൽ എത്തി. ആ വിവരത്തിന് പാമ്പാക്കുടയ്ക്കും മറ്റും വടക്കേദിക്കിലുള്ള പ്രമാണപ്പെട്ട പട്ടക്കാർക്കും മറ്റും എഴുതി അയച്ച് താമസിച്ചു വരുന്നു. മല്പാനച്ചൻ ബാവായുടെ അടുക്കൽ ഈ വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും അറിയിക്കുന്നതിന് കുഴിക്കാട്ടുകുന്നേൽ ചെന്ന വിവരം മെത്രാൻ അറിഞ്ഞു... ഉടനെ ബാവായും മെത്രാച്ചനുമായി തമ്മിൽ ആലോചിച്ച് ഓരോരോവിധവും അഭിപ്രായങ്ങൾ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുംകൊണ്ട് ഐകമത്യപ്പെട്ട് എല്ലാ പള്ളിക്കാരും കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ കൂടത്തക്കവണ്ണം ബാവായും മേൽപ്രകാരം മെത്രാച്ചൻ തന്നെ വടക്കേ ദിക്കിലുള്ള പള്ളിക്കാർക്കും കല്പനകൾ എഴുതി അയച്ചു. ബാവായുടെ കല്പനയുടെ സാരം - നാം ഈ മലയാളത്തിൽ വന്നിട്ട് ഇരുപത് സംവത്സരമായി.

ഇതുവരെ ശരീരസുഖക്കേടുകൊണ്ടും മറ്റും നാം ക്ഷീണിച്ചതല്ലാതെ യാതൊരു സുഖവും നമുക്കും നമ്മുടെ ജാതിക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ ബ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ബഹുമാനത്തിന് വേണ്ടിയും ആലോചിച്ച് ഉറയ്ക്കുന്നതിനായി കുംഭമാസം 12-ന് ആ പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഒന്നോ രണ്ടോ പട്ടക്കാരും രണ്ടോ നാലോ മാപ്പിളമാരും മേൽപ്പറഞ്ഞ തീയതിക്കു കോലഞ്ചേരിപള്ളിയിൽ വന്നു ചേർന്നുകൊള്ളുകയും വേണം എന്ന് 1866-ാമത് മകരമാസം 12. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ എല്ലാ പള്ളിക്കാരും കൂടത്തക്കവണ്ണം ബാവാ കൽപിച്ച് എഴുതിയതിനാൽ അതു നിമിത്തം ഗുണം സംഭവിക്കുമെന്നും നമുക്കും തോന്നിയിരിക്കകൊണ്ട് നാം അതിൽ സംബന്ധപ്പെട്ട് മേൽപ്പറഞ്ഞ തീയതിക്കു കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ എത്തുന്നതാകകൊണ്ട് ആ പള്ളിയിൽ നിന്നും ആലോചനയ്ക്ക് കൊള്ളുന്നതായി രണ്ടു കത്തനാർമാരും രണ്ട് മാപ്പിളമാരും മേൽപറഞ്ഞ തീയതിക്കു കോലഞ്ചേരിപള്ളിയിൽ വന്നു ചേർന്നുകൊള്ളുകയും വേണം. അപ്രകാരം തന്നെ എന്ന് 1866-ാമത് മകരം 15-ന് വടകര പള്ളിയിൽ നിന്നും. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇപ്രകാരം തന്നെ വടക്കും തെക്കും ഉള്ള പ്രമാണപ്പെട്ടവർക്കും എഴുതി അയച്ചു.

ഇതിന്മണ്ണം കൂട്ടം കൂടുന്നതിന് മല്പാനച്ചൻ മുതൽപേരോട് ആലോചിക്കായ്കകൊണ്ടും സാധനങ്ങളിൽ കാര്യവിവരമില്ലായ്മകൊണ്ടും മെത്രാച്ചനുമായിട്ടുള്ള സൊരുമ മല്പാനച്ചൻ മുതൽപേർ അറിയായ്കകൊണ്ടും ഉടനെ ഏതാനുംപേരുമായി ആലോചിച്ച് മല്പാനച്ചൻ മുതൽപേര് കൊച്ചിയിൽനിന്നും പുലിക്കോട്ടച്ചനെ പാമ്പാക്കുടയ്ക്കു ഏറിയ ആഘോഷത്തോടുകൂടി പിറവം, മാമ്മലശ്ശേരി മുതലായ പള്ളികളിൽക്കൂടി കൊണ്ടുവരികയും പാമ്പാക്കുട വന്നശേഷം ബാവായുമായി കാണണമെന്നും.... മറ്റും ബാവായുടെ പക്കൽ അറിയിച്ചാറെ, ബാവാ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ കുഴിക്കാട്ട്കുന്നേൽ ചെല്ലുന്നതിന് അനുവദിക്കാതെയും..... ഇവര് ഇവിടെ നിന്ന് മല്പാനച്ചൻ മുതൽപേരുമായി ഈ വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും പറഞ്ഞാറെ കുറുപ്പംപടി മുതലായി ഏതാനും പള്ളിക്കാരെ വരുത്തി ഈ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ആലോചിച്ച് മേൽപ്പറഞ്ഞവരുടെ കൽപനപ്രകാരം നമ്മളിലാരും കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ 12-ന് കൂടരുതെന്നും അവരുടെ ആലോചനയിൽ സംബന്ധപ്പെടുത്തരുതെന്നും മറ്റും നിശ്ചയിച്ചതു കൂടാതെ മുളന്തുരുത്തിയിലോ മറ്റ് ഏത് സ്ഥലത്തോ നാം എല്ലാവരും സൊരുമിച്ചു കൂടി സ്താത്തിക്കോൻ മുതലായത് വായിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ കൈക്കൊണ്ടു കൊള്ളാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് പിരിയുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും ബാവാ കേട്ട് കുംഭമാസം 4-ന് പാമ്പാക്കുട വന്ന് പുലിക്കോട്ടച്ചനുമായി കണ്ട് ബാവായ്ക്കോ പള്ളിക്കാർക്കോ ഏതെങ്കിലും എഴുത്തുകൾ ഉണ്ടോ എന്ന് ചോദിക്കു

കയും സ്താത്തിക്കോൻ ഒഴികെ മറ്റു യാതൊരെഴുത്തുകളും ഇല്ലാ എന്ന് പറഞ്ഞ് സ്താത്തിക്കോൻ ബാവായെ കാണിച്ചാറെ, അതിലെ അക്ഷര ങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കൈയെഴുത്തും മുദ്രയും ആകുന്നു എന്ന് ബാവാ സമ്മതിച്ച് പറഞ്ഞതല്ലാതെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥാനമുറയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കൈക്കൊള്ളാതെ കണ്ട് ആ രാത്രി തന്നെ തിരികെ കുഴി ക്കാട്ടുകുന്നേലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ബാവാ കുഴിക്കാ ട്ടുകുന്നേൽ നിന്നും 7-ാം തീയതി വടകര ചെന്നു. അവിടെനിന്നു 8-ന് പെരുന്നാൾ അടിയന്തിരവും കഴിഞ്ഞു ഇരുപേരും സൊരുമിച്ച് 10-ന് കോല ഞ്ചേരിക്കു പോകുന്ന വഴി ബാവാ പാമ്പാക്കുട കയറി. 12-ന് കൂട്ടത്തിന് (യോഗം) പുലിക്കോട്ടച്ചനോടും മല്പാനച്ചനോടും മറ്റും എത്തത്തക്ക വണ്ണം പറകയും മെത്രാച്ചൻ പാമ്പാക്കുട പള്ളിയിൽ കയറാതെ ബാവാ തിരികെ വരുന്നതു വരെ പള്ളിത്താഴത്തു നിൽക്കുകയും ബാവാ വന്ന യുടൻ സൊരുമിച്ച് കോലഞ്ചേരി എത്തുകയും ബാവാ കോട്ടൂരും മെത്രാ നച്ചൻ കോലഞ്ചേരിയിലുമായി താമസിച്ചതും ഇതിനിടയിൽ അഞ്ഞൂരെ മെത്രാൻ വരുന്നതിന് എഴുതി അയയ്ക്കുകയും കണ്ടനാട് വഴി വരാ മെന്ന് മറുപടി വരികയാൽ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കത്തക്കവണ്ണം കണ്ട നാട് പള്ളിക്ക് മെത്രാച്ചൻ കല്പന കൊടുത്തയച്ചത് കൂടാതെ കോല ഞ്ചേരിയിൽ നിന്ന് പല്ലക്കു മുതലായ സാധനങ്ങൽ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 13-ാം തീയതി വരെയും അഞ്ഞൂർ മെത്രാൻ വരാതെയും..... പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരോടും കൂടാത്തതിനാലും യാതൊരു ആലോചനയും കൂടാതെ ഇരുന്നതും...."[2]

(കഥാപുരുഷനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റു വരുവാൻ നിർബന്ധിച്ചവരിൽ പ്രധാനിയായ ഇടവഴിക്കൽ വലിയച്ചനെപ്പറ്റി കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്ന ഒരു പരാമർശം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഈയിടെ ഇറങ്ങിയ ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുക പോലും ചെയ്യാത്ത ചില ഇളമുറക്കാർ പ്രമാണരഹിതമായി എഴുതിവെച്ച ചില അപകപ്രസ്താവനകൾ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളെ വഴിതെറ്റിക്കാതി രിക്കുവാനാണ് ഈ സമകാലസാക്ഷ്യം ഉദ്ധരിക്കുന്നത്: "...... കോട്ടയത്തു വലിയപള്ളിയിൽ എടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരച്ചൻ മരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം .... ഇതിനിടയിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന വിസ്മയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി യിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും ആയതിലെ യുക്തികളും മറ്റു പല സംഗ തികളും ചേർത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഇതുപോലെ ബോധമുള്ളതിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ജനിക്ക ഇല്ലെന്ന് നിരൂപിക്കാം. എങ്കിലും എല്ലാവന്റെയും സ്രഷ്ടാവ് ദൈവമാകയാൽ അവിടത്തേയ്ക്കു ഇവ ഒന്നും പ്രയാസമില്ല എന്നും ഉറയ്ക്കാം. ഈ ദേഹത്തെ, ഈ രാജ്യത്ത് തന്നെ അല്ലാ എഴുത്തു മുഖാന്തിരത്താൽ അന്ത്യോഖ്യാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും സമ്മതിച്ചിരി

ക്കുന്നതു തന്നെയല്ല ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്ന് തർക്ക ചോദ്യങ്ങൾ എഴുതി വന്നതിനാൽ ആയതിനൊക്കെയും മതിയായ യുക്തിയോടും സാക്ഷിയോടും കൂടി ആ വക തർക്കചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി എഴുതിയാറെ ഈ ദേശത്തു പാർത്തുവരുന്ന വെള്ളക്കാരും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആയതിൽ വെന്തിങ്ങാ പുസ്തകമെന്ന് നാമധേയമായി ഒരു ചോദ്യഉത്തരപുസ്തകം ഉണ്ടാക്കിയത് വെള്ളക്കാർ ഏറെ ഇനാം കൊടുത്തു വാങ്ങി ധർമ്മമായി (വില കൂടാതെ) അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ആയതിൽ വെന്തിങ്ങാ ഇടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കവും രൂപം വയ്ക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ബെസ്പുർക്കാന എന്ന് പറയുന്നതിനെക്കൊണ്ടും റോമ്മാപാപ്പായുടെ പറ്റിൽ മോക്ഷത്തിന്റെയും നരകത്തിന്റെയും താക്കോൽ ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതിനെയും കൊണ്ടുള്ള തർക്കങ്ങൾ ആകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ഉള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം ഗതിക്ഷയക്കാരനാകകൊണ്ട് സഹായിപ്പാൻ ആളില്ലാതെ വന്നതിനാൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ഇടവന്നില്ല. ഇദ്ദേഹം മരിക്കുന്ന സമയം മക്കളിൽ ഒരു കത്തനാരച്ചനും ഒരു ശെമ്മാശനും ഉണ്ട്. ഇവരു പടുത്വമുള്ളവർ ആകുന്നുവെങ്കിലും ഇതുപോലെ ഉള്ള യുക്തികൾ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല എന്ന് എല്ലാ ജനവും പ്രസിദ്ധമായി പറഞ്ഞുവരുന്നു.")[3]

മാർ കൂറിലോസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോനും അതിലെ മുദ്രയും പാത്രിയർക്കീസിന്റേതാണെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ വാഴിച്ച വിവരത്തിന് തനിക്ക് നേരിട്ട് കല്പന ലഭിച്ചില്ലെന്ന കാരണം പറഞ്ഞ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനോടു നീരസപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തുടർച്ചയായി തടസപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരമെത്രാന്റെ സ്ഥാനം തനിക്കുണ്ടായിരുന്നത് നഷ്ടപ്പെട്ട് മലങ്കരയിലെ വിപുലമായ വരുമാന സാദ്ധ്യതകൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രം ബുദ്ധിശൂന്യത മാർ കൂറിലോസിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. പാലക്കുന്നത്ത് അത്താനാസ്യോസ് നവീകരണവാദി ആയാലും കൊള്ളാം സഭയിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ തായ്‌വേരുകൾ മുറിഞ്ഞുപോയാലും ഒരു വിരോധവുമില്ല സ്വന്തം വരുമാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ തടസപ്പെടാതിരുന്നാൽ മതി എന്ന ഉദാസീനമനോഭാവമാണ് മാർ കൂറിലോസ് പുലർത്തിയിരുന്നത്. കത്തുന്ന പുരയുടെ തീ കെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ കഴുക്കോൽ ഊരിയെടുത്തു സ്വന്തമാക്കലാണ് ആദായകരം എന്ന ചിന്തയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഭരിച്ചതെന്ന് തോന്നുന്നു. സഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ മുഖേന തന്റെ വരുമാനങ്ങൾ സ്വദേശത്തേക്കു കൊടുത്തയക്കുവാൻ ജീവപര്യന്തം അദ്ദേഹം തൽപരനായിരുന്നു. തന്മൂലം പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ, മലങ്കര മെത്രാന്റെ സുസ്താത്തിക്കോനുമായി മലങ്കരയിലെത്തിയത് മാർ കൂറിലോസിന് സഹിക്കാവുന്നതിലപ്പുറമായിരുന്നു.

നവാഭിഷിക്തനായ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാൻ അനുരഞ്ജനത്തിനായി നേരിട്ടും അനുഭാവികളായ വൈദികർ മുഖേനയും നടത്തിവന്ന ശ്രമങ്ങളെ മാർ കൂറിലോസ് പരാജയപ്പെടുത്തി വന്നു. തന്മൂലം ദ്വിമുഖമായ യുദ്ധം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് നയിക്കേണ്ടി വന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കുകയും പകരം തന്നെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ മുൻ രാജകീയ വിളംബരം റദ്ദാക്കി തനിക്കനുകൂലമായി വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ച് കിട്ടുവാനുള്ള സമരമുഖമാണ് ഒന്ന്. മാർ കൂറിലോസിനോട് രമ്യപ്പെട്ട് മലങ്കരയുടെ ശക്തി മുഴുവൻ സമാഹരിക്കാനുള്ള സാഹസികമായ യത്നമായിരുന്നു രണ്ടാമത്തേത്. തന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മാർ കൂറിലോസിന്റെ ആശീർവാദം തേടുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വിഫലശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ഉദാഹരണം ഇതാ:

“മാർ കൂറിലോസ് ബാവാ പള്ളിക്കര നിന്ന് വടകര, പിറവം, മുളക്കുളം മുതലായ പള്ളികളിൽ ചുറ്റി 1044 (1868) തുലാ മാസം 5-നു ചെമ്പിൽ വന്ന് ..... അവിടെനിന്നും മാന്തുരുത്തേൽ പള്ളിയിൽ എത്തി 7-നു പള്ളിയും കൂദാശ ചെയ്ത് 8-നു കൊച്ചീക്കോട്ടയിൽ എത്തി. ആ സമയം മദ്രാസിന് പോകുന്നതിനായി പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവരു തമ്മിൽക്കണ്ട് നല്ല സന്തോഷമല്ലാത്തപ്രകാരം പിരിഞ്ഞതിനാൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വൃശ്ചികം 10-നു കുന്നംകുളങ്ങരയ്ക്കും 16-നു കൂറിലോസ് ബാവാ കരിങ്ങാശ്ര പള്ളിയിലേക്കും പോവുകയും ചെയ്തു.”[4]

മാർ കൂറിലോസിന്റെ പിന്തുണ നേടുന്നതിൽ മാത്രമല്ല 1868-ൽ മദിരാശിയിൽ ചെന്ന് ബാരിസ്റ്റർ മോയിൻ സായ്പിനെ കണ്ട് ഗവർണർ സായിപ്പിന് നൽകിയ ഹർജിയിലും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പരാജയപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ള മാനസികമായ മരുഭൂമിവാസത്തിനിടയിലാണ് “1045-ൽ (1870) സെന്റ് തോമസ് എന്ന് പേരായി ഒരച്ചുകൂടം തനതുവകയായി കൊച്ചിയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് സുറിയാനിക്കാർക്ക് ആവശ്യമുള്ള മതവിഷയപ്രതിപാദകങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതു എന്ന് മാത്രമല്ല ‘കേരള പതാക’ എന്ന് പേരായി ഒരു വൃത്താന്ത പത്രവും നടത്തിവന്നു.”[5]

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കേ, തനിക്ക് ബോംബെയിൽ ദീർഘനാളിലെ ചികിത്സ ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ അങ്ങോട്ടു പോകുന്നുവെന്നും മെത്രാനായി വാഴിക്കുവാൻ ഒരാളെ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ പള്ളിക്കാർ കരിങ്ങാശ്ര പള്ളിയിൽ 1868 ധനു 15-നു സമ്മേളിക്കണമെന്നും മാർ കൂറിലോസ് പള്ളിക്കാർക്ക് 1868 ധനു 3-നു കല്പന അയച്ചു. “ചുരുക്കം ചില പള്ളിക്കാർ വരികയും വന്നവർ അഭിപ്രായമൊന്നും

പറയാതെയും ഇരുന്നതിനാൽ മാർ കൂറിലോസ് തുടർ നടപടികളിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചില്ല."[6] ധർമ്മശേഖരത്തിന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കൽപനയുമായി ആയിടെ കേരളത്തിലെത്തിയ യാക്കോബ് ശെമ്മാശൻ വശം കൂറിലോസിനും ദീവന്നാസ്യോസിനും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഓരോ കൽപന കൊടുത്തയച്ചു. കൂറിലോസിന് അയച്ച എഴുത്തിലെ സാരം: "ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാന്റെ പറ്റിൽ നിനക്കായി ഇവിടെനിന്നും അയച്ച കല്പന കിട്ടീട്ടില്ലാത്തപ്രകാരം നമുക്കു അറിവു വന്നിരിക്കയാൽ അയാൾക്ക് ഇതോടുകൂടി ഒരു കൽപന അയയ്ക്കുന്നു. ആയതു അയാൾക്ക് കൊടുത്ത് മുൻ അയച്ച കൽപനകൾ വാങ്ങിക്കൊള്ളണം. നീ പുലിക്കോടന്റെ പേർക്ക് ഏറിയ ദൂഷണങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തും എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനാൽ അതു നമുക്കു കുറവുള്ളതിനാൽ മേൽ അപ്രകാരം (ഒരു വരി തെളിഞ്ഞിട്ടില്ല) .... പള്ളിക്കാരുടെയും പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മെത്രാന്റെയും എടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കശ്ശീശായുടെയും അപേക്ഷപ്രകാരം മലയാളത്തിന്ന് വരണമെന്ന് വിചാരിച്ച് അതിനായി സുൽത്താന്റെ കൽപന വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഇംഗ്ലീഷ് രാജസ്ത്രീയുടെ കല്പന വാങ്ങിയുംകൊണ്ട് വരണമെന്ന് അവർ എഴുതിയപ്രകാരം കല്പന കിട്ടുന്നതിന് വേണ്ടി ഊർശ്ലേമ്മിൽ പാർക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പാതിരിയുടെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചാറെ ഇതുവരെ മറുപടി വന്നിട്ടില്ലെന്നും ഒരു പക്ഷേ ഈ സമയത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടു വഴിയായി വരണമെന്ന് നാം വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും കല്പനയിലെ സാരമാകുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് വന്ന കല്പനയിലെ സാരം: കൂറിലോസ് മെത്രാന്റെ പേർക്കായി നിന്റെ പറ്റിൽ അയച്ച കല്പനകൾ നീ കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നും മറ്റും നമുക്ക് അറിവ് കിട്ടിയിരിക്കയാൽ കൊടുത്തില്ലെന്നു വരികിൽ ഉടൻ കൊടുത്തുകൊള്ളണം."[7]

ധർമ്മശേഖരത്തിന് വന്നവർ 1045 (1869) വൃശ്ചികം 29-ന് കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് കപ്പൽ കയറി മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ "പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പേർക്കായി എഴുത്തുകൾ എഴുതിയത് കൂടാതെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു 35 രൂപാ തൂക്കം വെള്ളികൊണ്ട് മൂറോസീസാ എന്ന ഒരു വടി പൊന്നുകൊണ്ട് പൂശി ആയതും ആനക്കൊമ്പ് കൊണ്ട് വിചിത്രമായി പണി ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വിശറിയും ...... കൊടുത്തു."[8]

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അപ്രീതി ഒഴിവാക്കാനും പ്രീതി സൃഷ്ടിക്കുവാനും നയതന്ത്രജ്ഞനായ ഒരു മർമ്മഗ്രാഹി നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളായിട്ടു വേണം ഈ സംഭാവനകളെ പരിഗണിക്കുവാൻ. മലങ്കരസഭയുടെ യഥാർത്ഥപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിനോ കൂറിലോസിനോ താല്പര്യമില്ലെന്ന കയ്പേറിയ സത്യം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇതിനോടകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. "മലങ്കരക്കാനോൻ" എന്ന പേരിൽ മാത്യൂസ് മാർ

അത്താനാസ്യോസ് 1857-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വ്യാജസൃഷ്ടി മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസാചാര പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ വരുത്തിയേക്കാവുന്ന വിദൂരഫലങ്ങളെപ്പറ്റി അവരൊന്നും ചെരുവിരൽ അനക്കുവാൻ പോലും തയ്യാറായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ സഭാചരിത്രകാരന്മാരും ആ കാനോൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മലങ്കരക്കാനോൻ മലങ്കരസഭയിൽ സൃഷ്ടിച്ച അരാജകത്വവും അനാഥത്വവും എത്രത്തോളമെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെപ്പോലെ മറ്റാരും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. ഈ കാനോൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചൻ നടത്തുന്ന ചില അവകാശവാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. "മലങ്കര സുറിയാനിസഭ അതിന്റെ ജനകനായ ശുദ്ധമുള്ള മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാലും പിൻവാഴികളായ പിതാക്കന്മാരാലും ചട്ടപ്പെടുത്തി നടത്തിവന്ന കാനോൻ, പള്ളിക്രമം, വിശ്വാസരീതികൾ മുതലായവയാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫ്രങ്കായക്കാർ എന്ന ഇതര മതക്കാർ ഈ സഭയുടെ അനേക പൂർവ്വീക പ്രബന്ധങ്ങളോടുകൂടി മേൽപറയപ്പെട്ട കാനോനുകളും പള്ളിക്രമങ്ങളും ചുട്ടുകളഞ്ഞു സഭയെ നാനാവിധപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതും പ്രസിദ്ധമല്ലോ. ഈ നഷ്ടത്തിന് പിറകു സഭാപിതാക്കന്മാരിലും വിശ്വാസികളായ അയ്മേനികളിലും പരിജ്ഞാനത്താൽ പാഠമായിരുന്ന മര്യാദകളും ചില അപൂർണ്ണ ക്രാസുകളും ആധാരമായ നടപടികളില്ലാതെ മൂലാവസ്ഥയോട് ഒത്തതായ ഒരു രേഖയെ ലഭിപ്പാൻ അപ്രാപ്തയായി സഭ അലഞ്ഞിരുന്നു. ... എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ഈ സഭ അലയപ്പെട്ടിരുന്ന വിഷയത്തിങ്കൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ഈ തന്റെ സഭയുടെ ഭരണത്തിനായി നമ്മെ വിളിച്ചിരുന്ന വിളിയെ നാം അഗണ്യമാക്കാതെ മൂലാധാരങ്ങളെതേടി തിരഞ്ഞതിൽ തുലോം പൂർവ്വീകമായ കൈയെഴുത്തുകളുടെയും കുറിപ്പുകളുടെയും ചില ക്രാസുകൾ അവിടവിടെ നിന്നും കണ്ടുകിട്ടിയതിനെ പരിശോധിച്ച് ഈ സമുദായം ആചരിച്ചുവന്ന പൂർവ്വീക കാനോനായ്ക്ക് ശരിയായ ഒരു ചുരുക്കം കൂടിച്ചേർപ്പാൻ സംഗതി ആയതിൽ നാം സന്തോഷിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ അന്വേഷണത്താൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കുറിപ്പുകൾ സമുദായത്തിന്റെ പൂർവ്വീക നടപടിയോട് എത്രയും ശരിയായും ഏവൻഗേലിയോന്റെ കൽപനകൾക്കു മഹാ യോജിപ്പായും കണ്ടതിനാൽ ഇതിനെത്തന്നെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിങ്കൽ ഈ സമുദായത്തിന്റെ മുൻ നടപടികൾക്ക് പ്രതികൂലങ്ങളായിരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങൾ, മതഭേദങ്ങൾ എപ്പേർപ്പെട്ടവയും ഒടുങ്ങി സകലവും യുക്തമായും ക്രമമായും തീരുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. മൂലഭാഷയുടെ പഠിത്തക്കുറവും പൂർവ്വീക കാനോനാകളുടെ പരിജ്ഞാനക്കുറവും അധികരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഈ കാനോനാകൾ ചമക്കപ്പെട്ട സുറിയാനിഭാഷയിൽത്തന്നെ മേലാലും അതെഴുതി സൂക്ഷിക്കുക എന്നു വന്നാൽ സമുദായത്തിന് ഒട്ടുക്കും നിരന്തരമായ പ്രയോജനം വരികയില്ലെന്ന് കണ്ട് സ്വദേശ

ഭാഷയിലേക്ക് അതുകളെ തർജ്ജിമ ചെയ്തു ചേർത്തു അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ തർജ്ജിമ നമുക്കു ലഭിക്കപ്പെട്ട പഴയ പകർപ്പുകളുടെ ശരിയായ പരിഭാഷയും സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ യാതൊന്നും കരേറ്റീട്ടില്ലാത്തതും ആകുന്നു."

ഈ കാനോൻ അതിന്റെ മുഖവുരയിൽ അവകാശപ്പെട്ടതുപോലെ സുറിയാനി മൂലത്തിൽ നിന്ന് തർജ്ജിമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല. സുറിയാനി ക്കാനോനാകൾ അതത് നിശ്ചയം പാസ്സാക്കിയ കൗൺസിലിന്റെ പേരിലും വ്യക്തികളുടെ നിർദ്ദേശമാണെങ്കിൽ ആ വ്യക്തിയുടെ പേരിലും മാത്രമേ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു. ആ പതിവ് മലങ്കരക്കാനോന്റെ പതിനഞ്ച് അധ്യായങ്ങളിലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ഭരണഘടനയിലെ ശൈലിയിലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ചമച്ചിട്ടുള്ളത്. മലങ്കരസഭ പൂർവ്വീകകാലം മുതൽ പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കായുമായും 17-ാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസുമായും ബന്ധപ്പെട്ടാണ് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതു എന്നിരിക്കേ ഈ കാനോനിൽ കാതോലിക്കാ-പാത്രിയർക്കീസ് എന്നീ സ്ഥാനികളെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതേ ഇല്ല. കൂദാശകളെല്ലാം ക്രമപ്രകാരം ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ച മലങ്കരക്കാനോൻ പള്ളിക്കൂദാശയിൽ മദ്ബഹാ ഭിത്തികളിൽ മൂറോൻ കൊണ്ട് ത്രിത്വനാമത്തിൽ മുദ്രയിടണമെന്ന് ക്രമവിരുദ്ധമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നവീകരണക്കാർ സഭയിൽ ബോധപൂർവ്വം വരുത്തിയ തെറ്റുകളും നടപടികളും മലങ്കരസഭയുടെ പൂർവ്വീക വിശ്വാസങ്ങളും ശൈലികളും ആണെന്ന് വരുത്തുവാൻ വികലബുദ്ധിയായ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ നടത്തിയ കടുംകൈ ആണ് മലങ്കരക്കാനോൻ. കേസിന് ബലം കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കിയ ഈ നൂറു ശതമാനം വ്യാജനെ നേരിടുവാനാണ് പില്ക്കാലത്ത് മലങ്കരസഭ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ കാനോനിൽ ചേർത്തത്. കേസു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നവീകരണവിഭാഗം അവരുണ്ടാക്കിയ മലങ്കരക്കാനോൻ പാടേ ഉപേക്ഷിച്ചു. മലങ്കരസഭയിലാകട്ടെ ഈ മുളന്തുരുത്തി തീരുമാനങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത കാനോൻ ഒരു വിഭാഗം നിലനിർത്തി.

വി. കുർബ്ബാനയുടെ ആരംഭത്തിൽ "നിന്നെ പ്രസവിച്ച മറിയാമും നിന്നെ മാമ്മൂദീസാ മുക്കിയ യൂഹാനോനും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിന്നോടപേക്ഷിക്കും" എന്ന എക്ബാ മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്ത് "മറിയാമ്മിൽ നിന്ന് ജനിക്കയും യൂഹാനോനിൽ നിന്ന് മാമ്മൂദീസാ ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന മശിഹാതമ്പുരാനേ...." എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോഴും നവീകരണക്കാർ അവകാശപ്പെട്ടത് തർജ്ജിമയിൽ സ്വന്തമായി ഒന്നും ചേർത്തിട്ടില്ല എന്നായിരുന്നു. സുറിയാനി ഭാഷാനഭിജ്ഞരെ

ചൂഷണം ചെയ്യുവാൻ അക്കാലത്തെ നവീകരണവിഭാഗം ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള തിന്റെ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്.[9]

രാജകീയ അംഗീകാരത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ കാണിച്ചുപോന്ന ഈ ധാർഷ്ട്യങ്ങളോടും വ്യാജങ്ങളോടും യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് യാതൊരു താല്പര്യവും കാണിക്കാതെ വലിയപള്ളികളിൽ നിന്ന് വലിയപള്ളികളിലേക്ക് മാറി മാറി സഞ്ചരിച്ച് പെരുന്നാളും വിവാഹവും മാമ്മൂദീസായും ശവസംസ്ക്കാരവും ഭവനകൂദാശയും പട്ടംകൊടയും അഴിച്ചു പട്ടംകൊടയും നടത്തി വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഏകനായി, ഏകാംഗപ്പടയാളിയായി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് പോർക്കളത്തിലിറങ്ങേണ്ടി വന്ന ചരിത്രം ഹൃദയസ്പർശിയാണ്. ഗോലിയാത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി കേട്ട രാജാവും സൈന്യവും തല മാളത്തിലേക്ക് വലിച്ചപ്പോൾ ഒരു കോമള ബാലൻ - ദാവീദ് - ദൈവാശ്രയത്തോടെ മല്ലയുദ്ധക്കളത്തിലേക്കിറങ്ങിയ സംഭവമാണ് ഈ ചരിത്ര ഭാഗം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക.

മദ്രാസിൽ നിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയ മെത്രാച്ചൻ തീർത്തും നിരാശനായിരുന്നു. 1869 കന്നി 4-ന് കുന്നംകുളത്തുനിന്ന് മടങ്ങിയെത്തി കൊച്ചീക്കോട്ടയിൽ ഇയ്യപ്പന്റെ പണ്ടകശാലയിൽ താമസിച്ചുവരവേ 16-നു മൽപാനച്ചന്റെ ശ്രാദ്ധം പ്രമാണിച്ച് പാമ്പാക്കുടയ്ക്കു പോയി. ഈ സമയത്ത് മലങ്കരസഭയെ തന്റെ കരവലയത്തിൽ ഒതുക്കാനായി പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചൻ തുലാമാസം 9-നു കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ ഒരു പ്രതിപുരുഷയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ട് 1869 കന്നി 30-നു കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് കൽപന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ യോഗത്തിൽ പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു (അദ്ദേഹം 1868 എടവം 9-നു റമ്പാനായും 19-നു മെത്രാനായും വാഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു). കോട്ടയം സമ്മേളനം 100 തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതായി കാണുന്നു.[10] ഇക്കാലത്താണ് സമ്പൂർണ്ണ വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിൽ ഹെന്റി ബേക്കർ സായ്പ് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ കല്പനയോടുകൂടി സൗജന്യമായി അയച്ചു കൊടുത്തത്. 1870 മിഥുനം 22-നു കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ആലോചനായോഗം 20 നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി.[11]

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് സ്ഥാനംകൊടുത്ത യാക്കോബ് രണ്ടാമൻ പാത്രിയർക്കീസ് 1871 കുംഭം 11-നു ഓമ്മീദ് പള്ളിയിൽ വച്ച് കാലം ചെയ്തു. വിവരത്തിന് മാർ കൂറിലോസിനും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും തപാൽ വഴി കമ്പി വന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശീമയിലേക്കു പോകുവാൻ താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാൽ എല്ലാ പള്ളിക്കാരും വഴിച്ചിലവിനുള്ള തുക പിരിച്ചുതരുവാനായി മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ കൂടണമെന്ന്

1871 കുംഭം 28-ന് കൽപന വടക്കും തെക്കുമുള്ള പള്ളിക്കാർക്ക് മാർ കൂറിലോസ് അയച്ചുവെങ്കിലും അന്നേ ദിവസം മീനം 15-നു കോട്ടൂർ, പാലക്കുഴ, തുരുത്തിപ്പള്ളി എന്നീ മൂന്നു പള്ളിക്കാർ മാത്രമേ വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ളു എന്നതിനാൽ ഒന്നും നിശ്ചയിക്കാതെ പിരിഞ്ഞു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ബാവായുടെ നാല്പതാം അടിയന്തിരം കുന്നംകുളം പള്ളിയിൽ വെച്ച് മേടം 5-നു നടത്തുന്ന വിവരത്തിന് മീനമാസം 22-നു കൽപന അയച്ചു. കുന്നംകുളത്തെ അടിയന്തിരത്തിന്റെ കാര്യം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടിയന്തിരം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പള്ളികൾക്കു എഴുതിയ തീയതി തന്നെ കുന്നംകുളങ്ങരെ പള്ളിയിൽ വെച്ച് പുലഅടിയന്തിരം പോലെ വല്യ പപ്പടം, പഞ്ചസാര മുതലായ സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടത്രേ കഴിച്ചത്. അന്നേദിവസം 300 പറ അരി വച്ചാണ് ഊട്ടു കഴിച്ചത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ അരിയും സാമാനങ്ങളും കുന്നംകുളം അയിപ്പൂരു മുതൽ ..... വീതിച്ചെടുത്താണ് ഉണ്ടാക്കി കഴിച്ചത്. ഈ അടിയന്തിരത്തിന് ഇവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് പാമ്പാക്കുട യോഹന്നാൻ മല്പാനച്ചനും മാടപ്പറമ്പിൽ കുഞ്ഞിക്കുറുവും കുറുപ്പംപടിക്കൽ കല്ലറയ്ക്കൽ കുഞ്ഞിക്കോരയും പൊയ്ക്കാട്ടിൽ കത്തനാരച്ചനും ഇങ്ങനെ 12 പേർ മാത്രമേ പോയുള്ളു. അവർ പോകുമ്പോൾ പാമ്പാക്കുട നിന്നും മറ്റും ഒന്ന് രണ്ട് വെള്ളിക്കുരിശുകളും അരുളിക്കാ മെഴുകുതിരിക്കാലും, കസവുകാപ്പാ മുതലായ ചില സാമാനങ്ങളും കൂടെക്കൊണ്ടുപോയ പ്രകാരവും അടിയന്തിരം ബഹുപുഷ്ടിയായ് കഴിഞ്ഞു എന്നും പറഞ്ഞു കേട്ടതു കൂടാതെ ഈ അടിയന്തിരത്തിന് വിരോധമായി അഞ്ഞൂരിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ആലത്തൂക്കാരൻ മെത്രാനും പാറമ്മേൽ കുരിയപ്പനും കൂടി അന്നേ ദിവസം തന്നെ കുന്നംകുളങ്ങര കുന്നത്തു അങ്ങാടിയിൽ കിഴക്കു വശത്തായി അഞ്ഞൂർ വകയായി ഇപ്പോൾ പണിതുവരുന്ന പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഇറച്ചി, മീൻ, മോര്, തൈര് മുതലായ സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ട് കഴിച്ചു എന്നും അന്നേ ദിവസം 150 പറ അരി വെച്ചു എന്നും ആ ഭാഗക്കാർ എല്ലാവരും അവിടെ കൂടി എന്നും ആയത് പുഷ്ടി ആയി കഴിഞ്ഞു എന്നും കേട്ടു. വിശേഷിച്ച് ഇരു കൂട്ടക്കാർക്കും വീതിച്ച് വന്നതിൽ ചിലവു നീക്കി അധികമുള്ള രൂപാ കൊണ്ട് പുലിക്കോട്ടച്ചൻ ഒരു മുറി പണിയിക്കുന്നു എന്നും അഞ്ഞൂർ അച്ചൻ അടിയന്തിരം കഴിച്ച് പള്ളി പണിയിക്കുന്നു എന്നും കേട്ടു."[12]

പാത്രിയർക്കാ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് താൻ വരുന്നു എന്ന് കൂറിലോസും ദൂരയാത്ര പ്രമാണിച്ച് വരുന്നില്ലെന്ന് ദീവന്നാസ്യോസും ശീമയിലേക്ക് അറിയിച്ചിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ "കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്നും കൊച്ചിയിൽ വന്ന് അവിടെ താമസിച്ച് അച്ചടി തുടങ്ങുന്നതിന് വേണ്ടി 200 രൂപയ്ക്ക് അച്ച് മുതലായത് വാങ്ങിച്ചത് തന്നെയല്ലാ മുൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കല്ലച്ച് മുതലായതും കൊണ്ടു കർക്കിടകമാസം 11-ന്

മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്ന് അച്ചടി മുതലായത് നിവൃത്തിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഒരു ഭാഗ്യശിട്ടി കൂടത്തക്കവണ്ണവും ആയത് ലക്ഷം നമ്പരും പേരൊന്നുക്കു രണ്ട് ചക്രം വീതത്തിൽ മുതൽ രൂപാ 7000-ത്തിൽ ഒന്ന് പാതി രൂപാ അച്ചടി മുതലായ ചെലവുകൾക്കും ശേഷം രൂപ കുറിയിട്ട് കിട്ടുന്നവർക്ക് മുറക്കു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണവും നിശ്ചയിച്ച് ആ വകയ്ക്കുള്ള ടിക്കറ്റ്, പരസ്യം മുതലായതു കല്ലച്ചിൽ അച്ചടിച്ചു വരുന്നു."[13]

1870-ൽ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ റസിഡണ്ട് ജി. എ. ബല്ലാർഡ് സായിപ്പ് പരസ്യപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച് മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനി സഭയെയും സമൂഹത്തെയും കുറിച്ച് ഒരു നല്ല പ്രകരണം എഴുതിയ തിരുവല്ലാ റവ. ഇട്ടീര ഈപ്പൻ, കോട്ടയം റവ. ജോർജ്ജ് കുരിയൻ, കൊച്ചിയിൽ റവ. കുരുവിള കുരുവിള, കോട്ടൂർ റവ. യൗസേപ്പ് കത്തനാർ എന്നിവരുടെ പ്രകരണങ്ങൾ സമ്മാനാർഹങ്ങളായി എന്ന് കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തുടങ്ങിയവർ അടങ്ങിയ കമ്മിറ്റി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അവർക്കു യഥാക്രമം 150 രൂപായും ശേഷം എല്ലാവർക്കും കൂടി 100 രൂപായും കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പരദേശയാത്രയിൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ച രണ്ടു പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആയിരുന്നു ദയറാകളും വിദ്യാലയങ്ങളും. മലങ്കരസഭയിൽ അന്നുവരെ ദയറാ പ്രസ്ഥാനമോ, കാര്യമായ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളോ ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വെട്ടിക്കൽ കുരിശ് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി ഒരു ദയറായ്ക്ക് ചേർന്ന അന്തരീക്ഷമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. മുളന്തുരുത്തി, കണ്ടനാട് തുടങ്ങി വടക്കൻ മേഖലയുടെ ഹൃദയഭാഗത്തായിരുന്നതിനാൽ ഏതാനും ഉത്തമമായ സന്യാസിമാരെ ഏൽപിച്ചാൽ ഒരു വൈദിക കലാലയം അവിടെ വളർത്തിയെടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. അപ്പോഴത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നവീകരണത്തിന്റെ മിശ്രിതം ചേരാത്ത വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സഭയിൽ സൗകര്യമില്ലായിരുന്നു. തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യൻ ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാർക്കു 1872 മീനമാസം 26-നു ഞായറാഴ്ച മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ വെച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് റമ്പാൻസ്ഥാനം നൽകി. റമ്പാച്ചൻ കണ്ടനാട്ട് പള്ളിപ്പുറത്ത് കല്ലറക്കൽ എന്നും മുളന്തുരുത്തിയിൽ കരപുള്ളിൽ എന്നും പള്ളത്തട്ടേൽ എന്നും വീട്ടുപേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. സുറിയാനി ഭാഷാപാണ്ഡിത്യം, ഭക്തി പാരമ്യം, ജീവിത വിശുദ്ധി, ഗുരുഭക്തി, ദൈവാശ്രയം, ആരാധനാ നിഷ്ഠകൾ എന്നിവയിൽ അദ്വിതീയൻ ആയിരുന്നു വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലേക്ക് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ നിയോഗിച്ച റമ്പാച്ചൻ. ആ റമ്പാൻ മൂലം മലങ്കരസഭാചരിത്രം എത്ര കണ്ട് തേജോമയമാകാനിരിക്കുന്നുവെന്ന് സ്ഥാനദാതാവ് അറിഞ്ഞില്ല എന്ന് കരുതാനാവില്ല. സ്വന്തം പിൻഗാമിയാകാനുള്ള

ഒരാളെ മെത്രാച്ചൻ റമ്പാനിൽ കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നുവെന്ന് പിൽക്കാല സംഭവങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. കോട്ടയം സെമിനാരി നവീകരണക്കാരുടെ കൈയിൽ ഒതുങ്ങിയപ്പോൾ ഇടവക പള്ളികൾക്ക് നേരിട്ട് നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ഒരു പൊതു ആസ്ഥാനം വെട്ടിക്കൽ ആശ്രമത്തോടു ചേർത്തു രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ആ ഭാവനാശാലി ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി കണ്ടനാട്, കരിങ്ങാശ്ര, നടമേൽ, പറവൂർ, കുറിഞ്ഞി മുതലായ പള്ളികൾക്ക് 1872 മീനം 25-നു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ കല്പന അയച്ചിരുന്നു.

1872 ഇടവം 7-നു ഞായറാഴ്ച മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കണ്ണ്യാട്ടുനിരപ്പേൽ പള്ളിക്കു മാർ യൂഹാനോൻ മാംദാനയുടെ നാമത്തിൽ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. ഒരു പ്രതിഭാശാലിയായ മെത്രാന്റെ നിർമ്മാണക്ഷമമായ പ്രജ്ഞ പ്രവൃത്യുന്മുഖമാകുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണിവ. നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ "കൊച്ചിയിൽ, പനക്കൽ അയ്പ്പൂരുവിന്റെ പണ്ടകശാലയിൽ സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് എന്ന പേരിൽ അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ച് മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും പൂർണ്ണമായും ചുരുക്കമായി ഇംഗ്ലീഷിലും അച്ചടിവേലകൾ ചെയ്തു തുടങ്ങി. വീണ്ടും പരജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യയും നാഗരികതയും അഭിവൃദ്ധിയായി വരുവാൻ വേണ്ടി കേരള പതാക എന്ന് നാമധേയമായി ഒരു വർത്തമാനപത്രിക കൊല്ലം 1048-ാം ആണ്ട് (1872) ചിങ്ങം ഒന്ന് മുതൽ മാസത്തിൽ 2 തവണയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത് വന്നു."[14] കേരളപതാകയിലെ വാർത്തകളുടെ അന്നത്തെ സമ്പ്രദായം അറിയുവാൻ 1048 കന്നി 16-നു (1872) തിങ്കളാഴ്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത കേരളപതാകയിലെ ഒരു വാർത്ത ഗ്രന്ഥവരിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

"ശുദ്ധമുള്ള പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ അനന്തിരവനും കാതോലിക്കാ പള്ളിയുടെ വികാരിയുമായ അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശുദ്ധമുള്ള രണ്ടാമത്തെ യാക്കോബ് എന്ന് പേരായ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത ശേഷം പിന്നീട് ശുദ്ധമുള്ളതും ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്തതുമായ ഈ വലിയ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ആരെ നിയമിക്കേണ്ടൂ എന്ന് ആലോചിപ്പാനായി ശുദ്ധമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഉന്നതപ്പെട്ട എപ്പിത്രോപ്പന്മാർ വൈരാഗികളായ കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാർ, വ്രതക്കാരായ റമ്പാന്മാർ, ശോഭയുള്ള ഒനുവായക്കാർ, ഉത്തമന്മാരായ പട്ടക്കാർ, മല്പാന്മാരായ അർക്കദിയോക്കന്മാർ, ഉണർച്ചയുള്ള ശെമ്മാന്മാർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രഭുക്കന്മാർ മുതലായവർ മർദ്ദീൻ പട്ടണത്തിൽ കുർക്കുമാ എന്ന ദയറായിൽ സുന്നഹദോസുകൂടി ആലോചിച്ചതിൽ സുറിയായുടെ പൂനിക്കി എന്ന നഗരത്തിന്റെ പ്രധാന മേല്പട്ടക്കാരനായ പത്രോസ് എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ നോമ്പും ഉറക്കമൊഴിച്ചിൽ, രാപകലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ, ദരിദ്രന്മാരോടുള്ള സ്നേഹം ഈ വകകളെകൊണ്ടും

രക്ഷിതാവായ മശിഹായുടെ സഭയ്ക്കു വേണ്ടി പലപ്പോഴും താൻ സഹിച്ചിട്ടുള്ള പീഡകളെ കൊണ്ടും ഈ വലിയ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് യോഗ്യനെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. വിവരം അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാറെ മഹത്വമുള്ള ഈ സ്ഥാനത്തിന് താൻ അയോഗ്യനെന്നും തന്നിൽ നിന്ന് ഇതിനെ ഒഴിക്കണമെന്നും ഈ പരിശുദ്ധൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിക്കയാൽ കുറെ താമസത്തിന് ഇട വന്നു പോയി. പിന്നീട് സുന്നഹദോസുകാർ ആദ്യം നിശ്ചയിച്ച നിശ്ചയത്തെ ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്താൽ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിക്കുകയും അവർ എല്ലാവരും കൂടെ ഈ പരിശുദ്ധനെ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് പേർ വിളിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ ഇദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് സുന്നഹദോസിന്റെ മുമ്പാകെ തല ചായ്ക്കയും ചെയ്തു."[15]

ഈ പാത്രിയർക്കാവാഴ്ചയെപ്പറ്റി ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർക്ക് വന്ന സന്ദേശമാണ് 'കേരളപതാക'യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ വാഴ്ചയുടെ വിവരം എന്ന പോലെ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണവിവരവും മാർ കൂറിലോസിന് നേരിട്ട് യഥാസമയം ലഭിച്ചില്ല.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1047 (1872) മീനം മുതൽ കോട്ടയം മുതലായി തെക്കോട്ടുള്ള പള്ളികളിൽ സഞ്ചരിച്ചുവരുമ്പോൾ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്മാരുടെ കൽപനപ്രകാരം പല മര്യാദകളും പല പള്ളികളിലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടതായിക്കണ്ട് ദുഃഖിച്ചു. പരിഹാരമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി ഉടനെ ചിന്തിച്ചു. "... അതിനാൽ ഈ തെക്കേ ദിക്കുകളിൽ എവിടെ എങ്കിലും സുറിയാനി മാർഗ്ഗം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ സിമ്മനാരി പണിയിക്കണമെന്നും മറ്റും അറിയിക്കയാൽ തിരുവല്ലയോട് ചേർന്ന് മാന്നാർ അരികുപുറത്ത് കോരത് മാത്തൻ എന്ന് നാമധേയവും പരോപകാരപ്രിയനും ആയുള്ള ആൾക്ക് ഈ കാര്യത്തിൽ ഭക്തിവൈരാഗ്യം തോന്നിയിട്ട് തന്റെ വക പരുമല എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു പുരയിടം സിമ്മനാരി വയ്ക്കുന്ന വകയ്ക്കായിട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ സിമ്മനാരിപ്പണി ഉടനെ ആരംഭിപ്പാൻ വേണ്ടി തന്റെ വക ഇരുപത്തിരുക്കോൽ നീളമുള്ള ഒരു നെൽപ്പുരയും പൊളിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലത്ത് സിമ്മനാരിയ്ക്ക് .... അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു ക്രമപ്രകാരം പണിയും നടത്തിവരുന്നു. സിമ്മനാരിയുടെ അനുബന്ധമായിത്തീരാനുള്ള ചെറിയപള്ളി സർക്കാരിൽ നിന്ന് അനുവാദം ലഭിച്ചാൽ ഉടനെ പണിയിച്ച് കൊടുക്കാമെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ കോരത് മാത്തനും സിമ്മനാരിപ്പണിവകയ്ക്കുള്ള സകല ചെലവുകളും നിർവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് നിരണം ആദിയായുള്ള ഏതാനും പള്ളിക്കാരും ഭരമേറ്റിരിക്കുന്നപ്രകാരം കേട്ടറിയുന്നു."[16]

ജീവചരിത്രകാരന്റെ നിരീക്ഷണം കൂടെ ഇവിടെ ചേർക്കട്ടെ: "മാർ

ദീവന്നാസ്യോസ് പിന്നീട് ശ്രമിച്ചത് തെക്കേ ദിക്കിൽ ഒരു പൊതു സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുവാനായിരുന്നു. പള്ളികൾ മിക്കതും അന്യാധീനപ്പെട്ടുപോയത് വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് അതുകളുടെ മധ്യസ്ഥാനത്ത് ഒരു വിശ്രമസ്ഥലം ഇല്ലാഞ്ഞാൽ പ്രയാസമാണെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി സ്വന്തം സ്വാധീനത്തിലായിരുന്ന മാവേലിക്കര പുത്തൻപള്ളിയോട് ചേർന്ന് ഒരു കെട്ടിടം (തഴക്കര സെമിനാരി) പണിയിച്ചു എങ്കിലും അതു പൊതുവകയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പള്ളിക്കാർ മടി കാണിച്ചതിനാൽ ആ യത്നം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. പിന്നത്തെ നോട്ടത്തിലാണ് പരുമല കൂടുതൽ അനുയോജ്യമെന്ന് കണ്ടത്. അന്നു തന്നെ പരിസരത്തായി 25 പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ... 1047-ൽ (1872) തന്നെ ഈ സ്ഥലത്ത് ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം പണിയിച്ച് അതിൽ താമസിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തെക്കേ ദിക്കിലുള്ള ചില ശെമ്മാശന്മാരെ വരുത്തി ചുരുങ്ങിയ മട്ടിൽ സുറിയാനിപഠിത്തവും ആരംഭിച്ചു.[17] നിരണത്തെ അനുയായികൾക്ക് പുറമേ പരുമലയ്ക്കു ചുറ്റുമുള്ള എട്ടുപത്തു പള്ളികൾ പരുമലവാസം കൊണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് സ്വാധീനമായി. സെമിനാരി ചാപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിനുള്ള പണം മാത്തനും നിരണം തുടങ്ങിയ പള്ളിക്കാരും കൊടുക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു."

1872 തുലാമാസം 23-നു മെത്രാച്ചൻ തിരുവാങ്കുളത്തെത്തി. 1043 (1868) മീനമാസത്തിൽ തീ പിടിച്ച ശേഷം അവിടത്തെ പള്ളി ആരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. ദീവന്നാസ്യോസ് ആ പള്ളി 26-നു മാർ സ്തേഫാനോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ കൂദാശ ചെയ്തു.

പരുമല സെമിനാരി നിർമ്മാണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ, എല്ലാ പള്ളിക്കാരും 1872 ചിങ്ങം 27-നു പരുമലയിൽ സമ്മേളിക്കുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൽപന അയച്ചു. കൽപനപ്രകാരം 80-ൽ അധികം പള്ളിക്കാർ അവിടെ സമ്മേളിച്ചു. മാർ കൂറിലോസും റമ്പാച്ചനും (ചാത്തുരുത്തിൽ) മക്കുദിശായും (കൂറിലോസിന്റെ സഹോദരൻ ഗബ്രിയേൽ) മൂസൽക്കാരൻ സ്തേപ്പാനോസ് ശെമ്മാശൻ തുടങ്ങി ഒട്ടുവളരെ പ്രധാനികൾ ആ യോഗത്തിൽ കൂടിയിരുന്നു.[18] പരുമല സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റി ഒരു ചരിത്ര പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവന ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതു വായനക്കാർക്ക് രസകരമാകാതിരിക്കുകയില്ല: "പരുമല ദ്വീപിന്റെ അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു സഭാചരിത്രകാരൻ പറയുന്നത് കൊള്ളക്കാരും കൊലപാതകികളുമായ പറയരുടെയും യക്ഷികിന്നരന്മാരുടെയും വിഹാരരംഗം എന്ന് കുപ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചതും കാളികൂളന്മാരുടെ ആസ്ഥാനമായി എണ്ണപ്പെട്ടതായിരുന്നതുമായ പരുമല ദ്വീപ് എന്നാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് (ആ സ്ഥലം എവിടെയാണെന്ന് അറിയാമായിരുന്നാലും) തെക്കുനിന്നുമുള്ള പള്ളിക്കാർ അവിടെ വന്നു ചേരുവാനുള്ള സാധ്യത വളരെ കുറവാണ്. വടക്കുള്ള പള്ളിക്കാർക്ക് ആ സ്ഥലം

എവിടെയാണെന്ന് പോലും അറിയുവാൻ പ്രയാസവുമായിരുന്നു. പിന്നെ തന്റെ കീഴിലുള്ള പള്ളിക്കാരെയെല്ലാം കൊ. വ. 1048 (1872) ൽ ചിങ്ങ മാസത്തിൽ പരുമല വിളിച്ചുകൂട്ടി തീരുമാനമെടുത്തുവെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയാകാൻ തരമില്ല." മുൻ ഖണ്ഡികയിൽ അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു തന്നെ ശ്രീ. എം. പി. വർക്കിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിലെ സമകാല പ്രസ്താവ നയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: "ഇതൊന്നും നടന്നിട്ടുള്ള കാര്യ ങ്ങളല്ല."[19]

പരുമല സമ്മേളനത്തിന്റെ നടപടികളും തീരുമാനങ്ങളും മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിലെ അതിപ്രധാനരേഖകൾ ആകയാൽ അവയെ ഈ പ്രകര ണത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്.

മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ മുൻ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ മുടക്കി മഹ റോൻ ചൊല്ലിയെന്ന് വിവരിക്കുന്ന പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ കൽപന യോഗത്തിൽ ആദ്യം വായിച്ചു. പിന്നീട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ മാർ കൂറിലോസിനെ അധ്യക്ഷവേദിയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കു കയും യോഗത്തിൽ ആലോചിച്ച് തീരുമാനിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്തെ ല്ലാമെന്ന് വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു.

1. കക്ഷിഭിന്നതകൾ നീങ്ങുവാനും ഐക്യവും സമാധാനവും ഉണ്ടാ കുവാനും വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിച്ചു വരുവാനുമായി മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള വഴക്കുകൾ തീരണം. മെത്രാന്മാരുടെ വഴക്കുകൾകൊണ്ടും ഏകനായ കത്വത്തിന്റെ ബലം ഹേതുവായിട്ടും സഭയ്ക്കു ദോഷം ഭവിക്കാതെ ഇരി ക്കണം. സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധികൾക്കു സ്ഥിരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും പദ്ധതികളും കണ്ടെത്തണം. സർക്കാരിലെ അധികാര ത്തോടെ ഇപ്പോൾ ഭരിച്ചുവരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ പേരിൽ തെറ്റുകൾ ഉണ്ടെന്നും പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കിയിട്ടുള്ളതി നാൽ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹം സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുള്ള രണ്ടു മെത്രാ ന്മാരെയും സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അതേസമയം നിലവിലുള്ള വരിൽ ചില മെത്രാന്മാരെ സ്വീകരിക്കുകയും ചിലരെ പരിത്യജിക്കുകയും ചെയ്താൽ കൂടുതൽ കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകാനിടയുണ്ടെന്നും എല്ലാവരും യോജിക്കാൻ ശ്രമം നടത്തുകയാണ് ആദ്യം വേണ്ടതെന്നും ഇവിടെ യോജിപ്പിന് വേണ്ടി നാം ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. തെറ്റുകൾ ഏറ്റുപറ യുവാനും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ വേദത്തലവനായി അംഗീ കരിപ്പാനും ഈ യോഗ തീരുമാനങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാനും സമ്മത മാണോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുവാൻ ഒരു ഡെപ്യൂട്ടേഷനെ മാർ അത്താനാ സ്യോസിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയയ്ക്കണം. മറുപടി അനുകൂലമല്ലെങ്കിൽ, പാത്രിയർക്കീസുബാവായുടെ കല്പനപ്രകാരമുള്ള മെത്രാപ്പോലീ

ത്തായെ അംഗീകരിച്ച് സ്ഥിരപ്പെടുത്തിത്തരുവാൻ സർക്കാരിനോടപേക്ഷി ക്കണം.

2. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകശക്തി സഭയ്ക്കു ദോഷമായിരിക്കുക യാൽ മതസംബന്ധമായും സാമൂഹ്യസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള സകല വിഷയങ്ങളെയും നടത്തുന്നതിന് സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവുമുള്ള ഒരു കൂട്ടത്തെ നിശ്ചയിക്കുകയും അതിനെ പ്രത്യേകം ഒരു പേർ വിളിക്കയും ചെയ്യണം.

3. ഒരു മെമ്പറുടെ ഫീസ് വാങ്ങി ഓരോ പള്ളിയുടെയും വികാരിയെ അസോസ്യേഷനിലെ അംഗമാക്കി എല്ലാ ഇടവകകളുടെയും പ്രാതിനിധ്യം ഉറപ്പാക്കണം.

4. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളിൽ നിന്നു ണ്ടാകുന്ന വരുമാനം കൂടാതെ ഒരു ധർമ്മശേഖരം നടത്തേണ്ടതും അവർ തരുന്ന സംഖ്യയ്ക്ക് തക്കപോലെ വ്യത്യസ്ത ക്ലാസുകളായി അവരെ തിരിച്ച് ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തു കയും വേണം.

5. അസോസ്യേഷൻ വിപുലമായ സംഘടന ആകയാൽ ഒന്നിച്ച് കൂടുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. തന്മൂലം അവരിൽനിന്ന് കാര്യാദികൾ നടത്തുന്നതിന് ശേഷിയുള്ള 4 പട്ടക്കാരെയും 8 അയ്മേനികളെയും കമ്മട്ടിക്കാരായി തെര ഞ്ഞെടുത്തു നിശ്ചയിക്കണം.

6. കമ്മറ്റിക്കാർക്കു സമ്മതമുള്ള ഒരാളെ സെക്രട്ടറി ആയിട്ടും മറ്റൊ രാളെ മുതൽപിടി ആയിട്ടും നിശ്ചയിക്കണം. എഴുത്തുകളും കുത്തുകളും പ്രമാണങ്ങളും കണക്കുകളും സെക്രട്ടറിയും ധനസമാഹരണം, വിനി യോഗം എന്നിവ മുതൽപിടിയും കൈകാര്യം ചെയ്യണം.

7. കമ്മറ്റിക്കാരു അസോസ്യേഷൻ മെമ്പർമാരുടെ സമ്മതം വാങ്ങി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഭിന്നത വന്നാൽ അധിക മെമ്പർമാരുടെ (?) സമ്മതം പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കണം.

8. സുറിയാനി സമുദായത്തിനും പള്ളിവകയ്ക്കും ഈ കമ്മട്ടി രക്ഷ കർത്താക്കൾ എന്നപോലെ മത–സാമൂഹ്യമായും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ചട്ടങ്ങൾ പാലിക്കുവാനും ഭേദഗതി ചെയ്യുവാനും വ്യവഹാരങ്ങൾ നട ത്തുവാനും അധികാരം വഹിക്കണം.

9. വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിക്കുവാൻ പഠിത്തവീടുകൾ (സ്കൂളുകൾ) പണി യിക്കുവാനും പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കുവാനും ഇംഗ്ലീഷ് – സുറിയാനി – മലയാളം എന്നീ മൂന്നു ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുവാൻ യോഗ്യരായ സ്വദേ ശികളെയോ പരദേശികളെയോ നിയമിക്കുവാനും അവയ്ക്കുള്ള മുതൽ

ശേഖരിക്കുവാനും അവ പലിശയ്ക്കു കൊടുത്ത് മുതൽ നശിക്കാതെ ചെലവിടുന്നതിനും കമ്മറ്റിക്കാർക്ക് ചുമതല ഉണ്ടായിരിക്കണം.

10. ആൺ പൈതങ്ങൾക്കും പെൺ പൈതങ്ങൾക്കും പഠിക്കുവാൻ പഠിത്തവീടുകൾ എല്ലാ ഇടവകകളിലും സ്ഥാപിക്കണം. അക്കാര്യങ്ങൾ കമ്മറ്റിയുടെ ചുമതലയിലായിരിക്കണം.

11. പള്ളികൾ കേടുപാടുകൾ പോക്കാനും പുതിയ പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കാനും വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും ആവശ്യമെങ്കിൽ പൊതു സമുദായ ഫണ്ടിൽ നിന്ന് കമ്മറ്റിക്കാർക്ക് പണം ചെലവിടുന്നതാണ്. ആ ചെലവിടുന്ന മുതലിന്റെ പലിശ ഇടവകക്കാർ നൽകുമെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തണം.

12. എല്ലാ പള്ളികളിലെയും വസ്തുക്കൾക്കും സാമാനങ്ങൾക്കും ഇരിപ്പു മുതലിന്നും ഉള്ള കണക്കുകളുടെ ഓരോ പകർപ്പുരേഖകൾ തൽക്കാലമുള്ള കൈക്കാരന്മാരും വികാരിമാരും കൂടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും കമ്മേറ്റിക്കാർക്കും കൊടുക്കണം. പള്ളികളുടെ വാർഷിക തെരട്ട് കൈക്കാരനും വികാരിയും കൂടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും കമ്മറ്റിക്കാർക്കും കൊടുക്കണം.

13. വിദ്യാഭ്യാസവർദ്ധന, ബാലവിവാഹം നിറുത്തൽ ചെയ്യൽ, മാമ്മൂദീസാ, വിവാഹം, ശവമടക്കം ഇവകൾക്കു രജിസ്റ്റർ ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിക്കൽ, ഇവയുടെ പകർപ്പ് കമ്മറ്റിക്കാർക്ക് കൊടുക്കൽ എന്നിവയ്ക്കായി വികാരിമാരെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മുഖാന്തിരം ചുമതലപ്പെടുത്തണം.

14. സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള പട്ടക്കാരെയും പ്രമാണികളെയും ചുമതലപ്പെടുത്തണം. അവർക്കു ശമ്പളം നൽകണം. കമ്മറ്റിക്കാർ അതിന്റെ ചുമതല വഹിക്കണം.

15. മലയാളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാരുടെ നടപടിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുന്ന കാനോനാകളെ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് പഠിത്തമുള്ള മല്പാന്മാർ മുഖാന്തിരം പരിഭാഷപ്പെടുത്തി അവയും മറ്റു വിധികളും ജനങ്ങളുടെ അറിവിലേക്കായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. വേദകാര്യങ്ങളിൽ അറിവുണ്ടാക്കാൻ പുസ്തകങ്ങൾ, ചരിത്രങ്ങൾ ഇവ വിവർത്തനം ചെയ്ത് പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയും ജനങ്ങളെ പ്രബുദ്ധരാക്കാൻ കമ്മറ്റി ചുമതലയേൽക്കണം.

16. മെത്രാന്മാരുടെ പിൻതുടർച്ചയിൽ തർക്കം ഒഴിവാക്കാനായി പഠിത്തവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള രണ്ടു പട്ടക്കാർ അസോസ്യേഷനാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ താമസിക്കണം. ഇവിടെ ആവശ്യം വരുമ്പോൾ അവരിൽ ഒരാൾ പട്ടമേറ്റ് വരണം. അസോസ്യേഷന്റെ അംഗീകാരമില്ലാതെ യാതൊരാളെയും ഭാവിയിൽ മെത്രാന്മാരായിട്ട് കൈക്കൊള്ളുകയില്ല.

17. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും അസോസ്യേഷനും സമ്മതമുള്ള ഒരാളെ അർക്കദിയാക്കോൻ ആയി നിയമിക്കണം. അയാൾ മെത്രാനെ സഹായിക്കണം.

18. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സകല ചിലവുകളും സമുദായം വഹിച്ചുകൊള്ളണം. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കുടുംബാവശ്യങ്ങൾക്ക് സമുദായം വക പണം ഉപയോഗിക്കരുത്. പട്ടംകൊട മുതലായ വിശുദ്ധകർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം വാങ്ങരുത്. അങ്ങനെ ആരോപണങ്ങളുണ്ടായാൽ അസോസ്യേഷൻ മുഖാന്തിരം പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധിപ്രകാരം നടന്നുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

19. ആണ്ടുതോറും റീശീസാ പിരിച്ച് ആയത് കമ്മറ്റിക്കാർ പാത്രിയർക്കീസിന് നൽകേണ്ടതാണ്.

20. വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ വികാരിയുടെ സാക്ഷ്യത്തിന് പുറമേ കമ്മറ്റിക്കാരുടെ സമ്മതവും പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു മല്പാന്മാരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റും നേടിയിരിക്കണം.

21. അതത് കാലത്ത്, ആവശ്യമായ ചട്ടങ്ങൾ ഹാജരാക്കിയെടുത്ത് നടപ്പിലാക്കുവാൻ കമ്മറ്റിക്കു ചുമതലയുണ്ട്.

22. കമ്മറ്റിക്കാർ തെറ്റുകാരെന്ന് തോന്നിയാൽ അസോസ്യേഷൻ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതും അവരെ കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്ന് നീക്കുന്നതും വേറെ ആൾക്കാരെ ചേർക്കുന്നതുമാകുന്നു.

23. അസോസ്യേഷനും കമ്മറ്റിയും രൂപംകൊണ്ടതിന് ശേഷം മെത്രാന്മാരെ യോജിപ്പിക്കാനുള്ള ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ ആയതിന് ശ്രമം തുടങ്ങണം.

24. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർക്കും, റസിഡണ്ട് സായിപ്പ് അവർകൾക്കും ഓരോ കോപ്പി നൽകണം. അസോസ്യേഷന് സർക്കാർ അംഗീകാരം നൽകുവാൻ അപേക്ഷിക്കണം.

25. അസോസ്യേഷൻ രൂപവത്ക്കരണം ആറു മാസത്തിനകം നടത്തണം. അതിന്റെ നടത്തിപ്പ് സംബന്ധമായ വ്യവസ്ഥകൾ തയ്യാറാക്കണം (നിയമാവലി).

26. പരുമല പഠിത്തവീടും പള്ളിയും പണിയാൻ ദ്രവ്യസഹായം നൽകിയ മാത്തനോടും അച്ചുകൂടം നിർമ്മിക്കാൻ സഹായിച്ചവരോടും മറ്റും അടുത്ത യോഗത്തിൽ കൃതജ്ഞത അറിയിക്കണം.

27. യോഗത്തിൽ മുഖ്യസ്ഥാനപതിയായ മാർ കൂറിലോസ് ബാവായോട് നന്ദിയറിയിക്കുന്നു.

പരുമല യോഗത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അവതരിപ്പിച്ച ഈ 27 പ്രമേയങ്ങൾ സൂക്ഷ്മപഠനം അർഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിലെ ഉൽപ്പതിഷ്ണുത്വം, ജനാധിപത്യബോധം, നിയമങ്ങളോടുള്ള ബഹുമാനം, വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങളിലുള്ള താല്പര്യം, ഭാഷാഭിമാനം, അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം, സാമൂഹ്യപരിഷ്ക്കരണം, ആസൂത്രണശൈലി, ദീർഘദൃഷ്ടി, വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ അപഗ്രഥനവൈഭവം, നേതൃത്വശേഷി, ദൈവാശ്രയം, സർഗവൈഭവം, ഐക്യദാഹം തുടങ്ങി ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ എല്ലാ മുഖങ്ങളും ഈ പ്രകടനപത്രികയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ പലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു തന്നെ നടപ്പിലായി. പലതും പിൻഗാമികളുടെ കാലത്ത് നടപ്പിലായി. ഒന്നേകാൽ നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇനിയും നടപ്പിലാക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്ന് കാണുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അന്ന് പ്രദർശിപ്പിച്ച ക്രാന്തദർശിത്വത്തെ എത്ര വാഴ്ത്തിയാലും മതിയാകുന്നില്ല. സമുദായത്തിന് ഒരു കേന്ദ്രീകൃതസംഘടന രൂപവത്ക്കരിക്കണമെന്ന ആശയം കേരളത്തിൽ ഇതാദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു സമുദായാധ്യക്ഷൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ ആകുന്നു. ഈ അസോസ്യേഷന്റെ രൂപവൽക്കരണം, ഘടന, ചുമതലകൾ, അവകാശങ്ങൾ എന്നിവ ഒരു പൂർവ്വമാതൃകയും ഇല്ലാതെ അദ്ദേഹം നിർവചനരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ആർക്കാണ് അവഗണിക്കാനാവുക? സ്വന്തം ജീവചരിത്രം സ്വന്തം കൺമുൻപിൽ വെച്ച് എം. പി. വർക്കി പിൽക്കാലത്തെഴുതിയപ്പോൾ പോലും പരുമല സമ്മേളനത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ അതിൽ വിട്ടുപോയത് ഈ ഗംഭീരമാനസൻ അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സ്വന്തം ചെയ്തികളുടെ മഹത്വം തമ്പേറടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല എന്നത് നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് സഭയുടെ ഒരു ഭരണഘടന തന്നെയാകുന്നു. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ വീക്ഷണത്തിന്റെ ദുഃസ്വാധീനം ഇതിൽ ഒട്ടും കാണുന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്തായും കമ്മറ്റിയും സഭയുടെ പൊതുഭരണത്തിൽ തുല്യപ്രാധാന്യത്തോടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പറ്റി ഇതിൽ കാണുന്ന ചില പരാമർശങ്ങൾ ഇന്നത്തെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നമുക്കു യോജിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ അന്ന് സഭ പുലർത്തിയ വിശ്വാസപ്രകാരമാണ് ആ പരാമർശങ്ങളെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. പിൽക്കാലത്ത് വി. ജെ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മൽപാൻ മതോപദേശസാരം എഴുതിയപ്പോൾ പോലും മലങ്കരയുടെ പൗരോഹിത്യപരമായ പരമ മേലധികാരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാണ് എന്ന് പ്രമാണമെഴുതിയത് നമുക്ക് മറക്കുവാൻ വയ്യല്ലോ. 1912-ന് ശേഷം മാത്രമേ നമുക്ക് വ്യത്യസ്തമായി

ചിന്തിക്കുവാനും പറയുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു എന്ന് ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാർ ഓർക്കാത്തതിൽ സഹതപിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് തീക്കപ്പലിൽ മൂന്നാം ക്ലാസ്സ് ടിക്കറ്റെടുത്ത് ബോംബെ മാർഗ്ഗം മർദ്ദീനിലേക്കു പോയതിന്റെ കയ്പുള്ള കഥകൾ പറയവേ, അദ്ദേഹത്തിന് കൊച്ചിയിൽ നിന്നോ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നോ വിമാനമാർഗ്ഗം പോകാമായിരുന്നല്ലോ എന്ന് ഒരു വൈദികൻ പ്രതിവചിച്ച രസകരമായ സംഭവം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. ശാസ്ത്രബോധമില്ലാത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ചരിത്രബോധമില്ലാത്ത ചരിത്രകാരന്മാരും നമ്മുടെ ഇടയിൽ വേണ്ടുവോളമുണ്ട്.

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയങ്ങളോട് യോഗം പ്രതികരിച്ചതെങ്ങനെയെന്നും കൂടെ ഇവിടെ സംക്ഷേപിക്കാം. വാർദ്ധക്യവും രോഗവും നിമിത്തം യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് സ്ഥലംവിട്ടതിനാൽ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ (മാർ കൂറിലോസിന്റെ സഹോദരൻ) ആധ്യക്ഷം വഹിക്കണമെന്ന് കുന്നംകുളം ഐപ്പൂരു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് യോഗം അംഗീകരിച്ചു. കോനാട്ട് ഗീവർഗ്ഗീസ് മൽപാൻ, പനക്കൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ, എളന്തുരുത്തിൽ ഫിലിപ്പോസ് കത്തനാർ, വെളിയത്ത് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ എന്നിങ്ങനെ 4 വൈദികരെയും പനക്കൽ ഐപ്പൂരു, മൽക്കി മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ, കല്ലറക്കൽ കോര, കുന്നുംപുറത്ത് കോര കുര്യൻ, അറക്കൽ പറമ്പിൽ യാക്കോബ്, ചിറക്കടവിൽ കൊച്ചുകോരുള, കളപ്പുരക്കൽ യാക്കോബ്, പുത്തൻവീട്ടിൽ കൊച്ചുകോശി, പുത്തുപ്പള്ളി ഗീവർഗ്ഗീസ് എന്നീ 9 അവൈദികരെയും കമ്മറ്റിക്കാരായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. കുന്നുംപുറത്ത് കോര കുരിയനെ സെക്രട്ടറിയായും ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ സുറിയാനി സെക്രട്ടറിയായും നിശ്ചയിച്ചു. മുതൽപിടിയായി ഒരാളിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ വടക്കൻ ഭാഗങ്ങളിലേക്കു പനക്കൽ അയിപ്പൂരുവിനെയും പനക്കൽ യാക്കോബ് കത്തനാരെയും അങ്കമാലി മുതൽ മുളക്കുളം വരെ കല്ലറക്കൽ കോരയെയും വെളിയത്തു കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പായെയും മുളക്കുളം മുതൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി വരെ ചിറക്കടവിൽ കൊച്ചു കോരുളയെയും എറികാട്ട് മാത്തുവിനെയും അതിന് തെക്കോട്ടേയ്ക്ക് എലഞ്ഞിക്കൽ യാക്കോബിനെയും പുത്തൻവീട്ടിൽ കോശിക്കൊച്ചുകോരയെയും പുത്തുപ്പള്ളി ഗീവർഗ്ഗീസിനെയും നിശ്ചയിച്ചു. കമ്മറ്റിക്കാരുടെ യോഗം ചേരുന്നതുവരെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയിക്കുവാനും എഴുതി അറിയിച്ച് സമ്മതം വരുത്തി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് സർവസമ്മതമായി തീരുമാനിച്ച് മാർ കൂറിലോസും പള്ളിക്കാരും ഒപ്പിട്ട് യോഗം പിരിഞ്ഞു.

യോഗത്തിൽ വായിക്കപ്പെട്ട പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായുടെ കല്പനയുടെ പ്രസക്തഭാഗം. "..... മലയാളത്തിന്റെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേലും..... ആവസിക്കുമാറാകട്ടെ........ ഇതുവരെയും നമ്മുടെ എഴുത്തുകളുടെ മറുപടി നിങ്ങൾ അയച്ചിട്ടില്ല. ഒരു സമൂഹം കൂടുന്നു എന്നും മറ്റും കമ്പിത്തപാൽ മാർഗ്ഗം അറിയപ്പെടുത്തിയതേയുള്ളൂ. എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, മാത്യൂസ് എന്നവൻ നമുക്കുമുമ്പേ ഭരിച്ചുവന്ന പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാമാരാൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു. ഇപ്പോൾ നാം രണ്ടാമതും അവനെയും ശ്ലീഹന്മാരുടെയും ബാവാമാരുടെയും നിയമത്തിന് വിരോധമായി മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ നാമത്തിൽ അവൻ പേരുമാറ്റി വിളിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു മനുഷ്യരെയും നാം ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനിമേലാൽ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ നിന്ന് അവരെ ആട്ടിക്കളയണം. എന്തെന്നാൽ മാത്യൂസും ആ രണ്ടു മനുഷ്യരും മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ യാതൊരു ക്രമത്തിലും പെരുമാറുവാൻ ദൈവത്താൽ അധികാരം അവർക്കില്ല. .... എന്ന് 1873 മീനം 11-നു ഓമ്മീദ് പട്ടണത്തിൽ നിന്നും."[20]

അക്കാലത്ത് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെപ്പറ്റി മലങ്കരയിലുള്ള ബോധ്യം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുമെന്നതിനാൽ, വെട്ടിക്കൽ ദയറാ പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാൻ എല്ലാ പള്ളിക്കാർക്കും അയച്ച അഭ്യർത്ഥനയുടെ ആദ്യഭാഗം മാത്രം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: "അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിങ്കൽ ഇന്ന് നമുക്ക് വാണിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമുള്ളവനും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവനും ആയ മൂന്നാമത്തെ പത്രോസ് എന്ന മാറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കല്പനയാൽ മലയാളത്തിൽ ഇന്ന് നമ്മെ ഭരിച്ച് വരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ടവരും പുണ്യപ്പെട്ടവരുമായ മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയ നമുക്കുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ അനുവാദത്താൽ വെട്ടിയ്ക്കൽ പള്ളിയിൽ ഇരിക്കും ശക്തിക്ഷയപ്പെട്ടവനും പാപിയുമായ ദയറായ ഗീവറുഗീസ് - കണ്ടനാട് പള്ളി എടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട സത്യക്രിസ്ത്യാനികളായ ചെറിയവരും വലിയവരും ആയ എല്ലാവരിൽ നിന്നും ഭാഗ്യം നിറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കന്യാസ്ത്രീ മർത്തമറിയാം നമുക്കുള്ള അമ്മയുടെ തിരുനാമത്താൽ യാചിച്ച് എരക്കുന്നത്. .... എന്ന് മശിഹാകാലം 1873-ന് കൊല്ലം 1049 ധനുമാസം 28-നു വെട്ടിക്കൽ പള്ളിയിൽ നിന്ന്."[21]

കുന്നത്തുനാട് താലൂക്കിൽ പള്ളിക്കര പള്ളി പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ ആദ്യകാലം മുതലേ എതിർക്കുകയും യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് വിധേയത്വം പ്രാപിക്കുന്ന ഒരു രജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടിയും ഈ ഇടവക നൽകിയിരുന്നു. പിന്നീടുണ്ടായ ഒരു തർക്കത്തെത്തുടർന്ന് ഇടവകയിലൊരു വിഭാഗം അത്താനാസ്യോസിനെ പള്ളിക്കര പള്ളിയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം ക്ഷണത്തിൽ ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും

ചെയ്തു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് ഇത് സംഭവിച്ചത്. സമാധാനപ്രിയനായ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ സമാധാനലംഘനം ഒഴിവാക്കുവാൻ കൊച്ചിയിലേക്ക് മാറുകയും ചേർത്തല പേഷ്കാർക്ക് പരാതി നൽകുകയും ചെയ്തു. പേഷ്ക്കാർ നൽകിയ നിരോധനാജ്ഞ കൈപ്പറ്റുന്നതിന് മുമ്പ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദീവന്നാസ്യോസ് ഉടനെ മജിസ്ട്രേറ്റിന് ഒരു ഹർജി നൽകി: "..... പള്ളിയുടെ മേലധികാരി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണെന്നും മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ പ്രവേശനം ന്യായരഹിതമാണെന്നും പള്ളിയും സ്വത്തുക്കളും കീഴ്നടപ്പും റജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടി നിശ്ചയവുംപ്രകാരം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കക്ഷിയുടെയും അധീനതയിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാണെന്നും വിധിയുണ്ടായി." ഇതിനെതിരെ അത്താനാസ്യോസിന്റെ പക്ഷക്കാർ കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകിയത് തള്ളിപ്പോയി. ആഘോഷമായി പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച് ഒരു കൊല്ലത്തോളം അവിടെ താമസിച്ച് കേസ് നടത്തിയ അത്താനാസ്യോസ് കേസുകളിൽ പാടേ പരാജയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് ആരും അറിയാതെ ഒരു രാത്രിയിൽ പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ നിന്നും അപ്രത്യക്ഷനായിക്കഴിഞ്ഞു. മാർ അത്താനാസ്യോസിനെതിരായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആദ്യമായി ഒരു നിയമയുദ്ധത്തിൽ പൂർണ്ണവിജയം നേടിയത് പള്ളിക്കര വ്യവഹാരത്തിലാണ്. ഈ വിജയവും പരുമല സമ്മേളനവും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ആത്മവിശ്വാസത്തെ അല്പമൊന്നുമല്ല വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. എട്ടു വർഷം മലങ്കരസഭയിലെ ഓരോ പള്ളികളിലും സന്ദർശനം നടത്തി അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ മാർ കൂറിലോസിന്റെ ഉപരോധങ്ങളെ അതിജീവിച്ചതിന്റെ വിജയപ്രഖ്യാപനമാണ് പരുമല സുന്നഹദോസിന്റെ ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനങ്ങൾ. നയതന്ത്രജ്ഞതയും നിയമമർമ്മജ്ഞതയും കർമ്മകുശലതയും സഭാസ്നേഹവും ഏകത്ര സമ്മേളിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു പള്ളിക്കര പള്ളിക്കേസിലെ വിജയം. ഈ 8 വർഷങ്ങളിലായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പരുമല സെമിനാരിപള്ളി ഉൾപ്പെടെ കരുവാറ്റ, കാട്ടൂർ, അയിരൂർ, പുത്തൻകാവ്, ഓണക്കൂർ, ചേലാട്ട്, കണ്ണ്യാട്ടുനിരപ്പ്, മഴുവന്നൂർ, നെല്ലിക്കൽ, മാറാട്ടിൽ, കുണ്ടറ, കൊടശ്ശനാട്, വേങ്ങൂർ, മഞ്ഞപ്ര, അല്ലപ്രാ, തിരുവാങ്കുളം, ചാലിശ്ശേരി എന്നിവിടങ്ങളിലായി 18 ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. അജപാലകന്റെ മികവും അനുരഞ്ജകന്റെ തികവും സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിച്ച ഒരു രാജർഷിയെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൽ മലങ്കരസഭ കൺകുളിർക്കേ കണ്ട് അഭിമാനകഞ്ചുകിതയായി.

1. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (കൈയെഴുത്തുപ്രതി), 433.1

* ഈ ഹർജിയുടെ പൂർണ്ണരൂപത്തിന് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി 415 മുത

ലുള്ള പുറങ്ങൾ കാണുക.
* എം. പി. വർക്കി, പുറം 111-115.
2. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 432-442.
3. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 446-448.
4. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 465.
* അനുബന്ധം കാണുക.
5. എം. പി. വർക്കി, പു. 113, 114.
6. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 468.
7. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 472.
8. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 536.
9. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ.* നവീകരണം. അറിയപ്പെടാത്ത ചില ഏടുകൾ, പുറം 237-268.
10. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 544-550.
11. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 560-568.
12. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 581-583.
13. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 588.
14. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 640-641.
15. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 640-648.
16. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 650.
17. എം. പി. വർക്കി, പു. 114, 115.
18. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 658-662, എം. പി. വർക്കി, പു. 115.
19. പി. വി. മാത്യു, *കേരളത്തിലെ നസ്രാണികൾ*, വാല്യം 3, പു. 90.
20. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 664-706.
21. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 738.

അദ്ധ്യായം 4

മലങ്കരയിൽ സന്ദർശനം നടത്തിയ ആദ്യത്തെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്

1874 ചിങ്ങം 20-നു യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് നിര്യാതനായി. അന്നു തന്നെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വിവരം ഒരു കൽപന മുഖേന എല്ലാ പള്ളികളെയും അറിയിച്ചു. ചിങ്ങം 22-നു അദ്ദേഹത്തെ മുളന്തുരുത്തിയിൽ കബറടക്കി. കബറടക്കത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പായി നഗരികാണിക്കൽ കഴിഞ്ഞശേഷം "വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും മോതിരവും, പാത്രിയർക്കീസ് നിന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അധികാരങ്ങളും ഞാൻ ഏറ്റിരിക്കുന്നു" എന്നും എന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ മേഞ്ഞുനടത്തിക്കൊള്ളുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. മാർ കൂറിലോസിന്റെ സർവസമ്പാദ്യങ്ങളും സഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ കയ്യടക്കുകയും അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷ് കൊച്ചിയിലേക്കു യാത്രയാവുകയും അത് പിന്നീട് ഒരു വ്യവഹാരത്തിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. നവീകരണവിരുദ്ധ ക്യാമ്പിൽ ക്രമേണ രംഗം ശാന്തമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് കൂറിലോസിനെ ശാസിച്ചത് മുതൽ ക്യാമ്പ് ശാന്തമാകാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും മാർ കൂറിലോസിന്റെ നിര്യാണത്തോടെയാണ് പ്രശ്നങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി അവസാനിച്ചത്.

പരുമല സമ്മേളനപ്രകാരം മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ കാണുവാൻ ഡപ്യൂട്ടേഷൻ പോയോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. മാർ കൂറിലോസിന്റെ രോഗശയ്യയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വന്ന അത്താനാസ്യോസിന്, കൂറിലോസ് ഉപദേശം നൽകിയിട്ടും അത് നിരാകരിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ആശയം ഉപേക്ഷിച്ചതാകാം. ശ്രീ. വർക്കി എഴുതുന്നു: സുറിയാനിക്കാരുടെ മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നതും മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ അന്യായമായി അനുകൂലിക്കുന്നതുമായ തിരുവെഴുത്തു വിളംബരത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മുടക്കിയ കല്പനയെ ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനും ബാവായുടെ ആഗമനം കൊണ്ടേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് കണ്ട് അവിടുന്ന് മലയാളത്തേക്ക് പുറപ്പെടണമെന്ന് നമ്മുടെ കഥാനായകൻ മുഖാന്തിരം മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ സമർപ്പിച്ച ഹർജി യുക്തിയുക്തമെന്ന് ബാവായ്ക്ക് ബോധ്യമായി."[1]

74-ാം വയസ്സിൽ പാത്രിയർക്കീസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ചെന്ന്

തുർക്കി സുൽത്താനെ കണ്ട് ലണ്ടനിലേക്കു പോയി. അവിടെനിന്ന് അയച്ച കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിനായി നാം ഇവിടെ വന്നുചേർന്നു. നമുക്കും കൂടെ ഉള്ളവർക്കും ചിലവിന് ചുരുക്കമായി തീർന്നിരിക്കുകയാൽ ആയതിന് 500 പവൻ ഉടനെ ഇവിടെ എത്തിക്കണം."[2] അതിനുശേഷം മറ്റൊരു കമ്പി: "കൊച്ചിയിലെ യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരുടെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് യൗസേപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ ഹർജികളും മറ്റും വന്നുചേരുന്നതിനായി നാം കാത്തിരിക്കുന്നു." രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും മെത്രാച്ചന് കമ്പി വന്നു. "കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പണം ചെലവായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. പള്ളികളിൽ നിന്ന് 500 പവൻ പിരിച്ച് ലണ്ടനിൽ കിട്ടത്തക്കവിധം കമ്പിത്തപാൽ മാർഗ്ഗം എത്തിക്കണം."[3] 1874 തുലാം 23-ന് ഇക്കാര്യം കാണിച്ച് മെത്രാച്ചൻ എല്ലാ പള്ളികൾക്കും കല്പന അയച്ചുവെങ്കിലും അതിന്റെ പിരിവ് വൈകുമെന്ന് കണ്ട് 1000 രൂപാ പെട്ടെന്ന് മെത്രാച്ചൻ അയച്ചുകൊടുത്തു. ആയത് 500 രൂപ കുന്നംകുളം പനക്കൽ മാത്തുവും കോട്ടയം കുന്നുംപുറത്തു കുരിയൻ റൈട്ടറും കൂടിയും 75 രൂപ തെക്കൻ പറവൂർ പള്ളിക്കാരും 150 രൂപ മുളന്തുരുത്തി പള്ളിക്കാരും 35 രൂപ മാന്തുരുത്തേൽ പള്ളിക്കാരും നൽകിയതും ശേഷം 240 രൂപ മെത്രാച്ചന്റെ സ്വന്തവും ആയിരുന്നു. വീണ്ടും സംഖ്യ അയക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നതുകൊണ്ട് ചിലരെ ജാമ്യം നിർത്തി പത്തു ദിവസത്തെ അവധിക്കു ഹുണ്ടികക്കാരിൽ നിന്ന് 2300 രൂപ കടം വാങ്ങി ലണ്ടനിലേക്കയച്ചു. 1874 വൃശ്ചികം 1-നും ധനുമാസം 6-നും 7-നും മകരം 1-നും കുംഭമാസം 4-നും കുംഭം 12-നും മീനം 3-നും മേടം 9-നും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ കേരളത്തിലേക്കു വരുവാൻ ചെയ്യുന്ന സന്നാഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും പണം ആവശ്യപ്പെട്ടും മറ്റും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും മക്കുദിശായ്ക്കും മറ്റും അയച്ച കത്തുകളുടെയും കമ്പികളുടെയും സാരം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്നുണ്ട് (പുറം 836-880). രണ്ടു തവണയായി അഞ്ഞൂറ് പവൻ ലണ്ടനിലേക്കു അയച്ചതായി ശ്രീ. വർക്കി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (പു. 121).

(1875) ഇടവം 9-ന് ബാവാ ബോംബെയിലെത്തിയ വിവരം മക്കുദിശാ നിരണത്ത് പള്ളിയിലുണ്ടായിരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ അറിയിച്ചു. "പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഇതുവരെ എന്റെ പേർക്കു യാതൊരു എഴുത്തുകളും എഴുതാതെ ഇരിക്കുന്ന സമയം ഞാൻ വരുന്നില്ല എന്നും എന്നെ അറിയിച്ചാൽ ഞാൻ വന്ന് കല്പന പോലെ കേട്ടുകൊള്ളാമെന്നും....." അദ്ദേഹം പറഞ്ഞയച്ചു (ഗ്രന്ഥവരി, പു. 990). കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെ കർത്താവ് കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി, മാർ കൂറിലോസ് അന്തരിച്ചതോടെ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനോട് അനുഭാവമുള്ളവനായി എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി മെത്രാച്ചനുമായി

ബന്ധപ്പെട്ട് പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ വെറുക്കാതിരിക്കുവാൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേലുമൊന്നിച്ച് ചില ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയതായും ഗ്രന്ഥ വരി വ്യക്തമാക്കുന്നത് കാണുക:

"ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മദ്രാസിൽ നിന്ന് മക്കുദിശായുടെ എഴുത്ത് എനിക്കു വന്നതിൽ 18-നു തിങ്കളാഴ്ച മദ്രാസിൽ എത്തി ... പാത്രിയർ ക്കീസ് ബാവായെ കണ്ടു എന്നും മത്തിയാസ് (അത്താനാസ്യോസ്) മന സ്താപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് സൊരുമിച്ച് വരാഞ്ഞു എന്നും മറ്റും കല്പിച്ചാറെ ഭയം നിമിത്തം വന്നില്ലെന്നും മറ്റും അറിയി ച്ചാറെ, മനസ്താപം പൂർണ്ണമാകുന്നുവെങ്കിൽ എന്തിന് ഭയപ്പെടുന്നു എന്നും പിഴക്കാത്ത ദാസനും ക്ഷമിക്കാത്ത യജമാനനും ഇല്ലെന്നും നമ്മുടെ ജാതിയിൽ നിന്ന് ഒരുത്തനും നശിച്ചുപോകുവാൻ നമുക്ക് മന സ്സില്ലെന്നും മറ്റും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരവും മറ്റും എഴുതി വരികയാൽ ഉടനെ തിരുമുമ്പാകെ വന്നുചേരണമെന്നും മറ്റും മക്കുദിശായുടെ എഴുത്ത് പതിച്ച് തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് പാലക്കുന്നത്തു അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പേർക്ക് ഉടനെ ഞാൻ എഴുതി അയച്ചു."[4]

പാത്രിയർക്കീസ് സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നുവെന്നും ദ്രവ്യാഗ്രഹി അല്ലാ യിരുന്നുവെന്നും വെള്ളപൂശാൻ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില പ്രസ്താ വനകൾ ഒരു "സത്യസന്ധമായ" ചരിത്രത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത് കാണുക:

".... പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1800 രൂപായും കുര്യനും ഐപ്പൂരും 3000 രൂപായും കടം വാങ്ങിയിരുന്നു (ശീമക്കാരായ പിതാക്ക ന്മാർ, പു. 130). അതിനുംപുറമേ ആറു മാസത്തെ ഇംഗ്ലണ്ടു വാസം, ഇംഗ്ല ണ്ടിൽ നിന്ന് ഇവിടേക്കുള്ള യാത്രാച്ചെലവ് ഇതൊന്നും മലങ്കരസഭ കൊടു ത്തതായി ഒരു രേഖയും കണ്ടിട്ടില്ല."[5]

കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി കണിയാമ്പറമ്പിലച്ചൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നത് ക്ഷന്ത വ്യമാണ്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥസൂചിയിൽ കാണിച്ച ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ 'മലങ്കര നസ്രാണികളും', വർക്കിയുടെ 'ജോസഫ് ദീവന്നാ സ്യോസും' വായിച്ചില്ലാ എങ്കിൽ അതു അക്ഷന്തവ്യം തന്നെയാണ്. പാറേട്ടും (*മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്*, പു. 156) എം. പി. വർക്കിയും ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസിന് അഞ്ഞൂറ് പവൻ അയച്ചുകൊടുത്തു എന്ന് അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടവരാതെ രേഖപ്പെടുത്തിയി രിക്കേ യാതൊരു രേഖയും കണ്ടിട്ടില്ല എന്ന് എഴുതിയ വെരി. റവ. കോറിയുടെ സത്യസന്ധതയെ സംശയിക്കാതിരിക്കുന്നതെ ങ്ങനെ? കണ്ടനാടു ഗ്രന്ഥവരിയിൽ പണമയയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട്

പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കത്തുകളും കമ്പികളും പണപ്പിരിവിന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പള്ളികൾക്കയച്ച ഹ്രസ്വവും ദീർഘവുമായ കല്പനകളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അയച്ച രൂപ ആരിൽ നിന്നെല്ലാം ശേഖരിച്ചു എന്നും കടം വാങ്ങി എന്നും കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി വിശദമായി നമ്മെ അറിയിച്ച സ്ഥിതിയ്ക്ക് ബഹു. കോറി ഇനിയെങ്കിലും ചരിത്രമെഴുതുന്നതിന് മുമ്പ് സമകാല രേഖകൾ പരിശോധിക്കുമെന്ന് ന്യായമായും നമുക്കു കരുതാം. പത്രോസ് തൃതീയനിൽ നിന്ന് ചിലർ കടം വാങ്ങിയ കാര്യം 175 കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷം എഴുതപ്പെട്ട ശീമക്കാരായ പിതാക്കന്മാർ എഴുതിയ ശീമക്കാരൻ പൗലൂസ് റമ്പാച്ചന് ഏതു രേഖയെ അവലംബമാക്കിയാണ് പറയാൻ കഴിഞ്ഞതെന്ന് ബഹു. കോറി പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കോറിയുടെ ആ പ്രസ്താവന ഒന്ന് പരിശോധിക്കുക എങ്കിലും ചെയ്യാമായിരുന്നു. കോറിയുടെ പ്രസ്താവന ബോധപൂർവ്വമായ സത്യനിഷേധമാണെന്ന് അനിഷേധ്യമായി തെളിയിക്കുന്ന ഒരു രേഖ ഈയിടെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ബഹു. ആത്തുങ്കൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ഗവേഷണബുദ്ധ്യാ എഴുതിയ കുറുപ്പമ്പടിപള്ളിയുടെ ചരിത്രം ആണ് ആ രേഖ. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ശീർഷലേഖ്യം എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ബഹുമാനപ്പെട്ട കണിയാമ്പറമ്പിലച്ചൻ ആണ്. ആത്തുങ്കലച്ചന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥം സത്യസന്ധമാണെന്ന് അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധിക്കുക:

"…. ബാവായുടെ (പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ) മലങ്കരയിലേക്കുള്ള യാത്രചിലവിനായി ഈ പള്ളിയിൽ നിന്നും (കുറുപ്പമ്പടി) 708 3/4 രൂപ, 10 പുത്തൻ, 1535 ചക്രവും ഈ പള്ളി ഇടവകജനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിരിവിട്ടെടുത്തു 241 7/8 രൂപാ, 109 പുത്തൻ 684 ചക്രവും കൊടുത്തു" (പു. 172). ബാവായുടെ വരവ് സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും യാത്രാച്ചെലവ് അയച്ചുകൊടുത്തതായി രേഖ കണ്ടിട്ടില്ല എന്ന കോറിയുടെ മുൻ പ്രസ്താവനയും കോറിയുടെ സാക്ഷ്യപത്രത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആത്തുങ്കൽ കോറിയുടെ വിവരണവും താരതമ്യപ്പെടുത്തി കണിയാമ്പറമ്പിൽ കോറിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ സത്യസന്ധത വായനക്കാർ വിലയിരുത്തട്ടെ.

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വരവ് രാജകീയ പരിവേഷം ചാർത്തി ചരിത്രകാരന്മാർ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതത്രയും പരമാർത്ഥം തന്നെ. പക്ഷേ, അതിമഹത്തായ ഒരു ദൗത്യം നിർവഹിക്കുവാൻ വേണ്ട ആസൂത്രണവും സജ്ജീകരണവും ആ യാത്രയിലുണ്ടാവണമെന്ന് ആ യാത്രയുടെ പ്രധാന സൂത്രധാരനും ആതിഥേയനുമായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് നിർബന്ധമായിരുന്നു. തന്മൂലം മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ സാധിക്കുവാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ അതിഥിയെ നേരത്തെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചും ഇരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടിന് നവീകരണശ്രമ

ങ്ങൾ മൂലം ഇഷ്ടനായ, അത്താനാസ്യോസിനെ ഫലപ്രദമായി നേരിട ണമെങ്കിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരിന്റെ അനുഗ്രഹം അനിവാര്യമായിരുന്ന തിനാൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അപേക്ഷകൾക്കു പാത്രിയർക്കീസ് ഇപ്രകാരം എഴുതി “ഇവിടെ നിന്നും നമുക്കു ലഭിക്കാനുള്ളതൊക്കെയും കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.”[6] ഈ കത്ത് 1875 മേടം 9-നു പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാ ച്ചനും മക്കുദിശായ്ക്കും ലഭിച്ചു. ഇടവം 10-നു ബാവാ ബോംബെയി ലെത്തി. മെത്രാച്ചൻ വിവരം പള്ളിക്കാരെ അറിയിച്ചശേഷം ഉടനെ ബോംബെയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. പൂനയ്ക്കു സമീപമുള്ള ഒരു സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ ബോംബെയിൽ നിന്ന് അവിടെ വന്ന വണ്ടിയിൽ ബാവായും പരിവാരങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന് യദൃച്ഛയാ മനസ്സിലായി. .... അവിടെ നിന്നു മദിരാശിക്കു വണ്ടി കേറുന്നതിന് മുമ്പായി മദിരാശിയിൽ ഒരു ബംഗ്ലാവ് തയ്യാറാക്കുവാൻ അന്നവിടെ ബാരിസ്റ്റർ ആയിരുന്ന ടി. സി. പുന്നൂസിന് മെത്രാച്ചൻ കമ്പി അടിച്ചു. ഗവർണർ സായിപ്പിനെ കാണുക യാണ് മദ്രാസ് യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ സായിപ്പ് ഊട്ടി യിലാണെന്നറിഞ്ഞ് അങ്ങോട്ട് തിരിച്ചു. അന്ന് മേട്ടുപ്പാളയം വരെ മാത്രമേ തീവണ്ടിയുള്ളൂ. പരിവാരങ്ങളെ അവിടെ താമസിക്കാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു ബാവായെയും കുന്നംകുളങ്ങരക്കാരൻ റൈട്ടർ ഇയ്യാക്കു എന്ന ആളെയും കൂട്ടി മല കയറുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരു വക കൊട്ടയ്ക്ക് താങ്ങുവെച്ച് കെട്ടി ആളുകൾ ചുമക്കുന്ന ഒരു തരം വാഹനമേ അന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരു ന്നുള്ളു. ഇതിൽ ഇരിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു ചില്ലറയല്ലായിരുന്നു. എല്ലാ വരും വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ഈ വഴിയാത്രയിൽ വെച്ചാണ് ഇദംപ്രദമ മായി പിലാക്കം (ചക്ക) കാണുന്നതിനും ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും ബാവായ്ക്കു സംഗതി ആയത്. വൈകുന്നേരം 4 1/2 മണിക്ക് കുന്നൂരിൽ എത്തി. അവിടെ നിന്ന് ഗവർണ്ണർ താമസിക്കുന്ന ഊട്ടിയിലേക്കു 10 നാഴിക ദൂര മുണ്ട് (16 കി.മീ.). ... പിറ്റേദിവസം കാലത്ത് പുറപ്പെട്ടാൽ മതിയെന്ന മെത്രാച്ചന്റെ അഭിപ്രായവും മറ്റും ബാവാ നിരസിച്ചു. ഇരട്ടക്കുതിരവണ്ടി അന്വേഷിച്ച് കൊണ്ടുവന്ന് 5 മണിക്ക് പുറപ്പെട്ടു. യാത്ര ദുർഘടം. 8 1/2 മണിക്കു മലമുകളിൽ എത്തി. അതി ദുസ്സഹമായ ശൈത്യം. അന്നു രാത്രി 25 രൂപ വാടക കൊടുത്തു ഒരു ഹോട്ടൽ മുറിയിൽ കഴിഞ്ഞു. മൂന്നാം ദിവസം ഗവർണർ വില്യം റോബിൻസൺ സായിപ്പിനെ കണ്ടു. മെത്രാ ച്ചൻ ദ്വിഭാഷിയായി വർത്തിച്ചു. സായ്പ് ബാവായോട് ഭക്ത്യാദരവുക ളോടെ സംസാരിക്കുകയും പെരുമാറുകയും ചെയ്തു. സായിപ്പിന്റെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെത്തുടർന്ന് ബാവാ സായിപ്പിന്റെ ആഥിത്യം സ്വീകരിച്ചു. ഗവർണറുടെ ഡോക്ടർ താമസിച്ചിരുന്ന ബംഗ്ലാവ് അതിഥികൾക്കു നൽകി. ക്രമേണ സൗഹൃദം വളർന്നു. ഒടുവിൽ സന്ദർ ശനദൗത്യം പാത്രിയർക്കീസ് വെളിപ്പെടുത്തി. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് എല്ലാം ന്യായമായി തീരുമാനിക്കുവാനുള്ള എഴുത്തുകുത്തുകൾ

നടത്താമെന്ന് ബാവായോട് ഗവർണർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. തിരിച്ച് മേട്ടുപ്പാളയത്തെത്തി പരിവാരങ്ങളുമൊന്നിച്ച് കുന്നംകുളത്തിന് കമ്പിയടിച്ച് ചെറുവണ്ണൂർക്ക് തീവണ്ടി കയറി. അവിടെ ആർത്താറ്റ്, പഴഞ്ഞി, ചാലിശ്ശേരി മുതലായ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് ആയിരംപേരോളം പേർ കുരുത്തോലകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് കാത്തുനിന്നിരുന്നു. ബാവായ്ക്കു സന്തോഷമായി. 1050 (1875) ഇടവം 28-നു കുന്നംകുളം പള്ളിയിലെത്തി (29-നു വ്യാഴാഴ്ചയെന്ന് ഗ്രന്ഥവരി). ആദ്യത്തെ അറിയിപ്പ് അനുസരിച്ച് കൊച്ചിയിൽ കാത്തുനിന്നവർ നിരാശരായി മടങ്ങിപ്പോയി. മെത്രാച്ചന്റെ കമ്പിസന്ദേശപ്രകാരം വെട്ടിക്കലിൽ നിന്ന് ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചനും പാമ്പാക്കുട മല്പാനും മറ്റും കുന്നംകുളത്തു ചെന്നു. അല്പമുണ്ടായിരുന്ന അസുഖം മാറിയപ്പോൾ മിഥുനം 5-നു വ്യാഴാഴ്ച കുന്നംകുളത്തു ചെറളയം പള്ളിയിൽ വച്ച് കോനാട്ട് ഗീവർഗ്ഗീസ് മല്പാന് റമ്പാൻസ്ഥാനം നൽകി. 8-നു ഞായറാഴ്ച കുർബ്ബാനയ്ക്കു ശേഷം (അതൊരു പെന്തിക്കോസ്തി ഞായർ ആണെന്ന് പഴമക്കാർ പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട് - ലേഖകൻ) കൊച്ചിയ്ക്കു യാത്രയായി. ഇതിനിടയിൽ മദ്രാസിൽ നിന്നും ഗവർണ്ണറുടെ കമ്പി സന്ദേശം ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചു. അതിൽ പാത്രിയർക്കീസിനെ സർക്കാർ ബഹുമാനിക്കണമെന്നും കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നു (ദ്വിഭാഷിയായ മെത്രാച്ചൻ സന്ദർശനവേളയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച നയതന്ത്രജ്ഞതയും ബാവായുടെ വ്യക്തിത്വമാഹാത്മ്യവും ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്).

കൊച്ചിയിലെ സ്വീകരണം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുംപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: "...... തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ഉള്ള മണ്ടപത്തും വാതിൽ തോറും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് മലയാളത്തിൽ വരുന്നതിനാൽ ഏത് അതിർത്തികളിലെങ്കിലും വരുന്നു എന്ന് അറിയപ്പെട്ടാൽ പോലീസുകാർ മുതലായവർ ഹാജരായി ബഹുമാനിക്കുന്നത് തന്നെയല്ലാ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്ന് ദിവാൻജിമാർ കല്പന അയച്ചു. കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കായി ദിവാൻജിയുടെ ബോട്ടും ഒരു വെള്ളിവില്ലക്കാരനെയും അയച്ചു. ആചാരവെടി മുഴക്കുവാൻ പീരങ്കികൾ തയ്യാറാക്കി. പള്ളിക്കാർ 20-ൽ അധികം തഴക്കുടയും പതിനഞ്ചിൽ അധികം മുത്തുക്കുടയും കൊടികളും 2 പൊൻകുരിശും 14 വെള്ളിക്കുരിശും കരുതിയിരുന്നു. 200-ൽ അധികം പട്ടക്കാരും എണ്ണമില്ലാത്ത ഏറിയ ജനക്കൂട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പട്ടക്കാർ മെഴുകുതിരി കത്തിച്ച് 2 നിരയായി നടന്നു. ബാവായ്ക്കു കുതിരവണ്ടിയും മെത്രാച്ചന്മാർക്ക് മേനാവുകളും ഹാജരാക്കിയിരുന്നു. സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ശിപായികളും കടവിൽ ഹാജരായി. ആചാരവെടി മുഴങ്ങിയപ്പോൾ കൊച്ചിക്കോട്ടയും സമീപമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും ഇളകിപ്പോയി. വാദ്യങ്ങളോടുകൂടി പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ ബംഗ്ലാവിലേക്ക് ബാവായെ ആനയിച്ചു. മിഥുനം

10-നു കൊച്ചിയിലെത്തിയ ശേഷം ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് പള്ളിക്കാർ ബാവായ്ക്കു നൽകിയ അപേക്ഷയിൽ ബാവാ ഒരു സുന്നഹദോസ് കൂടി ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കും മറ്റും ക്രമീകരണം ഉണ്ടാക്കി ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും മറ്റും എഴുതിയിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തുപോയി മഹാരാജാവിനെ കാണുവാൻ ഉടൻ ഒരു യാത്ര ആവശ്യമാകയാൽ അതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളിലേക്കു മെത്രാച്ചന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു. മിഥുനം 12-നു എല്ലാ പള്ളിക്കാർക്കും കല്പന അയച്ചു." പണപ്പിരിവിന് മെത്രാച്ചൻ കല്പന അയച്ചതിൽ ബാവാ അസംതൃപ്തി ഭാവിച്ചു. താൻ പണക്കൊതിയനല്ല എന്ന് വിലയിരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു അത് (അതേ പാത്രിയർക്കീസ് പിന്നീട് മൂറോൻ കൊടുത്തതിന്റെ പ്രതിഫലമായി പണം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് പള്ളികൾക്ക് കൽപന അയയ്ക്കുകയും റിശീസാ കിട്ടിയില്ല എന്ന് ആവർത്തിച്ച് പരാതിപ്പെടുകയും പണം തന്നില്ലെന്ന് മെത്രാച്ചനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കല്പനകൾ ഇറക്കുകയും ചെയ്തത് നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയില്ല). 15-നു ബാവാ മട്ടാഞ്ചേരി ഇരുമീശോ പള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. മിഥുനം 17-നു (ചൊവ്വ) ബാവാ എല്ലാ പള്ളിക്കാർക്കുമായി അയച്ച കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: ".... ഈ ആഴ്ചയിൽ തന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്കായി നാം യാത്ര പുറപ്പെട്ട് നിരണം പള്ളിയിൽ എത്തുന്നതാകകൊണ്ട് എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും ഓരോ പട്ടക്കാരനും രണ്ടു പ്രമാണികളും നമ്മോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ നമുക്കു താല്പര്യമാകയാൽ... ഉടൻതന്നെ ആ പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഒരു പട്ടക്കാരനും 2 പ്രമാണികളും ഈ ഞായറാഴ്ചത്തേക്കു നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വന്നുചേരണം."

ഇതിനിടയിൽ മാർ കൂറിലോസിന്റെ വടിയും മുടിയും സ്ലീബായും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ബാവായ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചു. വടിയും സ്ലീബായും ബാവാ എടുത്തു. മുടി മെത്രാച്ചന് കൊടുത്തു. ഇവ തന്നെ ഏൽപിക്കുവാൻ ബാവാ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് നേരത്തെ കല്പന അയച്ചിരുന്നു. 21-നു ശനിയാഴ്ച ബാവായെയും ഗ്രീഗോറിയോസ് (പിന്നീട് അബ്ദുള്ളാ ബാവാ), 2 റമ്പാച്ചന്മാർ, മക്കുദിശാ, സ്തേഫാനോസ് ശെമ്മാശൻ, കുരിയൻ റൈട്ടർ എന്നിവരെ കൂട്ടി മെത്രാച്ചൻ നിരണത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഗവർണ്ണരുടെ ശിപായിയും ദിവാൻജിയുടെ ശിപായിയും അകമ്പടി സേവിച്ചു. കോട്ടയം സെമിനാരി മല്പാൻ കൂരൻ പൗലൂസ് കത്തനാരെ ബാവായുടെ അനുമതിയോടെ, പാലക്കുന്നനെ കാണാനും അദ്ദേഹം നിരണത്ത് വെച്ച് ബാവായെക്കാണാൻ ആവശ്യപ്പെടാനുമായി മക്കുദിശായും കോറിയും കൂടി തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് നേരത്തെ അയച്ചു. നിരണത്തേക്കു വരുവാൻ അസൗകര്യമെന്നും തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് വരുമ്പോൾ കാണാമെന്നും അത്താനാസ്യോസ് കൊച്ചിയിലെ കുരുവിള പാതിരിക്കു മിഥുനം 14-നു കമ്പി അടിച്ചു. അദ്ദേഹം ആയത്

മക്കുദിശായെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. വിവരം ബാവായെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ കാലം നല്ലതല്ലെന്നും അവന് നാശം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും ആയിരുന്നു ബാവായുടെ പ്രതികരണം. 24-നു ബാവാ നിരണത്തു കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും ഒരു പട്ടക്കാരനും രണ്ടു പ്രമാണിമാരും തിരുവനന്തപുരം യാത്രയിൽ തന്റെ അകമ്പടിക്കാരായി വരണമെന്ന് ബാവാ കല്പന അയച്ചതിന് പ്രതികരണം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല (300-ലധികം പേർക്ക് ബാവായുടെ കൂടെ തിരുവനന്തപുരം പോയി മടങ്ങുവാനും താമസിക്കാനുമായി ഒരു തുക ചെലവു വരുമെന്നും നിരവധി ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന മെത്രാച്ചന് ഇത് താങ്ങാവുന്നതിലധികമാവുമെന്നും പള്ളിക്കാർക്കറിയാമെങ്കിലും അതിഥി സ്വന്തം മാനവും മഹത്വവും മാലോകരെ അറിയിക്കണമെന്നേ കരുതിയുള്ളൂ. ആരും വരാത്തതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചോദ്യങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിച്ചില്ല. താൻ കൽപന അയയ്ക്കുന്നതൊക്കെ മലയാളത്തുകാർ അനുസരിച്ചുകൊള്ളും എന്നത് മിഥ്യാവിശ്വാസമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ അനുഭവം സഹായകമായി. കണ്ടനാട്ടുകാരൻ ശെമവൂൻ കോറിയും മക്കുദിശായും വേറെ ചിലരും പാലക്കുന്നന്റെ മനസ്താപത്തെക്കുറിച്ച് ഇടവിടാതെ ബാവായെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ബോംബെ, മദ്രാസ്, കുന്നംകുളം, കൊച്ചി, നിരണം ഇവിടങ്ങളിലൊന്നും നമ്മുടെ തിരുമുമ്പാകെ ഇതുവരെ അവൻ വന്ന് മനസ്താപപ്പെടാതെ ഇരുന്നത് നാം കണ്ടാറെ അവന്ന് മനസ്താപം എന്ന് പറയുന്നത് വിശ്വസിപ്പാൻ പാടില്ല എന്ന് ബാവായ്ക്ക് അനുഭവം കൊണ്ട് ബോധ്യമായി).[7]

മിഥുനം 25-നു സംഘം തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു യാത്രയായി. അന്നു രാത്രി ശംഖുമുഖം കടവിലെത്തി. കണ്ണൻമൂലയിൽ താമസിച്ചു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ രാജകീയ ബഹുമതികൾ ബാവായെ കാത്തുനിന്നു. പട്ടാളത്തിന്റെ കവാത്തും ബാന്റുവാദ്യവും മറ്റും ബാവായെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. 27-നു "പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ അനന്തിരവൻ അയിരൂർ ചെറുകര പീലിപ്പോസ് കത്തനാരും അളിയൻ പുത്തൻകാവ് അയിരുകുഴിയിൽ കത്തനാരും മറ്റ് ഏതാനും പട്ടക്കാരും തിരുമുമ്പാകെ വന്ന് പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമുമ്പാകെ വരുവാൻ മനസ്സായിരിക്കുന്നു എന്നും എപ്പോൾ വരേണ്ടൂ എന്നും മറ്റും തിരുമനസ്സറിയിച്ചാറെ ഇതുവരെ വരാതെ ഇരുന്നത് എന്ത് എന്ന് കൽപിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ കൊച്ചിയിലും മറ്റും വരാഞ്ഞത് ഇവിടെ 18-നു മഹാരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു കമ്മറ്റി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് വരുന്നതിന് ഇടയായില്ല എന്നും അതിനിടയിൽ വന്നേ മതിയാവൂ എന്ന് മറുപടി അയച്ചാൽ ഉടനെ അവിടെ എത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും കൊച്ചിക്കു മക്കുദിശായുടെ പേർക്കു കമ്പി അയച്ചാറെ മറുപടി അയയ്ക്കാത്തതിനാലാണ് അന്വേഷിച്ച് വരുന്നതിന് ഇട വരാഞ്ഞതെന്ന് എന്നും മറ്റും അവർ തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. ഉടനെ

മക്കുദിശായെ വിളിച്ച് വിവരം ചോദിച്ചാറെ ഇപ്രകാരം എന്റെ പേർക്ക് ഒരു കമ്പിയും അയച്ചിട്ടില്ലെന്നും അങ്ങനെ ഇവർ പറയുന്നപക്ഷം ആയ തിന്റെ രശീതും പകർപ്പും കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നും ഇപ്രകാരമുള്ള ഭോഷ്ക് ബാവായുടെ മുമ്പാകെ പറയരുതെന്നും കുരുവിള പാതിരിയുടെ പേർക്ക് വരുന്നതല്ലെന്ന് കമ്പി അയച്ചപ്രകാരം എനിക്ക് അറിവുണ്ടെന്നും ഇതു കൂടാതെ യാതൊന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും ഇവർ കള്ളന്മാരാ ണെന്നും ഇവരെ വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും മറ്റും മക്കുദിശാ തിരുമന സ്സറിയിച്ചു. ഉടനെ നാളെയാകട്ടെ എന്ന് അവരോടു കൽപനയാകയും ചെയ്തു." "..... മുൻപറഞ്ഞ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ പിറ്റേദിവസം മെത്രാ ച്ചൻ വരുന്നു എന്ന് മുൻകൂട്ടി പറവാനായി ചെന്നപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഇന്ന് സമയമില്ലെന്നും അങ്ങനെ കാണണമെന്ന് മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ മനസ്താപ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും കൽപനപോലെ സകലവും കേട്ട് അനുസരിച്ച് കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും എഴുതി അയച്ചതിന്റെ ശേഷം വരേണ്ടതുമാകു ന്നുവെന്ന് കൽപിച്ചപ്രകാരം മേൽപ്പറഞ്ഞ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരച്ചൻ മുതൽ പേർ വന്ന് പറകയാൽ മടങ്ങിപ്പോരികയും...... തമ്മിൽ കാണുന്ന തിന് താല്പര്യമാകയാൽ എപ്പോൾ വരേണ്ടൂ എന്നും മറ്റും മറുപടി അയ യ്ക്കണമെന്ന് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ എഴുതി.... ബാവായുടെ തിരുമു മ്പാകെ കൊടുത്തയച്ചു..... നാളെ കഴിഞ്ഞു തിങ്കളാഴ്ച മറുപടി അയ യ്ക്കാമെന്ന് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ..... മറുപടി കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നും തിങ്കളാഴ്ച കാലത്ത് അയാൾ ഇവിടെ വന്നാൽ കാണുന്നതിന് സമയം ഉണ്ടാക്കാമെന്നും മറ്റും..... പറകയാൽ ഉടനെ മെത്രാച്ചന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ ചെന്ന് ഈ വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞാറെ ഏറിയ വിരോധങ്ങൾ പറഞ്ഞു എങ്കിലും നാളെ കാലത്ത് തിരുമുമ്പാകെ വരാമെന്ന് മക്കുദി ശായ്ക്കും ശെമ്മാശനും മുഷിച്ചിൽ കൂടാതെ പറഞ്ഞുകൊള്ളത്തക്കവ ണ്ണവും മറ്റും പറഞ്ഞു. പറഞ്ഞപ്രകാരം പിറ്റേദിവസം വന്നതുമില്ല. ഇതി നിടയിൽ ഞാൻ പാലക്കുന്നന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നുണ്ടെന്നും മറ്റും ബാവായെ തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. 30-നു തിങ്കളാഴ്ച ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ മത്തിയാസിന്റെ അടുക്കൽ നീ പോയോ, അവനെ കണ്ടോ എന്നും മറ്റും എന്നോട് കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. പോയി കണ്ടു എന്നും അറിയിച്ചു. ഇനി അവന്റെ അടുക്കൽ പോകരുതെന്നും അവൻ മനസ്താപപ്പെട്ട് വരുമെന്ന് നാം നിരൂപിച്ചിരുന്നു. അവൻ മനസ്താപപ്പെട്ടു വരുന്നതല്ലെന്നും നാം ഉറച്ചു. പിതാക്കന്മാർ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതുപോലെ അവനെ നാം ഭ്രഷ്ട നാക്കി ഇരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും നിരണത്തുവച്ച് നാം പ്രസ്താവിച്ചിരി ക്കുന്നത് നീ അറിഞ്ഞു. പിന്നെയും അവന്റെ പക്കൽ പോകുവാൻ കാരണം എന്തെന്നും ഇതുവരെ നീയും മക്കുദിശായും ശെമ്മാശും കൂടി വിചാരിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഗുണവും കാണാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ എന്തിന് പോയി എന്നും ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവന്റെ അടുക്കൽ ഇനി മേലാൽ പോകയും

കാണുകയും ചെയ്യരുതെന്നും മറ്റും എന്നോട് കൽപിച്ചു. നിരണത്തു വെച്ച് കല്പിച്ച വിവരം ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ലെന്നും ഇനി മേലാൽ ഞാൻ പോയി അയാളെ കാണുന്നതല്ലെന്നും മറ്റും തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. ...”

മാർ അത്താനാസ്യോസ് തന്ത്രശാലിയായിരുന്നു. ബാവായുടെ അനുഗ്രഹത്തിനായി താൻ കാത്തിരിക്കുകയാണെന്ന് ബാവായെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് ബാവായും മഹാരാജാവും തമ്മിലുള്ള സന്ദർശനം നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകയും ആ സമയം ഉപയോഗിച്ച് രാജാവിനെയും ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാരിനെയും തന്റെ വശത്താക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയുമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ‘മലങ്കരസഭാ നവീകരണത്തിന്റെ മുന്നോടികൾ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: “പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വിക്ടോറിയാ രാജ്ഞിയെ കണ്ടതിന് ശേഷമുള്ള വരവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ ഏതോ വിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയ രാജാവ് മാത്യൂസ് തിരുമേനിയെ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. ...... തിരുമേനി താഴത്തച്ചനെ ഉടനെ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് യാത്രയാക്കി. അച്ചൻ അവിടെ ഒന്നരമാസത്തോളം താമസിച്ച് ഇതിനുള്ള പ്രതിവിധി ആലോചിച്ചു. കോലഫ് സായിപ്പും വർക്കി മുൻസിഫും വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. അതിൻപ്രകാരം എല്ലാ വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു പേജു വരുന്ന കമ്പിസന്ദേശം വിക്ടോറിയാ റാണിയ്ക്കും സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറിയ്ക്കും ഒരു കോപ്പി മദ്രാസ് ഗവർണർക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ കാര്യം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭാഗം മാത്രം കേട്ട് യാതൊരു തീരുമാനവും എടുക്കരുതെന്നും ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും വാദം കേട്ടശേഷം മാത്രമേ ഏതെങ്കിലും തീരുമാനമെടുക്കാവൂ എന്നും കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതിൻപ്രകാരം മെത്രാച്ചന്റെ അനുകൂലികളായിട്ടുള്ള നിരവധി ആളുകളെക്കൊണ്ട് ഒരു ഹർജി ഒപ്പിടുവിച്ച് തയ്യാറാക്കി മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാവർക്കും അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതനുസരിച്ച് മദ്രാസ് ഗവർണർ തിരുമേനിയുടെ പേരിലുള്ള എല്ലാ നടപടികളും നിർത്തിവെച്ചു. മേലിൽ ഈ വിധമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇരു കൂട്ടരുടെയും വാദം കേട്ട് കോടതി മുഖാന്തിരം മാത്രമേ തീരുമാനം എടുക്കാവൂ എന്ന് ഗവർണറിൽ നിന്ന് അറിയിപ്പു കിട്ടി.”[9]

ഈ രംഗത്തെവിടെയും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനും തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു തടസം സൃഷ്ടിച്ചത് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനാണെന്ന് ചിലർ നിർവ്വിശങ്കം ഒരു രേഖയെയും അവലംബമാക്കാതെ തട്ടിവിട്ടിരിക്കുന്നത് കാണുക: “...... ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്ത് എന്തും നേടുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ധരിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഇവിടെ വെച്ച് സന്ദർശിക്കുവാൻ മറ്റാരെയും അനുവദിച്ചിരുന്നുമില്ല.”[10] വേറെ ഒരു വിദ്വാൻ കാര്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുന്നത് കൂടുതൽ വിചിത്രമായ

രീതിയിലാണ്: "..... ഇവർ ചെല്ലുന്നുണ്ടെന്ന് അറിവു കിട്ടിയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും മറ്റും വിവരം ബാവായെ അറിയിക്കാതെ, കാണുന്നതിന് അനുവാദമില്ലെന്ന് പടിവാതുക്കൽ ആളെ നിർത്തി പറയിക്കയാൽ മടങ്ങിപ്പോരേണ്ടി വന്നു. ബാവായും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനും തമ്മിൽ കാണുന്നതിനിടയായാൽ ബാവാ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്റെ സ്വാധീനത്തിലാകുമെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ മുതലായവർക്ക് നല്ലതുപോലെ അറിയാമായിരുന്നതിനാലാണ് അങ്ങനെ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു വഴി ഒരുക്കി കൊടുക്കാഞ്ഞത്."[11]

പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനും പാത്രിയർക്കീസും തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച തടസ്സപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര തരംതാണ വിമർശനങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട സ്ഥിതിയ്ക്ക് അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ വായനക്കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സഹായകമായ ഒരു സംഭവം കൂടെ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച് ചേർത്തുകൊള്ളട്ടെ:

"...... ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ബലയാർ എന്നു പറയുന്ന പാലക്കുന്നൻ നിരണത്തു പള്ളിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഓരോവിധമൊക്കെയും ഭീഷണികൾ പറയുന്നപ്രകാരം ബാവായ്ക്ക് അറിവു കിട്ടുകയാൽ നിരണത്തിനു പോകുന്നുവെന്നും മറ്റും കല്പിച്ചു. എല്ലാവരും ആ കാര്യത്തിൽ വിരോധം പറഞ്ഞു. ആയത് സമ്മതിക്കാതെ നിരണത്തിനു പോകണമെന്നും അവിടെ ചെന്നാൽ അവന്റെ മസ്നപ്സ ഞാൻ ഊരി എടുക്കുമെന്നും മറ്റും കല്പിച്ചു. അതിനാൽ വളരെ കലഹങ്ങൾക്കും മറ്റും ഇട വരുമെന്ന് ഭയന്ന് പല പ്രകാരത്തിലും തിരുമനസ്സറിയിച്ചാറെ ഇനി വെളിനാട്ടുകാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം എഴുന്നള്ളാമെന്ന് ഉറച്ചു. അവർ വന്ന് എതിരേറ്റ് പോകുംവഴി നിരണത്തേക്കുള്ള വഴി, പുളിയ്ക്കകടവിൽ ജനങ്ങൾ കൂടിനിൽക്കുന്നതു കണ്ട് ഈ സ്ഥലം എവിടെ എന്നും മറ്റും കല്പിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ നിരണത്തേക്കുള്ള വഴി എന്നും ജനങ്ങൾ നിരണത്തുകാർ എന്നും ബാവായ്ക്ക് മനസ്സിലായി. ബോട്ട് ആ കടവിൽ അടുക്കണമെന്ന് ദേഷ്യത്തോടെ കല്പനയായി. കല്പനയുടെ ശക്തിയാൽ ആ കടവിൽ അടുപ്പിച്ചു. നിരണത്തിനു പോകണമെന്നും പോകരുതെന്നും വളരെ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചാറെ നിരണത്തേക്ക് നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയില്ലെങ്കിൽ ഇനി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നാം താമസിക്കുന്നതല്ലെന്നും മറ്റും വളരെ കോപത്തോടു കൂടെ കല്പന ആയതിനാൽ ഒരു പ്രകാരവും വിരോധിച്ച് നിറുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്ന് കണ്ടതിനാൽ ബാവായുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ എന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. ബാവായും റമ്പാച്ചന്മാരും ഒന്നു രണ്ടു പട്ടക്കാരും മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേലും മൂസൽക്കാരൻ ശാമ്മു എന്നവനും ശേഷം ഏതാനും ജനക്കൂട്ടവും ആയിട്ട് നിരണത്തു പള്ളിയിലേക്ക് പോകയും ചെയ്തു. ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാവായേയും കൂടെ വന്നിരുന്ന

യൗസേഫ് ശെമ്മാശനെയും മറ്റും കടവിൽ താമസിപ്പിച്ചത്രേ പോയത്. നിരണത്തേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ഭയത്താൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ബാവായോട് സൊരുമിച്ച് പോരാതെ പള്ളിയ്ക്ക് സമീപം പള്ളിവാതുക്കൽ യാക്കോബ് എന്നവന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന് താമസിച്ചു.

ബാവായും ജനക്കൂട്ടവുമായി പള്ളിയിലേക്ക് വരുന്നു എന്ന് ബലയാർ എന്നു പറയുന്ന പാലക്കുന്നൻ കേട്ടപ്പോൾ അയാളോട് കൂടെ ഉള്ള ഏതാനും പട്ടക്കാരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഭയന്ന് പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്ത് ചമയപ്പുര മാളികയിൽ കയറി വാതിലടച്ചു. ഏകദേശം 29-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച പത്തു നാഴ്ക പകലേ നിരണത്ത് പള്ളിയിൽ എഴുന്നള്ളി. മദ്ബഹായിൽ കയറി ലുത്തിനിയായും കഴിച്ച് പടിഞ്ഞാട്ട് തിരിഞ്ഞ് ബലയാർ എവിടെ എന്നും അവനെ കാണണമെന്നും അവന്റെ അരക്കച്ചയുടെ ശക്തി എന്തു മാത്രമെന്ന് അറിയണമെന്നും മറ്റും കോപത്തോടെ കല്പിച്ചു. ബലയാർ ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നും ഭയത്താൽ മുറിക്കകത്ത് കയറി വാതിൽ അടച്ചു എന്നും മറ്റും തിരുമനസ്സറിയിച്ചപ്പോൾ കോപത്തോടെ അവന്റെ മുറിയുടെ വാതിൽ ഇപ്പോൾ പൊളിക്കണമെന്നും അവൻ ഇരിക്കുന്ന മുറി എവിടെ എന്നും കല്പിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി കരഞ്ഞ് തൃക്കാൽക്കൽ വീണ് വന്ദിച്ചു. കരുണയുള്ള പിതാവേ, അവിടെ പോകയും കതക് പൊളിക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്നും പുറത്ത് ഇറങ്ങി ഇരുന്ന് ആളയച്ചാൽ തിരുമുമ്പാകെ അയാൾ വരുമെന്നും വരാത്തപക്ഷം തിരുമുമ്പാകെ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാമെന്നും തിരുമനസ്സറിയിച്ചപ്പോൾ ദൈവകൃപയാൽ അനുസരിച്ച് അവിടെനിന്നും എഴുന്നള്ളി പൂമുഖത്ത് പോയി ഇരുന്നു. അവൻ വരട്ടെ എന്നും വരാത്തപക്ഷം കൊണ്ടുവരണമെന്നും കല്പനയായി. അതുപ്രകാരം ആവാമെന്ന് തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. അവൻ എന്നോട് ഒരു അരക്കൈ നോക്കാമെന്നും മറ്റും പല ഭീഷണി വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതായിട്ടും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അവന്റെ അരക്കയ്യും പരാക്രമവും ഭീഷണിയും നമുക്ക് കാണണമെന്നും മറ്റും കോപത്തോടെ കല്പിച്ചു. വിളിപ്പാനായി പലരെയും അയച്ചു. വാതിൽ തുറക്കുകയും ഉത്തരം പറകയും ചെയ്തില്ല. പിന്നീട് വിശുദ്ധ പിതാവ് എന്നെ വിളിച്ച് നീ മുമ്പെ അവന്റെ സ്നേഹിതനല്ലോ ആയിരുന്നു. നീ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വരുവാൻ പറയണമെന്നും അവനോട് നാം ഒന്നും ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നും ഈ സ്ഥാനം നിനക്ക് ലഭിച്ചത് എവിടെ നിന്നാകുന്നു എന്ന് മാത്രം ചോദിക്കുകയും നമ്മുടെ കല്പന അനുസരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തപക്ഷം നാം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മസ്നപ്സായും മെത്രാന്റെ ചമയത്തിന്റെ ഉടുപ്പുകളും നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വച്ചുംവച്ച് അവൻ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നും ആയതല്ലാത്തപക്ഷം മേൽപ്പറഞ്ഞ സാമാനങ്ങൾ അവനിൽ നിന്ന് നാം എടുക്കുമെന്നും ആയതിന് ഇടവരുത്തരുതെന്നും മറ്റും പറയണമെന്ന് കല്പിച്ച്

അയച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ചെന്ന് കതക് മുട്ടി വിളിച്ചു. ഞാൻ എന്നറിഞ്ഞ പ്പോൾ അകത്തുണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും പട്ടക്കാർ എന്തെന്ന് ചോദിച്ചു. കല്പിച്ചയച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ പറവാനുണ്ടെന്നും അതിനാൽ കതക് തുറക്കണമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. ഈ വിവരം അവർ ചെന്ന് ബലയാറിനെ അറിയിച്ചാറെ കാര്യമെന്തെന്ന് ചോദിച്ചറിഞ്ഞ് വരണമെന്ന് പറഞ്ഞയച്ച വിവരം എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ മുഖദാവിൽ പറയുന്നതിനല്ലാതെ പറഞ്ഞ് പറയിപ്പാൻ എനിക്ക് കല്പന ഇല്ലെന്നും മറ്റും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഈ വിവരവും മറ്റും അവർ ചെന്നറിയിച്ചാറെ കതക് തുറപ്പാൻ ഇപ്പോൾ പാടില്ലെന്നും അയാൾ നമ്മുടെ ശത്രുവായ ബാവായോട് സൊരുമിച്ച് വന്നിരിക്കുകയാൽ തല്ക്കാലം വിശ്വസിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും ഈ വിവരങ്ങൾക്ക് തഹശീൽദാരുടെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തഹശീൽദാർ ഇപ്പോൾ വരുമെന്നും അപ്പോൾ കതക് തുറന്ന് കൊള്ളാ മെന്നും മറ്റും എന്നോട് മറുപടി പറഞ്ഞു. ഈ വിവരം ഞാൻ കേട്ടപ്പോൾ, കതക് തുറക്കുന്നതല്ലെന്നും തഹശീൽദാർക്ക് ആളയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു എന്ന വിവരങ്ങൾ ഒക്കെയും ബാവായുടെ തിരുമനസ്സ റിയിച്ചു. ആ സമയം ബാവാ നിരണത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളുന്നു എന്നു കേട്ട് മുൻ ഉത്തരവിലെ താല്പര്യപ്രകാരം തിരുവല്ലാ മണ്ഡപത്തുംവാതുക്കൽ നിന്ന് പോലീസ് നായ്ക്കൻ മുതൽപേർ എഴുന്നള്ളത്തിന് ഹാജരായി വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഉടനെ നായ്ക്കനെ വിളിച്ച് നമ്മുടെ കല്പനക്ക് വിരോധമായി ഈ പള്ളിയിൽ ബലയാർ എന്നും പറയുന്ന പാലക്കുന്നൻ കയറി മുറിക്കകത്ത് കതകടച്ച് ഇരിക്കുന്നതിനാൽ അയാളെ ഇറക്കി വിടുന്നതിന് തഹശീൽദാരെ ആളയച്ച് വരുത്തണമെന്ന് കല്പിച്ചു. ഉടനെ നായ്ക്കൻ കല്പന പ്രകാരം തഹശീൽദാർ വരുവാൻ ശിപായിയെ അയച്ചു. ബാവാ പൂമുഖത്തുനിന്നും പള്ളിയുടെ മുറിത്തട്ട് മാളികയിൽ കയറി ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിശുദ്ധ പിതാവിനും കൂടെയുള്ള ഞങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ആ ഇടവകയിൽ പ്രധാനികൾ ആകുന്ന എലഞ്ഞിക്കൽ ചാക്കോയും മട്ടയ്ക്കൽ ചാക്കോ വൈദ്യനും പുതുപ്പള്ളി ഗീവറുഗീസും മറ്റും കൂടി ഭക്ഷണസാമാനങ്ങൾ ഒക്കെയും ഒരുക്കിത്തരികയും ചെയ്തു. ബാവാ കോപത്താൽ വൈകുന്നേരത്തെ നമസ്കാരത്തിന് പള്ളിയകത്ത് ഇറങ്ങിയില്ല. ഞങ്ങളോട് നമസ്കരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ പള്ളിയകത്ത് ചെന്ന് നമസ്കരിച്ചു. ബലയാറും കൂട്ടവും ഭയന്ന് കതക് തുറന്നില്ല. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തഹശീൽദാർ വന്നു. സമയം ചോദിച്ച് ബാവായുടെ അടുക്കൽ വന്നു. നമ്മുടെ കല്പ നയ്ക്ക് വിരോധമായി ബലയാർ മുറിയിൽ കയറി കതകടച്ച് ഇരിക്കുന്നു എന്നും ഇവിടെ നിന്നും അവനെ എറക്കി അയക്കണമെന്നും മറ്റും കല്പന ആയി. ബലമായി ഒരുത്തൻ കയറിയാൽ മുറയ്ക്ക് സ്ഥലത്ത് ബോധി പ്പിച്ച് കല്പനയോടു കൂടെ അല്ലാതെ തന്നിഷ്ടമായി ഇറക്കുവാൻ നമുക്ക്

അധികാരം ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തോട് ശല്യത്തിനായി താങ്കൾ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും വലിയ ഭയത്തോടു കൂടെ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ മുമ്പാകെ എഴുതി ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും ഇരിക്കെ ബോധിപ്പിക്കാതെ തന്നിഷ്ടമായി ഈ കാര്യത്തിൽ ഒന്നും പ്രവർത്തിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ഇവിടത്തെ കല്പന പോലെ കേട്ട് നടക്കുന്നത് ഉത്തമമെന്നും അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെക്കൂടി ഒന്ന് കാണുന്നതിന് എനിക്ക് അനുവാദം തരണമെന്നും പറഞ്ഞു. അവനെ നീ കാണുന്നതിന് എനിക്ക് വിരോധം ഇല്ലെന്നും മറ്റും കല്പന ആയതിന്റെ ശേഷം തഹശീൽദാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് കണ്ട് പറഞ്ഞാറെ അത്യന്ത ഭയത്താൽ വളരെ ഭീഷണികൾ ഒക്കെയും പറഞ്ഞു. വി. പിതാവ് എന്നെ കണ്ടാൽ വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചേക്കുമെന്നും അതിനാൽ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിന് ഭയമെന്നും പരദേശ മനുഷ്യനാകുകയാൽ നിശ്ചയിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും തഹശീൽദാരും പറഞ്ഞു. പിന്നീട് തഹശീൽദാർ ബാവായുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇദ്ദേഹത്തെ ഇറക്കി വിടുന്നതിന് മേലാവിൽ ബോധിപ്പിക്കാതെ പാടില്ലാ എന്നും തിരുമുമ്പാകെ വരുന്നതിന് ഭയത്താൽ അയാൾക്ക് മനസ്സില്ലെന്നും പറഞ്ഞു. ഉടൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി ഇനി ഇവിടെ താമസിക്കുന്നത് ശരി അല്ലെന്നും ബാവാ ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ അരക്കൈ നോക്കാതെ ഭയന്ന് മുറിക്കകത്ത് കയറി കതകടച്ചിരിക്കുന്നതിനെ നോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ നിന്ന് എഴുന്നള്ളുന്നത് ഉത്തമമെന്നും മറ്റും തിരുമനസ്സറിയിച്ചാറെ ദൈവകൃപയാൽ ആയതിനെ സമ്മതിച്ച് വെളുക്കാറാവുമ്പോൾ യാത്ര പുറപ്പെടാമെന്ന് സമ്മതിച്ച ഉടനെ തഹസീൽദാർ പോകയും ചെയ്തു. പുലർച്ചയ്ക്ക് ബാവാ തിരുമനസ്സു കൊണ്ട് അവിടെ നിന്ന് എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെട്ട് കടവിൽ വന്ന് ബോട്ട് കയറി. ആ സമയം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും കടവിൽ വന്നു. അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് വെളിനാട്ട് പള്ളിയിൽ എത്തി അവിടെ താമസിച്ചു."[12]

കണ്ടനാട്ട് കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറിയുടെ ഈ ദീർഘവിവരണം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത് അത് സമകാല സാക്ഷ്യവും ദൃക്സാക്ഷി വിവരണവും ആകയാലാണ്. ഇനി പ്രിയ വായനക്കാർക്ക് പാത്രിയർക്കീസ് - പാലക്കുന്നൻ സന്ദർശനം നടക്കാത്തതിന്റെ ഉത്തരവാദി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനാണെന്ന് നിരാധാരമായി ചില ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് വസ്തുനിഷ്ഠമായ തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയനെതിരായി ഈ ദശകത്തിലെ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള ഗൗരവതരമായ മറ്റ് ചില പരാതികളെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ ഒരു ചർച്ച ആവശ്യമായി വരുന്നു. പരാതി തൽക്കർത്താക്കളുടെ വാക്കുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കാം.

1. 1876-ൽ നടന്ന മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വഴിയാണ് ഇദംപ്രഥമ മായി അന്ത്യോഖ്യൻ അധീശത്വം സ്വീകരിച്ചത്.[13]

2. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് വരെയും അന്ത്യോഖ്യേൻ സുറിയാനി സഭയുടെ ഭാഗമല്ലാതിരുന്ന മലങ്കരസഭയെ ദീവന്നാസ്യോസ് അതിന്റെ ഭാഗമാക്കിത്തീർക്കുകയും അന്ത്യോഖ്യായുടെ അധീശത്വം അതിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു.[14]

ഈ രണ്ടു പ്രസ്താവനകൾക്കു പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവമുള്ളതുകൊണ്ട് മറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ലഭ്യമായ സഭാചരിത്രവിജ്ഞാനത്തിന്റെ കണ്ണടവെച്ച് മുൻ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ചെയ്തികളെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു എന്നതാണീ പ്രസ്താവനകളുടെ മൗലിക പ്രശ്നം.

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മലങ്കരയിൽ ഒരു സഭാചരിത്രം രൂപപ്പെട്ടി ല്ലായിരുന്നുവെന്ന് നമ്മുടെ സഭാചരിത്രകാരന്മാർ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഇവിടെ കുറെ ഐതിഹ്യങ്ങളും മാമ്മൂലുകളുമാണ് തൽസ്ഥാനത്തുണ്ടാ യിരുന്നത്. ചോളപ്പെരുമാളും (ചോഷപ്പെരുമാളും), ചേരകോൻ പെരുമാളും (ചേരപ്പെരുമാളും) ഹാബ്ബാനും കൊട്ടാരംപണിയും ഏഴരപ്പള്ളികളും ക്നായിത്തൊമ്മനും യൗസേപ്പ് മെത്രാനും ശാബോറും അഫ്രോത്തും ഒക്കെ ആ ഐതിഹ്യകഥകളിലെ നായകന്മാർ മാത്രം. കേരളത്തിന്റെ ഉല്പത്തി പരശുരാമനിൽ നിന്നാണെന്ന ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം (?) അട ങ്ങുന്ന കേരളോൽപത്തിക്കഥകൾ പോലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് പതി നേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന് ശേഷമാണ്. കേരളത്തിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ ചരിത്ര രചന കേരളോൽപത്തിയാണ്. അതെഴുതിയത് കേരളത്തിൽ കുടിയേറി പ്പാർത്ത് ശക്തിപ്രാപിച്ച ആര്യബ്രാഹ്മണരായ നമ്പൂതിരിമാരായിരുന്നു. കേരളത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയും സംസ്ക്കാരവും ഉത്ഭവിച്ചത് നമ്പൂതിരി ബ്രാഹ്മണരിൽ നിന്നാണ് എന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് ആ ചരിത്രം രചി ക്കപ്പെട്ടത്. ഇന്നും ആ ഐതിഹ്യം അവതരിപ്പിക്കാതെ ഒരു കേരളചരിത്രം രചിക്കപ്പെടാൻ കഴിയാതിരിക്കുമാറ് ആ വാചികവും ലിഖിതവുമായ പാര മ്പര്യം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴത്തിൽ വേരോടിയിട്ടുണ്ട്. 1685-ൽ കേരള ത്തിലെത്തിയ മാർ ഈവാനിയോസ് കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രസാഹിത്യ പരമായ ഈ പാപ്പരത്തം കണ്ടു. കേരളോല്പത്തിക്കു സമാന്തരമായി ഒരു മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിന് രൂപംകൊടുത്തു. ഐതിഹ്യങ്ങൾക്കു ചിറകു മുളച്ചു. കേരളത്തിൽ വ്യാപാരികളായോ സഞ്ചാരികളായോ കുടി യേറിപ്പാർപ്പുകാരായോ വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ ഐതിഹ്യനായകന്മാരെയും അദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യായോടും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനോടും ബന്ധപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെ അലക്സാന്ത്രിയാ, പേർഷ്യ തുടങ്ങിയ പൗര സ്ത്യസഭകളിൽ നിന്ന് വന്നവർപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികാവിലാ

സത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട സുറിയാനിക്കാരായി. അക്കാലത്ത് പ്രാമാണ്യം നേടിയ പള്ളികൾ തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച പള്ളികളായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് പ്രമാണിത്തം നേടിയ തറവാട്ടുകാരെയും പൗരോഹിത്യത്തറവാട്ടുകാരെയും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി. അന്നത്തെ പ്രബല സമുദായം കേരളത്തിൽ നമ്പൂതിരിമാരായിരുന്നതിനാൽ, അതിനോടിണക്കി തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ നമ്പൂതിരിമാർ മാർഗ്ഗം മാറിയാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉത്ഭവിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ണുംപൂട്ടി എഴുതി വച്ചു. ഇതൊന്നും ചരിത്രപരമായി സാധുവായ കാര്യമല്ല. കേരളോല്പത്തിപോലെ ഒരു ഐതിഹ്യകഥ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ കേരളോല്പ്പത്തിയെ ഐതിഹ്യം എന്ന് പില്ക്കാല ചരിത്രം വേർതിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ മാർ ഈവാനിയോസ് ചമച്ച മലങ്കരസഭാചരിത്രം ഐതിഹ്യാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു കഥയാണെന്ന് സഭാചരിത്രകാരന്മാർ നാളിതുവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലും പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലുമായി എഴുതപ്പെട്ട മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിന്റെ മൂന്നു കയ്യെഴുത്ത്പ്രതികൾ ഈ എഴുത്തുകാരൻ സഭാചരിത്ര ഗവേഷണങ്ങൾക്കിടയിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവസാനം പരാമർശിച്ച രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യും *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*യും ആണ്. അവ യഥാക്രമം ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്തും ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലത്തും എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. ആദ്യത്തേത് മാർത്തോമ്മാ മൂന്നാമന്റെയോ നാലാമന്റെയോ കാലത്ത് എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. കേരളോല്പത്തികളിലെ പരശുരാമകഥ പോലെ ഈ കൈയെഴുത്ത് സഭാചരിത്രങ്ങളിലെല്ലാം അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിന്റെ കഥ വിശദമായിത്തന്നെ ദൃക്സാക്ഷിവിവരണം പോലെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നും ഗവേഷണം ചെയ്തു എഴുതപ്പെട്ട സഭാചരിത്രങ്ങളല്ല. കേരളത്തിന്റെ ആദ്യകാല സഭാചരിത്ര സംബന്ധമായ വിവരങ്ങൾക്ക് ഉപാദാനരേഖയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ലഭ്യമായ ഏകരേഖാസമുച്ചയം അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം സംഘസാഹിത്യകൃതികളാണ്. അവ പരിശോധിക്കാതെ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിലെ കേരള ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ചരിത്രം സത്യസന്ധമായി രചിക്കാനാവില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചരിത്രങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ട കാലത്ത് സംഘകാല സാഹിത്യകൃതികളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ അറിവുപോലും ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം സംഘസാഹിത്യം പരിശോധിക്കാത്തതിന് ഇന്നത്തെ സഭാചരിത്രകാരന്മാരെ കുറ്റപ്പെടുത്താമെങ്കിലും മുൻ നൂറ്റാണ്ടിലെ സഭാചരിത്രകാരന്മാരെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ ഒക്കുകയില്ല. പിൽക്കാല കേരളചരിത്രകാരന്മാരിൽ കേസരി എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, ഇളംകുളം, എ. ശ്രീധരമേനോൻ തുടങ്ങിയവർ സംഘകാലകൃതികളെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തിയപ്പോഴാണ് കേരളോൽപ്പ

ത്തിക്കഥകളുടെ ബാലിശത്തം നാമറിഞ്ഞത്. അതോടെ കേരളോൽപ ത്തിക്കഥകൾ പുരാവസ്തുക്കളായി മാറി. ഇന്നിവ കണ്ടുകിട്ടുവാൻ പോലും പ്രയാസം. എന്നാൽ മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിൽ ഒരു കേസരി നാളിതുവരെ, ദൗർഭാഗ്യവശാൽ, സംഘസാഹിത്യം പരിശോധിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിവച്ച ചില പുസ്തക ങ്ങൾക്കപ്പുറം സംസ്കൃതവും തമിഴും പഠിച്ച് കേരളത്തിന്റെ പ്രാചീന സാഹിത്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പരാമർശമുണ്ടോ എന്ന് അല്പമെങ്കിലും പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളത് കഴിഞ്ഞ തലമുറയിൽ ജെ. ജെ. മോറീസു മാത്രമാണ്. കേരള ചരിത്രഗവേഷണ ചക്രവർത്തിയായ എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളെ മുക്ത കണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയൊന്നും മലങ്കരസഭാചരിത്ര കാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതായി തെളിവുകളില്ല. അച്ചടിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാ മത്തെ മലയാളസഭാചരിത്രം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടേതാണ്. അദ്ദേഹം മലങ്കര സഭയുടെ പ്രാചീനദശയെപ്പറ്റി യാതൊരു പഠനവും നടത്താതെ മേൽപ്പ റഞ്ഞ കൈയെഴുത്തു സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എഴുതിയ കാര്യങ്ങൾ അതേ പടിയും ചിലപ്പോൾ സ്വന്തം പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ സ്വതാല്പര്യങ്ങൾക്ക നുസരിച്ച് ചേർത്തും രചിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പിന്നീട് വന്ന ചരി ത്രകാരന്മാർ, ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറുടെ അനുകൂലികളും പ്രതികൂലികളും, പ്രാചീന സഭാചരിത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടറെ അന്ധ മായി പകർത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

ചരിത്രമെന്ന് വിശേഷിക്കപ്പെട്ട ഈ വക ഐതിഹ്യങ്ങളാണ് പതി നെട്ടും പത്തൊമ്പതും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മലങ്കരസഭയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാ യിരുന്നതെന്ന് നമ്മുടെ സഭാചരിത്രകാരന്മാർ സമ്മതിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഈ തലമുറയിൽ പോലും "അന്ത്യോഖ്യായുടെ അറിവോടെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ വന്നു"[15] എന്ന് എഴുതിവിടുവാൻ സങ്കോചമില്ലാത്ത ചരിത്രകാരന്മാർ കേരളത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കേ, ഇരുന്നൂറ് കൊല്ലം മുമ്പു ണ്ടായ സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ അക്കാലത്തെ സഭാചരിത്രാ ന്തരീക്ഷത്തെ അവഗണിക്കുന്നത് സത്യസന്ധമായ ഗവേഷണത്തിന്റെ പാതയാണോ? സിറിയയിൽ ചെന്ന് അവിടെ ലഭ്യമായ മിഖായേൽ റാബോ യുടെയും ബാർ എബ്രായയുടെയും മറ്റും സഭാചരിത്രങ്ങൾ പഠിച്ച ഔഗേൻ ബാവായും വി. സി. ശാമുവേലച്ചനും അന്നു ജനിച്ചിട്ടില്ലായിരു ന്നുവെന്ന് ഓർക്കാനുള്ള ചരിത്രബോധമെങ്കിലും നമ്മുടെ ചരിത്രാധ്യാ പകർക്കും ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ആവശ്യമല്ലേ? ഇതെഴുതുന്ന ആൾ നടത്തിയ ഗവേഷണശ്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനയച്ച മൂന്ന് സുറിയാനിക്കത്തുകൾ കണ്ടു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്."[16] വന്ദ്യ മലങ്കര മല്പാൻ ഞാർത്താങ്കൽ കോരത് മല്പാ നച്ചനെ കൊണ്ട് വിവർത്തനം ചെയ്യിച്ച ആ കത്തുകൾ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ

സഭാചരിത്രവിജ്ഞാനം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. 1751-ൽ മലങ്കരസഭയിൽ വന്ന വിദേശ സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ ചില പുസ്തകങ്ങൾ തൊഴിയൂർ ആർക്കൈവ്സിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഈ അമൂല്യരേഖകൾ ലഭിച്ചത്. അതിലെ ഏതാനും പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ വീണ്ടും ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ:

"ദൈവകൃപ വെളിപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ത്യോഖ്യായുടെ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിനും കർത്താക്കന്മാരുടെ കർത്താവിന്റെ സിംഹാസനവും ദൈവത്തിന്റെ നഗരവും ആയ ഊർശ്ലേമിന്റെ ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കായ്ക്കും (?) ശ്ലീഹന്മാരിൽ നിന്ന് പ്രാപിച്ച വിശ്വാസത്തെ ഭംഗം കൂടാതെ പരിരക്ഷിച്ചു പോരുന്ന സിറിയായിലെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാർക്കും ശോഭയുള്ള അഹറോന്യ പുരോഹിതന്മാർക്കും .... സമാധാനം ഞങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നു.

.... തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ പറങ്കികൾ വരുന്നതുവരെ പിതാക്കന്മാർ ഇവിടെ വരികയും ഞങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോട് അവർ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് പിതാക്കന്മാർ വരുവാൻ കർത്താവ് വഴി തെളിയിച്ചു. അല്പം കഴിഞ്ഞ് മല്പാനും ക്യാപ്റ്റനും പുണ്യവാനുമായ അബ്ദുൽ ജലീൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ദൈവപരിപാലനയിൽ ഇവിടെ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവുമൂലം പിതാക്കന്മാർ ധൈര്യം പ്രാപിച്ച് സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പുള്ളവരായി.... സത്യവിശ്വാസക്കാരുടെ തലവനും പുണ്യവാനും വെടിപ്പിന്റെ ഉറവിടവും ആശ്വാസകനും ആയ അവിടത്തോട് മശിഹായുടെ സ്നേഹത്തെപ്രതി പഠനത്തിൽ നിസ്സാരരായ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാരെ അയച്ചു തരണം. വന്ന് സഹായിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുകയും തുണക്കുകയും വേണം. സ്നേഹവും ഔദാര്യവും നിമിത്തം ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ." അറബിയിലുള്ള അടിക്കുറിപ്പ്: എ.ഡി. 1745-ൽ എഴുതപ്പെട്ടത്. ബെസ്രാ തുറമുഖത്ത് വെച്ച് ഞങ്ങൾ ഈ എഴുത്തു കണ്ടു (അകത്തു മാർത്തോമ്മായുടെ മുദ്രയുണ്ട്).

മറ്റൊരു കത്ത് 1746-ലേതാണ്: "... പ്രസിദ്ധമായ ബാബേലിൽ ഇരിക്കുന്ന യാക്കൂബ് കശ്ശീശായുടെ പുത്രൻ സ്കറിയ കശീശാ ആയ നിന്റെ സ്നേഹത്തോട് അറിയിക്കുന്നു: .... നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മരണശേഷം 52-ാം ആണ്ടിൽ തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ മലബാർ എന്ന സ്ഥലത്ത് വന്നു. അക്കാലം മുതൽ അന്ത്യോഖ്യായിലെ മഹത്വമുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ ഭാഗ്യമോടെ വാണരുളുന്ന മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം പാത്രിയർക്കീസും അനേകം മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ വരികയുണ്ടായി. അവർ സത്യവിശ്വാസിക

ളായ സുറിയാനിക്കാരുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് കുർബ്ബാനയും നോമ്പാചരണവും ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. തന്മൂലം യാക്കോബായക്കാരെയല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. .... ബഹുമാനപ്പെട്ട അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയാലെ നിങ്ങൾ വരണം" (1746 കോനൂൻ ക്ദീം 7-നു ശനിയാഴ്ച). (ഈ കത്തിന്റെ മുഖക്കുറിപ്പ് അറബിയിൽ ഇപ്രകാരമാണ്: "ഇത് ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് വന്ന എഴുത്തിന്റെ രൂപം. ബാതഷ്ക്കായുടെ മകൻ മൂസാ ഈ കത്തുകൾ കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നു. ബെസ്രാ തുറമുഖത്തു നിന്ന് കിട്ടി.")

ഈ എഴുത്തുകൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രത്തിന്റെ ആധികാരികത ആർക്കും നിഷേധിക്കാനാവില്ല. ഈ ചിത്രം മറ്റ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ ചരിത്രവും ശൈലികളും നാം അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ നമുക്ക് അരോചകമായി തോന്നാമെങ്കിലും അക്കാലത്തുള്ളവർക്കങ്ങനെ തോന്നിയിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. മലങ്കരസഭയിൽ അവർക്കു പരിചയപ്പെടേണ്ടിവന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കർക്കും കൽദായ സുറിയാനിക്കാർക്കും ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് സമാന്തരമായി നമുക്കുള്ള വിദേശമേലദ്ധ്യക്ഷൻ ആണ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസെന്ന് ശരിയായ ചരിത്രാഭ്യാസം നേടിയിട്ടില്ലാത്ത നമ്മുടെ പൂർവ്വീകർ കരുതി. മാർ ഈവാനിയോസ് (1685) പഠിപ്പിച്ചത് സ്വീകരിച്ചതാവാം കാരണം.

6-ാം മാർത്തോമ്മാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിൽ (1751) നിന്ന് പുനരഭിഷേകം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ലഭിച്ച ശൽമൂസായിലും മലങ്കരസഭയുടെ തലവൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസാണെന്ന് രേഖാമൂലം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിനെതിരായ കേസിൽ ആ ശൽമൂസായും സുസ്താത്തിക്കോനും ഹാജരാക്കപ്പെട്ടതുമൂലം ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ രേഖകൾ അന്നു മുതൽക്കു തന്നെ സർക്കാരിന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലത്ത് ശക്തമായ തർക്കങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചപ്പോൾ ഈ വിശ്വാസപാരമ്പര്യങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ശക്തമായ രേഖകൾ രൂപംകൊള്ളുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, ഭരണം, ആരാധന എന്നിവയെപ്പറ്റി മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റ് പതിനേഴു ചോദ്യങ്ങൾ അയച്ചു. 1812-ൽ അവയ്ക്കു മെത്രാൻ (8-ാം മാർത്തോമ്മാ) നൽകുന്ന മറുപടിയിൽ ഒരു വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ വാക്കുകളിൽ അതു പകർത്തുന്നു: "അന്ത്യോഖ്യായുടെ മേൽക്കോയ്മയെയും സുറിയാനി സഭയിലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനപിന്തുടർച്ചയെയും പറ്റിയുള്ള ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി കൊടുത്തു. മലങ്കരസഭ എക്കാലത്തും അന്ത്യോഖ്യായിക്കധീനമായിരുന്നു. ക്നായിത്തോമ്മാ കേരളത്തിൽ കുടിയേറി വാസം ആരംഭിച്ചതിനോടു കൂടിയാണ്

പ്രസ്താവ്യ മേൽക്കോയ്മ ഉണ്ടായത്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാപതികളാണ് കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചു വരുന്നത്."[17] ഈ കാര്യം ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ വാക്കുകളിൽ തന്നെ ചോദ്യോത്തരമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ഉദ്ധരിച്ചു കൊള്ളട്ടെ:

ചോദ്യം 2. സുറിയാനി പള്ളികൾ ഏത് യജമാനന്റെ മുഷ്ക്കരത്വത്തിൻ കീഴായിട്ട് ചട്ടവട്ടങ്ങൾ പ്രമാണിച്ച് നടന്നിരിക്കുന്നു? മെത്രാന്മാരും സ്ഥാന ക്കാരും ആരുടെ ഇടത്തിൽ നിന്ന് എന്നും കർത്തവ്യമായിട്ട് കണ്ട് വരു ന്നതും ബോധിപ്പിച്ച് കഴിയുന്നതും.... മുട്ടുദിഷ്ടതികൾക്കു കണ്ടു വരു ന്നതും ആരെ ആകുന്നു?

ഉത്തരം: അന്ത്യോഖ്യായുടെ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ മുഷ്ക്കരത്വത്തിൻകീഴത്രേ മലയാളത്തിൽ ചട്ടവട്ടങ്ങൾ പ്രമാ ണിച്ചു നടന്നിരിക്കുന്നത്. മെത്രാന്മാരും അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നും മല യാളത്തുവന്ന മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ (?) യിൽ നിന്ന് പട്ടം കൈക്കൊണ്ട് നടക്കുന്ന തറവാട്ടിൽത്തന്നെ ഉള്ള ആളുകൾക്ക് സ്ഥാനം കൊടുക്കയും അവർ ദിഷ്ടതികൾ കഴിച്ചുവരികയും കർത്തവ്യമായിട്ട് മുട്ടു ദിഷ്ടതി കൾക്ക് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ബോധിപ്പിച്ചും അത്രേ കഴിഞ്ഞുപോന്നത്.

ചോദ്യം 3: അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായിട്ട് സുറിയാനിപ്പള്ളിക ളുടെ മേൽ ഏതുപ്രകാരത്തിലുള്ള മുഷ്ക്കരത്തം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു?

ഉത്തരം: മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായിൽ നിന്ന് പട്ടംകെട്ടിയ പട്ടക്കാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു 293 സംവത്സരം വേദതലവന്മാർ ഇല്ലാതെ..... മാർ ഇഗ്നാ ത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് കല്പിച്ച് ഉറഹായുടെ ഔസേപ്പ് എന്നു പേരായ മെത്രാനെയും..... യാത്രയാക്കി........ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രമാ ണത്താലെ യൗസേപ്പ് മെത്രാൻ അർക്കദിയാക്കോന്റെ സ്ഥാനവും കൊടുത്തു. ..... അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പ നയാൽ മലയാളത്തിൽ വരുന്ന മെത്രാന്മാർ ഒക്കെയും അർക്കദിയാക്കോ ന്മാർക്ക് മലയാളത്തെ മുഷ്ക്കരത്തം കൊടുത്തു 480 സംവത്സരം ഭരിച്ചു വന്നതിനിടയിൽ കൊച്ചീക്കോട്ടയിൽ പറങ്കി വന്നതുമുതൽ അന്ത്യോഖ്യാ യിൽ നിന്ന് മെത്രാന്മാരുടെ വരവ് മുടങ്ങി. വീണ്ടും 825-ാം കാലം.... മാർ ശാബോർ എന്നും മാർ അഫർഇത്ത എന്നും പേരായ രണ്ടു മെത്രാന്മാർ വന്നു. ഇങ്ങനെ അത്രെ അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്ന് മലയാളത്തുള്ള സുറി യാനിപ്പള്ളികളുടെ മേൽ മുഷ്ക്കരത്തം നടത്തിയിരുന്നത്."[18]

1959-ൽ കെ. ദാവീദ് കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പാ *മലങ്കര സുറിയാനിസഭ* എന്ന പേരിൽ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ ചരിത്രപരമായി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത് മുതൽക്കാണ് മലങ്കരസഭയുടെ പേർഷ്യൻ

ബന്ധത്തെ പറ്റി നമുക്ക് ബോധോദയം ഉണ്ടായത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ ബോധം വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം ചിലരെ പുകഴ്ത്തുവാനും ചിലരെ ഇകഴ്ത്തുവാനും ആണ് തൊട്ടുപുറകെ വന്ന സഭാചരിത്രകാരന്മാർ ശ്രമിച്ചത് (അമ്പതുകളിൽ പോലും യാക്കോബായ സുറിയാനി പള്ളി എന്ന പ്രയോഗം മലങ്കരയിൽ സാർവ്വത്രികമായി ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു. അമ്പതുകളിലാണ് അത് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടത്. ബോധവൽക്കരണം കൊണ്ടാണ് അത് സാധിച്ചത്).

പകലോമറ്റം കുടുംബക്കാർക്ക് ലഭിച്ച പൗരോഹിത്യം മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ മുതൽക്കാണെന്നും ഇവിടെ വന്ന വിദേശ സ്ഥാനികൾ അത് തുടരുവാൻ അനുവദിച്ചു എന്നും സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് ചരിത്രവത്ക്കരിച്ച ഐതിഹ്യങ്ങളെ പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ ഏറ്റുപാടിയത്. അതേസമയം 1806-ൽ ഉണ്ടായ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയും 1809-ൽ ഉണ്ടായ കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയും ഈ സഭയുടെ ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചുവെങ്കിലും പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ ആ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനങ്ങളെ തങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള യുദ്ധകാഹളങ്ങളായി അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പകലോമറ്റം കുടുംബേധയറി എന്നുകൂടി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ ഈ രണ്ടു പടിയോലകളെയും തീർത്തും അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയെ അനുകൂലിച്ചുവെങ്കിലും അചിരേണ ആ കുടുംബവാഴ്ച അസ്തമിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സാന്നിധ്യമോ അദ്ദേഹം അയച്ച ഏതെങ്കിലും മെത്രാന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമോ കല്പനയോ കൂടാതെ മാർത്തോമ്മാ 8-ാമന്റെ കാലത്തു തന്നെ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ഒന്നാമൻ (ബൈബിളിന്റെ മലയാളം വിവർത്തകൻ - 1811-ൽ) പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വെച്ച് കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗ്ഗീസ് പീലക്സിനോസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻ പട്ടമേറ്റു. പുന്നത്ര മെത്രാച്ചനും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനും ഈ വഴി പിൻതുടർന്നു. ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ തൊഴിയൂർ കൂറിലോസിനെ വാഴിച്ചപ്പോഴും കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായിപ്പോയി. ഈ സുസ്താത്തിക്കോനുകളിലെങ്ങും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പേരോ സ്ഥാനമോ അധികാരപ്പെടുത്തലോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ തെളിഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ ഏറെക്കാലം പോകുവാൻ സഭയ്ക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷണറിമാർ സഭയെ വിഴുങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചതാണ് കാരണം. കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപനം, ബൈബിൾ വിവർത്തനം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ മിഷണറിമാരുടെ സഹായം സ്വീകരിച്ചതു മൂലം അവരോട് തുറന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ മലങ്കരസഭയ്ക്കു സങ്കോചമുണ്ടായി. തന്മൂലമാണ് മാവേലിക്കരയിൽ 1836 മകരം 5-ന് ചേർന്ന സുന്നഹദോസ് (പള്ളി പ്രതിപുരുഷയോഗം) "...... യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരായ നാം അന്ത്യോഖ്യാ

യുടെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാഴ്ചക്കീഴുൾപെട്ടവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനയാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട മേൽപ്പട്ടക്കാരാൽ നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പള്ളിക്രമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും നടന്നുവരുന്നതുമാകയാൽ ആയതിന് യാതൊരു വ്യത്യാസമെങ്കിലും വരുത്തി നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ നടക്കയും .... വ്യത്യാസമായിട്ട് നടക്കുന്നതിനും നടത്തുന്നതിനും നമുക്ക് അധികാരവും സമ്മതവും ഇല്ല"[19] എന്ന് ധൈര്യമായി അന്ത്യോഖ്യയെ മറ പിടിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചത്. കാര്യങ്ങൽ അവിടെ അവസാനിക്കുമെന്ന് കരുതിയവർക്ക് തെറ്റു പറ്റി. അതൊരാരംഭമായിരുന്നു. മറക്കാൻ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ബോധമനസ്സിലേക്ക് കയറി വന്നു. വിദേശിയായ മാർ അത്താനാസ്യോസ് സഹായിക്കാനെത്തി. മലങ്കരയിൽ പട്ടമില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയതും പലർക്കും അഴിച്ചു പട്ടം കൊടുത്തതും അദ്ദേഹത്തെ കെട്ടുകെട്ടി അയച്ചതുമായ സംഭവങ്ങളാണ് പിന്നീട് അരങ്ങേറിയത്. സ്വാഭാവികമായും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനെ ഒതുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച വിഭാഗക്കാർ പാത്രിയർക്കീസിനെ കൂട്ടുപിടിച്ച് പാലക്കുന്നത്തു ശെമ്മാശനെ മെത്രാനാക്കി. ഒരമ്പതു കൊല്ലമായി മലങ്കരസഭ നേടിയ പുരോഗമനം ആ ഒരൊറ്റ സംഭവം കൊണ്ട് അർത്ഥശൂന്യമായിത്തീർന്നു. അമ്പതുകൊല്ലം അന്ത്യോഖ്യായുടെ മേൽവിലാസം കൂടാതെ മലങ്കരസഭ പുരോഗമിച്ചുവെങ്കിലും സഭയുടെ മനസ്സിൽ 150 കൊല്ലത്തെ ബന്ധം ഉപബോധസ്വാധീനമായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. 1867-ൽ നിര്യാതനായ ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരുടെ മരണപത്രം ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "....... അന്ത്യോഖ്യാ യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരായ നമ്മൾ....."[20]

കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി ഇപ്രകാരമായിരിക്കേ, അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയന്റെ കാലത്തുണ്ടായി എന്ന നവീന കണ്ടുപിടിത്തം അടിസ്ഥാനരഹിതവും സഭേതരവും ചരിത്രേതരവുമായ താല്പര്യങ്ങൾകൊണ്ടും പ്രാദേശികമായ കക്ഷി ചിന്തകൊണ്ടും അസത്യമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. പുതുതായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദാനരേഖകൾ കൂടി പരിശോധിച്ച് നിഗമനങ്ങൾ അതത് ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ പുനഃപരിശോധിക്കുമെന്ന് ഇതെഴുതുന്ന ആൾക്ക് പൂർണ്ണ ബോധ്യമുണ്ട്. ഉറങ്ങുന്നവരെയല്ലാതെ ഉറക്കം നടിക്കുന്നവരെ ഉണർത്താൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക?

റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ പര്യവസാനിച്ച സെമിനാരിക്കേസിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാഗത്തു നിന്ന് ഹാജരാക്കിയ കാനോനെപ്പറ്റിയും ചില വസ്തുതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാനുണ്ട്. റോയൽക്കോടതി ക്കേസിൽ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസും ഓരോ കാനോൻ പ്രമാണം ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു കാനോനും കാണാതെയും കാനോൻ പ്രമാണത്തിന്റെ ഉത്ഭവം,

ആധികാരികത എന്നിവ അറിയാതെയും ചരിത്രകാരന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. പിതാക്കന്മാരുടെ സമ്മേളനതീരുമാനങ്ങളാണ് കാനോൻ. ഓരോ കാനോനിലും ആ തീരുമാനം ഏതു സമ്മേളനത്തിന്റെ എത്രാം നമ്പർ തീരുമാനമെന്ന് വെളിപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ഓരോ സഭയും തങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച സമ്മേളനങ്ങളുടെ (സുന്നഹദോസുകളുടെ) തീരുമാനങ്ങൾ മാത്രമേ കാനോനാകളായി സ്വീകരിക്കാറുള്ളു. ചില സമ്മേളനങ്ങൾ അസ്വീകാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും അവയിലെ ചില കാനോനാകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളും ഹൂദായ കാനോനിൽ കാണാം. പല കാനോനാകളും അതത് കാലത്ത് അതത് സ്ഥലത്ത് രൂപംകൊണ്ട തർക്കങ്ങളെ പരിഹരിക്കുവാനായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തീരുമാനങ്ങളാണ്. ചില കാര്യങ്ങളിൽ പ്രാമാണികന്മാർ പുറപ്പെടുവിച്ച വ്യത്യസ്തവും വിരുദ്ധവുമായ തീരുമാനങ്ങൾ പോലും ഹൂദായ കാനോനിൽ കാണുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കാനോൻ ബാർ എബ്രായ എ.ഡി. 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഡിറ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള കാനോൻ ആണ്. ഈ കാനോൻ കാലാനുസൃതമായി വളർന്നിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ തെളിവുകൾ കൊണ്ട് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അംഗീകൃതസമ്മേളനങ്ങൾക്കും പ്രാമാണികന്മാർക്കും കാനോൻ പരിഷ്ക്കരിക്കുകയോ എഡിറ്റ് ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. സഭയുടെ പൂർണ്ണ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള സുന്നഹദോസുകൾക്ക് (ഉദാഹരണത്തിന് മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ) കാനോൻ നിർമ്മിക്കുവാൻ അധികാരമുള്ളതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആർത്താറ്റ് പടിയോലയും, കണ്ടനാട്ട് പടിയോലയും, മാവേലിക്കര പടിയോലയും, പരുമല പടിയോലയും, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളും 1934-ലെ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ നിശ്ചയങ്ങളും മലങ്കരസഭയുടെ കാനോനാകൾ തന്നെയാണ്. ബാർ എബ്രായയെപ്പോലെ പ്രാമാണികനായ ഒരു കാനോൻ വിദഗ്ധന് അവ എഡിറ്റ് ചെയ്ത് കാനോന്റെ ഭാഗമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ സഭാപരമായ നിയമതടസമൊന്നുമില്ല.

റോയൽക്കോടതിയിലവസാനിച്ച സെമിനാരിക്കേസിൽ നവീകരണ വിഭാഗം സമർപ്പിച്ച മലങ്കരക്കാനോൻ നമ്മുടെ ചരിത്രകാരന്മാരാരെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. കണ്ടതായി അവരാരും തന്നെ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവരുടെ ചരിത്രപരാമർശങ്ങൾ കണ്ടാൽ അവർ ആരും മലങ്കരക്കാനോൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കാവുന്നത്. പി. വി. മാത്യു മറ്റു പല അവസരങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഇക്കാര്യത്തിലും ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം എന്ന പോലെ നടത്തുന്ന പ്രഖ്യാപനം ഇപ്രകാരമാണ്: "ഈ കേസിൽ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ പല രേഖകൾ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. അതിൽ ഒന്ന് യഥാർത്ഥ ഹൂദായ കാനോൻ ആയിരുന്നു." സെമിനാരി

ക്കേസിൽ പാലക്കുന്നത്ത് ജൂനിയർ മെത്രാച്ചൻ നൽകിയ കാനോൻ 38 എന്ന നമ്പരിൽ ആണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇത് ഹൂദായ കാനോന്റെ ശരിയായ പ്രതി ആണെന്ന പരാമർശങ്ങൾ ഭാവി ചരിത്രകാരന്മാരെ വഴി തെറ്റിക്കുമെന്നതിനാൽ 38 അക്കം മലങ്കരക്കാനോനിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാഗം പൂർണ്ണമായി ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്.

"മൂന്നാം ഭാഗം കൈക്കാരന്മാരെക്കുറിച്ച്."[22]

1. പള്ളി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയോ കൂദാശ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന സമയം കൂടപ്പെടുന്ന സഭാമധ്യത്തിങ്കൽ വച്ച് പള്ളിസ്ഥലവും പള്ളിപ്പണിയ്ക്കുള്ള ചിലവർപ്പും ആരിൽ നിന്ന്, ഏതുവഴി ഉത്ഭവിച്ചു എന്ന് മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ വിചാരണ കഴിക്കണം.

2. പള്ളിസ്ഥവും ചിലവർപ്പുകളും നാലുഭാഗത്തുമുള്ള ജനങ്ങളിൽ നിന്നും എന്ന് കണ്ടാൽ ആ പള്ളിയുടെ എപ്പിത്രോപ്പന്മാരായി പന്ത്രണ്ട് ആളുകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതിൽ രണ്ട് പേരെ മുതൽക്കെട്ട് കണക്കെഴുത്ത് കൈക്കാരന്മാരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

3. ഈ വക കൈക്കാരന്മാർ മേൽപ്പട്ടക്കാരന്റെ കല്പനപ്പടി മുതൽ എടുക്കുകയും വരവ് ചെലവ് കണക്ക് ക്രമമായി എഴുതിക്കൊൾകയും ചെയ്യേണ്ടതുമല്ലാതെ ആണ്ടറുതിയിൽ വികാരിയും എപ്പിത്രോപ്പന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി കണക്കു കേട്ട് തിരട്ട് എഴുതി അടയാളത്തോടുകൂടി ഒരു പ്രതി മേൽപ്പട്ടക്കാരന് അയയ്ക്കുകയും ഒരു പ്രതി അടയാളം വെച്ച് വരുത്തി പള്ളിയിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

4. എപ്പിത്രോപ്പന്മാരിൽ ഈരണ്ടാൾ ആണ്ടുതോറും മാറി മാറി ഈ വേല നോക്കേണ്ടിയതാകുന്നു.

5. നടപ്പു കൈക്കാരന്മാരെ മാറ്റി എപ്പിത്രോപ്പന്മാരിൽ മറ്റു രണ്ടുപേരെ നിയമിക്കണമെന്നോ വേറിട്ട് രണ്ടുപേരെ പ്രത്യേകിച്ച് ആക്കണമെന്നോ ഇടവകക്കാർ അപേക്ഷിച്ചാൽ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ അന്വേഷണം ചെയ്ത് വേറെ ആളുകളെ നിയമിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

6. നടപ്പു കൈക്കാരന്മാരെ മാറ്റുമ്പോഴും വേറിട്ടാളുകളെ നിയമിക്കുമ്പോഴും ഭരണത്തിന്റെ താക്കോൽ മദ്ബഹാ മുന്നിൽ വയ്ക്കുകയും നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

7. പള്ളിക്കു സ്ഥലവും ചിലവർപ്പും മൂന്നോ നാലോ പേർ ആദ്യമായി നിന്ന് സ്വന്ത വകയിൽ നിന്നും അവരുടെ സാഹസത്താൽ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച് പള്ളി മുഴുവനാക്കി എന്ന് കാണപ്പെട്ടാൽ മുതൽ വീഴ്ചയും സാഹസവും ഉള്ള വീട്ടുകാരെ കൈക്കാരന്മാരായും ഏർപ്പാടുകൾക്കു തക്കവണ്ണം ഏറെക്കുറെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയും നിയമിക്കേ

ണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ നിയമിക്കുന്നത് ആറു വീട്ടുകാരിൽ കൂടുതൽ ആകയും അരുത്.

8. ഈ വക കൈക്കാരന്മാർ പള്ളി വരുമാനങ്ങളെ എടുക്കയും ചില വുകൾ ചെയ്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

9. ആണ്ടറുതിയിൽ കണക്കുകൾ തീർക്കുന്ന സമയം ഇടവകയുടെ ബുക്കിനേന്മാർ ആയി മേൽപ്പട്ടക്കാരനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മുമ്പാകെ വച്ച് പരിശോധിച്ച് മുൻനിയമപ്രകാരം ഒക്കെയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

10. ഈ വക കൈക്കാരന്മാരിൽ ചില കുടുംബക്കാർ ഇല്ലാതെയാകയോ അയോഗ്യരായി വരികയോ ചെയ്താൽ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ മുതല്ക്കെട്ട് കൈക്കാരന്മാരെ കൂടി നിയമിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് തനിച്ചോ ഇരുവിഭാഗ ക്കാരെക്കൊണ്ടുമോ അന്വേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

11. ഈ വിധമായ കൈക്കാരന്മാർ പള്ളി വക കൈകാര്യം ചെയ്തിരു ന്നാലും ഇല്ലാതെ ഇരുന്നാലും അവർക്കുള്ള ഓഹരി മുടക്കപ്പെട്ടുകൂടാ ത്തതാകുന്നു.

12. ഒരു കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ പള്ളിക്ക് സ്ഥലം കൊടുക്കു കയും പള്ളിവകയ്ക്ക് ദ്രവ്യം ചെലവ് ചെയ്കയും ചെയ്തതായി കാണ പ്പെട്ടാൽ ആ കുടുംബക്കാരെ മാറാകൈസ്ഥാനക്കാരായി വിചാരിക്കപ്പെ ടണം.

13. പള്ളിയുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായി ഈ ഭവനക്കാരുടെ കൈകാര്യ കർത്തൃത്വം പള്ളിമുതൽ കാര്യങ്ങളിന്മേൽ ഇരിക്കണമെന്ന് വിചാരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമയമൊക്കെയും ഈ അവകാശം അവരിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നു.

14. ഈ വിധമുള്ള പള്ളികളിൽ ഇടവകക്കാർ കൂടി വരികയും അവ രിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം അധികരിക്കുകയും ചെയ്താൽ യോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷയിന്മേൽ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ മുതൽക്കെട്ട് കൈക്കാരന്മാരെക്കൂടി നിയമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

15. എല്ലാ ഭണ്ഡാരങ്ങളുടെയും മേൽപ്പൂട്ടും അന്വേഷണവും കാരണ ഭൂതരായ കുടുംബക്കാർക്കു ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വരവ് ചെലവുകളെ കുറിച്ചുള്ള കണക്കു മേൽ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം ചെയ്യാനുള്ളതാ കുന്നു.

16. മാറാ കൈസ്ഥാന കുടുംബത്തിലേക്കു ഓഹരികൾ കൊടുക്കുന്ന തല്ലാതെ ആ കുടുംബക്കാരോട് കുഴിക്കാണം വാങ്ങിക്കൂടാത്തതാകുന്നു.

17. ഇങ്ങനെയുള്ള കുടുംബത്തിൽ അന്വേഷണത്തിന് പ്രാപ്തിയുള്ള

വർ ഇല്ലാതെ വന്നാൽ അവർക്കു സഹായി ആയി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വരെ കൊണ്ടും അവർക്കു നടത്തിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ഇവിടെ മൂന്നാം ഭാഗം അവസാനിക്കുന്നു. ഇത് ഹൂദായ കാനോന്റെ സത്യരൂപം ആണെന്നാണ് സെമിനാരിക്കേസിന്റെ കാനോൻ ചർച്ചയിൽ ചിലർ പ്രത്യക്ഷമായും ചിലർ പരോക്ഷമായും പ്രസ്താവിക്കുകയോ ധ്വനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സത്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു അദ്ധ്യായം ഹൂദായ കാനോന്റെ യാതൊരു പകർപ്പുകളിലും ഇല്ല. മലങ്കരസഭയിലെ പല പുരാതന പള്ളികളിലും നടപ്പിലിരുന്ന ഭരണസമ്പ്രദായം നിയമവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ ഓരോ വകുപ്പുകളാണിവയെല്ലാം. അവയ്ക്കാധാരമായി യാതൊരു തീരുമാനങ്ങളും കാനോൻ സമാഹർത്താവിന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരഭിപ്രായമോ, കീഴ്നടപ്പോ കാനോൻ ആയി അംഗീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ ആയത് ഒരു അംഗീകൃത സമ്മേളനത്തിന്റെ തീരുമാനം എന്ന പദവിയിലേക്കുയരുകയും ആ യോഗതീരുമാനവിവരം കാനോന്റെ കൂടെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും വേണം. മലങ്കരക്കാനോനിൽ ആകെ 15 അധ്യായങ്ങളുള്ളതിൽ യാതൊരു അധ്യായങ്ങളിലും യാതൊരു തീരുമാനങ്ങളും ഏതെങ്കിലുമൊരു സമ്മേളനവുമായി ബന്ധമുള്ളതായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഈ കാനോനിൽ മലങ്കരയ്ക്കു വെളിയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭയുള്ളതായോ അവയ്ക്കു കാതോലിക്കാ (മപ്രിയാന), പാത്രിയർക്കീസ് എന്നീ സ്ഥാനികൾ ഉള്ളതായോ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്രകാരം അനവധി കാരണങ്ങളാൽ മലങ്കരക്കാനോൻ നൂറുശതമാനവും വ്യാജമെന്ന് പറയുവാനും മൂലഭാഷയിൽ നിന്ന് യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്താതെ തർജ്ജിമയാണെന്നുള്ള മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ അവകാശവാദം പൂർണ്ണമായും അവാസ്തവമാണെന്നും പറയുവാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. സെമിനാരിക്കേസിന് വേണ്ടി മാത്രം വിരചിക്കപ്പെട്ട ഈ കാനോനെ നേരിടുവാനാണ് കോനാട്ട് മാർ യൂലിയോസ് ഹൂദായ കാനോൻ സെമിനാരിക്കേസിൽ ഹാജരാക്കിയത്. ഹൂദായക്കാനോന്റെ ടെക്സ്റ്റിൽ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ ചില തീരുമാനങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരുന്നത് സത്യമാണ്. ഈ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടലുകൾ കോടതിയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ വന്നാലോ എന്ന് കരുതി മുളന്തുരുത്തി തീരുമാനങ്ങളെ മുളന്തുരുത്തി തീരുമാനങ്ങൾ എന്ന് ചേർക്കാതെ പഴയ ടെക്സ്റ്റിലെ തീരുമാനങ്ങളോടുകൂടി എഴുതിച്ചേർത്തു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആ കാനോനിൽ സാങ്കേതികമായ പോരായ്മകൾ ആരോപിക്കാവുന്നതാണ്. അപ്രകാരം ആരോപിക്കുന്നവർ ആ ആരോപണങ്ങൾ കേവലം സാങ്കേതികമായ അർത്ഥത്തിലേ ആരോപണങ്ങൾ ആകുന്നുള്ളു എന്നും മാർ യൂലിയോസ് ഹാജരാക്കിയ ഹൂദായ കാനോനിലെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ മുളന്തുരുത്തിയിലും പരുമലയിലും സമ്മേളിച്ച സുന്നഹദോസുകളുടെ തീരുമാനങ്ങളാകയാൽ മലങ്കരസഭ സ്വീകരിച്ച

കാനോനാകൾ ആയിരുന്നുവെന്നും വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ മലങ്കരസഭാചരിത്രം എഴുതിയവർ ഈ വശം അവഗണിച്ചതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. "ഏതായാലും ഇരുവിഭാഗവും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയിരുന്ന ഹൂദായകാനോന്റെ രൂപങ്ങൾ വ്യാജനിർമ്മിതങ്ങളായിരുന്നു"[23] എന്ന് രണ്ടു കാനോനുകളെയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യാ എന്ന മട്ടിൽ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളവർ പോലും ഇതിൽ ഒരു കാനോനിലെ പൂർണ്ണവ്യാജത്തെ മറുകാനോനിലെ സാങ്കേതികത്തകരാറിനോടു അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ തുല്യമാക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മലങ്കരസഭയ്ക്കു, സെമിനാരിക്കേസുവരെ എഴുതപ്പെട്ട രൂപത്തിൽ ഒരു സഭാകാനോൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ സഭാചരിത്രവിഭാഗം തലവൻ പറയുന്നത്[24] വസ്തുതകൾ വേണ്ടവിധം പരിശോധിച്ചല്ല. 1665-ൽ വന്ന ഗ്രീഗോറിയോസിൽ നിന്നും 1685-ൽ വന്ന ഈവാനിയോസിൽ നിന്നും 1751-ൽ ഈവാനിയോസിൽ നിന്നും ഹൂദായകാനോൻ ഭാഗികമായിട്ടും പൂർണ്ണമായും സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് പകർത്തിയെഴുതി പല വൈദികരും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ മാതൃകകൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശമുണ്ട്. വിശദമായ മാതൃകകൾ തൊഴിയൂർ ആർക്കൈവ്സിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവ സാർവത്രികമായിരുന്നില്ലെന്നും വിവർത്തനം ചെയ്ത രൂപത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നില്ലെന്നും മാത്രമേ പറയാനാവൂ. കോനാട്ട് മാർ യൂലിയോസ് ഹാജരാക്കിയ കാനോൻ സത്യകാനോൻ ആണെന്ന് പ. പരുമല തിരുമേനി സെമിനാരിക്കേസിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയത് ആരുടെയും നിർബ്ബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിയതുകൊണ്ടല്ല. ആ കാനോനാകൾ മലങ്കരസഭയുടെ തീരുമാനങ്ങളാകയാൽ സാരാംശത്തിൽ സത്യകാനോനാകൾ തന്നെ എന്ന് ദൃക്സാക്ഷിയ്ക്കു ഉത്തമബോധ്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. പില്ക്കാലത്തു സഭയ്ക്ക് സമ്മതമെങ്കിൽ ആ കാനോനാകളെ പിൻവലിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ. അതാണല്ലോ നാം 1934-ൽ ചെയ്തത്. 1934-ലെ ഭരണഘടന മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ തന്നെയാണ്. ആ കാനോനിൽ നാം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന പ്രയോഗത്തിലെ അന്ത്യോഖ്യാ എന്ന പദം പൂർണ്ണമായി എടുത്തുമാറ്റി. അന്നും മലങ്കരസഭയിൽ വ്യവഹാരമുണ്ടായിരുന്നു. ആ നടപടിയിലൂടെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ എന്തെങ്കിലും നിയമപരമായ ക്ഷീണം സഭയ്ക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്തത്. എന്നാൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭ എന്ന സങ്കൽപ്പം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ കണ്ണുള്ള ചില പ്രഗത്ഭമതികൾ പാത്രിയർക്കാ പ്രയോഗത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യായെന്ന പദം അറുപതുകളിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. മുപ്പതുകളിൽ നടന്ന ഈ പുരോഗമനവും അറുപതുകളിൽ നടന്ന ഈ പശ്ചാത്ഗമനവും നമ്മുടെ സഭാചരിത്രകാരന്മാർ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായിട്ടുപോലും നാളിതുവരെ ഭാവിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ഇതെഴുതുന്ന ആളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് ഇച്ഛാശക്തിയുള്ള ഒരു പ്രതിഭാശാലി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മാതൃകയിൽ വിശ്വാസപരമായ നവീകരണവും ഭരണപരമായി റോമ്മൻ കത്തോലിക്കാ മാതൃകയിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഭരണവും ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ അനിഷേധ്യ തെളിവുകൾ അദ്ദേഹം വ്യാജമായി ചമച്ച മലങ്കരക്കാനോനിൽ സമൃദ്ധിയായിക്കാണാം. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഏറ്റുമുട്ടൽ ഈ രണ്ടിനോടുമായിരുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകസ്ഥിതിയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകണമെന്ന് പരുമലയോഗത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണ്. ഒരു വൈദികട്രസ്റ്റിയും ഒരു അത്മായട്രസ്റ്റിയും ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയുമായി സഭാഭരണം പുനഃസംവിധാനം ചെയ്ത് മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായക ഭരണത്തെ തിരുത്തണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചതും അദ്ദേഹം തന്നെ. പക്ഷേ പിൽക്കാലത്ത് മലങ്കരസഭ ഈ വ്യവസ്ഥകളിൽ വെള്ളം ചേർത്തു. അവരിൽ പലർക്കും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചൻ റോമ്മാസഭയിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ച എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഭരണസംവിധാനത്തിനോടായിരുന്നു ചായ്വ്. തന്മൂലം ആ വ്യവസ്ഥയെ തകിടെ മറിച്ച ദീവന്നാസ്യോസിനെയും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിനെയും തള്ളിപ്പറയുക അവരുടെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയെ തകർത്തവൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ അതേറ്റുപാടുവാൻ മലങ്കരയിൽ ആളെക്കിട്ടാതെ വന്നാലോ എന്ന ശങ്ക കൊണ്ടാവാം പാത്രിയർക്കാബന്ധം കൊണ്ടുവന്ന ആൾ എന്ന വിശേഷണം ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയത് (വീട്ട് വസ്തുക്കളെ ജീവനു തുല്യം സ്നേഹിച്ച് കാവൽ ചെയ്യുന്ന കാവൽപ്പട്ടിയെ കൊല്ലാൻ കൊള്ളക്കാർ ആദ്യം ചെയ്യുക അതു പേപ്പട്ടിയാണെന്ന പ്രചാരണം അഴിച്ചുവിടുകയാണ്. സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ വീട്ടെജമാനൻ തന്നെ ആ മിത്രത്തെ കൊല്ലാനേർപ്പാടാക്കും എന്ന അർത്ഥാന്തരന്യാസം ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു).

ഇപ്രകാരം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ, തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് മുഖേനയുണ്ടായ പാത്രിയർക്കാബന്ധങ്ങൾ, സെമിനാരിക്കേസിലെ കാനോൻ ഇവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ തേജോവധം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ അറിയാതെയെങ്കിലും സ്വന്തം പൈതൃകത്തെയാണ് അടിസ്ഥാനരഹിതമായി തേജോവധം ചെയ്യുന്നതെന്ന് രേഖപ്പെടുത്താതെ വയ്യ.

1. ശ്രീ. വർക്കി, പു. 121.
2. *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (കൈയെഴുത്തുപ്രതി)*, പു. 834.
3. *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*, പു. 836.
4. *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*, പു. 890.

5. ഡോ. കണിയാമ്പറമ്പിൽ കുരിയൻ കോറി, *സുറിയാനിസഭ*, പു. 218.
6. *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*, പു. 876.
7. *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*, പു. 892-916.
8. *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*, പു. 920-926.
9. ഡോ. ടി. സി. കോര, പു. 42.
10. കെ. വി. മാമ്മൻ (അവതാരിക), *കേരളത്തിലെ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ.*
11. പി. വി. മാത്യു, *കേരളത്തിലെ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ*, പു. 110, 111.
12. *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*, പു. 958-970.
13. ജോർജ്ജ് വർഗ്ഗീസ് മദ്രാസ്, *മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാചരിത്രം മൂന്നാം ഭാഗം*, പു. 75.
14. ഡോ. ടി. ഐ. വർഗ്ഗീസ്, *മലങ്കര അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സൃഷ്ടി*, പുറം 81.
15. ഫാ. വർഗ്ഗീസ് കല്ലാപ്പാറ, *മലങ്കരസഭാചരിത്രം.*
16. ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ,* പു. 40-46.
17. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ*, പു. 188.
18. ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ, പു. 176-178.
19. *ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ*, പു. 140.
20. ഇ. എം. പീലിപ്പോസ്, *മലങ്കരസഭയുടെ രഹസ്യപേടകം*, പു. 10.
21. പുറം 3, 4, 5 (മലങ്കരക്കാനോൻ).
22. ഫാ. ഡോ. ടി. ഐ. വർഗ്ഗീസ്, *മലങ്കര അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സൃഷ്ടി*, പു. 84.
23. ടി പുസ്തകം, പു. 84.

അധ്യായം 5

കർമ്മധീരനായ പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ

പത്രോസ് ബാവാ തിരുവനന്തപുരത്ത് ചെയ്തുതീർത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും നിരീക്ഷിക്കണം. കർക്കിടകം 2-ന് വഴുതയ്ക്കാട്ട് ബംഗ്ലാവിൽ വെച്ച് ബാവായും റസിഡണ്ടു സായിപ്പും തമ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ചയുണ്ടായി. പിന്നീട് 5-ന് ശനിയാഴ്ച നക്ഷത്ര ബങ്കളാവിൽ വെച്ച് മഹാരാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നു. മഹാരാജാവ് ബാവായെക്കണ്ട് പെരുത്ത് സന്തോഷിച്ചു; വളരെ ഭക്തിയോടുകൂടി ആചാരം ചെയ്തു. എന്നാൽ കഴിയുന്നവിധമുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതരാമെന്നും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാന് വിളംബരം അമ്മാവൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും മാധവനായിട്ട് നിശ്ചയിച്ച് ചെയ്തതാകുന്നു എന്നും ഞാൻ ഈ വകയിൽ ഒന്നും ചെയ്തില്ലെന്നും ഇനി ഇവിടത്തെ കല്പന പോലെ സകലവും ചെയ്വാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും മഹാരാജാവ് കല്പനയായി. പിന്നീട് 7-ന് മത്ഥിയാസിനെ നാം സ്ഥാനത്തു നിന്ന് നീക്കിയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവന് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിളംബരവും സർക്കുലറും നീക്കിത്തരണമെന്നും മറ്റും ബാവാ മഹാരാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ എഴുതി ബോധിപ്പിച്ചു. 8-ന് ചൊവ്വാഴ്ച വടക്കേ കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ച് ഇളയ രാജാവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച ഉണ്ടായി. ആ സമയം എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ബാവായുടെ രൂപം വരപ്പിച്ച് എടുക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹമുണ്ടെന്ന് രാജാവ് കല്പനയായി. ആയതു ബാവാ സമ്മതിച്ചു. 9 മുതൽ 25-ാം തീയതി വരെ 16 ദിവസം കൊണ്ട് ചിത്രം പൂർത്തിയാക്കി. ഇളയ രാജാവ്, ബാവായ്ക്ക് പതിനഞ്ചു പവനോളം വരുന്ന ഒരു സ്വർണ്ണ കുരിശ് മാലയും രാജാവിന്റെ ചിത്രവും സമ്മാനിച്ചു. ശംഖുമുഖം കൊട്ടാരത്തിൽ വെച്ച് മഹാരാജാവുമായി ബാവായും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും സംഭാഷണം നടത്തി. ഈ അഭിമുഖങ്ങളിലെല്ലാം ദ്വിഭാഷിയായി വർത്തിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ബാവായോട് രാജാക്കന്മാർക്കും ബാവായ്ക്ക് രാജാക്കന്മാരോടും പ്രീതിയും ആദരവും വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ സംഭാഷണങ്ങളെ സോദ്ദേശ്യമായി നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിളംബരം റദ്ദാക്കുവാനുള്ള തീരുമാനം ഉത്തരവായി പുറപ്പെടുവാൻ വൈകുമെന്ന് മറുപടി കിട്ടുകയാൽ മഹാരാജാവും ഇളയരാജാവും ബാവായെ വന്നു കാണുകയും പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള ബാവായുടെ ആഗ്രഹത്തിന് എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ കീഴ്സ്ഥാനികൾക്ക് കൽപന നൽകുകയും ചെയ്തു. സന്ദർശനത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നിരണത്ത് വെച്ച്

പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ബാവാ ശ്രമിച്ചതിന്റെ വിവരങ്ങൾ നേരത്തെ കൊടുത്തിരുന്നുവല്ലോ. അടുത്തതായി വെളിനാട്ടു പള്ളിയിലെത്തി അവിടെ പത്തുനാൾ താമസിച്ച് പള്ളിയും ത്രോണോസുകളും നാലു തബിലൈത്താകളും കൂദാശ ചെയ്തു. പിന്നീട് നീലംപേരൂർ പള്ളിയിൽ 11 ദിവസം താമസിച്ച് സൈത്ത് കൂദാശ നടത്തി. കുറിച്ചി, കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി എന്നിവ സന്ദർശിച്ചു. ഈ സന്ദർശനങ്ങൾക്കിടയിൽ മലങ്കരയിലെ പല പതിവുകളും ബാവാ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി. പട്ടക്കാർ തലയിൽ തൊപ്പിവയ്ക്കണമെന്നും കറുപ്പ് ളോഹ ഇട്ടു നടക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ഒരു മദ്ബഹായിൽ ഒരു ത്രോണോസ് എന്ന് ക്രമപ്പെടുത്തുകയും മൂന്ന് ത്രോണോസുകൾ ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അവ പൊളിച്ചുകളയുകയും ഒരു ദിവസം ഒരു ത്രോണോസിൽ ഒരു കുർബ്ബാന എന്ന് നിജപ്പെടുത്തുകയും മാമ്മൂദീസാതൊട്ടി പള്ളിയുടെ തെക്കുഭാഗത്തു ക്രമീകരിക്കുകയും പള്ളിനടയിലെ ഓട്ടുവിളക്കിനു പകരം പളുങ്കു വിളക്കു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർശനത്തിനിടയിൽ 1051 കുംഭം 23-നു മഹാരാജാവിന്റെ വിളംബരം താഴെക്കാണുംവിധം പുറപ്പെട്ടു.

> "ശ്രീപത്മനാഭ ദാസ വഞ്ചി ബാലരാമവർമ്മ കുലശേഖരകിരീടപതി
> മന്നെസുൽത്താൻ മഹാരാജരാജരാമരാജബഹദൂർ
> ജംഗനൈറ്റ് ഗ്രാൻഡ് കമാൻഡ് ഓഫ് ദി മോസ്റ്റ് എക്സാൾട്ടഡ്
> ആഡർ ഓഫ് ദി സ്റ്റാർ ഓഫ് ഇന്ത്യാ മഹാരാജാ അവർകൾ
> സകലമാനപേർക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന വിളംബരം.

ആന്റിയോക്കിൽ നിന്ന് എഴുത്തു വന്നതുകൊണ്ട് മാർ അത്തനേഷ്യസ്സിനെ സിറിയൻ പള്ളിയിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിലേക്കു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായി 1027-ാമാണ്ട് കർക്കിടകമാസം 15-നു ഉണ്ടായ വിളംബരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ആന്റിയോക്കിലെ ഇപ്പോഴത്തെ പേട്രിയാർക്കോ പേട്രിയാർക്കിന്റെ പൂർവ്വീകനോ മേൽപ്പറഞ്ഞ മാർ അത്തനേഷ്യസ്സിനെ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും മാറ്റി മറ്റൊരു മെത്രാനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതായി വാദിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിൽ സംബന്ധം ഉള്ള സകലമാനപേരെയും ഇതിനാൽ അറിയപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തെന്നാൽ,

ഏതെങ്കിലും പള്ളികളുടെയോ അവയിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള വസ്തുവിന്റെയോ ഉടമസ്ഥതയെയോ അവയിലേക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെയോ അല്ലെങ്കിൽ തൽസംബന്ധികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കുള്ള അധികാരത്തെയോ കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യവഹാരങ്ങളെ സാധാരണ കോടതികളിൽ എടുത്തു വിസ്തരിച്ച് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു മുമ്പിൽ ഉണ്ടായ വിളംബരം ഒരു പ്രകാരേണയും ബാധകമാണെന്ന് വിചാരിച്ചു പോകരുതാത്തതാകുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ബോധിക്കുന്നതുപോലെ മെത്രാനെ മാറ്റുകയും മറ്റൊരാളിനെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വെച്ച് ഉത്ഭവിക്കാവുന്ന മറ്റു വല്ല തർക്കങ്ങളിലും സർക്കാരിൽ നിന്നും അക്രമം നടത്താതെ സമാധാനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് മാത്രമേ പ്രവേശിക്കയുള്ളൂ.

കാലക്രമേണ ഇപ്പോൾ ഭേദപ്പെട്ടു പോയിട്ടുള്ളവയായ ഓരോ സമയങ്ങളിലും ഓരോ സംഗതിവശാലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിളംബരങ്ങളാൽ സിറിയൻ പള്ളിയിൽ ഓരോ സ്ഥാനനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് സർക്കാരിലേക്കുള്ളതായിട്ട് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതായി തോന്നുന്ന എല്ലാ സംബന്ധത്തെയും ഇപ്പോൾ മുതൽക്ക് ഒഴിച്ചു കളയുന്നതാകുന്നു. എല്ലാ കക്ഷിക്കാരും ഈ രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോടതി മുഖാന്തരേണ താന്താങ്ങൾക്കു അർഹങ്ങളായി തോന്നുന്ന സങ്കടനിവൃത്തികൾ വരുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. എന്ന് എല്ലാവരെയും സ്പഷ്ടമായി തെര്യപ്പെടുത്തുന്നു. എന്ന് 1051-ാമാണ്ട് കുംഭമാസം 28-ാം തീയതി.

ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഈ വിളംബരം പാത്രിയർക്കീസിനെയും മറ്റും ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചു. ഇനിയും കൊച്ചിരാജാവിനെയും സന്ദർശിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കൽപനപ്പടി പനക്കൽ അയ്പൂരുവും കുരിയൻ റൈട്ടറും പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിക്കയാൽ അങ്ങോട്ടു യാത്രയായി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കല്പനപ്രകാരം കരിങ്ങാശ്ര പള്ളിക്കാർ സമീപത്തുള്ള കണ്ടനാട്, മുളന്തുരുത്തി, കുറിഞ്ഞി, നടമേൽ മുതലായ പള്ളികളിലെ പള്ളിയുപകരണങ്ങളും ജനങ്ങളുമായി ഒരുമിച്ച് അകമ്പടി തയ്യാറായെങ്കിലും, തിരുവല്ല വലിയപള്ളിയിൽ നവീകരണക്കാർ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതിനാൽ തൽപരിഹാരാർത്ഥം ബാവായും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചനും മറ്റും തിരുവനന്തപുരത്ത് പോകേണ്ടിവന്നതിനാൽ ആ പരിപാടി തൽക്കാലം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. പിന്നീട് മടക്കയാത്രയിൽ കണ്ടനാട് പള്ളി സന്ദർശിച്ചു. മദ്ബഹായിലെ മാർത്തോമ്മാ 4-ാമന്റെയും ശാക്രള്ളാ മപ്രിയാനയുടെയും കബറിടങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും മദ്ബഹായിൽ നിന്ന് പൊളിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. വിളക്കുകളും എടുത്തുമാറ്റിച്ചു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കേ അഞ്ഞൂർ പള്ളിയിലെ ആലത്തൂക്കാരൻ കൂറിലോസ് മെത്രാച്ചൻ ബാവായെ കാണുവാൻ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ച് 1876 ഇടവം 15-നു മട്ടാഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ നിന്നും കത്തെഴുതി (ഗ്രന്ഥവരി, പു. 1074). ബാവായുടെ അനുവാദം കിട്ടിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം പാലക്കുന്നന്റെ അഭിപ്രായം അറിവാൻ കോട്ടയത്തേക്കു പോകയാണുണ്ടായത്. പിന്നീടും ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും വന്നില്ല. ഇപ്രകാരം കരിങ്ങാച്ചിറപള്ളിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് 1876 ഇടവം 22-നു മുളന്തുരുത്തി

സുന്നഹദോസ് കൂടുവാനുള്ള നോട്ടീസ് ബാവാ അയച്ചത്. ഇതിനിടയിൽ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചനിൽ നിന്നും ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചനിൽ നിന്നും പട്ട മേറ്റ നിരവധി പേർക്ക് ബാവാ വീണ്ടും പട്ടംകൊടുത്തു. ദശാംശം റീശീസാ ആയി കൊടുപ്പാൻ 1876 ഇടവം 28-ന് മുളന്തുരുത്തി പള്ളി യിൽ നിന്ന് കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. മിഥുനം 15-നു തൃപ്പൂണിത്തുറ മൂക്ക ഞ്ചേരിൽ ഗീർഗ്ഗീസ് കശ്ശീശായ്ക്കും അങ്കമാലി അമ്പാട്ട് ഗീവർഗ്ഗീസ് കശ്ശീ ശായ്ക്കും മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ വെച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. അന്ന് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ ആദ്യദിനം ആയിരുന്നു. വടക്കു നിന്ന് 26 പള്ളിക്കാരും തെക്കു നിന്ന് 36 പള്ളിക്കാരും വന്നു ചേർന്നു. അവരുടെ പേരുവിവരം അന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി. പിറ്റെന്നാൾ ബുധനാഴ്ച ഔപചാരികമായി സുന്നഹദോസ് ആരംഭിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനും സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഉപവിഷ്ടരായി. മാർ കൂറിലോസിന്റെ കബർ മുതൽ പള്ളിയുടെ നീളം വരെ കെട്ടിയുണ്ടാ ക്കിയ നെടുമ്പുരയിൽ നിറയെ ആളുകൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. മലങ്ക രസഭയിലെ അന്നത്തെ പ്രതിസന്ധികൾ പള്ളിപ്രതിനിധികൾ രേഖാമൂലം സുന്നഹദോസിൽ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ പ്രസക്തഭാഗം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥ വരിയിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അന്നിരുന്ന ദീവ ന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വേദവിപരീതംകൊണ്ടും മറ്റും സഭയിൽ നിന്ന് തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മത്തായി ശെമ്മാശു മദ്രാ സിൽ പോയി പഠിച്ച് മിഷനറിമാരുടെ സഹായത്താൽ തിരുമുമ്പാകെ സിംഹാസനത്തും മുന്നിൽ വന്ന് കത്തനാരാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങ ളുടെ പേർക്ക് ഒരു കള്ള എഴുത്തുംകൊണ്ട് സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ വന്ന് തട്ടിച്ച് സ്ഥാനം കൈക്കലാക്കി വന്നശേഷം സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തെ നീക്കംചെയ്യുന്നതിനുള്ള വേല തുടങ്ങിയ വിവരം സിംഹാ സനത്തിൽ ബോധിപ്പിച്ചാറെ കൂറിലോസ് ബാവായെ അയയ്ക്കുകയും പാലക്കുന്നൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരോട് ചേർന്നു നിന്ന് മഹാരാജാവിനെയും റസി ഡണ്ട് തുടങ്ങിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും സ്വാധീനപ്പെടുത്തി .... വിളംബ രവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. .... വിശുദ്ധ പിതാവിന് ആർദ്ര കരുണ തോന്നി ഈ ക്ഷവസുഖത്തിൽ (വാർദ്ധക്യത്തിൽ - ഗ്രന്ഥകാരൻ) ലണ്ടൻ മുത ലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ എഴുന്നള്ളി ഇവിടെ വന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ വിളംബ രത്തെ നീക്കം ചെയ്ത് പാലക്കുന്നത്ത് മത്തിയാസ് എന്ന് പറയുന്ന ബല യാറിന്റെ അടിമയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ മുൻ പറങ്കികളുടെ അടിമയിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചപ്രകാരം രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ....” മിഥുനം 17-ന്. 100 പള്ളി ക്കാർ ഇതിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. ഇതിനുശേഷം ചില പ്രധാന കാനോനാകൾക്കു സുന്നഹദോസ് രൂപംനൽകി. ഈ കാനോനാകൾ മുളന്തുരുത്തി എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ചേർക്കാവുന്നതാകുന്നു (നവീകരണക്കാർക്കെതിരായ വ്യവഹാരത്തിൽ ഈ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച കാനോനുകളാണ് ഹൂദായ കാനോനിൽ പരിഷ്ക്കരിച്ച് ചേർത്തതെന്ന് ഓർക്കുക).

കാനോനാകൾ

"അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തുങ്കലെ സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിലും ചൊല്ലുവിളിയിലും സ്ഥിരപ്പെട്ടും അനുസരിച്ചും ഇരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് മുഖ്യമായിട്ട് അതാതിടവകയിൽ കൂടിവരുന്ന വീട്ടുകാരുടെ വീട്ടുപേരും കാരണവരുടെ പേരും - ആണിത്ര, പെണ്ണിത്ര, ആകെ ഇത്ര എന്നും കാരണവരുടെ ഒപ്പും വിശ്വാസ സ്ഥിതിയും കാണിക്കുന്നതായ ഒരു പട്ടിക കഴിയുന്നിടത്തോളം വേഗം എടവകപട്ടക്കാർ മുഖാന്തിരം വി. പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ എത്തിക്കേണ്ട തിന് അച്ചടിമാതിരി ബുക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നത് നല്ല തെന്നും അത് വിശ്വാസത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഉപയോഗമായി വരു ന്നത് കൂടാതെ സിംഹാസനത്തുങ്കലെ റീശീസാവക മുതൽ വസൂൽ ചെയ്വാൻ ഒരു കണക്കിനും കൂടി ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണെന്ന് യോഗം നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു" (ഈ കാനോനിലെ പാത്രിയർക്കീസുമായി ബന്ധ പ്പെടുത്തിയ ആമുഖവിഭാഗവും റീശീസായുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയ അന്ത്യഭാഗവും ഒഴിച്ചു കാതലായ മധ്യഭാഗം പരുമല സുന്നഹദോസ് നിർദ്ദേശിച്ച അജണ്ടയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഇടവക റജിസ്റ്റർ എന്ന ആശയമാണെന്ന് കാണാം. അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിലി രുന്ന പിതാവിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാവണം ആദ്യ - അന്ത്യ ഭാഗങ്ങൾ കാനോനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്).

"സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തിലെ സ്ഥിരതയ്ക്കുവേണ്ടി ആവ ശ്യപ്പെട്ട കാനോനും നടപടിയും അടങ്ങിയതായ പുസ്തകം സുറിയാനി യിലോ മലയാളത്തിലോ കല്പനപ്രകാരം അച്ചടിച്ച് മുദ്രയോടുകൂടി ഓരോ പുസ്തകം എല്ലാ പള്ളിയിലും കൊടുത്ത് അതിൻപ്രകാരം അല്ലാതെ മേൽനടപ്പാൻ പാടില്ലെന്ന് വച്ചാൽ എത്രയും നല്ലതെന്ന് നിശ്ച യിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു" (ഈ നിശ്ചയപ്രകാരമാണ് കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാന ച്ചൻ നടപടിക്രമം എഴുതിയതും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാൻ മതോപദേശസാരം എഴുതിയതും എന്നിവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്).

"മാമ്മൂദീസാ, വിവാഹം, ശവമടക്കൽ ഈ വകയ്ക്കു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മാതിരിപ്രകാരം കള്ളി വരച്ചതായ മൂന്ന് പുസ്തകം എല്ലാ ഇടവകയിലും വെക്കേണ്ടതും അതിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞവ അതത് സമയം എഴുതിക്കൊള്ളുവാൻ വികാരിമാരെ ചുമതലക്കാരാക്കേണ്ടതും ആ വക പുസ്തകങ്ങളിൽ എടവകയിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയ്ക്ക് സാക്ഷി വരുന്നതാകയാൽ ഇതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു" (പരുമല സെമി നാരി സമ്മേളനം 13-ാം നിർദ്ദേശം. ഇതുപ്രകാരം ശിഥിലമായിക്കിടന്നി രുന്ന ഇടവകകളെ വികാരിമാരിലൂടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിൽ സുസംഘടിതമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് നടന്നത്. 600-ൽ പരം നാട്ടു

രാജ്യങ്ങളെ ഇന്ത്യൻ യൂണിയന്റെ ഭാഗമായി ഏകീകരിക്കുവാൻ ഭാരതത്തിന്റെ ഉരുക്കുമനുഷ്യനായ സർദാർ പട്ടേൽ വിജയകരമായി ശ്രമിച്ചതിന്റെ 75 കൊല്ലം മുമ്പ് നടന്ന ഈ ശ്രമത്തെ പ്രശംസിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?).

“ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന വിരുദ്ധങ്ങൾ മതസംബന്ധമായും മുതൽസംബന്ധമായും അധികാരസംബന്ധമായും ചില തർക്കങ്ങൾ നിമിത്തം വന്നിരിക്കുന്നതാകയാൽ ഇതിലേക്കു അതതു ഇടവക എവിടെയെങ്കിലും മേൽപ്പറഞ്ഞ ഏതിലും ഉത്ഭവിക്കുന്ന സമാധാനവിരോധത്തെക്കുറിച്ച് യോഗം കൂടി ആലോചിച്ച് ന്യായമായി തീർച്ച ഉണ്ടാക്കുകയും ഇവകൾ എതിർ കക്ഷികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതായിരുന്നാൽ അതിലേക്കു ആവശ്യപ്പെടുന്ന മുതൽ ചിലവോ - വ്യവഹാരമോ - പൊതുവിൽ നിന്ന് നടത്തി നിർവഹിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാകുന്നു” (പരുമല സമ്മേളനം, 8-ാം നിശ്ചയം).

“മേൽപ്പറഞ്ഞ പൊതുമുതൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസവും അതിൽ നിന്നുള്ള വിശേഷഫലങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും എന്തു മാർഗ്ഗമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് എത്രയും ആവശ്യമാകുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വത്തിന്റെ ശക്തി നിമിത്തം പള്ളിവക മുതൽ ദുർല്ലഭമായിത്തീർന്നിരിക്കയാൽ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ പ്രയാസവും ഞെരുക്കവും കൂടാത്തവിധം ഒരു മുതൽശേഖരം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ജാതി മുഴുവൻ കൂടിയതായ ഒരു സമൂഹവും അതിന് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്ന് പേരും അതിൽ ഇപ്പോഴത്തെ നമ്മുടെ പിതാവും ആ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നവരും പേട്രനും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിഡണ്ടും ആയിരിക്കേണ്ടതും ഇതിലേക്കു ചേരപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾ നാലു ക്ലാസായിട്ടും - ഒന്നാം ക്ലാസ് നൂറീതു രൂപായും, രണ്ടാം ക്ലാസ് അമ്പതീതു രൂപായും, മൂന്നാം ക്ലാസ് ഇരുപത്തിഅഞ്ചീതു രൂപായും, നാലാം ക്ലാസ് പതുപത്തുരൂപായും - പള്ളി ഒന്നുക്കു അഞ്ഞൂറുരൂപാ മുതൽ കീഴ്പോട്ട് താരതമ്യപ്രകാരവും പ്രവേശനഫീസ് കൊടുത്തു ചേരേണ്ടതും തല്ക്കാലം മുതൽ ഹാജരില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ നൂറ്റുക്കു ഒന്നുവീതം ലാഭം കൊടുപ്പാൻ സമൂഹസിക്രട്ടറിക്കു കടപ്പത്രം എഴുതിക്കൊടുക്കേണ്ടതും കൊള്ളാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു” (പരുമല സമ്മേളനം, നിശ്ചയം 6, 2, 4).

“മലയാളത്തിൽ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഏകനായകശക്തിക്കു എതിരായ ശക്തി ഇല്ലായ്ക നിമിത്തം സഭയ്ക്കു ദോഷം സംഭവിച്ചിരിക്കയാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ സമൂഹം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നത് എത്രയും ആവശ്യവും അവരെല്ലാവരും കൂടി കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് പ്രയാസവും ആകയാൽ ഇതിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരിൽ നിന്നും എട്ടും ഒന്നാം ക്ലാസിൽ നിന്ന്

അയ്മേനികൾ പതിനാറും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിഡണ്ടും കൂടിയതായ ഒരു പ്രധാന കമ്മിറ്റിയും അതിലേക്കു മാസപ്പടി കൊടുത്തു നിശ്ചയിക്കേണ്ട ഒരു സിക്രട്ടറിയും ജാമ്യം സ്ഥിരപ്പെടുത്തി വരുന്നതായ ഒരു ട്രസാപ്പും വേണ്ടുന്നതും ജാതിയുടെ പൊതുവിലേക്ക് വേണ്ടുന്ന മത സംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യങ്ങൾക്കും കൈകാര്യകർത്താക്കളും ഭാരവാഹികളുമായി ഇവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതും അവരുടെ നടപടികൾക്ക് വേണ്ട ചട്ടവട്ടങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിക്കേണ്ടതും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം എല്ലാവിധ ഗുണവും സഭയ്ക്കു പൊതുവേ സിദ്ധിക്കുന്നതും ആ വകയ്ക്കു കൊള്ളാവുന്നവരും പൊതു കാര്യത്തിലേക്കു താല്പര്യമുള്ളവരും ആയി മേൽപ്പറഞ്ഞ പട്ടക്കാരെയും അയ്മേനികളെയും ഈ സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചു തന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നത് ആവശ്യമെന്ന് യോഗം നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു" (പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 എന്നീ ഖണ്ഡികകൾ കാണുക. ഈ കാനോനാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ തീർത്തും നിരാശനാക്കി. മലങ്കരയിൽ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഏകനായകശക്തി എന്ന പദപ്രയോഗം കൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസിന് മനസ്സിലായത് ഇവിടെ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭരണത്തിന് പകരം കൂടുതൽ മെത്രാന്മാരെ നിയമിച്ച് ഭരണം വികേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ മലങ്കരസഭ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ്. മലങ്കര മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ അധികാരവിസ്തൃതിയെ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തുടങ്ങിയ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വൈദികരിലേക്കും അവൈദികരിലേക്കും സംക്രമിപ്പിക്കുവാനുള്ള ജനാധിപത്യസംവിധാനമാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചതെന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനോ മറ്റോ മനസ്സിലാക്കാൻ മാത്രം ജനാധിപത്യയുഗം അന്ന് ഭാരതത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. കൂടുതൽ മെത്രാന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ച് മലങ്കര മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ മലങ്കരസഭയുടെ ശക്തിദുർഗ്ഗത്തെ ഭേദിക്കുകയും അവരെ തന്റെ സാമന്തന്മാരാക്കുക വഴി അവരുടെ മേൽ അധികാരം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യാമെന്ന് വ്യാമോഹിച്ച പാത്രിയർക്കീസിനെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് ഒട്ടും പിന്തുണച്ചില്ല).

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസു തന്നെ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ ആയി രൂപപ്പെട്ടു. ഈ അസോസ്യേഷൻ കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായിക സംഘടനയാണ്. ഈ സംഘടനയെ മാതൃകയാക്കി മറ്റൊരു സാമുദായിക സംഘടന ജനിക്കുന്നതു 27 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ്. 1903-ലെ ഈഴവസംഘടനയെ എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗമാണിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (ഈ രണ്ടാമത്തെ സംഘടനയും അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ നാരായണഗുരുവും കേരളത്തിന്റെ സാംസ്ക്കാരിക ചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന അധ്യായമായി മാറിയപ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ സാമുദായികസംഘടനയെ മലങ്കരസുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷനും

അതിന്റെ സ്ഥാപക പ്രസിഡണ്ടായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമനും സാംസ്ക്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടുപോയതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചിന്ത നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. നിഷ്പക്ഷമതികൾ ചരിത്രകാരന്റെ തൂലിക ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ ഈ അവഗണന അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാം).

യോഗത്തിൽ വെച്ച് ഒന്നാമത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് രൂപം നൽകി. മാവേലിക്കര വടക്കേതലക്കൽ അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർ, പുതുപ്പള്ളി എളന്തുരുത്തി പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ, വാകത്താനത്ത് വള്ളിക്കാട്ട് പൗലോസ് കത്തനാർ, നീലംപേരൂർ മാലിത്തറ ഏല്യാസ് കത്തനാർ, കോട്ടൂർ മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് കത്തനാർ, കണ്ടനാട്ട് കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ കോറി, തെക്കൻപറവൂർ തോപ്പിൽ ലൂക്കോസ് കത്തനാർ ഇവരായിരുന്നു അതിലെ എട്ടു വൈദിക പ്രതിനിധികൾ.

അവൈദിക പ്രതിനിധികൾ ആകെ 16 പേർ. 1. പനക്കൽ പാത്തപ്പൻ ഐപ്പൂരു (കുന്നംകുളം), 2. കുന്നുംപുറത്ത് കോര കുര്യൻ (കോട്ടയം), 3. തുകലൻ മാത്തു പൗലൂസ് (കണ്ടനാട്ട്), 4. ചാലിൽ ഔസേപ്പ് ചെറിയ (മുളന്തുരുത്തി), 5. കല്ലറയ്ക്കൽ കോര കുഞ്ഞുവർക്കി (കുറുപ്പംപടി), 6. ഇലഞ്ഞിക്കൽ മാത്തു ചാക്കോ (നിരണം), 7. മുറിപ്പുരക്കൽ പോത്തൻ കുരുവിള (കുമരകം), 8. കളപ്പുരക്കൽ ചാക്കോ ചെറിയാൻ (ഒളശ്ശ), 9. പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ഉതുപ്പാൻ തോമ്മാ (കുമരങ്കരി), 10. എടത്തുംപടിക്കൽ തൊമ്മൻ കുരിയൻ (പള്ളം), 11. കൊച്ചുപാറേട്ടു ഇട്ടിയവിര കത്തനാർ കൊച്ചുവർക്കി (പുതുപ്പള്ളി), 12. എടയത്തു വർക്കി ചെറിയ (മാമ്മലശ്ശേരി), 13. കൊല്ലൻപറമ്പിൽ കുഞ്ഞേനാ ഈപ്പൻ (പുത്തൻകാവ്), 14. പുത്തൻപുരയിൽ മാത്തൻ കുഞ്ഞിക്കോര (പാമ്പാക്കുട), 15. ചാത്തുരുത്തിൽ മത്തായി വർക്കി (മുളന്തുരുത്തി), 16. വയലിപ്പറമ്പിൽ മാത്തു ഇട്ടൂപ്പ് (അങ്കമാലി-നെടുമ്പാശ്ശേരി).

“മേൽ നിശ്ചയിച്ച വക മുതൽ കൂടാതെ വേറിട്ടും മുതൽ ഉണ്ടാക്കുക, വർദ്ധിപ്പിക്കുക, സബ്കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കുക, മുതലായ സകല ഗുണീകരണപ്രവൃത്തിയും മേൽ കമ്മിറ്റിക്കാർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യാധികാരം കൊടുക്കേണ്ടതും കൊല്ലംതോറും സമൂഹം കൂടി കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ സകല വരവ് ചെലവ് കണക്കിന്റെയും നടത്തുകളുടെയും വിവരം റെപ്പെട്ട് (റിപ്പോർട്ട് ?) അച്ചടിച്ചതും കണ്ടുബോധിച്ച് ഒരു പ്രതി അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തുങ്കലേക്കും ഓരോ പ്രതി എല്ലാ പള്ളികളിലേക്കും അയക്കേണ്ടതും കമ്മറ്റി മെമ്പർമാരെ നീക്കി വേറെ ആളുകളെ ആക്കുകയോ അവരെത്തന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് സമൂഹക്കാർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു” (പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം 20, 21 കാണുക).

“സാരമായ വല്ല സംഗതിയിലും സമൂഹക്കാരുടെ സമ്മതം വരുത്തി നടക്കേണ്ടതായിത്തോന്നുന്ന ഏതു സമയവും സമൂഹക്കാരിൽ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ ചേരുന്നവരെന്ന് ഊഹിച്ച് പിതാവിനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട് താഴെ പേരു ചേർക്കുന്നവരെ കമ്മറ്റിക്കാരുടെ അനുവാദപ്രകാരം മേൽപ്പടി സിക്രട്ടറി മുഖാന്തിരം എഴുതി അയച്ചു വരുത്തി ആലോചിക്കണമെന്ന് യോഗം ഉറപ്പിച്ചു.”

പിതാവിനാൽ നിശ്ചയിച്ച് യോഗം മുമ്പാകെ വായിച്ച വക ആളുകളുടെ പേരുവിവരം.

1. പാമ്പാക്കുട പള്ളിയിൽ കോനാട്ടു യോഹന്നാൻ മല്പാൻ, 2. അങ്കമാലി പള്ളിയിൽ ചക്കരയകത്തൂടു തരീയ്തു കത്തനാരു, 3. കുറുപ്പുംപടി പള്ളിയിൽ വെളിയത്തു ഗീവറുഗീസു കോറി, 4. കണ്ടനാടു പള്ളിയിൽ തുകലൻ മത്തായി കത്തനാരു, 5. ടി പള്ളിയിൽ പാടത്തുകാരൻ അബ്രഹാം കത്തനാരു, 6. കടമറ്റത്തു പള്ളിയിൽ തേക്കിലക്കാട്ടു ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു കത്തനാരു, 7. ശ്രായി പള്ളിയിൽ കുറ്റിക്കാട്ടു ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു കത്തനാരു, 8. വടക്കൻപറവൂർ പള്ളിയിൽ മുക്കാലിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസു കത്തനാരു, 9. മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ പാലക്കാട്ടു ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു കത്തനാരു, 10. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ കല്ലാനിക്കൽ പൌലോസ്സു കത്തനാരു, 11. കോതമംഗലത്തു ചെറിയപള്ളിയിൽ ചേലാട്ടു ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു കത്തനാരു, 12. മുളക്കുളത്തു പള്ളിയിൽ മുറന്തൂക്കിൽ യാക്കോബു കത്തനാരു, 13. ചാത്തന്നൂ പള്ളിയിൽ മഞ്ചാടി വിളാകത്തു യാക്കോബു കത്തനാരു, 14. കുണ്ടറപള്ളിയിൽ കിഴക്കേവിളയിൽ മത്തായി കത്തനാരു, 15. ഓമല്ലൂർപള്ളിയിൽ പീടികയിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു കോറി, 16. തുമ്പമൺപള്ളിയിൽ കരിങ്ങാട്ടിൽ സ്കറിയാ കോറി, 17. ചേപ്പാട്ടുപള്ളിയിൽ പുത്തൻവീട്ടിൽ പീലിപ്പോസ്സു കത്തനാരു, 18. മാവേലിക്കരപള്ളിയിൽ കിഴക്കേപ്പറമ്പിൽ പണിക്കരു യാക്കോബു കത്തനാരു, 19. നെരണത്തുപള്ളിയിൽ മട്ടയ്ക്കൽ ബഹനാൻ കത്തനാരു, 20. കുറിച്ചിയിൽപള്ളിയിൽ കോലത്തുകളത്തിൽ കുരുവിള കത്തനാരു, 21. കടമ്പനാട്ടു പള്ളിയിൽ പള്ളിവാതുക്കൽ കോശി കത്തനാരു, 22. കല്ലൂപ്പാറപള്ളിയിൽ കല്ലൂര പീലിപ്പോസ്സു കത്തനാരു, 23. തിരുവല്ലാ പള്ളിയിൽ കോവൂർ ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു കത്തനാരു, 24. കുന്നംകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ പനെയ്ക്കൽ യാക്കോബു കത്തനാർ, 25. കോട്ടയം തോമ്മസ്സു മത്തായി മുൻസീപ്പു, 26. അങ്കമാലി അമ്പാട്ടു തരിയ്ത, 27. മഞ്ഞപ്ര അറയ്ക്കപറമ്പിൽ ചാക്കോ, 28. ആർത്താറ്റു പനെയ്ക്കൽ താരു, 29. കുന്നംകുളങ്ങര കാക്കശ്ശെരിൽ, ഇയ്യ്യപ്പൻ, 30. പനയ്ക്കൽ ചാക്കു ചേറു, 31. പനയ്ക്കൽ ഇട്ടിയവിരാ, 32. ചെറുവത്തൂര മാത്തുക്കുട്ടി, 33. പഴഞ്ഞിയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാത്തു, 34. ടി പുലിക്കോട്ടിൽ ചുമ്മാരു, 35. ചാലശ്ശേരിൽ തോമ്പ്ര പത്രോസ്സു, 36.

വടക്കൻപറവൂർ ഈരാളി വറുഗ്ഗീസ്സു, 37. കൊളങ്ങര ഇട്ടിയച്ചൻ മാത്തു, 38. തൃപ്പൂണിത്തറ മൂക്കഞ്ചേരിൽ ചെറിയാ, 39. കരിങ്ങാശ്രെ മാമലെ ഇത്താപ്പിരി, 40. കുറിഞ്ഞിയിൽ പാലാൽ കൊച്ചിട്ടൻ, 41. കണ്ടനാടു പുത്തൻവീട്ടിൽ മത്തായി, 42. ടി കരോട്ടുവീട്ടിൽ കോര, 43. മുളന്തുരുത്തിൽ വന്മേലിൽ കുര്യൻ, 44. തണങ്ങാട്ടിൽ കുരുവിള, 45. തെക്കൻപറവൂർ അക്കര പാടത്തു പൈലി, 46. ടി കാടംപുരത്തു കുഞ്ഞിപ്പാവു, 47. മാന്തുരുത്തേൽ തറയിൽ ചാക്കോ, 48. പിറവത്തു പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ തൊമ്മി, 49. പാമ്പാക്കുടെ മാടപ്പറമ്പേൽ കുഞ്ഞുക്കുറു, 50. മഴുവന്നൂര മാടപ്പറമ്പേൽ കുഞ്ഞുവർക്കി, 51. വടകര തട്ടമ്പാറ മത്തായി, 52. കുന്നക്കുരുടിയിൽ വേങ്ങച്ചേരിൽ കുഞ്ഞിപൈലി, 53. മുളക്കുളത്തു മൊറന്തൂക്കിൽ ചാണ്ടി, 54. പള്ളിക്കരെ കുരിശുങ്കൽ കുഞ്ഞവരാ, 55. നെരണത്തു മട്ടക്കൽ ചാക്കോ വൈദ്യൻ, 56. വരത്തറ പള്ളത്തു മത്തായി, 57. പുത്തൂപ്പള്ളിൽ ഗീവറുഗീസ്സു, 58. വള്ളക്കാലിൽ ചാക്കോ, 59. പള്ളിക്കാവിൽ കുഞ്ചെറിയ, 60. തിരുവല്ലാ ചാലക്കുഴിയിൽ മാത്തൻ, 61. ടി കോടിയാട്ടു ഗീവറുഗീസ്സു, 62. കോട്ടയത്തു കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ കൊച്ചുതുപ്പു മുതൽപിടിക്കാരൻ, 63. കുന്നുംപുറത്തു യോഹന്നാൻ, 64. വെള്ളൂര കൊച്ചിടിച്ചാണ്ടി മുതൽപിടിക്കാരൻ, 65. തെക്കേത്തല കുര്യൻ വക്കീൽ, 66. എറികാട്ടു മാത്തു, 67. കാരിക്കൽ കുരുവിള, 68. കോട്ടയത്തു വല്യപള്ളി എടവകക്കാരൻ ഒറ്റത്തയ്ക്കൽ മാണി, 69. കുമരകത്തു ഉമ്മാച്ചേരിൽ ചാണ്ടി, 70. കല്ലുങ്കത്ര തെക്കേക്കരി ചാക്കോ, 71. മണർകാട്ടു വെങ്കടത്തു മാത്തു, 72. പുതുപ്പള്ളിൽ കരോട്ടു ചാണ്ടി, 73. ടി പാറയ്ക്കൽ ഈശൊ, 74. വാകത്താനത്തു വെട്ടീപറമ്പിൽ തൊമ്മൻ, 75. കുറിച്ചിയിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ഇട്ടിയവിരാ, 76. പുത്തൻകാവിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ മാത്തൻ, 77. ടി കിഴക്കേത്തലയ്ക്കൽ ഉമ്മൻ, 78. കാരയ്ക്കൽ മൂലമണ്ണിൽ ചെറിയാൻ, 79. നീലംപേരൂര പനച്ചിത്ര കുരുവിള, 80. കല്ലൂപ്പാറെ അടങ്ങപ്പുറത്തു ഈപ്പൻ പണിക്കരു, 81. കല്ലിച്ചേരിൽ തുണ്ടിയിൽ ചാക്കോ, 82. റാന്നിയിൽ കല്ലൻപറമ്പിൽ ചാക്കോ, 83. കൈപ്പട്ടൂർ പുത്തൻവീട്ടിൽ കൊച്ചുകോശി, 84. കണ്ണൻകോട്ടു കള്ളോട്ടു കോശി, 85. പരുമലെ അരികുപുറത്തു മാത്തൻ, 86. ചാത്തന്നൂർ കോയിപ്രത്തു ചാക്കോ, 87. തുമ്പമൺ പള്ളിവാതുക്കൽ സ്കറിയ, 88. ടി ചക്കിട്ടടത്തുപാറയിൽ മാത്തൻ, 89. കടമ്പനാടു അമ്പനാട്ടു ഇടിച്ചാണ്ടി, 90. പള്ളത്തു പടനിലത്തു ചാക്കോ, 91. വീയപുരത്തു പുരയ്ക്കൽ ചാക്കോ, 92. മേപ്രാൽ പൂതിയോട്ടു മാത്തു, 93. മല്ലപ്പള്ളിൽ കയ്യാലാത്തു ഗീവറുഗീസ്, 94. കായംകുളത്തു കൊട്ടക്കാട്ടു ചെറിയ, 95. ചേപ്പാട്ടു പുത്തൻവീട്ടിൽ യോഹന്നാൻ, 96. ഓമല്ലൂർ വടക്കേടത്തു ചെറിയ, 97. മാവേലിക്കര തൂമ്പുങ്കൽ കൊച്ചുവർക്കി, 98. പള്ളിപ്പാട്ടു മൂലയിൽ ഗീവറുഗീസ്സു, 99. കാരിച്ചാൽ ആലുംമൂട്ടിൽ കൊച്ചുകോശി, 100. കൊട്ടാരക്കര ആവിയോട്ടു ഗീവറുഗ്ഗീസ്സു, 101. ടി കിഴക്കേ

തെരുവിൽ കിഴക്കേടത്തു ഉമ്മച്ചൻ, 102. കുണ്ടറെ ഉണ്ണിക്കോട്ടു മാത്തൻ പണിക്കരു, 103. കാട്ടൂർ വടശേരിയകത്തു അയിപ്പു.

“സുറിയാനി സമൂഹത്തിന് അവരുടെ പള്ളിവകയായും പൊതുവക യായും ഉള്ള മുതലിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോഴുള്ള ശട്ടങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും പുതിയ ക്രമങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും പള്ളിക്കണക്കുകൾ ആണ്ടട ക്കമുള്ളത് കേട്ടു തീർക്കുന്നതിനും - യോഗം നിശ്ചയിക്കുന്ന അതതു പള്ളിയിലെ എപ്പിത്രോപ്പന്മാരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസ ങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ട പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള ചുമ തലയും സമുദായത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ആവ ശ്യപ്പെട്ട ഭാഷകളിൽ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനും കേടുഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പള്ളി കളുടെ അറ്റകുറ്റം തീർക്കുന്നതിനും പുതിയ പള്ളികൾ പണിയിക്കുന്ന തിനും സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മേൽകമ്മറ്റിക്കാർ ചുമതലക്കാർ ആയിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു” (പരുമല സുന്നഹദോസ് 26, 15, 11, 10, 9 എന്നീ നിശ്ചയങ്ങൾ കാണുക).

“ആണ്ടടക്കം പള്ളി വരവു ചെലവിന്റെ കണക്കിനും ഓരോ പള്ളിയി ലുള്ള പൊൻ-വെള്ളി-ശീല വെഞ്ജനാദി-വെങ്കല പാത്രം-നിലംപുരയിടം, മുതലായിട്ടുള്ളതിന്റെ മുതൽ-വിവരം പട്ടികയ്ക്കും ഓരോ സംവത്സര ങ്ങളിൽ വിശേഷാൽ ഉണ്ടാകുന്നവയും കേടുവരുന്നവയും ആയ വസ്തു വകകളുടെ വിവരത്തിനുള്ള കണക്കും മാമ്മൂദീസാ, പെൺകെട്ട്, ശവ മടക്കൽ മുതലായതിന് എഴുതിവരുന്നതിന്റെയും ഓരോ പ്രതി കണക്കെ ഴുതി വികാരിയും കൈക്കാററും യോഗത്തിൽ നാലു പേരും ഒപ്പിട്ട് മേൽപ്പ റഞ്ഞ കമ്മിറ്റിക്കാർക്ക് ആണ്ടുതോറും അയയ്ക്ക വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ മതസംബന്ധമായും സമൂഹസംബന്ധമായും ഉള്ള സകല കാര്യ ങ്ങൾക്കും ആവശ്യം പോലെ വേണ്ടുന്ന വകയ്ക്ക് അതത് സമയം കമ്മ റ്റിക്കാരുടെ പേർക്ക് എഴുതി അറിയിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചത് യോഗം ഉറപ്പിച്ചു” (പരുമല നിശ്ചയം 12).

“നമ്മുടെ സമൂഹം വക എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കമ്മറ്റിക്കാർ കൈക്കാ ര്യകർത്താക്കൾ ആയിരിക്കണമെന്ന് മേൽപ്പെട്ട വകുപ്പുകളിൽ നിശ്ചയി ച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മതസംബന്ധമായും സാമൂഹ്യസംബന്ധമായും പൊതു വിൽ ഉണ്ടായിവരുന്ന സകല വ്യവഹാരങ്ങളും അവർ എല്ലാവരും കൂടി നടത്തുന്നതു പ്രയാസമാകയാൽ അതുകൾ ഒക്കെയും നടത്തുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന മുതൽ ശേഖരിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം പ്രസിഡണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾക്കായിരിക്കണമെ ന്നും അതിലേക്കു കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാർ സഹായികളായിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു.”

(ഈ നിശ്ചയം പരുമല സെമിനാരി നിശ്ചയങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ല. നിശ്ചയമെന്ന പേരിൽ എഴുതിയിട്ടില്ലാ എങ്കിലും വ്യവഹാരനടത്തിപ്പു മുതൽ സഭയുടെ എല്ലാ ക്രിയാപദ്ധതികളും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത് എന്ന ചിന്ത പരുമല നിശ്ചയങ്ങളിലാകെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ആയതിന് ഔപചാരികമായ അധികാരപ്പെടുത്തലാണ് ഈ നിശ്ചയത്തിൽ കാണുന്നത്. അതു വലിയ ഒരു ദൈവനിയോഗമായിട്ടുവേണം കരുതുവാൻ. ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ പില്ക്കാലത്ത് മലങ്കരയുടെ പൊതുകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരിൽ പലരും വിഘാതം സൃഷ്ടിക്കുമായിരുന്നുവെന്നതു തീർച്ചയാണ്. മറ്റൊരു അദ്ധ്യക്ഷൻ കമ്മിറ്റിയെ നയിക്കട്ടെ എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് തിരുവായ്മൊഴിഞ്ഞപ്പോഴും അതാരും ചെവിക്കൊള്ളാഞ്ഞത് കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ടിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഈ വൻചുമതലയെ ഓർത്തിട്ടാവണം. പല മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുവാനുള്ള പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അഭിലാഷം മണത്തറിഞ്ഞ്, സഭയുടെ പൊതുനടത്തിപ്പ് അലങ്കോലപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഈ നിശ്ചയത്തിലൂടെ കഥാപുരുഷൻ സുന്നഹദോസിനെ നയിച്ചതാവാം. മലങ്കരസഭ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ പല കഷണങ്ങളായി ഛിന്നഭിന്നമാകാതിരിക്കുവാൻ ഈ നിശ്ചയം സഹായിച്ചു).

"പ്രസിഡണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ പള്ളികളിൽ സർക്കീട്ട് ചെയ്യുന്ന സമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പള്ളിതെരട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുകയും എപ്പിത്രോപ്പന്മാരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും സ്കൂളുകൾ മുതലായത് ഏർപ്പെടുത്തുകയും പള്ളികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന തർക്കങ്ങളെ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും അതാത് സമയം ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുകൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല നടത്തുകൾക്കും ഒരു ഡയറി എഴുതി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും ആയതു കമ്മിറ്റി കൂടുമ്പോൾ വായിക്കേണ്ടതും ആണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു (തന്റെ മേലധ്യക്ഷസേവനങ്ങളെ സുതാര്യമാക്കുവാൻ ഈ നിശ്ചയം മൂലം മെത്രാപ്പോലീത്താ ശ്രമിച്ചു. ഭരണീയരുടെ കണ്ണും കാതും മനവും ഒരിടയൻ കവരുന്നതിന്റെ ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമായി ഈ നിശ്ചയത്തെ കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു ഡയറിയിലൂടെ സ്വന്തം ചെയ്തികളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻ നിയമമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ അതുല്യമായ ജനാധിപത്യബോധം മലങ്കരസഭയ്ക്കു പില്ക്കാലത്ത് കൈമോശം വന്നുവോ എന്ന് സംശയിക്കണം. ഈ ജനാധിപത്യശൈലി പുലർത്തുന്ന ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനിക്കു മാത്രമേ വൈദികട്രസ്റ്റി, അത്മായട്രസ്റ്റി ഇവരുടെ വിശ്വാസവും പരിപൂർണ്ണ സഹകരണവും ആർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് സഭാഭരണം നിർവഹിക്കുവാനൊക്കുകയുള്ളു. പുലിക്കോട്ടിൽ ദ്വിതീയന്റെ 1909 വരെയുള്ള ഭരണകാലത്ത് പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പോലും

അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരസഭ ഐക്യത്തിൽ നിന്നതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഇന്ദ്രജാലം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭരണത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന സുതാര്യതയും ജനാധിപത്യബോധവും ആയിരുന്നു. ഈ ഘടകങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോഴെല്ലാം സഭയിലെ ഐക്യം ശിഥിലമായതായും പരദേശശക്തികൾ മലങ്കരസഭാകാര്യങ്ങളിൽ നിർണ്ണായകസ്ഥാനം നേടിയതായും അനന്തരകാല സഭാചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. നവീകരണപ്പോരാട്ടകാലത്ത് സഭ നേരിട്ട വിശ്വാസപ്രശ്നങ്ങൾ നിസ്സാരമെന്ന് ലഘൂകരിക്കുന്നവർക്കു പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ഈ നിശ്ചയത്തിലൂടെ ആരംഭിച്ച അന്തസ്സാർന്ന ഇടയശൈലിയുടെ ഔചിത്യം എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാവുകയില്ല. മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിൽ ഈദൃശ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കാര്യമായ ചർച്ചകൾ ഇതുവരെയും ഉണ്ടാകാതിരുന്നതു അതുകൊണ്ടാണ്).

"ഏതെങ്കിലും സംഗതിവശാൽ കമ്മറ്റി മെമ്പർമാരുടെ തുക കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം സമൂഹക്കാർക്കിരിക്കേണ്ടതും ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അധികം പേരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു നടത്തേണ്ടതും ആണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു" (പരുമല നിശ്ചയം 25).

"പുരാതന കാലം മുതല്ക്കേ നമ്മുടെ മലങ്കര യാക്കോബായ സുറിയാനിസഭയും അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ താഴെയുള്ള മറ്റു സുറിയാനി സഭകളും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പും സംബന്ധവും ഇല്ലാതാക്കണമെന്ന് അന്യമതക്കാർ വളരെ കാലമായി നാനാപ്രകാരണേയുള്ള പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നതും ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ട് ആയിരുന്ന ബല്ലാർഡ് സായിപ്പു മുഖാന്തിരം ഉണ്ടാക്കി വച്ചിട്ടുള്ള വിരുത് പ്രകരണത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യായുടെ സാഹിത്യം നിലനിൽക്കും കാലമൊക്കെയിലും മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനിസഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കുമ്പോൾ ആ സാഹിത്യം നിലനിൽക്കുവാനായി സകല കാര്യങ്ങളിലും പരദേശ ഇടവകകളും മലങ്കര ഇടവകയും എപ്പോഴും യോജിച്ച് ആ വകക്കാർക്കും അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കുള്ള അവകാശം സമവും സംബന്ധം തുല്യവും ആയിരിക്കുകയും ഇവിടത്തെ മജ്ലീസും (കമ്മിറ്റി) അവിടുത്തെ മജ്ലീസും അന്യോന്യതയോടെ ഇരിക്കയും കമ്മിറ്റിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി നമ്മുടെ സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും വേണ്ടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന സകല ഏർപ്പാടുകളും സാധുവായിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു" (ഈ നിശ്ചയം പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. പരുമല സമ്മേളനം കൂടുമ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ പറ്റി ആശങ്കകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1875 ആയപ്പോഴേക്കും പാത്രിയർക്കീസിനെ അടുത്തുനിന്ന് വീക്ഷിച്ചവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തനിനിറവും

ആന്തരോദ്ദേശ്യങ്ങളും അറിവായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെയ്തികൾക്ക് പരിമിതമായ ഒരതിർത്തിയും ബന്ധനവും ക്രമപ്പെടുത്തണമെന്ന് തോന്നിയതിന്റെ ഫലമാണീ നിശ്ചയം. മലങ്കരയുടെ കമ്മിറ്റി തീരുമാനപ്രകാരം പാത്രിയർക്കീസ് ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കേ മലങ്കരയിൽ സാധുത്വമുള്ളൂ എന്നും ശീമയിലെ മജ്ലീസിനും മലങ്കരയിലെ മജ്ലീസിനും പാത്രിയർക്കീസ് സിംഹാസനത്തിലുള്ള അവകാശം തുല്യമെന്നും കാനോനാകൾ എഴുതിവെച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെയും മറ്റു നേതാക്കളുടെയും ക്രാന്തദർശിത്വത്തെ അനുപമം എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടത്. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിലൂടെ മലങ്കരസഭ അടിമകളായി എന്ന ഉപരിപ്ലവമായ നിരീക്ഷണം പുലർത്തുന്നവർ ഈ കാനോൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന അനന്തസാദ്ധ്യതകളെ ഇപ്പോഴെങ്കിലും പഠിച്ചു പ്രാവർത്തികമാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. 1934-ലെ ഭരണഘടന ഒരതിർത്തിവരെ ഈ കാനോൻ നൽകുന്ന സാദ്ധ്യതയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഭരണഘടനയുടെ ആദ്യ വകുപ്പിൽ അന്ത്യോഖ്യാ എന്ന പദം ഉൾപ്പെടുത്താതെ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് മാത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ 1934-ലെ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി അസോസ്യേഷൻ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ ഈ കാനോൻ ഔചിത്യപൂർവ്വം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഏതു ചെയ്തികളും കമ്മിറ്റി തീരുമാനത്തിന് വിധേയമായാലേ സാധുവാകൂ എന്നതാണ് മുളന്തുരുത്തി കാനോനാകളുടെ അന്തരാത്മാവെന്ന് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിനെതിരെ വിമർശനങ്ങൾ തൊടുത്തുവിട്ട ചരിത്രകാരന്മാർ ഓർക്കുന്നതു കൊള്ളാം. പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിലേക്കുള്ള അവകാശം എന്ന ഭാഗം നിയമാനുസൃതം വ്യാഖ്യാനിച്ചും അന്ത്യോഖ്യാബന്ധത്തിന് നിയന്ത്രണമോ വിരാമം തന്നെയോ ഏർപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സൗകര്യം മുളന്തുരുത്തി കാനോനാകൾ നൽകുന്നുണ്ട്. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയത്തിന് ശേഷം പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിലേക്കു പല തവണ തെരഞ്ഞെടുപ്പും വാഴ്ചയും നടന്നു. മലങ്കരസഭ മുളന്തുരുത്തി നിശ്ചയപ്രകാരം പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു അവകാശം ഉന്നയിക്കാഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യം ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മേലധികാരം ഔപചാരികമായി പ്രഖ്യാപിച്ച സുന്നഹദോസ് തന്നെ, ആവശ്യമെങ്കിൽ ആ മേലധികാരം ത്യജിക്കുവാനും പ്രസ്തുത കാനോനിൽ വഴി ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത നമ്മുടെ നിയമവിദഗ്ധന്മാർക്കും ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർക്കും ഇനിയും നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്).

"ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ വി. പിതാവും മെത്രാപ്പോലീത്തായും സമൂഹക്കാരും അന്യോന്യം സമ്മതിച്ചു എന്നുള്ള ഉറപ്പിന് വേണ്ടി വി. പിതാവും മെത്രാപ്പോലീത്തായും തങ്ങളുടെ ഒപ്പും മുദ്രയും വയ്ക്കുന്നതല്ലാതെ സമൂഹക്കാരും ഒപ്പുകൾ ഇട്ട് ഉറപ്പിക്കണമെന്ന് യോഗം നിശ്ചയിച്ചതിനെ

സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഒപ്പുകൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നു" (ഈ 18 കാനോനാകളും ഉദ്ധരിച്ചത് ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ *മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്* എന്ന ഗ്രന്ഥം 90 മുതൽ 128 വരെ പേജുകളിൽ നിന്നാണ്).

താഴെ പറയുന്ന പള്ളിക്കാർ കാനോനാകൾക്കു താഴെ ഒപ്പുവച്ചതോടെ മുളന്തുരുത്തി കാനോനാകൾ മലങ്കരയുടെ അംഗീകൃത നിയമാവലിയായി.

1. പാത്രിയർക്കീസ്. പേരും മുദ്രയും.
2. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്. പേരും ഒപ്പും മുദ്രയും.

പള്ളികൾ :

1. അങ്കമാലി അകപ്പറമ്പു പള്ളി

താഴത്തുവീട്ടിൽ ഇട്ടിമാത്തു കത്തനാരു	ഒപ്പ്
ചക്കര അകത്തൂട്ടു ദാവീദ് കത്തനാരു	,,
കൂരൻ യാക്കോബു കത്തനാരു	,,
വൈലിപറമ്പിൽ മാത്തു ഇട്ടൂപ്പ്	,,
അമ്പാട്ടു മാത്തു തരിയ്തു	,,
തേലപ്പള്ളിൽ വറുഗീസ് മത്തായി	,,

2. നെരണത്തു പള്ളി

മട്ടയ്ക്കൽ ബഹനാൻ കത്തനാരു	,,
പനയ്ക്കാമറ്റത്തു മത്തായി കത്തനാരു	,,
കണിയാന്ത്ര നൈനാൻ കത്തനാരു	,,
കാരിക്കോട്ടു മട്ടയ്ക്കൽ ദാനിയേൽ കത്തനാരു	,,
എലഞ്ഞിക്കൽ മാത്തു ചാക്കോ	,,
മട്ടയ്ക്കൽവീട്ടിൽ പെരുമാൾ ചാക്കോ വൈദ്യൻ	,,
പള്ളിക്കടവിൽ ചാക്കോ കുഞ്ചെറിയ	,,
വരത്തര പള്ളത്തു മാമ്മൻ മത്തായി	,,
പുത്തുപ്പള്ളിൽ വർക്കി കൊച്ചുവർക്കി	,,

3. ആർത്താറ്റു കുന്നംകുളം മുതലായ പള്ളി

പനെയ്ക്കൽ യാക്കോബ കത്തനാരു	,,
പനയ്ക്കൽ പാത്തപ്പൻ അയ്പൂരു	,,
ടിയിൽ ഇയ്യാക്കു താരു	,,
പനയ്ക്കൽ വറുഗീസു ഇട്ട്യേര	,,
കാക്കശ്ശേരിൽ ഇയ്യാക്കു ഈയ്യ്യപ്പൻ	,,

4. പള്ളിക്കര പള്ളി

കോച്ചേരിൽ പൗലോസു കത്തനാരു	,,
കല്ലൂപ്പാറെ പത്രോസ് കത്തനാരു	,,
പാപ്പാറെ മാത്തു മാത്തുള്ള	,,

5. മഞ്ഞപ്ര പള്ളി

അറയ്ക്കപ്പറമ്പിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു	ഒപ്പ്
ടിയിൽ ഇട്ട്യേച്ചൻ വർക്കി	,,

6. മാമ്മലശ്ശേരി പള്ളി

മാനാംകോട്ട് പൗലോസ് കത്തനാരു	,,
എടയത്തു വർക്കി ചെറിയ	,,
തുരുത്തിക്കാട്ട് പൊരവത്തു മാത്തു	,,

7. പുരവത്തു പള്ളി

കാരാമെൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു	,,
പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ തോമ്മാ ശെമ്മാശ്	,,

8. ചിറളയത്ത് പള്ളി

കരുമാങ്കുഴി പൗലോസു കത്തനാരു	,,
ചെറുവത്തൂരു മത്തായി ശെമ്മാശ്	,,

9. മാക്കാംകുന്ന് പള്ളി

തെങ്ങുന്ത്ര ഗീവറുഗ്ഗീസു കോറി	,,

10. കുന്നംകുളം പുത്തൻപള്ളി

കോലാടി മാത്തു കത്തനാരു	,,
പനയ്ക്കൽ ഇട്ട്യേര ചേറു	,,

11. കിഴവള്ളു പള്ളി

വികാരി പീടികയിൽ ഗീവറുഗീസ് കോറി	,,

12. കുണ്ടറ പള്ളി

കിഴക്കേവിളയിൽ മത്തായി കത്തനാരു	,,
കൈക്കാരൻ കുരിയേശു	,,

13. ഓണക്കൂറ്റി പള്ളി

വികാരി വാളനടയിൽ യോഹന്നാൻ കത്തനാരു	,,

14. വേങ്ങൂർ പള്ളി

വികാരി പൊയ്ക്കാട്ടിൽ ഗീവർഗ്ഗീസു കത്തനാരു	,,

15. കുണ്ടറ പുത്തൻപള്ളി

തെങ്ങുവിളയിൽ ഈശോ കത്തനാരു	,,
മുതൽക്കെട്ടു നടുവിലെവിളയിൽ ഗീവർഗ്ഗീസു	,,
തളിയച്ചിറെ ദാവീദ ശെമ്മാശ്	ഒപ്പ്
കാരാമെൽ ഇട്ടിയവിര ഉലഹന്നൻ	,,

16. പോത്താനിക്കാട്ടു പള്ളി

ചെട്ടിയാൻ കുടിയിൽ ഗീവർഗീസ്സു കത്തനാരു	,,
ചെട്ടിയാൻകുടിയിൽ പൈലി ചെറിയ	,,

17. മുളക്കുളത്തു പള്ളി

മൊറന്തൂക്കിൽ പൗലോസ് കത്തനാരു	,,
ടിയിൽ ഔസേപ്പു ചാണ്ടി	,,
ചാണ്ടിയടത്തു ചാണ്ടി പൗലോസ	ഒപ്പ്

18. തെക്കൻപറവൂര പള്ളി

പാലത്തുങ്കൽ തോമ്മാ കത്തനാരു	,,
കൊച്ചുപാലത്തുങ്കൽ മത്തായി കത്തനാരു	,,
തോപ്പിൽ ലൂക്കോസ് കത്തനാരു	,,
വെളിയങ്ങാട്ടിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ ശെമ്മാശ്	,,
കൊച്ചുപാലത്തുങ്കൽ പൗലോ	,,
കോട്ടൂര ഉലഹന്നാൻ	,,

19. പുറ്റുമാനു പള്ളി

കണ്ണേത്തു ശീമോൻ കത്തനാരു	,,
പാളിയാൽ കുര്യാക്കു കുര്യാക്കു	,,
കണ്ണേത്തു ഇട്ടൻ വർക്കി	,,

20. വടകര പള്ളി

ചേലാപറമ്പത്തു ദാവീദ കത്തനാരു	,,

21. കുറിഞ്ഞി പള്ളി

വികാരി തുകലൻ മത്തായി കത്തനാരു	,,
നടുത്തുടിയിൽ ഇട്ടൻ കൊച്ചുക്കുറു	,,
പാലാൽ വർക്കി ഇട്ടൂപ്പ	,,

22. കോട്ടൂര് നസ്രാസു പള്ളി

ചെന്നക്കാട്ടു പൗലോസു കത്തനാരു	,,
മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലോസു കത്തനാരു	,,
ചെന്നക്കാട്ടു യോഹന്നാൻ കത്തനാരു	ഒപ്പ്
മുറിമറ്റത്തിൽ കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ കുര്യൻ അയിപ്പു	,,
ഞാറ്റുപെട്ടിൽ വർക്കി ചാക്കോ	,,

23. കോലഞ്ചേരി പള്ളി

കല്ലാനിക്കൽ പൗലോസ് കത്തനാരു	,,
കുന്നത്തു പത്രോസ് കത്തനാരു	,,
തേനുങ്കൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരു	,,
വാലയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മാത്തു	,,
കല്ലുങ്കൽ കുര്യൻ തൊമ്മൻ	,,
എളൂര വർക്കി മാത്തുള്ള	,,

24. കണ്ണിയാട്ടു നെരപ്പേൽ പള്ളി

പെരുമ്പാ പുത്തൻവീട്ടിൽ മത്തായി കത്തനാരു ,,
എടപ്പള്ളി മറ്റത്തിൽ പീലിപ്പോസ് ശെമ്മാശ് ,,
മുരീക്കൽ മത്തായി ശെമ്മാശ് ഒപ്പ്
പെരുമ്പ പുത്തൻവീട്ടിൽ പൗലോ ചെറിയാ ,,

25. ശ്രായി ചെറിയപള്ളി

മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പത്ത് യാക്കോബ കത്തനാരു ,,

26. പരിയാരത്തു പള്ളി

വികാരി തെങ്ങുന്ത്രെ ഗീവർഗ്ഗീസ് കോറി ,,

27. നടമെൽ പള്ളി

വടയാടി ഗീവർഗ്ഗീസ കത്തനാരു ,,
കളരിക്കൽ സ്ക്കറിയ കത്തനാരു ,,
മൂക്കഞ്ചേരി ചെറിയതു ചെറിയ ,,
മഞ്ഞളി വർക്കി പൈലി ,,
വടയാടി വർക്കി മാത്തു ,,
പട്ടച്ചേരി വർക്കി വർക്കി ,,
മനേടപൊരത്തു തൊമ്മൻ ,,

28. മാറാടി പള്ളി

കുറ്റിപ്പിഴെ പൗലോസ് കത്തനാരു ,,

29. ചാത്തന്നൂർ പള്ളി

കൈക്കാരൻ കോയിപ്രത്തു ചാക്കോ ഒപ്പ്

30. റാക്കാട്ടു പള്ളി

ഓണാട്ടുതോട്ടത്തിൽ കുരുവിള കത്തനാരു ,,

31. പന്തളത്തു പള്ളി

വികാരി കിഴക്കേവീട്ടിൽ തോമ്മാ കത്തനാരു ,,

32. പാമ്പാക്കുട പള്ളി

കോനാട്ടു യോഹന്നാൻ മല്പാൻ ,,
കോനാട്ടു പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ മാത്തൻ കോര ,,

33. പഴഞ്ഞി പള്ളി

വികാരി ചീരൻ ഉട്ടൂപ്പു കത്തനാരു ,,

34. കണ്ടനാട്ടു പള്ളി

കരോട്ടു ശീമോൻ കോറി ,,
പാടത്തുകാരൻ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,
പുന്നച്ചാലിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാരു ,,
കരിമാങ്കുളം യോഹന്നാൻ കത്തനാരു ,,
തൊഴുപ്പാടൻ പൗലോസ് കത്തനാരു ,,

തുകലൻ മാത്തു പൗലോസ	,,
കരവട്ടു കോരുത് കോര	ഒപ്പ്
തുകലൻ ചുമ്മാരു പൗലോസ	,,
പള്ളിവാതുക്കൽ വർക്കി വർക്കി	,,
35. മാന്തുരുത്തേൽ പള്ളി	
ചെറുതോട്ടിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരു	,,
കാഴാപുരത്തു പൗലോസ് കത്തനാരു	,,
വരിക്കച്ചേരിൽ കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശ്	,,
അരികുപുറത്തു പൊറൊത്ത	,,
36. കൊച്ചീകോട്ടയിൽ പള്ളി	
വികാരി മട്ടുമ്മെൽ മത്തായി കത്തനാരു	,,
പള്ളിപറമ്പിൽ ചുമ്മാരു ദാനിയേൽ	
37. കുന്നക്കുരുടി പള്ളി	
പുളിയനാട്ടു ഇത്താപ്പുരി കത്തനാരു	ഒപ്പ്
വെട്ടിക്കെഴക്കൻ ചെറിയതു വർക്കി	,,
വേങ്ങച്ചേരി മത്തായി പൈലി	,,
38. രാമമങ്ങലത്തു പള്ളി	
മാങ്ങാച്ചാലിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരു	,,
39. റാന്നി പള്ളി	
വികാരി താഴത്തു മാത്തു കത്തനാരു	,,
40. തിരുവല്ലാ പള്ളി	
കോവൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ കത്തനാരു	,,
കോടിയാട്ടു യാക്കോബ കത്തനാരു	,,
ടി ഗീവർഗ്ഗീസു ഗീവർഗ്ഗീസ	,,
തെക്കേ പൈനുംമൂട്ടിൽ കോശി വർക്കി	,,
പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ മാത്തു കൊച്ചിട്ടി	,,
കൊങ്കരെ ഇക്ക ഉമ്മൻ	,,
പീടികയ്ക്കൽ ഇട്ടിക്കുരുവിള വർക്കി	,,
41. കുറിച്ചിയിൽ പള്ളി	
കോലത്തുകളത്തിൽ കുരുവിള കത്തനാർ	,,
എടത്തികുന്നേൽ തൊമ്മി മാത്തൻ	,,
42. നെല്ലിക്കൽ പള്ളി	
ചുങ്കത്തിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരു	,,
മാലെത്തു വർഗ്ഗീസു	,,
43. അയിരൂർ പള്ളി	
മാവേലിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരു	,,
കുറ്റിക്കണ്ടത്തിൽ ചാക്കോ തോമ്മാ	ഒപ്പ്

44. കാട്ടൂർ പള്ളി

വട്ടപ്പറമ്പിൽ അബ്രഹാം ചെമ്മാശ് ,,

വടശ്ശേരിയകത്ത് ഇടിച്ചാണ്ടി അയിപ്പ് ,,

45. മല്ലപ്പള്ളി പള്ളി

പയ്യംപള്ളി ഗീവർഗ്ഗീസ് അവിരാ ,,

കൈയ്യാലത്തു ചാക്കോ പോത്ത ,,

വാളക്കുഴിയിൽ അയിപ്പ വർഗ്ഗീസ ഒപ്പ്

46. കല്ലിച്ചേരി പള്ളി

പുളിമൂട്ടിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,

തുണ്ടിയിൽ തോമ്മാ കത്തനാരു ,,

വാളൻപറമ്പിൽ മാത്തുള്ള ഇട്ടിയവിര ,,

പഞ്ചംകുളത്തു ഇട്ടിയവിരാ ചാക്കോ ,,

47. പാമ്പാടി പള്ളി

കരിങ്ങണാമറ്റത്തിൽ കുര്യൻ ചാക്കോ ഒപ്പ്

കടവുംഭാഗത്തെ തൊമ്മൻ തൊമ്മൻ ,,

കരോട്ടു കുര്യൻ ഇട്ടി ,,

48. നാലുന്നാക്കൽ പള്ളി

പുതുപ്പറമ്പിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ കത്തനാരു ,,

49. കയ്പട്ടൂർ പള്ളി

വികാരി പീടികയിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,

നെടുവേലിൽ ചാക്കോ ഗീവർഗ്ഗീസ ,,

50. ഓമല്ലൂർ പള്ളി

പീടികയിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,

51. കടമറ്റത്തു പള്ളി

തേക്കിലക്കാട്ടു ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരു ,,

മുണ്ടൻചിറ തൊമ്മൻ വർക്കി ,,

ചേണാൽ ഇത്താപ്പിരി ഇത്താക്കു ,,

52. തുമ്പമൺ പള്ളി

കരിങ്ങാട്ടിൽ സ്കറിയാ കത്തനാരു ,,

കണിച്ചേരിൽ കോരുതു കിയ്യാപിള്ള ,,

53. കൊടശ്ശനാട്ടു പള്ളി

വികാരി തെക്കേടത്തു യോഹന്നാൻ കത്തനാരു ,,

വല്യവീട്ടിൽ കുരുവിള കോശി ,,

കീപ്പള്ളിൽ മാമ്മൻ മാമ്മൻ ,,

54. ചന്ദനപ്പള്ളി പള്ളി

കരിങ്ങാട്ടിൽ സ്കറിയ കത്തനാരു ,,

55. പുതുപ്പള്ളി പള്ളി	
പടിഞ്ഞാറെക്കുറ്റ് യാക്കോബു കത്തനാരു	ഒപ്പ്
പാറയ്ക്കൽ മാണി ഈശോ	,,
ഏലമലെ മാണി മാണി	,,
56. കോട്ടയത്തു വല്യപള്ളി	
എടവഴിക്കൽ ഗീവർഗ്ഗീസു കത്തനാരു	,,
ഒറ്റത്തയ്ക്കൽ തൊമ്മൻ മാണി	,,
57. ചേലക്കര പള്ളി	
വികാരി കോലാടി മാത്തു കത്തനാരു	,,
58. തുരുത്തിക്കാട്ടു പള്ളി	
വികാരി കാരിക്കോട്ടു ദാനിയേൽ കത്തനാരു	,,
കൊന്നക്കൽ മാത്തുള്ള ചെറിയാൻ	,,
ചെട്ടുപള്ളിൽ പോത്തൻ ചാണ്ടി	,,
59. പീച്ചാനിക്കാട്ടു പള്ളി	
കൂരൻ പൗലോസ് കത്തനാർ	,,
തേലപ്പിള്ളീൽ ഇട്ടിയവിര വറുഗ്ഗീസ	,,
പൂവന്ത്ര വർക്കി യൌസേപ്പു	,,
60. മഴുവന്നൂർ പള്ളി	
കുളങ്ങാട്ടിൽ യൗസേപ്പ് കത്തനാരു	,,
മാടപ്പറമ്പെൽ വർഗ്ഗീസു മാത്തു	,,
61. ചെമ്പിൽ പള്ളി	
മണപ്രത്തു തോമ്മാ കത്തനാരു	,,
മാളിയ്ക്കെൽ ഉലഹന്നൻ തൊമ്മൻ	,,
62. നീലംപേരൂ പള്ളി	
മാലിത്തറ ഏല്യാസു കത്തനാരു	,,
വഞ്ചിത്ത്റ തൊമ്മൻ കുരുവിള	,,
നസ്രാണിതുണ്ടിയിൽ കുര്യൻ കുര്യൻ	,,
63. പുത്തൻകാവ് പള്ളി	
ആലുംമൂട്ടിൽ പത്രോസു കത്തനാരു	,,
പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ മാമ്മൻ ഈപ്പൻ	,,
കൊല്ലൻപറമ്പിൽ കുഞ്ഞെനാ ഈപ്പൻ	ഒപ്പ്
64. കുറുപ്പുംപടി പള്ളി	
വെളിയത്തു ഗീവർഗ്ഗീസു കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ	,,
തോട്ടത്തിൽ മാത്തു ശെമ്മാശ്	,,
തോമ്പ്ര ഗീവർഗ്ഗീസ ശെമ്മാശ്	,,
കല്ലറയ്ക്കൽ കോരാ വർക്കി	,,

തുരുത്തിയിൽ മത്തായി വർക്കി ,,
മഞ്ഞമ്മക്കുടി മാത്തു പൈലി ,,

65. ചെന്നിത്തല പള്ളി

കൊറ്റത്തുവിളയിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരു ,,

66. ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളി

കൈക്കാരൻ കടന്തൊട്ടിൽ മാമ്മൻ

67. കോതമംഗലത്തു വല്യപള്ളി

ഇരുമലെ യൌസെപ്പു കത്തനാരു ,,
ശ്രാമ്പിക്കുടി വർക്കി വർക്കി ,,
തക്കിരിക്ക വർക്കി പാവു ,,

68. കുമരകത്തു പള്ളി

ഉമ്മാച്ചേരിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,
മുറിപ്പുരയ്ക്കൽ പോത്തൻ കുരുവിള ,,
കളത്തിപ്പറമ്പിൽ കുര്യൻ ഇട്ടി ,,

69. കോട്ടപ്പടി പള്ളി

ഇരുമലെ യൌസേപ്പ് കത്തനാരു ,,
മഞ്ഞുമ്മക്കുടി മാത്തു പൈലി ,,
ശ്രാമ്പിക്കുടി വർക്കി വർക്കി ,,

70. കല്ലൂപ്പാറ പള്ളി

കല്ലൂർ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരു ,,
പന്നിക്കോട്ട് ഈപ്പൻ പോത്ത ,,

71. കല്ലുങ്കത്ര പള്ളി

മുപ്പാത്തിയിൽ സ്കറിയാ കത്തനാരു ,,
കളപ്പുരയ്ക്കൽ ചാക്കോ ചെറിയാൻ ,,
പുത്തൻകളത്തിൽ ഉലഹന്നാൻ ചാക്കോ ഒപ്പ്

72. മാവേലിക്കര പള്ളി - തഴക്കര

വടക്കെതലയ്ക്കൽ ഇടിച്ചാണ്ടി കത്തനാരു ,,
പോളച്ചിറയ്ക്കൽ പുത്തൻവീട്ടിൽ ഉമ്മൻച്ചാണ്ടി ,,
വടക്കേവീട്ടിൽ അയിപ്പു ഗീവർഗ്ഗീസു ,,

73. പാലക്കൊഴ പള്ളി

കുളിരാങ്കൽ തൊമ്മാ കത്തനാരു ഒപ്പ്
വേണാട്ടു കുരുവിള മത്തായി ,,

74. ചേപ്പാട്ടു പള്ളി

പുത്തൻവീട്ടിൽ മാത്തു കത്തനാരു ,,
ടി പീലിപ്പോസ് കത്തനാരു കൊച്ചുകോശി ,,
തറയിൽ ഇട്ടൂപ്പ ഇട്ടി ,,

75. കരിങ്ങാശ്ര പള്ളി

കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ഗീവർഗ്ഗീസു കത്തനാരു ,,
കറുത്തെടുത്തു പീലിപ്പോസ് കത്തനാരു ,,
കുഴിയാഞ്ഞാൽ ഗീവർഗ്ഗീസു കത്തനാരു ,,
ചെറുതോട്ടിൽ കുര്യൻ വർക്കി ,,

76. പള്ളിപ്പാട്ടു പള്ളി

കയ്മവീട്ടിൽ മാത്തൻ കത്തനാരു ,,
വെങ്ങാലിൽ മാത്തൻ ഗീവർഗ്ഗീസ ,,
അറ്റകുളങ്ങരെ മാത്തൻ മാത്തൻ ,,

77. കാരിച്ചാൽ പള്ളി

പുത്തൻവീട്ടിൽ മാത്തൻ കത്തനാരു
കൊളങ്ങര കിഴക്കേതിൽ മാത്തൻ കോശി ,,
കണിയാം വടക്കെതിൽ ചാക്കോ ചാക്കോ ,,
മൊളമൂട്ടിൽ മാത്തുണ്ണി മത്തായി ,,

78. വെളിയനാട്ടു പള്ളി

കണ്ണെത്തു അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,
പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ഉതുപ്പാൻ തോമ്മാ ,,
വാഴയിൽ ഉതുപ്പാൻ തോമ്മാ ,,

79. തുരുത്തിപിളി പള്ളി

തുരുത്തിയിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,

80. പരുമല പള്ളി

വികാരി കാരിക്കോട്ടു ദാനിയേൽ കത്തനാരു ,,

81. വാകത്താനത്തു പള്ളി

വള്ളിക്കാട്ടു പൗലോസ് കത്തനാരു ,,

82. പുതുശ്ശേരി പള്ളി

വികാരി എളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരു ,,

83. പള്ളത്തു പള്ളി

എടത്തുംപടിക്കൽ തൊമ്മൻ കുര്യൻ ,,
പാറപ്പുറത്ത് കുര്യൻ ഉലഹന്നാൻ ,,

84. കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളി

വേങ്കടത്തു അലക്സന്ത്രയോസു കത്തനാരു ,,
ടി അലക്സന്ത്രയോസു ശെമ്മാശ് ,,
കുന്നുംപുറത്തു കോര കുര്യൻ ,,
കാഞ്ഞരത്തിൽ ഇട്ടിയവിര ചെറിയാൻ ,,
വഞ്ചിത്ര ചാക്കോ ചാണ്ടി ,,
കോമടത്തുശേരിൽ അവിരാ വർഗ്ഗീസു ,,

85. കോതമംഗലത്തു ചെറിയപള്ളി

പള്ളിമാലി ഗീവറുഗീസ്സു കത്തനാരു ,,
ചേലാട്ടു ഗീവറുഗീസ കത്തനാരു ,,
പുതൃക്കയിൽ കുരുവിള മാത്തു ,,
ചേലാട്ടു ഔസേപ്പു വർക്കി ,,
കാക്കക്കുടി തോമ്മാ കത്തനാരു വർക്കി ,,

86. മണർകാട്ടു പള്ളി

വേങ്കടത്തു അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാരു ,,
ടിയിൽ അയ്പു മാത്തു ,,
പറമ്പുകരെ അയിപ്പു ചെറിയാൻ ,,

87. മാവേലിക്കര പുതിയകാവു പള്ളി

വികാരി പണിക്കരു യാക്കോബ് കത്തനാരു ,,
വിലനിലത്തു ഗീവർഗ്ഗീസു കത്തനാരു ഒപ്പ്
കാഞ്ഞിരത്തുംമൂട്ടിൽ പെരുമാൾ പീലിപ്പോസ്സു ,,

88. മുളന്തുരുത്തി പള്ളി

തോപ്പിൽ സ്കറിയാ കത്തനാരു ,,
പാലക്കാട്ടു ഗീവർഗ്ഗീസ കത്തനാർ ,,
ചാലപ്പുറത്ത് യാക്കോബ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ ,,
ചാലിൽ ചെറിയ കുഞ്ഞിക്കോര ,,
എടെമ്പാടത്തു കുരുവിള ഇട്ടിയവിര ,,

89. ശ്രായി പള്ളി

മഴുവഞ്ചേരിപറമ്പത്തു കോരുത കുഞ്ഞിപ്പൈലി ,,

90. കോട്ടയത്തു പുത്തൻപള്ളി

കുന്നുംപുറത്തു യാക്കോബു കത്തനാരു ,,
എരുത്തിക്കൽ സ്കറിയ കത്തനാരു ,,
നെട്ടാച്ചേരി മാണി ഇട്ടിയവിര ,,
എരുത്തിക്കൽ കുഞ്ഞുതൊമ്മൻ ചാണ്ടി ,,
എലഞ്ഞിത്റ കുര്യൻ കുര്യൻ ,,

91. കാരക്കൽ പള്ളി

വികാരി കടവിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,
പുത്തൻപുരക്കൽ കുര്യ കൊച്ചുകുര്യ ,,

92. തലവടി കിഴക്കേക്കര പള്ളി

വികാരി കണിയാന്ത്രെ യൌനാൻ കത്തനാരു ,,
ആറ്റുമാലി പുത്തൻപുരക്കൽ ചാണ്ടി ,,
അടങ്ങപ്രത്തു കോടിക്കൽ മാത്തു മാത്തു ,,

93. തിരുവല്ലാ പുത്തൻപള്ളി

കോടിയാട്ടു യാക്കോബു കത്തനാരു ,,
കൊല്ലവനെ ഇടിക്കുള മാത്തു ,,

94. കറ്റാനത്തു പള്ളി

വല്ലിയഴുത്തു മാത്തുണ്ണി മാത്തൻ ,,
കുറ്റിയിൽ തൊമ്മി കോശി ,,

95. വിയപുരത്തു പള്ളി

പുരക്കൽ മത്തായി കത്തനാരു ,,
തേവേരിൽ ഉമ്മമ്മൻ വറീതു ,,

96. കരുവാറ്റ പള്ളി

മണച്ചിറക്കൽ ഗീവർഗ്ഗീസ ശെമ്മാശ് ,,
മണച്ചിറ പുത്തൻപുരക്കൽ ഇടുക്കുള വർക്കി ,,
നെടുങ്ങോട്ടു കോശി ഇടുക്കുള ,,

97. ആനപ്രമ്പാൽ പള്ളി

വരിക്കളത്തിൽ മാത്തൻ മാത്തൻ ,,
പുത്തൻപുരക്കൽ മാമ്മൻ മാമ്മൻ ,,

98. തലവടി കുഴിപ്പള്ളി

വികാരി പൈനുംമൂട്ടിൽ ഗീവർഗ്ഗീസു കത്തനാരു ,,
ചക്കാലയിൽ ചാണ്ടി കൊച്ചാണ്ടി ,,
കുമ്പംതാനത്തു ഇട്ടിയവിര ചാക്കോ ,,

99. നെച്ചൂർ പള്ളി

ചോളൊത്തിൽ അബ്രഹാം കത്തനാരു ,,

100. ചാലശ്ശേരി പള്ളി

വികാരി ചീരൻ ഇട്ടൂപ്പു കത്തനാരു ,,
തോമ്പ്ര പത്റോസ്സു ,,

101. ചെങ്ങളത്തിൽ പള്ളി

വികാരി യാക്കോബു കത്തനാരു ,,
മുണ്ടാട്ടു അയിപ്പു അയിപ്പു ,,

102. കായങ്കുളത്തു പള്ളി

പള്ളിത്തോട്ടത്തിൽ ഇട്ടിച്ചെറിയ കുഞ്ഞുതൊമ്മി ,,
ആലൂംമൂട്ടിൽ യൊഹന്നാൻ മമ്മൻ ,,
പാറമേൽ ഇടിചാണ്ടി കോശി ,,

103. കണ്ണൻകോട്ടു പള്ളി

കൈക്കാരൻ കള്ളോട്ടു കുഞ്ഞുകോശി ,,

ഇത്രയുമാണ് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ നടപടികൾ. ഒറിജിനൽ രേഖ ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. ഒരു വ്യാജരേഖ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോ

സിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ നിർമ്മിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ചിലർ ഉദ്യമിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വ്യാജരേഖയ്ക്കു മുളന്തുരുത്തി പടിയോല എന്നാണ് പേരിട്ടിരിക്കുന്നത്. മുളന്തുരുത്തി നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് നടപടിക്രമത്തിൽ പേരിട്ടിരിക്കുന്നത് കാനോനാകൾ എന്നാണ്. ഒറിജിനൽ രേഖ നിലവിലില്ലെന്ന് ഭ്രമിച്ച ചിലരാവാം ഈ വ്യാജസൃഷ്ടിക്കു ധൈര്യപ്പെട്ടത്. സഭാചരിത്രത്തിലെ കൃത്രിമ രേഖകളുടെ ചവറ്റുകൊട്ടയിലേക്കു മുളന്തുരുത്തി പടിയോലയും തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണ്.

അധ്യായം 6

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന് ശേഷം

1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസും അതിന് മുമ്പ് ചേർന്ന 1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസും മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനമെന്ത്? പരുമല സുന്നഹദോസിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ നാളിതുവരെ യാതൊരു സഭാചരിത്രകാരന്മാരുടെയും നിരീക്ഷണത്തിന് വിധേയമായിട്ടില്ല. പരുമല പടിയോല സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഉന്നംവെച്ച സഭാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബ്ലൂപ്രിന്റ് അതിലുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമായിക്കാണാം. ശിഥിലമായിക്കിടക്കുന്ന ഇടവകകളെ ഒരു സാമുദായികസംഘടനയുടെ കേന്ദ്രീകൃത കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരത്തി സമുദായത്തിന്റെ ശക്തിയെ സമാഹരിക്കുകയായിരുന്നു പ്രധാന ലക്ഷ്യം. മലങ്കരമെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായിരുന്ന മലങ്കരയുടെ ഏകനായകശക്തിയെ വൈദികട്രസ്റ്റി, അത്മായട്രസ്റ്റി സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു കൂടി വികേന്ദ്രീകരിച്ച് സഭാഭരണത്തെ സുതാര്യമാക്കുക എന്നത് മറ്റൊരു ലക്ഷ്യം. വിദ്യാഭ്യാസ വിപ്ലവം, അച്ചടി, പത്രപ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ സഭയെയും സമൂഹത്തെയും നവോത്ഥാനത്തിലേക്കു നയിക്കുവാനും പരുമല പടിയോല ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും രൂപവത്ക്കരണം പരുമലയിൽ വച്ചാണുണ്ടായത്. പക്ഷേ, പരുമലയിൽ മലങ്കരയിലെ ഭൂരിപക്ഷവും സമ്മേളിച്ചുവെങ്കിലും വലിയൊരു ന്യൂനപക്ഷം പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കൂടുതൽ പങ്കാളിത്തമുണ്ടാവും എന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ് പരുമലയിലെ അജണ്ട തന്നെ മുളന്തുരുത്തിയിലും അവതരിപ്പിച്ച് പാസ്സാക്കിയത്. 150 പള്ളികൾ പങ്കെടുത്തതോടെ മെത്രാച്ചൻ ലക്ഷ്യം നേടി. അതേസമയം മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിലൂടെ തന്റെ വൈദികവും ലൗകികവും ആത്മീയവും ആയ പരമാധികാരം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുവാൻ വേദിയൊരുക്കുക എന്നതായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഉന്നം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിലും തജ്ജന്യമായ പല കാനോനാകളിലും ഈ ലക്ഷ്യം പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാം കാനോനിലെ കരാർ ആധാരം എഴുതി റജിസ്റ്റർ ചെയ്യുവാനുള്ള നിശ്ചയത്തെ സഭാചരിത്രകാരന്മാർ ഇതിന്റെ സൂചനയായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.[1] എന്നാൽ സുന്നഹദോസിന് ശേഷം കരാർ ആധാരങ്ങൾ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിന് അദ്ദേഹം മാർഗ്ഗം

അന്വേഷിച്ചു. അതിലൊന്നായിരുന്നു മൂറോൻ കൂദാശ. ആയതിനുള്ള അറിയിപ്പ് പാത്രിയർക്കീസിന് വേണ്ടി ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചൻ താഴെ കാണുന്നവിധം തെക്കും വടക്കുമുള്ള എല്ലാ പള്ളികൾക്കും അയച്ചു.

ശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശ ഈ പള്ളിയിൽ വെച്ച് ചിങ്ങം 15-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച കഴിക്കണമെന്നും വിവരം പള്ളിക്കാരെ അറിയിക്കണമെന്നും വിശുദ്ധപിതാവ് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂദാശയ്ക്കു എല്ലാ ജനങ്ങളും കൂടി സംബന്ധപ്പെട്ട് വാഴ്വ് കൈക്കൊള്ളുന്നതു കൂടാതെ താന്താങ്ങളുടെ യഥാശക്തിപ്രകാരം കൈമുത്തു വയ്ക്കുകയും പതിവാണ്. നിങ്ങളും ഒരുങ്ങപ്പെട്ട് വന്നുചേർന്നു കൊള്ളണം. .... എന്ന് കല്പനപ്പടി ദയറോയോ ഗീവറുഗ്ഗീസ്.

1877-ൽ നടന്ന മൂറോൻ കൂദാശയിൽ പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാരല്ല 2 മേൽപ്പട്ടക്കാരാണ് ധൂപം വീശിയത്. പന്ത്രണ്ട് പട്ടക്കാർ തിരി പിടിച്ചു. 12 ശെമ്മാശന്മാർ മറുവഹസാകളും. 4000-ലധികം ആളുകൾ അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നതായി കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി സാക്ഷിക്കുന്നു. 1877 മകരം 15-ാം തീയതി കൊച്ചീക്കോട്ട പള്ളിയിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കല്പനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദ്രവ്യാഗ്രഹം തല പൊക്കുന്നതു കാണുക:

"...... ശുദ്ധമുള്ള മൂറോനാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ അതിന്റെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നാൽ അവന്റെ ശരീരം വെടിപ്പായിരിക്കയില്ല. ... കൊയിത്തുകാരുടെ നിലവിളി പുരുഷാരങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ ചെവികൾക്കു പ്രവേശിച്ചു എന്ന് യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞതുപോലെ കൂലിക്കാരന്റെ കൂലി എന്നല്ലാതെ ഇത് ഒരു സമ്മാനവും ചിലവർപ്പുകളും അല്ലെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. നിങ്ങൾ വേഗം റീശീസാകൾ ശേഖരിച്ച് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പാത്രിയർക്കീസിന് മേലുള്ള നിങ്ങളുടെ കടം നിങ്ങൾ വീട്ടണം."

ഏതാനുംപേർക്ക് റജിസ്റ്റേർഡ് ഉടമ്പടി വാങ്ങി മെത്രാൻപട്ടം കൊടുക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് വട്ടം കൂട്ടി. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ അക്കാര്യം പ്രതിപാദിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്.

"... പാമ്പാക്കുട കോനാട്ട് ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനും വടക്കൻപറവൂർ കടവിൽ പൗലൂസ് റമ്പാനും മുളന്തുരുത്തിൽ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനും അങ്കമാലി അമ്പാട്ട് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുക്കുമെന്നും ആയതിന് നല്ലപോലെ നടന്നുകൊള്ളാമെന്നും കല്പന വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്ന ദിവസം ആളൊന്നിന് 500 രൂപാ വീതം കെട്ടിവച്ച് സ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും റജിസ്റ്റർ ചെയ്തു എഴുതിത്തന്നാൽ സ്ഥാനം കൊടുക്കാമെന്ന് കല്പിക്കുകയാൽ അവർ നാലുപേരും കൂടി ആയതിനെ സമ്മതിച്ച് എറണാകുളം രജിസ്ട്രാരിൽ

പടികെട്ടി; രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനായി മുദ്രക്കടലാസോടെ 15-ാം തീയതി രജിസ്ട്രാറു വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. 16-ാം തീയതി തിരുമനസ്സറിയിച്ച് റജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് തുടങ്ങി. പനക്കൽ ഐപ്പൂരുവും കുര്യൻ റൈട്ടറും മറ്റും ആലോചനക്കാരായ ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ച് ചോദിക്കാതെ റജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നത് ശരി അല്ലെന്നും ഈ വിവരം ബാവായെ തിരിയപ്പെടുത്തണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. ആലോചനക്കാരായ ഞങ്ങൾ ബാവായുടെ തിരുമനസ്സറിയുന്നതിന് എഴുതി അയച്ചു. അതിന്റെ പകർപ്പ്: പരിശുദ്ധ പിതാവും ജനങ്ങളും കൂടി ഞങ്ങളെ സുറിയാനി സമൂഹക്കാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ഇന്നേ ദിവസങ്ങളിൽ മിക്ക ആളുകളും ഇവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങളോടും കൂടി ആലോചിക്കാതെ സുറിയാനിക്കാരായ ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന് വേണ്ടി ഏതോ റജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നപ്രകാരം കേൾക്കയാൽ ഞങ്ങൾക്കു അത്യന്തം വ്യസനമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആലോചന കൂടാതെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഈ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ ഒഴിച്ചുതരുന്നതിന് കല്പന ഉണ്ടാകുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്ന് 1876 ചിങ്ങം 16-ാം തീയതി കരവട്ടു ശെമവൂൻ കോറി; മാലിത്തറ ഏലിയാസ് കത്തനാർ, എളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ, മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് കത്തനാർ, വള്ളിക്കാട്ട് ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാർ, ചാലപ്പുറത്ത് കോറി യാക്കോ, ബ. തോപ്പിൽ ലൂക്കോസ് കത്തനാർ, പനക്കൽ ഐപ്പൂരു, കുന്നുംപുറത്തു കുരിയൻ, മുറിപ്പുരയ്ക്കൽ കുരുവിള, ചാലിൽ ചെറിയ, പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ തോമ്മാ, ചാത്തുരുത്തിൽ വർക്കി, കോനാട്ട് ഇട്ടൻ, തുകലൻ പൗലൂസ്, കല്ലറയ്ക്കൽ പൗലൂസ്. മേൽപ്പറഞ്ഞവർ മാത്രമേ അന്നേദിവസം വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവർ പേർ വെച്ചു എഴുതി അയച്ചു. ബാവാ അതു കണ്ടാറെ നല്ല രസമില്ലാത്തപ്രകാരം ആയി. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാനായി കല്പിച്ചു. മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നത് എന്റെ അധികാരമെന്നും മറ്റൊരുത്തർക്കും ഇതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ഇല്ലെന്നും മറ്റും കല്പിച്ചു (പുറം 600).

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം പള്ളിക്കാർ കരാർ ഉടമ്പടി സമർപ്പിക്കാത്തതിന്റെ പിന്നിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രേരണയുണ്ടെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് സംശയിച്ചു. അതിന്റെ പ്രതികാരം മെത്രാൻ വാഴ്ചയിലെ നടപടികളിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. മലങ്കരയുടെ ഒട്ടുക്കു അധിപനായിരുന്ന മലങ്കരമെത്രാൻ ഏകനായി കൈയാളിയിരുന്ന സാമ്രാജ്യത്തെ ഏഴായി വിഭജിക്കുക. അങ്ങനെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാനെ ഏഴു പേരിൽ ഒരാളാക്കി ചെറുതാക്കുക. ഇതൊന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യം. തന്നിഷ്ടമായി മലങ്കരയിൽ ഭരണം നടത്തുവാൻ താനാണ് അവകാശി എന്ന കീഴ്വഴക്കം സൃഷ്ടിക്കുക. ഇത് രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷ്യം. ഒരു വെടിക്ക് രണ്ട് പക്ഷികൾ!!

1876 വൃശ്ചികം 22-ന് ഞായറാഴ്ച പാമ്പാക്കുട കോനാട്ട് ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാച്ചന് യൂലിയോസ് എന്ന പേരിലും പറവൂർ കൂരൻ പൗലൂസ് റമ്പാച്ചന് അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിലും വടക്കൻപറവൂർ പള്ളിയിൽ വെച്ച് പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ മെത്രാൻപട്ടം നൽകി. കോനാട്ട് മെത്രാച്ചന് തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനവും അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാച്ചന് കൊല്ലം, മാവേലിക്കര തുടങ്ങിയ ഇടവകകളും കൊടുത്തു. പിന്നീട് വൃശ്ചികം 29-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച (അതേ പള്ളിയിൽ വെച്ച്) അകപ്പറമ്പിൽ വടക്കൻ എന്ന അമ്പാട്ടിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാച്ചന് കൂറിലോസ് എന്ന പേരിലും മുളന്തുരുത്തി ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാച്ചന് ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന പേരിലും മെത്രാൻസ്ഥാനം നൽകി. അമ്പാട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ അങ്കമാലിയിലും ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാച്ചനെ നിരണം മെത്രാസനത്തിലും നിയമിച്ചു. മെത്രാന്മാരെ ആദ്യം നിയോഗിച്ചത് പാത്രിയർക്കീസിനുള്ള റിശ്ശീസാ പിരിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാനുള്ള ദൗത്യവുമായാണ്.

ഈ നാലു മെത്രാൻ വാഴ്ചയും കാനോനികമായി സാധൂകരിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാന്നിദ്ധ്യമോ സമ്മതമോ കൂടാതെ ഒരാൾ മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റാൽ സ്ഥാനമേറ്റ ആൾ പ്രവർത്തനരഹിതമായിരിക്കണമെന്നും സുന്നഹദോസിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമില്ലാതെ പട്ടംകൊടുക്കുന്നത് അനിവാര്യ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ ആകാവൂ എന്നും ഹൂദായ കാനോനിൽ പ്രമാണമുണ്ട്. അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാനും പത്രോസ് തൃതീയന്റെ കൂടെ വന്ന ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാച്ചനും പട്ടംകൊടയുടെ ആഴ്ചകളിൽ തെക്കൻ ദിക്കുകളിൽ പര്യടനം നടത്തുകയായിരുന്നു. പട്ടംകൊടയിൽ അവർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല.

1876 ഡിസംബർ 3-ാം തീയതി കൊച്ചി മഹാരാജാവ് താഴെ പറയും പ്രകാരം രാജകീയ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി: അന്തിയോക്കിൽ നിന്നും എഴുത്തു വന്നതുകൊണ്ട് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ സിറിയൻ പള്ളികളിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിലേക്കു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായി 1029 തുലാം 9-ാം തീയതി ഉണ്ടായ വിളംബരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും അന്ത്യോഖ്യായിലെ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കോ പാത്രിയർക്കിന്റെ പൂർവികനോ മേൽപ്പറഞ്ഞ മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു മാറ്റി മറ്റൊരു മെത്രാനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും വാദിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിൽ സംബന്ധമുള്ള സകലമാനപേരെയും ഇതിനാൽ അറിയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ:- ഏതെങ്കിലും പള്ളികളുടെയോ അവയിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്റെയോ ഉടമസ്ഥതയോ അവയിലേക്കുള്ള അവകാശങ്ങളേയോ

അല്ലെങ്കിൽ തൽസംബന്ധികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കുള്ള അധികാരത്തേയോ കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യവഹാരങ്ങളെ സാധാരണ കോടതികളിൽ എടുത്തു വിസ്തരിച്ച് തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു മുമ്പിലുണ്ടായ വിളംബരം ഒരു പ്രകാരേണയും ബാധകമാണെന്ന് വിചാരിച്ചു പോകരുതാത്തതാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വാദിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു മെത്രാനെ മാറ്റുകയും മറ്റൊരാളെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വെച്ച് ഉത്ഭവിക്കാവുന്ന മറ്റു വല്ല തർക്കങ്ങളിലും സർക്കാരിൽ നിന്നും അക്രമം നടക്കാതെ സമാധാനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് മാത്രമേ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ. കാലക്രമേണ ഇപ്പോൾ ഭേദപ്പെട്ടുപോയിട്ടുള്ളവയായ ഓരോ സമയങ്ങളിലും ഓരോ സംഗതിവശാലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിളംബരങ്ങളാൽ സിറിയൻ പള്ളിയിൽ ഓരോ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് സർക്കാരിലേക്കുള്ളതായിട്ട് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതായി തോന്നുന്ന എല്ലാ സംബന്ധത്തെയും ഇപ്പോൾ മുതൽ ഒഴിച്ചു കളയുന്നതാകുന്നു. എല്ലാ കക്ഷിക്കാരും ഈ രാജ്യത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോടതി മുഖാന്തിരം തങ്ങൾക്കു അർഹങ്ങളായി തോന്നുന്ന സങ്കട നിവൃത്തികൾ വരുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് എല്ലാവരേയും സ്പഷ്ടമായിട്ട് അറിയിക്കുന്നു. പള്ളികളും പള്ളിവസ്തുക്കളും ഇപ്പോൾ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ അധീനത്തിൽ നിന്നും എടുക്കുന്നതിന് താല്പര്യമുള്ളവർ സിവിൽ കോടതിയിൽ അപേക്ഷിക്കുകയും ആ കോടതിയിൽ നിന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഇപ്പോഴത്തെ കൈവശക്കാരുടെ അധീനത്തിൽ തന്നെ നിർത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു (കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 616).

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി രാജാക്കന്മാർ മാർ അത്താനാസ്യോസിന് നൽകിയ രാജകീയ വിളംബരങ്ങൾ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടതോടെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് കോടതികൾക്കു അതീതൻ എന്ന നില മാറി. ഇനിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശത്തിലിരിക്കുന്ന സമുദായ സ്വത്തുക്കൾ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വ്യയഹേതുകമായ വ്യവഹാരം ആവശ്യമായ ഘട്ടത്തിലാണ് പത്രോസ് തൃതീയൻ മലങ്കരസഭയിൻമേൽ ആധിപത്യം നേടാനുള്ള നടപടികൾ ആരംഭിച്ചത്. രാജകീയ വിളംബരങ്ങൾ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടതോടെ തന്റെ ദൗത്യം സഫലമായി എന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചതായി തോന്നുന്നു. ഒരു പുതിയ കോളനി കീഴ്പ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആവേശമാണ് അദ്ദേഹത്തെ പിന്നീട് നയിച്ചതെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് കഴിഞ്ഞെങ്കിലും നവീകരണക്കാർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വട്ടിപ്പണപ്പലിശ നേടുവാനും പള്ളികൾ ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുവാനും ഒരു ശ്രമവും നടന്നിരുന്നില്ല. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വം

ഒഴിവാക്കാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് വൈദികട്രസ്റ്റി, അത്മായട്രസ്റ്റി തുടങ്ങിയവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു സഭാഭരണം വികേന്ദ്രീകരിക്കുവാനാണെങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീസ് അതിനെ മനസ്സിലാക്കിയത് ഏകനായകത്വത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പല മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ച് അവരിൽ നിന്ന് വിധേയത്വ ഉടമ്പടി വാങ്ങി മലങ്കരയെ കോളനിയാക്കുവാൻ ദൈവം അവസരം നൽകി എന്നാണ്. തന്മൂലം നവീകരണക്കാരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിന് താമസം നേരിട്ടു; കാര്യങ്ങൾക്കു ശുഭമായ തുടക്കം കുറിക്കുവാനായി മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ വെളിയനാട്ടു പള്ളിയിൽ 1877 മകരം 15 മുതൽ 17 വരെ സമ്മേളിച്ചു. സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിന് പതിനായിരം രൂപ ചെലവ് വരുമെന്ന് കണക്കാക്കി. തൽക്കാലം പള്ളികളിൽ നിന്ന് പ്രയാസമാകയാൽ കമ്മട്ടിക്കാർ 24 പേരും അറുപതു വീതം രൂപായും ആലോചനക്കാർ മുപ്പതുവീതം രൂപായും എടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. വക്കീലായി നിശ്ചയിച്ച വാക്കർ സായിപ്പും 17-ാം തീയതിയിലെ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. ആ യോഗത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ഹൂദായകാനോൻ അവതരിപ്പിക്കുകയും യോഗം ആമ്മീൻ ചൊല്ലി അത് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി തുടർന്ന് ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: "അതിന്റെശേഷം മലയാളം ഏഴ് എടവകയായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഇപ്പോൾ അഞ്ചു മെത്രാന്മാർ മലയാളത്തിൽ ഉള്ളതിനോടു കൂടി ഇനി രണ്ടു പേർക്കു കൂടി പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നും മറ്റും വി. പിതാവ് നിശ്ചയിച്ച് കൂട്ടത്തോട് കല്പിച്ചു. രണ്ടു പേർക്കു കൂടി പട്ടം കൊടുക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ജനത്തിന് തീരുമാനം ഇഷ്ടമല്ലെന്നും ഇപ്പോൾ ഈ അഞ്ചുപേർ ഉള്ളതു മതി എന്നും ഇതിൽ പൊതുകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിന് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കമ്മറ്റിയിൽ തലവനായി കല്പിച്ച് ആക്കിത്തരണമെന്നും കൂട്ടമായി പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഒരു സങ്കടം എഴുതിവച്ചു. ആയത് അവിടത്തെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരോധമായിരുന്നതിനാൽ കോപിച്ച് ആത്മീയമായ നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു കാര്യം എന്നും മറ്റും കല്പിച്ച് ആ കടലാസ് കീറി കൂട്ടത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. അതിനാൽ കൂട്ടത്തിന് എത്രയും വ്യസനവും ഭയവും ആയിത്തീർന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം യാതൊരു ആലോചനയും നിവൃത്തിയും കൂടാതെ തീർത്തതു തന്നെയല്ലാ വക്കീലായി വന്നിരുന്ന മിസ്റ്റർ വോക്കർ സായിപ്പും കൊച്ചിക്ക് തിരിച്ചു പോകയും ചെയ്തു.[33]

അതിന്റെ ശേഷം വി. പിതാവ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും പനയ്ക്കൽ ഐപ്പൂരുവിന്റെയും കുര്യൻ റൈട്ടരുടെയും ആലോചനയാൽ, കൂട്ടം മേൽപ്രകാരം നമ്മുടെ മുമ്പാകെ എഴുതിവയ്പാൻ ഇട വന്നതാകുന്നു എന്നും മറ്റും കല്പിച്ച് അവർ മൂവരുടെ മേൽ കോപിച്ച്

ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മേലിൽ ഈ കൂട്ടത്തിൽ പ്രവേശിക്ക രുതെന്നും കല്പിച്ചു. അതിനാൽ അദ്ദേഹവും തെക്കരിൽ ഏതാനും പള്ളി ക്കാരും കൂടി അന്നുതന്നെ പോയി പരുമല താമസിച്ചു. അതിന്റെശേഷം അന്നുതന്നെ കുര്യൻ റൈട്ടറും അയ്പ്പൂരുവും മറ്റ് ഏതാനുംപേരും കൂടി പ്പോയി. ഐപ്പൂരു കൊച്ചിക്കും റൈട്ടർ ചങ്ങനാശ്ശേരിക്കും അത്രേ പോയത്. വടക്കു നിന്നും വന്ന പള്ളിക്കാരിൽ ആരുംതന്നെ പോയില്ല. തെക്കരിൽ കോട്ടയത്തു നിന്നും പുതുപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും ഏതാനുംപേർ മാത്രം താമസിച്ചു. തെക്കരും ശേഷം എല്ലാവരും പോയത് പുലിക്കോട്ട ച്ചന്റെ പേരിലുള്ള താല്പര്യം കൊണ്ടും വി. പിതാവിനോടുള്ള മുഷിച്ചിൽ കൊണ്ടുമല്ല, രണ്ട് മൂന്ന് ദിവസം താമസത്തിന് ഇട വന്നതുകൊണ്ടും ഇനിയും താമസത്തിന് ഇട വന്നേക്കുമെന്നുള്ള വിചാരം കൊണ്ടും എങ്ങനെയെല്ലാം നിശ്ചയിക്കുന്നതൊക്കെയും സമ്മതമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് സമ്മതപത്രം റീശ് ദയറായെയും മറ്റും ഏല്പിച്ചത്രേ പോയത് (പാത്രിയർക്കീസിനെ വെള്ള പൂശുന്ന വ്യക്തമായ പക്ഷപാതം ഇവിടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയം. വാസ്തവത്തിൽ പുലിക്കോ ട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ അസോസ്യേഷനിൽ നിന്ന് മുടക്കി പുറത്താക്കിയതി നോടുള്ള പ്രതിഷേധപ്രകടനം തന്നെയായിരുന്നു ആ ബഹിഷ്ക്കരണ മെന്ന് നിഷ്പക്ഷമതികൾക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല - ഗ്രന്ഥ കർത്താവ്). പിറ്റെ ദെവസി 18-ാം തീയതി മേൽപ്പറഞ്ഞവരൊക്കെയും പോയി എന്ന് പിതാവ് കണ്ടപ്പോൾ വ്യസനമായി എങ്കിലും ശേഷിക്ക പ്പെട്ട കൂട്ടത്തെ താൻ വാഴ്ത്തി അനുഗ്രഹിച്ച് ഇനി നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാന ത്തിൽ തോന്നുന്നപ്രകാരം വേണ്ടുന്ന ആലോചനകൾ ഒക്കെയും ചെയ്തു സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിന് വക്കീലിനെ നിയമിക്കണമെന്നും മറ്റും കല്പിച്ചു. അവർ 16-ാം തീയതി ഉണ്ടായ കൂട്ട ദിവസം നിശ്ചയപ്രകാരം പ്രധാന ആലോചനക്കമ്മിറ്റിക്കാർ 24 പേരിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ അറുപത് വീതം രൂപ കൊടുപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ ഉള്ളവരും മറ്റു ഹേതുവാൽ മനസ്സി ല്ലാത്തവരും ആയിട്ടുള്ളവരെ നീക്കി പകരം ആളെ നിശ്ചയിച്ച് എഴുതു കയും ആലോചനക്കമ്മറ്റിക്കാർ മുമ്പ് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് എൺപതുപേരെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനോടുകൂടി 355 പേരെ ഏർപ്പെ ടുത്തുകയും അവരു മുപ്പതുരൂപ വീതം പൊതുവകയ്ക്ക് കൊടുക്കത്ത ക്കവണ്ണവും ചെയ്തത് കൂടാതെ കുംഭമാസം 15-ാം തീയതി പ്രധാനി കൾ എല്ലാവരും കോട്ടയത്തു കൂടുകയും അതിനകം മേൽപ്പറഞ്ഞ കമ്മ റ്റിക്കാരിൽ നിന്നും ആലോചനക്കാരിൽ നിന്നും രൂപാ പിരിക്കുന്നതിന് എല്ലാ പള്ളികളിലുമുള്ള കൈക്കാരന്മാർ അതാതു ഇടവകകളിലുള്ള പ്രധാനികളിൽ നിന്നും ആലോചനക്കാരിൽ നിന്നും മേൽ എഴുതിയ പ്രകാരമുള്ള രൂപാ പിരിച്ച് അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പിതാവ് കല്പന അയയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്ന് അവർ നിശ്ചയിച്ച പടിക്ക് എല്ലാവരും കൂടി തിരുമുമ്പാകെ എഴുതി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു (പു. 620-626).

മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കമ്മറ്റിക്കാർ രേഖാമൂലം അഹിതം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ബാവാ അത് അവഗണിച്ചു. വീണ്ടും വാഴിക്കുന്നതിനെ അസോസ്യേഷൻ മൊത്തം രേഖാമൂലം പ്രതിഷേധിച്ചു. കോപാവേശം കൊണ്ട് ബാവാ ആ രേഖ എഴുതിയവരുടെ മുമ്പിൽ വച്ച് കീറി വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ബാവായുടെ ജനാധിപത്യബോധം വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഇതിൽക്കൂടുതൽ തെളിവുകൾ ആവശ്യമില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അസോസ്യേഷനിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയപ്പോൾ തന്റെ ആതിഥേയനാണദ്ദേഹമെന്നും അദ്ദേഹം മലങ്കരയുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയാണെന്നും ബാവാ ഓർത്തില്ല. തന്റെ മുടക്ക് ജനം അംഗീകരിക്കുമെന്നും വെളിയനാട്ട് അസോസ്യേഷൻ നിർവിഘ്നം നടക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം വ്യാമോഹിച്ചു. പ്രമുഖ യോഗാംഗങ്ങളെല്ലാം അസോസ്യേഷനെ ബഹിഷ്ക്കരിച്ചു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ ബാവാ നിരാശനായി എങ്കിലും താൻ പ്രഖ്യാപിച്ച മെത്രാൻ വാഴ്ച സംബന്ധിച്ച തീരുമാനത്തിൽ നിന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ മുടക്കിയതിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങിയില്ല. 18-ാം തീയതി ശേഷമുള്ളവർ തീരുമാനിച്ച വിഷയത്തിൽ ബാവാ കല്പന നൽകുകയോ അയയ്ക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. തീരുമാനത്തിന്റെ അപക്വതയും അപ്രായോഗികതയും വ്യർത്ഥതയും അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവാം.

വെളിയനാട്ട് വെച്ചുണ്ടായ സ്തംഭനം തീർപ്പാൻ മകരം 19-ാം തീയതി കുര്യൻ റൈട്ടർ ബാവായെ കണ്ടു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പരുമല ചെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ കൊണ്ടുവന്നു. ബാവായ്ക്ക് മെത്രാച്ചനോടു തോന്നിയ നീരസം തൽക്കാലത്തേയ്ക്കെങ്കിലും നീങ്ങിയതായി തോന്നി. കോട്ടയം സമ്മേളനം നടന്നില്ല എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മകരം 29-ാം തീയതി കമ്മറ്റിക്കാർ കൊച്ചിയിൽ കൂടണമെന്നും അന്ന് എല്ലാവരെയും കണ്ട് യാത്ര പറഞ്ഞ് കപ്പൽ കയറണമെന്നും ബാവാ നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ച് പരുമലമെത്രാച്ചൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. കാര്യങ്ങളുടെ തീരുമാനം ഒന്നും വരാതെ എഴുന്നള്ളുന്നത് സങ്കടമെന്നും ഉടനെ സിവിൽ വ്യവഹാരത്തിന് രൂപാ തൽക്കാലം കടം വാങ്ങിച്ച് എങ്കിലും തുടങ്ങിക്കൊള്ളാമെന്നും വ്യവഹാരത്തിന് റസിഡണ്ടാപ്പീസിൽ നിന്നും ചില കച്ചീട്ട് മുതലായ റിക്കാർഡുകൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരാനുള്ളത് ഉടനെ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടുവരാമെന്നും മറ്റും കുരിയൻ റൈട്ടർ, ഐപ്പൂരു മുതലായ സകല പ്രധാനികളും കൂടി പറഞ്ഞു വിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ സങ്കടം എഴുതി വയ്ക്കുകയും ചെയ്തതിനെ പിതാവ് സമ്മതിച്ച് യാത്ര മുടക്കുകയും ചെയ്തു (പു. 627).

കുംഭം 6-നു കൊത്തിനെ ഞായറാഴ്ച ബാവാ കൊച്ചീക്കോട്ടപള്ളി പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ കൂദാശ ചെയ്ത് സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. കൂദാശയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും ശേഷം മെത്രാച്ചന്മാർ എല്ലാവരും പങ്കെടുത്തു.

1052 മീനം 15-നു കുന്നത്തുനാട് രജിസ്റ്റർ ആപ്പീസിൽ വെച്ച് മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് റമ്പാനും കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ റമ്പാനും ബാവായ്ക്കു ഉടമ്പടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു കൊടുത്തു.

അക്കൊല്ലത്തെ ഹാശാ ശുശ്രൂഷകൾ ബാവാ കുറുപ്പംപടി പള്ളിയിൽ നടത്തി. ഉയിർപ്പിന്റെ കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞു വിശുദ്ധ പിതാവ് മുറിയിൽ വന്നിരുന്നതിന്റെ ശേഷം കൈക്കാരന്മാരെ വരുത്തി. 100 രൂപാ പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾതന്നെ തരണമെന്ന് കല്പിച്ചു. പള്ളിയിൽ തല്ക്കാലം ഇത്രയും രൂപാ മുഴുവൻ ഇരിപ്പില്ലാത്തതിനാൽ 50 രൂപാ അവർ കൊണ്ടുവന്ന് തിരുമുമ്പാകെ കൊടുത്തു. ഉടനെ റമ്പാച്ചനും പൗലൂസ് റമ്പാച്ചനും യൗസേപ്പ് ശെമ്മാശനും തളിച്ചിറെ ശെമ്മാശനും 5 രൂപാ വീതവും പിതാവിന്റെയും മെത്രാന്മാരുടെയും റമ്പാന്മാരുടെയും വാലിഭക്കാർക്ക് 2 രൂപാ വീതവും സമ്മാനമായി കൊടുത്തു. ഏകദേശം മേൽപ്പറഞ്ഞ വകയ്ക്കു 53 രൂപാവരെ ചെലവായപ്രകാരം തോന്നുന്നു (പു. 653). അവിടെ വച്ച് കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളിയിൽ കൂടുന്നവർ 500 രൂപായും 100 രൂപാ തൂക്കംവരുന്ന 2 മെഴുകുതിരിക്കാലുകളും 100 രൂപാ വരെ ഉള്ളതായ ഒരു ധൂപക്കുറ്റിയും കൊണ്ടുവന്ന് വച്ചു കൈ മുത്തി. പിതാവ് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു (പു. 653).

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശരിയായ ഉപായം മലങ്കരസഭ അപ്പോഴേക്കും പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ബാവാ തുടർന്ന് കല്പിച്ചു. നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ മദ്ബഹായുടെ ഉള്ളിൽ മാർ ബസ്സേലിയോസ്സിന്റെ കബറിടം ഉണ്ടെന്ന് കേട്ടു. ആയത് മദ്ബഹായിൽ വച്ചിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും ആയത് അവിടെ നിന്നും എടുത്തുകളഞ്ഞു മദ്ബഹാ നിരപ്പും വെടിപ്പുമായിത്തീർക്കണമെന്നും മറ്റും കല്പിച്ചതിനാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും മറ്റും പിതാവിന് കോപം വരാതെ ഇരിപ്പാൻ തക്ക വിധത്തിൽ അവർ തിരുമനസ്സറിയിച്ചു.

വടക്കൻപറവൂർ പള്ളിയിലെ അബ്ദുൾ ജലീൽ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ കബറിടം മദ്ബഹായിലുണ്ടായിരുന്നത് പൊളിച്ചുകളഞ്ഞ ബാവാ തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ വന്നാൽ അതുതന്നെ ആവർത്തിച്ചേക്കുമെന്ന് ഭയന്ന് അവർ പിന്നീട് ബാവായെ കോതമംഗലത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചില്ല. അങ്ങനെ കുറുപ്പംപടിയിലെത്തിയ ബാവാ രണ്ട് ആഴ്ചയോളം അവിടെ താമസിച്ചിട്ടും മാർ ബസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാനയുടെ കബറിടം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന തൊട്ടടുത്ത കോതമംഗലം പള്ളി സന്ദർശിച്ചില്ല. തുടർന്ന് യൂലിയോസിന് തുമ്പമൺ, ഗ്രീഗോറിയോസിന് നിരണം, അത്താനാസ്യോസിന് കോട്ടയം, കൂറിലോസിന് അങ്കമാലി എന്നീ മെത്രാസനങ്ങൾ നൽകുന്ന സുസ്താത്തിക്കോൻ നൽകി. അതിൽ റവന്യൂ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പിസ്ക്കൊന്തു സായ്പിനെ കൊണ്ട് ഒപ്പിടുവിക്കാനും സർക്കാർ മുദ്ര പതിപ്പിക്കാനും

പാത്രിയർക്കീസ് മറന്നില്ല. 25–നു തിങ്കളാഴ്ച ബാവാ കുന്നംകുളത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പുതുതായി വാഴിക്കപ്പെട്ട 4 മെത്രാന്മാരും വാഴിക്കാനുള്ള രണ്ടു റമ്പാന്മാരും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 26–നു വൈകിട്ട് ചാവക്കാട്ടെത്തി. പിറ്റേ ദിവസം കാലത്ത് ആർത്താറ്റ് എത്തി ഇടവമാസം 7–ാം തീയതി വരെ ചിറളയം പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു. ഗ്രന്ഥവരി ഉദ്ധരിക്കട്ടെ: അഞ്ഞൂർ പള്ളിയിൽ മെത്രാനെന്ന് നാമവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആലത്തൂക്കാരനും തിരുമുമ്പാകെ വന്ന് കണ്ട് വാഴ്വ് കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട് എന്നും മേലാൽ കല്പന അയാൾ കേട്ടു നടക്കുമെന്നും മാത്തു മുതൽ പേർ തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. എന്റെ പക്കൽ വരുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും കല്പന കേട്ട് അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളാമെന്ന് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു തരണമെന്നും മറ്റും കല്പിച്ചാറെ തിരുമുമ്പാകെ വന്നു കണ്ട ശേഷം മേൽപ്രകാരമൊക്കെയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നുവെന്ന് തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. അതുപ്രകാരം വിശുദ്ധ പിതാവ് സമ്മതിച്ചു. ഉടനെ ആ വിവരങ്ങൾ അഞ്ഞൂക്കാരനെ അറിയിക്കയാൽ അയാൾ വിശുദ്ധ പിതാവിനെ കാൺമാനായി മേടം 30–ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച ഏകദേശം 6 നാഴിക രാത്രി ആയ സമയം ചിറളയത്തുപള്ളിയിൽ വന്നു. അയാൾ വരുന്ന ഘോഷശബ്ദം കേട്ട് എന്താകുന്നു എന്ന് കല്പിച്ച് ചോദിച്ചാറെ അഞ്ഞൂർക്കാരൻ വരുന്നതാകുന്നു എന്നും മറ്റും തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. അവൻ മനസ്താപം കൂടാതെ യുദ്ധത്തിന് ആയി വരുന്നപ്രകാരം തോന്നുന്നതു തന്നയല്ലാ അസമയമായി രാത്രിയിൽ വന്നതിനാൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്നതിന് സമയമില്ലെന്നും നാളെ കാലത്തു ആയിക്കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും കല്പിച്ച് പിതാവ് കതകടച്ച് കിടന്നു. മെത്രാന്റെ ചമയത്തിൽ വന്നു എന്നു തന്നെയല്ലാ മേനാവ് കയറി ദീവെട്ടി മുതലായ ആഘോഷത്തോടുകൂടി അത്രെ അയാൾ വന്നത്. ഇതിന്റെ ശേഷം മെത്രാന്മാരോട് കൂടി സൊരുമിച്ച് മുറിത്തട്ടുമാളികയിൽ വന്നിരുന്ന് അത്താഴമേശയും കഴിഞ്ഞ് കല്പന അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും സമ്മതിച്ച് പറഞ്ഞു എങ്കിലും പിറ്റേദിവസം ഞായറാഴ്ച ആകയാൽ എന്റെ സ്ഥാനമുറ അല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നതിന് സങ്കടമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു എങ്കിലും താഴെ മുറിയിൽ ചെന്ന് താമസിച്ചു. ഉടനെ ആ ഭാഗക്കാരും പനക്കൽ മാത്തു മുതൽപേരുമായി ആലോചിച്ച് തൽക്കാലത്തെ അപമാനത്തെ ഓർത്ത് ആ രാത്രി തന്നെ അഞ്ഞൂരേക്കു തിരികെപ്പോയി. പിറ്റെ ദിവസം ബാവാ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ പോയവിവരം അറിഞ്ഞാറെ, അവൻ പൂർണ്ണ മനസ്താപത്തോടെ വന്നതല്ലെന്നും സാത്താൻ ആദത്തെ തട്ടിച്ചതുപോലെ നമ്മെ തട്ടിപ്പാനായി വന്നതാകുന്നുവെന്നും ഇനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തല്ലാതെ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വരുന്നതിന് മനസ്സില്ലെന്നും കല്പിച്ചു.

ഇടവം 1–ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ഏകദേശം പത്തു നാഴിക പുലർന്ന സമയം, ബാവായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തെക്കു നിന്ന് വന്നു. ഇതുവരെ തിരുമുമ്പാകെ വരാതെ

ഇരുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഇനി മേലിൽ നിന്നെ കാണുന്നതിന് എനിക്കു മനസ്സില്ലെന്നും മറ്റും അതികോപമായി കല്പിച്ചു എങ്കിലും ശേഷം മെത്രാന്മാരു രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതുപോലെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നും അപ്രകാരം ചെയ്തു തരുന്നപക്ഷം ഇനി കണ്ടനാട്, കൊല്ലം, കൊച്ചി ഇങ്ങനെ മൂന്ന് ഇടവക ഉണ്ടെന്നും ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നും ആയത് അല്ലാത്തപക്ഷം ഇടവകയും മറ്റും കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നും മറ്റും ഉറപ്പായി കല്പിച്ചു. ... തല്ക്കാലം കല്പനപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. ഒന്നുരണ്ടു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചാറെ പിതാവിന് നല്ല ഇഷ്ടവും സന്തോഷവും ഇല്ലാഞ്ഞതിനാൽ അവിടെ നിന്നും കുന്നംകുളങ്ങര പള്ളിയിൽ പോയി താമസിച്ചു.

രജിസ്റ്റർ ചെയ്തവരായ കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലൂസ് റമ്പാച്ചനും കണ്ടനാട്ട് പള്ളി ഇടവകയിൽ കരോട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവൂൻ റമ്പാനും 1877 ഇടവം 5–ാം തീയതി 40–ാം പെരുന്നാളിന് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുത്തു. പൗലൂസ് റമ്പാച്ചന് ഈവാനിയോസ് എന്ന പേരും കണ്ടനാട്ട് മെത്രാസനവും നൽകി. ശെമവൂൻ കോറിക്ക് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് പേരും കൊച്ചി മെത്രാസനവും നൽകി. രണ്ടുപേർക്കും മേൽ പ്രകാരം സുസ്താത്തിക്കോൻ കൊടുത്തു. ഇടവം 7–ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച ഏകദേശം 10 നാഴിക പുലർന്ന നേരം ചിറളയത്തു പള്ളിയിൽ നിന്നും ചാലിശ്ശേരി പടിഞ്ഞാറെപള്ളിയിൽ എത്തി. 8–ാം തീയതി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, പിതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിൽ മൂന്നു പേർക്ക് ശെംശോനൂസോ എന്ന പട്ടവും ... സമറോനൂസോ എന്ന പട്ടവും നൽകി (ബാവായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം) ഞായറാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പനക്കൽ ഐപ്പൂരു മുതൽപേരും വന്നു. ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തോമ്പ്ര പത്രോസിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചതല്ലാതെ പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ വന്നില്ല. 9–ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച ഏകദേശം പത്തു നാഴിക വെളുപ്പുള്ളപ്പോൾ വി. പിതാവും ശേഷം മെത്രാന്മാരും രണ്ടുനാലു പട്ടക്കാരും പനക്കൽ ഐപ്പൂരു മുതലായി കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്നും നൂറിൽ അധികം ജനങ്ങളും ആയി പുറപ്പെട്ടു ആറുനാഴിക പുലർന്ന സമയം പട്ടാമ്പി ആപ്പീസിൽ എത്തി. ബോംബെയ്ക്കു പോകുന്നതിനുള്ള കൂലി ഒടുക്കി ടിക്കറ്റ് വാങ്ങിച്ചു. പിതാവിന് ഒന്നാം ക്ലാസും കൂടെയുള്ള സൈപ്പ് ശെമ്മാശന് രണ്ടാം ക്ലാസും കുന്നംകുളങ്ങരെക്കാരൻ പനക്കൽ ഇട്ടി മാത്തുവിന് മൂന്നാം ക്ലാസും ആയിട്ടാണ് ടിക്കറ്റ് വാങ്ങിയത്. സാമാനങ്ങൾ എല്ലാം കൂടി കിടക്ക, തലയിണ തുടങ്ങിയ ഭാണ്ഡങ്ങൾ കൂടാതെ ഒമ്പതു പെട്ടി വരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ...... ഇതിന്റെ ശേഷം 11 1/2 മണിക്ക് ബോംബെയ്ക്കു പോകുന്ന വണ്ടി വന്നു ചേർന്നു. ആയതിൽ സകല സാമാനങ്ങളും കേറ്റുകയും പിതാവ്

കയറുകയും ചെയ്തു. ആ സമയം തമ്മിലുള്ള പിരിച്ചിലിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഓർത്തുണ്ടായ വിലാപവും ദുഃഖവും മറ്റും എഴുത്തിനാൽ ഒതുങ്ങാത്തതിനാൽ എഴുതുന്നില്ല. വിശുദ്ധ പിതാവ് മെത്രാച്ചന്മാരെയും ജനത്തെയും അനുഗ്രഹിച്ച് ആശീർവ്വദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടാണ് വണ്ടിയിൽ കയറിയത്. പിന്നെയും മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും വണ്ടിയിൽ പ്രവേശിച്ച് തൃക്കരം ചുംബനം ചെയ്ത് അനുഗ്രഹം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം 12 മണി ആയ സമയം വണ്ടി നീക്കി പോകയും ചെയ്തു. ആ സമയത്തും വിശുദ്ധ പിതാവ് അരൂപിക്കടുത്ത തന്റെ മക്കളും തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടവുമായ ജനത്തെ വണ്ടിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് വണ്ടി ഓടുന്ന സമയം തന്റെ തൃക്കൈ നീട്ടി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ആശീർവദിക്കുകയും കൂടെ ഉണ്ടായി.

പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പിതാവ് അറിയാതെ വണ്ടി കയറി ബോംബെയ്ക്കു പോയി.

ബാവാ ഇടവം 6-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച ചിറളയത്തു പള്ളിയിൽ വെച്ച് 6 മെത്രാന്മാരെയും വിളിച്ച് നിങ്ങളെല്ലാവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹത്തോടും ഉപവിയോടും കൂടി നടക്കണമെന്നും ഒരുത്തൻ മറ്റൊരുത്തന്റെ ഇടവകയിൽ കയറി യാതൊരു അധികാരവും പ്രവർത്തിച്ചു പോകരുതെന്നും മജിലിസായി നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് നീക്കം ചെയ്തിരിക്കക്കൊണ്ട് ഇനിമേലാൽ അതുപ്രകാരം കൂടുകയും കൂട്ടുകയും നടക്കുകയും നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തുപോകരുതെന്നും മറ്റും നടക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു ഏറിയ ഗുണദോഷങ്ങൾ ബുദ്ധിയോടും കൂടി കല്പിച്ചത് കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും ചോദിച്ചറിവാനുണ്ടെങ്കിൽ ചോദിക്കണമെന്നും മറ്റും കല്പിക്കുകയാൽ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഇടവകയിൽ പിതാവ് മുടക്കിയിരിക്കുന്നവരുടെ കാര്യങ്ങൾക്കൊണ്ടും മറ്റും വിവരമായി ചോദിച്ചാറെ മുടക്കുകൾ പൂർണ്ണ മനസ്താപത്തോടുകൂടി തിരിഞ്ഞു എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ബോധം വരുന്നപക്ഷം യുക്തംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നും ശേഷം കാര്യാദികളും നിങ്ങളുടെ യുക്തം പോലെ കാനോനുകൾക്ക് തെറ്റുകൂടാതെ നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും കൽപിച്ചു. ഇപ്രകാരം തന്നെ പട്ടാമ്പിയിൽ വെച്ച് വണ്ടി കയറുന്നതിന് മുന്നവും ഇതുപോലെ ഉള്ള ഗുണദോഷ വർത്തമാനങ്ങൾ പലതും പറഞ്ഞു തന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചത് കൂടാതെ പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസും ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളായും നമ്മുടെ കല്പനയ്ക്കു വിരോധികളാകയാൽ അവരോടുകൂടെ നിങ്ങൾ യാതൊരു സംബന്ധവും ചെയ്തുപോകരുതെന്നും അബ്ദുള്ളായെ കണ്ടനാട്ടുനിന്നും ഉടനെ ഇറക്കി അയച്ചുകൊള്ളണമെന്നും അവൻ വേറെ പള്ളികളിൽ സഞ്ചരിച്ച് പണം ശേഖരിക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കരുതെന്നും മറ്റും

കല്പിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ ചിറളയത്തു പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഇളയബാവാ യുടെ പേർക്ക് (മാർ അബ്ദുള്ളാ) കല്പനപ്പടി ഉടനെ പരദേശത്തിന് പോകണമെന്നും ഈ മലയാളത്തിൽ താമസിച്ചു പോകരുതെന്നും മറ്റും എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

വി. പിതാവിന്റെ എഴുന്നെള്ളത്തിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കരേറ്റം കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ ശ്ലീഹന്മാർ ദുഃഖത്തോടെ മലയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഊർശ്ലേമ്മിൽ വന്ന് താമസിച്ചപ്രകാരം മെത്രാച്ചന്മാർ എല്ലാ വരും പൊതുസ്ഥലമായ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ വന്ന് മിഥുനം 29-ാം തീയതി പത്രോസ് - പൗലോസിന്റെ പെരുന്നാൾ വരെ ഉപവസിച്ചു പാർ ക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നെ പട്ടാമ്പിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഏകദേശം 4 നാഴിക രാത്രി ചെന്ന സമയം കുന്നംകുളങ്ങരെ പള്ളിയിൽ എത്തി. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട് 10-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച ഉഷെപ്പിന് ചാവക്കാട്ട് എത്തി. പിറ്റേദിവസം അവിടെ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് 11-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച കൊച്ചീക്കോട്ടയിൽ എത്തി. ഐപ്പൂ രുവിന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ 17-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച വരെ താമസിച്ചു.

ബാവായുടെ സുഖവിവരം അറിവാൻ ഇടവം 14-ന് കമ്പി അയ യ്ക്കയും ബോംബെയിലെത്തിയ വിവരവും (12-ന് എത്തി) 16-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച കപ്പൽ കയറുമെന്ന വിവരവും മറുപടിക്കമ്പിയിൽ നിന്ന് അറി യുകയും ചെയ്തു. 17-ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു പാതി രാത്രിക്കു മുമ്പായി കണ്ടനാട്ടെത്തി. അബ്ദുള്ളായെക്കണ്ട് ബാവായുടെ യാത്രയെപ്പറ്റിയും എത്രയും വേഗം ഊർശ്ലേമ്മിലെത്തിക്കൊള്ളണമെന്ന കൽപനയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ മെത്രാന്മാർ 6 പേരും വെട്ടിക്കൽ എത്തി. 40 ദിവസത്തെ ഉപവാസം ആരം ഭിച്ചു. അവരുടെ മുമ്പിൽ ഏതാനും ചോദ്യങ്ങൾ മറുപടിക്കായി അവശേ ഷിച്ചിരുന്നു.

1. സിവിൽ വ്യവഹാരം ആര്, എങ്ങനെ നടത്തും?

2. പിതാവ് പിരിച്ചുവിട്ട അസോസ്യേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയും പുനർജീവിപ്പിക്കാതെ വ്യവഹാരത്തിനുള്ള ശക്തി സംഭരിക്കുന്നതെ ങ്ങനെ?

3. അവ വിളിച്ചുകൂട്ടി പിതാവിന്റെ കല്പന ധിക്കരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

4. മലങ്കര മെത്രാനായിരുന്ന തങ്ങളുടെ ഗുരുവിനോട് എങ്ങനെ പെരു മാറണം?

5. പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയ ആളുമായി സംബന്ധം പുലർത്തണമോ?

6. സംബന്ധം പുലർത്തിയാൽ ബാവാ തങ്ങളെയും മുടക്കിയാലോ?

7. സ്വതന്ത്രമായി ലഭിച്ച മെത്രാസനങ്ങളെ കോ-ഓർഡിനേറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള സംവിധാനം എന്താണ്?

8. പാത്രിയർക്കീസ് സന്ദർശിച്ച വകയിലും സിവിൽ വ്യവഹാരം വകയിലും പതിനയ്യായിരത്തിലധികം വരുന്ന തുക ആവശ്യമുള്ളത് എങ്ങനെ സംഘടിപ്പിക്കും?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾ പട്ടാമ്പിയിൽ വച്ചു തന്നെ ചർച്ചാവിഷയമായിരുന്നു. മെത്രാച്ചന്മാർ പല അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. ഒടുവിൽ പരുമല മെത്രാച്ചൻ തീർപ്പു കല്പിച്ചു. നമുക്ക് വെട്ടിക്കലിൽ 40 ദിവസം ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവംതമ്പുരാൻ തന്നെ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഏകരൂപമായ മറുപടി നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ ഉദിപ്പിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയാണ് വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലെ ധ്യാനവും ഉപവാസവും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടത്.

1. ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട്, *മലങ്കര നസ്രാണികൾ മൂന്നാം വാല്യം*, പു. 226.

2. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പു. 1184.

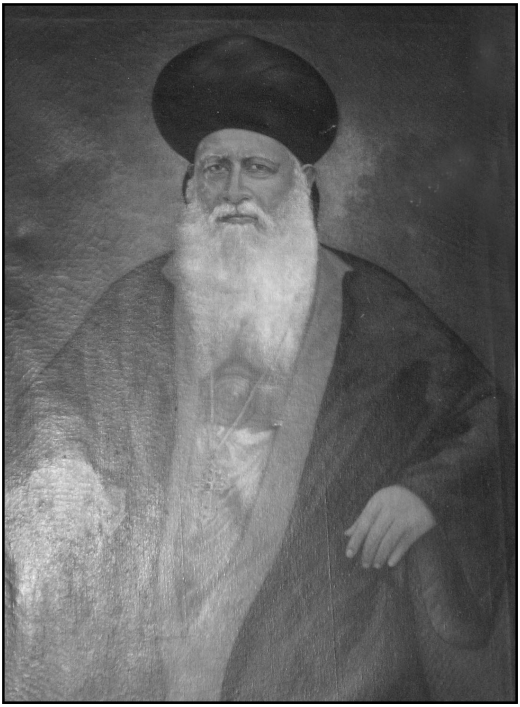

അധ്യായം 7

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വീണ്ടും അമരക്കാരൻ

രാജകീയ വിളംബരം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടതു മുതൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് രാജാക്കന്മാരിൽ ഉളവാക്കിയ ആദരവും സ്വാധീനവും മൂലം ആണ് വിളംബരം റദ്ദാക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് ചിന്തിച്ചുവശായ ബാവാ പിന്നീട് അതിന് വില ചോദിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് ആവിഷ്ക്കരിച്ചത്. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിലെ പ്രസംഗവും ബാവായുടെ പള്ളി സന്ദർശനങ്ങളും മെത്രാന്മാരുടെ വാഴ്ചയുമൊക്കെ മലങ്കരമെത്രാനെ ദുർബലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ മുടക്കുകയും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷനും മലങ്കര മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയും പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തതോടെ നവീകരണക്കാരോടുള്ള പോരാട്ടത്തിനുള്ള എല്ലാ ശക്തിയും ശിഥിലമാവുകയും മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചതോടെ മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള കിടമത്സരവും അനൈക്യവും സുനിശ്ചിതമാവുകയും ചെയ്തു. വെട്ടിക്കലിലെ ഉപവാസത്തിലൂടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ദൈവം പരിഹാരം വിധിക്കുന്നതാണ് നാം പിന്നീട് കാണുന്നത്. നമുക്ക് വീണ്ടും കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിലെ സമകാല പരാമർശം ശ്രദ്ധിക്കാം:

“പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വിശുദ്ധ പിതാവിനോടുകൂടി ബോംബെയിൽ ചെന്ന് പിതാവിന്റെ യാത്രയുടെ ശേഷം അവിടെനിന്ന് സന്തോഷത്തോടെ തിരിച്ചെത്തി.” ഈ സന്തോഷത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു കഥയുണ്ട്. തീവണ്ടി ഓരോ സ്റ്റേഷനിലും നിർത്തുമ്പോഴും മെത്രാച്ചൻ ഇറങ്ങി വന്ന് ബാവായുടെ ക്ഷേമം അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. ബോംബെയ്ക്കു മുമ്പുള്ള സ്റ്റേഷനിൽ വണ്ടി നിറുത്തിയപ്പോൾ പതിവുപോലെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ബാവായുടെ മുറിയിൽ ചെന്നു. അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച മെത്രാച്ചനെ ഭയപ്പെടുത്തി. ബാവാ, കഠാര മുമ്പിലുള്ള സായിപ്പിന്റെ നേരെ നീട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. സായിപ്പ് ബാവായുടെ നേരെ റിവോൾവർ നീട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതോ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ശണ്ഠ കൂടിയതാണ്. മെത്രാച്ചൻ ഉടനെ ഇടയിൽക്കയറി, സായിപ്പിനോടു പറഞ്ഞു. ഇദ്ദേഹം സുറിയാനി സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജ്ഞിയുടെ സാക്ഷ്യപത്രവും കൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ വന്ന അതിഥിയാണ്. സായിപ്പ് തണുത്തു. മെത്രാച്ചൻ ബാവായോടു പറഞ്ഞു: ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണത്തിലാണ് ഇന്ത്യ. സായിപ്പന്മാരെ പിണക്കുന്നത് ബുദ്ധിയല്ല. അങ്ങനെ ബാവായും തണുത്തു. ഈ സംഭവത്തെ തുടർന്നാണ്

പത്രോസ് ബാവാ, പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ മുടക്ക് തീർക്കുകയും കൊല്ലം മെത്രാസനത്തിലേക്കു നിയമനകല്പന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തത്. "കുന്നംകുളങ്ങരെ വന്ന് 17-ാം തീയതി കൊച്ചിയിലെത്തി അവിടെനിന്നും വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലേക്കു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും പേർക്കായി, 'വി. പിതാവ് ഇടവം 16-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച അലക്സാ ണ്ട്രിയായിലേക്കു ഡീമ്മൻ എന്ന ആവിക്കപ്പൽ വഴി എഴുന്നള്ളി എന്നും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇട്ടിമാത്തുവിന്റെ ദീനം നിമിത്തം അവിടെയും എനിക്കു നല്ല സുഖം ഇല്ലാത്തതിനാൽ കുന്നംകുളങ്ങരെയും അല്പം താമസത്തിന് ഇടവന്നു എന്നും നിങ്ങൾ സഹോദരന്മാരെക്കണ്ട് സന്തോ ഷിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ആവശ്യമാകയാൽ എനിക്കു നല്ല സുഖം വന്നില്ലെന്ന് വരികിലും നാലു ദിവസത്തിനകം ഞാൻ അവിടെ വരുന്നതാകയാൽ ഞാൻ വരുന്നതുവരെ നിങ്ങളിൽ ആരും അവിടെനിന്ന് പിരിയരുതെന്ന് ആഗ്രഹം. ശേഷം കാഴ്ചയ്ക്കെന്ന് ശരണപ്പെട്ട് ചുരുക്കുന്നു" എന്നിപ്ര കാരം എഴുത്തു കിട്ടി. ഉടനെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വളരെ സന്തോഷ മായി. യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് പനിയും ഒഴിച്ചിലും ആയി രുന്നതിനാൽ പാമ്പാക്കുടയ്ക്കു പോകണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഈ എഴുത്ത് വന്നതുകൊണ്ട് തമ്മിൽ കൂടി കണ്ടതിനുമേൽ പാമ്പാക്കുടയ്ക്കു പോകാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഇരിക്കുമ്പോൾ മിഥുനം 22-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച വൈകുന്ന സമയം മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ മെത്രാ പ്പോലീത്താ കൊച്ചിയിൽ നിന്നും എത്തി എന്ന് കേൾക്കയാൽ പിറ്റെ ദിവസം വ്യാഴാഴ്ച കാലത്ത് വെട്ടിക്കൽ നിന്നും മൂന്നുനാലു ശെമ്മാശ ന്മാരെ ഇങ്ങോട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയിൽ എതിരേല്പിനായി പറ ഞ്ഞയച്ചു. അവിടെ അവർ ചെന്ന ഉടനെ അദ്ദേഹം ഇവിടേക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഏകദേശം പത്തു നാഴിക പുലർന്നപ്പോൾ ഇവിടെ എത്തി. എല്ലാവരുമായി കണ്ട് ഏറ്റവും സന്തോഷവൃത്താന്തത്തോടു കൂടി അന്നു താമസിച്ചു. പിറ്റേദിവസം കാലത്തു ഞങ്ങൾ മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും മാത്രം ഒരു സ്ഥലത്ത് കൂടി ഇരുന്ന് പിതാവിന്റെ പിന്നാലെ പോയി ബോംബെയിൽ ചെന്ന് അധികസന്തോഷമായി പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും പിതാവ് കൊല്ലം, മാവേലിക്കര മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഭരിപ്പാനായി കല്പിച്ച് ആ വകയ്ക്ക് വേണ്ടപ്പെടുന്ന കല്പനകൾ നമുക്ക് തന്നിരി ക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അവ രവർക്കു തന്നിരിക്കുന്ന സുസ്താത്തിക്കോൻ മുതലായതു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ആയതൊക്കെയും അദ്ദേഹം വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച കല്പന കാണിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആയത് അദ്ദേഹവും കാണിച്ചു. ഇതുകൂടാതെ റീശീസാ പിരിക്കുന്നതിനു മറ്റും പാത്രിയർക്കീസ് ഒരു കല്പന താഴെ പറയുംപ്രകാരം കൊടുത്ത യച്ചിരുന്നു. അരൂപിയ്ക്കടുത്ത നമ്മുടെ മക്കളായ കൊല്ലം ഇടവകയുടെ

ദീവന്നാസ്യോസ് യൗസേപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും തുമ്പമൺ ഇടവകയുടെ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും നിരണം ഇടവകയുടെ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും വാഴ്വ്.

ദീവന്നാസ്യോസ് യൗസേപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ബൊമ്പായി വരെ നമ്മുടെ കൂടെ വന്ന് നല്ല അനുസരണവും മനസ്താപവും കാണിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് അവനെ നാം സ്വീകരിച്ച് കൊല്ലം, മാവേലിക്കര മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഭരിപ്പാനായി കല്പന കൊടുത്തയച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഏഴു പേരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹത്തിലും ഉപവിയിലും നടക്കുന്നത് കൂടാതെ ഒരുത്തൻ ഒരുത്തന് മീതെ എന്നും ഒരുത്തൻ താഴെ എന്നും നിഗളത്തിനടുത്തതും സാത്താനടുത്തതുമായ വിചാരത്തിൽ പുറപ്പെടാതെ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ ഇരുന്നു കൊൾക. ... മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും ആണ്ടിൽ 4 തവണ സുന്നഹദോസ് ആയിക്കൂടി വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചു കൊള്ളുകയും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരും നിങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ നിന്ന് 750 രൂപ വീതം പിരിച്ച് ആണ്ടുതോറും സിംഹാസനത്തുങ്കൽ എത്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം. 1877 ഇടവം 16-ാം തീയതി." ഈ എഴുത്തുകൾ ഞങ്ങളും സുസ്താത്തിക്കോൻ അദ്ദേഹവും വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം കൊല്ലം ഇടവക ഞാൻ ഭരിക്കുന്നതിന് പ്രയാസമെന്നും വിശുദ്ധ പിതാവ് കല്പിച്ചപ്പോൾ അനുസരിക്കാതെ മറുത്തുപറഞ്ഞാൽ കോപത്തിന്നിട വന്നേക്കുമെന്ന് കരുതി ഞാൻ സമ്മതിച്ചതാകുന്നു എന്നും ഇതുവരെ മലയാളത്തിനുടെ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് എഴുതി വന്നത് ഇനി മലയാളത്തിൽ കൊല്ലം ഇടവകയുടെ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് എഴുതുന്നതു തന്നെയും സങ്കടം. അതിൽ ഒന്നും കൂടാതെ ഒരു സ്ഥലത്ത് സുഖമായി ഇരിക്കണമെന്നാകുന്നു എന്റെ ആഗ്രഹമെന്നും എന്നെക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ആവശ്യം വന്നാൽ യാതൊരു തടസവും പറയാതെ എവിടെ എങ്കിലും പോകയും ബുദ്ധിമുട്ടുകയും ചെയ്യാമെന്നും അതിനാൽ ഈ കാര്യത്തിന് നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി ഒരു ഒഴിവ് ചെയ്തു തരുന്നത് കൂടാതെ പിതാവിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തു വകയ്ക്കു 3000 രൂപാ വരെ എനിക്കു കടം ഉള്ളതും ആയതിൽ 1000 രൂപാ വരെ ഓക്കർ സായിപ്പ് അന്യായം വെച്ച് വിധിയായിരിക്കുന്നു എന്നും എന്നെ പിടിപ്പാൻ വാറണ്ടു വയ്ക്കുന്നതിന് അയാൾ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നു എന്നും രണ്ടായിരം രൂപായിൽ അധികം കൊടുപ്പാനുള്ളതിന് അന്യായം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കേൾക്കയാലും അത്യന്ത വ്യസനമാകുന്നു എന്നും ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും നിങ്ങൾ എല്ലാവരും നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കയാലും എന്റെ അവസ്ഥയും നിങ്ങൾക്കു വിവരം ഉള്ളതിനാലും ഇതിൽ അധികം ഒന്നും പറയുവാൻ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. ശേഷം

ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി ആലോചിച്ച് എടവക ഭരിക്കുന്നതിന് വി. പിതാവ് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാൽ അക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ചെയ്യാൻ നമുക്കു പാടില്ലെന്നും കടത്തിന് താങ്കൾ തന്നെ എല്ലാ പള്ളികളിലും നടന്ന് പിരിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് വിരോധമില്ലെന്നും ആയതിന് വേണ്ടപ്പെടുന്ന സഹായം ഞങ്ങളും കൂടെ ചെയ്തുതരാമെന്നും ഇതല്ലാതെ രൂപ ഞങ്ങളുടെ കൈയിൽ നിന്ന് തരുന്നതിന് പ്രയാസവും ഞങ്ങൾ പള്ളികളിലേക്കു എഴുതുകയോ നടന്ന് പിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം പിരിയുന്നതിന് ഞെരുക്കമാകുന്നുവെന്ന് അറിയാമല്ലോ. അതിനാൽ മേൽപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണസമ്മതമാകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാറെ അതുപ്രകാരം സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ എഴുന്നള്ളത്തു തത്രത്തിൽ ആകയാലും കാര്യാദികൾക്കു യാതൊരു തീർച്ചയും ഇതുവരെ ഉണ്ടാകായ്കയാലും പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരെയും സുന്നഹദോസായി വിളിച്ചുകൂട്ടി ആലോചിപ്പാൻ ആവശ്യമാകയാൽ ആയത് വേണമോ, വേണമെങ്കിൽ എന്ന് വേണ്ടൂ എന്ന് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും മറ്റും പറയുകയാൽ ആയതിന് മറുപടിയായി പിതാവ് മുളന്തുരുത്തിയിലെ സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് ആലോചനക്കാരെ നിയമിച്ച് അവർക്ക് പള്ളികളുടെ നിലംപുരയിടങ്ങൾ മുതലായ സകല വസ്തുക്കൾമേലും ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ മെത്രാന്മാരുടെ മേലും അധികാരമായി കല്പന കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് തന്നിരിക്കുന്ന സുസ്താത്തിക്കോനിൽ പള്ളിവക സകല മുതലുമേലും അധികാരപ്പെടുത്തിത്തരികയും ആലോചനക്കൂട്ടം നാം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കകൊണ്ട് ഇനിമേലാൽ അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കല്പനപോലെ നടത്തുകയും നടത്തിക്കയും ചെയ്യരുതെന്ന് ചിറളയം പള്ളിയിൽ വെച്ചും പട്ടാമ്പിയിൽ വെച്ചും കല്പിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ പള്ളിക്കാരെ കൂട്ടിയാൽ ആലോചനക്കാർ അവരെ ആലോചനയ്ക്കായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനാൽ അവർക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കല്പനപോലെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും മറ്റും സമൂഹത്തിൽ തർക്കം വീണാൽ ആയതു സമ്മതിപ്പാൻ നമുക്ക് പാടില്ല. അപ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തേതിലും വലിയ കലഹമായി വന്നേക്കാം. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ പള്ളിക്കാരെ കൂട്ടുന്നതിനും മറ്റും തൽക്കാലം ആവശ്യമില്ല എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു. പിന്നെ അവിടുത്തെ മനസ്സുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും സമ്മതമാകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാറെ ആയത് ശരി ആകുന്നുവെന്നും കല്പനയിലെ താല്പര്യപ്രകാരം നാം എല്ലാവരും എന്ന് കൂടേണ്ടൂ എന്നും എവിടെ വേണ്ടൂ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞാറെ ആലോചിച്ച് കന്നിമാസം 30-ാം തീയതി പരുമല കൂടിക്കൊള്ളാമെന്ന് നിശ്ചേയിച്ചു. പരുമല ഇനി നാം കൂടുമ്പോൾ ശേഷം കാര്യങ്ങൾമേലും പള്ളിക്കാരെ കൂട്ടേണ്ട കാര്യത്തിന്മേലും ആലോചിച്ച് ഉറക്കുന്നതിനോടുകൂടി ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എഴുതി ഉണ്ടാക്കാവുന്ന

ചട്ടം വായിച്ച് കണ്ട് ഉറച്ചുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു എത്രയും സന്തോഷത്തോടുകൂടി തമ്മിൽ പരിശുദ്ധ ചുംബനം ചെയ്ത് 25-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച ഉച്ച കഴിഞ്ഞു മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിലേക്കു പോകയും അന്നുതന്നെ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു സുഖം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പാമ്പാക്കുടെക്കു പോകയും ചെയ്തു. ദീവന്നാസ്യോസ് യൊസേപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുളന്തുരുത്തിയിൽ നിന്ന് 27-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച അസ്തമിച്ച് അവിടെ നിന്നും കോട്ടയം, കൊല്ലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകയും ചെയ്തു.

പാലക്കുന്നത്തു മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മാരാമണ്ണിൽ വച്ച് 1052 കർക്കിടകമാസം 4-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച അന്തരിച്ചു. “പാലക്കുന്നത്ത് ബലയാർ കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് തിരുവനന്തപുരത്തിന് ധനു മാസത്തിൽ പോയി. അവിടെനിന്നും കൊല്ലത്ത് വന്ന് താമസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അകാരണമായി ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ കാലിന്റെ അകത്ത് എലി കടിച്ചു എന്ന് തോന്നുകയും ആയതിനു വേണ്ടപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ചെയ്താറെ സുഖം വരാതെ കാലിന്റെ പാദകത്തെ പഴുപ്പ് തുടങ്ങുകയും പിന്നീട് മേട മാസം 15-ാം തീയതിയോടു കൂടി മാരാമണ്ണ് അയാളുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു ഏറിയ ചികിത്സകൾ ചെയ്താറെയും യാതൊരു സുഖവും കാണാതെ കണ്ടതിലും ദീനം കൂടുതലായി വരികയാൽ അനന്തിരവൻ തോമ്മാ ബലയാറും അഞ്ഞൂർ നിന്ന് കൈവാഴ്ചക്കാരൻ ബലയാറും മാരാമണ്ണ് എത്തുകയും ദീനം സുഖമില്ല എന്നു കണ്ടതിനാൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമപ്രകാരം ഉപ്പ്റൂശ്മാ[19]യെന്ന് സാധാരണയായി പറഞ്ഞുവരുന്ന സൈത്തു പൂശൽ മുതലായതു കഴിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കൊല്ലം 1052-ാമാണ്ട് കർക്കിടക മാസം 4-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച ഈ മാർഗ്ഗവിരോധിയും അനുസരണക്കേടുകാരനുമായ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന് പറഞ്ഞുവന്ന മത്തിയോസ് ബലയാർ ഈ ലോകം വിട്ട് മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ചൊവ്വാഴ്ച നാൾ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമപ്രകാരം മാരാമണ്ണ് പള്ളി മതില്ക്കകത്ത് തന്നെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ദ്രോഹിയെ അടക്കം ചെയ്തു. ... ലൗകികകാര്യങ്ങളിലും എഴുത്തുകുത്തുവേലകളിലും മറ്റും ഇത്ര മിടുക്കും സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ള ആൾ ഇതുപോലെ ഒരുത്തനും കുറഞ്ഞൊരു കാലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു ജാതിയിലും ഈ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായപ്രകാരം ഒരു കേൾവിയും ഇല്ല. ഈ ആൾ മുഖാന്തിരം സുറിയാനിക്കാർക്കു ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ചില ഗുണങ്ങളും ചെയ്തുതന്നിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തെ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഊഴിയം മുതലായ വേലകൾ നിറുത്തൽ ചെയ്തതും മറ്റും ഈ ആൾ മുഖാന്തിരമാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായി മൂന്നുനാലു ഭാഷകളിൽ എത്രയും വിരുതനും

സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനും ആയിരുന്നു. കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ മുതലായ എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കേൾവിപ്പെട്ടവനും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടവനും ആയിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ കാനോനാകൾക്കും ചട്ടത്തിന്നും വിശ്വാസത്തിന്നും വിരോധമായി തമ്പുരാനെപ്പെറ്റ മാതാവിനോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട എന്നും മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും വേണ്ടാ എന്നും ഇവകൾ കൊണ്ട് യാതൊരു ഉപകാരവും ഗുണവും ഇല്ലെന്നത്രേ ഈ ആളിന്റെ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തിയും. ഇവയോടു ചേരുന്നതായ വിശ്വാസവിപരീതവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും വിശ്വാസത്തിൽ മുഖ്യതയും എല്ലാ ജനത്തിനും അറിയപ്പെട്ടതും ഇതുതന്നെ ആയിരുന്നു. അത് എന്തെന്നാൽ ശുദ്ധിമാന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും നീക്കി സുറിയാനിക്കാർക്ക് പല നമസ്ക്കാരപുസ്തകങ്ങളും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഇതുനിമിത്തം സുറിയാനിക്കാരിൽ കോട്ടയം മുതൽ തെക്കുള്ളതിൽ പലരും വടക്കരിൽ ദുർല്ലഭമായിട്ടും ജനങ്ങൾ ഇതിനെ വിശ്വസിച്ചും സമ്മതിച്ചും നടന്നുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വി. മോറാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വന്ന ശേഷം ഏറിയ ജനം എടക്കാലത്തിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ബലയാർ മുഖാന്തിരം ഉണ്ടായ വേദവിപരീതം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു സത്യസുറിയാനിക്കാരെപ്പോലെ സമ്മതിച്ച് നടന്നുവരുന്നു. തെക്കേ ദിക്കുകളിൽ ചിലർ ഇപ്പോഴും അയാളുടെ വിശ്വാസത്തിനും അയാൾക്കും ചേർന്ന് നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ തനിക്കു അധികാരവും ക്രമവും ഇല്ലാത്തതായി രണ്ടുപേരെ മെത്രാന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തിൽ നിയമിച്ചു. ഒരാളിനെ കുന്നംകുളങ്ങരെയ്ക്കു സമീപം തൊഴൂർ എന്നും അഞ്ഞൂർ എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്ന പള്ളിയിൽ താമസിച്ച് ഭരിപ്പാനായിട്ടും മറ്റൊരുത്തൻ ഇയാളുടെ ചിറ്റപ്പന്റെ മകൻ തോമ്മാ എന്ന കശ്ശീശായെ ഈ ആളിന്റെ കാലശേഷം തന്റെ വേദവിപരീതത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഭരിപ്പാനായിട്ട് അത്താനാസ്യോസ് എന്നുള്ള തന്റെ പേരും വിളിച്ചത്രെ നിയമിച്ചാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ബലയാർ കാലം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഇപ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ വേദവിപരീതികൾ കൊച്ചുബലയാറിനെ അനുസരിച്ചും കൈക്കൊണ്ടും നടന്നുവരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ പൊതുസ്ഥലമാകുന്ന കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയും കമ്പനിയിൽ ഇട്ടിരുന്ന മൂവായിരം പൂവരാഹനും അതോടൊന്നിച്ചുള്ള ചെപ്പേട് മുതലായതും മറ്റും ഇപ്പോഴും അയാളുടെ കൈവശമാകുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാമാനങ്ങൾക്കു സിവിൽ വ്യവഹാരം ചെയ്തു വാങ്ങണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചും നിരൂപിച്ചും വരുന്നു. ദൈവമായ കർത്താവ് തങ്ങളുടെ ആലോചനയെ നിവൃത്തിയാക്കി തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ സത്യമുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ ചേലുള്ള വഴിയിൽ നടത്തിച്ചുതരുമാറാകട്ടെ (ഗ്രന്ഥവരി, പു. 675).

പാലക്കുന്നത്തു മാർ അത്താനാസ്യോസ് വലിയ മെത്രാച്ചൻ കറ കളഞ്ഞ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസി എന്ന് എഴുതിവച്ച ഗ്രന്ഥകാരന്മാ

രുണ്ട്. അവ സത്യമെന്ന് ഏറ്റുപാടുന്നു ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പ്രസിദ്ധീകരണ നേതൃത്വം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുവസുഹൃത്തും സമകാലീനനും ആയ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അക്കാലങ്ങളിൽ തന്നെ എഴുതിവച്ച സാക്ഷ്യവും വിലയിരുത്തലും അനേകരുടെ കണ്ണുതുറപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാകുമെന്നാണ് ഇതെഴുതുന്ന ആൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം പിടിച്ചുവാങ്ങുവാൻ അനാവശ്യ ധൃതി കാണിച്ചതുകൊണ്ട് അപരിഹാര്യമായ ക്ഷതങ്ങൾ സംഭവിച്ചു എന്ന് സഭാചരിത്രത്തെ തെറ്റായി നിരീക്ഷിച്ച എഴുത്തുകാരൻ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയുടെ സമകാലസാക്ഷ്യം തിരിച്ചറിയുമോ? പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ എം. പി. വർക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇത്രയും സുവ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ലഭ്യമായിട്ടും ഒരു തലമുറയ്ക്കു ശേഷം കേട്ടുകേൾവിയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് എഴുതിയ കഥകളെ ചരിത്രമെന്നമട്ടിൽ അംഗീകരിക്കുവാൻ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ മുതിർന്നിട്ടുള്ളതു ഖേദകരം തന്നെ. ഉറക്കം നടിക്കുന്നവരെ ആർക്കാണ് ഉണർത്തുവാൻ കഴിയുക? കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടതോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ നടത്തിയ ഏകാംഗയുദ്ധം അനിവാര്യമായ വിശ്വാസപ്പോരാട്ടം തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ ഇ. എം. ഫിലിപ്പും, എം. പി. വർക്കിയും അനാവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് സത്യത്തിന്റെ അദ്ധ്യായം തന്നെയെന്ന് അനിഷേധ്യമായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. 1877-ൽ എഴുതിയ ഈ നിരീക്ഷണത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന യാതൊരു ചരിത്രരേഖയും നാളിതുവരെ വെളിച്ചം കണ്ടിട്ടില്ല.

പരുമല കൂടാമെന്ന് നേരത്തെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന യോഗം പ്രായോഗിക കാരണങ്ങളാൽ കൊച്ചിയിൽ വെച്ച് കൂടി. അസുഖമായതിനാൽ കടവിൽ മെത്രാച്ചൻ മാത്രം ഹാജരായില്ല. പനക്കൽ ഐപ്പൂരുവും കുന്നുംപുറത്തു കുരിയൻ റൈട്ടറും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആലോചനകൾ പലവിധമായിരുന്നുവെങ്കിലും തമ്മിൽ യോജിച്ച് നിശ്ചയിച്ചതാവിത്: കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിക്കും വട്ടിപ്പണം മുതലായതിന്നും സിവിൽ നമ്പ്ര് ഇട്ടു വ്യവഹാരം ചെയ്യുന്നതിന് കമ്മറ്റിക്കാരുടെ പേർക്കും യൗസേപ്പ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പേർക്കും ശേഷം മെത്രാന്മാർ ആറുപേരും കൂടി ഒരു സമ്മതപത്രം എഴുതിക്കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണവും 2-ാമത് ഇപ്പോൾ പൊതുവിൽ സുറിയാനി പഠിത്വത്തിന് ഒരു സ്ഥലം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ദൈവകാരുണ്യത്താൽ കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരി കൈവശപ്പെടുന്നതുവരെ പുതുപ്പള്ളിപള്ളിയിൽ ഇരുന്ന് കോട്ടയം ഇടവകയുടെ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും തുമ്പമൺ ഇടവകയുടെ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും ശെമ്മാശന്മാരെ കൂട്ടി വൃശ്ചികമാസം മുതൽ പഠിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണവും ആ ചിലവ് വകയ്ക്ക് തെക്കെ

ദിക്കുകളിൽനിന്ന് പിടിഅരിയും മറ്റും പിരിച്ച് നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും ദൈവകാരുണ്യത്താൽ സിമ്മനാരി കൈവശം വന്നാൽ പൊതുസ്ഥലം ആയതും വിശേഷാൽ തെക്കും വടക്കും ഓരോ സിമ്മനാരി കൂടെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും ശേഷം മെത്രാന്മാർ അവരവരുടെ ഇടവകകളിലേക്കു പോകത്തക്കവണ്ണവും ഇനി മകരമാസത്തിൽ തീയതി നിശ്ചയിച്ച് കൂടി വേണ്ടും കാര്യം ആലോചിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും സുറിയാനിക്കാർക്കായി പഠിത്തം വകയ്ക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപായ്ക്ക് യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഹർജി ബോധിപ്പിച്ച് നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും നിശ്ചയിച്ച് കന്നി 29-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച പരിശുദ്ധ ചുംബനത്താൽ സന്തോഷത്തോടെ പിരിയുകയും ചെയ്തു (ഗ്രന്ഥവരി, പു. 678).

പാത്രിയർക്കീസ് റദ്ദാക്കിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്ന ചിത്രമാണ് ഈ തീർപ്പുകളിൽ. മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് മെത്രാന്മാർ ഇദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചത്.

1. മലങ്കരസഭ ഒട്ടുക്കു സഞ്ചരിച്ച് പണം ശേഖരിക്കുക.

2. സിവിൽ വ്യവഹാരം നടത്തുക.

3. സർക്കാരിലേക്കു സമുദായത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു ഹർജി സമർപ്പിച്ച് ഗ്രാന്റു സ്കൂളുകളും മറ്റും സ്ഥാപിക്കുക.

പാത്രിയർക്കീസ് വരച്ച വരയിൽ നിന്ന് മെത്രാന്മാർ യൗസേപ്പ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സഫ്രഗന്മാർ എന്ന നിലയിലേക്കു സ്വമനസ്സോടെ ഒതുങ്ങിക്കൂടി എന്നത് ഈ തീരുമാനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഏറെ താമസിയാതെ, പാത്രിയർക്കീസ് റദ്ദാക്കിയ കമ്മറ്റിക്കാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അഭിനവ മെത്രാന്മാർ ആറു പേരും 1877 കന്നി 27-ാം തീയതി താഴെ പറയുംപ്രകാരം, വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ യാക്കോബ് റമ്പാനെയും ചെമ്പിൽപ്പള്ളിയിൽ അമ്പലത്തുങ്കൽ പത്രോസ് കത്തനാരെയും സാക്ഷികളായി ഒപ്പിടുവിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതി:

"...... സുറിയാനി അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റിയിലേക്കു എഴുതുന്നത്: നമ്മുടെ പൊതുസ്ഥലമാകുന്ന കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരിയും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും വട്ടിപ്പണം മുതലായതും കൈവശം വരുത്തേണ്ടതിനുവേണ്ടി വരുന്ന സകല വ്യവഹാരങ്ങളും നിങ്ങൾ കമ്മറ്റിക്കാർ ചെയ്തു കൈവശപ്പെടുത്തേണ്ടതിനും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അനുവാദ പ്രകാരം അതുകൾ കൊണ്ട് പൊതുവിൽ പഠിത്തം, അച്ചടി മുതലായതു

നിങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ച് താഴെ പറയുന്ന സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു."

മലങ്കരയിലെ കാര്യങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന പതിവ് മെത്രാന്മാർ ക്രമേണ നിർത്തി എങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസ് അന്വേഷണം തുടർന്നു. അപ്രകാരം 1877 തുലാം 7-നു കൊച്ചി മെത്രാച്ചന് വന്ന കല്പന ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുന്നു (പു. 683). 6 മെത്രാന്മാരും ചേർന്ന് ആ കത്തിന് താഴെ വിവരിക്കുംപ്രകാരം മറുപടി എഴുതി:

"..... ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടി കൊച്ചിയിൽ കൂടി, വട്ടിപ്പണത്തിന്റെയും സിമ്മനാരിയുടെയും കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചാറെ, എല്ലാവരും കൂടി അന്യായപ്പെട്ട് വ്യവഹാരം നടത്തുന്നത് ശരി അല്ല എന്നും അതിനാൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തുന്നതും ആയതു കൈവശപ്പെട്ടുവരുന്നപക്ഷം വിശുദ്ധ പിതാവിനെ ബോധിപ്പിച്ച് വരുന്ന കല്പനപ്രകാരം പൊതുവിൽ വേണ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് സമ്മതമെന്നും മറ്റും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതിക്കൊടുത്തു. ... തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്ക് പോയിരിക്കുന്നു. കോട്ടയത്തിന്റെ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും നിരണത്തിന്റെ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ താമസിച്ച് കല്ലച്ചു മുതലായതുകൊണ്ട് പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കുന്നതിന് താല്പര്യപ്പെട്ടു വരുന്നു. അങ്കമാലിയുടെ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആലുവയിൽ താമസിച്ച് അവിടെ ഒരു പള്ളിയും സിമ്മനാരിയും മുതലായതും പണിയിക്കുന്നതിന് താല്പര്യപ്പെട്ടു വരുന്നു. ശേഷം പേർ അവരവരുടെ ഇടവകകളിൽ അന്വേഷിച്ചുവരുന്നു. ...... വൃശ്ചികം 15-ാം തീയതി (പു. 686).

ഇതിനിടയിൽ വെട്ടിക്കൽ ദയറായുടെ പ്രതിഷ്ഠ പ്രമാണിച്ച് മെത്രാന്മാർ മിക്കവരും 1878 മകര മാസം ഒന്നാം തീയതി ഒന്നിച്ചുകൂടി. അവരുടെ തീരുമാനപ്രകാരം മലങ്കരയിലെ എല്ലാ പള്ളികൾക്കും യൗസേപ്പ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ മകരമാസത്തിൽത്തന്നെ ഒരു കല്പന അയച്ചു. അതിന്റെ ആരംഭം ശ്രദ്ധിക്കുക: യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും നമ്മുടെ .... പള്ളിക്കാർക്ക് വാഴ്വ് (പു. 696).

ഈ കല്പനപ്രകാരം പരുമലയിൽ, പ്രസിഡണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും തുമ്പമൺ ഇടവകയുടെ മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൊച്ചി ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്

മെത്രാപ്പോലീത്തായും നിരണം ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും വടക്കുനിന്ന് കണ്ടനാട്, കുറിഞ്ഞി, മുളന്തുരുത്തി, മാന്തുരുത്തേൽ, കുന്നക്കുരുടി, മുളക്കുളം, തെക്കൻ പറവൂർ, കോട്ടപ്പടി ഇത്രയും പള്ളിക്കാരും തെക്കു നിന്ന് മിക്ക പള്ളിക്കാരും വന്നുകൂടി. അങ്കമാലിയുടെ മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വന്നില്ല. ആയതു വാതത്തിന്റെ ദീനംകൊണ്ട് കിഴി മുതലായ ചികിത്സകൾ ചെയ്യുന്നതിനാലത്രേ. അല്ലാതെ സമ്മതക്കേടുകൊണ്ടല്ല. അവിടെ എല്ലാവരും കൂടി നിശ്ചയിച്ച് എഴുതിയതിന്റെ പകർപ്പ്:

അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ അധികാരിയും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവുമായ മൂന്നാമത്തെ പത്രോസെന്ന മോറാൻ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 1876 മിഥുനം 15-ാം തീയതി മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ കൂടപ്പെട്ട സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് മലങ്കരയുള്ള നമ്മുടെ യാക്കോബായ സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ഒരു സമൂഹവും ആയതിന് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ എന്ന് പേരും അതിൽ 24 മെമ്പ്രന്മാരും ഒരു പ്രസിഡണ്ടും കൂടിയതായ കമ്മറ്റിയും അവരാൽ നടത്തപ്പെടേണ്ടതായ അനേക കാര്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പൊതുമുതൽ കച്ചീട്ടുംപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കി വ്യവഹാരം മുതലായത് നടത്തിക്കേണ്ടതിനെ പറ്റി തീർച്ചയാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതല്ലാതെ ഇതുവരെ യാതൊന്നും നടക്കാതെയും നടത്തിക്കാതെയും നമ്മുടെ സഭ പരിതപിക്കേണ്ട സ്ഥിതിയിൽ ആയിരിക്കുന്നതും കമ്മറ്റിക്കാരിൽ ചിലർ സ്ഥാനത്താലും രണ്ടാളു മരണത്താലും രോഗത്താലും വേർപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നതും വിളംബരത്തിന്റെ കാലം അതിക്രമിച്ച് സ്ഥാനതർക്കം കാലഹരണത്തിൽ ആകുന്നതിനായി കാലം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നതും ആകയാൽ അതേക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിനും കാലവിളംബരം കൂടാതെ വ്യവഹാരം തുടങ്ങുന്നതിന് വേണ്ടി ആർക്കും വ്യസനം തോന്നത്തക്കവണ്ണം എല്ലാവർക്കും കല്പന അയച്ചു വരുത്തീട്ടുള്ളതും ആകയാൽ കല്പിക്കുകയും അയച്ച കല്പന വായിക്കുകയും ചെയ്തു. കല്പനയുടെ പകർപ്പും ഹാജരുള്ള പള്ളിക്കാരുടെ പേരുവിവരം പട്ടികയും ഇതോടൊന്നിച്ചു ഫയൽ ചെയ്തു.

സുന്നഹദോസിൽ പ്രസിഡണ്ടായ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മുഖ്യാസനപതി ആയിരിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കണമെന്നു യോഗം നിശ്ചയിച്ചു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സമ്മതിക്കുകയും യോഗത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ കല്പനയും ജനങ്ങളുടെ മനസ്സും നിശ്ചയവും ഏകീകരിക്കാതെയും ആരംഭിച്ചതായ കടച്ചീട്ടുകൾ മുഴുവനാകാതെയും പൊതുമുതൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ഇല്ലാതെയും തീർന്നതിനാൽ സംഭവിച്ചതിന് വിഘ്ന

മാകയാൽ അതുണ്ടാകുന്നതിന് ഉള്ള ഉത്സാഹം അത് ആവശ്യവും അങ്ങനെയുള്ള കച്ചീട്ടുകൊണ്ട് മുതലുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തോടുകൂടി പ്രസിഡണ്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കൂടാതെ ഉള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും സ്ഥാനത്താലും മരണത്താലും വേർപെട്ടു പോയ ആളുകൾക്കു പകരമായി വേണ്ടി വരുന്നവരോടുകൂടി നാല്പതു ആളുകളെയും കമ്മറ്റിക്കാരായി നിശ്ചയിക്കുകയും ആ നാല്പത് ആളുകൾ കൂടി അഞ്ഞൂറു രൂപ വരെ ആളാംപ്രതി എടുത്ത് സമൂഹ മുതലാക്കി വ്യവഹാരം മുതലായതു നടത്തുകയും കടച്ചീട്ടുകൊണ്ടോ സമൂഹം വക വേറെ പിരിവുകൾകൊണ്ടോ ആ കടം വീട്ടുകയും ചെയ്താൽ എളുപ്പത്തിൽ കാര്യനടത്തിപ്പിന് സംഗതി വരുന്നതാണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു. കമ്മറ്റിക്കാരുടെ പേർ ഇവിടെ ചേർക്കയും മുൻ നിശ്ചയിച്ചവർക്കു എ എന്നും ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചവർക്ക് ബി എന്നും അടയാളം ഇടുകയും ചെയ്തു.

പ്രസിഡണ്ട്: യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.

1. മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.
2. മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.
3. മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.
4. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.
5. മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.
6. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ.

എ.

മാവേലിക്കര വടക്കേത്തല അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർ
നീലംപേരൂർ മാലിത്തറ ഏലിയാസ് കത്തനാർ
തെക്കൻപറവൂർ തോപ്പിൽ ലൂക്കോസ് കത്തനാർ
പുതുപ്പള്ളിൽ എളന്തുരുത്തിൽ പീലിപ്പോസ് കോറി
കോട്ടയത്ത് കുന്നുംപുറത്തു കുരിയൻ റൈട്ടർ
കുന്നംകുളങ്ങര പനക്കൽ പാത്തപ്പൻ ഐപ്പൂരു
കണ്ടനാട്ട് തുകലൻ പൗലോസ്
മുളന്തുരുത്തിൽ ചാലിൽ ചെറിയ
കുമരകത്തു മുറിപ്പുരക്കൽ കുരുവിള മേനോൻ
വെളിനാട്ട് പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ തോമ്മാ
പള്ളത്ത് എടത്തുംപടിക്കൽ കുര്യൻ
പുത്തൻകാവിൽ കൊല്ലംപറമ്പിൽ ഈപ്പൻ
പാമ്പാക്കുട കോനാട്ട് ഇട്ടൻപിള്ള
കുറുപ്പംപടിക്കൽ കല്ലറയ്ക്കൽ കുഞ്ഞുവർക്കി
മാമ്മലശ്ശേരിൽ എടയത്ത് ചെറിയ
മുളന്തുരുത്തി ചാത്തുരുത്തി വർക്കി
അങ്കമാലിൽ വയൽപ്പറമ്പിൽ ഇട്ടൂപ്പ്

ബി.

നിരണത്ത് പുത്തുപ്പള്ളി ഗീവറുഗ്ഗീസ്
ചാത്തന്നൂർ കോയിപ്പുറത്ത് ചാക്കോ
കൈപ്പട്ടൂർ തേരകത്ത് കൊച്ചുകോശി
ചെങ്ങന്നൂർ കടന്തോട്ടിൽ മാമ്മൻ
കല്ലൂപ്പാറ അടങ്ങപ്പുറത്ത് ഈപ്പൻ പണിക്കർ
നിരണത്ത് എലഞ്ഞിക്കൽ പെരുമാൾ
കാരക്കൽ മൂലമണ്ണിൽ ചെറിയാൻ
റാന്നിയിൽ കല്ലപറമ്പിൽ ചാക്കോ
മേപ്രാൽ പൂതിയോട്ട് പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ മാത്തു
കണ്ടനാട് കരവട്ട്വീട്ടിൽ കോരാ
കുമരകത്ത് ഉമ്മാശ്ശേരി ഇട്ടി
കോട്ടയത്ത് എറികാട്ട് മാത്തു
വാകത്താനത്ത് ചെട്ടിപ്പറമ്പിൽ തൊമ്മൻ
കുറിച്ചിയിൽ കല്ലാശ്ശേരിൽ ഉലഹന്നാൻ
കുറിഞ്ഞിയിൽ പാലാൽ ഇട്ടൻ
കല്ലൂപ്പാറ മാരേട്ട് അവ്സേപ്പ്
കല്ലൂപ്പാറ കണ്ടത്തിൽ പോത്ത
കോട്ടയത്ത് തെക്കേത്തലക്കൻ കുര്യൻ വക്കീൽ
അങ്കമാലി ചക്കരയകത്തൂട്ട് തരിയൻ
നിരണം മാന്നാനത്ത് വെങ്ങാഴിയിൽ യോഹന്നാൻ
പുതുപ്പള്ളിൽ പാറയ്ക്കൽ ഈശോ

മേൽപ്പറഞ്ഞ കടംശീട്ട് വകക്ക് കടശ്ശീട്ടുകൊണ്ടോ മറ്റോ പൊതുമുതൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ മുഖ്യചുമതലക്കാരും കമ്മട്ടി മെമ്പർമാർ സഹായികളും ആയിരിക്കേണ്ടതും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ പള്ളികൾതോറും വെവ്വേറെയോ ഒന്നിച്ചോ നടന്ന് പൊതുമുതൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഉത്സാഹിച്ച് ഉണ്ടാക്കി കടം വീട്ടുകയും വേണ്ടതാണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു.

മുതൽ ഉണ്ടാക്കി വ്യവഹാരം ആരംഭിക്കുന്നതിന് ഇനി ഒട്ടും താമസം പാടില്ലാത്തതിനാൽ ഒരു ചുരുങ്ങിയ അവധിയായ മീനം 15-ാം തീയതി (17) 40 മെമ്പർമാർ കൂടി 150 രൂപാ വീതം 6000 രൂപാ തല്ക്കാലം ശേഖരപ്പെടുത്തി മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോടോ മെത്രാപ്പോലീത്തായോ കൂടി തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്ന് വ്യവഹാരത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗവും തരവും ചിന്തിച്ച് ആരംഭിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമെന്ന് പറഞ്ഞതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു.

ശേഖരപ്പെടുത്തുന്ന മുതൽ വാങ്ങി രശീതി കൊടുക്കുന്നതിന് മെമ്പർമാരിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു തൽക്കാല മുതൽപിടിയും

കണക്കു മുതലായ എഴുത്തുകൾക്കു ഒരു തല്ക്കാല സെക്രട്ടറിയും വേണ്ടതാകയാൽ മുതൽപിടി വേലയ്ക്കു പുത്തുപ്പള്ളി ഗീവറുഗ്ഗീസിനെയും സെക്രട്ടറിവേലയ്ക്കു കാരിക്കൽ കുരുവിള ഈപ്പനെയും ഏർപ്പെടുത്തുകയും കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ അനുമതിയിന്മേൽ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ മുദ്രയോടുകൂടി സെക്രട്ടറി എഴുതി ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കുന്ന പ്രമാണം പിടിച്ച് മുതൽപിടി പണം (ചെല) വിടേണ്ടതും ആയി നിശ്ചയിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതു യോഗം ഉറപ്പിച്ചു.

കമ്മട്ടി മെമ്പർമാരിൽ പണച്ചുമതലക്കാരായവർ സമയാസമയങ്ങളിൽ ഓഹരിപ്രകാരം മുതൽ എടുക്കാതെയും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവരോ അധികാരപത്രക്കാരോ ഹാജരാകാതെയും ഉദാസീനത കാണിച്ചാൽ കമ്മട്ടിക്കാരിൽ അധികപക്ഷക്കാരുടെ സമ്മതപ്രകാരം നീക്കി വേറെ ആളുകളെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും കമ്മട്ടിക്കാർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് യോഗം നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു.

കമ്മട്ടി മെമ്പർമാരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്ക് കടശ്ശീട്ടിന്റെ ചുമതല വച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശേഷം മെമ്പർമാരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ഉള്ളവരെക്കൊണ്ട് ആവക കടച്ചീട്ടുകൾ തീർപ്പിക്കുന്നതിന് 20 വീതം ചീട്ടുകളിൽ കുറയാതെ ബ്രോക്ക (ർ) ചീട്ടുകൾ കൊടുത്തേല്പിക്കുന്നത് കൊള്ളാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു.

കച്ചീട്ടിന്റെ ചുമതലകൾ സാധാരണയായി മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ എല്ലാവരുടെമേലും വച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവർ ആളാംപ്രതി നടത്തുന്ന ഉത്സാഹം കാണ്മാൻ ഇടവരുന്നതല്ലായ്കയാൽ അതിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കാണിപ്പാൻ മാസംതോറും ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ശീട്ടുകൾക്ക് വിവരം പട്ടികയോടുകൂടെ കമ്മട്ടി മുതൽപിടിയിൽ ഏല്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും ആവക പട്ടികകൾ കമ്മട്ടി റിക്കാർഡിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും യോഗം നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു.

ഈ സുന്നഹദോസിന് ചില പള്ളിക്കാർ കൂടിയിട്ടില്ലാത്തതും ഇപ്പോഴത്തെ നിശ്ചയങ്ങൾ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചപ്രകാരം ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും ഒരു സമ്മതപത്രം കമ്മട്ടിയിൽ വേണ്ടതും ആകയാൽ അങ്ങനെ ഒരു സമ്മതപത്രം പ്രസിഡണ്ട് അവർകൾ കല്പിച്ച് അച്ചടിച്ച് അയച്ച് ഒപ്പ് ഇടുവിച്ച് വാങ്ങി റിക്കാർഡിൽ ചേർക്കേണ്ടതാണെന്ന് യോഗം നിശ്ചയിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു.

കടശ്ശീട്ട് തീർക്കേണ്ടതിന് ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ പേരുവിവരം ആ വകയ്ക്ക് തിരിച്ചിട്ടുള്ള അതിർത്തികളും കാണിച്ച് കമ്മറ്റിയിൽനിന്നും എല്ലാ പള്ളികൾക്കും ഒരു കല്പന അയയ്ക്കേണ്ടത് ആവശ്യമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിനെ യോഗം ഉറപ്പിച്ചു.

ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെമ്പർമാരും അന്യോന്യം സമ്മതിച്ചു എന്നും അതുപ്രകാരം നടക്കയും നടത്തിക്കയും ചെയ്യുമെന്നും ഉള്ള സമൂഹത്തിന്റെ സമ്മതത്തിനും ഉറപ്പിനുംവേണ്ടി പ്രസിഡണ്ട് തന്റെ ഒപ്പും മുദ്രയും ഇടുന്നതല്ലാതെ കമ്മട്ടിക്കാരും ഒപ്പുകൾ ഇട്ട് ഉറപ്പിക്കേണ്ടതെന്ന് യോഗം നിശ്ചയിച്ചതിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഒപ്പുകൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നു.

സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ കമ്മറ്റിയുടെ പ്രസിഡണ്ട് മലയാളത്തിനുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

തുമ്പൊൻ ഇടവകയുടെ മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

കൊച്ചി ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

അങ്കമാലി ഇടവകയുടെ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

നിരണം ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

മാവേലിക്കല വടക്കേത്തല അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർ (ഒപ്പ്)

ഇപ്രകാരം കമ്മട്ടിക്കാർ എല്ലാവരും അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നവർ എല്ലാവരും പേർ എഴുതി ഒപ്പിട്ട് പിരിഞ്ഞു.ഇതിന്റെ ശേഷം മധ്യസ്ഥലമായ കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരി നമുക്ക് കൈവശം ഇല്ലാത്തതിനാലും തെക്കും വടക്കും ഓരോ സിമ്മനാരി വേണ്ടതിനാലും ആയത് എവിടെ വേണ്ടൂ എന്നും പഠിപ്പിക്കേണ്ടത് ആരെന്നും മറ്റും ആലോചിച്ചതിൽ തെക്ക് പരുമല സിമ്മനാരിയിൽ കോട്ടയം മുതലുള്ള ശെമ്മാശന്മാർ മുതലായവരെ വരുത്തി പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ആയത് നിരണം ഇടവകയുടെ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പഠിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണവും സിമ്മനാരി വകക്കും മറ്റുമുള്ള ചിലവുകൾക്ക് കോട്ടയം മുതലുള്ള പള്ളികളിലെ ജനങ്ങളിൽനിന്നും പിടിയരിയും നൂറു തെങ്ങിൽ താഴെയുള്ള പറമ്പുകളിൽനിന്ന് ഒരു തെങ്ങും 200 തെങ്ങിൽ അധികമുള്ള പറമ്പുകളിൽനിന്ന് രണ്ടു തെങ്ങുവീതം എല്ലാ പറമ്പുകളിൽ നിന്നും 100 ഇടങ്ങഴി വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നവന് വിതസമയം ഒന്നുക്ക് 1 ഇടങ്ങഴി വിത്ത് വീതവും കൊയ്ത്ത് സമയത്തു 100 ഇടങ്ങഴി പൊലിക്ക് 1 ഇടങ്ങഴി നെല്ല് വീതവും അതിൽ താണവർ യുക്തംപോലെയും മനസ്സ്പോലെയും സിമ്മനാരി വകക്ക് പിരിക്കത്തക്കവണ്ണവും ആയത് പിരിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമവും ചട്ടംകെട്ടും കോട്ടയം ഇടവകയുടെ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചുമതലക്കാരൻ ആയിരിക്കുന്നതിനും യോഗം നിശ്ചയിച്ച് പിരിവു

നടത്തണമെന്നുള്ളത് പെന്തിക്കോസ്തിക്കകം അവിടെ എവിടെയെങ്കിലും ഇനിയത്തെ കമ്മട്ടികൂടി നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും അതുവരെ വെട്ടിക്കൽ തന്നെ ശെമ്മാശന്മാർ മുതലായവരെ കൂട്ടി തുമ്പൊൻ ഇടവകയുടെ മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തൽക്കാലത്തേക്ക് പഠിപ്പിക്കത്തെക്കവണ്ണവും നിശ്ചയിച്ച് യോഗം പിരിയുകയും ചെയ്തു (പുറം 701 വരെ).

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് രൂപംകൊണ്ട തീരുമാനങ്ങളും കമ്മറ്റിയും എല്ലാം റദ്ദാക്കിപ്പോയ പാത്രിയർക്കീസ് ഛിന്നഭിന്നമായി മത്സരിക്കുന്ന ഒരു മലങ്കരസഭയെയും മത്സരങ്ങളിൽ എപ്പോഴും തീർപ്പു കല്പിക്കാനായി മലങ്കരസഭയിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തെയും ആണ് വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്നത് എന്ന് വ്യക്തം. അസോസ്യേഷനോ കമ്മറ്റിയോ കൂടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രസിഡണ്ടിനെ പുറത്താക്കിയതും മറ്റു മെത്രാന്മാരെ സൂക്ഷ്മമായി ആവർത്തിച്ച് ചട്ടംകെട്ടിയതും ഈ അരാജകത്വം സൃഷ്ടിക്കാനും കലക്കവെള്ളത്തിൽ സ്ഥിരമായി മീൻപിടിക്കുവാനും ആയിട്ടായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് പോയി ഏതാനും ആഴ്ചകളിൽ ആ നിലപാടിനെ പുതിയ മെത്രാന്മാർ അനുകൂലിച്ചു. രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി കൊടുത്ത മെത്രാന്മാർക്ക് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇംഗിതപ്രകാരം പാവകളി നടത്തുവാനല്ലാതെ നിർവാഹമില്ലായിരുന്നു. മലങ്കരയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ കൊല്ലം ഇടവകയുടെ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് കല്പന കൊടുത്തപ്പോൾ ഇനി മലങ്കരസഭ സ്വന്തം കാലിൽ നിവർന്ന് നിൽക്കുകയില്ലെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് വ്യാമോഹിച്ചു. പക്ഷേ, മലങ്കരസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം അതല്ലായിരുന്നു. വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ ഉപവാസമനുഷ്ഠിച്ച അഭിനവ മെത്രാന്മാരുടെ ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും, പീഡാനുഭവങ്ങൾക്കു നിരന്തരം വിധേയനായിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നിലവിളിയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1878 കുംഭം 6-നു പരുമലയിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടിയ അസോസ്യേഷൻ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു.

1. പാത്രിയർക്കീസ് റദ്ദാക്കിയ കമ്മിറ്റി പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

2. അതിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായി യൗസേപ്പ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ തുടരണമെന്നും അദ്ദേഹം പണ്ടത്തെപ്പോലെ മലയാളത്തിനുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് അറിയപ്പെടണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

3. വ്യവഹാരം, വിദ്യാലയങ്ങൾ, സെമിനാരികൾ ഇവ നടത്തുന്നതിന് ക്രിയാത്മക പരിപാടികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചു.

4. പുതിയ മെമ്പർമാരെ ചേർത്തു കമ്മിറ്റി വിപുലമാക്കി.

ഈ തീരുമാനങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾക്കു

വിധേയമാണെന്നോ പാത്രിയർക്കീസിന് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് പോലുമോ യോഗത്തിൽ ആരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടില്ല. കലക്കക്കാരനും ദ്രവ്യാഗ്രഹിയും ഉഗ്രകോപിയുമായ പാത്രിയർക്കീസിനെയും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയ അധീശമനോഭാവത്തെയും മലങ്കരസഭ ഉപേക്ഷിക്കുവാനും തിരസ്ക്കരിക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു എന്നാണ് ഈ യോഗത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിന്റെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എപ്പോഴെങ്കിലും കൊല്ലം ഇടവകയുടെ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന് എഴുതുകയോ മറ്റോ ചെയ്തതായി രേഖയില്ല. മലങ്കരസഭയും അദ്ദേഹത്തെ മലയാളത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് മുമ്പത്തെപ്പോലെ വിശേഷിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. കരിങ്ങാച്ചിറ ഇടവകയിൽ കടുംഗമംഗലം മുറിയിൽ പെലിക്കാകുന്നേൽ തുരുത്തേൽ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റം കൊണ്ട് മുകളിൽ നെടുംതരിശായിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലം ..... പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിന് തുരുത്തിയിൽ വർക്കി ഉലഹന്നാൻ എഴുതിക്കൊടുത്ത തീറാധാരത്തിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനെ മലയാളത്തിനുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് (ഗ്രന്ഥവരി, പു. 703).

അസോസ്യേഷൻ യോഗത്തിലും സമ്മതപത്രത്തിലും മറ്റും എല്ലാവരും ഒപ്പിട്ടു എങ്കിലും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പഴയസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നതിൽ അപ്രിയമുള്ള ആളായിരുന്നു കൊച്ചിയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്. അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥവരിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

'മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കമ്മറ്റി തലവനെന്ന് പറയുകയും അതുപ്രകാരം പള്ളികൾക്ക് ഓരോ കാരണവശാൽ പിതാവിന്റെ കല്പനയ്ക്കു വിരോധമായി അതിർത്തി കയറി സാധനം (കല്പന) എഴുതുകയും പള്ളികളിൽ ചുറ്റിനടക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു' (പു. 709). നിശ്ചയമായും ഇവിടത്തെ വിവരങ്ങൾ യഥാസമയം കൊച്ചിയുടെ ദീവന്നാസ്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കൊച്ചിയിലെ പള്ളിക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാത്തതിന്റെ പിന്നിൽ കൊച്ചിയിലെ പ്രമുഖ ഇടവകയായ ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കാരനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രേരണയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം സംശയിച്ചിരുന്നു (കൊച്ചിയിലെവിടെയും ഒരു താമസസ്ഥലം നിർമ്മിക്കാൻ കൊച്ചിയുടെ മെത്രാച്ചന് ഒരു പള്ളിക്കാരും സ്ഥലമോ സഹകരണമോ നൽകിയില്ല. മലങ്കരയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെതിരായ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചതു മൂലം സ്വന്തം ഇടവകയായ കണ്ടനാടും അദ്ദേഹത്തോട് നീരസം പുലർത്തി. താമസിക്കാൻ മറ്റെങ്ങും ഇടംകിട്ടായ്കയാൽ കണ്ടനാട്ട് പള്ളിയുടെ അപ്രധാനഭാഗത്ത് രോഗിയായ സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് അഭയം നൽകി. ആ താമസ മുറിയിലാണ് അദ്ദേഹം അന്ത്യം വരെയും ആരാധനകൾ

നടത്തിയത്. കാലം ചെയ്യുമ്പോൾ മൃതദേഹം കുളിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ചെമ്പ് പോലും കണ്ടനാട്ട് പള്ളിക്കാർ കൊടുത്തില്ല. മൃതദേഹം കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ സംസ്കരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണ് അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലം കടുംഗമംഗലം പള്ളിയിൽ ക്രമീകരിക്കേണ്ടി വന്നത്.*).

1054 കുംഭമാസം 22-നു കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെ പുതിയ കൈവശക്കാരൻ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് മുതൽപേരെ പ്രതിയാക്കി യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വാദിയായി ആലപ്പുഴ ജില്ലാക്കോടതിയിൽ സിവിൽ വ്യവഹാരം ആരംഭിച്ചു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയും ശേഷം പൊതുമുതലുകളും തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനിൽ നിന്നും ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു അന്യായത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. 4 കൊല്ലത്തെ അനിശ്ചിതത്വത്തിന് ശേഷം മലങ്കരയുടെ അമരക്കാരൻ ആരെന്നത് ഒരിക്കൽ കൂടി വ്യക്തമായി.

* കരോട്ടുവീട്ടിൽ കുടുംബത്തിലെ ഡോ. താരാ സൈമണിൽ നിന്നാണ് തലമുറയായി കൈമാറിയ ഈ വിവരം ഇതെഴുതുന്ന ആൾ ഗ്രഹിക്കുവാനിടയായത്. ഡോ. താരാ സൈമൺ ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ ഇതെഴുതുന്ന ആളിന്റെ സഹപ്രവർത്തകയായിരുന്നു.

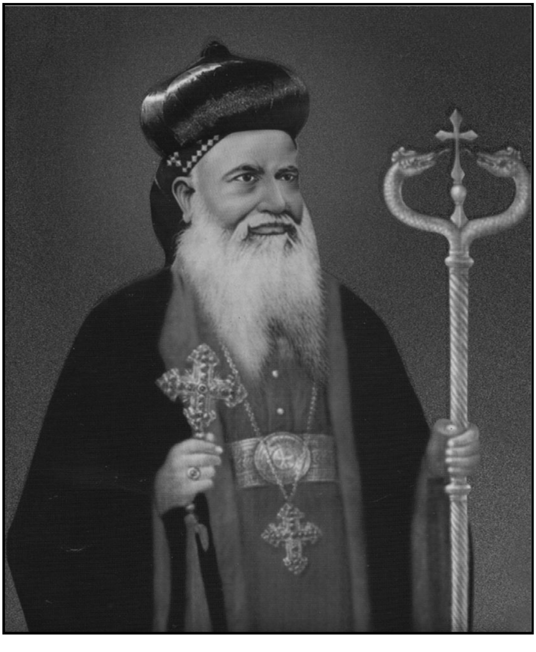

അധ്യായം 8

നീതിപീഠങ്ങളിലൂടെ

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനുവേണ്ടി കേസു നടത്തുവാൻ മാലിത്തറ ഏലിയാസ് കത്തനാരും കാരക്കൽ കുരുവിള ഈപ്പനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. 1054 മുതൽ 1057 വരെ മൂന്നു വർഷമായിട്ടും പ്രാരംഭ വിചാരണ കഴിഞ്ഞ് സാരനിർണ്ണയം കഴിഞ്ഞതല്ലാതെ സാരാംശത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് സാക്ഷിവിസ്താരം തുടങ്ങിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഈ മട്ടിൽ വിസ്താരം കൊണ്ടുപോയാൽ രണ്ടു പുരുഷായുസ്സു കഴിഞ്ഞാലും അവസാനിക്കയില്ലെന്നുള്ള ലക്ഷണം കാണുകയാൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുവനന്തപുരത്തിന് പോയി ദിവാൻജിയെ കണ്ട് അപേക്ഷിക്കുകയും ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോൻ ബി.എ.; ബി.എൽ. അവർകളെ ഇതിലേക്കു പ്രത്യേക ജഡ്ജിയായി നിയമിച്ച് ഉത്തരവ് വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിൻപ്രകാരം കൃഷ്ണമേനോൻ ജഡ്ജി ആലപ്പുഴ വന്ന് സെമിനാരിക്കേസ് തുടർച്ചയായി വിസ്തരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് 1057 മകരമാസം ഇടയ്ക്കായിരുന്നു.[1]

വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനായി ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നിയമിച്ചു. ആലപ്പുഴ ചെങ്ങളയ്ക്കാട്ട് ബംഗ്ലാവിലായിരുന്നു കേസ് നടത്തിപ്പുകാരുടെ താമസം. അവിടെവച്ച് കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഇ. എം. ഫിലിപ്പിനെ അസോസ്യേഷൻ സെക്രട്ടറിയായി നിയമിച്ചു.[2] വാദിഭാഗത്തേക്കു 72-ഉം പ്രതിഭാഗത്തേക്കു 103-ഉം സാക്ഷികളെ 1057 മകരം മുതൽ 1059 കുംഭം വരെ രണ്ടു വർഷത്തിൽ അധികകാലം കൊണ്ട് വിസ്തരിച്ചു.

മാർ അത്താനാസ്യോസ് വഹിച്ചിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സിവിൽകോർട്ട് മുഖേന അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വ്യവഹാരപ്പെടുവാനുണ്ടായിരുന്ന തടസം 1051 കുംഭം 23-ലെ രാജകീയ വിളംബരം മൂലം മാറിക്കിട്ടിയതിനാൽ ഈ വ്യവഹാരത്തിന് സംഗതിയായി. കാലം ചെയ്തുപോയ മാർ അത്താനാസ്യോസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായപ്പോൾ വസ്തുവകകൾ ഒന്നാംപ്രതി ചോദ്യം കൂടാതെ നമ്മെ ഏല്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അവ കൈവശം വെച്ച് അനുഭവിപ്പാൻ ഒന്നാം പ്രതിയ്ക്കോ അദ്ദേഹത്തെ അനുകൂലിക്കുന്ന രണ്ടും മൂന്നും പ്രതികൾക്കോ അവകാശമില്ലാത്തതാകുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ മാർ അത്താനാസ്യോസ് കാലം ചെയ്ത 1051 കർക്കിടകം 3-ാം തീയതിയാണ് ഈ

നടപടിക്കു ഹേതുവായ സംഭവം നടക്കുന്നത്.[3] ഇതൊക്കെയാണ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അന്യായത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ.[4]

ഒന്നാം പ്രതി പത്രികയിൽ കൊടുത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം: 1. അന്യായക്കാരൻ എന്ന്, എവിടെവെച്ച്, ആരാൽ മെത്രാനാകപ്പെട്ടു എന്നും പുത്തൻകൂർ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അസോസ്യേഷൻ കമ്മിറ്റിയുടെ (അസോസ്യേഷന് തന്നെ സാധുതയില്ല) പ്രസിഡണ്ടായി എന്നും വ്യക്തമാകാത്തതിനാൽ അന്യായം ദോഷമുള്ളതാകുന്നു.

2. അന്യായത്തിന് മിസ് ജോയിണ്ടർ എന്ന സാങ്കേതികദോഷമുണ്ട്.

3. സദിർക്കോടതി, ബ്രിട്ടീഷ് മലബാർ ജില്ലാ കോടതി, മദ്രാസ് ഹൈക്കോർട്ട് എന്നിവയിൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഈ അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് റസ്ജുഡിക്കേറ്റ എന്ന വാദതടസമുണ്ട്.

4. അന്യായത്തിന് കാലഹരണദോഷമുണ്ട്.

5. അന്യായക്കാരന് സ്ഥാനമോ സഭയുടെ അംഗീകാരമോ ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

6. അന്യായപ്പട്ടികയിൽ കാണിച്ച വസ്തുവഹകളെപ്പറ്റി അവകാശം ഉന്നയിക്കുവാൻ വാദിക്കു അർഹതയില്ല.

7. വാദി ഗൗരവാവഹമായ കടങ്ങളുള്ള ബാധ്യതക്കാരനും മതാചാര നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും ശാരീരികമായി അംഗഭംഗമുള്ളവനും ആകുന്നു.

8. മലങ്കരസഭയും ആ സമുദായവും സ്വന്തം മെത്രാന്മാരാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും അതിന് അസോസ്യേഷൻ സഭയുമായി യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു.

9. മലബാറിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടത് തികച്ചും യാദൃച്ഛികം മാത്രമാകുന്നു.

10. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മെത്രാനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടത് തികച്ചും യാദൃച്ഛികം മാത്രമാകുന്നു.

11. അന്ത്യോഖ്യായിൽ പല പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഒരേ സമയം പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കെ വാദി മെത്രാൻ സ്ഥാനമേറ്റത് ഏത് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

12. ഏത് പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് പട്ടം കിട്ടിയാലും അന്ത്യോഖ്യായിൽ

നിന്ന് തികച്ചും സ്വതന്ത്രമായ മലങ്കര ഇടവകയിന്മേലുള്ള പിന്തുടർച്ചാവകാശത്തിന് അത് അർഹത നൽകുന്നില്ല.

13. സ്വന്തം ജീവിതകാലത്ത് പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തുകയും അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തോടെ മുൻഗാമിതന്നെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് മലങ്കരയിലെ പൂർവ്വീക പാരമ്പര്യം.

14. ഒന്നാം പ്രതി അപ്രകാരം മുൻപതിവനുസരിച്ച് നോമിനേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുകയും വസ്തുവഹകളിന്മേൽ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ കൈവശം ഏല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് മുൻഗാമിയായ മാർ അത്താനാസ്യോസിനാൽ ആകുന്നു.

15. ഇവിടെ വന്ന പാത്രിയർക്കീസ് വാദിയെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു നിന്ന് ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയും വാദി ഭാവിക്കുന്ന ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതായിട്ടാണ് അറിവ്.

16. അന്യായപട്ടികയിലെ ഒരു ഭാഗം മുൻഗാമിയുടെ കാലം മുതൽക്ക് തന്നെ ഒരു ചാക്കോയുടെ കൈവശത്തിലാണ്.

17. അന്യായപ്പട്ടികയിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുവകകൾ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വാദിയെ ആരും ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

2-ാം പ്രതി അദ്ദേഹത്തെ ബാധിക്കുന്ന അന്യായത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾക്കു മറുപടി നൽകുന്ന ഒരു പത്രിക ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു.[5]

കേസ് നടത്തിപ്പ് സംബന്ധിച്ച് വ്യവഹാരകാര്യസ്ഥനും മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ സെക്രട്ടറിയുമായിരുന്ന ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് ആത്മകഥയായ *മലങ്കരസഭയുടെ രഹസ്യപേടക*ത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭാഗം രസകരമാകയാൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“ഈ കേസിൽ ഹിയറിംഗ് പറയാൻ വക്കീലായി വെസ്റ്റേൺ സ്റ്റാർ പത്രാധിപർ മിസ്റ്റർ എച്ച്. എം. വാക്കറിനെ നിശ്ചയിക്കണമെന്ന് കുരിയൻ റൈട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മി. വാക്കർ കേസിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് ഈ കേസിൽ ഒന്നാം പ്രതിയെ വിസ്തരിച്ച വക്കീലായിരുന്നു. അന്നുതന്നെ അക്കാരണങ്ങളാൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു സായ്പിനോടു അതൃപ്തി ഉണ്ടായതിനാൽ ഹിയറിങ്ങിന് സായ്പിനെ നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണ സന്തോഷമില്ലായിരുന്നു. കുര്യൻ റൈട്ടറുടെ ആലോചനയെ നിഷേധിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ വൈമനസ്യത്തോടുകൂടി സമ്മതിച്ചു എന്നേയുള്ളു. ഹിയറിങ് വകയ്ക്ക് സായിപ്പ് 1000 രൂപയാണ് ഫീസ് സമ്മതിച്ചത്. ..... സായിപ്പിനെ കേസ് പഠിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല എന്റേതായിരുന്നു. എന്റെ അറിവിനും ശക്തിക്കും തക്കവണ്ണം ഞാൻ നോട്ടുകളും പ്രധാന

റിക്കാർഡുകളുടെ തർജ്ജിമയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു എങ്കിലും അവയിൽ ഒരക്ഷരംപോലും സായിപ്പ് വായിച്ചുനോക്കുകയോ കേസ് പഠിക്കാൻ വല്ല ശ്രമവും ചെയ്കയോ ചെയ്തില്ല. ...... കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. വളരെ വേദനയോടുകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് എഴുതി അയച്ചേച്ച് ഞാൻ കോട്ടയത്ത് വന്ന് മാലിത്തറ അച്ചനെ കൂട്ടി കൊച്ചിയ്ക്കു പോയി. ... കേസെല്ലാം തനിക്കറിയാമെന്ന് പറകയല്ലാതെ ഒരു നോട്ട് എഴുതാൻ പറഞ്ഞാൽ സായിപ്പ് കൂട്ടാക്കില്ല. ..... കടശ്ശി അവധി അടുത്തു. ... ഹിയറിംഗ് ദിവസം വാദി ഭാഗത്തേക്ക് വാക്കർ സായിപ്പും പ്രതിഭാഗത്തേക്ക് ബാരിസ്റ്റർ ഗാൻസ് സായിപ്പും കോടതിയിൽ ഹാജരായി. രണ്ടു വണ്ടി നിറയെ ലാപുസ്തകങ്ങളുമായിട്ടുള്ള വാക്കറിന്റെ വരവ് കണ്ടാൽ ആർക്കും ഇളക്കം തട്ടിപ്പോവും. വാക്കർ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത് ഒന്നാം പ്രതി തോമസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ മൊഴി വായിച്ച് അതിന്റെ ആക്ഷേപങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നാം ദിവസം മുഴുവൻ ഇങ്ങനെ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. രണ്ടാം ദിവസം സായിപ്പ് അതിനെത്തുടർന്ന് ഒരു മണിക്കൂർ സംസാരിച്ചപ്പോൾ കോടതി തർക്കം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മൊഴി ആപാദചൂഡം ആക്ഷേപിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം മനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നും ഓരോ പോയിന്റിനെപ്പറ്റിയുള്ള തെളിവുകൾ പറയുകയും അതിലേക്കു ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മൊഴികൾ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ ആ ഭാഗം വായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് കോടതി പറഞ്ഞത്. ഇത് ന്യായമായ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. വാക്കർ കേസ് വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ വിഷമിച്ചു. ...... വല്ലാത്ത ഘട്ടത്തിൽ ആയപ്പോൾ പോയിന്റ് കടലാസ് എടുത്ത് ആദ്യാവസാനം വായിച്ച് ഇതെല്ലാം ഈ കേസ്സിൽ ധാരാളം തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞേച്ച് സായിപ്പ് ആസനാരൂഢനായി. കോടതിയ്ക്കും എതിർകക്ഷി വക്കീലിനും വലിയ ആശ്ചര്യവും ഞങ്ങൾക്കു അവർണ്ണനീയമായ വേദനയും ഉണ്ടായി. ഇതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. സായിപ്പ് സാരാംശത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് പ്രസംഗിക്കാതെ നിർത്തിയത് ഏതോ വലിയ സൂത്രമാണെന്ന് ചിലരുടെ സംശയം. എതിർകക്ഷിയോട് കൈക്കൂലി വാങ്ങി ചതിക്കയാണെന്ന് വേറെ ചിലരുടെ വിചാരം. ..... ചുരുക്കിപ്പറയാം. മി. വാക്കറിനെക്കൊണ്ട് തനിക്ക് യാതൊരു സഹായവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ജഡ്ജി ഒരു റിമാർക്കു പറഞ്ഞ് പ്രതിവക്കീൽ പ്രസംഗിപ്പാൻ അനുവദിച്ചു. .... ഈ വർത്തമാനം കേട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ദുഃഖാബ്ധിയിൽ നിമഗ്നനായിരുന്നു. .... പ്രതിവക്കീലിന്റെ വാദം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ ഒന്നും കൊണ്ടുവരുവാൻ നിയമം അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഓരോ പോയിന്റിലേക്കും ഉപയോഗമുള്ള പ്രമാണങ്ങളുടെയും സാക്ഷികളുടെയും ഒരു ലിസ്റ്റ് ഞാനെഴുതി കൊടുത്തത് വാക്കർ സായിപ്പ് വായിക്കയും

തടസം പറയാതെ കോടതി അത് നോട്ട് ചെയ്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഹിയറിംഗ് അവസാനിച്ചു. വാദി ഭാഗം വക്കീൽ ശരിയായി പ്രസംഗിച്ചില്ലെങ്കിലും വിധികർത്താവ് കേസ് ആദ്യം മുതൽ വിസ്തരിച്ച ജഡ്ജി ആയിരുന്നതിനാലും ഓരോ പോയിന്റിലേക്കുള്ള തെളിവുകൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ നോട്ടുകൊണ്ട്, പ്രയാസപ്പെട്ടാൽ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാലും അനുകൂലമായ വിധി ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടി ഞാൻ ആലപ്പുഴ പട്ടണത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു പോന്നു. എന്റെ ആശ പോലെ കോർട്ട് ചെലവ് ഒഴിച്ച് അന്യായപ്രകാരം ഒരു വിധി 1069 മിഥുനം 16-ാം തീയതി പ്രസ്താവിച്ചു."[6]

ഇതിനിടയിൽ ചില അണിയറനീക്കങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ സ്വതന്ത്ര ഭദ്രാസനങ്ങളായി മലങ്കരസഭ കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊള്ളണം എന്ന് നിർബന്ധമുള്ള മെത്രാന്മാർ ആയിരുന്നു ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസ്, പൗലൂസ് അത്താനാസ്യോസ് തുടങ്ങിയവർ. പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി സജീവമാകുകയും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പ്രസിഡണ്ട് എന്ന നിലയിൽ വീണ്ടും മലങ്കരയുടെ പൊതുഭരണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തത് ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനപ്രകാരം ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ഭീരുക്കളായ ചില മെത്രാന്മാർ പാത്രിയർക്കീസിനെ കൂട്ടുപിടിച്ച് ഈ സംരംഭങ്ങളെ തകർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ചില മെത്രാന്മാർക്ക് പത്രോസ് തൃതീയൻ അയച്ച ചില കത്തുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ ചില മെത്രാച്ചന്മാർ രഹസ്യമായി എതിർത്തു എന്നാണ്. സ്വന്തം ഇടവകയായ ആർത്താറ്റുള്ള രണ്ട് ശെമ്മാശന്മാരെ കശ്ശീശന്മാരായി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ പട്ടംകെട്ടിയതോടെ രഹസ്യമായ എതിർപ്പുകൾ അല്പം പരസ്യമാവുക തന്നെ ചെയ്തു. മലങ്കരമെത്രാന്റെ ചെയ്തികൾക്കെതിരെ കൊച്ചിയുടെ കരോട്ടുവീട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ വ്യവഹാരപ്പെടുകപോലും ചെയ്തു. കൊച്ചിയുടെ മെത്രാച്ചനെ പിന്തുണയ്ക്കുവാൻ ആ മെത്രാസനത്തിൽ തന്നെ അധികംപേരും തയ്യാറായില്ല. തിരുവാങ്കുളം, കണ്ടനാട്, കരിങ്ങാച്ചിറ തുടങ്ങിയ പള്ളികളുമായുണ്ടായ വ്യവഹാരത്തിൽ പള്ളിക്കാർ ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മേലധികാരം നിരസിക്കുവാനായി ഉന്നയിച്ച കാരണം അദ്ദേഹം ജനങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനല്ല എന്നതാണ്. ഈ ഭാഗം മറ്റു മെത്രാന്മാർ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവരാരും ജനങ്ങളാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ ആയിരുന്നില്ലല്ലോ. ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസ് കരിങ്ങാച്ചിറ വ്യവഹാരത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് മലങ്കരമെത്രാനോട് പരസ്യമായ വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ശേഷം മെത്രാന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു. കൊച്ചിയുടെ മെത്രാൻ കൊച്ചിക്കാരാൽ തിരസ്കൃതനായി കുറേക്കാലം കൊച്ചീക്കോട്ടപള്ളിയിൽ പാർത്തു.

സെമിനാരി കേസിൽ കോടതിയിൽ നിന്നയച്ച സമൺ നോട്ടീസ് കൈപ്പറ്റിയതു പരുമല മെത്രാച്ചൻ മാത്രമായിരുന്നു. അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റി പ്രസിഡണ്ട്, പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരങ്ങൾ, ഭദ്രാസനമെത്രാന്മാരും മലങ്കര മെത്രാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും നിർവചനങ്ങൾ എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷിമൊഴിയിൽ ഭംഗിയായി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.[7] സാക്ഷിമൊഴിയെപ്പറ്റി കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിക്കാരൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

"…. മറ്റും എഴുതിയതു കൂടാതെ ശേഷം മെത്രാന്മാരെ എല്ലാവരെയും സാക്ഷിയായി വിളിപ്പിച്ചാറെ നിരണം ഇടവകയുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഒഴികെ ശേഷം ആരും സമണിൽ ഒപ്പിടാതെ മടങ്ങി. അദ്ദേഹം ആലപ്പുഴ ചെന്നിരുന്ന് കമ്മീഷന്റെ മുറപ്രകാരം വിസ്താരം നടത്തിയതിൽ പുലിക്കോട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സുറിയാനിക്കാരുടെ അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റിയിൽ പ്രസിഡണ്ടായി വിശുദ്ധ പിതാവാകുന്ന മാറാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും കമ്മറ്റിക്കാരും ശേഷം പള്ളിക്കാരും കൂടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ആത്മീയ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ അധികാരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളിൽ മീതെ എന്നും മറ്റും എഴുതിവെച്ച് വിസ്താരവും നടന്നു വരുന്നു"[8] (ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 727).

ഇതിനോടകം ക്രമപ്രകാരമുള്ള റീശീസായും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഉപഹാരങ്ങളും ലഭിക്കാത്തതിൽ പത്രോസ് തൃതീയൻ കുപിതനായി. അദ്ദേഹം തന്റെ കീഴിലുള്ള ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു മെത്രാനെ മലങ്കരയിലേക്കയച്ചു. നേരത്തെ സ്തേപ്പാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനോടൊപ്പം മലങ്കരയിൽ വന്ന് തിരിച്ചുപോയ ശെമവൂൻ റമ്പാൻ ആണിദ്ദേഹം. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ, ആർത്താറ്റു വൈദിക പാഠശാലയിൽ - സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവിൽ - വച്ച് സുറിയാനിയുടെ ഉപരിപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ച സുറിയാനി പണ്ഡിതനാണിദ്ദേഹം. മെത്രാനായി മലങ്കരയിൽ വരുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന് 64 വയസ്സുണ്ട്. 1880 ധനു 3-ാം തീയതി (കൊല്ലം 1056) കൊച്ചിയിലെത്തിയ ഇദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സ്ലീബാ എന്നു പേരായ ഒരു ശെമ്മാശനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ പാത്രിയർക്കാ ഡെലിഗേറ്റ് എന്ന് പില്ക്കാലത്ത് മലങ്കരയിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു പണപ്പിരിവുകാരനായിട്ടാണ് മലങ്കരയിലെത്തിയതെന്ന് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് കാണുക:

"അന്ത്യോഖ്യായുടെ മോറോൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കല്പനയാൽ സിംഹാസനത്തുങ്കലേക്കു റീശീസാ പിരിപ്പാനായി കല്പനയോടുകൂടി 1880-ന് കൊല്ലം 1056-ാമാണ്ട് ധനുമാസം

3-ാം തീയതി ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊച്ചീക്കോട്ടയിൽ വന്നു"[9] (ഗ്രന്ഥവരി പുറം 761).

അതാത് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോടൊപ്പം ഇദ്ദേഹം പള്ളികളിൽ നിന്ന് റീശീസാ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. റീശീസാ കിട്ടുന്ന മുറയ്ക്കു അദ്ദേഹം ആയതു ശീമയിലേക്കു അയച്ചുവന്നു. സുറിയാനിയിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും വിദഗ്ധനായ ഇദ്ദേഹം ഏറിയകൂറും പരുമലയിൽ താമസിച്ച് ശെമ്മാശന്മാരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു വന്നു. ആലപ്പുഴയിൽ കേസ്സു നടത്തിയിരുന്ന കാലമായതിനാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും പരുമലയിൽ ആയിരുന്നു അക്കാലങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നത്. ഈ മൂന്ന് പിതാക്കന്മാരും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളായ ശെമ്മാശന്മാരും ഒരുമനപ്പെട്ടു നടത്തിയ ഉപവാസത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ദൈവം നൽകിയ മറുപടി ആയിട്ടുവേണം 1884-ലെ ആദ്യവിജയത്തെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. വക്കീൽ വാക്കർ സായിപ്പ് കേസ്സു പഠിക്കാതെയും വാദിക്കനുകൂലമായ വാദമുഖങ്ങൾ പ്രസംഗത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കാതെയും ഒരു കേസ്സ് വിജയിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ പിന്നിൽ ദിവ്യമായ നടത്തിപ്പുണ്ടെന്ന് പറയാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? പില്ക്കാലത്തും കേസ്സു നടത്തിയതിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വ്യവഹാര കാര്യസ്ഥനും സമുദായ സെക്രട്ടറിയുമായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് അവകാശപ്പെടുന്നത് കേസിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ ഉടനീളം ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടലുകൾ തനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു എന്നാണ്. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കണ്ണീരിന്റെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹമാണ് ദൈവകൃപയുടെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹത്തിന്റെ പിന്നിലെ രഹസ്യം എന്ന് ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു വശത്ത് പണമില്ലായ്മ, മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് നവീകരണത്തിലേക്കു ചായാനൊരുങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഇടവകകൾ, മറ്റൊരു വശത്ത് മലങ്കര മെത്രാനെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുവാൻ വ്യവഹാരം വരെ നടത്തുന്ന സഹ മെത്രാന്മാർ, മറ്റൊരിടത്തു പണം കൊണ്ടുവാ, കൊണ്ടുവാ എന്ന് നിരന്തരമായി റീശീസായ്ക്കുവേണ്ടി കല്പന അയച്ച് ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന പാത്രിയർക്കീസ്, മറ്റൊരുഭാഗത്ത് മലങ്കരക്കാനോൻ എന്ന പേരിൽ നൂറു ശതമാനവും നവീനമായ ഒരു കാനോൻ എഴുതിയുണ്ടാക്കി അത് മലങ്കരയിലെ പ്രാചീനമായ കാനോൻ ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് വസ്തുതകളെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നവീകരണക്കാർ - ഈ പഞ്ചാഗ്നികളുടെ മദ്ധ്യേ ആണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചത്. പരുമലയിൽ പർണ്ണാശ്രമത്തിൽ മൂന്നു തപസ്വിമാർ ഏകാഗ്രമായി തപം ചെയ്തു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ഗുരുവായ മാർ അത്താനാസ്യോസ്. അവിച്ഛിന്നമായ ആ തപസ്സ് ഒടുവിൽ വിജയം കാണുകയായിരുന്നു. ആ വർഷങ്ങളിൽ പരുമല വൈദികസെമിനാരിയിൽ പരിശീലനം നേടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശെമ്മാശന്മാർ ഈ താബോർ

അനുഭവത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികളാണ് (ഇതെഴുതുന്ന ആളിന്റെ പിതാമഹൻ അക്കാലത്തെ പരുമലയിലെ രോമാഞ്ചദായകമായ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കിട്ടതിന്റെ ഓർമ്മകൾ പിതാവിൽനിന്നും കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്).

തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും കൂട്ടരും എത്രയുംവേഗം അപ്പീൽ തയ്യാറാക്കി. 1884 ആഗസ്റ്റ് 8-ന് (1059 ആടിമാസം 25-ന്) അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. കേസ് പ്രമാണിച്ച് മെത്രാച്ചൻ താമസം തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് മാറ്റി. ആർ. രാമനാഥരായർ ആയിരുന്നു മെത്രാച്ചന്റെ വക്കീൽ. മറുഭാഗം വക്കീൽ ഗാൻസ് സായിപ്പും. 1061 തുലാം 29-ന് (1885) പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് അനുകൂലമായി കീഴ്ക്കോടതി വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും കോടതിച്ചെലവ് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്ത് വിധിയുണ്ടായി.

ഹൈക്കോടതിവിധിപ്രകാരം സെമിനാരിയും സ്വത്തുക്കളും നടത്തി എടുക്കുവാൻ ദ്രുതഗതിയിൽ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. സാങ്കേതികമായ ചില തടസങ്ങൾ കോടതി നടപടികളിലുണ്ടായെങ്കിലും ദൈവഗത്യാ വിധി നടത്തു ഹർജി അനുവദിക്കപ്പെട്ടു.[10] ആ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ആമ്മീൻ കോട്ടയത്തു വന്നപ്പോൾ സെമിനാരി കെട്ടിടങ്ങൾ പൂട്ടിക്കാണുകയാൽ വിവരം കോർട്ടിലേക്കു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതിൽ കൊല്ലനെ വരുത്തി തുറപ്പിക്കാൻ ആമ്മീന്റെ പേർക്കും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ മജിസ്ത്രേട്ടിന്റെയും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെയും പേർക്കും കോർട്ടിൽ നിന്ന് ഉത്തരവായി. അതിൻപ്രകാരം സെമിനാരിയുടെ പൂട്ടുകൾ തുറപ്പിച്ച് നടത്തികൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 1886 (1061 കർക്കിടകം 3-നു) ജൂലായ് 3-ന് (?) പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനും ശെമവൂൻ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനും കോട്ടയം സെമിനാരിയിൽ പ്രവേശിച്ച് താമസം ആരംഭിച്ചു. തന്റെ കാരണവർ സ്ഥാപിച്ചതും കാരണവരുടെ അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥാനം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും ആയ ആ മണ്ണിൽ അനന്തരവൻ വികാരപാരവശ്യത്തോടെ വാസം ആരംഭിച്ചു. സെമിനാരിയും കെട്ടിടങ്ങളും അവ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂമികളും മാത്രമേ ഈ ഗഡുവിൽ നടത്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. മറ്റു സ്വത്തുക്കളെ നടത്തി വാങ്ങാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ എതിർകക്ഷികൾ റോയൽക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ചെയ്തതിനാൽ വിധി നിർത്തിവെയ്ക്കാൻ ഉത്തരവായി. തന്മൂലം ശേഷം വസ്തുക്കൾ നടത്തി എടുക്കുവാൻ അപ്പോൾ കഴിഞ്ഞില്ല.

1886 ജൂലായ് 12-ന് റോയൽക്കോടതിയിൽ കേസ് അഡ്മിറ്റ് ചെയ്തു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനുവേണ്ടി രാമനാഥരായരും നവീകരണവിഭാഗത്തിനുവേണ്ടി ബാരിസ്റ്റർ ഗോവർ സായിപ്പും ഹാജരായി. റോയൽക്കോടതിയിൽ കേസ് കേട്ടത് ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ആറംസ്ബിയും ജസ്റ്റീസ് സീതാരാമയ്യരും ആയിരുന്നു.

പരമ്പരയായി മലങ്കരമെത്രാൻ അതതുകാലത്തു രേഖപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്ന മലങ്കരസഭാചരിത്രവും പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ ഒറിജിനൽ സുസ്താത്തിക്കോനും മറ്റനവധി രേഖകളും കേസിൽ നവീകരണവിഭാഗം സമർപ്പിച്ചില്ല. പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ വെച്ച് അവ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാൻ കോടതിയെ അറിയിച്ചു. ആ മോഷണ കഥ സൗകര്യപൂർവ്വം കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നും ഞങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നും കോടതി ആ മോഷണ കഥയെ പരിഹാസപൂർവ്വം തിരസ്ക്കരിച്ചു. നവീകരണവിഭാഗം കേസിലെ വാദമുഖങ്ങൾ മലങ്കരയിലെ പൂർവ്വീകനടപടികൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമാണ് എന്ന് കാണിപ്പാൻ ഒരു കാനോൻ എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അത് പാലക്കുന്നത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ കാലത്ത് ശേഖരിച്ച പൂർവ്വീക കാനോനുകളുടെ ശരിത്തർജ്ജമയാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. മലങ്കരക്കാനോൻ എന്ന പേരിൽ ആയത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൂർവ്വീകമായ ഹൂദായക്കാനോനിൽ, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ കാനോനുകളിൽ ഭേദഗതി തിരുത്തി എഴുതിച്ചേർത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാഗവും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. പിന്നീട് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ആയിത്തീർന്ന സ്ലീബാ ശെമ്മാശന്റെ കയ്പടയിലാണ് തിരുത്തുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് (ഹൂദായകാനോൻ ഹോളണ്ടിൽ നിന്ന് സുറിയാനിയിൽ അച്ചടിച്ചപ്പോൾ മലങ്കരയിലെ കാനോനിലെ വ്യത്യസ്തതകൾ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി അനുബന്ധത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ 18 അക്കം കാനോൻ എന്ന പേരിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഉദയഗിരിയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ കാനോൻ ഒരു കൗൺസിലിന്റെയും പിൻബലമില്ലാതെ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിരവധി ഭേദഗതികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തും നിരവധി ഭാഗങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്ത് ചമച്ച കള്ളക്കാനോൻ ആകുന്നു. ഇതിലേക്കു പുതുപ്പള്ളിക്കാരനായ ഒരച്ചൻ എഴുതിയ കൈയെഴുത്തു കാനോനിൽ ഭേദഗതികളും തിരുത്തുകളും പെൻസിൽകൊണ്ട് റഫ് വർക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏലിയാസ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ കൈപ്പടയിലാണ് പില്ക്കാല തിരുത്തുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് എന്നു തോന്നുന്നു).

രണ്ട് ഭാഗത്തു നിന്നായി ഹാജരാക്കിയ കാനോനാകളും കള്ളക്കാനോനുകളാണെന്ന് വളരെ ലാഘവബുദ്ധിയോടെ പലരും എഴുതിയിട്ടുള്ളത് പില്ക്കാലത്തു വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഭാഗക്കാർ ഹാജരാക്കിയ കാനോനിൽ തിരുത്തുകളുണ്ട് എന്നത് ശരി തന്നെ. എന്നാൽ ആ തിരുത്തുകൾക്കെല്ലാം മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ

പിൻബലമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മറുഭാഗം ഹാജരാക്കിയ കാനോനിൽ സത്യത്തിന്റെ ഒരംശം പോലുമില്ലായിരുന്നു. അതു പൂർണ്ണമായും വ്യാജ കാനോൻ തന്നെയായിരുന്നു.

"ഇരു കക്ഷികളും ചെലവു വഹിക്കണമെന്ന ഭേദഗതിയോടുകൂടി കീഴ്ക്കോടതിവിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഭൂരിപക്ഷം ജഡ്ജിമാർ വിധിച്ചു. ചീഫ് ജസ്റ്റീസും ജസ്റ്റീസ് സീതാരാമയ്യരും എഴുതിയ ഭൂരിപക്ഷ വിധിയ്ക്കെതിരായി ജസ്റ്റീസ് ഓറംസ്ബി ന്യൂനപക്ഷവിധിയും എഴുതി. 1889 മിഥുനം 30-ന് ഉണ്ടായ ഈ റോയൽക്കോടതിവിധി സെമിനാരിക്കേസിന് അന്ത്യം കുറിച്ചു. മഹാരാജാവ് ഭൂരിപക്ഷവിധി നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഉത്തരവിട്ടു. ഉത്തരവ് അയയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഇരുഭാഗം മെത്രാന്മാരെയും വിളിച്ചു വരുത്തി ഒരു രാജി ആലോചിക്കണമെന്ന് മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പിക്കുകയും ദിവാൻ രാമരായരെയും ഹജൂർ സിക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ വാറ്റ്സിനെയും സർവാധി നീലകണ്ഠപിള്ളയെയും മധ്യസ്ഥന്മാരായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തു കല്പനപ്പടി ഹജൂർക്കു സാധനമയയ്ക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ രാജി ആലോചനയ്ക്കു സമയം നിശ്ചയിച്ച് ദിവാന്റെ ലെറ്റർ ഇരുകക്ഷി മെത്രാന്മാർക്കും അയച്ചു കൊടുത്തു. അതിൻപ്രകാരം നിശ്ചിത സമയത്ത് ദിവാന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ മധ്യസ്ഥന്മാരും നമ്മുടെ ഭാഗത്തേക്കു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഞാനും (ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്) എതിർഭാഗത്തേക്കു തോമസ് അത്താനാസ്യോസും ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാരും ഹാജരായി. നവീകരണക്കാർ നൂതനമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മതവിപരീതങ്ങളെ പരിത്യജിച്ച് അവരും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും മുമ്പിനാലെ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രാചീനവിശ്വാസത്തിലും അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന്റെ ആത്മീയ ആജ്ഞയിലും ഇരിക്കണമെന്നല്ലാതെ അവരെ പിരിച്ചുവിടണമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അശേഷം ആഗ്രഹമില്ലെന്നും അവർ അതിന് സമ്മതിച്ചാൽ അവരെ സ്വീകരിക്കാനും സ്ഥാനപൂർത്തി വരുത്തി വേണ്ട അധികാരങ്ങളോടുകൂടി നടത്താനും പാത്രിയർക്കീസ് അനുവദിച്ച് കല്പന അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ അതിന് വഴിപ്പെടുന്നപക്ഷം താൻ സ്വസ്ഥനായിരുന്നുകൊണ്ട് സർവ്വാധികാരവും എതിർകക്ഷിമെത്രാനെ ഏൽപിച്ചു കൊടുപ്പാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്നും മറ്റും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വളരെ വാക്ചാതുര്യത്തോടും ഹൃദയംഗമമായും പ്രസ്താവിക്കയും ദിവാൻജി മുതൽപേർ തന്റെ ഔദാര്യത്തെയും സമചിത്തതയേയും കുറിച്ച് പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു. എതിർകക്ഷിയുടെ പ്രസ്താവന, യാക്കോബായ വിശ്വാസം മനഃസാക്ഷിക്കു വിപരീതമാകയാൽ കൈക്കൊള്ളാൻ മനസ്സില്ലെന്നായിരുന്നു. മനഃസാക്ഷിക്കു വിപരീതം പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിപ്പാൻ മധ്യസ്ഥന്മാർക്കു അവകാശമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് യോജിപ്പുണ്ടാകയില്ലെന്ന് അവർ തീരുമാനിച്ചു. അനന്തരം

മേൽ വ്യവഹാരങ്ങളും വഴക്കുകളും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കാനും എതിർകക്ഷിക്കു വന്നു കൂടാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു പരിഹാരമായും ദിവാൻജി താഴെ പറയുംപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. വിധിപ്രകാരം സിമ്മനാരിയും സ്വത്തുക്കളും ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കാതെ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല. ഓരോ പള്ളികളും ഇതുപോലെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടി വരും. അപ്പോൾ നവീകരണക്കാർക്കുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു പരിഹാരമായി ഇരു കക്ഷികളുള്ള പള്ളികളിൽ, പള്ളികളിന്മേലോ സ്വത്തുക്കളിന്മേലോ വരുമാനങ്ങളിന്മേലോ അവർക്കു യാതൊരു അവകാശവും കൂടാതെ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഒരു ക്ലിപ്ത സമയത്ത് പള്ളികളിൽ വെച്ച് ചെയ്തുകൊള്ളാൻ അവർക്കു അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ദിവാൻജി മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്രകാരം അനുവദിക്കുന്നത് ട്രസ്റ്റിന് വിരോധവും ന്യായരഹിതവും ആണെങ്കിലും ദിവാൻജി പറഞ്ഞതാകകൊണ്ട് സമ്മതിക്കാമെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇതിന് മറുപടി പറഞ്ഞു. അത് ഇവിടെ സമ്മതിക്കുമോ എന്ന് അവർ സംശയിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഈ സമ്മതം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കൊടുത്തപ്പോൾ ദിവാൻജിക്കും കൂട്ടുമദ്ധ്യസ്ഥന്മാർക്കും ഉണ്ടായ സന്തോഷം അല്പമല്ലായിരുന്നു. ഇത്രത്തോളം ഇവിടെ സമ്മതിച്ചത് ഒരു വലിയ സംഗതിയാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഇതിന് ചേർന്ന് രാജിപ്പെട്ടു പോകണമെന്ന് ദിവാൻ എതിർകക്ഷിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ കക്ഷിയിലുള്ള ദൂരസ്ഥന്മാരായ യോഗ്യന്മാരോട് ആലോചിക്കാതെ മറുപടി പറയാൻ തരമില്ലെന്ന് അവർ ഒഴികഴിവ് പറകയാൽ ആലോചിച്ച് മറുപടി പറയുന്നതിന് ഒരു അവധി നിശ്ചയിച്ച് യോഗം പിരിഞ്ഞു. ഈ അവധി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആലോചനകൾക്കു സമ്മതമില്ലെന്ന് അവർ മറുപടി കൊടുക്കയാൽ രാജി നടക്കുകയില്ലെന്ന് ദിവാൻ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്കയും ഭൂരിപക്ഷം ജഡ്ജിമാരുടെ വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഹൈക്കോർട്ടിലേക്കു അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം ദൈവകൃപയാൽ ഗുണമായി പര്യവസാനിച്ചു."[11]

1892 വൃശ്ചികത്തിൽ കോടതിയിൽ വെച്ച്, സ്ഥാനചിഹ്നമായ വടി, മുടി, സ്ലീബാ തുടങ്ങിയവ പാലക്കുന്നത്ത് തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ഏറ്റുവാങ്ങി. വിഷാദഭരിതനും നിരാശനുമായ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ ഏറെക്കാലം ജീവിച്ചില്ല. 1893 കർക്കിടകത്തിൽ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. 1868 ഇടവം 19-നു സഹോദരൻ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് മെത്രാൻപട്ടം പ്രാപിച്ചതുമുതൽ മാർത്തോമ്മാസഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ ഇദ്ദേഹം തന്റെയും ജ്യേഷ്ഠന്റെയും നിലപാടുകൾ സാധൂകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ ശ്രമങ്ങളിൽ അനവധി വ്യാജങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത് അനേകരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർമ്മശേഷിയുടെ ആകർഷ

ണവലയത്തിൽപെട്ടവർക്ക് ഈ വ്യാജങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഈ വ്യാജങ്ങളാണ് ഇരു സഭകളും തമ്മിൽ അടുക്കാത്ത വിധം അകലാൻ കാരണമായത്. പിൽക്കാല സഭാചരിത്രകാരന്മാരിൽ പലരും കേസ് വിജയത്തിനായി ഇദ്ദേഹം ചെയ്തുകൂട്ടിയ കൃത്രിമത്വങ്ങളെ ശരിയായി പരിശോധിക്കാതെയും തിരിച്ചറിയാതെയും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പരാമർശങ്ങൾ പുനഃപരിശോധനാർഹങ്ങളാണ്. കുറഞ്ഞ പക്ഷം മലങ്കരക്കാനോൻ എങ്കിലും പരിശോധിക്കുവാൻ സഭാചരിത്രകാരന്മാർക്കു ഇനിയെങ്കിലും മനസ്സുണ്ടാകട്ടെ എന്നാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പ്രാർത്ഥന.

മലങ്കരസഭയിൽ നാളിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളിൽ മൗലികങ്ങളായ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു കേസ്സ് എന്ന നിലയിൽ ആ കേസ് നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി പ്രധാന ചുമതലക്കാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്. കഥാനായകനോടുകൂടി ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അടുത്തിടപഴകി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിനചര്യകളും സമീപനങ്ങളും നിഷ്ഠകളും വീക്ഷണങ്ങളും അറിയാനിടവന്ന ആളിന്റെ സാക്ഷ്യം സ്മര്യപുരുഷനെ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായകമാകും:

"സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം സംബന്ധിച്ച് ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനിയുടെ നിലയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നോക്കുന്നവർക്കു കാണാവുന്ന ഒരു വിശേഷം ഇനി പറയാനുണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരസാമാന്യ സമർത്ഥനായിരുന്നുവെങ്കിലും കേസ് ജയിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെയോ വേറെ ആരുടെയെങ്കിലുമോ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടല്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന വളരെ ശക്തിയേറിയതായിരുന്നു. മാനുഷികമായ എല്ലാ വീഴ്ചകൾക്കും പാപങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം വശംവദനായിരുന്നു. എങ്കിലും അനുതാപത്താലും പൊടിഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥനയാലും ദൈവത്തെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ദാവീദിന്റെ ആത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതു കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചുവോ ആ കാര്യം അതിശയകരമായ വിധത്തിൽ സാധിച്ചു കിട്ടാൻ തക്കവണ്ണം തന്റെ എരിവേറിയ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഞാൻ ദൃക്സാക്ഷിയാകുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനാശക്തികൊണ്ടും ദൈവകൃപകൊണ്ടും എതിർകക്ഷിയോടുള്ള ദൈവകോപം കൊണ്ടും സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം ദൈവവിചാരണയിലായിരുന്നു ആദ്യന്തം നടത്തപ്പെട്ടതെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണ ബോധ്യം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ നിലയിൽ നോക്കുമ്പോൾ ദൈവനടത്തിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എനിക്ക് ധാരാളം കാണാമായിരുന്നു എങ്കിലും അത് എന്റെ മുൻവിധിയാണെന്ന് പറഞ്ഞു നിസ്സാരമായി ഗണിച്ചുപോയേക്കാം.

ഒരു ഹിന്ദുവായിരുന്ന വക്കീൽ രാമനാഥരായർക്കും ഈ ബോധ്യം വന്നു വെങ്കിൽ അത് ആശ്ചര്യമല്ലയോ? ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടുവന്ന ദൈവവിചാരണയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം എന്നോട് പറഞ്ഞു: ഇങ്ങനെ ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു കേസ് ഞാൻ കണ്ടി ട്ടില്ല. ഇത് നടത്തുന്നത് ഞാനോ നിങ്ങളോ മെത്രാപ്പോലീത്തായോ അല്ല, ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ്. ഈശ്വരനടത്തിപ്പിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ഒരിക്കലല്ല, പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ കാണുന്നു. അതു കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യംകൊണ്ട് എന്റെ രോമങ്ങൾ എഴുന്ന് നിൽക്കുന്നു. ഈ കേസ് തോറ്റുപോകുമെന്ന് ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടേണ്ട."[12]

സെമിനാരിക്കേസിന്റെ വിജയംകൊണ്ട് മലങ്കരയുടെ ന്യായമായ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആണെന്നും സമുദായ സ്വത്തു ക്കൾ യാക്കോബായ ട്രസ്റ്റ് ആണെന്നും സ്ഥാപിച്ച് കിട്ടിയെങ്കിലും ആ കേസിൽ രണ്ടാം പ്രതിയും സെമിനാരിയുടെ കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളിൽ ഒരാളുമാ യിരുന്ന പുന്നത്ര ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാരെ ട്രസ്റ്റിസ്ഥാനത്തു നിന്നും നീക്കിക്കിട്ടിയില്ല. കീഴ്ക്കോടതികൾ അയാളെ ഈ സ്ഥാനത്തു നിന്ന് ഒഴിച്ചുവെങ്കിലും അയാളെ നീക്കാൻ മതിയായ കാരണം തെളിയിച്ചിട്ടി ല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്മേൽ റോയൽക്കോടതി ഈ സംഗതിയിൽ കീഴ്ക്കോടതി വിധിയെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി. തന്മൂലം റസിഡണ്ടാപ്പീസിൽ വട്ടിക്കിട്ടിരുന്ന പൂവരാഹന്റെ പലിശ ലഭിക്കുവാൻ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയെ മാറ്റേണ്ടത് അനിവാര്യമായിത്തീർന്നു. അപ്രകാരം 1069-ൽ 163-ാം നമ്പർ ആയി ആലപ്പുഴ ജില്ലാക്കോടതിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ വാദിയായി ഒരു വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തു. പുതിയ വൈദികട്രസ്റ്റിയായി 1895 വൃശ്ചികം 9, 10, 11 തീയതികളിൽ യോഗം ചേർന്ന് കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഒടുവിൽ 1077 മകരം 21-നു (1902) അനുകൂലമായ വിധിയുണ്ടായി. വട്ടിപ്പണം യാക്കോബായ ട്രസ്റ്റ് ആണെന്നും പലിശ വാങ്ങാൻ അർഹന്മാർ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും യാക്കോബായ സമുദായം തെരഞ്ഞെടുത്ത കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളുമാണെന്നും ആണ് വിധിച്ചത്.

ഇനിയും പരാമർശിക്കുന്നത് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിക്കേസ് ആണ്. പുന്നത്ര കുടുംബാംഗവും പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്മാരുടെ ബന്ധുവും വൈദികട്രസ്റ്റിയും ആയ താഴത്തച്ചൻ കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലെ മുടി ചൂടാമന്നൻ ആയിരുന്നു. ആ പള്ളി സംബന്ധമായ മുൻ കേസിൽ അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ കൈവശാധികാരം കോടതി അനുവദിച്ചിരുന്നു. 1054-ൽ 613-ാം നമ്പ്ര് ആയി ആലപ്പുഴ കോടതിയിൽ താഴത്തച്ചനെ പ്രതിയാക്കി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ അന്യായം ഫയൽ ചെയ്തു. ആ കേസ് അനു കൂലമാവാതെ വന്നതിനാൽ മലങ്കരമെത്രാനും കോട്ടയം ഇടവകയുടെ കടവിൽ മെത്രാനും വികാരിയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളും ചേർന്ന് 1071-ൽ (1896)

303-ാം നമ്പ്ര് ആയി ആലപ്പുഴ ജില്ലാക്കോടതിയിൽ വീണ്ടും അന്യായം ഫയൽ ചെയ്തു. 1074 കർക്കിടകം 32-നു (1899) ഈ കേസ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് അനുകൂലമായി വിധിച്ചു. ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ കോടതി തള്ളി. 1076 കുംഭം 27-നു പള്ളി നടത്തി എടുത്തു. അതുകഴിഞ്ഞ് നിരണം, പുത്തൻകാവ്, കായംകുളം മുതലായ പല പള്ളികൾക്കു വേണ്ടിയും വ്യവഹാരം നടത്തി. അവയും പുതുപ്പള്ളി, നിലക്കൽ തുടങ്ങിയ പള്ളികളും മെത്രാച്ചന്റെ കൈവശത്തിൽ വന്നു.

ഏറ്റവും ഒടുവിൽ നടന്നത് ആർത്താറ്റ് വ്യവഹാരം ആയിരുന്നു. ആ ഇടവക മലങ്കരമെത്രാന്റെ സ്വന്തം ഇടവകയും സ്വന്ത സംസ്ഥാനത്തെ ഏറ്റവും പ്രബലമായ ഒരിടവകയും ആയിരുന്നു. അവിടെ പ്രവേശനം ലഭിക്കാത്തത് മെത്രാച്ചന് വ്യക്തിപരമായി വലിയ പരാജയബോധമുണ്ടാക്കി. തൃശൂർ ജില്ലാ കോടതിയിലും കൊച്ചി അപ്പീൽകോടതിയിലും മെത്രാച്ചനു ദോഷമായിട്ടാണ് വിധിയുണ്ടായത്. ഒടുവിൽ കൊച്ചി റോയൽ ക്കോടതിയിലെ അന്തിമവിധി മെത്രാച്ചന് അനുകൂലമായിരുന്നു. കൊച്ചി റോയൽക്കോടതിയിൽ മെത്രാച്ചൻ നല്കിയ അപേക്ഷ ലഭ്യമാണ്. കഥാപുരുഷന്റെ സഭാസ്നേഹവും മർമ്മജ്ഞതയും അപഗ്രഥനപാടവവും ആർജ്ജവവും വെളിവാക്കുന്ന ആ അപ്പീൽ പെറ്റീഷൻ മലങ്കരസഭാചരിത്ര സംഗ്രഹമാണ്. 1080 കർക്കിടക മാസം 31-നു (1905) മെത്രാച്ചന് അനുകൂലമായി റോയൽക്കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇപ്രകാരം കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരുകൾ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിളംബരം പിൻവലിച്ചതു മുതൽ സമുദായ സ്വത്തുക്കൾക്കുവേണ്ടിയും ഇടവകപ്പള്ളികൾക്കു വേണ്ടിയും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ നടത്തിയ സർവ വ്യവഹാരങ്ങളും ഓരോന്നായി വിജയം കണ്ടു. കാൽ നൂറ്റാണ്ടു കാലം ആലപ്പുഴ, തിരുവനന്തപുരം, തൃശൂർ, കൊച്ചി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നീതിയ്ക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ നിയമയുദ്ധങ്ങൾ സഭാസ്വത്തുക്കൾ വീണ്ടെടുക്കാൻ മാത്രമല്ല, ഇടക്കാലങ്ങളിൽ സ്വന്തം ക്യാമ്പുകളിൽ പിറുപിറുപ്പായും പടലപ്പിണക്കങ്ങളായും രൂപംകൊണ്ട ചെറു ഗ്രൂപ്പുകളെ ഇല്ലാതാക്കാനും സമുദായം മുഴുവൻ സ്വന്തം കുടക്കീഴിൽ നിഷ്കണ്ടകമായി തീർക്കുവാനും സഹായകമായി. മലങ്കര മെത്രാച്ചന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇതിനിടയിൽ 1889-ൽ കോട്ടയത്തു വച്ച് കാലം ചെയ്തു. 1872 മുതൽ 1886 വരെ ഈ നിയമയുദ്ധത്തിന്റെ അണിയറ പരുമല സെമിനാരി ആയിരുന്നു; 1886 മുതൽ പഴയസെമിനാരിയും.

1. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, *മലങ്കരയുടെ രഹസ്യപേടകം*, പുറം 29.

2. ടി പുറം 30.
3. റോയൽക്കോടതി വിധി (ഇംഗ്ലീഷ്), പുറം 3.
4. അന്യായത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിലുണ്ട്.
5. 1-ാം പ്രതിയും 2-ാം പ്രതിയും ബോധിപ്പിച്ച പത്രികകളുടെ പൂർണ്ണ രൂപം കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിലുള്ളത് കാണുക.
6. *മലങ്കരയുടെ രഹസ്യപേടകം,* പുറം 30-33.
7. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സാക്ഷിമൊഴി ഗ്രന്ഥവരിയിൽ കാണുക.
8. ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 1454.
9. ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 1522.
10. *മലങ്കരയുടെ രഹസ്യപേടകം,* പുറം 38, 39.
11. *മലങ്കരയുടെ രഹസ്യപേടകം,* പുറം 47, 48.
12. *മലങ്കരയുടെ രഹസ്യപേടകം,* പുറം 50, 51.

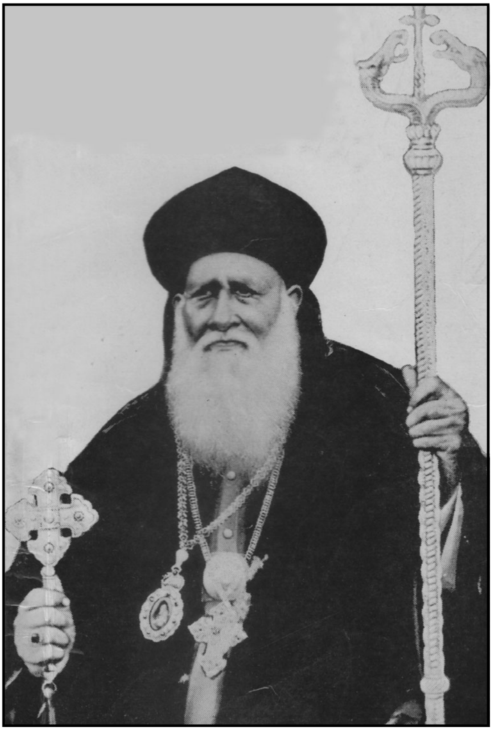

അധ്യായം 9

കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും രാജശില്പി

അപൂർവ്വവസ്തു നിർമ്മാണക്ഷമാ പ്രജ്ഞ എന്ന് പ്രതിഭയെ ഭാരതീയ സാഹിത്യാചാര്യന്മാർ നിർവചിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണീ നിർവചനം കാണുന്നതെങ്കിലും ഏതു പ്രസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിലും ഈ നിർവ്വചനം പ്രസക്തമാണ്. പുതിയൊരു നൂറ്റാണ്ടിലേക്ക് മലങ്കരസഭയെയും കേരള ജനതയെയും ഭാരതസംസ്കാരത്തെയും ഉപനയിക്കുവാൻ അവതരിച്ച ഒരു സംക്രമണപുരുഷന്റെ ശൈലികളാണ് സ്മര്യപുരുഷൻ ആവിഷ്ക്കരിച്ചത്. അദ്ദേഹം സാധിച്ച സാമൂഹിക വ്യതിയാനങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പരിതോവസ്ഥകൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തിന്റെ കീഴിൽ അമർന്നിരുന്ന കേരളം ചരിത്രം കണ്ടതിലേക്കും വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ സാസ്കാരിക അപചയത്തിന് വിധേയമായ കാലഘട്ടമായിരുന്നു 14 മുതൽ 19 കൂടിയുള്ള ശതകങ്ങൾ. ഐതിഹ്യങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും പൗരോഹിത്യ ദുർഭരണവും ഫ്യൂഡൽ മേധാവിത്തവും കുടുംബ സങ്കല്പത്തിന്റെ തകർച്ചയും അതിന്റെ ഉച്ചാവസ്ഥയിൽ കാണുന്നത് ഇക്കാലത്താണ്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ ദശകത്തിൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ ഭ്രാന്താലയം എന്ന ഒരൊറ്റ വിശേഷണം അന്നത്തെ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തകർച്ചയെ സൂക്ഷ്മമായി സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്തെ കേരള സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തിയ ശ്രീ. പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ വരച്ചിട്ടുള്ള ചിത്രം ശ്രദ്ധിക്കുക:

"…. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പിറവി വരെയുള്ള 50 കൊല്ലം അത്ഭുതകരവും അവിശ്വസനീയവുമായ പരിവർത്തനങ്ങളാണ് കേരളക്കരയിൽ വരുത്തിയത്. 1850-ന് അപ്പുറത്തേക്കു കടന്നാൽ പണ്ടെന്നോ, പണ്ടുപണ്ടെന്നോ പറയാവുന്ന ഒരു പ്രാകൃതകാലത്തിലാണ് നാം ചെന്നെത്തുക. അതുപോലെ 1900 കഴിഞ്ഞാൽ തീർത്തും ആധുനികമായ ഒരു യുഗത്തിലും നാം വന്നെത്തും. ... കേരളീയ ജീവിതം രണ്ടായിരം കൊല്ലത്തിന്റെ ചാട്ടം ചാടിയ കാലമാണ് ആ അമ്പതു കൊല്ലം. ... സാംസ്കാരിക മണ്ഡലത്തിലാകമാനം മുറ്റിത്തഴച്ചു നിന്നിരുന്ന പാഴ്ചെടിപ്പടർപ്പുകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിമത്തായ മുളകൾ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്

അന്നേക്കു ദൃശ്യമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ... ആ കാലത്തു തന്നെയാണ് പുതിയ ഒരു സംസ്കാരത്തെയും സാഹിത്യത്തെയും വഹിക്കാൻ പോന്ന ചില പ്രവണതകൾ കിളിർത്തത്. ....”[1]

1. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ത്രൈവർണ്ണികർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ ശേഷമുള്ള ഭൂരിപക്ഷത്തിനും അക്ഷരാഭ്യാസം ലഭ്യമാവാത്ത രാഷ്ട്രീയ - മത - സാംസ്ക്കാരിക പാരമ്പര്യങ്ങൾ ആണ് അക്കാലങ്ങളിൽ കേരളം വാണിരുന്നത്. രാജാക്കന്മാരെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന സ്മൃതികൾ ശൂദ്രരെപ്പോലും അക്ഷരക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ദൂരത്താക്കിയ ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയിൽ അവർണ്ണരുടെ കഥ പറയാനുണ്ടോ? വിദ്യ അഗ്നിയാണെന്നും അത് ദേവന്മാർക്കു മാത്രം വിധിച്ചതാണെന്നും ഭൂദേവന്മാർ ശഠിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് പവിത്രമായ ആ അഗ്നിയെ ദേവന്മാർക്കു വെളിയിൽ വർണ്ണാവർണ്ണഭേദമില്ലാതെ, ആൺപെൺ ഭേദമില്ലാതെ സാർവത്രികമായി സംക്രമിപ്പിച്ച ധീരോദാത്തനായകനായിരുന്നു പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് ജോസഫ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യരെ സ്നേഹിച്ച ഗ്രീക്കു ദേവന്റെ - പ്രൊമിത്യൂസിന്റെ - ഛായയാണ് സ്മര്യപുരുഷനുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസദർശനം നാം ആദ്യം കാണുന്നത് 1851-ൽ അദ്ദേഹം വൈദികനായി ആദ്യ ഇടവകയിൽ (പഴഞ്ഞി) പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചപ്പോഴാണ്. യാതൊരു സർക്കാർ ഗ്രാന്റിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ അദ്ദേഹം 4 മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ പഴഞ്ഞിയിലും (തൃശ്ശൂർ ജില്ല) പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുമായി സ്ഥാപിച്ചു. ഒന്നരനൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പ് തന്റെ ഉള്ളിൽ ജ്വലിച്ചിരുന്ന അക്ഷരസ്നേഹം വ്യാപകമായി ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി പടർന്ന് പന്തലിക്കത്തക്കവിധം അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് 1873-ലെ പരുമല പടിയോലയിലാണ്. ഒരു സഭാനേതാവ് സഭയിലെ ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങളുടെ നീർച്ചുഴിയിൽപ്പെട്ട് നട്ടംതിരിയുമ്പോൾ ഒരു സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനം കൊണ്ട് നാടിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് സ്വപ്നം കാണുകയോ? “അരിമണിയൊന്ന് കൊറിക്കാനില്ല, തരിവളയിട്ട് കിലുക്കാൻ മോഹം” എന്ന മട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തെ ആരും എതിർത്തില്ലെങ്കിലും ആരും ഗൗരവമായി എടുത്തില്ല. സഭാവ്യവഹാരത്തിന് പണം സ്വരൂപിക്കുവാനായി കേരളക്കരയിലെ പള്ളികളിലെങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഓരോ ഇടവകയിലും ചുരുങ്ങിയത് ഒരു മലയാളം പള്ളിക്കൂടം എന്ന ആശയം അദ്ദേഹം പ്രാവർത്തികമാക്കി. മാർ യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാക്ഷ്യം കാണുക: “സഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനമായ എം.ഡി. സെമിനാരി സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണ്. മലങ്കരസഭയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ മിഷന്റെ തുടക്കം

അവിടെയാണ് എന്ന് പറയാം. ക്രാന്തദർശിയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസി നോട് സഭയും സമൂഹവും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."[2]

അന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ ഇരുന്നൂറിൽ താഴെ ദേവാലയങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവിടങ്ങളിലെല്ലാമായി ഇരുന്നൂറ്റമ്പതിലധികം മലയാളം പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി എഴുതുന്നു: "വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മറ്റൊരു പ്രവർത്തനമേഖല. സാമ്പത്തികമായി വളരെ അധികം ഞെരുക്കങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും സ്കൂൾ സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പിന്മാറിയില്ല. മോതിരവും അംശവടിയും കൂടെക്കൂടെ പണയം വയ്ക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചത്. പണസമ്പാദനമല്ലായിരുന്നു പ്രസ്തുത ആശയസമ്പാദനവും വിതരണവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. വിദ്യാസമ്പന്നതയിലൂടെ വിജ്ഞാനകുതുകികളും വിവേകമതികളുമായ ഒരു തലമുറയുടെ ഉദയം അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടു. വിദ്യയിലൂടെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത ദർശിച്ചു. അതുവഴി സമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്ര പുരോഗതിയും..."[3]

ഏതു സാമൂഹ്യമാറ്റവും വിജയിക്കുക, വിദ്യയുടെ വെളിച്ചം നേടിയ മനസ്സുകളിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. സമഗ്രമായ ഒരു നവോത്ഥാനം സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ അക്ഷരാഭ്യാസം അനിവാര്യമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ വിദ്യാലയ നടത്തിപ്പ് ഒരു വ്യവസായവും ധനാഗമമാർഗ്ഗവും ആയിരുന്നില്ല അക്കാലത്ത്. വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ധനസമാഹരണങ്ങളും അന്ന് സാധ്യമായിരുന്നില്ല. സ്വന്തം നാട്ടിലെ വിഭവങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് നാടിന്റെ നവോത്ഥാനം ദ്രുതഗതിയിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു എന്ന ക്രിസ്തുവചനത്തെ കാലോചിതമായും സംസ്കാരാഭിമുഖമായും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു കഴിഞ്ഞതിന്റെ നിദർശനമാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാലയങ്ങൾ. കഠിനപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി നൂറിലേറെ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് സർക്കാർ ഗ്രാന്റു ലഭിച്ചതായി സമുദായ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് സഭാചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പള്ളികളെല്ലാം ഒരസോസ്യേഷന്റെ കീഴിൽ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നും അസോസ്യേഷന്റെ മുഖ്യ ധർമ്മങ്ങളിലൊന്ന് വിദ്യാവിതരണമാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും ആ പ്രഖ്യാപനം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും സ്മര്യപുരുഷന് കഴിഞ്ഞു. ഇത്രയും വിദ്യാലയങ്ങളിലൂടെ അക്ഷരാഭ്യാസം നേടിയ ഒരു തലമുറയാണ് കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആദ്യകാല വക്താക്കളായിത്തീർന്നത്. 'ആശാരികൾക്കൊക്കെയൊശാരിയാണയാൾ' എന്ന് പെരുന്തച്ചനെ കവി വിശേഷിപ്പിച്ചതുപോലെ എല്ലാ നവോത്ഥാന നായകന്മാരുടെയും ആവിർഭാവത്തിന്റെ ആദികാരണം

സ്മര്യപുരുഷനാണെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം സാർവത്രികവും വിജയകരവുമായി എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ രാജ്യത്ത് ഏതാനും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാഹസികമായും അദ്ദേഹം മുതിർന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥിയാവാൻ പഴഞ്ഞിയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോയി പരുമലയിൽ താമസിപ്പിച്ച ചീരൻ വർഗ്ഗീസ് അക്കാലത്തെഴുതുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

“1890 മുതൽക്കു അദ്ദേഹം ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റു. പള്ളികളുടെ എണ്ണം 175-ൽ നിന്ന് 282 ആയി ഉയർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിൽ 3 ഹൈസ്കൂൾ, 8 മിഡിൽ സ്കൂളുകൾ, നിരവധി ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഉണ്ടായി. 250-ൽ കുറയാത്ത മലയാളം സ്കൂളുകളും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു” (ചീരൻ വി. വർഗ്ഗീസ്, ഫെയ്ത്ത് ഓഫ് അവർ ഫാദേഴ്സ്, പുറം 110). കോട്ടയത്തും തിരുവല്ലായിലും കുന്നംകുളത്തും ആരംഭിച്ച സെക്കണ്ടറി ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയങ്ങൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്ക് വന്നവരുടെ പരിഗണനാക്രമത്തിൽ വിദ്യാവിതരണം ഇല്ലാതെ പോയതുകൊണ്ട് ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ പലതും പില്ക്കാലത്ത് പ്രവർത്തനരഹിതമായി. കുറേ എണ്ണം അതതു സ്ഥലത്തെ പ്രമാണിമാരുടെ കൈവശത്തിലും ക്രമേണ ഉടമസ്ഥതയിലുമായി. മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അവ സർക്കാരിന് കൈമാറി. കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഈ മൂന്നിനും നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും.

സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വ്യാപനത്തോടെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികതയ്ക്കുവേണ്ടിയും പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കി. തന്റെ പൂർവ്വീകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ജോസഫ് പ്രഥമൻ കോട്ടയത്ത് സ്ഥാപിച്ച പഴയസെമിനാരി ക്രമേണ നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതിനോട് പ്രതികരിച്ചത് കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നാല് സെമിനാരികൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടാണ്. കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവ് പണിയിച്ച് അവിടെ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേദിയൊരുക്കി. കോട്ടയം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരിയിലും മാവേലിക്കര (തഴക്കര) യിലും വൈദികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേദിയൊരുക്കിയതോടെ സുറിയാനിസഭ ഒരു സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിന്റെ പ്രചാരകരാകുവാനുള്ള പരിശീലനത്തിൽ പങ്കുചേരുകയായിരുന്നു. വൈദിക പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പരമ്പരാഗത സമ്പ്രദായത്തിന് പുറമേ ഗ്രീക്ക്, സംസ്കൃതം, തമിഴ്, ഇംഗ്ലീഷ് തുടങ്ങിയ ഭാഷകളിൽ വിജ്ഞാനം നേടുവാൻ സൗകര്യം ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. ലോക ക്ലാസിക് ഭാഷകളായ ഗ്രീക്കും ഇംഗ്ലീഷും ഇന്ത്യൻ ക്ലാസിക് ഭാഷയായ

സംസ്കൃതവും കേരളത്തിന്റെ തറവാട്ടുഭാഷയായ തമിഴും സുറിയാനി മലയാളങ്ങൾക്കു പുറമേ അഭ്യസിച്ചു വേണം മലങ്കരസഭയിലെ വൈദികർ ഇടവക സേവനത്തിന് സുസജ്ജരാകേണ്ടത് എന്ന നിലപാടിന്റെ പുറകിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലർത്തിയ വിദ്യാഭ്യാസ വീക്ഷണത്തിന്റെ ആഴവും വിസ്തൃതിയും വാക്കുകൾകൊണ്ടു വർണ്ണിക്കാനാവില്ല. സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തും ഈ വിധം ബൃഹത്തായ കർമ്മപദ്ധതികൾ കൊണ്ട് സാംസ്കാരിക നവോത്ഥാനത്തിന് രാജപാതകളൊരുക്കിയ മറ്റൊരു പ്രതിഭാശാലിയെ ഭാരതത്തിലെവിടെയെങ്കിലും അതിന് മുമ്പോ പിമ്പോ കണ്ടെത്താനാവുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. സാക്ഷരതയിൽ സമ്പൂർണ്ണത അവകാശപ്പെടുന്ന കേരളം സാക്ഷര കേരളത്തിന്റെ ചക്രവർത്തിയായി സ്മരിക്കേണ്ടത് ഈ മഹാപ്രതിഭയെയാണ്.

ഇതോടൊപ്പം ചേർത്ത് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ട ഒന്നാണ് അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിച്ച മതവിദ്യാഭ്യാസ പാഠശാലകൾ. ഇടവകകൾതോറും സെക്കുലർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതോടെ പില്ക്കാലത്ത് രവിദിന പാഠശാലകൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ട മതവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇടവകകൾതോറും അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിച്ചു. മതവിശ്വാസകാര്യങ്ങൾ പരിചയപ്പെടുത്തുവാനും ബൈബിൾ അദ്ധ്യയനം നടത്തുവാനും ഈ പദ്ധതി പ്രയോജനപ്പെട്ടു. അക്കാലങ്ങളിൽ ആരാധകൾ നടത്തിയിരുന്നത് സുറിയാനിഭാഷയിലായിരുന്നു. സങ്കേതപ്രധാനങ്ങളായ ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ അർത്ഥവത്തായി പരിചയപ്പെടുവാനും ഹൃദയംഗമമായി അംഗീകരിക്കുവാനും ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾ സഹായകമായി. വിശ്വാസകാര്യങ്ങൾ ലളിതമായി മലയാളഭാഷയിൽ തയ്യാറാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ചത് മതപരമായ ഉന്മേഷത്തിനും വിചിന്തനങ്ങൾക്കും കാരണമായി. 1901-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലിയാഘോഷിച്ചപ്പോൾ സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ സംഭാവനകളെ ഇപ്രകാരമാണ് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്:

"... സമുദായം ഒട്ടുക്കുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവകയ്ക്കു ഈ പ്രധാന സ്ഥലത്ത് (കോട്ടയം) ഒരു ഹൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത്, അതിന്റെ നിലനിൽപിനുവേണ്ടി ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ ഷോടതി അനുവദിപ്പിച്ച് നടത്തിയത്..... കുന്നംകുളങ്ങര, മുതലായി വടക്കും തെക്കുമുള്ള പല ഇടവകപ്പള്ളികളോടും ചേർന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്, രാജ്യം ഒട്ടുക്കു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്കു അനേകം മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നടത്തുന്നത്...."[4] മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരിത്രഗാനത്തിൽ ഇക്കാര്യം പരാമർശിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "പള്ളിക്കധിപതി പള്ളികൾ, എത്രയോ പള്ളിക്കൂടങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി."

2. കേരളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സമുദായ സംഘടന

സ്മര്യപുരുഷൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന കാലത്ത് ഇരുന്നൂറിലേറെ പള്ളികൾ കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരള ക്രൈസ്തവ ചരിത്രത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും പുരാതന ദേവാലയങ്ങളായിരുന്നു അവ. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ചെറിയ ഇടവകകളുടെ രൂപവത്ക്കരണം അന്ന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഒരിടവകയിൽ ആയിരക്കണക്കിന് കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരിടവകയിൽ ഒന്നിലേറെ, പലപ്പോഴും ഒരു ഡസനിലേറെ വൈദികരും ഉണ്ടാവും. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന പേരിൽ ഒരു ബിഷപ്പ് മാത്രമേ അക്കാലങ്ങളിൽ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പെരുന്നാളുകൾ, പട്ടംകൊട, പള്ളികൂദാശ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വൈദികർക്ക് പോലും പട്ടമേറ്റ് ഇടവകയിലേക്കു നിയമനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് വളരെയൊന്നും ബന്ധവും വിധേയത്വവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇടവകയുമായുള്ള ഉടമ്പടികൾ നിമിത്തം അവർ ഇടവകയുടെ രക്ഷണത്തിനും ശിക്ഷണത്തിനും വിധേയരാവണമായിരുന്നു. ഒരിടവകയുടെ ശക്തിയും ദൗർബല്യവും അതുതന്നെ – വൈദികരുടെ കഴിവുകൾ ഇടവകയുടെ അതിർത്തിക്കകത്ത് പരിമിതപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. ഇടവകക്കാർക്കു സ്വന്തം ഇടവകയുടെ വെളിയിൽ കർത്തവ്യവും താല്പര്യവും ഇല്ലായിരുന്നു. തന്മൂലം ശക്തമായ നിരവധി ഇടവകകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും സമുദായം ക്ഷീണാവസ്ഥയിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി വന്നു. ഇടവകകളെ ഫലപ്രദമായി ഇണക്കി സമുദായതാല്പര്യത്തിനനുയോജ്യമായി പൊതു ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഓരോ ഇടവകയും നിധി കാക്കുന്ന ഭൂതങ്ങളെപ്പോലെ അതത് ഇടവകകളിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തി ഇരുന്നു.

സഭാഭരണരംഗത്ത് ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാനുള്ള നിരവധി സ്വപ്നങ്ങളുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത സ്മര്യപുരുഷന് ഈ അവസ്ഥ അസഹ്യമായി. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിഷ്ക്രിയനാക്കുന്ന ഈ പാരമ്പര്യം പൊളിച്ചെഴുതുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഇടവകകൾക്കു ഒരു പൊതുവേദി സംവിധാനം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. ആ വേദി ഒരേസമയം ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും പ്രാതിനിധ്യം ഉള്ളതും അതേസമയം ഓരോ ഇടവകയെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആയിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. കർമ്മധീരനായ അദ്ദേഹം തനിക്കു സന്ദർശിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഈ നൂതനാശയം പങ്കുവച്ചു. ഇടവകകളാല്ലാതെ സഭയോ സമുദായമോ അന്ന് ഇല്ലായിരുന്നു. മരങ്ങളല്ലാതെ കാടില്ലായിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ മരങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ച് കാട്

സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തി. വമ്പിച്ച സാധ്യതകളുള്ള ഈ പരിഷ്ക്കാരം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവരും എതിർക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പൊതുവേദിയുടെ ശക്തിയെപ്പറ്റി എല്ലാവർക്കും ബോധ്യമായിരുന്നെങ്കിലും അതിന്റെ പേരിൽ ഇടവകയുടെ ശക്തി ചോർന്നുപോകുന്നതിൽ അനേകർക്ക് ഉത്ക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. സ്മര്യപുരുഷനിലെ അനുരഞ്ജന പാടവവും സംഘാടകശേഷിയും ഏറ്റവും അധികം കർമ്മോന്മുഖമായ രംഗമായിരുന്നു ഇത്. ഒരു നാടിന്റെ നവോത്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുവാൻ സമുദായത്തിന്റെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ശക്തി ഏകീകരിക്കപ്പെടണമെന്ന അഭിപ്രായം ആകർഷകമായി അദ്ദേഹം ഓരോ ഇടവകയുടെയും മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേതൃത്വവും സേവനവും ഫലപ്രദമായി സമുദായത്തിന് ലഭിക്കുവാൻ ഈ ഒരു ഫെഡറൽ സംവിധാനം അനിവാര്യമെന്ന് അദ്ദേഹം ഇടവകകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പിൽ പൂർവ്വമാതൃകകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. സമകാല സഹോദര സമുദായങ്ങളിലും മാതൃകകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരു പ്രതിഭാശാലിയുടെ അപൂർവ്വ വസ്തുനിർമ്മാണക്ഷമമായ പ്രജ്ഞ ആവിഷ്ക്കാരം തേടുകയായിരുന്നു. നവീകരണവിഭാഗത്തിനെതിരെ സമുദായശക്തി സംഭരിക്കുവാനാണ് എല്ലാവരുടെയും ഉന്നമെങ്കിലും നവീകരണക്കാരുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും ശാശ്വതമായി സമുദായശക്തി സംഭരിക്കാനുള്ള ഒരു ശക്തിസ്രോതസ്സിന് രൂപംനൽകുവാനാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ശ്രമിച്ചത്. തന്മൂലം നവീകരണക്കാരോട് എന്തു നിലപാട് എടുക്കണമെന്ന് ആലോചിക്കുവാനായി 1873-ൽ പരുമലയിൽ ചേർന്ന ആദ്യത്തെ കാര്യാലോചനായോഗത്തിൽത്തന്നെ സ്വന്തം സ്വപ്നം അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചു. സമുദായത്തെ ആകമാനം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ എന്ന് പേരിടാവുന്ന ഈ സംഘടനയ്ക്ക് എല്ലാ ഇടവകകളിന്മേലും പൊതുവായ മേലന്വേഷണം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇടവകകളുടെ ശക്തിയെ സമാഹരിക്കുവാനും ശക്തികുറഞ്ഞ ഇടവകകളെ സഹായിക്കുവാനും ഈ സമുദായ സംഘടന യത്നിക്കണം. ഈ ബൃഹത് സംഘടന നിലനിൽക്കെത്തന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അസോസ്യേഷന്റെ കർമ്മസമിതിയായി പ്രവർത്തിക്കണം. സമുദായത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം, സാമൂഹ്യ പുരോഗതി, പ്രസിദ്ധീകരണം തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഈ സമിതി അധികാരപ്പെട്ടിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെ തന്റെ ഭാവനകൾ പൂർണ്ണമായി സ്മര്യപുരുഷൻ 1873-ലെ പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തി. ഇടവകകൾ ഒരേ സമയം സ്വതന്ത്ര യൂണിറ്റുകളും അതേ സമയം പൊതു സമുദായത്തിന്റെ ശാഖകളുമെന്ന നിലയിൽ ഒരു ഫെഡറൽ സംവിധാനമാണ് അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ച നിർദ്ദേശത്തിന്റെ കാതൽ. ക്രിയാത്മകവും അപൂർവ്വവുമായ ഈ നിർദ്ദേശം പരുമല സമ്മേളനം

ഏകകണ്ഠമായി അംഗീകരിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷനും മലങ്കര മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും രൂപവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടത്. അന്ന് മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്ന വിദേശമെത്രാൻ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിന് ഈ ഭരണപരിഷ്ക്കാരം അഭിമതമല്ലായിരുന്നു. തനിക്കു വെളിയിൽ ഒരു അധികാരകേന്ദ്രം രൂപപ്പെടുകയാണ് അസോസ്യേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും രൂപവത്ക്കരണം കൊണ്ട് സാധിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അസാമാന്യ ബുദ്ധിശാലിയായ മാർ കൂറിലോസ് കാര്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ ഈദൃശഭരണപരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നത് അനുചിതവും സഭാനേതൃത്വത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിയുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ജനത്തെ ബോധവൽക്കരിച്ചു. നവീകരണക്കാരുമായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസുമായുള്ള സൗഹൃദം ഏക ആശ്രയമെന്ന് തെളിഞ്ഞതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസിനെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്ന യാതൊരു നടപടിയും മലങ്കരയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകരുതെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് അറിയാമായിരുന്നു. തന്മൂലം വളരെ ഭാവനാപൂർവ്വം മെനഞ്ഞെടുത്ത് പ്രാവർത്തികമാക്കിയ ഈ സമുദായ സംഘടനയെ പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കുവാൻ സാങ്കേതികമായി സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ച ആശയത്തെ പിഴുതുകളയുവാൻ മാർ കൂറിലോസിന് കഴിഞ്ഞില്ല.

താൻ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ പരുമലസമ്മേളനത്തിന് എന്തെങ്കിലും സാങ്കേതികമായ പോരായ്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പരിഹരിക്കണമെന്നും ചെറിയ ഒരു അപസ്വരം പോലും നവീനമായ ഈ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തെ പോറലേല്പിക്കരുതെന്നും നിർബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് 1876-ൽ പാത്രിയർക്കാസന്ദർശനം കേരളത്തിൽ വിജയകരമാക്കാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ അഹോരാത്രം അധ്വാനിച്ചത്. അപ്പോഴേക്കും യുയാക്കീം കൂറിലോസ് മെത്രാച്ചൻ അന്തരിച്ചതുമൂലം പാളയത്തിലെ പടയുടെ ശക്തി അസ്തമിച്ചു എങ്കിലും മെത്രാൻസ്ഥാനമോഹികളായ ഏതാനുംപേരുടെ രംഗപ്രവേശം അദ്ദേഹത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടേ ഇരുന്നു. കൂടുതൽ മെത്രാന്മാരുടെ ആവീർഭാവം സഭയുടെ ഏകാഗ്രതയെ ശിഥിലമാക്കുമെന്നതിനാൽ ആ ആലോചന പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആദ്യം മുതലേ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. തന്മൂലം മെത്രാച്ചന്റെ കീഴിൽ അണിനിരന്ന അസോസ്യേഷന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി തങ്ങൾക്ക് തല്ക്കാലം മെത്രാന്മാരാകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഏവർക്കും ഉറപ്പായിരുന്നു. തന്മൂലം പാത്രിയർക്കീസിനെ പ്രീണിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ തങ്ങൾക്കു മെത്രാൻസ്ഥാനം ലഭിക്കൂ എന്നത് മെത്രാൻസ്ഥാനമോഹികൾക്കു തീർച്ചയായിരുന്നു. മലങ്കരമെത്രാന്റെയും മലങ്കരയിലെ സമുദായത്തിന്റെയും ഹിതം കൂടാതെയും എതിർപ്പിനെ വകവയ്ക്കാതെയും പാത്രിയർക്കീസ് അകാനോനികമായി മെത്രാന്മാരെ പട്ടംകെട്ടുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഒരു

മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയും അഹിതം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ പിന്മാറുകയോ ചെയ്തില്ലെന്ന് ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. 1876-ലെ മുളന്തുരുത്തിയിൽ വീണ്ടും കൂടിയ സമ്മേളനത്തിലും പരുമല സമ്മേളനത്തിൽ തീരുമാന മായ കാര്യങ്ങൾക്കു അംഗീകാരം വരുത്തുവാനാണ് സ്മര്യപുരുഷൻ ഉത്സാഹിച്ചത്. അസോസ്യേഷൻ മുഖേന സമുദായത്തിന് സാധിക്കാവുന്ന വൻകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അത്രയ്ക്കു ബോധവാൻ ആയിരുന്നു. മുള ന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് കഴിഞ്ഞതോടെ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും പ്രവർ ത്തനത്തിനുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളും നീങ്ങിക്കിട്ടി. പക്ഷേ, പിന്നീട് ദൗർഭാഗ്യകരമായി ഭദ്രാസനവിഭജനവും മെത്രാൻ വാഴ്ചയും ഏകപക്ഷീയമായി പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തിയതുമൂലം കമ്മിറ്റിയും അതിന്റെ പ്രസിഡണ്ടും പാത്രിയർക്കീസുമായി അകലാൻ ഇടയായത് വീണ്ടും പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. കമ്മിറ്റിയെ റദ്ദാക്കിയും പ്രസിഡണ്ട് സ്ഥാനം നിരാകരിച്ചുംകൊണ്ടാണ് പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയോട് യാത്ര പറഞ്ഞത്. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളാവാൻ വിധിക്ക പ്പെട്ട ആറു മെത്രാന്മാരിവിടെയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവരിൽ ചിലർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ചാരന്മാരായിപ്പോലും വർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാ യിരുന്നതുകൊണ്ടും കുറച്ചുകാലത്തേക്കു കൂടി കമ്മിറ്റിയ്ക്ക് സ്തംഭനം നേരിട്ടു. എന്നാൽ മൂന്നുനാലു വർഷത്തെ കഠിനാദ്ധ്വാനം കൊണ്ടും ത്യാഗ നിർഭരമായ അനുരഞ്ജനപാടവം കൊണ്ടും കമ്മിറ്റിയെ പുനർജീവിപ്പി ക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അസോസ്യേഷൻ സ്ഥാപ നത്തിലൂടെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ ഭരണസംവിധാനം പിൽക്കാലത്ത് പല സുപ്രീംകോടതി വിധികളും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ആദ്യകാല ങ്ങളിൽ അസോസ്യേഷനും കമ്മിറ്റിയും കൂടിയിരുന്നത് ഏതാനും മണി ക്കൂർ നേരത്തേക്ക് ഔപചാരികമായിട്ടല്ല, ഒന്നിലേറെ ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന സമ്മേളനങ്ങളിൽ സമുദായത്തിന്റെ സമസ്ത വിഷയങ്ങളും ചർച്ചയ്ക്കു വിഷയീഭവിപ്പിച്ചായിരുന്നു. സഭാഭരണത്തിന്റെ കേന്ദ്ര സ്ഥാനത്തു മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും സമുദായത്തിന്റെ ഹിതം അസോസ്യേഷനിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരം നൽകുകയും അവയെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യാതെ മല ങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഈ പ്രവർത്തനശൈലി പിൽക്കാലത്ത് പലരും ആദരവോടെ അനുസ്മരിച്ചി ട്ടുണ്ട്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിജയത്തിൽ കലാ ശിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഒരു രഹസ്യം അദ്ദേഹം പ്രകടമാക്കിയ ഈ ജനാധിപ ത്യബോധം ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ശൈലി സഭാനേതാക്ക ന്മാരുടെ മനസ്സിൽ ഘനീഭവിച്ചു കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് 1934-ലെ ഭര ണഘടനയുടെ ചർച്ചകളിൽ ജനാധിപത്യശൈലിയ്ക്കു വിരുദ്ധനിലപാട്

അന്നത്തെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അപസ്വരങ്ങളും എതിർപ്പും ഉണ്ടായതെന്നും, വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കാലത്ത് ഭരണ ഘടന പാസ്സാവാതെ പോയത് ഈ വിയോജിപ്പുകൊണ്ടാണെന്നും അക്കാ ലങ്ങളിൽ സഭാഭരണത്തിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യ ത്തോടെ പെരുമാറിയിരുന്ന പാറേട്ട് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശന്റെ (പിന്നീട് പാറേട്ട് മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്) ഡയറിക്കുറിപ്പുകളെ ആധാര മാക്കി *മലങ്കരനസ്രാണികൾ* എന്ന ചരിത്രഗ്രന്ഥപരമ്പരയിൽ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുതിരസവാരി ചെയ്യുന്ന യോദ്ധാവ് കുതിരയെ പ്രാണന് തുല്യം സ്നേഹിക്കുന്നവനാകണമെന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന് നിർബന്ധമാ യിരുന്നു. പില്ക്കാലത്തെ പല മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും അസോ സ്യേഷനെ യജമാനൻ എന്ന ഭംഗിവാക്കായി വിശേഷിപ്പിക്കുകയും അസോസ്യേഷനെ ഏതാനും മണിക്കൂറു നേരത്തേക്കു മാത്രം ചേരുന്ന ഔപചാരികമേളകൾ മാത്രമായി സങ്കോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് സ്മര്യപുരുഷൻ വിഭാവനം ചെയ്ത അസോസ്യേഷന്റെ നടത്തിപ്പുശൈലി യാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

അസോസ്യേഷൻ പ്രവർത്തനക്ഷമമായതോടെ സഭയിൽ പണ്ടില്ലാത്ത ഒരു നവോന്മേഷം സംജാതമായി. സഭയുടെ പൊതുഭരണത്തിൽ പങ്കാ ളിത്തം ലഭിച്ചതിന്റെ ആഹ്ലാദമായിരുന്നു ആ നവോന്മേഷത്തിന്റെ രഹസ്യം. സഭയിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധം അവൈദിക പങ്കാ ളിത്തം സഭയിൽ പ്രയോജനപ്പെട്ടത് സ്മര്യപുരുഷന്റെ കാലത്താണ്. അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച ഈ ജനാധിപത്യശൈലിയുടെ നിഷ്ഠ മൂലമാകാം അദ്ദേഹത്തെ പിൻഗാമികൾ അനുകരിക്കാതെ പോയതും വേറെ ശൈലി കളിലേക്കു സഭയെ ഉപനയിച്ചതും. പിൽക്കാലത്ത് സഭയിലുണ്ടായ അസ മാധാനത്തിന്റെയും കലഹത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനകാരണം ഈ ശൈലീ ഭേദം ആയിരുന്നുവോ എന്ന് അനേകർ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഏതായാലും ഈദൃശമായ മറ്റൊരു സമുദായ സംഘടന കേരളത്തി ലുണ്ടാകുന്നത് 29 കൊല്ലത്തിന് ശേഷം 1902-ലാണ്. ശ്രീനാരായണ ധർമ്മ പരിപാലനയോഗം. വിദ്യകൊണ്ട് വിജ്ഞരാകുക, സംഘടിച്ച് ശക്തരാ കുക തുടങ്ങിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ശ്രീനാരായണഗുരു ആവിഷ്ക്കരിച്ചത് തന്റെ തൊട്ടു മുമ്പുള്ള തലമുറയിൽ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേല ധ്യക്ഷൻ നടത്തിയ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും അസോസ്യേഷൻ രൂപീകരണത്തെയും നിരീക്ഷിച്ചതിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ആർജ്ജിച്ചിട്ടാണ്. വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗുരുവിന്റെ ആഹ്വാനം അനു യായികൾ ഗൗരവമായി അന്നെടുത്തില്ലെങ്കിലും ഇന്ന് ആ സംഘടന ആ വഴിക്കു കാര്യമായി പരിശ്രമം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സംഘടിക്കുന്നതിന്റെ

കാര്യത്തിൽ ആ സംഘടന അന്നേ ഗൗരവമായി ശ്രദ്ധിച്ചു. സാമൂഹിക മായി ആ സമുദായം ഇന്നു കാണുന്ന സർവ്വഔന്നത്യങ്ങളും പിടിച്ചട ക്കിയതിന്റെ പിന്നിൽ ആ സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനം കാണാം. സുറി യാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമുദായ സംഘടന പിറവികൊണ്ട് മറ്റെല്ലാ കേരളീയ സമുദായങ്ങളെയും ആവേശം കൊള്ളിച്ചുവെങ്കിലും പിൻഗാ മികളുടെ കാലത്തെ മന്ദതകൊണ്ട് ഓട്ടമത്സരത്തിനിറങ്ങിയ മുയലി ന്റെയും ആമയുടെയും കഥയിലെ മുയലിനെപ്പോലെ പരിഹാസ്യമായ അവസ്ഥയിലെത്തിയോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം തീർച്ച. മലങ്കരയിൽ അസ്വസ്ഥതകളും ഭിന്നതകളും അകലുവാൻ ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് അസോസ്യേഷനെ അതിന്റെ സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യത്തിനനുസൃ തമായി പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യുകയാണ്.

3. ഭാഷാഭിമാനം

ഏതൊരു ദേശാഭിമാനിയുടെയും ദേശാഭിമാനത്തിന്റെ പ്രമുഖമായ ഒരു ഭാഗം ഭാഷാഭിമാനമായിരിക്കും. മാതൃഭാഷയുടെ ശേഷിയെ ആവുന്നത്ര പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനാവും അവർ യത്നിക്കുക. സ്വപ്നങ്ങളും കർമ്മ സങ്കല്പങ്ങളും അവയുടെ പ്രയോഗത്തിലേക്കു സംക്രമിക്കുക മാതൃ ഭാഷയിലൂടെയാണ്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലെ മലയാളഭാഷ യുടെ മാതൃകകൾ നമുക്കിന്ന് ലഭ്യമാണ്. സംസ്കൃതത്തിന് മുൻതൂ ക്കമുള്ള തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻശൈലിയാണ് പദ്യമേഖലയിൽ ആധി പത്യം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഗദ്യമേഖല അവ്യവസ്ഥിതമായിരുന്നു. ഒരു ഗദ്യശൈലി ഉരുത്തിരിയുവാൻ പ്രസവവേദന സഹിക്കുകയായിരുന്നു അന്ന് മലയാളം. കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ സംസ്കൃത ബഹുലമായ ഗദ്യശൈലിയെ അനുകരിക്കുന്ന കുറെ എഴുത്തുകാർ അന്നു ണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ കൂടുതൽ ജീവസ്സുറ്റ ഗദ്യശൈലി റവ. ജോർജ്ജ് മാത്തൻ അവതരിപ്പിച്ച ഗദ്യശൈലിയായിരുന്നു. അതിന്റെ ആർജ്ജവവും പ്രസന്നതയും അർത്ഥസ്ഫുടതയും തമ്പുരാന്റെ ശൈലിക്കന്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഫ്യൂഡൽ കാലമായതുകൊണ്ട് കേരളം തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ശൈലിക്കു കൂടുതൽ മാർക്കിടുന്ന കാലമായിരുന്നു.

സുറിയാനി സഭയിലാണെങ്കിൽ സുറിയാനി ഭാഷ പരിപാവന ഭാഷ യാണെന്നും ആ സെമിറ്റിക് ഭാഷയിൽ വിരചിതമായ പ്രാർത്ഥനകൾ മല യാളത്തിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയാൽ അതിന്റെ വിശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെടു മെന്നും ചിന്തിച്ചുപോന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. ഉല്പതിഷ്ണു ആയി രുന്ന സ്മര്യപുരുഷൻ കർമ്മരംഗത്തേക്കു വരുന്നതു തന്നെ ആരാധന ക്രമങ്ങൾ മലയാളഗദ്യഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്. 1850-കളിൽ ദിനംതോറുമുള്ള യാമപ്രാർത്ഥനകൾ, കുമ്പസാരക്രമം, ചില ദീർഘങ്ങളായ പ്രാർത്ഥനകൾ, പീഡാനുഭവ വാരത്തിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ

തുടങ്ങിയവ മലയാള ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു അച്ചടിപ്പിച്ചു. അവൈദികർക്കു ഞായറാഴ്ചകളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള കുർബാന ക്രമവും ഈ വിവർത്തനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അരനൂറ്റാണ്ടിനകം ഇരുപതിനായിരത്തിലധികം പ്രതികൾ 15 പതിപ്പുകളിലൂടെ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ആദ്യം കോഴിക്കോടും പിന്നീട് കുന്നംകുളം, കൊച്ചി, കോട്ടയം എന്നിവിടങ്ങളിലുമായിട്ടാണ് അച്ചടി നടന്നത്. ഈ വിവർത്തനങ്ങളിൽ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ഗദ്യശൈലി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചില്ല. ഓജസ്സേറിയ കൊച്ചു കൊച്ചു വാക്യങ്ങളിലൂടെ ആശയപ്രകാശനത്തിന്റെ പ്രസന്നമാതൃകകൾ ആണ് അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചത്. അവയിൽ സംസ്കൃത പദങ്ങൾ തീരെ വിരളമാണ്. സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് വൃത്താനുവൃത്തം വിവർത്തനം ചെയ്ത ഒരു ഗാനം മാതൃകയായി കൊടുക്കുന്നു:

“മക്കളിലപ്പൻ കൃപ ചെയ്‌വതുപോലെ
ഭക്തന്മാരിൽ ദൈവം കൃപ ചെയ്യും
പുല്ലിനു തുല്യം നരനുടെ നാളുകൾ അഹോ
പൂക്കുന്നിതു വയലിൽ പുച്ചെടി പോലെ.”

അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു നടത്തിയ പത്രമാസികകളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാപ്രയത്നത്തിന്റെ മറ്റ് ഉദാഹരണങ്ങൾ. അതീവ ശുഷ്ക്കമായിരുന്നു അക്കാലത്തു കേരളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തനരംഗം. മെത്രാച്ചൻ ഈ രംഗത്തു നടത്തിയ സാഹസികയത്നങ്ങൾ പ്രത്യേകം പരാമർശമർഹിക്കുന്നു. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രവർത്തനമേഖല ആത്മീയം മാത്രമെന്ന് ധരിച്ചുവശായിട്ടുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ തലവൻ മാതൃഭാഷാവിജൃംഭിതനായി കേരളപതാക, ഇടവകപത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ എന്നീ പത്രമാസികകൾ നടത്തി. ആദ്യത്തെ പത്രം നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങളും വാർത്തകളും പ്രാധാന്യം നൽകി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഉല്പതിഷ്ണുക്കളായ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകൾ അതിലൂടെ വെളിച്ചം കണ്ടു. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വൈദേശിക മാതൃകകളെയും ഇതര സംരംഭങ്ങളെയും കേരളപതാക മലയാളിക്കു പരിചയപ്പെടുത്തി. മലയാളിയുടെ അറിവിന്റെ മേഖലകളെ വിശാലതരമാക്കുവാൻ സഹായകമായ പഠനങ്ങളും ചിന്തകളും കേരളപതാക അവതരിപ്പിച്ചു വന്നു. കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനം സംബന്ധിച്ച് സ്മര്യപുരുഷന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സാസ്കാരിക കേരളം ശ്രവിച്ചത് “കേരളപതാക”യിലൂടെയാണ്.

“ഇടവകപത്രിക” തികച്ചും സഭാപരമായ ദൗത്യമാണ് നിർവഹിച്ചിരുന്നത്. മറ്റു സഭകൾ മാധ്യമങ്ങൾ മുഖേന നടത്തിയിരുന്ന വിമർശനങ്ങൾക്കു ചുട്ട മറുപടി നൽകുവാനും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ അതിന്റെ ആഴത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുമുള്ള ശ്രമമാണ് ഇതിൽ

കാണുന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെ ഏകീകരണത്തെപ്പറ്റിയും ഇടവകകൾ ഭരണപരമായും അനുഷ്ഠാനസംബന്ധമായും കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ള ശൈലിയെപ്പറ്റിയും നിർദ്ദേശം നല്കുവാനും സഭാ വിശ്വാസപരമായ ചർച്ചകളും ചരിത്രസംവാദങ്ങളും നടത്തുവാനും ഇടവകപത്രിക ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. വാർത്തകളിലൂടെ ഇടവകകൾ തമ്മിൽ സൗഹൃദവും ഐക്യബോധവും വളർത്തിയെടുക്കുവാനും ഇടവകപത്രികയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു. ഈ പത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാലം ജീവിച്ചത് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും ഇടവക പത്രികയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ രൂപീകരണം, നവീകരണക്കാരുമായുള്ള വ്യവഹാരം, പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സന്ദർശനങ്ങളും ചെയ്തികളും, ബാവാ വിദേശത്തു നിന്ന് അയച്ചിരുന്ന സുറിയാനി കല്പനകളുടെ പരിഭാഷകൾ, മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഇടവക സന്ദർശനം, ഇടവകകളിലെ സ്കൂൾ സ്ഥാപനം, പുതിയ പള്ളികളുടെ സ്ഥാപനം, മെത്രാന്മാരുടെ പരിപാടികൾ തുടങ്ങി വിജ്ഞാനപ്രദവും കൗതുകപ്രദവും ഉത്ക്കണ്ഠാജനകവുമായ വാർത്തകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇടവകപത്രികയുടെ ഓരോ ലക്കവും പുറപ്പെട്ടിരുന്നത്. കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള, എം. പി. വർക്കി, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, ഇടവഴിക്കൽ വലിയ ഫിലിപ്പോസച്ചൻ, ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, പനക്കൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ, കുരിയൻ റൈട്ടർ തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരെ വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ ഇടവകപത്രികയ്ക്കു വലിയ പങ്കു വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ, വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാൻ, ചാത്തുരുത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തുടങ്ങിയ മല്പാന്മാരെ മലങ്കര സഭയിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയതും ഇടവകപ്പത്രിക തന്നെ.

"സുറിയാനി സുവിശേഷക"ന്റെ ശൈലി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ബൈബിളിന്റെ സുവിശേഷദൗത്യ നിർവഹണത്തിന് ഈ മാസിക പ്രാധാന്യം നല്കി. ഇടവകപത്രിക രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ മാസത്തിലൊരിക്കൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ജാത്യാചാരങ്ങൾ, വിവാഹസങ്കല്പങ്ങൾ, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സാമൂഹിക ജീവിതത്തെ ബൈബിൾ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നവീകരിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഈ മാസിക ഉദ്യമിച്ചു. അയിത്തം, വർണ്ണാശ്രമധർമ്മങ്ങൾ, ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്തം, സ്ത്രീകളോടുള്ള അവഗണന, മരുമക്കത്തായം, ബഹുഭാര്യാത്വം, ബഹുഭർത്തൃത്വം, ദുർദേവതാരാധന, വിഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയ സാമൂഹിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ ബൈബിളിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളും മാർഗ്ഗദർശനവും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സുറിയാനി സുവിശേഷകന്റെ ശബ്ദം സാംസ്ക്കാരിക കേരളത്തിന് വലിയൊരാവേശമായി. ശുദ്ധീകരണത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ നാശത്തിന് തയ്യാറാവുക എന്ന മുദ്രാവാക്യം എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും മുഴങ്ങി.

"മാറ്റുവിൻ ചട്ടങ്ങളെ സ്വയം, അല്ലെങ്കിൽ

മാറ്റുമതുകളീ നിങ്ങളെ താൻ" എന്ന വിരൽ ചൂണ്ടലുകൾ കേരളത്തിൽ സാർവ്വത്രികമായും മുഴങ്ങി. ഈഴവ സമുദായവും നായർ സമുദായവും നമ്പൂതിരി സമുദായവും ഒടുവിൽ മുസ്ലീം സമുദായവും ആഭ്യന്തര പരിശോധനയ്ക്കും ശുദ്ധീകരണത്തിനും സംഘടിതമായ യത്നം ആരംഭിച്ചത് 'സുവിശേഷകന്റെ' പ്രേരണയാലാണ്. സമുദായ ശുചീകരണത്തിനും നവോത്ഥാനത്തിനുമായി കേരളത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ സംഘടന രൂപൽക്കരിക്കപ്പെട്ടത് 1902-ലാണെന്നോർക്കുക. ചെറുശ്ശേരി ചാത്തു നായർ, ജോസഫ് ഫെൻ എന്ന പേരിൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചതും അജ്ഞാനകുഠാരം എന്ന വിമർശാത്മകകാവ്യം രചിച്ചതും നമുക്ക് മറക്കാനാവില്ല. സമുദായ പരിഷ്ക്കാരം അനിവാര്യമാക്കുന്ന ഇന്ദുലേഖ എന്ന നോവൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും പതിതസംസ്ക്കാരത്തെ രൂപകല്പന ചെയ്തു വീണപൂവ് തുടങ്ങിയ കാവ്യങ്ങളുടെ രചന സോദ്ദേശ്യമായി നടക്കുന്നതും പത്രങ്ങളുണ്ടാക്കിയ ആശയ പ്രബോധനപരമായ വിപ്ലവങ്ങളുടെ പ്രേരണ മൂലമാണ്. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന ബൈബിൾ ദർശനമാണ് കേരളത്തിലെ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും നാളിതുവരെ നടന്നിട്ടുള്ള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അടിത്തറയിലുള്ള അടിസ്ഥാന ബീജം എന്നുള്ളത് അനിഷേധ്യമാണ്. നാരായണഗുരു, സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ, വാഗ്ഭടാനന്ദൻ തുടങ്ങി കേരളം കണ്ട നവോത്ഥാന നായകന്മാരെല്ലാം ബൈബിൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന സ്നേഹദർശനത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ സ്വസമുദായങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തതോടെയാണ് കേരള നവോത്ഥാനം ഒരു വൻ പ്രസ്ഥാനമായി വികസിക്കുന്നത്. സുറിയാനി സുവിശേഷകനാണ് ഈദൃശചിന്തകളെ സാസ്ക്കാരിക കേരളത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രധാന പത്രങ്ങളിലൊന്ന്.

ഇവയിൽ കേരളപതാക കൊച്ചിയിൽ നിന്നും ഇടവകപത്രികയും സുറിയാനി സുവിശേഷകനും കോട്ടയത്ത് പഴയസെമിനാരിയിലെ മാർ തോമസ് അച്ചുകൂടത്തിൽനിന്നും ആണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്. മലയാളത്തിലെ ഗദ്യഭാഷയുടെ പുരോഗതിയ്ക്കും എഴുത്തുകാരുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ഈ പത്രങ്ങളും അവ ആരംഭിച്ചു നടത്തിയ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും നൽകിയ സംഭാവനകൾ അവഗണിക്കാവുന്നതല്ല.

4. സഭാഭരണത്തിലെ ജനകീയശൈലി

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരള മതങ്ങൾ പ്രകടമായി രണ്ട് പ്രവണതകളാണ് ഭരണതലത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയിരുന്നത്. ഹിന്ദുമതത്തിലും കത്തോലിക്കാ സഭയിലും വൈദികരുടെ ആധിപത്യമാണ് മുന്നിട്ടുനിന്നിരുന്നത്. നവീകരണ സഭകളിലാണെങ്കിൽ വൈദികർ ഉണ്ടെങ്കിലും ഭരണം

കൈയാളിയിരുന്നത് അവൈദികരാണ്. വേണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തീയപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഈ വ്യത്യസ്തതകളെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഭരണം എന്നും കോൺഗ്രിഗേഷണൽ ഭരണം എന്നും വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടിനും അതതിന്റെ മേന്മകളും കോട്ടങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് സൂക്ഷ്മദർശിയായ സ്മര്യപുരുഷൻ കണ്ടെത്തി. തന്റെ സഭയുടെ ഭരണത്തിന് രണ്ട് ശൈലിയുടെയും ഉത്തമാംശങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് അപൂർവമായ ഒരു പുത്തൻ ശൈലി അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിച്ചു. അത് തനി വൈദികഭരണശൈലിയോ അവൈദിക ഭരണശൈലിയോ ആയിരുന്നില്ല.

ബിഷപ്പ്, വൈദികൻ, അവൈദികൻ എന്നീ മൂന്ന് ഗണങ്ങളെ അദ്ദേഹം കണക്കിലെടുത്തു. സഭയുടെ ട്രസ്റ്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് മൂന്ന് ഗണത്തിന്റെയും പ്രതിനിധികൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിട്ടാവണം എന്നുള്ളതാണ് ആ പിതാവ് ആവിഷ്ക്കരിച്ച ജനകീയ ഭരണശൈലിയുടെ കാതൽ. എല്ലാ ഇടവകകൾക്കും തുല്യ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള മലങ്കര അസോസ്യേഷനിൽ സഭയുടെ പരമാധികാരം നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. മെത്രാന്റെ അധ്യക്ഷത അസോസ്യേഷന് സഭാപരമായി അതിർവരമ്പുകൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ യോഗം നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു മെത്രാൻ ട്രസ്റ്റി, ഒരു വൈദികട്രസ്റ്റി, ഒരു അത്മായട്രസ്റ്റി ഇവർ മൂന്നുപേർ ചേർന്ന് ട്രസ്റ്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. മൂന്ന് വിഭാഗത്തിന്റെയും പങ്കാളിത്തമുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അസോസ്യേഷന്റെ കർമ്മസമിതിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ സമതുലിതാവസ്ഥ സുറിയാനി സഭയെ മാത്രമല്ല കേരളീയ മതജീവിതത്തിനാകമാനം ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നതായിരുന്നു. പുരോഹിത ഭരണത്തിൽ ശാഠ്യം പിടിച്ചിരുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവൈദിക പങ്കാളിത്തത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള മുറവിളി ക്രമേണ ഉയർന്നു. ക്രമേണയാണെങ്കിലും പരിമിതമായ തോതിൽ അവൈദിക പ്രതിനിധികളെ പള്ളിഭരണത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പല തിരുസഭകളിലും തീരുമാനമായതിന്റെ പിന്നിൽ മലങ്കരസഭയിൽ വിജയപൂർവ്വം പരീക്ഷിച്ച ഈ ജനകീയ ശൈലിയുടെ സ്വാധീനം കാണാം. മതപരമായ ജനകീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു പിന്നീടുണ്ടായ ഭരണഘടനകളിൽ വൈദികന്റെയോ സന്യാസിമാരുടെയോ സ്ഥാനം അനിവാര്യമായിത്തീർന്നത് ഈ ക്രാന്തദർശി നടപ്പിൽ വരുത്തിയ ഭരണശൈലിയുടെ സ്വാധീനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ 1873-ലും 1876-ലുമായി നിലവിൽവന്ന മലങ്കരസഭയിലെ ജനാധിപത്യ ശൈലിയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഭരണഘടനയാണ് കേരളത്തിലെ എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലും പിന്നീട് രൂപംകൊണ്ട് വളർച്ച പ്രാപിച്ച ഭരണഘടനകളുടെയും പ്രചോദനം. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ മലങ്കരസഭയ്ക്കു ഒരു ഭരണഘടനയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു അംഗീകൃത ഭരണഘടനകൾ രൂപംപ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. പരുമലയിലെയും മുളന്തുരുത്തിയിലെയും കാനോനാകൾ ഒരർത്ഥത്തിൽ ഭരണഘടന തന്നെയാണ്.

5. അധഃകൃതോദ്ധാരണം

കേരള നവോത്ഥാനത്തെ സ്വാധീനിച്ച ആശയങ്ങളിലൊന്ന് മനുഷ്യ സമത്വത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ബൈബിൾ ദർശനമാണ്. ആ ദർശനത്തോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോവാൻ ആഭിജാത്യം അവകാശപ്പെട്ടു പോന്നിരുന്ന സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികൾ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. സ്മര്യപുരുഷൻ ക്ഷമാ പൂർവ്വം അവരിൽ ആശയപരമായ മസ്തിഷ്ക്കപ്രക്ഷാളനം നടത്തി മനു ഷ്യാവകാശസമത്വത്തിന് വേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പൂർണ്ണമായി അക്കാലത്ത് അതു വിജയിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒരു വിജാതീയ മിഷൻ സ്ഥാപിക്കുവാനും സഭയ്ക്കു വെളിയിൽ ബൈബിൾ സന്ദേശ ത്തിനുള്ള പ്രസക്തി അംഗീകരിക്കുവാനും സമുദായം സന്നദ്ധമായി. താൻ സ്ഥാപിച്ച ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പതിലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അവർ ണ്ണർക്കും പ്രവേശനാനുമതി നൽകിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അവശോദ്ധാ രണശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്. പുലയന് ആത്മാവുണ്ടോ എന്ന് പോലും ചോദിക്കത്തക്കവിധം കുലീനതയുടെ അഹന്തയിൽ ക്രിസ്തീയത മര വിച്ചുപോയ ഒരു സമുദായത്തെ തൊട്ടുണർത്തുവാൻ ഈ യത്നം സഹാ യിച്ചു. കുഷ്ഠരോഗികളെപ്പോലെ സമൂഹം അകറ്റി നിർത്തിയിരുന്ന അവ ർണ്ണ സമുദായത്തിലെ മനുഷ്യരെ "എനിക്കു മനസ്സുണ്ട്, നീ ശുദ്ധനാ കുക" എന്ന് കൽപ്പിച്ച യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കു മാറ് അദ്ദേഹം സ്നേഹിക്കുകയും സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ആനയിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്തു. സെക്കുലർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല സണ്ടേസ്കൂളുകളിലും അവർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കു കയും ശുചിത്വം, ദൈവസ്നേഹം, മനുഷ്യസാഹോദര്യം എന്നീ മൂല്യ ങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവർക്കു പകർന്നുകൊടുപ്പാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. വസ്ത്രധാരണ സമ്പ്രദായത്തിലും കുടുംബസങ്കൽപ്പങ്ങളിലും ഈ പുത്തൻ മൂല്യബോധം നേടിയ നേതാക്കൾ അവർണ്ണ സമുദായങ്ങ ളിൽ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളേർപ്പെടുത്തിയത് സവർണ്ണർക്കും മറ്റു മേലാളർക്കും അരോചകമായിത്തീർന്നതിന്റെ അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ചില സ്ഥലങ്ങ ളിൽ അരങ്ങേറി എങ്കിലും ആ സമുദായങ്ങളുടെ പുത്തൻ ബോധ്യങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ വിജയക്കൊടി പാറിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ വെട്ടിക്കൽ, പരുമല, കുന്നംകുളം എന്നീ ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അവർണ്ണരെ ഉദ്ധരിക്കുവാനായി അക്ഷരാഭ്യസന ക്ലാസ്സു കളും ശുചിത്വപരിശീലന പ്രബോധനങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. തൽഫല മായി ആ പ്രദേശങ്ങളിലുണ്ടായ പ്രബുദ്ധത വിപുലമായ തോതിലുള്ള മതംമാറ്റത്തിന് വഴിഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഈ അവ ശോദ്ധാരണയത്നം പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ ഒട്ടൊന്നുമല്ല ആവേശംകൊള്ളിച്ചത്. തന്റെ പ്രവർത്തനമേഖലകളിൽ അവർണ്ണരെ

മനുഷ്യരാക്കുവാനുള്ള പല കർമ്മപദ്ധതികളും അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. തത്സൂചകമായ ആഹ്വാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർക്കുലറുകളിൽ ധാരാളമായി കാണുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടു മെത്രാച്ചന്മാരും - വലിയ മെത്രാച്ചനും കൊച്ചു മെത്രാച്ചനും - മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഈ വിഷയങ്ങളിലും ഏകാത്മാവായി പ്രവർത്തിച്ചത് സഭയിലൊരു മിഷണറി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദയത്തിന് കാരണമായി. ഇവരോടൊപ്പം സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായി പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു. ഈ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വെളിച്ചവും മാധുര്യവും നുകർന്നുകൊണ്ടാണ് മൂക്കഞ്ചേരിൽ എം. പി. പത്രോസ് (പിന്നീട് കത്തനാർ; മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) 'ഇടവകപത്രിക'യിൽ പല ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയും സ്വയമായി പല മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചെയ്യുകയുമുണ്ടായത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം സ്ലീബാദാസ സമൂഹം എന്ന മിഷണറി സംഘടനയ്ക്കു രൂപംനൽകി. അനേകംപേരെ പ്രബുദ്ധതയിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ സാധിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രേരണ ആരംഭിക്കുന്നത് സ്മര്യപുരുഷനിൽ നിന്നാണ്. എം. പി. പത്രോസിനെ സഭാസേവനത്തിന് വിട്ടുനൽകുവാൻ (അവിവാഹിത പട്ടക്കാരനായി) ആവശ്യപ്പെട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ നേരിട്ടും കത്തു മുഖേനയും ശ്രമിച്ചിട്ടും വീട്ടുകാരും, പ്രത്യേകിച്ച് ജ്യേഷ്ഠൻ എം. പി. വർക്കിയും (തിരുമേനിയുടെ ജീവചരിത്രകാരൻ) അനുകൂലമായി പ്രതികരിക്കാതിരിക്കെ, എതിർപ്പിനെ വകവയ്ക്കാതെ വീട്ടിൽനിന്നും ഒളിച്ചുവന്ന എം. പി. പത്രോസിന് പരുമലയിൽ വച്ച് ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി സഭാസേവനരംഗത്തേക്ക് കൈപിടിച്ചു നടത്തിയതും മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്.

6. അച്ചടി സ്ഥാപനങ്ങൾ

ഹൃദയം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നത് വായ് സംസാരിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ ആശയം തിളച്ചുമറിയുന്നവർക്ക് ഒരു ആശയപ്രകാശന മാധ്യമത്തിന്റെ അനിവാര്യത ബോധ്യമാകാതെ വരികയില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആശയങ്ങൾ ചീറ്റുന്ന പ്രവാചക സ്രോതസ്സായിരുന്നു. അച്ചടിയുടെ സാധ്യത മറ്റു പലരേയുംകാൾ മുമ്പ് ഗ്രഹിച്ച അദ്ദേഹം അച്ചടിശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നത് തന്റെ മുഖ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. അക്കാലങ്ങളിൽ വൈദിക പരിശീലനത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെലവഴിച്ചിരുന്നത്, തങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കാനുള്ള സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള പള്ളിക്രമങ്ങൾ കൈയെഴുത്തായി പകർത്തിയെഴുതുവാനാണ്. ക്രമങ്ങൾ എഴുതി പൂർത്തിയായാൽ മിക്കവാറും വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയായി എന്നായിരുന്നു അക്കാലത്തെ വിശ്വാസം. കൈയെഴുത്ത് മോശമായ പലരും ഇക്കാര്യത്തിൽ ക്ലേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പകർത്തിയെഴുതുമ്പോൾ വരുന്ന തെറ്റുകൾ പലപ്പോഴും

പിൻമുറക്കാർ അതേപടി പകർത്തി വയ്ക്കുമായിരുന്നു. ഉൽപതിഷ്ണു വായ സ്മര്യപുരുഷൻ തലശ്ശേരി കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന മിഷ ണറിമാരിൽ നിന്ന് ഒരു കല്ലച്ച് പ്രസ്സ് വിലയ്ക്ക് വാങ്ങി കുന്നംകുളത്ത് സ്ഥാപിച്ചു. 'പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർസ് പ്രസ്' എന്നായി രുന്നു അച്ചടിശാലയുടെ പേര്. അവിടെനിന്ന് സുറിയാനിയിലുള്ള കുർബാ നതക്സായും മാമ്മൂദീസാക്രമവും വിവാഹക്രമവും അദ്ദേഹം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. സുറിയാനി സഭയിലെ ആദ്യത്തെ സുറിയാനി അച്ചടി പുസ്തകം അതായിരുന്നു. 1850-കളുടെ ആദ്യവർഷങ്ങളിലാണ് ഈ പ്രസ് ആരംഭിച്ചത്. ഇതിനുശേഷം മലയാളത്തിൽ നമസ്ക്കാരക്രമവും കുർബാനക്രമവും ചേർത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. കഥാപുരു ഷന്റെ പ്രവർത്തനം കൊച്ചിയിലേക്കു മാറ്റിയപ്പോൾ അച്ചുകൂടവും കൊച്ചി യിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിച്ചു. പനക്കൽ മുതലാളിയുടെ കൊച്ചി യിലുള്ള പാണ്ടികശാലയിലാണ് പ്രസ് പ്രവർത്തിച്ചത്. കല്ലച്ച് പ്രസ്സ് കഥാ നായകനോടൊപ്പം പിന്നീട് പരുമലയിലെത്തി.

കൊച്ചിയിൽ വച്ച് ഒരു ലറ്റർ പ്രസ്സ് അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് എന്ന് പേരിട്ടു. കേരളപതാക ഇവിടെ നിന്നാണ് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചത്. നമസ്ക്കാരം തുടങ്ങിയ ആരാധനക്രമങ്ങൾ മാത്ര മല്ല ഇടവഴിക്കൽ പീലിപ്പോസ് കത്തനാരുടെ സഭാപഞ്ചാംഗം, വിശ്വാസ പരമായ ലഘുഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവയും ഈ പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചിരുന്നതായി കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാളം, സുറിയാനി, തമിഴ്, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകളിൽ അച്ചടി നിർവഹിക്കുവാൻ സെന്റ് തോമസ് പ്രസ്സിൽ സൗകര്യമേർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ സ്മര്യപുരുഷന്റെ ഭാവനാപ്രപഞ്ച വിസ്തൃതി ആരെയാണ് അത്ഭുതപ്പെ ടുത്താത്തത്? കോട്ടയത്തു നിന്ന് 1889 മുതൽ സർക്കുലറുകളും മലയാ ളത്തിലും സുറിയാനിയിലും ഉള്ള പള്ളിക്രമങ്ങളും ഇടവകപത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ തുടങ്ങിയ മാസികകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വന്നു. കേരളത്തിന്റെ അഭിമാനമായ എഴുത്തച്ഛൻ കൃതികളും ഗാഥയും തുള്ളൽകൃതികളും അച്ചടിയിലേക്കു വരുന്നതിന് എത്രയോ ദശക ങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഈ നവോത്ഥാന നായകൻ തന്റെ സഭാംഗങ്ങളുടെ സഭാ ജീവിതത്തെ ഉന്മേഷപ്പെടുത്തുമാറ് അച്ചടിശാലകളിലൂടെ അവർക്കാവ ശ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു വിതരണം ചെയ്തു.

7. സഭയിലെ ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രോദ്ഘാടകൻ

സഭയിലെ സണ്ടേസ്കൂൾ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു വല്ലോ? സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ സൽഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ജനയിതാവ് സ്മര്യപുരു ഷനാണ്. അവയിൽ പ്രധാനമാണ് വൈദിക സംഘടന. സഭയിലെ

രക്തധമനികളാണ് വൈദികർ എന്നും അവരിലൂടെ ദൈവികചിന്തയും ജീവനും പ്രസരിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ അവരെ കാലോചിതമായി പ്രബോധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ആദ്യം വിവേചിച്ചറിഞ്ഞത് സ്മര്യപുരുഷനാണ്. ആണ്ടുതോറും വൈദികരുടെ മഹാസമ്മേളനങ്ങൾ സഭാതലത്തിൽ നടത്തുവാനും ഗ്രാസ്റൂട്ട് തലത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുവാനും പരിഹാരം ആരായുവാനും അദ്ദേഹം സംവിധാനം ഉണ്ടാക്കി. ഇടവകയ്ക്കു വെളിയിൽ വൈദികർക്കു കർത്തവ്യമുണ്ടെന്നും വൈദികർ സഭയുടെ പൊതുസ്വത്താണ് എന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിന്റെ ആദ്യനടപടിയായിട്ടു വേണം ഇതിനെ കാണുവാൻ. 1900 മേടമാസം 1-ാം തീയതി കടമ്പനാട്ട് പള്ളിയിൽ നിന്നും അയച്ച പൊതുകല്പനയിൽ വൈദികസംഘ രൂപീകരണത്തിന്റെ പിന്നിൽ പുലർത്തിയ സ്വപ്നങ്ങളെ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നതു കാണുക:

“നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്യോപദ്രവങ്ങളെ തടുക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ വന്നുകൂടുന്ന വ്യവഹാരങ്ങളാലും മറ്റും സഭയുടെ ആത്മീയവളർച്ചക്കു ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ ഒന്നും നടപ്പാക്കുവാനും അതിനായി പരിശ്രമിക്കുവാനും സമയവും സൗകര്യവും കിട്ടാതെ നമ്മുടെ ആയുസ്സ് വൃദ്ധതയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത് ഓർക്കുമ്പോൾ നമുക്കു വളരെ വ്യസനം ഉണ്ട്. ... അതിനാൽ ഇതിലേക്ക് വല്ല നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും ആലോചിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ സാമൂഹ്യസമ്മേളനത്തോട് അടുത്ത് പട്ടക്കാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക സംഘം ഉണ്ടാക്കണമെന്ന് പോയ ആണ്ടിൽ നാം ഒരു കല്പന അയയ്ക്കുകയും പല പട്ടക്കാർ കൂടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. അന്ന് പട്ടക്കാരുടെ യോഗത്തിൽ മലങ്കര ഇടവകയിലെ എല്ലാ വൈദികന്മാരും ഉൾപ്പെട്ട് ഒരു വൈദികസംഘം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും മറ്റും നിശ്ചയിച്ച വിവരങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംഘം സിക്രട്ടറിമാരും നമ്മുടെ പ്രിയ പുത്രന്മാരുമായ മല്പാന്മാർ നമ്മെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അല്പമല്ലാത്ത സന്തോഷം നമുക്കുണ്ടായി. ... ഈ കാലത്തുള്ള നമ്മുടെ പട്ടക്കാരെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചാൽ അവർ മുമ്പിലത്തേതിലും ദൈവഭയത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും സന്മാർഗ്ഗത്തിലും വർദ്ധിച്ചുവരികയാകുന്നു എന്ന് പറയുവാൻ സംശയമില്ല. അവരെ ഭക്തിയിൽ വളർത്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചും കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ശ്രമം മാത്രം ചെയ്താൽ മതി. അതിലേക്കുള്ള ഈ സംഘം വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരുടെ വരുമാനം തുലോം നിസ്സാരസ്ഥിതിയിലായിരിക്കുമെന്ന് ആർക്കും അറിയാം. അവർ ഇത്ര നികൃഷ്ടസ്ഥിതിയിലായിരുന്നിട്ടും ഇത്രത്തോളം വിശ്വസ്തന്മാരും സൻമാർഗ്ഗികളും ആയിരിക്കുന്നതിനെ ഓർത്താൽ നാം അവരെക്കുറിച്ച് കൃതജ്ഞന്മാരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ പട്ടക്കാരിൽ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും യോഗ്യന്മാരെ ഇതിലേക്കു ആകർഷിപ്പാൻ

തക്കവണ്ണം അവരുടെ അന്തസിനെ ഉയർത്തുന്നതിനും അത്യന്തം ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളിൽ നാം ഇനിയും മൗനമായിരുന്നാൽ നമ്മുടെ സഭ നാമാവശേഷമായിപ്പോകും. ...."[6]

ഇക്കാര്യത്തിൽ പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനിയും ഉന്നതദർശനങ്ങൾ പുലർത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വന്തം ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ച വൈദികപ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രയോജനപ്രദമെന്ന് കണ്ട് സഭാതലത്തിലേക്ക് വിശാലപ്പെടുത്തുകയാണ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെയ്തത്. മേൽപട്ടക്കാരുടെ ആലോചനാസംഘം, സുവിശേഷസംഘം എന്നിവയുടെ ചുമതലക്കാരായി കാര്യബോധമുള്ള വൈദികരുടെ സേവനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ രണ്ടു പിതാക്കന്മാരും വൈദിക സംഘത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ യൗസേപ്പിനെ അറിയാത്ത ഫറവോമാർ സിംഹാസനാരൂഢരായപ്പോൾ വൈദികരുടെ സേവനം ഇടവകതലത്തിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെട്ടുപോയി. ഇടവകയ്ക്കു മുകളിലുള്ള എല്ലാ തലങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും പങ്കാളിത്തബോധം വൈദികരിൽ അസ്തമിക്കുവാൻ ഇടയായതുമൂലം സഭയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ക്ഷീണം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഇത്തരുണത്തിൽ പരിശോധിക്കാവുന്നതത്രേ. ഈ മെത്രാന്മാരുടെ കാലത്ത് എഴുതപ്പെട്ട *മതോപദേശസാരങ്ങ*ളിൽ പട്ടക്കാർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു വലിയ സുന്നഹദോസിനെപ്പറ്റി പരാമർശമുണ്ട്. ഈ മെത്രാന്മാർക്കു ശേഷം എഴുതപ്പെട്ട ഭരണഘടനയിലാകട്ടെ, സഭയിലെ പൊതുവേദികളിൽ വൈദികർ കാഴ്ചക്കാരായാൽ മതി എന്ന ചിന്തയാണ് നിഴലിച്ചു കാണുന്നത്. സണ്ടേസ്കൂൾ, വൈദികസംഘം, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം എന്നിവയ്ക്ക് പുറമേ യുവജനപ്രസ്ഥാനവും സ്മര്യപുരുഷന്റെ ഭരണകാലത്ത് ആരംഭിച്ചതായി 'ഇടവകപത്രിക'യുടെ ലക്കങ്ങൾ സാക്ഷിക്കുന്നു. സഭയുടെ ശക്തി സംഘടനകളിലൂടെ എന്ന മുദ്രാവാക്യം അദ്ദേഹം സഫലമായി അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

8. ദയറാപ്രസ്ഥാനം

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ സഭയിലെ നവോത്ഥാനത്തിനായി നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളിൽ അവഗണിക്കാനാവാത്ത ഒന്ന് ആശ്രമപ്രസ്ഥാനസ്ഥാപനയാണ്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം വരെ മലങ്കരസഭയിൽ ആശ്രമപ്രസ്ഥാനം രൂപപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നു. അങ്ങിങ്ങു അവിവാഹിതരായ വൈദികരെ കാണാമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരെ ഒരു സമൂഹമായി സംഘടിപ്പിക്കുവാനും അവർക്കു പ്രവർത്തനവേദി ഒരുക്കുവാനും ആരും ശ്രമിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമേൽക്കുവാൻ വേണ്ടി മർദ്ദീനിലേക്കു പോയപ്പോൾ അവിടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കണ്ട ദയറാകൾ അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിക്കുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നവീനമായി എന്തു കണ്ടാലും അതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ അശ്രാന്തപരിശ്രമം

ചെയ്യുന്ന അദ്ദേഹം ആശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി പഠിച്ചു. സിറിയൻ സഭയിലെ പ്രസിദ്ധ സന്യാസാശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവയുടെ നടത്തിപ്പി നെപ്പറ്റിയും അവ സഭയ്ക്കു കാലാകാലങ്ങളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള അവി സ്മരണീയമായ സംഭാവനകളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം വിചിന്തനം ചെയ്തു. പൂർണ്ണസമയ സേവനം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചവയ്ക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള ഏതാനും അവിവാഹിത വൈദികരെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു ദയറാ സ്ഥാപി ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. മുളന്തുരുത്തി ഇടവകയിലെ വെട്ടിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള കുരിശുപള്ളി അതിന് അനുയോജ്യമായ ഭൂപ്രദേശ മാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. പള്ളിക്കാരിൽ നിന്നും ആ സ്ഥലം അദ്ദേഹം എഴുതി വാങ്ങി. ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രശാന്തസുന്ദരമായ ആ ലളിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനയിലും തപ സിലും മുഴുകി ആദ്ധ്യാത്മികശക്തിയുടെ സ്രോതസ്സാവാൻ പറ്റിയ അവി വാഹിത വൈദികരെ കണ്ടെത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി മലങ്കരയിലെങ്ങും പരതി നടന്നു. ഒടുവിൽ ആ ഇടയന്റെ ദൃഷ്ടി മുളന്തു രുത്തി ഇടവകയിലെ ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗ്ഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ യിൽ പതിഞ്ഞു. അദ്ദേഹവുമായി മെത്രാച്ചൻ തന്റെ ഭാവനകൾ പങ്കിട്ടു. തന്റെ ഗുരു കൂടിയായ വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാവന ഗ്രഹിക്കുവാനും ഉൾ ക്കൊള്ളുവാനും ശിഷ്യനു കഴിയുമായിരുന്നു. ഏറെ താമസിയാതെ അടു ത്തുള്ള പള്ളികൾക്കൊക്കെ കല്പന അയച്ച് ചാത്തുരുത്തിക്കോറിയെ മുളന്തുരുത്തിപള്ളിയിൽ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി റീശ്ദയറോയോ ആയി വെട്ടിക്കലിൽ നിയമിച്ചു. അഭിനവ റമ്പാൻ വെട്ടിക്കൽ ആശ്രമത്തിൽ താപസജീവിതം ആരംഭിച്ചു. മലങ്കരയിലെ ഏക പ്രഖ്യാപിത പരിശു ദ്ധനെ വാർത്തെടുത്ത പുണ്യഭൂമിയായി വെട്ടിക്കൽ ദയറാ പിൽക്കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശ ത്തിലായിരുന്നതിനാൽ വൈദിക പരിശീലനവേദി ഇല്ലാത്തതിന്റെ കുറവ് പരിഹരിച്ചത് വെട്ടിക്കൽ ദയറാ ആയിരുന്നു. ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചൻ സുറിയാനി പണ്ഡിതനും ഭക്തിവൈരാഗ്യങ്ങളിൽ മാതൃകാപുരുഷനും ആയിരുന്നു. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ വെട്ടി ക്കൽ ദയറായിലേക്ക് അയയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സഭയിലെ ആദ്യത്തെ ദയറാ ക്രമേണ ഒരു സെമിനാരിയായി മാറി. പില്ക്കാലത്ത് പരുമലയിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം വിപുലമായി ആരംഭിക്കാൻ തീരുമാനമായതോ ടെ, അന്നു മെത്രാനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആശ്രമാധിപൻ ആ ആശ്രമം വിട്ടു പരുമലയിൽ സെമിനാരിയുടെ ചുമതല കയ്യേൽക്കുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം മൂക്കഞ്ചേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാച്ചൻ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലെ റീശുദയറോയോ ആയി നിയമിതനായി. വെട്ടിക്കൽ ദയറാ യിലെ കെട്ടിടംപണി സംബന്ധിച്ച് ചാത്തുരുത്തി ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാച്ചൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി പള്ളികൾക്കയച്ച

ഒരു കല്പന ആശ്രമപ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് വലിയ മെത്രാച്ചനും ആശ്രമാധിപനും ഉണ്ടായിരുന്ന ഉദാത്ത ദർശനങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ മേൽപ്പട്ടം നൽകിയ ആറു പേരും വെട്ടിക്കൽ ദയറായുമായും അതിന്റെ അധിപനുമായും വിവിധതരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാണ്. 6 മെത്രാന്മാർക്ക് മേൽപ്പട്ടം നൽകിയ പാത്രിയർക്കീസ് മടങ്ങിപ്പോയതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹം അവശേഷിപ്പിച്ച പ്രശ്നങ്ങളിൽ എന്ത് നിലപാടെടുക്കണമെന്ന ദിവ്യനിയോഗത്തിനായി മെത്രാന്മാർ നാല്പതുനാൾ ഉപവസിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച് താമസിച്ചത് ഈ ദയറായിലായിരുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ സഫ്രഗന്മാരായി മെത്രാസനച്ചുമതല തുടരാനും മലങ്കരയിലെ ഐക്യം മറ്റ് ഏത് വിധേയത്വത്തേക്കാളും വലുതെന്ന അവബോധം നിലനിർത്തുവാനും ആവശ്യമായ വെളിപാടുകൾ ആറു മെത്രാന്മാർക്കു ലഭിക്കുവാനും ഈ വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലെ തപസ് സഹായകമായി. അതിനുശേഷം ആശ്രമപ്രസ്ഥാനം പ്രബലമായില്ല എങ്കിലും പില്ക്കാലത്ത് വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ ദർശനത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ആർജ്ജിച്ചാണ് ബഥനി, താബോർ, ഓതറ തുടങ്ങിയ നിരവധി ആശ്രമപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സഭയ്ക്കുണ്ടായത്. വാസ്തവത്തിൽ ചാത്തുരുത്തി റമ്പാച്ചനെ വെട്ടിക്കൽ ദയറായുടെ അധിപൻ ആയിട്ടു മാത്രമല്ല, തന്റെ പിൻഗാമി ആയിട്ടു കൂടെയാണ് സ്മര്യപുരുഷൻ വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്നത്.

9. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം

പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ വിജയകരമായി നേതൃത്വം നൽകിയ മറ്റൊരു ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനം വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയായിരുന്നു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ യുവതലമുറയിലാണ് സഭയുടെ ഉയർച്ച അദ്ദേഹം കണ്ടത്. തന്മൂലം വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കെത്തന്നെ അവരെ സഭയോട് പ്രതിബദ്ധതയുള്ളവരാക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന് കഴിയും എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. പില്ക്കാല ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ പ്രത്യക്ഷരം സത്യമായിരുന്നുവെന്ന് കാണുവാൻ കഴിയും. ഒരു നൂറു കൊല്ലം സഭയുടെ നേതൃത്വസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നിയോഗം ലഭിച്ചവരെല്ലാം വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ഉയർന്നവരായിരുന്നു. ആ തലമുറ ഇപ്പോഴും അസ്തമിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നും സഭയുടെ സുശക്തമായ ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനമാണ്. അവിചാരിതമായി നിര്യാതനായ പരുമല പുണ്യവാളന്റെ പരിപാവനനാമധേയം നിലനിർത്തുവാനായി വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന് ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ നാമം നൽകിയതുമൂലം പരുമല മെത്രാച്ചനാണ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന് അനേകരും ധരിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. പരുമല സെമിനാരിയുടെയും

ദേവാലയത്തിന്റെയും സ്ഥാപകൻ പരുമല തിരുമേനിയാണെന്ന ധാരണ പോലെ ഇതും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. രണ്ടിന്റെയും സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആണ്. നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഏത് പ്രവർത്തനത്തിലും പരുമല മെത്രാച്ചന്റെ പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കൊച്ചുമെത്രാച്ചന്റെ സഹകരണം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഇതെഴുതുന്നത്. പില്ക്കാലത്ത് ഇതര മതവിഭാഗങ്ങളിൽ നവോത്ഥാന ശ്രമങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകുവാനായി ആശ്രമ പ്രസ്ഥാനവും വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത് വെട്ടിക്കൽ ദയറായുടെയും ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും അനുഗൃഹീത സാഫല്യത്തിന്റെ പ്രേരണയാലാവാം (വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശതാബ്ദി സഭാതലത്തിൽ 2008-ൽ ആഘോഷിച്ചപ്പോൾ സ്ഥാപകനെ സ്മരിക്കാതെ പോയത് അഭിനന്ദനീയം ആണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. തമസ്ക്കരണ കാലഘട്ടമായിരുന്നുവല്ലോ അത്.).

10. ജാത്യൈക്യ പ്രസ്ഥാനം

1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് അവിഭക്ത മലങ്കരസഭയെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാക്കി വിഭജിച്ചതിന്റെ വേദന സത്യഇടയന്മാരെല്ലാം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവരിൽ പലരും വിഭജനം നീങ്ങി മലങ്കരസഭ പണ്ടത്തെപ്പോലെ ഒന്നായിത്തീർന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരുമാണ്. പക്ഷേ മൂന്ന് ശതാബ്ദങ്ങളായി വ്യത്യസ്ത പാതകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുപോന്ന സഭകൾ പെട്ടെന്ന് പൂർവ്വാവസ്ഥയിലെത്തുമെന്ന് ചിന്തിക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. തന്മൂലം രണ്ട് സഭവിഭാഗങ്ങൾക്കും പങ്കാളിത്തമുള്ള പ്രവർത്തന സരണികൾ വെട്ടിത്തുറന്ന് ക്രമേണ ഏകീകരണത്തിലെത്താം എന്ന് സ്മര്യപുരുഷൻ ചിന്തിച്ചു. സമാനചിന്താഗതിയുള്ള ഒരാളെ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആഹ്ലാദിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ജാത്യൈക്യസംഘം രൂപംകൊണ്ടത്. തന്മൂലം സുറിയാനിസഭയുടെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ വിഭാഗത്തെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു സഭയെ പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നിധിയിരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരുമായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമായി. 3541 രൂപാ 4 പൈസാ വില നൽകി ജാത്യൈക്യസംഘം കോട്ടയം പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്ത് "വുഡ്ലാന്റ്" എസ്റ്റേറ്റ് വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. മെത്രാച്ചന്റെയും മാണിക്കത്തനാരുടെയും പേരുകളിലാണ് തീറാധാരം എഴുതിയത്.[7] സുറിയാനിക്കാരെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക് ചേർക്കുവാനുള്ള ശ്രമമായിട്ടാണ് ജാത്യൈക്യസംഘത്തെ ചിലർ കണ്ടത്. പൂർവ്വീകതയിലേക്ക് ഇരുഭാഗത്തെയും മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്കു കത്തോലിക്കാ ഭാഗത്തു നിന്നും പിന്തുണ വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചില്ല. തുടർന്ന് സംഘത്തിന്റെ

മാണിക്കത്തനാർ

പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് മാണിക്കത്തനാർ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. മാണിക്കത്തനാർക്കു അവകാശത്തുക നൽകി സ്ഥലം മെത്രാപ്പോലീത്താ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ജാത്യൈക്യ സംഘം പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചുവെങ്കിലും അത് പ്രകടമാക്കിയ ഐക്യദാഹം ആവേശപ്രദമായിരുന്നു. ഒരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കേരളത്തിലെ (ഒരു പക്ഷേ ലോകക്രൈസ്തവ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെയും) ആദ്യത്തെ എക്യുമെനിക്കൽ സംരംഭമായിരുന്നു അത്. ഈ സംഘത്തിന്റെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി പിന്നീട് പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിനാൽ ഒരു സാക്ഷിമൊഴി ചേർത്തു ആ ഭാഗം വ്യക്തമാക്കട്ടെ.

റോമ്മാ സുറിയാനിക്കാരും യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരും യോജിച്ച് പള്ളിക്കൂടം നടത്തിക്കൂടാ എന്ന് പോപ്പിന്റെ ഉത്തരവ് വന്നു. അപ്പോൾ യാക്കോബായ സുറിയാനിക്കാരുമായി യോജിച്ച് പള്ളിക്കൂടം നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് റോമ്മാസുറിയാനിക്കാർക്കുള്ള അവകാശത്തെ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് സമുദായം വക പണം കൊടുത്തു തീർത്തു. അങ്ങനെ എം.ഡി. സെമിനാരിയും സ്ഥലവും യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വകയായിത്തീർന്നു.[8]

11. രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് സ്വാധീനമാവുന്നു

തമിഴ് ബ്രാഹ്മണർക്കു സർക്കാരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട തസ്തികകളിൽ നിയമനം ലഭിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. നികുതിദായകരായ തദ്ദേശീയരെ അവഗണിക്കുന്നത് അനീതിയാണെന്ന് തന്റെ പത്രം മുഖേന മെത്രാച്ചൻ ജനങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. സ്വന്ത സമുദായത്തിന് അർഹമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ ആ സമുദായോദ്ധാരകൻ ശ്രമിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെയാണ് വിശാഖം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ് ഭരണം കയ്യേൽക്കുന്നതും സിംഹാസനാരോഹണത്തിന് ശേഷം കോട്ടയം സന്ദർശിച്ചതും. സമുദായത്തിന്റെ ചിരകാലാഭിലാഷം പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഒരു മംഗളപത്രം മെത്രാപ്പോലീത്താ മഹാരാജാവിന് സമർപ്പിച്ചു. മഹാരാജാവ് സന്തോഷിച്ച് സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിക്കൊടുത്ത മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: "സുറിയാനി സഭയിലെ വൈദികരും ജനങ്ങളുമേ,

നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച ഇമ്പവും പരമാർത്ഥവുമുള്ള മംഗളപത്രത്തിൽ നമുക്കു സംതൃപ്തി ഉളവായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സമുദായം - പൂർവ്വീകകാലം മുതലേ ഉള്ളതും ചരിത്ര സംബന്ധമായ സാഹിത്യത്തോടു കൂടിയതുമായ ഒരു സംഘവും തൃപ്തിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും രാജഭക്തിയുടെയും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തവും ആകുന്നു. ... നിങ്ങളുടെ സമുദായം അനുഭവിച്ചുവരുന്ന വലിയ പദവിയിൽ യാതൊരു ഭേദവും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കു നിലനിറുത്താമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. സർക്കാർ ജീവനം അതിന്റെ മിക്ക തുറകളിലും മതവിഷയം ആലോചിക്കാതെ എല്ലാവർക്കും തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മതവിശ്വാസം ഗൗനിക്കാതെ യോഗ്യതയും ശേഷിയും ഉള്ളവരെ അംഗീകരിക്കുന്നതാകുന്നുവെന്ന് നാം നിങ്ങളോട് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ..."[9]

പിന്നീട് കേരളീയ സമുദായങ്ങളിൽ നിന്ന് താഴ്ന്ന വിഭാഗങ്ങളെ സർക്കാർ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് തള്ളിയപ്പോഴും മലയാളികൾക്കു പൊതുവിൽ സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥാനങ്ങൾ അപ്രാപ്യമായപ്പോഴും ജനവികാരത്തെ സംഘടിപ്പിച്ച് മലയാളി മെമ്മോറിയൽ എന്ന നിവേദനം സർക്കാരിന് സമർപ്പിച്ചതിൽ ഈ നവോത്ഥാന നായകന്റെ ചിന്തയും കൈകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് എഴുതുന്നു: "... മംഗളപത്ര സമർപ്പണം കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചാം വർഷത്തിൽ മഹാരാജാവ് കാലം ചെയ്തതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം അനുസരിച്ചുള്ള പ്രയോജനം നസ്രാണിക്കു കിട്ടാതെ പോയി. അതുകൊണ്ട് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ രാഷ്ട്രീയ - സാമൂഹ്യയജ്ഞം പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചില്ല. അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നത് പ്രധാനമായി പരദേശ ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നതു കൊണ്ടും അവർക്കു സമർത്ഥന്മാരായ നാട്ടുകാരോട് അസൂയ തോന്നുക അസാധാരണമല്ലായിരുന്ന

ആയില്യം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ്

വിശാഖം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ്

മൂലം തിരുനാൾ മഹാരാജാവ്

തുകൊണ്ടും നസ്രാണികളെയും നായന്മാരെയും ഒഴിച്ചുനിർത്താനുള്ള വിദ്യകൾ അവർ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആ രീതിയ്ക്കു എതിരായി നസ്രാണിയും നായരും നമ്പൂതിരിയും യോജിച്ച് പതിനായിരത്തിഇരുപത്തിയെട്ടുപേർ ഒപ്പിട്ടതും മലയാളി മെമ്മോറിയൽ എന്ന് പിന്നീട് പേർ വിളിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു മെമ്മോറിയൽ 1066-ൽ (1891 ജനുവരി 1-ാം തീയതി) ശ്രീമൂലം മഹാരാജാവിനെ ഏല്പിക്കുന്നതിന് ദിവാനെ ഏൽപ്പിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ മെമ്മോറിയൽ സ്വീകരിക്കുകയോ പ്രതിനിധി സംഘങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുക പതിവില്ലായിരുന്നതിനാൽ മെമ്മോറിയൽ ദിവാന് കൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഉദ്യോഗവിതരണത്തിൽ അസമത്വം പരിഹരിച്ചു കിട്ടുന്നതിനും നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ പൗരാവലിയെയും ഭാഗഭാക്കാക്കുന്നതിനുമാണ് മെമ്മോറിയൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. കുറെ കാത്തിരുന്നിട്ടും ഫലം ഉണ്ടായില്ല. ഉദ്യോഗം കൈ അടക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരദേശി ബ്രാഹ്മണരിൽ നിന്ന് ഒരു മെമ്മോറിയൽ അധികൃതർ വാങ്ങുകയും ഉണ്ടായി. അതോടുകൂടി നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പൊതുയോഗങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും ആയി. ഇതിൽ ദീവന്നാസ്യോസും വർഗീസ് മാപ്പിളയും ഭാഗഭാക്കുകളായി. അന്നു ശൈശവാവസ്ഥയിലായിരുന്ന മലയാള മനോരമയെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനവും ശരിക്കുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇദംപ്രഥമമായി നടന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭത്തെ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും നിയന്ത്രിച്ച പ്രധാനന്മാരിൽ ഒരുവൻ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു. ഈ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ ഫലമായി 1891 ജൂലായ് മാസത്തിൽ മെമ്മോറിയൽകാർക്കു അനുകൂലമായ മറുപടി ലഭിക്കുകയും എതിർ മെമ്മോറിയൽ കൊടുത്ത പരദേശികൾ പിന്മാറുകയും ചെയ്തു. ജനകീയ ഭരണത്തിലുള്ള ആദ്യ ചുവടു വയ്പ്പിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിന് തക്ക ദീർഘദൃഷ്ടി ഉള്ള ആളായിരുന്നു ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാണല്ലോ ഇത് തെളിയിക്കുന്നത്.[10]

12. മഹാജനസഭയുടെ സംഘാടകൻ

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച ഒരു തലമുറയുടെ കൈകളിലാണ് കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനവും സാമൂഹ്യപുരോഗതിയും എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയ സമുദായാംഗങ്ങളെ "മഹാജനസഭ" എന്ന പേരിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് ആ സമിതിയുടെ രൂപവത്ക്കരണത്തിന്റെ ചരിത്രം വരച്ചു കാട്ടുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത സുറിയാനിക്കാരുടെ ഒരു യോഗം 1072 മേടത്തിൽ (1897) എം.ഡി. സിമ്മനാരിയിൽ കൂടി സാമൂഹ്യ പരിഷ്ക്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ചില പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയും പ്രതിവർഷം സമ്മേളനം നടത്താമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നുരണ്ടു വർഷം

കഴിഞ്ഞപ്പോൾ.... ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാത്തവരുമായ... ചേരാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. അതുമുതൽ സമ്മേളനം ആണ്ടുതോറും പുഷ്ടി പ്രാപിച്ചുവന്നു."[11] പാറേട്ട് എഴുതുന്നു: "യോജിച്ചു നിന്നു പ്രവർത്തിക്കാതെ ജീവിതസമരത്തിൽ വിജയം വരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ അനുയായികളെ സഭേതര കാര്യങ്ങളിലും സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർ ത്തിച്ചു. ആ പ്രവർത്തനഫലങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു സാമൂഹ്യസമ്മേളനം അല്ലെങ്കിൽ 'മലങ്കര മഹാജനസഭ' എന്ന സംഘടന. 1085 ഇടവത്തിൽ ഇ. ജെ. ജോൺ, അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിനയച്ച ഒരു തുറന്ന കത്തിൽ മഹാജനസഭയെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈവിധം സംഗ്ര ഹിക്കാം: മലങ്കര മഹാജനസഭയുടെ ഉത്ഭവചരിത്രം... സുറിയാനി സമു ദായത്തിന്റെ വർത്തമാന ചരിത്രത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. സുറിയാനി സഭയിൽ മുളച്ചു വളർന്ന മതഭേദത്തോടുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ആയുസ്സിനെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടി വന്ന... ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൃത്യാന്തരബാഹുല്യം നിമിത്തം സമുദായത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്ര സ്ഥാനമായ എം.ഡി. സിമ്മനാരിയിൽ കൂടിയും ഉണ്ടായ ഞെരുക്ക ത്തെയും അനേകം പള്ളികളിലെ കുഴപ്പങ്ങളെയും മറ്റു പല സമുദായ വിപത്തുകളെയും കണ്ടുകൊണ്ട് സഹിച്ചിരിക്കാൻ സമുദായസ്നേഹം അനുവദിക്കാത്ത...... ആലോചിച്ച് ഏകദേശം പതിനഞ്ച് വർഷം മുമ്പ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് മഹാജനസഭ. വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള, ശങ്കരമംഗലത്ത് വർക്കി, ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ്, കൊല്ലംപറമ്പിൽ കുര്യൻ, അക്കര സി. ചെറിയാൻ ഇവരെ ഈ സഭയുടെ പ്രാരംഭകരായി ഇപ്പോൾ ഓർമ്മ യിൽ വരുന്നു.[12] ആണ്ടുതോറും സമ്മേളിക്കുന്ന മഹാജനസഭയിലും വൈദികസംഘടനാ സമ്മേളനത്തിലും ചർച്ചയിലൂടെ ഉരുത്തിരിയുന്ന കർമ്മപഥങ്ങൾ മലങ്കര അസോസ്യേഷനിലൂടെയും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യിലൂടെയും പ്രവർത്തന പദ്ധതികളായി രൂപംപ്രാപിക്കുന്ന തേജോമയ മായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്.

13. പത്രപ്രവർത്തനവും സാഹിത്യപ്രവർത്തനവും

സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയിൽ മാധ്യമങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി മറ്റാ രേക്കാളും ബോധ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന മഹാത്മാവായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാ സ്യോസ്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ നേരിട്ട് സ്ഥാപിച്ച് നടത്തിയ കേരളപതാകയും ഇടവകപത്രികയും സുറിയാനി സുവിശേഷകനും ഇക്കാര്യം തെളിയിക്കുന്നു. പത്രപ്രവർത്തന രംഗത്തു പ്രവേശിച്ചു എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായും സുറിയാനി സമുദായ ത്തിലെന്നല്ല ഇന്ത്യയിലെ യാതൊരു ക്രൈസ്തവസഭകളുടെയും ചരി ത്രത്തിൽ അന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കേരളപതാകയും സുറിയാനി

സുവിശേഷകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു തന്നെ പ്രവർത്തനം നില ച്ചുപോയതിൽ അദ്ദേഹം ദുഃഖിച്ചു. ആയിടയ്ക്കാണ് കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള, മലയാളമനോരമ പത്രം ആരംഭിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. സമ കാലീകനും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സെക്രട്ടറിയുമായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് ആത്മകഥയിൽ എഴുതുന്നു:

"... മലയാള മനോരമ നടത്തുന്നതിനായി വറുഗീസ് മാപ്പിള ആരം ഭിച്ച കമ്പനിയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഓഹരിക്കാരനായിരുന്നു. മലയാള മനോരമ പത്രത്തിന്റെ ഓഫീസ് ഏതാനും കാലത്തേക്കു വുഡ്ലാന്റ് ബംഗ്ലാവിൽ നടത്തി. വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയുടെ താമസവും ആ ബംഗ്ലാവി ലായിരുന്നു. പിന്നീടാണ് വുഡ്ലാന്റ്സ് തോപ്പിന്റെ വേറൊരു ഭാഗത്ത് ഇന്നുകാണുന്ന മലയാള മനോരമ ഓഫീസ് കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കി പ്രസും ഓഫീസും അവിടെയാക്കിയത്. ... ജോസഫ് ദീവന്നാ സ്യോസും വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്നതും സമുദായത്തിന് പലവിധ നന്മകൾക്കും ഇടയാക്കിയതും ആയ വേഴ്ച, ഇരുവർക്കും ഉണ്ടാ യിരുന്ന പത്രപ്രവർത്തനക്കമ്പത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭൂതമായതാവാം."[13]

മനോരമക്കമ്പനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തപ്പോൾ ആകെ 16 ഓഹരിക്കാരാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിൽ നാല് ഓഹരി പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആണ് എടുത്തിരുന്നത് (മനോരമയുടെ കൂട്ടുയാദാസ്ത്, മലയാള മനോരമ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി സ്മാരകഗ്രന്ഥം, 1950).

മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു സാഹിത്യകാരനും കൂടി ആയിരുന്നു എന്ന് അനേകംപേർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രസന്നവും തേജോമയവും ആർജ്ജവത്വം തികഞ്ഞതുമായ ഒരു സ്വകീയ മലയാളശൈലിയുടെ ഉടമയായിരുന്നു സ്മര്യപുരുഷൻ. ഏതാണ്ട് പതിനാല് ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അദ്ദേഹം എഴുതിയ *ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ* മലയാളത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രാവിവരണകൃതിയാണ്. അതിലെ നിരീക്ഷണസ്വഭാവവും അപഗ്ര ഥനപാടവവും സൂക്ഷ്മവർണ്ണനകളും രസകരമായ ചിത്രണങ്ങളും ധ്വനി മധുരമായ ആത്മഗതങ്ങളും സംഘർഷമുഹൂർത്തത്തിലെ മനഃസാന്നി ധ്യവും ആത്മധൈര്യവും മനഃസ്ഥൈര്യവും ഔചിത്യപൂർണ്ണമായ സമീ പനങ്ങളും ദൈവാശ്രയത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ചലനങ്ങളും ധീരോദാത്ത നായ ഒരു നായക കഥാപാത്രത്തിന്റെ ചിത്രം നമുക്കു സമ്മാനിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വൈവിധ്യമാർന്ന കർമ്മമേഖലകളിൽ ചടുലവും സഫ ലവും കാലോചിതവും ആയ നേതൃത്വം കാഴ്ചവെച്ച് കേരളത്തിന്റെ സഭാജീവിതത്തെയും സാംസ്ക്കാരിക ജീവിതത്തെയും അതീവ ധന്യ മാക്കി കേരളത്തെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് ഉപനയിച്ച രാജ ശില്പിയും പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു സഭയെയും സമൂഹത്തെയും അതി

ശക്തമായ ഇടയബോധത്തോടെ ആനയിച്ച സംക്രമണപുരുഷനുമായ പുലിക്കോട്ടിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് യൗസേഫ് ദ്വിതീയനെ നമുക്ക് വിനയ പൂർവ്വം നമസ്ക്കരിക്കാം. അദ്ദേഹം വെട്ടിത്തെളിച്ച രാജപാത അനന്യഗ മ്യമാണെന്ന് പിൻഗാമികൾ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

1. ചന്തുമേനോൻ: ഒരു പഠനം, പു. 62-64.
2. ക്രാന്തദർശിയായ പിതാവ് (ലേഖനം), ചരമ നവതി ജൂബിലി സ്മരണിക, 1999, പ്രസാധകർ: യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, തൃശൂർ, പുറം 31.
3. *മലങ്കരസഭാ പിതാക്കന്മാർ*, മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (ലേഖനം), ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി.
4. എം. പി. വർക്കി, *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്,* ഉപസംഹാര അധ്യായം, പു. 5, 6.
5. പുലാത്തുരുത്തിൽ ചാക്കോ ചാക്കോ, 1901, പു. 33.
6. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ജോസഫ് ദ്വിതീയൻ ചരമ നവതി സ്മരണിക, പു. 95, 96.
7. *മലങ്കര നസ്രാണികൾ*, വാല്യം 3, പു. 260.
8. ടി പുസ്തകം, പു. 265.
9. ടി പുസ്തകം, പു. 299.
10. ടി പുസ്തകം, പു. 300, 301.
11. *രഹസ്യപേടകം,* പു. 117.
12. *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്*, പു. 301.
13. *രഹസ്യപേടകം,* പു. 117.

അധ്യായം 10

വടംവലികൾ

റോയൽക്കോടതി വിധി നവീകരണക്കാരുമായുള്ള തർക്കവിഷയങ്ങളിൽ അന്തിമതീരുമാനങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചുവെങ്കിലും തദനന്തരം ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ കാരണങ്ങളാൽ ഉണ്ടായ സംഘർഷങ്ങൾ സ്മര്യപുരുഷനെ അസ്വസ്ഥനാക്കിക്കൊണ്ടേ ഇരുന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരയിൽ ആത്മീയാധികാരമല്ലാതെ ലൗകികാധികാരങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് റോയൽക്കോടതിവിധി വ്യക്തമാക്കിയതായിരുന്നു.[1] ഈ വിധിയോടു രണ്ടുതരം പ്രതികരണങ്ങൾ സഭയിലുണ്ടായി. ഒന്ന് – അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതികരണം. രണ്ട് – മലങ്കരയിലെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അനുയായികളുടെ പ്രതികരണം.

1892 നവംബർ 7–ാം തീയതി പാത്രിയർക്കീസ് 24 മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾക്കു അയച്ച കല്പനയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതികരണം വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് സമുദായ ക്കേസിൽ ഹാജരാക്കിയ സുദീർഘമായ ആ കല്പനയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് ചേർക്കട്ടെ: "... റൂഹായ്ക്കടുത്ത പഠിത്വവും വായനയും നിങ്ങൾ നിറുത്തി ജഡകാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും നിങ്ങൾ എടുത്തിരിക്കുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന് ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ അധികാരമില്ലെന്ന് വിധിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്ത് വിചാരിക്കുന്നു? ആ അധികാരം അശേഷം വിട്ടുപോയി എന്ന് തോന്നിയിട്ട് നിങ്ങളുടെ അന്തർഗ്ഗതം സാധിച്ചു എന്ന് വച്ച് സന്തോഷിക്കുന്നുവോ? ഈ നിസ്സാരവിചാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവരുത്. ഉള്ള ജഡ്ജിമാർ എല്ലാവരും കൂടി വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞാലും പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തിന്റെ റൂഹായ്ക്കടുത്ത അധികാരം ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ ലൗകിക കാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ ഇല്ലാതായിപ്പോവുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ അവ രണ്ടും തമ്മിൽ യോജിച്ചും ബന്ധിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. ആത്മിക അധികാരം മാത്രമായിട്ടോ, ലൗകിക അധികാരം മാത്രമായിട്ടോ വരുന്നതല്ല. അവ രണ്ടും തമ്മിൽ സംബന്ധമുള്ളവയാകുന്നു. ഈ റൂഹായ്ക്കടുത്ത അധികാരം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കപ്പെടുന്നതാകയാൽ ആരെങ്കിലും ഇതിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യണമെന്ന് വിചാരിച്ചാൽ കഴിയുന്നതല്ല. മേലിൽ നിന്ന് ദൈവം തന്റെ ദാസന്മാർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും? കാനോനായെയും ചട്ടങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കാമെന്ന് വന്നത് നിങ്ങളിൽ ആരു മൂലമാണെന്ന് നമുക്ക് അറിവില്ല.[2] മെത്രാന്മാരിൽ ഒരുവൻ മൂലമോ സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗങ്ങൾ നിമിത്തമോ നമ്മുടെ പുത്രനായ ദീവന്നാസ്യോസ് മുഖാന്തി

രമോ ഉണ്ടായത്? അവനെ നാം വാത്സല്യപുത്രനെപ്പോലെ വിചാരിച്ച് എല്ലാവർക്കും മേലായി അവന്റെ കൊമ്പിനെ നാം ഉയർത്തിവെച്ചു (ഈ പ്രസ്താവന അസത്യമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാതെ വയ്യ. മറ്റു മെത്രാന്മാരെ പ്പോലെ പാത്രിയർക്കീസിന് ഉടമ്പടി നൽകിയില്ല എന്ന കാരണത്താൽ ദീവന്നാസ്യോസിന് ഒരു മെത്രാസനവും നൽകാതെ മുടക്കുകയും അദ്ദേഹം പ്രസിഡണ്ടായി രൂപവത്ക്കരിച്ച അസോസ്യേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയും പിരിച്ചുവിടുകയും അവ സമ്മേളിക്കരുതെന്ന് ശേഷം മെത്രാ ന്മാരെ വിലക്കിയുമാണ് പാത്രിയർക്കീസ് കേരളം വിട്ടത്. ബോംബെ വരെ അനുയാത്ര ചെയ്തു പാത്രിയർക്കീസിനെ അവിചാരിതമായി മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ച് മധുരസംഭാഷണങ്ങളാൽ പ്രീതിപ്പെടുത്തി മുടക്കു തീർക്കു കയും കൊല്ലം മെത്രാസനത്തിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്ത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മടങ്ങി വരികയാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കരയിൽ നേടിയ ജനസമ്മതി മൂലവും അനുര ഞ്ജനപാടവം മൂലവും മറ്റു മെത്രാന്മാർ സഫ്രഗന്മാരായിത്തീർന്നതിന് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഒത്താശയൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാലും മാർ ദീവ ന്നാസ്യോസിന് പില്ക്കാലത്തു ലഭിച്ച അംഗീകാരം തന്റെ ഔദാര്യം മൂലം ലഭിച്ചതാണെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് അവകാശപ്പെടുന്നത് നിരാധാരമായി ട്ടാണ് - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്).

41-ാം മസുമൂറിൽ... എന്റെ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എന്നോട് വഞ്ചന ചെയ്തു എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ കുതികാലിനെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മക്കളെ കേൾപ്പിൻ. ഒന്നാമത്, അവന്റെ എഴുത്തുകൾ മൂലമാകുന്നു നാം വൃദ്ധതയിൽ നമ്മുടെ സ്ഥലവും സിംഹാസനവും വിട്ടും വച്ച് അവനെ സഹായിപ്പാനായിട്ട് ലണ്ടനിലേക്കും അവിടെനിന്ന് നിങ്ങളുടെ അടുക്ക ലേക്കും എത്തിയത്. നാം അവിടെ എത്തിയ ഉടനെ കർത്താവിന്റെ സഹാ യത്താൽ മഹാരാജാവ് അവർകൾ നമ്മുടെ നിമിത്തം മത്തായിയുടെ (പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ്) വിളംബരം അസ്ഥിരപ്പെ ടുത്തി. പിന്നത്തേതിൽ നാം സുന്നഹദോസ് ഉറപ്പിച്ചു. ദീവന്നാസ്യോ സിനെ അതിന്റെ പ്രസിഡണ്ടാക്കി വച്ചു. അനന്തരം അവന്റെ സഹായ ത്തിനായിട്ട് ആറു മെത്രാന്മാരെയും നാം വാഴിച്ചു (അവന്റെ സഹായ ത്തിനായിട്ട് എന്ന പ്രയോഗം വീണതു വിദ്യയാക്കുന്ന തരംതാണ അട വായിപ്പോയി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും വാക്കാലും രേഖയാലും ഉള്ള കഠിനമായ എതിർപ്പിനെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ടാണ് ആ പട്ടംകൊടകൾ നടന്നത്. ആ മെത്രാഭിഷേകം അകാ നോനികവും ആയിരുന്നു. അനിവാര്യമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുമ്പോൾ മൂന്നിൽക്കുറയാത്ത മെത്രാന്മാരുള്ള സുന്നഹദോസുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥ ഭേദപ്പെടുത്താവൂ എന്ന്

ഹൂദായകാനോനിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കേ മലങ്കരയിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന മലങ്കര മെത്രാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെയും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൂടെ വന്ന അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസിനെയും പങ്കെടുപ്പിക്കാതെ വടക്കൻപറവൂരിൽ ആദ്യം നടന്ന മെത്രാൻ പട്ടംകൊട അകാനോനികമാണെന്ന് തീർച്ചയാണ് - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്). കോടതി സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും അവർ ഓരോരുവൻ തന്റെ ഇടവകയിൽ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിലും ഉപദേശങ്ങളിലും ഇരിക്കണമെന്നും അതത് ഇടവക ഭരണകർത്താവിന്റെ മനസ്സുകൂടാതെ ഒരുവൻ മറ്റൊരുവന്റെ ഇടവകയിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ച് അപഹരിക്കരുതെന്നും അവൻ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എല്ലാവരും അവനെ സഹായിക്കണമെന്നും ചട്ടംകെട്ടി. അതിന്റെ ശേഷം 1883 മകരം 25-ാം തീയതി ആലപ്പുഴെ ഈ കാര്യം വിസ്തരിക്കുന്ന ജഡ്ജിക്കും ഈ പറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾക്കു നാം ഒരു എഴുത്ത് കൊടുത്തു (ഈ എഴുത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനു പ്രതികൂലമായും ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനു അനുകൂലമായും ഉള്ള കല്പനയാണെന്നാണ് കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത് - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്). അവൻ ബലപ്പെട്ട് ബഹുമാനമുള്ളവൻ ആയിത്തീരുന്നതിനും വേണ്ടി അവന് സഹായമായിട്ടത്രെ എഴുതിയത്. അതിനോടുകൂടി മറ്റു മെത്രാന്മാർക്കും അവർ അവനെ വഴങ്ങുകയും നഷ്ടമോ വ്യസനമോ അവന് വന്നുകൂടാതെ അവനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് പൊതുവായി എഴുതി അറിയിച്ചു (മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മറ്റു മെത്രാന്മാരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് നൽകിയ പത്രികയെത്തുടർന്ന് സെമിനാരിക്കേസ്സിൽ വിശദമായി വാഗ്വാദങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മറ്റു മെത്രാന്മാരെപ്പോലെ ഒരു മെത്രാസനത്തിന്റെ മാത്രം അധിപതി ആകയാൽ മറ്റു മെത്രാന്മാരേക്കാൾ ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനി എന്ന നിലയിൽ സഭാസ്വത്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി വ്യവഹാരപ്പെടാൻ അർഹനല്ലെന്നും പത്രികയിൽ കാണിച്ചിരുന്നു. തൽസംബന്ധമായി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഏതെങ്കിലും കല്പനയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു അനുകൂലമായി താൻ നൽകിയ സാക്ഷിമൊഴിയിൽ പരുമല മെത്രാച്ചൻ അത് പരാമർശിക്കുമായിരുന്നു. പരുമല മെത്രാച്ചൻ സാക്ഷിമൊഴിയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചപ്പോൾ മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സുസ്താത്തിക്കോനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനരേഖയായി പരാമർശിച്ചത് മറ്റു രേഖകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിൽ ഇല്ലാത്തതു മൂലമാണ്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മേലധികാരം സംബന്ധിച്ച് ആലപ്പുഴ ജഡ്ജിയ്ക്കും 6 മെത്രാന്മാർക്കും കല്പന അയച്ചിരുന്നു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്).

അവർ നമ്മുടെ കല്പനപ്രകാരം അവനെ അനുസരിച്ചു. അവന്റെ മുമ്പിൽ സാക്ഷിമൊഴി പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ കല്പന നിമിത്തം അവന്റെ കയ്യിൽ അവരുടെ ജീവനെ വച്ചുകൊടുത്തു. പിന്നീട് ദൈവം ശത്രുക്കളുടെമേൽ നമുക്ക് ജയം തരികയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്ത ഉടനെ അവന്റെ (ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ) മൂലം ജയം ഉണ്ടായിരിക്കകൊണ്ട് അവർക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരടയാളം കൊടുക്കണമെന്നും അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധതയിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെ ഒരു അടയാളത്തിന് ഈ സഹോദരൻ യോഗ്യനാകുന്നു എന്നും നമ്മുടെ പുത്രനായ മരിച്ചുപോയ മാർ അത്താനാസ്യോസ് നമ്മോട് അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം സന്തോഷിച്ച് സകല സന്തോഷത്തിന്റെയും ജയത്തിന്റെയും അടയാളമായി നെഞ്ചിൻമേൽ ഇടുന്ന സ്ലീബാ അവന്റെ പേർക്കു കൊടുത്തയച്ചു. ... പട്ടക്കാരുടെ മുടക്കു തീർക്കുവാൻ അനുവദിച്ച കടലാസിലും ഒന്നാമതും രണ്ടാമതും മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുപ്പാൻ അനുവദിച്ച കടലാസിലും ജനത്തെക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രമാണം നമ്മുടെ പേർക്ക് എഴുതിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ... എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയമായും ലൗകികമായും ഉള്ള കല്പനയ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ട് അനുസരിച്ച് ഇരുന്നുകൊള്ളാമെന്ന തങ്ങളുടെ മേൽത്തന്നെ ഒരു പ്രമാണം നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെയും പ്രധാനികളുടെ മുമ്പാകെയും പ്രസ്താവിപ്പാനായിട്ട് നാലു മെത്രാന്മാർക്കും കൂടി നാം അയച്ച പൊതു കല്പന വായിച്ചില്ലെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്കു വളരെ വിചാരമുണ്ടായി. വിശേഷിച്ചും ദീവന്നാസ്യോസ് വിവാഹം കഴിക്കാത്ത കശീശന്മാരെ ഉണ്ടാക്കിയെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയാമെന്നിടത്തോളം ജഡ്ജിമാരെ കലക്കിയത് അവൻ തന്നെ ആണെന്നും നാം ഉറപ്പായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചു (വിവാഹം കഴിച്ചവരെയും വിവാഹം കഴിക്കാത്തവരെയും കശ്ശീശന്മാരാക്കുന്നത് മലങ്കരയിലെ പൂർവ്വികമായ പതിവാണ്. അത് പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായ്ക്കും നല്ലവണ്ണം അറിവുള്ള കാര്യമാണ്. അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പട്ടം കൊടുത്ത 6 മെത്രാന്മാരും അവിവാഹിതരായിരിക്കേ കശ്ശീശാപട്ടം ഏറ്റവരായിരുന്നു. അക്കാര്യം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ നേരെ ആരോപിച്ചതിൽ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കൊന്ന് തിന്നുവാൻ സിംഹം നടത്തിയ ആരോപണത്തേക്കാൾ വലിയ യുക്തിയൊന്നും കാണുന്നില്ല – ഗ്രന്ഥകർത്താവ്) ... നമ്മുടെ കല്പനപ്രകാരം അവർ അവനെ വണങ്ങിയതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അവൻ ചവുട്ടിയത് അവരുടെ മേൽ അല്ല; നമ്മുടെമേൽ അത്രേ. ആയതുകൊണ്ട് ഇനിമേലാൽ സുന്നഹദോസിൽ യാതൊരു കാര്യവും നിശ്ചയിപ്പാനും പൊതുവിന്നടുത്ത കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പാനും അവന് അധികാരമില്ലെന്നും നാം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇടവകകളിൽ വെച്ച് കൊച്ചി ഇടവകയും കൊല്ലം ഇടവകയും മാത്രം അവനിരിക്കട്ടെ. ഇതല്ലാതെ

വേറെ പാടില്ല. ഇക്കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് സ്ഥിരപ്പെടുത്തി നമ്മോടു അറിയിക്കുന്നതുവരെ ഈ രണ്ടു ഇടവകകളെ വിട്ട് മറ്റു ഇടവകകളിലേക്കു കാൽചവിട്ടുവാനും സഞ്ചരിപ്പാനും അവന് അനുവാദമില്ല. ... മെത്രാന്മാരിൽ ഒരുവനെയും സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രസിഡണ്ടാക്കുവാൻ ന്യായവും ആവശ്യവുമില്ല. എന്നാലോ കാശീശന്മാരിൽ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു കൊൾവിൻ. അത് സാമർത്ഥ്യമുള്ള മല്പാൻ ആയിരിക്കട്ടെ. പ്രസിഡണ്ടാക്കുന്നവരോട് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയും പിതാക്കന്മാരുടെ സകല കാനോനോകളും വിട്ടു നടക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രമാണം വാങ്ങിക്കൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സുന്നഹദോസിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവൻ സുറിയാനി ഭാഷയിലാക്കി നമുക്കു അയച്ചു തരണം. ..."[3]

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ രണ്ടാമത്തെ നിരോധനമായിരുന്നു ഇത്. ആദ്യത്തെ നിരോധനത്തിന് ഹേതു ഉടമ്പടി നല്കാതിരുന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തേതിന് കാരണം ഉടമ്പടി നൽകാത്തതും അദ്ദേഹത്തിന് റോയൽ കോടതി വിധിയിലൂടെ ലൗകികാധികാരം നിഷേധിച്ചതിന്റെ അമർഷവുമാണ്. തുമ്പമണ്ണിന്റെ മാർ യൂലിയോസും കൊച്ചിയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും ഇതിനകം നിര്യാതരായിരുന്നു. ശേഷിച്ച മെത്രാന്മാർക്കും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾക്കും അയച്ച കല്പന മലങ്കരയിൽ യാതൊരു ചലനവും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. പാത്രിയർക്കാ ഭക്തന്മാർ മലങ്കരയിൽ ഇല്ലാഞ്ഞതിനാലല്ല. അവർക്കൊക്കെയും അപ്പോഴേക്കും കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അസോസ്യേഷൻ പ്രവർത്തനംമൂലം യോജിപ്പും ഐക്യവും ജനാധിപത്യവും ശക്തിപ്പെട്ട മലങ്കരസഭയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അന്യായവും സത്യരഹിതവുമായ ഒരു കല്പനയെച്ചൊല്ലി വിവാദം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഒരു കുഞ്ഞുപോലും ശ്രമിച്ചില്ല. സഭ ഒന്നടങ്കം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സഭയിലും സമൂഹത്തിലും വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാംസ്ക്കാരിക നവോത്ഥാനയത്നങ്ങളെ ആവോളം പിന്തുണച്ചു വന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച അത്താനാസ്യോസ് ശെമവൂൻ ഇതിനോടകം കാലം ചെയ്തുവെങ്കിലും കൂടെ വന്നിരുന്ന സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ മലങ്കരയിലുടനീളം സഞ്ചരിച്ച് പാത്രിയർക്കാ ഭക്തന്മാരെ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കടവിൽ മെത്രാച്ചൻ മൗനംകൊണ്ട് അതിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരസഭയ്ക്കകത്തും പുറത്തും പരിശുദ്ധനെന്ന നിലയിൽ അതിനോടകം അംഗീകാരം നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന പരുമല മെത്രാച്ചന്റെ ശക്തമായ നിലപാട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും സത്യത്തിനും അനുകൂലമായിരുന്നതുകൊണ്ട് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കെതിരായി പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് എഴുതിയ നിരോധന കല്പനകൾക്ക് അതെഴുതിയ കടലാസിന്റെ വിലപോലും കേരളത്തിൽ കിട്ടിയില്ല.

പരുമലയിലെ പുണ്യവാളന്റെ പിന്തുണ ആ നൂറ്റാണ്ടിൽ വലിയ ഒരു പിൻബലമായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല പരുമല മെത്രാച്ചന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ ആയിരുന്നു അന്നത്തെ വൈദിക ട്രസ്റ്റി. സി. ജെ. കുരിയൻ അവൈദിക ട്രസ്റ്റിയും. മൂന്നു ട്രസ്റ്റിമാർ തമ്മിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന പരസ്പര വിശ്വാസവും ബഹുമാനവും അന്യാദൃശ്യമായിരുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകശക്തിക്കെതിരായിട്ടാണ് ട്രസ്റ്റിമാരുടെയും മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെയുമൊക്കെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും നിയമനവും നടന്നതെങ്കിലും മലങ്കര മെത്രാൻ മാത്രം കാര്യങ്ങൾ നടത്തിയാൽ മതി എന്ന ചിന്തയാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ മറ്റു രണ്ടു ട്രസ്റ്റിമാർ പുലർത്തിയിരുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കർമ്മകുശലതയിലും സഭാപ്രതിബദ്ധതയിലും ജനാധിപത്യ ഭരണശൈലിയിലും ട്രസ്റ്റിമാർക്ക് അത്യധികം വിശ്വാസവും ബോധ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം ട്രസ്റ്റിമാർ കൈവശം വയ്ക്കേണ്ട ട്രസ്റ്റ് താക്കോലുകൾ പോലും രണ്ടു കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ഈ ഐക്യവും തജ്ജന്യമായ ശക്തിയുമാണ് അക്കാലത്തെ എല്ലാ സഭാപുരോഗതിയുടേയും അടിത്തറ എന്ന് പറയാതെ വയ്യ.

റോയൽക്കോടതി വിധിയിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടപ്രകാരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ആത്മീയ ഭരണത്തലവനായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരയിലെ ഭരണത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതശൈലി എപ്രകാരം സംവിധാനം ചെയ്യാം എന്നതായിരുന്നു കോടതിവിധിയോടുള്ള ആഭ്യന്തരമായ പ്രതികരണം. മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ച് ഒരു ഹയറാർക്കി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയാൽ പാത്രിയർക്കീസിനുള്ള അംഗീകാരം നിലനിർത്തുകയും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയാധികാരം പോലും പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാമെന്നായിരുന്നു ഈ ചിന്തയുടെ പിന്നിലുള്ള കണക്കുകൂട്ടൽ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ ആയിരുന്നു ഇതിന്റെ വക്താവ്. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാർ പരുമല മെത്രാച്ചന്റെ ശിഷ്യത്വത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് 1876 ഒക്ടോബർ 12-ന് പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശുപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. പത്രോസ് ബാവായോടൊപ്പം വന്നിരുന്ന അബ്ദുള്ളാ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനോടൊപ്പം കുറച്ചുകാലം വിവിധ ദേവാലയങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നിരോധനം വകവയ്ക്കാതെ അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസ് മലങ്കരയിലെ പള്ളികളിൽ മൂറോൻ തൈലം വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് 6000 ത്തോളം രൂപ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ 'മല്ലപ്പള്ളിക്കാരൻ ഒരു ശെമ്മാശൻ' അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നതായി കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (പുറം 432) സാക്ഷിക്കുന്നു. 'മലങ്കര നസ്രാണികൾ' 4-ാം വാല്യത്തിൽ പാറേട്ടും 'ധീരോദാത്ത വിശുദ്ധ'നിൽ സി. കെ. കൊച്ചുകോശിയും ഈ പ്രസ്താവനയെ അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനുശേഷം പരുമല

മെത്രാച്ചന്റെ കീഴിൽ പരുമലയിൽ വെച്ച് വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നേടി. ഇവിടെ വെച്ചാണ് തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഗുരുവായ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ ശെമ്മാശനും ശെമ്മാച്ചനെ മെത്രാച്ചനും നന്നായി പരിചയപ്പെടുന്നത്. സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണപടുവായ ശെമ്മാശൻ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായോട് ഭക്തിയും കൂറും അനുസരണവും കാണിച്ചു എങ്കിലും വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ നിലപാട് എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയുടെ അന്തസ്സിന് നിരക്കാത്തതാണെന്നായിരുന്നു ശെമ്മാശന്റെ ചിന്ത. എന്നാൽ തന്റെ ഗുരു പരുമല മെത്രാച്ചൻ വല്യമെത്രാച്ചനോട് കാണിച്ച ഭക്തിയും വിധേയത്വവും ശിഷ്യനെ സ്വാഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിൽ നിന്നും തടഞ്ഞു നിർത്തി. പത്രോസ് തൃതീയൻ, അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസ്, സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ (പിന്നീട് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്) ഇവരുമായുള്ള അടുത്ത ബന്ധവും സൗഹാർദ്ദവും സംസർഗ്ഗവും ശെമ്മാശന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തെ എപ്രകാരം സ്വാധീനിച്ചുവെന്ന് അറിവില്ല. ഏതായാലും പില്ക്കാലത്ത് അനൗപചാരികമായി അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഭരണഘടനാ ഡ്രാഫ്റ്റിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായുള്ള ബന്ധത്തെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനേക്കാൾ ഗൗരവമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നവീകരണവ്യവഹാരത്തിലും മറ്റും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതു മൂലം പാത്രിയർക്കീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുവെങ്കിലും പില്ക്കാലത്തെ കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങൾ മൂലം പാത്രിയർക്കാബന്ധത്തെ ബോധപൂർവ്വം മറക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുംതോറും വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനും സ്ലീബാ ശെമ്മാശനും ആ ബന്ധത്തെ ആവർത്തിച്ച് ഓർക്കുവാൻ സഹായകമായ പല ശ്രമങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടുവന്നു. മലങ്കരയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കാലം വരെ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ശീമയിലെ പിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി പരാമർശമില്ലാത്ത തുബ്ദേനുകൾ മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാക്കന്മാരുടെ ശൃംഖലയെ സ്മരിക്കുന്ന തുബ്ദേനുകൾ അടങ്ങിയ കുർബാനക്രമം 1898-ൽ അദ്ദേഹവും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും ചേർന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത് ഇത്തരുണത്തിൽ പരാമർശമർഹിക്കുന്നു.* എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ശൈലിയെ പാത്രിയർക്കീസ് ആശീർവദിക്കുമെങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയാധികാരം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സഭാഭരണവ്യവസ്ഥയ്ക്കു രൂപംനൽകുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാണെന്ന ചിന്തയ്ക്ക് ബലം നൽകുന്ന ചില സൂചനകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ *മതോപദേശസാരങ്ങ*ളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഭ്രമം പരുമല മെത്രാച്ചൻ കാലം ചെയ്തതോടെ തിര നീക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തോടു വിയോജിക്കുവാൻ കോനാട്ടച്ചനെയും സി. ജെ. കുര്യനെയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾക്കഭിമതനായ കൊച്ചുപറമ്പിൽ റമ്പാച്ചന് പകരം വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചൻ പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുന്ന ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ എന്തു വില കൊടുത്തും

എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഭ്രമത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ രണ്ടു ട്രസ്റ്റിമാരും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കാലശേഷം രണ്ടു ട്രസ്റ്റിമാരും അവർ വെറുത്തിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുയായികളായിത്തീർന്നത്.

റോയൽക്കോടതി വിധിയോട് ഇപ്രകാരം രണ്ടു പ്രതികരണങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത് മലങ്കരമെത്രാന്റെ സൂക്ഷ്മനേത്രങ്ങൾക്കു അഗോചരമായിരുന്നില്ല. തന്റെ പിൻഗാമിയുടെ കാലത്തു (പരുമല ഗ്രീഗോറിയോസിനെയാണ് അദ്ദേഹം പിൻഗാമിയായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്) എല്ലാ വിരുദ്ധ പ്രവണതകളെയും അതിജീവിച്ച് മലങ്കരസഭ കരുത്തും യശസ്സും വീണ്ടെടുക്കുമെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്നുറപ്പായിരുന്നു. തന്മൂലം സഭയുടെ വികസനപരമായ കർമ്മപദ്ധതികളിലേക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്താ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു.

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരിക്കലും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില സംഭവപരമ്പരകൾ അക്കാലത്ത് നാടകീയമായി അരങ്ങേറി. കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ഒരു വൈദികൻ ദേശീയബോധം കൊണ്ട് ഉത്തേജിതനായി. പേപ്പൽ ഇരുമ്പുമറയിൽ നിന്ന് സഭ സുതാര്യമായ പ്രവർത്തനശൈലിയിലേക്കു വളരണമെന്നും ആത്മീയരംഗമെന്നപോലെ സാംസ്ക്കാരികരംഗവും സഭയുടെ പ്രവർത്തനമേഖലയായി അംഗീകരിക്കണമെന്നും ഈ യുവവൈദികൻ കത്തോലിക്കാസഭയെ പ്രവാചകോചിതമായി ആഹ്വാനം ചെയ്തു. മാറ്റങ്ങൾക്കു നേരെ പുറംതിരിഞ്ഞിരിക്കുകയും മാറ്റങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ശബ്ദിക്കുന്നവരെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇരുണ്ട നയമാണ് കത്തോലിക്കാ തിരുസഭ ഈ വൈദികനോട് പുലർത്തിയത്. തന്റെ ഉല്പതിഷ്ണുത്വവും ആദർശബോധവും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് സഭാസേവനം ചെയ്യാൻ അനുയോജ്യമായി അദ്ദേഹം കണ്ടത് മലങ്കര സുറിയാനി സഭയെയാണ്. സാംസ്ക്കാരിക പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് തേജോമയമായ പ്രഭാവലയം സൃഷ്ടിച്ച പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനെ ആ വൈദികൻ ബന്ധപ്പെട്ടു. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കീഴിൽ അഭിമാനത്തോടെ സഭാസേവനം തുടരാനാവുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഉറപ്പായി. ഫാ. അൽവാറീസിനെ (അതായിരുന്നു ആ കത്തോലിക്കാ വൈദികന്റെ പേര്) മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സഭയിലേക്കു സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഗോവ, സിലോൺ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ധാരാളം കത്തോലിക്കാ സഭാനുയായികൾ മലങ്കരസഭയുടെ അംഗങ്ങളായി. ഗോവയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ നയിച്ച ഫാ. അൽവാറീസിനെ പോർച്ചുഗീസുകാരോട് മതപരമായി അന്ധമായ വിധേയത്വം പുലർത്തിപ്പോന്ന കത്തോലിക്കാ സഭ വെറുക്കുകയായിരുന്നു. സഭാത്യാഗം കൂടിയായപ്പോൾ വെറുപ്പ് പകയായി വളർന്നു. ഗോവ, സൗത്ത് കാനറാ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിദ്യാലയങ്ങളും ദേവാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച ഫാ. അൽവാറീസ്, മാർ ദീവന്നാ

സ്യോസിന് പ്രിയങ്കരനായി തീർന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദ പ്രകാരം ഫാ. അൽവാറീസിനെ പരുമല ഗ്രീഗോറിയോസ് റമ്പാനാക്കി. 1889-ൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് മാർ യൂലിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നടത്തിയ ഏക മെത്രാഭിഷേകമാണിത്. കേരളത്തിന് വെളിയിൽ മലങ്കരസഭ വികസിപ്പിക്കുന്നതിൽ സഭ ഒട്ടുക്കു സന്തോഷിച്ചു. അമേരിക്കയിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയിലെ റിനിവിലാത്തി എന്ന പട്ടക്കാരനെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുവാനായി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് രണ്ടാമതൊരു മെത്രാനെ കേരളത്തിന് വെളിയിൽ നിയമിക്കുവാൻ സ്മര്യപുരുഷന് സാധിച്ചു. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് സിലോണിൽ വെച്ചാണ് ഈ പട്ടംകൊട നടന്നത്. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ പ്രധാനകാർമ്മികത്വത്തിലും കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ്, അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ് എന്നിവരുടെ കാർമ്മികത്വത്തിലുമാണ് ഈ മെത്രാഭിഷേകം നടന്നത്. സ്മര്യപുരുഷന് പിൽക്കാലത്ത് മലങ്കരസഭ നൽകിയ മംഗളപത്രത്തിൽ “.... അപ്പോസ്തോലിക കാലം മുതൽ കുളത്തിലെ വെള്ളം പോലെ ഈ കേരളത്തിന്റെ അതിർത്തികൾക്കകത്ത് കെട്ടിനിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യാ, സിലോൺ മുതലായവയിൽ മാത്രമല്ല അമേരിക്ക തുടങ്ങിയുള്ള അതിദൂരദേശങ്ങളിലും യഥാശക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്...” എന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ പട്ടംകൊടകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. മലങ്കരസഭ അഖിലഭാരത ദർശനവും ആഗോള ഭാവനയും പുലർത്തിയ ഔന്നത്യം നേടി എങ്കിലും ആ മഹാ ഭാവന മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റേത് മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും മലങ്കരസഭ ആ വിശാലദർശനം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ശക്തി ആർജ്ജിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും പില്ക്കാല സംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. ഈ സഭ മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി ഗോവയിലേക്കും അമേരിക്കയിലേക്കും നിയോഗിച്ച മെത്രാന്മാരെ അന്വേഷിക്കുവാനോ അത്യാപത്തുകളിൽപോലും സഹായിക്കുവാനോ മലങ്കരസഭയ്ക്കു സാധിച്ചില്ല. എതിരാളികളുടെ പ്രതികാരത്തിന് വിധേയനായി പീഡനങ്ങളേറ്റ് മാർ യൂലിയോസ് 1923 സെപ്തംബർ 23-ന് കാലം ചെയ്തു. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് ആരും അവകാശപ്പെടാതിരുന്നതിനെത്തുടർന്ന് ഗോവയിലെ മുനിസിപ്പൽ ശ്മശാനത്തിൽ ഒരു വൈദികന്റെ പോലും കാർമ്മികത്വമില്ലാതെ അനാഥനെപ്പോലെ മലങ്കരസഭയുടെ ആ മെത്രാപ്പോലീത്താ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു (ഒന്നാം കാതോലിക്കായുടെയും രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെയും എന്ന പോലെ മാർ യൂലിയോസിന്റെ അന്ത്യവിശ്രമരംഗവും സഭാഭാസുരന്റെ സദ്യശ്ശസിന് കളങ്കം ചാർത്തുന്ന കറുത്ത പാടുകളായി സഭാചരിത്രത്തിൽ ഉത്തരം തേടുന്ന പ്രഹേളികകളായി അവശേഷിക്കുന്നു).

1892 ഇടവം 17-ാം തീയതി സിലോണിൽ വച്ച് വാഴിക്കപ്പെട്ട മാർ തിമോത്തിയോസ് അമേരിക്കാ, യൂറോപ്പ്, ആഫ്രിക്കാ തുടങ്ങിയ ഭൂപ്രദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും കുറേ സ്വതന്ത്രസഭകൾ രൂപവത്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരസഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിലും ശിക്ഷണത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിതമായിരുന്നെങ്കിൽ വലിയൊരു മിഷണറി ദൗത്യത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ ഉപകരണമാക്കാമായിരുന്നു. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അതിന് കഴിഞ്ഞില്ല.

റോയൽക്കോടതി വിധി അനുകൂലമായി ലഭിച്ചെങ്കിലും അതിനുവേണ്ടി കടം വാങ്ങിച്ചെലവ് ചെയ്ത പണത്തിന് മാർഗ്ഗം കാണാതെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നട്ടംതിരിയുകയായിരുന്നു. കേസിന്റെ വിജയം ആഘോഷിക്കുന്നതിനിടയിൽ മറ്റു ബാധ്യതകളെ ഓർക്കുവാൻ സഭ സന്നദ്ധമായിരുന്നില്ല. പല കടക്കാരും മെത്രാച്ചനെതിരെ കേസുകൊടുത്ത് പണം ഈടാക്കുവാനുള്ള വിധി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂൾ തുടങ്ങി താൻ ആരംഭിച്ച പല സ്കൂളുകളുടെയും നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കുവാനും, നേരത്തെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കിയ പുതിയ പള്ളികളുടെ (പരുമല സെമിനാരിയും ചാപ്പലും, കരുവാറ്റ, ചാലശ്ശേരി, തിരുവാങ്കുളം, കാട്ടൂർ, അയിരൂർ, മഞ്ഞപ്ര, തിരുവനന്തപുരം, അല്ലപ്രാ, വേങ്ങൂർ, കൊടശ്ശനാട്, പുത്തൻകാവ്, കണ്യാട്ടുനിരപ്പേൽ, കുണ്ടറ, മാറാട്ടിൽ, ഓണക്കൂർ, നെല്ലിക്കൽ, ചേലാട്ട്, മഴുവന്നൂർ, കുന്നംകുളം) അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ നടത്തുവാനും പണം കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ഷോടതി എന്ന ആശയം സ്മര്യപുരുഷന്റെ മനസ്സിൽ രൂപപ്പെട്ടത്. ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ ഷോടതി മഹാരാജാവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിച്ചു. 1898-ൽ സർക്കാർ അനുവാദം ലഭിച്ച ഈ ഷോടതി നടത്തിപ്പിൽ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തുടങ്ങിയ മഹാന്മാരും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാൻ, കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള, ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് തുടങ്ങിയവരും അംഗങ്ങളായിരുന്നു. 1901 മാർച്ച് 14-നു ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽ വെച്ച് നറുക്കെടുപ്പ് നടത്തുകയും വിജയികൾക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ആ ഷോടതി ഇനത്തിൽ എല്ലാ ചെലവും നീക്കി 35000 രൂപ ലാഭമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിച്ചു. പല കട ബാധ്യതകളിൽ നിന്ന് വിമുക്തി നേടുവാനും പള്ളികളുടെ അറ്റകുറ്റപണികൾ നടത്തുവാനും കോട്ടയം എം.ഡി. സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ പരിഷ്ക്കരിക്കുവാനും ഈ ഉദ്യമം ഗണ്യമായി സഹായിച്ചു.

കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂൾ, മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു കോളജായി ഉയർത്തുവാനുള്ള ഫണ്ട് സ്വരൂപിക്കുവാൻ കൂടി ഈ ഷോടതി പ്രയോജനപ്പെടുത്താമെന്ന് മാമ്മൻ മാപ്പിളയെപ്പോലെയുള്ള ചില അൽമായ പ്രമുഖർ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും

അതിനായി അക്ഷീണ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു. കോളജ് നിർമ്മാണ ആലോചനകളുടെ നിർണ്ണായക ഘട്ടത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാൻ 'ഇപ്പോൾ നമുക്കൊരു കോളജ് ആവശ്യമില്ല' എന്ന ഉറച്ച നിലപാട് സ്വീകരിക്കുകയും ആ പദ്ധതി പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തതായി കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള ആത്മകഥയിൽ (ജീവിതസ്മരണകൾ, ഒന്നാം പതിപ്പ്, 1977, പുറം 54–55) വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോളജ് എന്ന ആ സ്വപ്ന പദ്ധതി വിജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സ്മര്യപുരുഷന്റെ തൊപ്പിയിൽ ഒരു പൊൻ തൂവൽ കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമായിരുന്നു.

മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ച ആദ്യത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് 1894 കന്നിയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 94–ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായി. വാർദ്ധക്യത്തിലും കർമ്മകുശലനായി വർത്തിച്ച അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ വരുത്തിയ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ നിരവധി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് പകരം അബ്ദുൽ മശിഹാ സ്ഥാനാരൂഢനായി. ഇതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് പരാജയപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥി മാർ അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസ് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നു.

പ്രായാധിക്യവും ക്ഷീണവും മൂലം മലങ്കര ഇടവകയുടെ ഭരണം ഒഴിയുവാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും തനിക്ക് പകരമായി തന്റെ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ നിയമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായും 1071 (1895) വൃശ്ചികത്തിൽ കൂടിയ അസോസ്യേഷനിൽ സ്മര്യപുരുഷൻ പ്രസ്താവിച്ചു.[4] അദ്ദേഹത്തിന് അന്ന് 63 വയസ്സ് പ്രായമാണ്. ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അലഞ്ഞുജീവിച്ചതുകൊണ്ടും പ്രമേഹരോഗബാധകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ശാരീരികമായും മാനസികമായും അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിനെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് മലങ്കരസഭാ ഭരണശൈലിക്ക് ലിഖിതമായ ഒരു നിയമാവലി തയ്യാറാക്കുവാൻ അണിയറനീക്കം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഭരണശൈലി നടപ്പാക്കണമെന്നും നിലവിലുള്ള ശൈലി തുടർന്നാൽ മതിയെന്നും രണ്ടു നിലപാടുകൾ സഭയിൽ പടർന്ന് പിടിക്കുന്നതായും സെമിനാരി മല്പാന്മാരായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാനും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും യഥാക്രമം ആ വാദമുഖങ്ങളുടെ പ്രചാരകന്മാരായിത്തീർന്നതും മെത്രാച്ചനെ മാനസികമായി തളർത്തിയിരുന്നു. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ഏവരുടെയും കണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്നതിനാൽ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും പരസ്യമായി ഉന്നയിക്കുവാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എങ്കിലും സൂക്ഷ്മഗ്രാഹിയായ വല്യമെത്രാച്ചന്റെ കാര്യങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ നേരിടുവാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. തന്റെ പിൻഗാമിയായി തന്റെ ശിഷ്യനും മലങ്കരസഭയുടെ പ്രിയങ്കരനുമായിരുന്ന പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ നിയമിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണാനാവുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. പരുമല മെത്രാച്ചനെ പിൻഗാമിയാക്കുകയാണെ

ങ്കിൽ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നുള്ള മെത്രാൻവാഴ്ച ആവർത്തിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു കാണണം. റീനിവിലാത്തി തീമോത്തിയോസിനെയും അൽവാറീസ് യൂലിയോസിനെയും മലങ്കരയിലെ മെത്രാച്ചന്മാർ വാഴിച്ചത് നിമിത്തം മെത്രാൻ വാഴ്ച മലങ്കരയിൽ തന്നെ നടത്തുവാനുള്ള കീഴ്വഴക്കം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുമതിയോടെ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ആർജ്ജിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ സ്ഥാനമൊഴിയുകയും അസോസ്യേഷന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു മുഖേന പുതിയ ഒരാൾ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തേക്കു അവരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ അതിനെതിരെ ശബ്ദിക്കാൻ മലങ്കരയിൽ ആരും തയ്യാറാകുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിശ്ചയമായിരുന്നു. മലങ്കരയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഇല്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസ് പ്രസാദിച്ചാലും കുപിതനായാലും ഒന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് അനുഭവസമ്പന്നനായ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചനു തീർച്ചയായിരുന്നു. തന്മൂലമാണ് സ്ഥാനത്യാഗത്തെപ്പറ്റി അസോസ്യേഷനിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചത്.

മാത്രവുമല്ല, മലങ്കരസഭയിൽ ആരോഗ്യകരമായ ഒരു കീഴ്വഴക്കം സൃഷ്ടിക്കുവാനും സ്മര്യപുരുഷൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഭരണപരമായി ഏറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുതീർക്കാനുള്ള ഒരു സ്ഥാനി ശാരീരികമായി വാർദ്ധക്യത്തിലെത്തിയാൽ രോഗത്തെപ്രതി അശക്തനും കാര്യപ്രാപ്തി നഷ്ടപ്പെട്ടവനുമായി സഭയ്ക്കു ഉപയോഗശൂന്യനും ഭാരവും ആയിത്തീരുമെന്നും ഊർജ്ജസ്വലനായ ഒരു യുവമെത്രാൻ ഭരണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു മൂലം ഭരണത്തിന്റെ കർമ്മ നൈരന്തര്യം അവിരാമം തുടരാനാവുമെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. സാഹസികതയും തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള സാഹസികധൈര്യവും മനസ്സാന്നിധ്യവും പാടേ നഷ്ടമായിട്ടും സിംഹാസനം നഷ്ടപ്പെട്ടാലോ എന്ന് ഭയന്ന് സിംഹാസനങ്ങളിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മതരാഷ്ട്രീയ മേഖലകളിലെ തലവന്മാരുടെയും മറ്റും കഥകൾ വായിക്കുമ്പോൾ 63-ാം വയസ്സിൽ വിജയശ്രീലാളിതനായി വിരാജിച്ചു നിൽക്കേ, സ്വരം നന്നായിരിക്കേ പാട്ടു നിർത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ച സ്മര്യപുരുഷനെ നമസ്ക്കരിക്കുവാൻ നാം പ്രേരിതരാകുന്നു. സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യുവാനുള്ള ആ അഭ്യർത്ഥന അസോസ്യേഷൻ അംഗീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി പരുമല മെത്രാച്ചനെ യോഗം തിരഞ്ഞെടുത്തെങ്കിൽ സഭയുടെ പിൽക്കാല ചരിത്രം മറ്റൊന്നായി തീരുമായിരുന്നു. വിധിവൈപരീത്യമെന്നു പറയട്ടെ, മെത്രാച്ചനോടുള്ള ആദരവും വാത്സല്യവും നിമിത്തം സ്ഥാനത്യാഗം എന്ന ആശയം സഭ നിരാകരിച്ചു. തന്നോടുള്ള സ്നേഹവും ആദരവും വാത്സല്യവും ആ നിരാകരണത്തിൽ ദർശിച്ച വലിയ മെത്രാച്ചൻ തനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവനിയോഗത്തേക്കാൾ ഉപരി സമുദായത്തിന്റെ ആദരവിൽ അഭിമാനം കൊണ്ടതു മൂലം പിന്നീട്

എന്തെന്ത് ദുഃഖങ്ങളാണ് സഭയ്ക്ക് പിണഞ്ഞത്. സമുദായത്തിന്റെയും അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെയും ഹ്രസ്വദൃഷ്ടിയെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കുകയായിരുന്നുവോ?

സെമിനാരിയുടെ നാനാവിധമായ വികസനത്തിനാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പിന്നീട് ഉത്സാഹിച്ചത്. തന്റെ പൂർവ്വീകൻ നിർമ്മിക്കുകയും കബറടങ്ങുകയും ചെയ്ത ആ സ്ഥാപനം സഭയുടെ ഹൃദയവും മസ്തിഷ്ക്കവുമായി പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനായിരുന്നു. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിപ്പിക്കുകയും അവർക്കു മികച്ച വൈദികപരിശീലനം നൽകുവാൻ മികച്ച മല്പാന്മാരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതുകാലത്തും മികവിനെ കണ്ടെത്തുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വഭാവമായിരുന്ന സ്മര്യപുരുഷൻ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടെ ഇക്കാര്യത്തിൽ നിയോഗിച്ചത് പ്രസിദ്ധനായ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനെയും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാർ എന്ന യുവ വൈദികനെയുമാണ്. രണ്ടു മല്പാന്മാരുടെയും മേൽനോട്ടത്തിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം പഴയസെമിനാരിയിൽ 1896-ൽ കാര്യക്ഷമമായി. വല്യമെത്രാച്ചന്റെയും പരുമല മെത്രാച്ചന്റെയും മേലന്വേഷണം ആ വിദ്യാകേന്ദ്രത്തെ നിതരാം തേജോമയമാക്കിത്തീർത്തു.

അപൂർണ്ണമായി അവശേഷിച്ചിരുന്ന സെമിനാരിയുടെ ചാപ്പൽ നിർമ്മാണം സ്മര്യപുരുഷൻ എത്രയുംവേഗം പൂർത്തിയാക്കി. അതിന്റെ കൂദാശ 1897-ൽ സ്മര്യപുരുഷന്റെ പ്രധാനകാർമ്മികത്വത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കി. അതൊരു ചിരകാലാഭിലാഷത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമായിരുന്നു. നവീകരണക്കാരിൽ നിന്ന് പഴയസെമിനാരി വീണ്ടെടുത്തതോടെ കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് പരുമലയിലേക്ക് മാറ്റിയിരുന്ന സെന്റ് തോമസ് പ്രസ് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലേക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചു. പരുമല മെത്രാച്ചന്റെ ഊർശ്ലേം യാത്ര ഒന്നാം പതിപ്പായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത് ഇവിടെ നിന്നായിരുന്നു.[5] തന്റെ മർദ്ദീൻ യാത്രയെപ്പറ്റി താൻ എഴുതിയ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥം അപ്രകാശിതമായി തന്റെ കൈവശം ഇരിക്കേയാണ് കൊച്ചുമെത്രാച്ചന്റെ ഗ്രന്ഥം വലിയ മെത്രാച്ചൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. വലിയ മെത്രാച്ചൻ തന്റെ വലുപ്പം എപ്പോഴും മുഴുപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകനല്ലായിരുന്നു. പലപ്പോഴും കൊച്ചുമെത്രാച്ചൻ പ്രധാന കാർമ്മികനായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സഹകാർമ്മികനായും നടന്ന പള്ളികൂദാശകളുടെ ചരിത്രം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തും.

ആർത്താറ്റു പള്ളി വ്യവഹാരം സംബന്ധിച്ച് പലപ്പോഴും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു കോട്ടയത്തിന് വടക്കു താമസിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. വല്യമെത്രാച്ചന്റെയും കൊച്ചുമെത്രാച്ചന്റെയും അരുമശിഷ്യനായിരുന്ന ചീരൻ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാർ വികാരിയായിരുന്ന പഴഞ്ഞി പള്ളിയിലാണ്

അദ്ദേഹം മിക്കവാറും അക്കാലങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നത്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് റോഡിൽ കാണുന്ന മെത്രാച്ചന്റെ കുരിശ് എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ സ്ഥലത്തും അദ്ദേഹം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരുമല മെത്രാച്ചൻ ഊർശ്ലേം യാത്രയ്ക്കു പോകുമ്പോഴും യാത്രകഴിഞ്ഞു വരുമ്പോഴും പഴഞ്ഞിയിൽ വന്നത് അവിടെ മാസങ്ങളോളം താമസിച്ചിരുന്ന വലിയ മെത്രാച്ചനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ആയിരുന്നു. അക്കാലത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണകൗതുകം സജീവമായിരുന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സമകാല ജീവചരിത്രകാരൻ ശ്രീ. വർക്കി എഴുതുന്നു: "കേരളത്തിന് വടക്കുള്ള സുറിയാനിക്കാർ ഈ പരിഷ്കൃതകാലത്ത് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായി വന്നിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിൽ കാണിക്കുന്ന വിരക്തിയെ കഴിയുന്നിടത്തോളം കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ളത് നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ മുഖ്യമോഹങ്ങളിലൊന്നാണ്. ഇത് സാധിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം സഞ്ചാരങ്ങളിൽ വടക്കുള്ള പ്രമാണികളോട് പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ഈ വകയിൽ അവർക്കുള്ള ഉത്സാഹത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് എല്ലാവിധത്തിലും സഹായിക്കുകയും ചെയ്ക പതിവാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായി വടക്കേ രാജ്യങ്ങളിൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ വകയായി രണ്ടു മൂന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട് നടന്നു വരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വളരെ ജനബാഹുല്യമുള്ള കുന്നംകുളം പട്ടണത്തിൽ അതിന്റെ പുഷ്ടിക്കും മാഹാത്മ്യത്തിനും തക്കവണ്ണം ഒരു സ്കൂൾ ഇല്ലാത്ത കുറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ പ്രത്യേകശ്രമത്താൽ അവിടെ 1075 ചിങ്ങത്തിൽ (1899) മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഹൈസ്ക്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു."[6]

ശ്രീ. വർക്കി തുടരുന്നു: "വളരെനാൾ മുമ്പേ ആരംഭിക്കുകയും ഇടയ്ക്കു ധനമില്ലാതെ പണി മുടങ്ങി കിടക്കുകയും ചെയ്ത തിരുവനന്തപുരം പള്ളിയുടെ കൂദാശ 1076 വൃശ്ചികത്തിൽ (1890) കഴിഞ്ഞു. രാജസ്ഥാനത്തു ഒരു പള്ളി ഇല്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ പലപ്പോഴും ദുഃഖിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്ക് പണി വീഴ്ചയായി കിടന്ന കാലത്ത് അത് ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ അധികം മനോവേദന അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായതാണെങ്കിലും അതും കൃപയാൽ തീർന്നുവല്ലോ."[7]

സ്മര്യപുരുഷന്റെ ഇക്കാലത്തെ നേട്ടമായി രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ഒന്നാണ് കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ (പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ആസ്ഥാന ദേവാലയമെന്ന് പുകൾപെറ്റ ഏലിയാ കത്തീഡ്രൽ) നിർമ്മാണം. മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ നിരവധി തവണ സമ്മേളിച്ച ഇടമാണ് കോട്ടയം ഏലിയാ ചാപ്പൽ.[8] രണ്ടു തവണ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം ഉൾപ്പെടെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ നിരവധി സംഭവങ്ങൾക്ക് ഈ ചാപ്പൽ - പിന്നീട് കത്തീഡ്രൽ - സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പള്ളികളിലെ അന്തഃഛിദ്രങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉയർന്ന പരിഗണനയാണ് നൽകിയിരുന്നത്. വ്യവഹാരത്തിന്റെ കയ്പ്പ് മറ്റാരേക്കാളും അനുഭവിച്ച അദ്ദേഹം കോടതി വ്യവഹാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പള്ളികളെ ഒഴിവാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് നേരിട്ട് ഹാജരാകാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ വടക്കൻപ്രദേശങ്ങളിൽ മൂക്കഞ്ചേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാൻ, കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ എന്നിവരെയും തെക്കും വടക്കും പ്രദേശങ്ങളിൽ പരുമല മെത്രാച്ചനെയും അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കുമായിരുന്നു. മലങ്കരമെത്രാച്ചന് വേണ്ടി പള്ളിത്തർക്കങ്ങളിൽ മധ്യസ്ഥത വഹിച്ച് അവർ നടത്തിയ വിജയകരമായ രാജി ശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ മൂന്നുപേരും എഴുതി അയച്ച റിപ്പോർട്ടുകളും കത്തുകളും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ആർക്കൈവ്സിലുള്ള മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഫയലിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ ഒരു തർക്കം പരിഹരിച്ച കാര്യം ചരിത്രകാരൻ വിവരിക്കുന്നതു കാണുക. “തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ഓരോ പള്ളികളിലേക്കും തിരിഞ്ഞു. ... രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും എടുത്തുചാട്ടങ്ങൾ അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ മലങ്കരയുടെ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഈ പള്ളിയിൽ വന്നിരുന്ന് രണ്ടു പാർട്ടിയുടെയും വാദമുഖങ്ങൾ കേട്ടു. കാര്യങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് തിരുമേനിയുടെ കൂടെ പൂതൃക്കയിൽ ശീമോനും കോനാട്ട് ഇട്ടൻപിള്ളയും ഉണ്ടായിരുന്നു. മശിഹാകാലം 1893-ന് കൊല്ലം 1068-മാണ്ട് മകരമാസം 17-ാം തീയതി ... മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റി പ്രസിഡണ്ട് ആയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇവിടെ എഴുന്നള്ളിയിരുന്ന് നമ്മളിലുള്ള സകല വാദങ്ങളെയും കേട്ട് തീരുമാനിച്ച് മേൽ നടത്തിപ്പിന് വേണ്ടി കല്പിച്ചപ്രകാരം നടപ്പാനായിട്ട് താഴെ പേരെഴുതി കയ്യൊപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിലെ പട്ടക്കാരും കൈക്കാരന്മാരും യോഗജനങ്ങളും കൂടി എഴുതിവച്ചിരിക്കുന്ന നിശ്ചയം 15...2. നമ്മുടെ സഭയുടെ ചട്ടപ്രകാരം പള്ളിയുടെ ആത്മിക സംബന്ധമായും ലൗകികസംബന്ധമായും ഉള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കുള്ള മേലധികാരത്തെ കൈക്കൊണ്ട് അനുസരിച്ചും നടക്കേണ്ടത് മുറയും കാനോനായ്ക്കടുത്ത വിധിയും ആകകൊണ്ട് നമ്മുടെ മേലധികാരികളായ മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റി പ്രസിഡണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെയും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെയും കല്പനയെ അനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളുന്നു. ... 12. പട്ടക്കാരോ കൈക്കാരന്മാരോ മുതൽപിടിക്കാരനോ കപ്യാരോ ഏതെങ്കിലും തെറ്റുകൾ ചെയ്താൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയോ മാറ്റുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു എഴുതി അയയ്ക്കുകയും അവിടെ നിന്ന് കുറ്റം നിശ്ചയിച്ച് വരുന്ന കല്പനപ്രകാരം എല്ലാവരും അനുസരിച്ച് നടക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.”[9] സ്മര്യപുരുഷന്റെ ഇതര പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന മറ്റൊരു പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:

"1054 (1879) മുതൽ മലങ്കരയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമുദായ ക്കേസ് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കു അഥവാ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അനുകൂലമായി 1064-ൽ (1889) വിധിച്ചതോടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ശ്രദ്ധ മലങ്കരയിലുള്ള പള്ളിക ളിൽ സുവിശേഷപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക എന്നു ള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി ഇടവക കളിൽ സണ്ടേസ്കൂൾ, അക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിലെ വേല, മലയാളം - ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപനം, പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ, മാർ ഗ്രീഗോറി യോസ് വിദ്യാർത്ഥിസംഘം, സുവിശേഷ പ്രസംഗസംഘം, ദീവന്നാ സ്യോസ് വിദ്യാപ്രചരണസംഘം, ഇടവകപത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേ ഷകൻ എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ ആയിത്തീർന്നു. ആയത് ഈ ഇടവകയ്ക്കും വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്തു. 1073-ൽ (1898) ഈ ഇടവകയിൽ ഒരു ഞായറാഴ്ചക്കൂട്ടം സ്ഥാപിച്ചു. ... അതോടുകൂടി ഇടവ കയിൽ ഓരോ കരകളിലും ഞായറാഴ്ചക്കൂട്ടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. നെടുങ്ങപ്ര കരയിൽ അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവരുടെ ഉത്സാഹഫലമായി ഞായറാഴ്ചക്കൂ ട്ടത്തിന് 1078-ൽ (1903) ഒരു പള്ളിക്കൂടം പണി ചെയ്തു. തുടർന്ന് 1083 മീനം 11-ാം തീയതി (1908) പുഴുക്കാട്ടുകരയിൽ ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ പിതാവ് ഇട്ടൂപ്പ് മുതൽപേർ ചേർന്ന് 1083-ലെ 3518-ാം നമ്പ്ര് രജിസ്റ്റർ ആധാരപ്രകാരം ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങി ഒരു സണ്ടേസ്കൂൾ കെട്ടിടം പണി യിച്ച് ഇപ്പോഴും നടന്നുവരുന്നു. 1081-ൽ (1906) ഈ ഇടവകയിൽ സുവി ശേഷവേല ചെയ്യുന്നതിന് പ്രതിമാസം 7 രൂപ ശമ്പളത്തിൽ തെക്കുനിന്ന് ഒരു ഉപദേശിയെ നിയമിച്ചു. ഓരോ കരകളിലെ ഞായറാഴ്ചക്കൂട്ടങ്ങൾ ഓരോ പട്ടക്കാരുടെ ചുമതലയിൽ ആയിരുന്നു. 1085-ൽ (1909) ഈ ഇട വകയിൽപ്പെട്ട കുട്ടികളുടെ പഠനത്തിനായി സണ്ടേസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു."[10]

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൊളുത്തിവച്ച ആവേശം ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം, സണ്ടേ സ്കൂൾ, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം, സുവിശേഷസംഘടന എന്നിവയുടെ സ്ഥാപനം മുതലായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ വളർന്ന് ഇന്ന് പ്രബലമായി പന്തലിച്ചു കിടക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ സുവിശേഷസമാജത്തിന്റെ ആരംഭ ത്തിന് അടിത്തറയായിത്തീർന്നു എന്ന് ആത്തുങ്കൽ അച്ചൻ ടി ചരിത്ര ത്തിൽ തുടർന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

മലങ്കരസഭയിലെ മറ്റൊരു പൂർവ്വീക ഇടവകയായ ആർത്താറ്റ് - കുന്നം കുളം ഇടവകകളിൽ സ്മര്യപുരുഷന്റെ ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിരു ന്നതായി ആർത്താറ്റ് പള്ളിചരിത്രത്തിൽ സൂചനകളുണ്ട്:

“1069-ൽ (1894) പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവ് പണിയിച്ച് കുന്നംകുളത്തു എഴുന്നള്ളി താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്ത് പഴയ പള്ളിപ്പറമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന (കുന്നംകുളം) ഊട്ടുപുരക്കെട്ടിടം നന്നാക്കി അതിൽ ഒരു പ്രാഥമിക മലയാളം സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുകയും പനക്കൽ ഇട്ടിമാത്തു അവർകളെ അതിന്റെ മാനേജർ ആക്കി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത സ്കൂൾ യാക്കോബായ സഭാഅഭിവർദ്ധിനി സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിവന്നിരുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാകയാൽ സാധാരണയായി സംഘം സ്കൂൾ എന്ന നാമധേയത്തിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. പനക്കൽ കുരിയത് താഞ്ചു ആശാൻ ആയിരുന്നു അതിലെ മാസ്റ്റർ. 1070-ാം ആണ്ടിൽ (1895) ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ ബ്ലോക്കിൽ അതേ മാനേജുമെണ്ടിൽ തന്നെ ഒരു ആംഗ്ലോ - വെർണാക്കുലർ പ്രാഥമിക പെൺപള്ളിക്കൂടം ആരംഭിച്ചു. കാക്കശ്ശേരി ചാക്കോരു ഇയ്യാക്കു മാസ്റ്റർ ആയിരുന്നു അതിന്റെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ. പള്ളിയിൽ നിന്നും കാര്യമായ ധനസഹായത്തിന് നിവൃത്തിയില്ലാത്തതിനാൽ പെൺപള്ളിക്കൂടത്തിലെ കുട്ടികളുടെ അര ഫീസും നമ്മുടെ സമുദായത്തിലെ എണ്ണക്കച്ചവടക്കാരിൽ നിന്ന് “പള്ളിക്കുഴീൽ” വകയ്ക്കു മാസംതോറും കിട്ടിവന്നിരുന്ന പത്തുപന്ത്രണ്ടു രൂപായും മാത്രമായിരുന്നു വാധ്യാന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിനുള്ള വരുമാനം. 1072-ൽ (1897) പരുമല കാലം ചെയ്ത തിരുമേനി ഈ സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരുന്ന സമയം സ്കൂളിന്റെ കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാൻ ബംഗ്ലാവിൽ വച്ച് ഒരു യോഗം കൂടുകയും സ്കൂളിന്റെ പേർ കുന്നംകുളം യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി എന്നാക്കുകയും ചെയ്തു. ഗവൺമെണ്ടിൽ നിന്ന് സഹായധനം (ഗ്രാണ്ട്) കിട്ടുന്നതിന് പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അക്കൊല്ലം മുതൽ മാസംതോറും 30 ക വീതം ഗ്രാന്റ് കിട്ടി വരികയുണ്ടായി. സ്കൂളിന്റെ ഇൻസ്പെക്ടർ ആയും എഴുത്തുകുത്തുകൾക്കായും ചീരൻ അയ്പു പാത്തു മാസ്റ്റർ അവർകളെ നിശ്ചയിച്ചു. കൊച്ചി വലിയതമ്പുരാൻ 4-4-1072-ൽ (1897) കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയും അന്നത്തെ പള്ളി സ്കൂളുകളും സന്ദർശിച്ച് ആനന്ദപുളകിതനായി താഴെ കാണിച്ചവിധം സന്ദർശകപുസ്തകത്തിൽ തൃക്കൈ വിളയാടിയ വിവരം ഉദ്ധരിക്കുന്നത് വായനക്കാർക്ക് രസാവഹം ആയിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.

അതിന്റെ തർജ്ജിമ

കുന്നംകുളം പഴയ പള്ളിപ്പറമ്പിലുള്ള സുറിയാനി പള്ളിസ്കൂൾ സന്ദർശിക്കാൻ ഇടയായതിൽ നാം അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു. സ്കൂളിലെ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും പഠിക്കുന്ന എല്ലാ ക്ലാസ്സുകളും സന്ദർശി

ക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാവരും വളരെ വൃത്തിയായി ഉടുത്തിരുന്നു. പെൺകുട്ടികൾ അണിഞ്ഞിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ ഉയർന്ന ജാതി ഹിന്ദുക്കൾ ധരിക്കാറുള്ള ആഭരണങ്ങളേക്കാൾ വളരെ വ്യത്യസ്തമായിട്ടുള്ളതല്ല എന്നുള്ളതിൽ നമുക്ക് കൗതുകം തോന്നിച്ചു. ഇവിടുത്തെ പെൺകുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പെൺകുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്ന എറ്റവും ചുരുക്കം പാഠശാലകളിൽ ഒന്നാണ് ഇത്. നാം കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷിലും കണക്കിലും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും കുട്ടികൾ ഉടനെ ശരിയായ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. കുട്ടികൾക്കു കൊടുത്തിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നില നമുക്ക് വളരെ തൃപ്തികരമായി തോന്നി. സർക്കാരിൽ നിന്നുള്ള എല്ലാ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾക്കും ഈ സ്കൂൾ അർഹമാണെന്ന് നാം ആശിക്കുന്നു.

ഇത്ര പ്രയോജനകരമായ സ്ഥാപനം നടത്തുന്നതിൽ കുന്നംകുളം യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യൻ യോഗക്കാരെ നാം അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

4-4-1072 രാമവർമ്മ (ഒപ്പ്)

വലിയതമ്പുരാൻ തൃപ്പൂണിത്തുറ കോവിലകത്ത് തിരിച്ചെത്തിയ ശേഷം അന്നത്തെ കൊച്ചി ദിവാൻജി സുബ്രഹ്മണ്യൻ പിള്ളയ്ക്കു ഇപ്രകാരം എഴുതി:

"അടുത്തുണ്ടായ നമ്മുടെ തൃശിവപേരൂർ യാത്രയിൽ സർക്കാർ വകയായും സ്വകാര്യഭരണത്തിലുള്ളതുമായ ചില സ്കൂളുകൾ നാം സന്ദർശിക്കുവാൻ ഇടയായി. പൊതുജനങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അത്യുത്സാഹം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസ വികസനത്തിനായി ഒരു പദ്ധതി രൂപവത്ക്കരിക്കേണ്ട കാര്യം നിങ്ങൾ ആലോചിക്കണമെന്നും ആ പദ്ധതി ഈ മലയാളം കൊല്ലം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പു തന്നെ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. തൃശിവപേരൂരിലുള്ള പെൺപള്ളിക്കൂടവും കുന്നംകുളത്തുള്ള യാക്കോബായ പള്ളിസ്കൂളും നമുക്കു പ്രത്യേകം ബോധ്യമായി. ഈ രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളും കാലക്രമത്തിൽ ഹൈസ്കൂളുകളായി ഉയരുമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ നമുക്കു സംശയമില്ല. യാക്കോബായ പെൺകുട്ടികൾ നായർ പെൺകുട്ടികളോട് വളരെ സാദൃശ്യമുള്ളവരാണ്. അവർ ഇരുകൂട്ടർക്കും പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തെ അനായാസേന സ്വീകരിപ്പാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായം. സ്വകാര്യ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഭരണാധികാരികൾ പൊതുജനങ്ങളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുവാൻ വീഴ്ച വരുത്തുമ്പോൾ ഗവൺമെണ്ട് നേരിട്ട് ഭരണം ഏറ്റെടുക്കുകയോ സ്കൂളുകൾ വേണ്ടതുപോലെ

നടത്തുവാൻ പള്ളിഅധികൃതന്മാരെ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയോ ചെയ്യാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതായ സന്ദർഭം നേരിടുകയില്ലെന്നാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യാക്കോബായ പള്ളിക്കാർ അവരുടെ സ്കൂൾ കാര്യത്തിൽ വലിയ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. ഏതായാലും വിദ്യാഭ്യാസ വികസനത്തിനുള്ള ഒരു വ്യക്തമായ പദ്ധതി ഉണ്ടാവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

തൃപ്പൂണിത്തുറ കോവിലകം രാമവർമ്മ (ഒപ്പ്)
16-4-1072

തമ്പുരാന്റെ ഡയറിയിൽ ഇക്കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഇപ്രകാരം തർജ്ജിമ ചെയ്യാം: "(4-4-2002) ഉച്ച തിരിഞ്ഞു കുന്നംകുളത്തേക്കു എഴുന്നള്ളി. അവിടെ കക്കാട്ട് കാരണവപ്പാട് ഉൾപ്പെടെ ഒട്ടനേകം പൊതുജന പ്രതിനിധികൾ നമ്മെ സ്വീകരിച്ചു. സ്ഥലത്തെ യാക്കോബായ പള്ളി, പള്ളി വക ഇംഗ്ലീഷ് പെൺപള്ളിക്കൂടം മുതലായവ കാണേണ്ടതായ ചില സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് നാം ആനയിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അല്പം വൈകിയശേഷം തൃശിവപേരൂരിലേക്കു നാം മടങ്ങി എഴുന്നള്ളി."[11]

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസുമൊന്നിച്ച് താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ബംഗ്ലാവിന്റെ പറമ്പിൽ 1899-ന് 1075 ചിങ്ങം 1-ാം തീയതി ഒരു ലോവർ സെക്കണ്ടറി ആൺ പള്ളിക്കൂടം തുടങ്ങുകയും അതിന് മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുകയും പനക്കൽ ഇയ്യാക്കു മാത്തു അവർകളെ മാനേജരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. 1902-ൽ അത് പൂർണ്ണ ഹൈസ്ക്കൂൾ ആക്കി ഉയർത്തി പനക്കൽ അയ്പ്പൂരു പാത്തപ്പൻ അവർകളെ മാനേജർ ആയി നിശ്ചയിച്ചു. ജാതിമതഭേദമെന്യേ അനവധി കുട്ടികളെ ഫീസ് ഒഴിവ് ചെയ്ത് പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രശസ്ത വിദ്യാലയമായിരുന്നു അത്. ... 1086 മിഥുനം 5-നു (1911) അന്നത്തെ ഗവൺമെണ്ട് ഹൈസ്ക്കൂളിനോടു കൂടി നമ്മുടെ സ്കൂൾ കൂട്ടി സംയോജിപ്പിച്ചതിനാൽ കെട്ടിടം ഗവൺമെണ്ടിലേക്കു തൽക്കാലം വാടകയ്ക്കു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ വക ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപനം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി.[12]

കുറുപ്പംപടിയിലും കുന്നംകുളത്തുമുള്ള സ്കൂളുകളുടെ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഈ ചരിത്രം തന്നെയാണ് അക്കാലത്തു മലങ്കര ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങൾക്കും പറയാനുള്ളത്. ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പതിലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളും ഏതാനും ഹൈസ്കൂളുകളും സ്മര്യപുരുഷൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത് പില്ക്കാലത്ത് മാനേജർമാർ അവരുടെ സ്വന്തം വകയാക്കി മാറ്റി. മറ്റ് പലതും സർക്കാർ ഏറ്റെടുത്തു. വളരെ ചുരുക്കം സ്കൂളുകൾ മാത്രം പള്ളികളുടെ ചുമതലയിൽ നിലനിന്നു.

1900-ത്തിന് 1075 കുംഭം 13-ാം തീയതിയിലെ യാക്കോബായ സഭാ അഭിവർദ്ധിനി സംഘം യോഗത്തിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം കുന്നംകുളം പാറയിൽ 930/1-ാം നമ്പ്ര് പറമ്പിൽ ആരംഭിച്ച മേഞ്ചേരി സെന്റ് മേരീസ് സ്കൂളും പിൽക്കാലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മരത്തംകോട് എം.ജി.എം. സ്കൂളും ചിറമനേങ്ങാട് സ്കൂളും ഇപ്രകാരം ആർത്താറ്റ് പള്ളിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ പണിയപ്പെട്ട് നടത്തപ്പെട്ടതായിരുന്നുവെന്നാണ് ശ്രീ. കുഞ്ഞാത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.[13]

സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന് മലങ്കരസഭ ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ സംഭാവനകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് അഭിമാനാർഹമായ ഒരു ദശകം പിന്നിട്ടു. 1075 മേടത്തിൽ (1901) കൂടിയ മലങ്കരയിടവക മഹായോഗത്തിൽ നമ്മുടെ നായകൻ കശ്ശീശാസ്ഥാനമേറ്റിട്ട് അമ്പതാമത്തെ വർഷം ആരംഭിക്കുന്ന ഇക്കൊല്ലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കണമെന്നും മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ സുറിയാനി കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും ഒരു ധനശേഖരണം ചെയ്തു സ്മാരകമായി എന്തെങ്കിലും ഏർപ്പാട് ചെയ്യണമെന്നും തീർച്ചയാക്കി.[14] കോട്ടയത്ത് പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് 1901 വൃശ്ചികമാസം 12-ാം തീയതി സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിച്ചു. ആഘോഷത്തെപ്പറ്റി ദൃക്സാക്ഷിയായ പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി എഴുതിയിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്:

കോട്ടയം പഴയസിമ്മനാരിക്കു ചുറ്റും പന്തലുകളും പടിഞ്ഞാറുവശത്ത് അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട് ഒരു വലിയ അടച്ചുകൂട്ടു പന്തലും വളരെ ചെലവ് ചെയ്ത് തയ്യാർ ചെയ്തിരുന്നു. വൃശ്ചികം 12-ാം തീയതിക്കു തലേന്നാൾ വരെ മാറാതെ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മഴ ആ രാത്രി മുതൽ അശേഷം നീങ്ങിയതുകൊണ്ട് അല്പമല്ലാത്ത സന്തോഷമുണ്ടായി.

ജൂബിലിക്കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ട് കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരംഭം മുതല്ക്കേ സിമ്മനാരിയിൽ താമസിച്ച് ജൂബിലിയാഘോഷം ഭംഗിയാക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചു വരുന്നതിന് പുറമേ കുറേ ദിവസം മുമ്പു തന്നെ ചാത്തുരുത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സിമ്മനാരിയിൽ വന്നുചേർന്നു. റോമായിൽ നിന്നു വന്ന മാർ അൽവാറീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മുമ്പുതന്നെ ഇവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. ... 11-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച വി. കുർബാനയ്ക്കു സിമ്മനാരിപ്പള്ളിയിലും ആൾ തിക്കൽ ആരംഭിച്ചു. അന്നത്തെ വിശുദ്ധ കുർബാന മദ്ധ്യേ വർഷശമനത്തിനായി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചു. സന്ധ്യ ആയപ്പോൾ കോട്ടയം പട്ടണം പുറദേശക്കാരായ ആളുകളെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. ജൂബിലിദിവസം വലിയ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രധാനപീഠത്തിലും മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഈ തിരുമേനികൾ ഉപപീഠങ്ങളിലുമായി വി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബാന ചൊല്ലി. പ്രത്യേക സ്തോത്രബലി

അർപ്പിച്ചു. വി. കുർബാനമദ്ധ്യേ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചുരുങ്ങിയ ഒരു പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. .... രണ്ടു മണിക്കു മുമ്പു തന്നെ തിരുമേനികൾ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സിമ്മനാരിയിലേക്കു പ്രൈവറ്റായി എഴുന്നള്ളി. ആ സിമ്മനാരിയും ചാപ്പലും പറമ്പും വിശേഷവിധത്തിൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മൂന്നുമണിക്കു വളരെ മുമ്പു തന്നെ സിമ്മനാരി ഹാൾ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരും ദൂരെ നിന്ന് വരുന്നവരുമായി കണക്കില്ലാത്ത ആളുകളാൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു. മൂന്നു മണി ആയപ്പോൾ വലിയ തിരുമേനി മുതലവായൻ മുടിയും, സൂർപ്ലീസ്, മൂറീസ് മുതലായ ഉടുപ്പുകളും ധരിച്ചും ശേഷം തിരുമേനികൾ സാധാരണ വസ്ത്രത്തിലും പട്ടക്കാരുടെ അകമ്പടിയോടും സുറിയാനി സംഗീതത്തോടുംകൂടി ഹാളിലേക്കു എഴുന്നള്ളി. തിരുവിതാംകൂർ – കൊച്ചി ഇടവകയുടെ ആംഗ്ലീയ ബിഷപ്പ് ആയ ഹോഡ്ജസ് ഇംഗ്ലീഷിലും പള്ളിക്കൂടം ഇൻസ്പെക്ടറായ രാമസ്വാമി അയ്യനും പെൻഷൻഡ് എൻജിനീയർ കുരുവിളയും മലയാളത്തിലും ഓരോ പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ പഴയസിമ്മനാരിയിലേക്കുള്ള ഘോഷയാത്രയായി. ബാന്റ്, പാണ്ടിവാദ്യം, ഉരുട്ടുചെണ്ട, തമ്പേർ മുതലായ മേളക്കാർ ആദ്യവും പിന്നാലെ പള്ളിക്കുട, മുത്തുക്കുട, പൊൻ, വെള്ളി ഉൾപ്പെടെ നാല്പതോളം കുരിശുകളും ഇവയ്ക്കു പിന്നാലെ പത്തഞ്ഞൂറു കൊടികൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് സ്കൂൾ കുട്ടികളുടെ അണിയണിയായ നിരയും അവരുടെ പിന്നിൽ മറുവഹസാ പിടിച്ചും സുറിയാനി ഗീതം ചൊല്ലിയും കൊണ്ടും ശെമ്മാശന്മാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും നിരയും ഇവർക്കു പിന്നാലെ കനകപല്ലക്കിൽ വലിയ തിരുമേനിയും പിന്നിൽ വണ്ടികളിൽ ശേഷം തിരുമേനികളും അനന്തരം അനേകം യോഗ്യന്മാരുടെ വണ്ടികളുമായിട്ടത്രേ യാത്ര പുറപ്പെട്ടത്. ജനക്കൂട്ടത്തിന് കണക്കില്ലെന്ന് തന്നെ പറയാം. പഴയസിമ്മനാരി മുതൽ പുത്തൻ സിമ്മനാരി വരെ ജനക്കൂട്ടം തിങ്ങിയിരുന്നു. പഞ്ചവാദ്യക്കാരുടെ മേളങ്ങളോടും ഇടയ്ക്കിടെ കതിനാവെടികളുടെ മുഴക്കങ്ങളോടും കൂടിയുള്ള പ്രദക്ഷിണം ആറു മണിയോടുകൂടി സിമ്മനാരിയിൽ പ്രവേശിച്ച് സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരം കഴിഞ്ഞശേഷം ഉദ്ദേശം എട്ടു മണിക്ക് താഴെ എഴുന്നള്ളി വടക്കരും തെക്കരുമായി മാന്യന്മാരായ പലരും ഹാജരാക്കിയ കാഴ്ചകളെ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചശേഷം[15] മലങ്കര ഇടവകയുടെ പൊതുവായ മംഗളപത്രം കോനാട്ടു മൽപ്പാൻ വായിക്കുകയും[16] തിരുമേനി മറുപടി കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കൃത്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം ഒമ്പതു മണിക്കു തകൃതിയായ വെടിക്കെട്ടുണ്ടായി. അസാധാരണങ്ങളായ പല കാഴ്ചകളും അതിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു. ഇത്ര വലിയ ജനക്കൂട്ടവും ഇത്ര കോലാഹല കാഴ്ചകളും കോട്ടയം പട്ടണത്തിൽ ഇതിന് മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് പറയാം. ... ചൊവ്വാഴ്ച അഞ്ചുമണിക്കു മേൽ പഴയസിമ്മനാരിയിൽ വെച്ച് സ്ഥലത്തുള്ള യൂറോപ്യന്മാർക്ക് ഒരു ചായസൽക്കാരവും ബ്രാഹ്മണരും

ശൂദ്രരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട മഹാന്മാർക്കു രാത്രി വയസ്ക്കര വെച്ച് ഒരു വിരുന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു.[17]

മലങ്കരസഭ ഒട്ടുക്കു പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ഒരു ജൂബിലിയാഘോഷം ഇതിന് മുമ്പും ശേഷവും നടന്നിട്ടില്ല. സ്മര്യപുരുഷനോടുള്ള ആദരവും ഭക്തിയും ഈ ആഘോഷത്തിൽ പ്രകടമായി.* ഈ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സംഭവബഹുലമായ സ്മര്യപുരുഷന്റെ ജീവിത ചരിത്രം പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ പരസ്പരം അറിയാതെ രണ്ടുപേർക്കു പ്രേരണയുണ്ടായി. ഒരാൾ ഗദ്യഭാഷയിലും അപരൻ ഗാനരൂപമായിട്ടും ആണ് രചിച്ചത്. 1901-ൽ വിരചിതമായ ഗദ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേർ *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്* എന്നും ഗാനരൂപത്തിലുള്ള ജീവചരിത്രത്തിന്റെ പേര് *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരിത്രഗാനം* എന്നുമാണ്. ആദ്യത്തേതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ശ്രീ. മൂക്കഞ്ചേരി എം. പി. വർക്കിയും രണ്ടാമത്തേതിന്റെ കവി ചിങ്ങവനത്തു പള്ളി ഇടവകയിൽ ചേർന്ന പുലാത്തുരുത്തിൽ ചാക്കോ ചാക്കോ എന്ന കുരുടനും ആണ്. ഈ ആഘോഷം വിജയകരമാക്കിയതിന്റെ പിന്നിൽ മുഖ്യശില്പി പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാച്ചനും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാനും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും കാരുചിറ ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാനും സി. ജെ. കുരിയനും ആയിരുന്നു.

മംഗളപത്രത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവിധം സ്മര്യപുരുഷനെ മപ്രിയാനയായി വാഴിക്കാനുള്ള ആലോചനകൾ സജീവമായിരുന്നു. അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദുൽ മശിഹാബാവായുമായി ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കോനാട്ട് മല്പാൻ നിരന്തരം എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയിരുന്നതിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1093 മിഥുനം 28-ാം തീയതി (1918) വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചൻ നല്കിയ സാക്ഷിമൊഴി:

ചോദ്യം: ഊട്ടിയിൽ വച്ച് കാതോലിക്കായെ സംബന്ധിച്ച് വല്ല സംഭാഷണവും ഉണ്ടായോ?

ഉത്തരം: ഉണ്ടായി. 5-ാം പ്രതിയും (കോനാട്ട് മല്പാൻ) ഫാ. ഗീവറുഗ്ഗീസും (ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ്) കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും ഇം. എം. ഫിലിപ്പും തമ്മിലായിരുന്നു ആ സംഭാഷണം.

ചോദ്യം: ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് അവിടെ നടന്ന ചോദ്യം ഏതു വിധമായിരുന്നു.

ഉത്തരം: നാം മുമ്പു ആലോചിക്കുകയും എഴുത്തുകുത്തുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്ത കാതോലിക്കാസ്ഥാനം അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ്

ബാവായിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുകയില്ല. നാലായിരമോ അയ്യായിരമോ രൂപയെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നപക്ഷം അബ്ദേദു മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവയിൽ നിന്നും അത് സാധിക്കാമെന്ന് എനിക്ക് നല്ല നിശ്ചയം ഉണ്ട് എന്നും മറ്റും 5-ാം പ്രതി (കോനാട്ട് മല്പാൻ) പറയുന്നതു താൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി.

"... ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചന നടന്നിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയത്തു സാമൂഹ്യസമ്മേളനത്തിന്റെ ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ചാണ് ആലോചന നടന്നത്. ... അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചു."

"കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയും ബാവായും ഞാനും ഊട്ടിയിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് കാതോലിക്കായെപ്പറ്റി സംഭാഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, അഞ്ചാം പ്രതി (മല്പാൻ), ഫാ. പി. ടി. ഗീവറുഗ്ഗീസ്, ഞാൻ ഇങ്ങനെ നാലു പേരും കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ ആണ് സംഭാഷണം ഉണ്ടായത്. ... മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു മപ്രിയാനാ വേണമെന്ന് അബ്ദുൽ മശിഹാബാവായുടെ പേർക്ക് അഞ്ചാം പ്രതി പല എഴുത്തുകൾ എഴുതി അയച്ചിരുന്നുവെന്നും അതിൽ ചില എഴുത്തുകൾ അബ്ദുള്ളാ ബാവായുടെ കൈവശം കിട്ടിയതായും അതിനെപ്പറ്റി ബാവാ ബോംബെയിൽ വച്ച് 5-ാം പ്രതിയെ വളരെ ശാസിച്ചതായും വർത്തമാന മദ്ധ്യേ 5-ാം പ്രതി പറഞ്ഞശേഷം മലങ്കരസഭയ്ക്കു ഏതായാലും ഒരു മപ്രിയാനാ ആവശ്യമാണെന്നും വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ഉള്ള മുതല്ക്കേ നാം ഇതിൽ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണല്ലോ എന്നും അഞ്ചാം പ്രതി പറഞ്ഞു."[18]

ഇക്കാര്യത്തിൽ കോനാട്ട് മല്പാന്റെ ഒരു കത്ത് പാറേട്ട് ഉദ്ധരിച്ച് നൽകിയതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്: ":.... വിശേഷിച്ച് പിറവത്തെ സംഘത്തിൽ വെച്ച് സ്ഥാനം കൊടുപ്പാനുള്ള അനുവാദം തിരുമേനിക്കു കൊടുക്കുകയോ മൽപ്രിയാനൂസോയോ റീശ് എപ്പിസ്ക്കൂപ്പുസോയോ കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നും ഈ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതും ചെയ്യാത്തതുമായ പ്രവൃത്തികൾ കഷ്ടപ്പാടോടും കണ്ണീരോടും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളാണെന്നും വല്ല ബഹുമതികളും ബാവാ ആർക്കെങ്കിലും കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതിന് ഇത്രത്തോളം യോഗ്യൻ വേറെ ഇല്ലെന്നും മറ്റും പള്ളിക്കാരുടെ ഒരെഴുത്തു തയ്യാറാക്കി അതും അനുസരിച്ച് എന്റെ എഴുത്തും ബാവായ്ക്ക് അതോടൊപ്പം അയച്ചിരുന്നു...."[19]

കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കെയാണ് പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ

നിര്യാണം. അത് മലങ്കരസഭയെയും മലങ്കരമെത്രാച്ചനെയും ഇടിത്തീ വീണാലെന്നപോലെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. അതിസൂക്ഷ്മതയോടെ താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് സന്യാസം നൽകി അനുകൂലമായ നിരവധി അവസരങ്ങൾ നല്കി തന്റെ പിൻഗാമിയാകുവാൻ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന കൊച്ചുമെത്രാച്ചൻ 54-ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനാവുക – അചിന്ത്യമായിരുന്നു അത്. പക്ഷേ, അതു സംഭവിച്ചു. സ്വന്തം കാലിനടിയിലെ ഭൂമി പെട്ടെന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായതുപോലെ. പരുമല സെമിനാരി അനാഥമായി. നിരണം മെത്രാസനം നിരാശ്രയമായി. മലങ്കരസഭ നിരാധാരമായി, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ നിരാലംബനായി. ശബ്ദിക്കാൻ വാക്കുകളില്ല, കേഴാൻ കണ്ണുനീരില്ല. ആകെ ഉള്ളത് ശൂന്യത മാത്രം. എരിതീച്ചൂളയിൽ ഒരു പുരുഷായുസ്സു മുഴുവൻ ഹോമിക്കേണ്ടി വന്ന തനിക്ക് എപ്പോഴും കുളിർമ്മയുടെ തെളിനീരായിരുന്ന അമൃതകുംഭം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!!

പരുമലയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന വലിയ തിരുമേനി വിളർത്ത് വിറയാർന്നിരുന്നു. കബറടക്കത്തിന് നേതൃത്വം നൽകാൻ പലവട്ടം മുറിയിൽ നിന്ന് ചാപ്പലിൽ മൃതദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു നിന്നതാണ്. പക്ഷേ, അംശവസ്ത്രമണിഞ്ഞ് സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്ന കനിഷ്ഠസഹോദരന്റെ മുഖത്ത് നേക്കുമ്പോഴേക്കും ഏങ്ങലടികൊണ്ട് ഗദ്ഗദകണ്ഠനായി ഒരൊറ്റ പദം പോലും ഉച്ചരിക്കാനാവാതെ തിരിച്ചു മുറിയിൽ വന്ന് തളർന്ന് വീഴുകയായിരുന്നു.

“ഈ സംഭവത്തെ ദൃക്സാക്ഷിയും മികച്ച വാഗ്മിയും സാഹിത്യകാരനുമായ റാവു ബഹദൂർ ഒ. എം. ചെറിയാൻ അനുസ്മരിച്ചിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണ്. പരുമല തിരുമേനിയെപ്പറ്റി ഒ. എം. ചെറിയാൻ എഴുതിയിട്ടുള്ള രണ്ടു പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളാണ്. പരുമല തിരുമേനിയുടെ അസുഖത്തിന് ചികിത്സ ലഭിക്കുവാനായി വയസ്ക്കര മൂസുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയും മനോരമ പത്രാധിപർ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയുമായി ആലോചിക്കുന്നതാണ് ഒന്നാമത്തേത്. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം പരുമല തിരുമേനിയുടെ മരണം, കബറടക്കം എന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. സ്വസഹോദരതുല്യം സ്നേഹിക്കുകയും തന്റെ പിൻഗാമിയായി ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന പരുമല തിരുമേനിയുടെ മൃതദേഹം ദർശിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വേദനയും വിഷമവും മൂലം പല പ്രാവശ്യം മുറിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വന്നു. എങ്കിലും ദുഃഖം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലായ്ക മൂലം തിരിച്ച് മുറിയിൽ കയറിപ്പോയി എന്ന് ഒ. എം. ചെറിയാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു” (വി. സി. മാത്യു വേഴപ്പറമ്പിൽ കോട്ടയം (ലേഖനം), മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരമ നവതി സ്മരണിക, 1999, പു. 47).

ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി 1995-ൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന പരാമർശം ഇപ്രകാരമാണ്. അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാരിൽ കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് സഞ്ചാരം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അസുഖമായി പറവൂർ പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു വന്നതിനാൽ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേപ്പ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ, പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കു കാരണം പരുമല തിരുമേനിയുടെ ശവസംസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കാനാവാതെ പരുമല പള്ളിയോടു ചേർന്നുള്ള തന്റെ മുറിയിൽ തന്നെ കഴിയുകയായിരുന്നു (പി. വി. മാത്യു, *കേരളത്തിലെ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ, വാല്യം 3*, പു. 240). വിഷം പുരണ്ട ഈ ഭാവനാവിലാസം നിരാധാരമായി മലങ്കരസഭയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് മലങ്കര സഭാചരിത്രം എന്ന ലേബലിലാണ്!!??

1902 നവംബർ 2-ന് ആ പുണ്യാത്മാവ് അപ്രത്യക്ഷനായി. പതുക്കെ പതുക്കെ മലങ്കരസഭ ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തോടു പൊരുത്തപ്പെട്ടു. കൊച്ചു മെത്രാച്ചന്റെ ആത്മീയ സാന്നിദ്ധ്യവും പരിമളവും സഭയ്ക്കാകെ നിർവൃതിദായകമായിത്തീർന്നു. വലിയ മെത്രാച്ചന് അന്ന് 70 വയസ്സ് പ്രായമാണ്. തന്റെയും മലങ്കരസഭയുടെയും സുഖദുഃഖങ്ങളിലും ഭയാശങ്കകളിലും ഉത്ക്കണ്ഠകളിലും പങ്കാളിയായിരുന്ന ഒരാളിനെ പിൻഗാമിയായി കണ്ടു വച്ചിരുന്നത് ഫലപ്രദമാകാതെ പോയി. ആരെ പിൻഗാമിയാക്കിയാലും ആ പിൻഗാമി യൗസേപ്പിനെ ശരിയായി അറിയാത്ത ഫറവോ ആയിരിക്കുമെന്നത് ഉറപ്പായി. മെച്ചപ്പെട്ട മറ്റൊരു പിൻഗാമിക്കു വേണ്ടി ആ വൃദ്ധനയനങ്ങൾ മലങ്കരയിലെമ്പാടും തിരഞ്ഞു. പഴയസെമിനാരി മാനേജർ ആയിരുന്ന കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലൂസ് റമ്പാച്ചനിൽ ആ കണ്ണുകൾ പതിഞ്ഞു. ഒരു കുറവേ ഉള്ളൂ. ആജ്ഞാശക്തിയുടെയും നട്ടെല്ലിന്റെയും പിൻബലത്തോടെയുള്ള പൗരുഷം. ജനസമ്മതിയുണ്ട്, സഭാസ്നേഹമുണ്ട്, ജീവിതവിശുദ്ധിയിൽ തികഞ്ഞവനും ആണ്. എങ്കിലും ആജ്ഞാശക്തികൊണ്ടോ അനുനയപാടവംകൊണ്ടോ മാർഗ്ഗദർശിയാകാൻ കരുത്തുള്ള ഒരാളാകണം മലങ്കരമെത്രാൻ. മാർ ഈവാനിയോസ് ആണെങ്കിൽ സാധുപ്രകൃതിയാണെന്നേ ഉള്ളൂ. പിന്നീട് ആ കണ്ണുകൾ പതിഞ്ഞത് സെമിനാരിയിലെ മല്പാന്മാരിലൊരാളായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരുടെ മേൽ ആണ്. പ്രാപ്തി, കാര്യശേഷി, ആജ്ഞാശേഷി, ആത്മീയപൗരുഷം, പാണ്ഡിത്യം, സഭാസ്നേഹം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ മല്പാൻ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു. എന്നാൽ സഭയിലെ വൈദിക - അത്മായ പങ്കാളിത്തത്തെ ഹനിച്ചിട്ടായാലും എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയുടെ വെന്നിക്കൊടി പാറിപ്പറക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാകയാൽ ചില വൃത്തങ്ങളിൽ മല്പാനെപ്പറ്റി അനുകൂലമല്ലാത്ത അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കര മെത്രാൻ അര നൂറ്റാണ്ടുകാലമായി അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെ

ടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കുർബാനക്രമം ഉണ്ടായിരിക്കെ, പരുമല മെത്രാച്ചൻ തർജ്ജമ ചെയ്തുവച്ചിരുന്ന കുർബാനക്രമം പരിഷ്ക്കരിച്ചും ഗാനരൂപത്തിലാക്കിയും ദീർഘമായ തുബ്ദേനുകൾ ചേർത്തും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും ചേർന്ന് പഴയസെമിനാരിയിലെ മാർത്തോമസ് അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് കൂടുതൽ അന്ത്യോഖ്യൻ ഭ്രമത്തിന് ഇടവരുത്തുമോ എന്ന് മെത്രാച്ചൻ ഭയപ്പെട്ടു. പരുമല മെത്രാച്ചൻ കാലം ചെയ്തതോടെ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാൻ നിയന്ത്രണരേഖ മറികടക്കുന്നുവോ എന്ന് തോന്നിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും പരുമല മെത്രാച്ചനെപ്പോലെ സർവത്തിലും തികഞ്ഞ ഒരാൾ കണ്ടെത്തപ്പെടാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനെത്തന്നെ പിൻഗാമിയുടെ സ്ഥാനത്ത് മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. കോട്ടയം എം.ഡി. ഹൈസ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പൽ, സെമിനാരി മല്പാൻ, പരുമല സെമിനാരി മാനേജർ തുടങ്ങി പല സ്ഥാനങ്ങളിലും നിയമിച്ചു. വല്യമെത്രാച്ചനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ മല്പാനച്ചൻ ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചു. വീക്ഷണവ്യത്യാസം കൊണ്ട് കോനാട്ട് മല്പാനും വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനും ക്രമേണ അകലുന്നത് സ്മര്യപുരുഷൻ വേദനയോടെ അറിഞ്ഞു. ആശ്രയം വയ്ക്കുവാൻ മറ്റ് അർഹതയുള്ള ആരും ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം മല്പാനെ ആദരിച്ചുപോന്നു.

1903 ഒക്ടോബർ 19-ാം തീയതി സ്മര്യപുരുഷൻ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാന് സന്യാസം നൽകി. കൊച്ചുപറമ്പിൽ റമ്പാച്ചൻ പഴയസെമിനാരി മാനേജർ ആയും വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാൻ സെമിനാരി മല്പാൻ ആയും വന്ദ്യ മെത്രാച്ചനൊപ്പം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. ക്രമേണ പഴയസെമിനാരിയിലെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ രണ്ടു മല്പാന്മാരുടെ ഗ്രൂപ്പുകളിലായി ധ്രൂവികരിക്കപ്പെട്ടു. ജനാധിപത്യ സമ്പ്രദായത്തിൽ സഭ തുടരണം എന്ന അഭിപ്രായക്കാർ കോനാട്ട് മല്പാന്റെ അനുയായികളായി. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ശൈലിയാണ് സഭയുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗമെന്ന് ചിന്തിച്ചവർ വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാന്റെ അനുയായികളായി. പ്രകടമോ രൂക്ഷമോ ആയ ഗ്രൂപ്പിസമായി കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങിയില്ലെങ്കിലും സഭയിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു അഭിപ്രായഭിന്നതയുടെ പ്രത്യാഘാതം ഓർത്തു വല്യമെത്രാച്ചൻ നടുങ്ങി. വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാന്റെ സൗഹൃദവും സമ്പാദിച്ച് ശീമക്കാരൻ സ്ലീബാ ശെമ്മാശൻ ശിമയോൻ മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നിര്യാണശേഷവും മലങ്കരയിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങുന്നതിലും നിഗൂഢതകൾ ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി.

ഉത്ക്കണ്ഠകളും ആശങ്കകളും നിറഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. സ്മര്യപുരുഷന്റെ ആരോഗ്യം കൂടുതൽ ക്ഷയിച്ചു. പ്രമേഹം കൂടാതെ വാതരോഗസംബന്ധമായ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അവശനിലയിലാക്കി.

1. റോയൽക്കോടതി വിധി, ഖണ്ഡിക 347.
2. റോയൽക്കോടതി വിധിയെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സ്വാധീനിച്ചുവെന്ന് അക്കാലങ്ങളിൽ സംസാരമുണ്ടായതായും ആ അഭ്യൂഹം പൂർണ്ണമായും തെറ്റാണെന്ന് സാക്ഷിക്കുന്നതായും ഫിലിപ്പ് *രഹസ്യപേടക*ത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
3 *മലങ്കരനസ്രാണികൾ മൂന്നാംഭാഗം*, പു. 234-240.
4. വർക്കി എം. പി., പു. 142.
5. *മലങ്കരസഭാവിജ്ഞാനകോശം*, പു. 137.
6. എം. പി. വർക്കി, പു. 142, 143.
7. എം. പി. വർക്കി.
8. *മലങ്കരസഭാവിജ്ഞാനകോശം*, പു. 160, 161.
9. ആത്തുങ്കൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, *കുറുപ്പമ്പടി പള്ളി ചരിത്രം*, പു. 179, 180.
10. ടി പുസ്തകം, 201, 202.
11. പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു, ആർത്താറ്റ് പള്ളിച്ചരിത്രം, പു. 16-22,
12. ടി പുസ്തകം, പു. 24.
13. ടി പുസ്തകം, പു. 31.
14. വർക്കി, പു. 143.
15. കാഴ്ചകളുടെ ലിസ്റ്റ് അറിയുവാൻ നവതി സ്മരണിക (തൃശൂർ, 1999) കാണുക.
16. മംഗളപത്രം, നവതി സ്മരണിക.
17. നവതി സ്മരണിക, തൃശൂർ, 1999, പു. 48, 49.

* ഈ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലിയുടെ ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റിയുടെ ചുമതല വഹിച്ചത് മലങ്കരയുടെ രണ്ടാം കാതോലിക്കാ ആയിത്തീർന്ന വാകത്താനം കാരുചിറ ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാനാണ് (കെ. കുറിയാക്കോസ്: മലങ്കരയിലെ രണ്ടാം കാതോലിക്കാ, പു. 32).

18. പാറേട്ട്, *മലങ്കരനസ്രാണികൾ വാല്യം 3*, പു. 277.
19. ടി പുസ്തകം, പു. 280.

അദ്ധ്യായം 11

നല്ല പോർ പൊരുതി, ഓട്ടം തികച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു......

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും അനുകരണീയമായ വശം അതിന്റെ അനുപമവും അനനുകരണീയവുമായ സുതാര്യതയാണ്. അദ്ദേഹം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ യുദ്ധം ചെയ്ത പോരാളിയാണ്. പക്ഷേ, അതൊരു വിശ്വാസപ്പോരാട്ടമായിരുന്നു; ആദർശപ്പോരാട്ടവും സംസ്കാരികപോരാട്ടവും ആയിരുന്നു. ആരോടൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം യുദ്ധം ചെയ്തത്? ആദ്യത്തെ യുദ്ധം പ്രോട്ടസ്റ്റണ്ട് വിശ്വാസവും സംസ്കാരവും കേരളസഭയിൽ വഞ്ചനാപൂർവ്വം നട്ടുപിടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമം നടത്തിയ പാലക്കുന്നത്ത് മെത്രാച്ചന്മാരോടായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ യുദ്ധം അന്ത്യോഖ്യൻ കടൽക്കിഴവന്റെ ഭൂതവുംപേറി മലങ്കരയിൽ വിജയനൃത്തം ചവുട്ടിയ യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനോടായിരുന്നു. അടുത്ത യുദ്ധം നിഴൽ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ച് എല്ലാ ചൂഷണസാമഗ്രികളോടും കൂടെ മറ നീക്കി പുറത്തുവന്ന കൊളോണിയൽ താത്പര്യങ്ങളുടെ പ്രതീകമായ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനോടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ സ്വന്തം രക്തത്തിൽ നിന്നുള്ള രക്തവും മാംസത്തിൽ നിന്നുള്ള മാംസവുമായ കൊച്ചു മെത്രാച്ചന്മാരുടെ കൊച്ചുകൊച്ചു സ്വാർത്ഥതകളോടും യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. വലിയ ദർശനവും വലിയ ഭാവനകളും വലിയ മനസ്സുമുള്ള വലിയ പടത്തലവൻ ഒടുവിൽ താൻ നയിച്ച എല്ലാ പടയോട്ടങ്ങളിലും ഏകാംഗപ്പടകളിൽപോലും അസൂയാർഹമാംവിധം വിജയം നേടി. എന്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരുത്ത്? പടയോട്ടം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നിസ്വനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതെന്താണ്? മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി നാളിതുവരെ ഏറ്റവും അധികം ഒറിജിനൽ റിസർച്ച് നടത്തിയതായി ഇതെഴുതുന്ന ആൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് നൽകുന്ന വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്:

“ആരേയും മടുപ്പിക്കാതെ ആരോടും ‘കറുത്തതിൽ ഒരു വാക്കു പറയാതെ’ തന്നെ അദ്ദേഹം ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. നവീകരണമെന്ന കോളിൽപെട്ട് മുങ്ങുമോ എന്ന് ഭയം തോന്നുന്ന നിലയിൽ – അനാഥമെന്ന് തന്നെ പറയത്തക്കസ്ഥിതിയിൽ – ആണ് മലങ്കരസഭാനൗക അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ കിട്ടിയത്. ചേപ്പാട്ട് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കഴിവുകുറവും മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ ആജ്ഞാശക്തിയും യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന്റെ കുറുക്കുവഴികളും ഒക്കെക്കൂടെ ദുർഘടത്തിൽ എത്തിച്ചിരുന്ന നൗകയെ അതിസമർത്ഥനായ ആ ചുക്കാനി

(ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവൻ) വിപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ച് കരയോട് അടുപ്പിച്ചു. അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വന്ന വിവിധ തരത്തിലും രീതിയിലും ഉള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ പ്രതിവിധികൾ അതതു സമയം ഈശ്വരൻ കാണിച്ചു തന്നു എന്നും ഭാവിയിലും ആ ദിവ്യശക്തി തന്നെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യും എന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരൊറ്റ സംഗതിയിൽ അൽപമായ മാനസികവിഭ്രമത്തിൽ വിധേയനായിരുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നുണ്ട്. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ വെച്ച് ഒരു ഭരണഘടന സൃഷ്ടിച്ച് സമുദായത്തിന്റെ കുത്തിക്കെട്ട് മുറുക്കുന്നതിന് സാന്നിദ്ധ്യം മൂലം സഹായിച്ച പത്രോസ് തൃതീയനോട് കടപ്പാടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു എന്നും അത് വീട്ടുന്നതിന് ആവും മട്ട് ശ്രമിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഉള്ളതാണ് അങ്ങനെ സംശയിക്കാൻ ഇടം നൽകുന്നത്. പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനത്തു നിന്ന് തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുട്ടിച്ചുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ – അഭ്യർത്ഥനകൾ – അദ്ദേഹത്തെ കുഴക്കി."[1] അംശവടിയും മോതിരവും പണയം വച്ച് കാര്യങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതായി വരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ഉണ്ടായ ഔചിത്യരഹിതമായ ആ ഡിമാണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ അഭ്യർത്ഥന ദീവന്നാസ്യോസിനെ അക്ഷമനാക്കി. എങ്കിൽത്തന്നെയും ഒരുത്തരോടും കറുത്ത ഒരു വാക്കു പറയാത്ത ആ നാവ് ഇല്ല എന്ന് ഉച്ചരിക്കാതെ കഴിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പുഞ്ചിരി സുസ്ഥിരമായി സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്ന ആ മുഖാരവിന്ദത്തിൽ ഭാവപ്പകർച്ചയുണ്ടാക്കാതെ കഴിക്കാൻ അദ്ദേഹം പണിപ്പെട്ടു. തന്നില്ലെങ്കിൽ മുടക്കിക്കളയും എന്നുള്ള രീതിയിൽ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഭീഷണികൾ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ കുഴക്കി. അവയെ ഒക്കെയും നയചാതുര്യത്തോടെ ദീവന്നാസ്യോസ് തരണം ചെയ്തു എന്ന് രോഷത്തോടെ പില്ക്കാലത്ത് പാത്രിയർക്കീസ് കമ്മറ്റിക്കാർക്കു അയച്ച പരസ്യകല്പനയിൽ കാണുന്നുണ്ട്."

സ്മര്യപുരുഷന്റെ നയപരമായ മെയ്‌വഴക്കത്തെപ്പറ്റി കോട്ടയത്ത് പല സഹപ്രവർത്തകരും അനുസ്മരിച്ചിട്ടുള്ളത് വാമൊഴിയായിക്കേട്ട ഒരു ലേഖകൻ കാര്യങ്ങൾ എഴുതുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

"മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മനസ്സിന്റെ ആഴത്തെ അളക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബദ്ധശത്രുക്കളോടുപോലും ഉള്ള പെരുമാറ്റം പരിശോധിക്കുന്നതിനും ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഴ്മ, ദയ, സമാധാനബുദ്ധി മുതലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠസ്വാഭാവങ്ങളുടെ അലങ്കാരമായിരിക്കുന്ന വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടാതെ ഇരിക്കയില്ല. ... വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ ഭരണപാടവത്തെയും ഇലയ്ക്കും മുള്ളിനും കേടില്ലാതെ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള

കഴിവിനെയും വിവരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഭരണനൈപുണ്യമുള്ള മറ്റൊരു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ ഇടപെടലുകളിൽ നിന്ന് കൈക്കൊണ്ട നിഗമനം എന്റെ പൂർവ്വീകന്മാർ ചർച്ച ചെയ്ത് കേൾക്കാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്."[2]

പ്രത്യുല്പന്നമതിയും പ്രതിഭാശാലിയുമായിരുന്ന സ്മര്യപുരുഷന്റെ മറ്റൊരു സാഹസിക ഉദ്യമം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുവാനുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാത്ത സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലണ്ടനിൽ ഒരു സ്ഥാനപതി ഉണ്ടായാൽകൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. സഭാ സംബന്ധമായി ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട സംഗതികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക, അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രധാന സംഗതികളിൽ നമ്മുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുക മുതലായ ജോലികൾക്ക് ഒരു സ്ഥാനപതി നിയമിക്കപ്പെടുന്നതാകയാൽ മലങ്കരയുടെ യശസ്സ് ലോകതലത്തിൽ വർദ്ധിക്കുവാൻ ഇടയാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. പക്ഷേ, ഒരു സ്ഥാനപതിയെ നിയമിച്ചാൽ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഏറെ താമസിയാതെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം ലഭിച്ചു. ലണ്ടനിൽ സമർത്ഥനായ ഒരു സ്ഥാനപതിയെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിശ്വസനീയമായ ആ സംഭവത്തെ സ്മര്യപുരുഷന്റെ സെക്രട്ടറി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

"ബോംബായി സംസ്ഥാനത്ത് പൂന നിവാസിയും ജാതിയിൽ പാർസിയുമായിരുന്ന ഒരാൾ ബാല്യത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയി പഠിച്ച് വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ട പരീക്ഷാവിജയിയായി ആശുപത്രി ഏർപ്പെടുത്തി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച് താമസിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ ഡോ. എസ്. ഡി. ബാബാ എന്നാണ്. അദ്ദേഹം ക്രിസ്ത്യാനി മതം സ്വീകരിച്ചത് ബിഷോപ്പില്ലാത്ത വർഗ്ഗമായ പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ സഭയിൽ ആയിരുന്നു. അതിൽ പട്ടമേറ്റ് ഒരു പാതിരിജോലിയും അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് പരിചയവും അറിവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിലും മലങ്കരസഭയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ സഭാചരിത്രം, ഉപദേശാചാരങ്ങൾ മുതലായവ മുമ്പേ തന്നെ അദ്ദേഹം വശമാക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പല ലഘുലേഖകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഇന്ത്യയിലെ സഭയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ ജാത്യസഭ സുറിയാനി സഭയാണെന്നും സുറിയാനി സഭയ്ക്കാല്ലാതെ ഇന്ത്യയിൽ സഭാഭരണം ചെയ്യാൻ മറ്റു സഭകൾക്ക് അവകാശമില്ലെന്നും മിഷ്യൻ വേല നടത്തി ഇന്ത്യയെ മനസ്സ് തിരിപ്പാൻ സുറിയാനി സഭയ്ക്കു ശക്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മറ്റു സഭയിലെ മിഷണറിമാർ വേല ചെയ്തു മനസ്സു തിരിക്കുന്നവരെ സുറിയാനി സഭയിലേക്കു വിട്ടുകൊടു

ക്കുകയും സുറിയാനി മേൽപ്പട്ടക്കാരെക്കൊണ്ട് ഭരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യ ണമെന്നും മറ്റും ചില തത്വങ്ങൾ ... പ്രബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ... അദ്ദേഹവും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ പരി ചയപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം സുറിയാനിസഭയുടെ ഉപദേശാചാരങ്ങളെ വായിച്ചു പഠിച്ച് നമ്മുടെ സഭയുടെ ഒരംഗമായിത്തീർന്നു. പ്രസ്ബിറ്റർ സഭയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയ പട്ടം പട്ടമല്ലെന്ന് ബോധ്യം വരി കയും സാധുവായ കൈവെപ്പ് വേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം ജനിക്കയും ചെയ്തു. ലണ്ടനിൽ നിന്ന് ഇവിടെ വന്ന് പട്ടമേൽക്കുന്നത് വലിയ പ്രയാ സവും ചെലവും ആയിരുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ വലിയതിരുമേനിയുടെ കല്പനയോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തെ ഊർശ്ലേമിലേക്കയയ്ക്കുകയും അവി ടത്തെ സുറിയാനി മേല്പ്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് ഏലി യാസ് ബാവായെക്കൊണ്ട് ഡോ. ബാബായ്ക്കു ശെമ്മാശുപട്ടവും കശ്ശീ ശാപട്ടവും കൊടുപ്പിക്കുകയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട പട്ടക്കടലാസും അധികാരപത്രവും കൊണ്ട് മലങ്ക രസഭയുടെ സ്ഥാനപതിയായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വിശ്വാസത്തിൽ നല്ല സ്ഥിരക്കാരനും തന്റെ സഭയെക്കുറിച്ച് എരിവുള്ള വനും ആയിരുന്നു. മാർ യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ എഴുതിയ കുർബാന തക്സാ യുടെ ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമ വച്ച് അദ്ദേഹം കുർബ്ബാന ചൊല്ലും. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളിലും മറ്റും നമ്മുടെ സഭയെക്കുറിച്ച് ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതു കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എഡ്വേർഡ് ചക്രവർത്തിയുടെ ശവസംസ്ക്കാര യാത്രയിൽ സുറിയാനിസഭയുടെ പ്രതിനിധിയായി അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്ക പ്പെടുകയും പുറംദേശരാജാക്കന്മാരുടെ സ്ഥാനപതികളോട് തുല്യമായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് സ്ഥാനപതിസ്ഥാന ത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം ഏകദേശം ഊഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു."[3]

ജീവിതാന്ത്യകാലത്ത് സ്മര്യപുരുഷൻ ചെയ്ത സ്മരണീയമായ മറ്റൊരു യത്നം കരുത്തനായ പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്താനുള്ളതായിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് വിധേയത്വ ഉടമ്പടി എഴുതിക്കൊടുത്ത് മേൽപ്പട്ടം വാങ്ങി അപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മെത്രാച്ചന്മാരെ അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ ആ കണ്ണുകൾ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ച നിൽ ഉറച്ചു. പരുമല മെത്രാച്ചന്റെ ശിഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ആദ്യം പരുമ ലയിലും പിന്നീട് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലും അദ്ദേഹം മല്പാനാ യിരുന്നു. കോട്ടയം എം.ഡി. സ്കൂളിന്റെ ചുമതലയിലും ഷോടതി നട ത്തിപ്പിലും സുവർണ്ണ ജൂബിലി മഹോത്സവത്തിലും കാര്യശേഷിയും സത്യസന്ധതയും പാണ്ഡിത്യവും തെളിയിച്ച് ജനസമ്മതി നേടിയ വട്ട ശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചനെപ്പോലെ ഒരു നിഷ്ക്കാമകർമ്മിയുടെ മുഖം മറ്റാരിലും അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല. സ്നേഹനിറകുടമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയായിരു

ന്നുവെങ്കിലും ജനപ്രിയം നേടാൻ ആവശ്യമായ വിലകുറഞ്ഞ ജാടകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് വശമില്ലായിരുന്നു. കർക്കശമായ നിലപാട്, കപടഭക്തിയോടുള്ള സന്ധിയില്ലാ സമരം, മാതൃകായോഗ്യമായ ജീവിതനിഷ്ഠകൾ ഇതൊക്കെ വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാന് വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്നു. അതേസമയം ചില പോരായ്മകളും സ്മര്യപുരുഷന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽ പെടാതിരുന്നില്ല. ഒരു ഭരണാധികാരിക്കു അവശ്യം ആവശ്യമായ നയതന്ത്രജ്ഞതയുടെ കാര്യത്തിൽ റമ്പാച്ചൻ പരാജയപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഇതര വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ റമ്പാനേക്കാൾ യോഗ്യന്മാരായി മറ്റാരേയും അദ്ദേഹം കണ്ടില്ല. വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചൻ തന്നെയാകട്ടെ പിൻഗാമി എന്ന് ആ രാജർഷി ഉള്ളിൽ ഉറച്ചു. തന്റെ ശൈലി അനുസരിച്ച് അക്കാര്യത്തിന് ജനകീയ അംഗീകാരം നേടാനുള്ള ശ്രമമായി പിന്നീട്.

ഒരു പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തുവാൻ വലിയ മെത്രാച്ചൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് അറിവായതോടെ സഭയിലെങ്ങും അതു ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. സാധാരണഗതിയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചൻ ഏവർക്കും സ്വീകാര്യനാവേണ്ടതായിരുന്നു. *മതോപദേശസാരം* എഴുതിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യം സർവാദൃതമായിരുന്നു. വലിയ മെത്രാച്ചൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കുർബാനക്രമം ഗാനങ്ങൾ ചേർത്തും യൂയാക്കീം കൂറിലോസും സ്ലീബാശെമ്മാശനും പ്രചരിപ്പിച്ച സുദീർഘങ്ങളായ തുബ്ദേനുകൾ ചേർത്തും പഴയ തുബ്ദേനുകൾ നീക്കം ചെയ്തും 1898-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യോഖ്യാഭ്രമത്തെ വിളംബരം ചെയ്തു. മലങ്കരയിൽ നിലവിലിരുന്ന തുബ്ദേനുകൾ തന്റെ അനുമതി കൂടാതെ നീക്കം ചെയ്ത് പുതിയ അന്ത്യോഖ്യൻ തുബ്ദേനുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തതിൽ വലിയ മെത്രാച്ചൻ അസന്തുഷ്ടനായിരുന്നു. 1898-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ കുർബാനക്രമത്തിന് ശേഷം വലിയമെത്രാച്ചൻ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലവിലിരുന്ന പഴയ കുർബാനക്രമത്തിന്റെ ഒരു പതിപ്പു കൂടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും യുവാക്കളായ മല്പാന്മാരുടെ കർമ്മശേഷി ശിഷ്യരായ ശെമ്മാശന്മാരിലൂടെ മലങ്കരയിലെങ്ങും വിജയക്കൊടി നാട്ടുകയായിരുന്നു. ആരെയും പിണക്കുക പതിവില്ലാത്ത വലിയ മെത്രാച്ചൻ നടപടിയൊന്നും എടുത്തതായി അറിവില്ല. റമ്പാച്ചനോടുള്ള മതിപ്പിനും സ്നേഹത്തിനും ഒട്ടും കുറവു വന്നില്ല എന്നത് ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. എന്നാൽ ക്രമേണ ചരിത്രത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ വന്നു. കുർബാനക്രമം തയ്യാറാക്കിയ മല്പാന്മാരിൽ പ്രധാനികൾ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് കത്തനാരും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനുമായിരുന്നു. 1898-ൽ നാം കാണുന്ന ആത്മസൗഹൃദം ക്രമേണ ശിഥിലമായി. ഈ ശൈഥില്യത്തെപ്പറ്റി ചില ചരിത്രകാരന്മാർ സൂചിപ്പിച്ചുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ ഹേതുവെ

ത്തെന്ന് ആരും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വലിയ മെത്രാച്ചൻ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി പോലെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്ന ഒരാശയത്തോട് വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാൻ കാണിച്ചുപോന്ന അവജ്ഞയും വിയോജിപ്പുമായിരുന്നോ ആ ശൈഥില്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണമെന്ന് ചിന്തിക്കുവാൻ ചില സാഹചര്യങ്ങൾ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വലിയ മെത്രാച്ചൻ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി, വൈദിക ട്രസ്റ്റി, അത്മായ ട്രസ്റ്റി എന്നീ ത്രിമൂർത്തികളിൽ സഭാഭരണത്തെ വികേന്ദ്രീകരിച്ചപ്പോൾ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയേയും അത്മായട്രസ്റ്റിയേയും ഒട്ടൊന്ന് അപ്രധാനരാക്കി മെത്രാൻ ട്രസ്റ്റി കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കണമെന്ന പക്ഷക്കാരനായിരുന്നു വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചൻ. സഭയിലെ ഭരണ പങ്കാളിത്തത്തിൽ മെത്രാൻ, വൈദികൻ, അത്മേനി ഇവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സമതുലിതാവസ്ഥ വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചൻ മലങ്കര മെത്രാനായാൽ തകർന്നുപോകുമെന്ന് ഉറപ്പായിരുന്നു. ഇത് അന്നത്തെ വൈദികട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന കോനാട്ട് മല്പാനും അത്മായട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന സി. ജെ. കുര്യനും സ്വാഭാവികമായും അഭിമതമല്ലായിരുന്നു. ഈ ചിന്ത മലങ്കരസഭയിൽ ഒരു ധ്രുവീകരണത്തിനിടയാക്കി. മൂന്നു ട്രസ്റ്റിമാരുടെയും പങ്കാളിത്തം വലിയ മെത്രാച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തുടരണമെന്ന് കോനാട്ട് മല്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗം ആളുകൾ ചിന്തിച്ചു. ക്രമേണ ആ ചിന്ത വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളുടെ നിലപാടായി ത്തീർന്നു. മലങ്കര മെത്രാന് പിൻഗാമിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സ്മര്യ പുരുഷൻ കല്പന അയച്ചതോടെ ചർച്ച സജീവമായി. അന്ന് സ്മര്യ പുരുഷന് 75 വയസ്സ് പൂർത്തിയായിരുന്നു. 1083 കുംഭം 15-നു കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലാണ് അസോസ്യേഷൻ യോഗം ക്രമീകരിച്ചത്. രണ്ടു പേരെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കുക, അതിലൊരാളെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിൻഗാമിയായി നിശ്ചയിക്കുക - ഇതു രണ്ടുമായിരുന്നു പ്രധാന അജണ്ട. സെമിനാരി മല്പാൻ ആയിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാച്ചനും പഴയസെമിനാരി മാനേജർ ആയിരുന്ന കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലൂസ് റമ്പാച്ചനും മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളെന്ന നിലയിൽ സർവ്വസമ്മതരായിരുന്നു. എന്നാൽ മുൻ മലങ്കരമെത്രാച്ചന്റെ കാലത്തു നിലവിൽ വന്ന ട്രസ്റ്റി സമ്പ്രദായം തുടരണമോ വേണ്ടായോ ഇതായിരുന്നു ധ്രുവീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി പാമ്പാടിക്കാരൻ കരിങ്ങണാമറ്റത്തിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ (2004-ൽ 100 വയസ്സ്) അനുസ്മരിക്കുന്നത് കാണുക:

"... ഗീവറുഗ്ഗീസ് റമ്പാച്ചനോട് നീരസമുണ്ടായിരുന്ന കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനച്ചൻ കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലൂസ് റമ്പാനെ പിൻഗാമിസ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ വടക്കൻ ഇടവകകളുടെ പിൻബലത്തോടെ യോഗം ചേർന്ന് തീരുമാനിച്ച വിവരം മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു. അസോസ്യേഷന്റെ തലേദിവസം പഴയസെമിനാരി

യിലെത്തി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈ മുത്തിയ മല്പാനച്ചന് കുശലാന്വേഷണങ്ങൾക്കുശേഷം വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ചുവപ്പു കുപ്പായവും സുവർണ്ണമുദ്രയുള്ള ഒരു അരപ്പട്ടയും എടുത്തുകൊടുത്ത് അവ ധരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വെള്ളികെട്ടിയ ഒരു വടിയും അദ്ദേഹം അച്ചന് നൽകിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. വിവാഹിതനായതു മൂലം മാത്രമാണ് അച്ചൻ മെത്രാനാകാത്തത്. അർഹതക്കുറവൊന്നുമില്ല. മെത്രാന്മാർക്കു ചേർന്ന പ്രൗഢിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അച്ചനെ നാം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. അച്ചന് സന്തോഷമായി. മെത്രാച്ചൻ, പിറ്റേന്ന് നടക്കാനിരിക്കുന്ന അസോസ്യേഷനിലേക്കു സംസാരം കൊണ്ടുവന്നു. രണ്ടു സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ പിൻഗാമിയാവാൻ ആർക്കാണ് പ്രാപ്തി എന്ന് മെത്രാച്ചൻ ചോദിച്ചു. മെത്രാച്ചന്റെ ഇംഗിതം അറിയാമായിരുന്ന അച്ചൻ പ്രതിവചിച്ചു: വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചനാണ് പ്രാപ്തൻ. മെത്രാച്ചൻ ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിച്ചു. എങ്കിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചന്റെ പേർ നാളത്തെ അസോസ്യേഷനിൽ പിൻഗാമിയുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് അച്ചൻ നിർദ്ദേശിക്കണം. വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഗുരുവായി സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മല്പാനച്ചൻ വിയർത്തു. പിറ്റേദിവസം അസോസ്യേഷന്റെ ആമുഖപ്രസംഗത്തിന് ശേഷം പിൻഗാമിയുടെ പേർ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ മല്പാനച്ചനെ ക്ഷണിച്ചു. മല്പാനച്ചൻ അക്ഷോഭ്യനായി വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാച്ചന്റെ പേർ പിൻഗാമിയുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചു. ആയത് ഏകകണ്ഠമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കാര്യം അറിയാതിരുന്ന വടക്കൻ ഇടവകക്കാർ മല്പാനച്ചന്റെ അഭിപ്രായം മാറിയതെങ്ങനെ എന്ന് അറിയാതെ അന്ധാളിച്ചു. അതോടെ ആ രംഗത്തിന് തിരശ്ശീല വീണു."[4]

പിൻഗാമിയാകാനുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ അയോഗ്യതകളല്ല, യോഗ്യതകളാണ് വലിയ മെത്രാച്ചൻ മുൻഗണന നൽകി പരിഗണിച്ചത്.

മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തന്റെ പേർ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് കണ്ടതോടെ ശീമക്കാരൻ സ്ലീബാ റമ്പാച്ചൻ നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. പുതിയൊരു സംഭവ വികാസം രൂപപ്പെട്ടുവരുവാനുള്ള തുടക്കമാണതെന്ന് വല്യമെത്രാച്ചന് ബോധ്യമായി. അപ്പോഴേക്കും ശീമയിൽ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന അബ്ദുൽ മശിഹായുടെ ഫർമാൻ സർക്കാർ പിൻവലിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് റോമ്മാസഭയിലേക്ക് പോയിരുന്ന അബ്ദുള്ളാ മടങ്ങിവരികയും പാത്രിയർക്കീസായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാനോനിക പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദുൽ മശിഹായിൽ നിന്ന് മലങ്കരയിലെ റമ്പാന്മാരും അബ്ദുള്ളായിൽ നിന്ന് സ്ലീബാ റമ്പാനും മെത്രാൻ പട്ടമേറ്റ് മലങ്കരയിലെത്തിയാൽ മറ്റൊരു വ്യവഹാര പരമ്പര വേണ്ടിവന്നേക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ആശങ്ക ഉണ്ടായി. ശീമയിലെ തർക്കവിതർക്കങ്ങളിൽ ഇടപെ

ടാതെ അബ്ദുള്ളായിൽ നിന്ന് മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചാൽ ഒരു നിയമ പ്പോരാട്ടം ഒഴിവാക്കാനാവുമെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു.

കുംഭം 15-ാം തീയതി കൂടിയ അസോസ്യേഷന്റെ തീരുമാനം പള്ളി കളെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടും നിയുക്ത മെത്രാന്മാർക്കു ഊർശ്ലേമിലേക്കുള്ള യാത്രച്ചിലവ് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും തൊട്ടടുത്ത ദിവസം തന്നെ കർമ്മ കുശലനായ വലിയ മെത്രാച്ചൻ കല്പന അയച്ചു (1908-ന് കൊല്ലം 1083 കുംഭം 16-ാം തീയതി)[5] ഒരു മാസത്തിനകം വിഭവ സമാഹരണം നടന്നി രിക്കണം. നിയുക്ത മെത്രാന്മാരും സംഘവും മീനം 29-നു ബോംബെ യിൽ നിന്ന് കപ്പൽ കയറി. യാത്രാസംഘത്തിൽ നിയുക്ത മെത്രാന്മാർക്കു പുറമേ പുന്നൂസ് റമ്പാൻ (മൂന്നാം കാതോലിക്കാ), കരോട്ടുവീട്ടിൽ യൂയാക്കീം കത്തനാർ (മാർ ഈവാനിയോസ്. പരുമലയിൽ കബറ ടങ്ങിയിരിക്കുന്നു), പാറേട്ട് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ (പാറേട്ട് മാർ ഈവാ നിയോസ്), ഐപ്പ്, യോഹന്നാൻ (വാല്യക്കാർ) എന്നിവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. മേടം 6-നു ഓശാന ഞായറാഴ്ച കപ്പലിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പെസ ഹായും ദുഃഖവെള്ളിയും പോർട്ട് സയ്ദിൽ ഈഗുപ്തായ ദേവാലയത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ശനി (മേടം 12) യോപ്പയിൽ കപ്പലിറങ്ങി. ശനിയാഴ്ച വൈകിയിട്ട് ഊർശ്ലേമിലെത്തി. മത്തായി ശെമ്മാശ്ശൻ (പിന്നീട് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ) അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വെളുപ്പിന് ഏവരും ഊർശ്ലേമിൽ ഉയിർപ്പു ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു. അന്ന് സ്ലീബാ റമ്പാച്ചൻ ഉൾപ്പടെ ഏഴു പേർക്കു മെത്രാൻ സ്ഥാനദാന ശുശ്രൂഷ നട ന്നു. ഇടവം 18-ന് (മെയ് 31-ന്) രണ്ടു റമ്പാന്മാർക്കും മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടു. വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാൻ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന നാമത്തിലും കൊച്ചുപറമ്പിൽ റമ്പാൻ കൂറിലോസ് എന്ന നാമത്തിലും അഭിഷിക്ത രായി. സ്ലീബാ ശെമ്മാശനോടൊന്നിച്ച് ശീമയിലേക്കു പോയ ഔഗേൻ (മത്തായി) ശെമ്മാശൻ ഈ നാളുകളിൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് ശർവോയോ റമ്പാൻ സ്ഥാനമേറ്റു. ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ സംഗതമാണ്: "…. മലങ്കര അടച്ച് മലങ്കരമെ ത്രാപ്പോലീത്താ ആയി ഭരണം നടത്തുന്നതിന് പറ്റിയ ഒരു സ്താത്തി ക്കോൻ ഒസ്താത്യോസ് മെത്രാന് (സ്ലീബാ) മാർ അബ്ദുള്ളാ കൊടു ത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദീവന്നാസ്യോസിന് സ്താത്തിക്കോൻ കൊടുക്കുന്നതിന് എന്തൊക്കെയോ ഉഴപ്പ് തുടങ്ങി.[6]

മലങ്കരമെത്രാന്റെ സ്ഥാനം മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന് നൽകിയ മാർ അബ്ദുള്ളായുടെ സ്വപ്നത്തെ ആരും വ്യാഖ്യാനിച്ചതായി അറിവില്ല. മല ങ്കരസഭ അക്കാലങ്ങളിൽ വളരെ ആഗ്രഹിച്ച കാതോലിക്കാ-മപ്രിയാനാ സ്ഥാനം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വച്ചുമാറ്റമായിരുന്നോ അത്? അധികാരമുള്ള മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ

നാട്ടുകാരൻ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന് നൽകുക, ലൗകിക അധികാര മില്ലാത്ത ആത്മീയപ്രാധാന്യം മാത്രമുള്ള സ്ഥാനം മലങ്കരയിൽ അവ രുടെ ദീർഘകാലത്തെ ആഗ്രഹം സാധിപ്പിക്കാനെന്ന നാട്യത്തിൽ നല്കുക – ഇതായിരുന്നുവോ മാർ അബ്ദുള്ളായുടെ തന്ത്രം? അബ്ദുള്ളാ ബാവാ മലങ്കരയുടെ യതൊരു ക്ഷണവും കൂടാതെ മലങ്കരയിലെത്തി യത് വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചനെ കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിക്കാൻ വേണ്ടി ആയിരുന്നുവോ എന്ന് ചിന്തിക്കാവുന്ന സൂചനകൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ മലങ്കരയിൽ നിന്ന് പോയ ചില പ്രമാണിമാരുടെ സാക്ഷി മൊഴികളിൽ നിന്ന് ധ്വനിക്കുന്നുണ്ട്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും കാതോലിക്കാസ്ഥാനവും ഒന്നിച്ച് മലങ്കരയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന് വിരോധമൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ല. എന്നാൽ മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന് നൽകി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനത്തിന്റെ കഴമ്പില്ലായ്മ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന് ആകർഷകമായി തോന്നിയിരിക്കാൻ ഇടയില്ലല്ലോ. കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മലങ്കരയ്ക്കു നൽകുന്നതിന്റെ മറവിൽ മലങ്കര മെത്രാൻസ്ഥാനം പാത്രിയർക്കീസ് അപഹരിച്ച് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന് നൽകുമെന്നും തനിക്ക് നിഷേധിക്കുമെന്നും കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ വട്ട ശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചൻ പോലും വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുകയില്ല. പോപ്പിന്റെ മേലധികാരത്തിൻകീഴിൽ ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഹയരാർക്കി കത്തോ ലിക്കാസഭയിൽ പ്രബലവും സഫലവുമായി നിലനിൽക്കുന്നതുപോലെ പാത്രിയർക്കീസ് പരമമേലദ്ധ്യക്ഷനായി ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഹയ രാർക്കി മലങ്കരസഭയിൽ രൂപപ്പെടുത്തണമെന്നേ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചൻ ചിന്തിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഈ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ ഹയരാർക്കി സ്വപ്നം അദ്ദേഹം പുലർത്തിയിരുന്നു എന്ന് *മതോപദേശസാര*ങ്ങളും ഭരണഘടനാ ഡ്രാഫ്റ്റും വെളിവാക്കുന്നു. മലങ്കരമെത്രാൻസ്ഥാനം മാർ ഒസ്താത്തി യോസിന് നൽകിയതോടെ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കോട്ടകൾക്കു വിള്ള ലേറ്റു. ഔഗേൻ റമ്പാച്ചനിൽ നിന്ന് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ സുസ്താ ത്തിക്കോനെപ്പറ്റി വിവരം ലഭിച്ചതു മുതൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന്റെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും അസ്വസ്ഥമായി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ സഹാ യിയും പിൻഗാമിയും എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന്റെ സുസ്താത്തിക്കോ നിൽ രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അഭ്യർ ത്ഥന പാത്രിയർക്കീസ് നിരാകരിച്ചു. സഹായി എന്ന് മാത്രം രേഖപ്പെ ടുത്തി.[7]

അചിരേണ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മാർ കൂറി ലോസ് എന്നീ മെത്രാന്മാർ മലങ്കരയിൽ തിരിച്ചെത്തി. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന സ്വീകരണപന്തലിൽ വെച്ച് മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് പുതിയ മൂന്ന് മെത്രാന്മാരെയും

സ്വീകരിക്കുകയും മൂന്നാളുകളുടെയും കഴുത്തിൽ ഓരോ കുരിശുമാല ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.[8] അന്നുതന്നെ ഉച്ച കഴിഞ്ഞു മലങ്കര മഹാ ജനസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ വച്ച് പുതിയ മെത്രാന്മാർക്ക് സ്വീകരണം നൽകപ്പെട്ടു. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

താൻ മെത്രാൻസ്ഥാനമേൽക്കാൻ ശീമയിലേക്കയച്ച മെത്രാച്ചന്മാരോട് പാത്രിയർക്കീസ് ചെയ്ത അനീതി വലിയ മെത്രാച്ചനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു. മലങ്കരയിന്മേൽ മുഴുവൻ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന് അധികാരം നൽകി എന്നും തന്റെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് സുസ്താത്തിക്കോൻ നൽകിയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ പരിഭ്രാന്തനായി. പാത്രിയർക്കീസ് നിഷേധിച്ച സ്ഥാനം എത്രയും വേഗം മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് നൽകി അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരമെത്രാന്റെ ചുമതലകൾ ഏല്പിക്കുന്ന രേഖകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ധൃതിപ്പെട്ടു. എപ്പോഴും ജനശക്തിയിൽ ദൈവഹിതം അനുഭവിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം അതിനായി 1084 (1908) വൃശ്ചികം 11-നു അസോസ്യേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ജൂലായ് 17-നു കോട്ടയത്തെത്തിയ മെത്രാന്മാരുടെ ജോലി വിഭജനം സംബന്ധിച്ച് തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ നാലു മാസത്തോളം സമയമെടുത്തതെന്തിന്? സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിനെ അനുനയിപ്പിച്ച് വഴിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ഒട്ടേറെ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. നേരിട്ടും മാർ ഈവാനിയോസ് മുഖേനയും കോനാട്ട് മല്പാൻ മുഖേനയും പലവട്ടം നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് നാലു മാസം ഉപയോഗിച്ചത്. അബ്ദുള്ളാ ബാവാ നൽകിയ സുസ്താത്തിക്കോന്റെ ബലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒരു കോളനി പിടിച്ചടക്കുന്ന വാശിയോടെ നിയമയുദ്ധം നടത്തുവാൻ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് നിശ്ചയിച്ചു എന്ന് ഒടുവിൽ ബോധ്യമായപ്പോൾ, ഒരു നിയമയുദ്ധത്തിൽ ജയിപ്പാൻ ആവശ്യമായ രേഖകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. 1084 വൃശ്ചികം 11-നു കൂടിയ അസോസ്യേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി യോഗത്തിൽ 75 വയസ്സു കഴിഞ്ഞ മെത്രാച്ചൻ അതിനാണ് ശ്രമിച്ചത്.

മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നോട്ടീസനുസരിച്ച് അസോസ്യേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി 1084 (1908) വൃശ്ചികം 11-ന് (നവംബർ 26-ന്) കൂടി. മലങ്കരയിൽ നിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം മാർ ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ്, മാർ പൗലൂസ് കൂറിലോസ് എന്നീ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകയും സുസ്താത്തിക്കോൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത വിവരങ്ങളും മറ്റും കാണിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച സന്ദേശം വായിച്ച് റിക്കാർഡ് ചെയ്തു. അനന്തരം ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോ

സിന്റെ അസിസ്റ്റണ്ടായി വർത്തിക്കുന്നതിന് കമ്മറ്റി ഔപചാരികമായി നിയമിച്ചു (മുൻഗാമി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പിൻഗാമിയെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് വാഴിച്ച് ഔപചാരികമായ ചുമതലകൾ ഏല്പിക്കുന്ന അനുകരണീയവും മാതൃകാപരവുമായ സമ്പ്രദായം മലങ്കരയിൽ ആദ്യമായി നടപ്പിൽ വരുത്തിയത് സ്മര്യപുരുഷൻ ആണെന്ന് തോന്നുന്നു - ഗ്രന്ഥകർത്താവ്). മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രായാധിക്യവും ക്ഷീണവും മൂലം സകല ചുമതലകളിൽ നിന്നും ഒഴിവാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് യോഗത്തെ അറിയിച്ചു. നാല്പത് വർഷത്തിലധികകാലം മലങ്കരയെ അനിതരസാധാരണമായ വൈഭവത്തോട ഭരിച്ച് സമുദായത്തിന് അനല്പമായ ഐശ്വര്യങ്ങൾ നേടിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആ മേല്പട്ടക്കാരൻ ചുമതലകൾ നിശേഷം ഒഴിഞ്ഞ് ഇരുന്നുകളയുന്നത് സങ്കടമാണെന്ന് യോഗം അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർബന്ധം മൂലം വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ വാങ്ങുക, സ്കൂളുകൾ നടത്തുക മുതലായ ലൗകികങ്ങളായ ചുമതലകൾ സൗകര്യംപോലെ മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ ഭരമേല്പ്പിക്കുന്നതിന് യോഗം സമ്മതിക്കുകയും ആ വിധം ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ മണവാളത്വം കഴിഞ്ഞു മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പുതിയ മെത്രാൻ ഒരു നിയമയുദ്ധത്തിന്റെ പണിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആളാണെന്നും പണിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചത് മുൻഗാമിയും ജനപ്രതിനിധിസഭയും കൂടിയാണെന്നത് ബലം നല്കുമെന്നും സ്മര്യപുരുഷനറിയാമായിരുന്നു.

ഈ സംഭവ വികാസങ്ങളെപ്പറ്റി ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട് നടത്തിയ ചില നിരീക്ഷണങ്ങളും ഗവേഷണവും നിഗമനങ്ങളും വളരെ പ്രസക്തമാണെന്ന് തോന്നുന്നതിനാൽ അതു പൂർണ്ണമായും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: “മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, വട്ടിപ്പണപലിശ വാങ്ങുക മുതലായി ലൗകികാധികാരം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ തനിക്കു പകരം ഉടൻതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ് നന്നെന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ ധരിപ്പിച്ചാൽ അവർ അത് സമ്മതിക്കും എന്ന് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് നിശ്ചയം ഉണ്ടായിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ സമയമില്ല എന്ന ഒരു തോന്നൽ - വെളിപാട് എന്ന് തന്നെ പറയാം - ഉണ്ടായതുകൊണ്ടാണ് അസിസ്റ്റണ്ടും പിൻഗാമിയുമായി മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ പട്ടംകെട്ടിച്ചു വരുത്താൻ അദ്ദേഹം ബദ്ധപ്പെട്ടത്. ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസുമായി മാർ അബ്ദുള്ളാ യരുശലേമിൽ വച്ച് നടത്തിയ വാഗ്വാദങ്ങളും വിലപേശലും സംബന്ധിച്ച് ലഭിച്ച വിവരങ്ങൾ വൃദ്ധനായ ദീവന്നാസ്യോസിനെ വല്ലാതെ മർദ്ദിച്ചു. പത്രോസ് തൃതീയന്റെ കൂടെ വന്ന കാലത്ത് റീശീസാ പിരിക്കുന്നതിന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഗ്രീഗോറിയോസ് (അബ്ദുള്ളാ) പണത്തിന് വേണ്ടി കാട്ടിക്കൂട്ടിയ വേണ്ടാതീനങ്ങൾ എല്ലാം ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. റീശീസാ

പിരിക്കാനാണ് പാത്രിയർക്കീസ് നിയോഗിച്ചതെങ്കിലും കിട്ടിയതിൽ അധികവും മെത്രാനായ തനിക്കു കിട്ടിയ കൈമുത്ത് ആയി ഗ്രീഗോറിയോസ് എടുത്തത് അന്നു കുപ്രസിദ്ധവുമായിരുന്നു. മാക്കാംകുന്നിൽ വെച്ച് പള്ളിക്കാർ കൊടുത്ത മുപ്പത് രൂപാ കുറഞ്ഞുപോയി എന്ന് പറഞ്ഞ് വലിച്ചെറിഞ്ഞു കൈമുത്താൻ ജനങ്ങളെ അനുവദിക്കാതെ ഇറങ്ങിയതും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചാലപ്പുറത്തു റമ്പാൻ ആ സംഖ്യ പെറുക്കിയെടുത്തത് ചന്ദനപ്പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ റമ്പാനോട് ഗ്രീഗോറിയോസ് വാങ്ങിയതും 'റീശീസാ കിട്ടുന്നത് കൈമുത്തായി തട്ടുന്നതൊന്നും മോറാനോട് (പത്രോസ് തൃതീയൻ) പറയരുതേ... എനിക്ക് അഗതിയായ ഒരു അമ്മയും ചേട്ടന്റെ മകനും ഉണ്ട്, ചതിക്കരുതേ' എന്ന് കെഞ്ചി കാര്യം കണ്ടതും ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. പത്രോസ് തൃതീയൻ നിരണത്തേക്കു കൊടുത്തയച്ച മൂറോൻ, തനിക്കു കിട്ടിയ കൈമുത്ത് കുറഞ്ഞുപോയതിനാൽ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകാൻ തുടങ്ങിയതും കൂടുതൽ സംഖ്യ കൈമുത്ത് വാങ്ങി മൂറോൻ കൊടുത്തതും അതുപോലെ മൂറോൻ വിറ്റു കാശു വാങ്ങിയ മറ്റു പല സംഭവങ്ങളും അദ്ദേഹം ഓർത്തു. അദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി വന്നാൽ എങ്ങനെ, എന്തു കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുത്താം എന്നാലോചിച്ചിട്ട് ഉത്തരം കാണാതെ മനം നീറി. ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് അതിൽ കൂടുതൽ നീറ്റലുണ്ടായി, മലങ്കരയിൽ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റം വരെ എല്ലാവരെയും പ്രത്യേകിച്ച് വീട്ടമ്മമാരെയും ആരാധിക്കുന്നുവെന്ന് നടിച്ചും ദീനസ്വരത്തിൽ വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ സംസാരിച്ചും നടന്ന സ്ലീബാ ശെമ്മാശു മലങ്കരയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും അതിന് പുറമേ ഏഴ് ഇടവകകളുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയി സുസ്താത്തിക്കോൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടാണ് വന്നത് എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ."[9]

സമുദായത്തിന്റെ അംഗീകാരവും തെരഞ്ഞെടുപ്പും നിയമനവും വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചനുണ്ട് എന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനം മൂലം രേഖയുണ്ടായി. ആ തീരുമാനം ഉടനടി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ദീർഘദർശിയായ വല്യമെത്രാച്ചൻ തീരുമാനിച്ചു. പാറേട്ട് തുടരുന്നു: "ഏതായാലും എത്രയുംവേഗത്തിൽ ഭരണഭാരം ഒഴിയണമെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി അംഗീകരിക്കുകയും വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രസീതിൻപടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടിന് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ നിന്ന് 1909 മെയ് മാസം 28-ാം തീയതി ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് എഴുതുകയും ചെയ്തു. ആ കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കസാരം: മലങ്കര ഇടവകയിലെ സുറിയാനി പള്ളികളുടെ പ്രതിപുരുഷന്മാർ 1908 ഫെബ്രുവരി മാസം 27-ാം തീയതി കൂടി. വ. ദി. ശ്രീ. ഫാ. വി. ജെ. ഗീവറുഗീസിനെ എന്റെ അസിസ്റ്റണ്ടും പിൻഗാമിയും ആയി തെരഞ്ഞെടുക്കു

കയും അതനുസരിച്ച് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (ജൂനിയർ) എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്കയും ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞ ജൂലായ് മാസത്തിൽ മടങ്ങി എത്തി. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസിസ്റ്റണ്ടായി ചാർജ്ജെടുത്തു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയുടെയും റസിഡണ്ടിന്റെ ഖജനാവിൽ വട്ടി ക്കിട്ടിട്ടുള്ള മൂവായിരം പൂവരാഹൻ ഉൾപ്പെട്ട സെമിനാരിയുടെ നിധികളു ടെയും വസ്തുക്കളുടെയും ഭരണം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കാൻ വാർദ്ധ ക്യസഹജമായ ബലഹീനത നിമിത്തം ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിർബന്ധിത നായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ (ജൂനിയർ) എന്റെ പിൻഗാമിയായി അംഗീകരിക്കുകയും മൂവായിരം പൂവരാഹന്റെ പ്രതി വർഷപലിശ 1840-ലെ തീർപ്പനുസരിച്ചുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ ട്രസ്റ്റി എന്ന നിലയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ജൂണിയറിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണ മെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.[11]

മലങ്കര അസോസ്യേഷന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവെപ്പും, മുൻഗാമിയുടെ ആശീർവാദവും അംഗീകാരവും ആർക്കാ ണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഈ രേഖ വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ സി. ഒ. അക്ക മായി ഹാജരാക്കിയിരുന്നു.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ അധികാരമേല്പ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ട്ടാവണം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മലങ്കരമെത്രാ പ്പോലീത്താ തന്റെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനം പിൻഗാമിയുടെ കൈവശ ത്തിലേല്പിച്ച് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലേക്കു താമസം മാറ്റി ക്രമീക രിച്ചത് എന്ന് അഭ്യൂഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വലിയ വ്യവഹാരച്ചുഴി യിൽ നിന്ന് പിൻഗാമിയെ രക്ഷിക്കുവാനായി മുൻഗാമി പഴുതടച്ച് പ്രവർ ത്തിക്കുന്ന പശ്ചാത്തല ക്രമീകരണമായി ഈ ബദ്ധപ്പാടുകളെ വിശേ ഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയെ മറ്റു ട്രസ്റ്റികളുമായി ഇണക്കു വാൻ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മെയ് 28-ലെ കത്തു കിട്ടിയ ശേഷം റസിഡണ്ട് കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളായ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനെയും സി. ജെ. കുരിയനെയും വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. 1909 ജൂൺ 19-ലെ ആ കത്തിന്റെ സാരാംശം. മലങ്കരഇടവക പൊതുയോഗം വ. ദി. ശ്രീ. ഫാ. വി. ജെ. ഗീവറുഗീസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുക്കണമെന്നും മാർ ദീവ ന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1909 മെയ് 28-ലെ കത്തു മൂലം ആവ ശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ട്രസ്റ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാർ ദീവന്നാ സ്യോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി വ. ദി. ശ്രീ. ഫാ. വി. ജെ. ഗീവറുഗീസിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വ. ദി. ശ്രീ. ഫാ.

വി. ജെ. ഗീവറുഗീസിന്റെ ഒരു മാതൃകാ ഒപ്പ് വാങ്ങി അയച്ചുതരുന്നത് ഉപകാരമായിരിക്കും.[12]

റസിഡണ്ടിന്റെ കത്തിന് ഒരു മാസത്തിന് ശേഷം കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ "ജൂലായ് 19-ാം തീയതിയിലെ 1017-ാം നമ്പർ കത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് മലങ്കരയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (സീനിയർ) മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിൻഗാമിയും സമുദായം വക വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ ട്രസ്റ്റിയുമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ (മുൻ ഫാ. വി. ജെ ഗീവറുഗീസ്) യുടെ ഒപ്പിന്റെ മാതൃക ഇതൊന്നിച്ച് അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു."[13]

ഇപ്രകാരം മാലോകരും ഭരണാധികാരികളും അറികെ പിൻഗാമിയെ ഭരണത്തിലിരുത്തിയ മുൻഗാമിയുടെ ഉൾക്കാഴ്ച പ്രവാചകസഹജമെന്നേ പറയാവൂ. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം നാല്പത്തിനാലു ദിവസം മാത്രമേ മുൻഗാമി ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളു എന്നത് അദ്ദേഹത്തിലെ അമാനുഷിക ശക്തിയെയല്ലേ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത്. അതെ, അദ്ദേഹം തന്റെ അന്ത്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. പിൻഗാമിയുടെ നിയമനം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാനാവാത്തവിധം ഭദ്രമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സഫലമായി യത്നിച്ചു. ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവൻ തന്നെ കോടതിയിൽ തളച്ചിട്ട അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് പിൻഗാമിയെ രക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സാദ്ധ്യമായ എല്ലാ മുൻകരുതലുകളും സ്വീകരിച്ചു.

പാറേട്ട് കാര്യങ്ങളെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു: "ഓരോ ജീവിക്കും പ്രകൃതി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ചുമതലകൾ നിർവഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ജീവിതം അവസാനിക്കുക എന്നത് ജന്തുവർഗ്ഗത്തിൽ പലതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒഴികഴിവൊന്നുമില്ലാത്ത നിയമമായി ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ കാര്യത്തിലും ഈ നിയമം പലപ്പോഴും പാലിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ കാണാൻ സാധിക്കും. മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കരനസ്രാണി സമുദായം ഒരു വല്ലാത്ത സന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിച്ച സമയത്ത് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. രാജ്യതന്ത്രജ്ഞോചിതമാംവിധം അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു. വളരെ അധികം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചാണ് അത് സാധിച്ചത്. കുറെ പരാതികൾക്കും ഇടം നൽകി. ഏതായാലും നടുക്കടലിൽ ആപത്തിൽ അകപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ കിടന്ന് കുഴങ്ങിയ സമുദായനൗകയെ കരയിൽ അടുപ്പിച്ചു. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു ചുക്കാനിയെ കണ്ടുപിടിച്ച് നിയന്ത്രണം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ ചുമതലകളെല്ലാം ഏല്പിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആരോഗ്യം വഷളായി."[14]

ജീവിതകാലത്ത് സാധിക്കാതിരുന്ന ഒരാഗ്രഹം അപ്പോഴും ബാക്കി കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സെമിനാരിക്കേസു മൂലം മലങ്കരസഭയിൽ നിന്ന് അടർന്നുപോയ നവീകരണവിഭാഗത്തെ - മാർത്തോമാസഭയെ - മാതൃ സഭയിലേക്കു പുനരാനയിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ ചിരകാലാഭിലാഷം. സെമിനാരിക്കേസു മൂലമുണ്ടായ മുറിവുകൾ ഉണങ്ങുമ്പോഴേ അതു സാധ്യമാവൂ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. 1909 ഇടവം 28-ന് (ജൂൺ) അദ്ദേഹം അയച്ച അന്ത്യകല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം പ്രബോധിപ്പിച്ചു: "…. പിന്നെയും വാത്സല്യമുള്ളവരേ, വിശുദ്ധസഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് നാം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളിൽ പലതും സാധിക്കാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അവയിൽ സർവപ്രധാനമായി നാം കരുതിയി രിക്കുന്നത് നമ്മുടെ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോയ ആടുകളെ തൊഴു ത്തിലേക്കു വീണ്ടും പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇതിനായി നാം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ശ്രമം ചെയ്തു എങ്കിലും അതിലേക്കു ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയവും നാഴികയും വരാത്തതിനാലോ നമ്മുടെ ബല ഹീനതയുടെ പാപം നിമിത്തം ഈ ദിവ്യവേലയെ പൂർത്തിയാക്കാൻ നാം അയോഗ്യനാണെന്ന് അവിടേക്കു തോന്നിയിട്ടോ ഈ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു കാൺമാൻ നമ്മുടെ ജഡകണ്ണുകളാൽ കഴിയാതെ പോയതു നമ്മുടെ ആയുസ്സിൽ ഏറ്റവും വലിയ നിർഭാഗ്യമായി നാം ഗണിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതിൽ നമുക്ക് ഇച്ഛാഭംഗമോ നിരാശയോ ഇല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞി രിക്കേണ്ടതാണ്. കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തെ പണിയിപ്പാൻ ദാവീദ് വളരെ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി വേണ്ട സാമാനങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ആ പ്രവൃത്തി നടത്താൻ അവന്റെ പുത്രനായ ശ്ലേമ്മോ നെയാണല്ലോ താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അപ്രകാരം ദേവാലയമാകുന്ന നമ്മുടെ സഭയുടെ കെടുമതികളെ പണിയിക്കുന്നതിന് ദൈവം തന്റെ ദൂതനായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ പിൻഗാമിയെ ആയിരി ക്കാമെന്ന് നാം ആശ്വസിക്കുന്നു. ദാവീദ് തന്റെ പുത്രനെ വിളിച്ച്, എന്റെ പുത്രാ കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. നീ വർദ്ധിച്ച് നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തെ പണിയിക്ക. നീ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ആചരിക്കേണ്ടുന്നതിന് കർത്താവ് നിനക്കു ജ്ഞാനത്തെയും അറിവിനെയും തന്ന് ഇസ്രായേലിനെക്കുറിച്ച് നിനക്ക് കല്പന നൽകുമാറാകട്ടെ എന്നീ വചനങ്ങളാൽ ശ്ലേമ്മോനെയും അവനെ സഹായിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞ് ഇസ്രായേലിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതുപോലെ നമ്മുടെ സഭാഭവനത്തിന്റെ ഈ കേടുകളെ പണിയിച്ച് അതിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചുമ തല നമ്മുടെ പിൻഗാമിയേയും ആ ദിവ്യ വേലയിൽ സഹായിപ്പാൻ നിങ്ങ ളിൽ ഓരോരുത്തനേയും നാം പ്രത്യേകം ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു."[15]

മരണത്തോടടുക്കുമ്പോൾ സഭയുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക ഉദിപ്പി

ക്കുന്ന ഒരു വെല്ലുവിളി ഉയരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് കേൾക്കാമായിരുന്നു. ആ വെല്ലുവിളി മുഴക്കിയ മല്ലൻ സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ആയിരുന്നു. താൻ കോട്ട കെട്ടി ഭദ്രമാക്കിയ ക്രമീകരണങ്ങളെ തകർക്കുമെന്ന് ഈ അഭിനവ ഗോല്യാത്ത് ഇടമുറിയാതെ ഭീഷണി മുഴക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലം ഒന്ന് കഴിയട്ടെ. ഭരണം നടത്തുന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് കാണിച്ചുതരാം.[16] വലിയ മെത്രാച്ചൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഭിന്നതയുടെ യാതൊരു വിത്തും മലങ്കരയുടെ മണ്ണിൽ വളരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാച്ചന് അനുഭവത്തിലൂടെ അറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കേയാണ് മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേക്കു വരുന്ന വിവരം വലിയ മെത്രാച്ചൻ അറിയുന്നത്. ആ അറിവ് അദ്ദേഹത്തെ ചിന്താധീനനാക്കി. വാതരോഗബാധിതനായി കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്ന വലിയ മെത്രാച്ചന്റെ രോഗം വർദ്ധിക്കുവാൻ ഈ വാർത്ത കാരണമായി. ഒടുവിൽ തന്റെ ശക്തിയുടെ രഹസ്യം പിൻഗാമിക്കുപദേശിക്കുവാൻ സ്മര്യപുരുഷൻ തയ്യാറായി. മെത്രാച്ചന്മാരെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാരെയും അദ്ദേഹം കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി. മെത്രാന്മാർ തമ്മിലുള്ള സാഹോദര്യവും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യവുമാണ് തന്റെ ജീവിത വിജയമെന്ന രഹസ്യം വലിയ മെത്രാച്ചൻ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തി. അബ്ദുള്ളാ ബാവായുടെ വരവ് ഭിന്നതയുടെ പല രംഗങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുമെന്നും അപ്പോഴെല്ലാം എന്തു ത്യാഗം ചെയ്തും ഐക്യം കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലെ കാത്തുസംരക്ഷിക്കണമെന്ന് വലിയമെത്രാച്ചൻ കൊച്ചുമെത്രാച്ചന്മാരെയും കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളെയും അന്തിമമായി പ്രബോധിപ്പിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചനും കൊച്ചുപറമ്പിൽ മെത്രാച്ചനും വലിയമെത്രാച്ചനെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും സി. ജെ. കുരിയനും വലിയമെത്രാച്ചന്റെ കൈമുത്തിയും ആ പ്രബോധനം അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് വലിയ മെത്രാച്ചന് ഉറപ്പു നൽകി.

സംഭവബഹുലമായ ഒരു നീണ്ട പകലിന് ശേഷം ആ സൂര്യൻ എരിഞ്ഞടങ്ങി. 1084 (1909) മിഥുനം 28-ാം തീയതി ആ കർമ്മയോഗി നിശ്ചലനായി. എഴുപത്തിആറാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം നിര്യാതനായതോടെ മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ തിളക്കമുള്ള ഒരു സുവർണ്ണയുഗം അവസാനിക്കുന്നു. മിഥുനം 29-ാം തീയതി തന്റെ പൂർവ്വീകൻ കബറടങ്ങിയ പഴയ സെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം കബറടങ്ങി. 1974-ൽ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ ബസ്സേലിയോസ്, ഔഗേൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ എന്നീ മലങ്കര മെത്രാന്മാരുടെ സൂക്ഷ്മമായ ജീവചരിത്രം വിശകലനം ചെയ്തതിന് ശേഷം ശ്രീ. പാറേട്ട് എഴുതിയ അവലോകനവും

സാക്ഷ്യപത്രവും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ ജീവചരിത്രം ഉപസംഹരിക്കുകയാണ്:

“മലങ്കര നസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അത്യന്തം വിപൽകരമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന നക്ഷത്രം ഉദിച്ചത്. ... മലങ്കര നസ്രാണികളെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നയിക്കുന്നതിനു ഈശ്വരനിയോഗം അനുസരിച്ച് നേതൃസ്ഥാനത്തു വന്ന അദ്ദേഹം, സ്വധർമ്മം കഴിവനുസരിച്ച് ആത്മാർത്ഥതയോടും വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടും വിജയകരമായും നിർവഹിച്ചു എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ... പണ്ഡിതന്മാരെന്നു വയ്ക്കാവുന്നവരും, സി.എം.എസ്. കാരുമായുള്ള സമ്പർക്കംമൂലം അധിരാജപ്രതിനിധികളുടെ സഹായം തേടുന്നതിനു സൗകര്യം ഉള്ളവരും ആയ സ്വജനങ്ങളോടു തുറന്നു പടവെട്ടേണ്ട ദുർയോഗമാണ് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിനുണ്ടായത്. ... ആശയ്ക്കു ഇടനൽകുന്ന ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു അസ്ഥിവാരം ഉറപ്പിച്ചതും മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു എന്നു സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ... ആറുപേരെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്താൻ (പാത്രിയർക്കീസ്) നിശ്ചയിച്ച് അവരെ രജിസ്തർ ഉടമ്പടിച്ചങ്ങലകൾകൊണ്ട് പൂട്ടി ആത്മീക ലൗകികാധികാരങ്ങൾ അഷ്ടബന്ധമിട്ട് ഉറപ്പിച്ചു. ആ ആറു പേർക്കുമായി മലങ്കര ഭാഗം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ... അതുകൊണ്ടും ക്ഷോഭിച്ചില്ല അദ്ദേഹം. “ഈ കോലാഹലകലാപങ്ങൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് പിതാവ് അങ്ങ് പോകും” എന്ന് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടാവാം വാൽസല്യപുത്രൻ അക്ഷോഭ്യനായി, ഉത്തമശിഷ്യനായി “പിതാവിനെ” അനുഗമിക്കുകയും അനുസരിക്കാവുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തത്. അനുസരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഗഡുക്കളിൽ “ഇല്ല, സാധ്യമല്ല'' എന്നു പറഞ്ഞു ''കുരുത്തംകെട്ടവൻ'' എന്ന പേരു വാങ്ങാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും നിവർത്തനനയം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ആറു മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചതിൽ ഒന്നിലും ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം സംബന്ധിച്ചില്ല. ഒരു മെത്രാന്റെയെങ്കിലും സ്താത്തിക്കോനിൽ ഒപ്പിടുകയൊ, ആശീർവാദവചനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയൊ ചെയ്തില്ല എന്ന് സെമിനാരിക്കേസിൽ 1058 വൃശ്ചികം 21-ാം തീയതി അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ കാണാം (സെമിനാരി കേസ് ബുക്ക്, വാല്യം 2, പേജ് 14). ... നവീകരണക്കാരുമായുള്ള സമരത്തിനു വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്തതിനു പ്രതിഫലമായി മലങ്കരയെ അടിമയായി ലഭിച്ചു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് വിശ്വസിച്ചിരിക്കണം. ... എന്തായാലും ഒരു കോപ്പ പായസത്തിനുവേണ്ടി ജന്മാവകാശം തീറുകൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. ... പത്രോസ് തൃതീയനും മാർ ദീവന്നാസ്യോസും തമ്മിൽ പൊരുതി, നന്നായി പൊരുതി എന്നതിൽ സംശയിക്കാനില്ല. രക്തരഹിതവും ശബ്ദരഹിതവും ആയിരുന്നു ആ സമരം. രണ്ടു ചാണക്യന്മാർ തമ്മിൽ നടന്ന

തായതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ അല്ലാതെ വരാൻ തരമില്ല. ... ഒരാൾ ഇട ത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു അപരനെ ചുറ്റാനോ ചുറ്റിക്കാനോ മുതിർന്നെങ്കിൽ, അപരൻ വലത്തോട്ടു കറങ്ങിക്കറങ്ങി ചുറ്റഴിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു എന്നു പറയാം. ... ആ ശബ്ദരഹിത – രക്തരഹിതസമരം – 1164 കുഭം 4–ാം തീയതിയിലെ റോയൽ കോടതി വിധിയോടുകൂടെ അവസാ നിച്ചു എന്ന് തോന്നാം. ... സമുദായാംഗങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോയാൽ വിജയിക്കാം എന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു നിശ്ചയമുണ്ടാ യിരുന്നു. ... "വിഭജിച്ചു ഭരിക്കുക" എന്ന തത്വം അനുസരിച്ച് വിഭജിച്ച തിനെ ഭരിക്കാൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരെ ഉടൻതന്നെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടണം. മലങ്കരയുടെ ബലം കുറയ്ക്കാൻ സ്വീകരിച്ച തന്ത്രം ബലം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കണം എന്ന് നീതികുശലനും നയതന്ത്ര ജ്ഞനും ആയ ആ മഹാപണ്ഡിതൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആറു മാസത്തി നകം കാര്യം നേരെ ആക്കി. മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രാമു ഖ്യത പുതിയ മെത്രാന്മാർ വകവച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾ കണ്ടത്. ... സിവിൾ കോടതിയിൽ അഭയം തേടാൻ പുറ പ്പെടുമ്പോൾ പണം വാരി ചിലവിടാൻ ഒരുക്കമുണ്ടായിരിക്കണം, നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന സമരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി തയ്യാറെടുക്കണം എന്നും അറി യാമായിരുന്നു. ... സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റെ ഒരു യോഗം പരുമല സെമിനാരിയിൽ കൂടണം എന്ന് മാർ ജോസഫ് ദീവ ന്നാസ്യോസ് നിശ്ചയിച്ചു. ... സമ്മേളനരംഗവും തീയതിയും തീർച്ചപ്പെടു ത്തുന്നതിനു മുമ്പ്, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സൃഷ്ടികളായിരുന്ന ആറു പുതിയ മെത്രാന്മാരെയും അദ്ദേഹം പാട്ടിലാക്കി. അത് എങ്ങിനെ സാധിച്ചു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ആ ഒറ്റ വിജയത്തിനു മാത്രമായി മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് "അത്ഭുതപ്രവർത്തക" സ്ഥാനം കൊടുത്താൽ ഒട്ടും അധികമാവില്ല. ... പത്തു വർഷം നാലു മാസത്തെ സമരംകൊണ്ട് മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് സമ്പൂർണ്ണ വിജയം കൈവരിച്ചു. മലങ്കരസ ഭയിന്മേൽ, ലൗകികമായി പരിപൂർണ്ണാധികാരം ഉറപ്പിക്കാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ചെയ്ത യജ്ഞം റോയൽ കോടതി വിധിയോടെ തകർന്നു. അത് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന് ഒരു പ്രത്യേക നേട്ടം തന്നെ ആയിരുന്നു. ... മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് നടത്തിയ 1096 അസ്സൽ 68–ാം നമ്പരിൽ 1101 മിഥുനം 19–ാം തീയതി തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ ജ. ചാറ്റ് ഫീൽഡ്, ജ. ജോസഫ് തളിയത്ത്, ജ. പര മേശ്വരൻ പിള്ള എന്നിവരുടെ ബഞ്ചിൽ നിന്ന് സമ്പാദിച്ച വിധിയും; മൂന്നാം നസ്രാണി കാതോലിക്കോസ് നടത്തിയ 1113–ൽ അസ്സൽ 111–ാം നമ്പരിൽ 1954 മെയ് മാസം 21–ാം തീയതി ഇന്ത്യൻ സുപ്രീംകോടതിയിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് എസ്. ആർ. ദാസ്, ജ. ഭഗവതി, ജ. സിൻഹാ, ജ. സുബ്ബറാവു, ജ. വാഞ്ചു എന്നിവരുടെ ബഞ്ചിൽ നിന്നുണ്ടായ വിധിയും വഴി സിദ്ധിച്ച

അവകാശാദികളും കണക്കിൽ എടുക്കണം. ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ഭയന്നും സംശയിച്ചും ഇട്ട അസ്തിവാരത്തിന്മേലാണ് അവ ഉറപ്പിച്ചതെന്ന് ഓർത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലം എത്ര വിശിഷ്ടമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ... പ്രീണനങ്ങളും പീഡനങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അവഗണിച്ചും സഹിച്ചും പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ തുടർന്നു എന്ന് അഭിമാനിക്കാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്ന നസ്രാണികൾക്ക് ഒരുമിച്ച് നിൽക്കാൻ ആവശ്യമായ സംഘടനാസൗകര്യം ആയിരത്തിഎണ്ണൂറ് സംവത്സരകാലത്തേയ്ക്കു മലങ്കരയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ആ കുറവ് പരിഹരിച്ച മഹാനാണ് ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ്. ചളിവാരി എറിയാൻ ആളുകൾ ഉണ്ടാകും, ഉണ്ട് എന്നു ശരിക്ക് അറിഞ്ഞ്കൊണ്ട്, മനം പതറാതെ, ഹൃദയം കുലുങ്ങാതെ, കാൽ വഴുതാതെ, മുമ്പോട്ടു കുതിച്ച് കേറിയ, സുന്നഹദോസിലും ഭരണത്തിലും മാപ്പിളയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം ശരിക്ക് അംഗീകരിച്ച മഹാനാണ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ. മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെയും മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ വ്യവസ്ഥാപിത ഭരണകൂടത്തിന്റെയും മഹാശില്പിയും, ജാതിയുടെ സംഘാടകനും ആയ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിനെ നമുക്ക് നമസ്ക്കരിക്കാം."[17] ഈ വിധം ബഹുമുഖങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയ മറ്റൊരു മെത്രാൻ നസ്രാണികൾക്കു ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഇനി ഉണ്ടാകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല.[18]

അതെ, മലങ്കരസഭയുടെ നാളിതുവരെയുള്ള ചരിത്രത്തിൽ അനന്വയം (Unique) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന മഹാനായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ജോസഫ് ദ്വിതീയനെ നമുക്കാദരിക്കാം, നമസ്ക്കരിക്കാം. ആ മഹാ പരിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്ക് സംരക്ഷണവും മാർഗദർശനവും നൽകട്ടെ.

1. ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ്, പു. 288.
2. വി. സി. മാത്യു വേഴപ്പറമ്പിൽ കോട്ടയം (ലേഖനം), നവതി സ്മരണിക, 1999, പു. 47.
3. *മലങ്കരസഭയുടെ രഹസ്യപേടകം*, പു. 111, 112.
4. ചരമനവതി സുവനീർ, 1999, പു. 11.
5. കല്പന, ചരമനവതി സുവനീർ, പു. 61.
6. *മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 3*, പു. 291.
7. ടി പുസ്തകം, പു. 127.
8. ടി പുസ്തകം, പു. 133.
9. 1084 വൃശ്ചികം 13-നു മലയാള മനോരമയിൽ വന്ന റിപ്പോർട്ട് സംഗ്രഹിച്ച് ചേർത്തത്. പാറേട്ട്, *മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 4*, പു. 138.

10. ടി പുസ്തകം, പു. 139, 140.
11. ടി പുസ്തകം, പു. 141.
12. ടി പുസ്തകം, പു. 141. വട്ടിപ്പണക്കേസ് എ. ഡബ്ലിയൂ. അക്കം.
13. ടി പുസ്തകം, പു. 142.
14. പാറേട്ട്, പു. 143.
15. സ്മര്യപുരുഷൻ 1909 ഇടവം 28-ന് എഴുതിയ അന്ത്യ കല്പനയുടെ പൂർണ്ണരൂപം നവതി സ്മരണികയിൽ കാണുക.
16. *മലങ്കര നസ്രാണികൾ മൂന്നാം വാല്യം*, പു. 291.
17. പാറേട്ട്, *മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്*, ഉപസംഹാരവാക്യം.
18. പാറേട്ട്, *മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 3*, പു. 302.

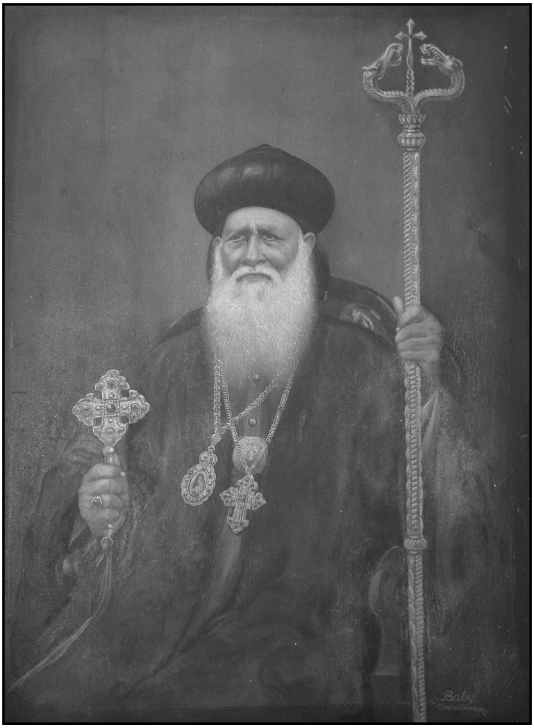

അനുബന്ധം 1

സെമിനാരിക്കേസ് വിധിനടത്തും വൈദിക പഠനാരംഭവും

കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശൻ
(പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ)

ഇതിനിടയിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും[1] മാർ ശെമഓൻ അത്തനാസ്യോസ് ബാവായും കോട്ടയത്ത് പുത്തനങ്ങാടി കുരിശുപള്ളിയിൽ നീങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശു തിരുമേനികളെ കാൺമാനായി കുരിശുപള്ളിയിൽ എത്തി അനുഗ്രഹം വാങ്ങി അവിടെ താമസിച്ചു. പിറ്റെ ദിവസമായ കർക്കടകം 3-ന് സിമ്മനാരി വ്യവഹാരം[2] ബാവാ കക്ഷികൾക്ക്[3] ഗുണമായി വിധി ഉണ്ടായതിനാൽ വിധി നടത്തി സിമ്മനാരി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനായി തിരുമേനികൾ കുരിശുപള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പുത്തൻപള്ളിയിൽ കേറി പ്രാർത്ഥനയും കഴിച്ച് താഴത്തങ്ങാടി വഴിയായി സിമ്മനാരിയിൽ എത്തി. അന്ന് വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കമായിരുന്നതിനാൽ ബോട്ട് സിമ്മനാരിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ മിറ്റത്ത് അടുത്തു. ഗീവറുഗീസു ശെമ്മാശു തിരുമേനികളോട് കൂടെ സിമ്മനാരിയിലേക്ക് പോയി. സിമ്മനാരി മുഴുവൻ പൂട്ടി ഇട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആദ്യമേ പടിഞ്ഞാറെ വലിയ വാതിലിന്റെ പൂട്ട് തല്ലിച്ചു. പിന്നീട് പള്ളിയുടേതും തല്ലിച്ചു. പള്ളിയുടെ ത്രോണോസിങ്കലും കബറിങ്കലും പ്രാർത്ഥനകൾ കഴിച്ചു. തിരുമേനികൾ പടിഞ്ഞാറെ കെട്ടിന്റെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള വലിയ ഹോൾ മുറികളിൽ താമസിക്കയും ചെയ്തു. ടി. മാസം 4-ന് വാകത്താനത്ത് നിന്നും മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സിമ്മനാരിയിൽ വന്നു താമസം തുടങ്ങി. ...

1062 ചിങ്ങം 30-ന് സിമ്മനാരിയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. ആ യോഗത്തിൽ മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ ശെമ്മാശന്മാരെയും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെയും വരുത്തി സിമ്മനാരിയിൽ പഠനം നടത്തണമെന്ന് ആയതിലേക്ക് മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വിചാരവും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനും[4] മല്പാൻമാർ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കയും യോഗം പിരിയുകയും ചെയ്തു. ടി. കന്നി മാസം 20-ന് കൊച്ചി ഇടവകയുടെ ദിവന്നാസ്യോസ്[5] കാലം ചെയ്തു. തുരുത്തിക്കര പള്ളിയിൽ അടക്കി.

ടി. ആണ്ട് തുലാ മാസം 15-ന് ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശു സിമ്മനാരി

യിൽ പഠിക്കാൻ പോയി. വൃശ്ചികം ആദ്യം മല്പാനച്ചന്മാരും ശെമ്മാശ ന്മാരും വിദ്യാർത്ഥികളും വന്ന് ചേരുകയും അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെയും കണ്ണീരോടെ ഉള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെയും ശേഷം പഠിത്തം ആരംഭിച്ചു. ആയത് വൃശ്ചികം 3-ന് ആകുന്നു. ഗീവറുഗീസ് ശെമ്മാശനും സിമ്മനാരിയിൽ താമസിച്ചു പഠിച്ചു. മറ്റ് അൻപതിൽപരം ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മല്പാനച്ചന്മാർ മാറി മാറി ക്ലാസ്സുകാരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. പഠിത്തം എല്ലാ വിധത്തിലും നന്നായിരുന്നു.

1. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (1833-1909). വിദ്യാഭ്യാസ, പത്രപ്രവർത്തന, പ്രസിദ്ധീകരണ മേഖലകളിലെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ച സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവ്. മലയാള മനോരമ പത്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ നിർണായക പങ്കു വഹിച്ചു. 1865-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി. നവീകരണ കൊടുങ്കാറ്റിൽ നിന്ന് മലങ്കര സഭയെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ, മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി എന്നിവയുടെ ശില്പി. ആരാധനാക്രമങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 200 ൽ പരം സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു. 1909 ജൂലൈ 11-നു കാലം ചെയ്തു. പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.
2. മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയ നവീകരണവിഭാഗവുമായി (പിന്നീട് മാർത്തോമ്മാ സഭ) സെമിനാരിക്കു വേണ്ടി നടന്ന വ്യവഹാരം.
3. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ അനുകൂലിക്കുന്ന വിഭാഗം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ ബാവാ കക്ഷികൾ എന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ അനുകൂലിക്കുന്ന വിഭാഗമായിരുന്നു അന്ന് മെത്രാൻ കക്ഷി. ബാവാ കക്ഷി - മെത്രാൻ കക്ഷി എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലെത്തിയതിനെ തുടർന്ന് യഥാക്രമം പാത്രിയർക്കീസ് - മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അനുകൂല കക്ഷികൾക്കായി.
4. പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് VI മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ. മല്ലപ്പള്ളി സ്വദേശി. 1858-ൽ ജനിച്ചു. 1891-ൽ മലങ്കര മല്പാൻ. 1908-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1908 മെയ് 31 ന് യേറുശലേമിൽ വെച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു. 1909-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ. 1934 ഫെബ്രുവരി 23-നു കാലം ചെയ്തു. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ കബറടക്കി. 2002 ഫെബ്രുവരിയിലെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനപ്രകാരം 2003 ഫെബ്രുവരി 24 ന് പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.
5. കരവട്ടു വീട്ടിൽ ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്. കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ. ഇദ്ദേഹം രചിച്ച കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി എന്ന സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥം ഒരു അമൂല്യ നിധിയാണ്. 1886 ഒക്ടോ. 2-ന് കാലം ചെയ്ത് കടുംഗമംഗലം പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

(ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ 'സഭാജീവിത നാൾവഴി' എന്ന ഡയറിയിൽ നിന്നും. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി, പേജ് 130-134. കുറിപ്പുകൾ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്.)

അനുബന്ധം 2

സെമിനാരിക്കേസ്: അന്യായഹർജി

സെമിനാരിക്കേസിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വാദിയായി ഫയൽ ചെയ്ത അന്യായ ഹർജി:

ആലപ്പുഴ സിവിൽ കോർട്ട് മുമ്പാകെ സിവിൽ നിയമം 11 ഉം 23 ഉം വകുപ്പ് പ്രകാരം ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഹർജി.

തിരുവല്ലാ മണ്ടപത്തുംവാതുക്കൽ കടപ്ര പ്രവൃത്തിയിൽ പരുമല മുറിയിൽ സുറിയാനി സിമ്മനാരിയിൽ ഇരിക്കും മലങ്കര യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റിയിൽ പ്രസിഡണ്ടായ 47 വയസുള്ള മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, തിരുവല്ല മണ്ടപത്തുംവാതുക്കൽ ആറന്മുള പ്രവൃത്തിയിൽ മാരാമണ്ണു മുറിയിൽ കുഴിയത്തു നിന്നും കോട്ടയം മണ്ടപത്തുംവാതുക്കൽ ടി പ്രവൃത്തിയിൽ ഗോവിന്ദപുരം കരയിൽ സുറിയാനി സിമ്മനാരിയിൽ പാർക്കും ഉദ്ദേശം 42 വയസ്സു കാണുന്ന തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്ന ആൾ. 2. കോട്ടയം പ്രവൃത്തിയിൽ ടി കരയിൽ പുന്നത്ര ഉദ്ദേശം 35 വയസ്സു കാണുന്ന ചാക്കോ ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ. 3. പറവൂർ മണ്ടപത്തുംവാതുക്കൽ ടി പ്രവൃത്തിയിൽ ടി മുറിയിൽ കുളങ്ങര ഉദ്ദേശം 48 വയസ്സു കാണുന്ന ഇട്ട്യേച്ചൻ പൈലി.

ഇതോടൊന്നിച്ച് ഹാജരാക്കുന്ന എ. ബി. പത്രികയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥാവര ജംഗമവസ്തുക്കൾ മലയാളത്തുള്ള യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിലേക്കു ചേർന്ന കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരി വകയും സി. പട്ടികയിൽ പറയുന്ന വസ്തുക്കൾ ടി സമൂഹത്തിൽ അതതു സമയം ഉണ്ടായിരുന്ന കാലം ചെയ്ത മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാൽ സ്ഥാന സംബന്ധമായി ധരിക്കപ്പെട്ടും ഉപയോഗപ്പെട്ടും വന്നതും ആകുന്നു.

2. മേൽ വിവരിച്ച ഇളകാത്തവയും ഇളകുന്നവയും ആയ വകകൾ ടി സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി മേലദ്ധ്യക്ഷൻ കൂടിയായ അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശുദ്ധമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ ആജ്ഞയിൻകീഴ് അതേ സമയത്തുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരത്തിലും കൈവശത്തിലും ഇരുന്നിട്ടുള്ളതും ഈ നടപ്പ് അനുസരിച്ച് അന്ത്യോഖ്യായുടെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം കൊടുക്കപ്പെട്ടതു നിമിത്തം അവകാശം സിദ്ധിക്കപ്പെട്ട ആളായി കഴിഞ്ഞുപോയ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന് പറയുന്ന ആളിന്റെ കൈവശത്തിലും അധീനത്തിലും ഒടുവിൽ ഇരുന്നിരുന്നു.

3. മേൽപ്പറഞ്ഞ മാർ അത്താനാസ്യോസ് 1052-ാമാണ്ട് കർക്കിടകമാസം 2-ാം തീയതി കഴിഞ്ഞുപോകുകയും അതിൽ പിന്നെ ഒന്നാം പ്രതിയും 2 ഉം 3 ഉം പ്രതികൾ 1-ാം പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായും ചേർന്ന് ന്യായരഹിതമായി എ മുതൽ സി വരെ പട്ടികകളിൽ വിവരിച്ച വകകളെ കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

4. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാൽ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കപ്പെടുകയും സുറിയാനി അസോസ്യേഷൻ കമ്മറ്റിയിൽ പ്രസിഡണ്ടായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും സുറിയാനി സഭയിൽ സമ്മതിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കീഴ്നടപ്പനുസരിച്ച് ടി പട്ടികകളിൽ വിവരിച്ച എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും നിദാനത്തിനും കൈവശത്തിനും നാം പൂർണ്ണ അധികാരി ആയിരിക്കുന്നു.

5. അതുകൊണ്ട് ആ പട്ടികയിൽ പറയുന്ന 72,700 പണം വിലയുള്ള വസ്തുക്കൾ പ്രതികളെക്കൊണ്ട് ഒഴിപ്പിച്ചും അവയിൽ ഒന്നു മുതൽ 13 വരെയും 14 മുതൽ 16 വരെയും നമ്പർ ഭൂമികളുടെ മേലാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആദായങ്ങളും ബി. സി. പട്ടികകളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന 300.52 ഉം 1532 ഉം പണം വിലയുള്ള ഇളകുന്ന വസ്തുക്കളും ബി പട്ടിയിൽ 1 മുതൽ 3 3 വരെ നമ്പർ മുതലിന്റെ മേലാലുള്ള പലിശയും കോടതിച്ചെലവ് സഹിതം പ്രതികളെ കൊണ്ട് തരുവിക്കുന്നതിന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

6. എ പട്ടികപ്രകാരം ഇളകാത്ത വസ്തുക്കൾക്ക് മതിപ്പുവില പണം 72700. ബി. പട്ടികപ്രകാരം ഇളകുന്ന വസ്തുക്കൾക്ക് മതിപ്പുവില പണം 343432 1/4. സി. പട്ടികപ്രകാരം ഉള്ള വസ്തുക്കൾക്ക് വില പണം 9300. ആകെ പണം 425432 1/4. ... (രണ്ടുവരി അവ്യക്തം) ന്നുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം ആ ആൾ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അന്ത്യോഖ്യായുടെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാന്മാരാൽ ദുർബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ ആളിന്റെ അധീനത്തെയും കൈവശത്തെയും വിടുർത്തുന്നതിനും ഈ രാജ്യത്തെ അധികാരമുള്ള സിവിൽ കോടതികളിൽ വ്യവഹാരം കൊണ്ടുവരുവാൻ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന തടസം 1051-ാം മാണ്ട് കുംഭമാസം 23-ാം തീയതി ഉണ്ടായ തിരുവെഴുത്തു വിളംബരത്താൽ തീർന്നും ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ അത്താനാസ്യോസിന്റെ സ്ഥാനദൗർബല്യത്തെപ്പറ്റി ആ ആൾ കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് സ്വത്തുക്കൾ യാതൊരു തർക്കവും പറയാതെ നമ്മെ ഏൽപ്പിപ്പാൻ അല്ലാതെ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ അർഹത ഇല്ലാത്ത 1-ാം പ്രതിയുടെയും ആ പ്രതിയ്ക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കുന്ന 2 ഉം 3 ഉം പ്രതികളുടെയും മേൽ ഈ വ്യവഹാരത്തിന് കാരണമാകയും ചെയ്തു. അത് ... (ഒരു വരി നഷ്ടപ്പെട്ടു) മാണ്ട് കർക്കിടകമാസം 3-ാം തീയതി മുതൽക്കു ഉത്ഭവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

7. 1-ാം വകുപ്പിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വകയ്ക്കായി നമുക്കു വിവരം അറിയുവാൻ പാടുള്ളേടത്തോളം വകകൾക്ക് എ മുതൽ സി വരെ പട്ടികകൾ ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതും കാര്യത്തിന്റെ കിടപ്പിന് പ്രതികളുടെ കൈവശം ഇരിക്കുന്നതിനാലും ഇതിലധികം വിവരം പറയാൻ തല്ക്കാലം സാധ്യമല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നതും ആകയാൽ വിസ്താരമദ്ധ്യേ പ്രതികളുടെ സമ്മതത്താലോ വേറെ വിധത്തിലോ കൂടുതലായ എല്ലാ വസ്തുക്കളോടി പട്ടികകളിൽ വിവരിച്ച വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച് തന്നെയും കൂടുതൽ കുറവായും വല്ല വിവരങ്ങളോ ഉണ്ടായി വരികയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആ വകയ്ക്കു വിവരമായി പട്ടിക ഹാജരാക്കുകയും കൂടുതൽ ഫീസ് ഒടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 1054-ാമാണ്ട് കുംഭമാസം 22-ാം തീയതി (സ്ഥാനമുദ്ര) (ഒപ്പ്)

.... (ഒരു വരി നഷ്ടപ്പെട്ടു) നമ്മുടെ അറിവിലും വിശ്വാസത്തിലും അകപ്പെട്ടിടത്തോളം സത്യമെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുന്നു.

(സ്ഥാനമുദ്ര) (ഒപ്പ്)

വക്കീൽ കൃഷ്ണയ്യൻ (ഒപ്പ്) വക്കീൽ രാമസ്വാമി അയ്യർ (ഒപ്പ്)

വീരരാഘവ അയ്യർ (ഒപ്പ്)

1054-ാമാണ്ട് കുംഭമാസം 22-ാം തീയതി കോർട്ടിൽ കൊടുത്തു. ഫീസു പണം 11620.

റജിസ്റ്റാർ ഫീസ് പണം 42. വക്കാലത്തു ഫീസ് പണം 34. പടി പണം....

ആകെ ഒട്ടുക്കു പണം 11678 22-7-54 ജഡ്ജ് അടയാളം നമ്പ്ര് 7.1

പതിവ് നമ്പ്ര് 439.

(കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി, പുറം 1424-1428)

അനുബന്ധം 3

സെമിനാരിക്കേസ്: പത്രിക

ആലപ്പുഴ ജില്ലാകോർട്ട് മുമ്പാകെ 1054-ാമാണ്ട് ആടി മാസം 7-ാം തീയതി ഈ കോർട്ടിൽ ഈയാണ്ട് അദാലം 439-ാം നമ്പ്രിൽ 1-ാം പ്രതി 42 വയസുള്ള മലങ്കര ഇടവകയുടെ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സിവിൽ നിയമം 109-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച് ബോധിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവിവര പത്രിക.

1. അന്യായം നേരല്ല. അതിൽ പറയുന്നതുപോലെ ഇളകുന്നവയോ ഇളകാത്തവയോ ആയ വസ്തു മുതലോ മേലാൽ ഉള്ള അനുഭവമോ പലിശയോ കോടതിചെലവോ കൊടുപ്പാനും ഇട ഇല്ല. വാദിക്ക് ഈ വ്യവഹാരത്തിന് അർഹതയും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു.

2. അന്യായത്തിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാനത്തെ ക്രമമായി കാണിച്ചില്ല. വാദിക്ക് ഈ സംസ്ഥാനത്തു സ്ഥിരമായ പാർപ്പും വാസസ്ഥലവും വസ്തുക്കളും ഇല്ല. സ്ഥാനവും സഭാസമ്മതവും ഇല്ല. വാദി കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാടിയിൽ പുലിക്കോട്ട് വീട്ടിൽ യൗസേപ്പ് എന്ന് പേരുള്ള ആളാകുന്നു. ആവലാതിയിൽ വാദിയുടെ വീട്ടുപേരും ഇരട്ടപ്പേരും കാണിപ്പാനുള്ളത് ചെയ്യാഞ്ഞത് മേല്പറഞ്ഞ ഭാഗം വെളിപ്പെടുമെന്ന് വിചാരിച്ചാകുന്നു.

3. മലങ്കര ഉള്ള പുത്തൻകൂർ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളായ നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ അസോസ്യേഷൻ കമ്മട്ടി എന്ന് പേരായ ഒരു കമ്മട്ടി ഇല്ലാത്തതും അതിനെ അനുസരിച്ച് ഒരു നടപ്പ് കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഈ വാദി മുതൽപേർ കൂടി അങ്ങനെ ഒരു ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നതായിരുന്നാൽ ആയത് നമ്മെയും നമ്മുടെ ഇടവകയെയും സംബന്ധിക്കുന്നതല്ലാത്തതും ആകുന്നു.

4. വാദിക്കുണ്ടെന്നു നടിക്കുന്ന മെത്രാനെന്ന സ്ഥാനവും പ്രസിഡണ്ട് എന്ന് പറയുന്ന സ്ഥാനവും എപ്പോൾ ആരാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടു എന്നും അതിൽ ഏത് അവകാശം വഴിക്കാണ് ഈ വ്യവഹാരം എന്നും വിവരിക്കയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതും ആയത് നിയമവിരോധവും ആകുന്നു. വാദി സൂക്ഷ്മത്തിൽ വലിയ കടക്കാരനും വേദവിധികൾക്കും നടപ്പിനും വിരോധമായി നടക്കുന്നതിനാലും അംഗവൈകല്യത്താലും മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിനു തന്നെ അയോഗ്യനുമാകുന്നു.

5. രണ്ടും മൂന്നും പ്രതികളുടെ അവകാശത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അന്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ബി. പട്ടികയിൽ പറയുന്നതിൽ 1-ാം നമ്പർ

മുതലിനെയും 2, 3 നമ്പ്ര് മുതലിന്റെ ചില (വിവരങ്ങളെ) പ്പറ്റി മാത്രമല്ലാതെ ശേഷത്തിന്മേൽ 2, 3 പ്രതികൾക്ക് യാതൊരു സംബന്ധവും കൈവശവും ഇല്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവരെയും ഇതിൽ ഒന്നിച്ച് കക്ഷി ചേർത്തിരിക്കുന്നത് സിവിൽ നിയമം 7-ാം വകുപ്പിന് വിരോധവും അന്യായത്തിന് മിസ് ജോയിന്റർ എന്ന ദോഷമുള്ളതും അതിനാൽ പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ തള്ളേണ്ടതും ആകുന്നു.

6. നമുക്കുള്ളതും മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്യുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനും അദ്ദേഹം 38-ാം ആണ്ടു മുതൽ നമ്മെ സിക്രട്ടറി ആയിട്ടും പിന്നീട് റമ്പാനായിട്ടും 43-ാം മാണ്ടു മുതൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ടും സമൂഹത്തിന്റെ സമ്മതത്തിന്മേൽ നിയമിച്ച് നമ്മെക്കൊണ്ട് നടത്തിച്ചു വന്നതുമായ സ്ഥാനങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തു വിളംബരത്താൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ളതും അല്ല. തിരുവെഴുത്തു വിളംബരത്താൽ പൊയ്പോയിട്ടും ഇല്ല. അങ്ങനെ പോകുന്നതും അല്ല. നമ്മുടെ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിപ്പാൻ ഈ വാദിക്ക് കർത്തവ്യം ഇല്ല. വാദി പറയുന്ന അവകാശം പല കാലങ്ങളിൽ പരദേശക്കാരായിട്ടും മറ്റും പലരും ഈ കൈകാര്യ കർത്തവ്യവും മറ്റും ആഗ്രഹിച്ചു വരികയും ചില കൃത്രിമങ്ങൾ തുടങ്ങുകയും ആയതിന് അന്നന്ന് ഭരിച്ചിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ തടുത്ത് നിൽക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. ആ സ്ഥിതിയും വളരെക്കാലം മുതലേതന്നെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ ജീവകാലത്തെ തർക്കപ്പെടുകയും അവകാശമുള്ളതായി പറയുന്ന ആളുകൾ സിവിൽ വ്യവഹാരപ്പെട്ട് തീർച്ച സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് അനേകം തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അതിൽ മിക്കതും ഈ വാദിയുടെ നേർക്കു തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. അങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായി വിരോധ കൈവശമായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഇക്കാര്യത്തിൽ തിരുവെഴുത്തു വിളംബരത്താൽ ഈ വ്യവഹാരത്തിന് കാരണം ഉത്ഭവിച്ചു എന്നും, മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ മരിച്ചശേഷം ഉത്ഭവിച്ചു എന്ന് വേറെഒരിടത്തും പറയുന്നത് അസംബന്ധവും കാലഹരണചട്ടത്തെ കേവലം വഞ്ചിപ്പാനും പറയുന്ന വാക്കും ആകുന്നു.

7. .... *(രണ്ടു വരി നഷ്ടപ്പെട്ടു - എഡിറ്റർ)* അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും ആവലാതിയിൽ ഒരേടത്തും പറയുന്നു. ആ വാക്കും വാദിക്കു വിരോധമാകുന്നു എന്ന് തന്നെയുമല്ലാ എ പട്ടികയിലെ 7-ാം നമ്പ്ര് സിമ്മനാരിയിൽ പാത്രിയാർക്കും തന്റെ ആൾക്കാരും പ്രവേശിപ്പാൻ ഭാവിച്ചതിനെ നിർത്തൽ ചെയ്തു തരേണമെന്ന് നാം ആവലാതിപ്പെടുകയും അതനുസരിച്ച് സിമ്മനാരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു പോകരുതെന്നും 51-ാമാണ്ട് വൃശ്ചികമാസം 8-ാം തീയതി മജിസ്ട്രേട്ടിൽ

നിന്ന് ഉത്തരവും നോട്ടീസും കൊടുത്താറെ നിവൃത്തിക്ക് ശ്രമിക്കാതെ സി. പട്ടികയിൽ പറയുംപ്രകാരം ഉള്ളതിൽ വടി, മുടി, സ്ലീബാ മുതലായതും കൊടുപ്പിക്കണമെന്നും മലങ്കരയിന്മേൽ തങ്ങൾക്ക് അധികാരം ഉണ്ടെന്നും ആയത് നടത്തിക്കണമെന്നും മറ്റും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു പറഞ്ഞ് വന്നിരുന്ന ആൾ തന്നെ വാദിക്കുകയും 51 മീനം 2-ന് ഹജൂരിൽ ഹർജി ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവകാശം ഉണ്ടെങ്കിൽ ടിയാൻ സിവിൽ വ്യവഹാരം ചെയ്തുകൊള്ളേണ്ടതായിട്ട് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നതും പിന്നീട് ഒരു സംവത്സരത്തിലധികകാലം ഇവിടങ്ങളിൽ തന്നെ അടങ്ങിപ്പാർത്തുംവച്ച് തങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ ഉപേക്ഷിച്ചും മടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നതും ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ ആൾക്കു തന്നെ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അവകാശത്തെ ആ ആൾക്ക് മുമ്പിൽ ഇരുന്നവരോട് സ്ഥാനം ഏറ്റതായി പറഞ്ഞ് നടിക്കുന്ന ഈ വാദിക്ക് വ്യവഹാരത്തെ കൊണ്ടുവരുവാൻ അവകാശം ഇല്ലാത്തതും മേൽവിവരിച്ച എല്ലാ കാരണങ്ങളാലും പ്രത്യേകം കാലഹരണദോഷം കൂടി ഉള്ളതും ആകുന്നു.

8. വാദിയുടെ ഉദ്ദേശം കേവലം സിമ്മനാരിയെപ്പറ്റി മാത്രം അല്ലാതെ നമുക്കുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തെയും അത് സംബന്ധമായ സകല *(ഒരു വരി നഷ്ടപ്പെട്ടു - എഡിറ്റർ)* മുതൽ കൈവശത്തെയുംപറ്റി ആയിരുന്നാൽ അതിലേക്കുള്ള ഒന്നടങ്കം സല ഇരുത്തി ഫീസ് ഒടുക്കിക്കേണ്ടിയിരുന്നതും ആയത് അന്യായത്തിൽ വിട്ടുപോയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇനിയും അധിക ഫീസ് കൊടുക്കാമെന്നും മറ്റും വാദി സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷവും ആയത് സിവിൽ നിയമം 6-ാം വകുപ്പിൽ അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സംഗതി ആകുന്നു. മതസംബന്ധമായ കൂദാശക്രമങ്ങൾ, വിശേഷവിധിയായ ചില പ്രാർത്ഥനകളോടും മറ്റും കൂടി നടത്തുന്നതും അങ്ങനെ നല്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തെയും അതു സംബന്ധമായ കൈവശത്തെയും മറ്റും ഒരു ജീവനക്കാരന്റേതു പോലെ മാറ്റുവാനും തിരികെ ആക്കുവാനും പാടുള്ളതല്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇതു മതസംബന്ധമായ വ്യവഹാരം എങ്കിൽ കോർട്ടിൽ വ്യവഹാരപ്പെടുവാനേ പാടില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നുള്ള സ്ഥാനം ഈ സംസ്ഥാനത്തേക്ക് മാത്രമല്ല, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ ജില്ല ഇങ്ങനെ മൂന്ന് സ്ഥലത്തുള്ള പുത്തൻകൂർ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളിയിന്മേലുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ഈ കോർട്ടിൽ തനിച്ച് ഒരു ചുരുങ്ങിയ വ്യവഹാരം കൊണ്ടുവന്ന് അതിൽവച്ച് നമ്മുടെ അവകാശത്തെയും സ്ഥാനത്തെയും പറ്റി തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാനും പാടില്ല. സിമ്മനാരി കെട്ടിടം ഒന്നിന് തന്നെയും 25000 രൂപായിൽ കൂടുതൽ വില പിടിക്കുന്നതാകുന്നു. ആയത്പോലെത്തന്നെ അന്യായപട്ടികയിൽ പറയും ശേഷം വകകൾക്കും അന്യായത്തിൽ പറയുന്ന വില ശരി അല്ലാത്തതും ആകുന്നു.

9. സിമ്മനാരി വസ്തുവകകളെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പഞ്ചായത്തു തീർപ്പിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നവിധത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഖജനാവിൽ ഇരുന്ന പണം 1045-ാം ആണ്ടിൽ ... മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവരുംകൂടി ഏറ്റു. ആ വഴിക്ക് 2, 3 പ്രതികളുടെയും നമ്മുടെയും അധീനതയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അന്യായത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ കാലംചെയ്ത 1052-ാമാണ്ട് കർക്കിടകമാസം 2-ന് മുതല്ക്ക് അല്ലാത്തതും അതിലേക്കും കാലഹരണദോഷം ഉള്ളതും ആകുന്നു.

10. അന്യായത്തോടുകൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്ന 'എ' മുതൽ പട്ടികകളിൽ പറയുന്ന വകകൾ മുഴുവനും പുരാതനമേ ഉള്ളവ എന്ന് നടിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു ശരി അല്ല. പുരാതനമായിട്ടുള്ള മിക്കതും 13-ാം ആണ്ടിടയ്ക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്നും ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിലേക്കുള്ള മുതൽ (ബി) പട്ടികയിൽ 3-ാം നമ്പർ ആയി ചേർത്തിട്ടുള്ളതും അങ്ങനെ വിറ്റുപോയിട്ടുള്ളതു പോകെ (എ) പട്ടികയിൽ പറയുന്നതിൽ 1 മുതൽ 13 വരെയും 15, 16, 17, നമ്പ്ര് വസ്തുക്കളും (ബി) പട്ടികയിൽ 1, 2, 3, 12, 20, 21, 22, 33, 40, 54; (സി) പട്ടികയിൽ 1-ാം നമ്പർ ഉരുപ്പടിയിൽ 2, 4 മുതൽ 6 വരെയും 11-ാം നമ്പർ വസ്തുക്കളും പുരാതനമായിട്ടുള്ളതും നമ്മുടെ കൈവശം ഉള്ളതും അതുകൂടാതെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ തനതു വകയും പുരാതനവകയും ആയുള്ള ദന്തം കൊണ്ടുള്ള പല്ലക്കും മരം കൊണ്ടുള്ള മേനാവും ചുമപ്പ് വില്ലൂസിൽ പൊന്നു കൊണ്ട് പല പണികൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള മുതലവായൻ മുടിയും കസവ് കൊണ്ടുള്ള കുർബാന കാപ്പ മുതലായ പട്ടുസാമാനങ്ങളും അനേകം വെള്ളിസാമാനങ്ങളും വെങ്കല പാത്രങ്ങളും പെട്ടിപ്രമാണങ്ങളും ഒപ്പും മുദ്രയും വച്ച കടലാസുകളും മറ്റു പല റിക്കാർഡുകളും പുസ്തകങ്ങളും കാറ്റ്മെത്ത മുതലായ കിടക്കുന്ന സാമാനങ്ങളും പള്ളിക്കര പള്ളിയിൽ നമ്മുടെ കാരണവർ വച്ചുപൂട്ടിയിരുന്നതിനെ ഈ വാദി മുഖാന്തിരം മോഷണം ചെയ്ത് എടുത്തിട്ടുള്ളതും (സി) പട്ടികയിലെ 1, 12 നമ്പ്ര് വസ്തുക്കൾ നമ്മുടെ കൈവശം ഇല്ലാത്തതും (ബി) പട്ടികയിലെ 7, 8 9 നമ്പ്ര് വസ്തുക്കൾ 2, 3 നമ്പ്ര് മുതലിൽ നിന്ന് സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതും ശേഷം വകകൾ നമ്മുടെയും കാരണവരുടെയും തനതായുള്ളതും ആകുന്നു. (ബി) പട്ടികയിൽ പറയുന്ന 1-ാം നമ്പർ മുതൽ പഴയ സ്ഥിതിയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ട് പെട്ടിയിൽ ഇരിക്കുന്നതും 2, 3 നമ്പർ ആയി പറയുന്ന ഇളകുന്നവയും ഇളകാത്തവയും ആയ വസ്തുക്കളെ സിമ്മനാരി വകയ്ക്ക് കെട്ടുകയും ഏതാനും മുതൽ സിമ്മനാരിയിൽ പഠിത്ത സംബന്ധമായി ചിലവായിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കും 1, 3 നമ്പ്ര് മുതൽ മുഴുവനും നമ്മുടെ കൈവശം ഇരിപ്പാ

യിട്ടും ആ മുതൽ കൊടുത്ത് നേടീട്ടുള്ളതിൽ ചിലതിനെ പ്രത്യേകമായിട്ടും (ബി) പട്ടികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ശരിയല്ല.

11. മേൽ വിവരിച്ച വസ്തുക്കളിൽ പുരാതന വകകൾ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയെ അതത് കാലങ്ങളിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ കാരണവന്മാരായ പൂർവ്വിക മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും ഒടുവിൽ കാലംചെയ്ത മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെയും കൈവശത്തിൽ ഇരുന്നതും മലങ്കര സിംഹാസനത്തിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യ അധികാരം *(ഒരു വരി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു - എഡിറ്റർ)* പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആജ്ഞയോടു കൂടിയും വരുതിയിൻകീഴ് ഉൾപ്പെട്ടും ഇരുന്നിട്ടുള്ളതല്ല. ചില കാരണവശാൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ അന്ത്യോഖ്യായിൽ ചെന്ന് പട്ടം മാത്രം ഏറ്റു എന്നല്ലാതെ ശേഷം ഏതൊരു മെത്രാന്മാരും അന്ത്യോഖ്യായിൽ ചെന്ന് പട്ടം ഏറ്റിട്ടുള്ളവരല്ല. പാത്രിയാർക്കിനെ ധിക്കരിച്ച് നടന്നിട്ടുള്ളവരും ആകുന്നു. മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നെയും പട്ടം ഏറ്റതുകൊണ്ട് മാത്രം അധികാരവും വസ്തു കൈവശവും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. മുൻ ഇരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സമ്മതത്തിന്മേലും ജനങ്ങളുടെ സമ്മതത്തിന്മേലും നടന്നതാകുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ തങ്ങളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കായിട്ട് ജീവകാലത്തേ ആളെ ഏർപ്പെടുത്തി ആ സ്ഥാനം നടപ്പാക്കിക്കൊടുത്തു വസ്തുമുതലുകളെയും കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നത് എത്രയോ പൂർവികകാലം മുതൽക്കേ ഈ രാജ്യത്തെ നടപ്പും ആകുന്നു. അത് അനുസരിച്ചാകുന്നു നമ്മെയും ആക്കി നടത്തിയിട്ടുള്ളത്.

12. നമ്മുടെ ആസ്ഥാനമാകുന്ന മലങ്കരസഭയെ സ്ഥാപിച്ചത് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനമാകുന്ന അന്ത്യോഖ്യാസഭയെ സ്ഥാപിച്ചത് മാർ പത്രോസ് ശ്ലീഹായും ആകുന്നു. ആ രണ്ടുപേരും സമാധികാരികളും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളവരും ആയിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഈ രണ്ടു സഭകൾക്കും സമാധികാരവും സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രായ തുല്യതയും ആയിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു സഭയും മേൽപ്രകാരം സമത്വം ഉള്ളവയല്ലാതെ മേല്കീഴ് എന്നുള്ള ഭാവം ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

13. ഈ മലങ്കര സുറിയാനിസഭ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളതും പരദേശക്കാരിൽ ആശ്രയം ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു എന്നും മറ്റും സദിർക്കോർട്ട് സമക്ഷത്തിൽ നിന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു തന്നെയുമല്ല ഈ നമ്പ്ര് വ്യവഹാരത്തെയൊക്കെത്തന്നെ നമ്മുടെ കാരണവർ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെമേലും തങ്ങളാൽ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളിന്റെ മേലും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു എന്നും പറഞ്ഞു മലങ്കര മെത്രാപ്പോ

ലീത്താ സ്ഥാനത്തെയും വസ്തു കൈവശത്തെയും മറ്റും പറ്റി മാർ കൂറി ലോസ് എന്ന ആൾ ബോധിപ്പിച്ചു. ആ വാദിയുടെ കാര്യസ്ഥനായിട്ട് ഈ വാദി നടത്തിവന്ന വ്യവഹാരത്തിൽ നമ്മുടെ കാരണവരാൽ കൊടുക്ക പ്പെട്ട സ്ഥാനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും മലങ്കര സംബന്ധിച്ച് പാത്രിയർക്കീസിന് അധികാരം ഇല്ലെന്നും മറ്റും നിഷേധിച്ചും മലബാർ ജില്ലയിലും ആ വിധി സ്ഥിരപ്പെടുത്തി. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഹൈക്കോടതിയിലും തീർച്ചപ്പെടുത്തി യിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ വ്യവഹാരത്തിന് റസ്ജൂഡിക്കേറ്റാ എന്ന തടസ്സം കൂടെ ഇല്ലയോ എന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതാകുന്നു.[49]

14. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കാ എന്ന് പറയുന്നവർ തന്നെ മൂന്ന് നാല് ഭാഗക്കാരായിട്ടാണെന്ന് കേൾവിയുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ വാദിക്ക് പാത്രി യാർക്കിൽ നിന്ന് വാസ്തവമായി സ്ഥാനം തന്നെ കിട്ടിയിരിക്കുന്നോ എന്നും ഇന്ന പാത്രിയാർക്കിൽ നിന്നും എന്നും അറിവാൻ പാടില്ല. ഏതു പാത്രിയാർക്കിൽ നിന്നും ആയിരുന്നാലും അങ്ങനെ കൊടുപ്പാനും അവ ർക്ക് അധികാരം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പട്ടം മേടിച്ചു എന്ന കാരണത്തിന്മേൽ മാത്രം മേൽ 1-ാം വകുപ്പിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ യാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവയും മലങ്കരയിന്മേൽ യാതൊരു അധികാരമോ മുതൽമുടക്കോ ഇല്ലാതെയും അനേക കാലമായി വിരോധ കൈവശം ഇരിക്കുന്നവയും ആയ ഈ സമസ്ത സ്ഥാനവും വസ്തു കൃത്യങ്ങളും കീഴ്നടപ്പിന് വിരോധമായി ഈ വാദിയെ പ്രാപിക്കുന്നതും അല്ല.

15. ഏത് പാത്രിയർക്കീസിനാൽ തങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥാനം കിട്ടി എന്ന് വാദി നടിക്കുന്നുവോ ആ സ്ഥാനത്തുള്ള പാത്രിയർക്കാ എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിരുന്ന ആളിനാൽത്തന്നെ ഈ വാദി നീക്കപ്പെടുകയും അതിന് പകരം എന്ന് പറഞ്ഞ് 6 പേരെ നിയമിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായും മറ്റും വാദി മുതൽപേരുടെ ഭാഗക്കാർ തന്നെ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നതായും അങ്ങനെ ചില എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായും കൂടെ ഇപ്പോൾ കേൾ ക്കുന്നു. അവർ ആരും ഇതിൽ കക്ഷി ചേർന്നു കാണുന്നില്ല.

16. (എ) പട്ടികയിലെ 1 മുതൽ 6 വരെയും 14 മുതൽ 17 വരെയും (ബി) പട്ടികയിലെ 1 മുതൽ 3 വരെയും നമ്പ്ര് വസ്തുവകകളുടെയും അവകളുടെ ഉപയോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന് മേലാൽ അനുഭവം കിട്ടണ മെന്നും പലിശ കിട്ടണമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അസംബന്ധ മാകുന്നു. ടി എ. പട്ടികയിലെ 1 മുതൽ 6 വരെയും നമ്പർ വസ്തുക്ക ളുടെ വരുമാനം കൊണ്ട് സിമ്മനാരി വക വിളക്കുവയ്പ്പ് വകയ്ക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്ന് നീരോടു കൂടി കിട്ടീട്ടുള്ളതും ആയത് അതുപോലെ നടത്തി വരുന്നതും ആകുന്നു. (ബി) പട്ടികയിലെ 1-ാം നമ്പ്ര് മുതൽ സിമ്മനാരി പഠിത്തച്ചിലവിലെ സഹായത്തിനായിട്ട് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെ ണ്ടിൽ വച്ച് തന്നുവരുന്ന പലിശ കൊണ്ട്. 23 നമ്പ്ര് മുതലിൽ ചിലവ്

നീക്കി വസ്തുവിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ എഴുവ് കൊണ്ട് പഠിത്തം മുതലായത് നടത്തിവരുന്നതും ആകുന്നു. അതിലേക്കും കാലഹരണ ദോഷം ഉണ്ടെന്ന് തന്നെയുമല്ല, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിനെ ഇതിൽ കക്ഷി ചേർത്തും കാണുന്നില്ല. മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളാൽ സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട വകയിൽ തന്റെ സ്വന്തം ഉപയോഗത്തി നായി കഴിച്ച് വന്ന (ബി) പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ട 14-ാം നമ്പർ ഭൂമി അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ സ്വന്തം ചിലവുകൾക്കായിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടത്തിനായിട്ടും അദ്ദേഹം തന്നെ റാന്നി പ്രവൃത്തിയിൽ വടശ്ശേരിക്കര മുറിയിൽ താഴത്തി ല്ലത്തു നസ്രാണി ഇട്ടിയവിരാ ചാക്കോയ്ക്ക് 52-ാമാണ്ട് ഇടവ മാസം 20 -ന് 6860 രൂപായ്ക്ക് ഒറ്റി എഴുതി കൊടുത്ത് അവർ അനുഭവിച്ചു വരു ന്നതും അതിന്നും 5000 രൂപാ ആവലാതിയിൽ സല വച്ചിരിക്കുന്നതും ആയതു നമ്മുടെ കൈവശം എന്ന് പറയുന്നതു ശരി അല്ലാത്തതും ആകു ന്നു. 15-ാം നമ്പ്ര് വസ്തു കൊല്ലം ജില്ലയിൽ 1052-ാമാണ്ട് വക 451-ാം ന മ്പ്ര് വ്യവഹാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു കൂടാതെ 16-ാം നമ്പ്ര് വസ്തുവിൽ മധ്യേയുള്ള സ്ഥലം (ടി) പുരയിടത്തിൽ പാർക്കും കൊച്ചുകുഞ്ഞ് വറീ യതിന്റെ കൈവശവും അതേപ്പറ്റി തിരുവനന്തപുരം അഡീഷനൽ മുൻസിഫ് കോർട്ടിൽ 52-ാമാണ്ട് 658-ാം നമ്പ്ര് വ്യവഹാരത്തിലും ഇരി ക്കുന്നതും ട 16-ാം നമ്പറിൽ ശേഷം ഭാഗത്തിന്റെയും വരുമാനം കൊണ്ട് അതുകളിൽ പണിയിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ വലിപ്പത്താൽ അവയുടെ കെട്ടിമേച്ചിൽ മുതലായ ചെലവുകൾക്ക് മതിയാകാതെ അന്യ മുതലു കൾ കൊണ്ട് വഹിച്ച് വരുന്നതും ആകുന്നു. മേൽകാണിച്ച കാരണങ്ങ ളാൽ ഉപദ്രവിപ്പാനും നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനും മാത്രം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ വ്യവഹാരത്തെ പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ തള്ളി ചിലവും തരുവിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

വക്കീൽ (ഒപ്പ്)

സത്യവാചകം (ഒപ്പ്)

ശരി പകർപ്പ്.

വ. ഗു. നാരായണയ്യർ.

(കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ നിന്നും)

അനുബന്ധം 4

ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ: പത്രിക

സെമിനാരിക്കേസിൽ രണ്ടാം പ്രതി പുന്നത്ര താഴത്തു ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ സമർപ്പിച്ച പത്രിക:

ആലപ്പുഴ ജില്ലാ സിവിൽ കോർട്ടു മുമ്പാകെ 1054-ാമാണ്ട് ആടി മാസം 8-ാം തീയതി ഈ കോർട്ടിൽ അദാലം 439-ാം നമ്പറിൽ രണ്ടാം പ്രതി കോട്ടയം പ്രവൃത്തിയിൽ ടി കരയിൽ പുന്നത്ര 35 വയസ്സുള്ള ചാക്കോ ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ സിവിൽ നിയമം 109-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ബോധിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവിവര പത്രിക.

1. അന്യായം നേരല്ല. അതിൽ പറയുംപ്രകാരം ഇളകുന്ന മുതലോ മേലാൽ പലിശയോ അനുഭവമോ കോടതി ചെലവോ കൊടുപ്പാനും ഇടയില്ല. വാദിക്ക് ഈ വ്യവഹാരത്തിന് അർഹതയും ഇല്ല. വാദി അന്യ സംസ്ഥാനത്തുകാരനും ആകുന്നു.

2. (ബി) പട്ടികയിൽ പറയുന്ന 1, 2, 3 നമ്പ്ര് മുതലിനെയും അതു സംബന്ധമുള്ള ഏർപ്പാടുകളിലും അല്ലാതെ ശേഷത്തിന്മേൽ എനിക്ക് യാതൊരു സംബന്ധവും കൈവശവും ഇല്ലാത്തതും അതിനെ വാദിക്ക് അറിവുള്ളപ്പോൾ ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ എന്നെ കൂട്ടിച്ചേർത്തതിന് സിവിൽ നിയമം 7-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഈ അന്യായത്തിന് മിസ്ജോയിണ്ടർ എന്ന ദോഷം ഉള്ളതും അതിനാൽ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തള്ളേണ്ടതും ആകുന്നു.

3. (ടി) 1, 2, 3 നമ്പ്ര് മുതൽ കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരി വകയും ബ്രിട്ടീഷ് ഖജനാവിൽ അനാമത്ത് വക്കയും ചെയ്തിരുന്നതും ഈ വക മുതൽ മലങ്കര പുത്തൻകൂറ്റ് സുറിയാനികൾ മുഴുവൻ കൂടി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു മെത്രാന്റെയും ഒരു കത്തനാരുടെയും ഒരു അത്മേനിയുടെയും കൈവശം ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തക്കവണ്ണം 1-8-40 ലെ പഞ്ചായത്തു തീർപ്പിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച് എല്ലാ പള്ളിക്കാരും കൂടി 1-ാം പ്രതിയുടെ കാരണവന്റെയും എന്റെയും 3-ാം പ്രതിയുടെയും കൈവശം കൊടുപ്പിക്കണമെന്ന് 1045-ാമാണ്ട് ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിൽ ഹർജി ബോധിപ്പിച്ചു വളരെ വിചാരണ കഴിച്ച് ഞങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിയ ഏർപ്പാടനുസരിച്ച് അന്നുമുതൽ 1-ാം പ്രതിയും ഞാനും 3-ാം പ്രതിയും കൂടി നടത്തിവരുന്നതല്ലാതെ 52-ാമാണ്ട് കർക്കിടക മാസം മുതൽ ന്യായരഹിതമായി ഞങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതല്ല.

4. ഈവക മുതലിനും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ

എന്നവർക്കാകട്ടെ, ആ അധികാരം വഴിക്ക് വരുന്നവർക്കാകട്ടെ യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ലാത്തതും ഈ വഴിയായി പലരും ഈ പണത്തിന് ചോദ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ വാദിയും പണം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചു കൂടാ എന്ന് വിരോധിക്കയും തന്റെ കൈവശം കൊടുക്കണ മെന്ന് വാദിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അതിനെ നിഷേധിച്ച് ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇങ്ങനെ വിരോധ കൈവശ... വ്യവഹാര ത്തിന് വാദിപ്പാൻ വാദിക്ക് കാലഹരണദോഷം ഉള്ളതും ആകുന്നു.

5. (ബി) പട്ടികയിലെ 1-ാം നമ്പ്ര് മുതൽ ഇപ്പോഴും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെ ണ്ടിൽ ഇരിക്കുന്നതും ഇതു സംബന്ധമായി ഏർപ്പാടുകൾ ആ ഗവണ്മെണ ണ്ടുമായിട്ടുള്ളതും ആ വഴിക്ക് വാദിയും ആ ഭാഗക്കാരും ചോദ്യപ്പെടു കയും ഗവണ്മെണ്ട് വാദിയുടെ ആവലാതിയെ നിഷേധിക്കയും ചെയ്തു. പണം വച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അവരെ ഇതിൽ കക്ഷി ചേർത്തു കാണുന്നില്ല.

6. 2, 3 നമ്പ്ര് മുതല് കൊണ്ട് ഇളകുന്നവയും ഇളകാത്തവയും ആയ വസ്തുക്കളെ നേടീട്ടുള്ളതു കൂടാതെ സിമ്മനാരിയിൽ പഠിത്തം മുത ലായ വകയ്ക്ക് ഏതാനും മുതല് ചെലവായിട്ടുള്ളതും അതിനെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കാതെയും മുതല് മുഴുവനും ഇരിപ്പായിട്ടും അതുകൊണ്ട് സമ്പാദിച്ചതിനെ പ്രത്യേകമായിട്ട് പട്ടികയിൽ ചേർത്ത് വ്യവഹാരപ്പെട്ടി രിക്കുന്നത് തെറ്റും വഞ്ചനയും ആകുന്നു.

7. ഈ വാദി മുതൽപേർ എന്റെ കൈവശത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പള്ളി യിൽ ബലമായി പ്രവേശിച്ച് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഓരോ അഴിമതികളെ ഞാൻ സർക്കാരിൽ ബോധിപ്പിക്കയും വാദി മുതൽപേരെ അതിൽ നിന്നും ഒഴിച്ചും വാദിയുടെ അവകാശത്തെ നിഷേധിച്ചും പള്ളി എനിക്ക് സ്വാധീനപ്പെടു ത്തിത്തരികയും അതിൽ വച്ചുണ്ടായ നഷ്ടത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ആവ ലാതിപ്പെടുമെന്ന് വിചാരിച്ച് രാഗാദികളോടു കൂടി എന്നെ നഷ്ടപ്പെടു ത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്നെയും ഇതിൽ കക്ഷിചേർത്ത് ഈ വ്യവഹാരം കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

8. അതിനാൽ വാദിയുടെ അന്യായം നീക്കി എന്റെ ചെലവ് തരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

(ഒപ്പ്)

വക്കീൽ ഗോവിന്ദൻ നായർ (ഒപ്പ്)

മേൽപേരു പറഞ്ഞ ചാക്കോ ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാരായ ഞാൻ ഇതിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ ഒക്കെയും സത്യമെന്ന് ഉറപ്പ് വരു ത്തുന്നു. ശരി പകർപ്പ് (ഒപ്പ്).

വ. ഗു. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ. (കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരിയിൽ നിന്നും)

അനുബന്ധം 5

പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്: സാക്ഷിമൊഴി

1055-ാമാണ്ട് കന്നി മാസം 26-ാം തീയതി പരുമല സിമ്മനാരിയിൽ പാർക്കും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് കമ്മീഷൻ സ്ഥലത്തു വച്ച് സത്യത്തിന്മേൽ വാങ്ങിയ മൊഴി.

വയസ് - 32. വാദി വക്കീൽ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം.

നമ്മുടെ സ്ഥാനം മെത്രാൻ ആണ്. സമണിൽ പറയുന്ന പ്രമാണം നമ്മുടെ സ്ഥാത്തിക്കോൻ ആകുന്നു. സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ പറയുന്നത് നമ്മെ നിരണം മുതലായ പള്ളികൾക്കു മെത്രാനായിട്ടാണ്. വാദിയെ ഇതിന് മുമ്പിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലയാളം അടച്ച് മെത്രാനായിട്ടാണ് വാഴിച്ചിരുന്നത്. ഈ വാദിക്ക് വേറെയും സ്ഥാനം ഉണ്ട്. ആയത് മലയാളത്തിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരുടെ പൊതുവിന്നടുത്ത കമ്മട്ടിയിലെ പ്രസിഡണ്ടാണ്. ആ പ്രസിഡണ്ട് എന്നുള്ള അധികാരം മലയാളത്തുള്ള അധികാരം - മലയാളത്തുള്ള സുറിയാനിപ്പള്ളികൾ ഏഴ് ഇടവകയായിട്ട് ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട് - അതുകളിന്മേൽ ഒക്കെയും പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരവും വാദിക്കുണ്ട്. പരുമല സിമ്മനാരി പണിയിച്ചിട്ടുള്ളതും വാദി ആകുന്നു. നമ്മെയും നമ്മെപ്പോലെ വേറെ മെത്രാന്മാരെയും വാഴിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും വാദിക്ക് ഈ വ്യവഹാരം കൊണ്ടു വരുന്നതിന് യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ല. വാദിക്ക് സർക്കീട്ടു ചെയ്യേണ്ടതായ സമയം നീക്കി ഉള്ള താമസമൊക്കെയും പരുമല സിമ്മനാരിയിൽ ആണ്. ആയത് സിമ്മനാരി പണിയിച്ചത് മുതൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ സിമ്മനാരിയിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. പണിയിച്ചത് 47-ലോ 48-ലോ ആകുന്നു. വാദിയുടെ വക ആയി കട്ടിൽ, കിടക്ക, മേശ, കസേരകൾ, കല്ലച്ചുകൂട്ടം, പെട്ടിബോട്ട് മുതലായി അനേകം സാമാനങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ട്. ഇതുകൾക്ക് ഏകദേശം 1000 രൂപായോളം വിലപിടിക്കും. നാം നിരണത്തും പരുമലയിലും പതിവായി പാർക്കയാണ്. 1053-ാമാണ്ട് കുംഭം മുതൽ ആണ് നാം അവിടെ താമസിക്കുന്നത്. പഠിപ്പിക്കുന്ന വകക്കാണ് പരുമല സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴും സാമാനങ്ങൾ ഒക്കെയും വാദിയുടെ അനുവാദപ്രകാരം നാം സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നു. 1053 കുംഭത്തിൽ പ്രസിഡണ്ടായ വാദിയും കമ്മട്ടിക്കാരും പള്ളിക്കാരും കൂടി സുന്നഹദോസു കൂടി നിശ്ചയിച്ചു. ആ നിശ്ചയപ്രകാരം ആണ് നാം പരുമല പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി താമസിക്കുന്നതും. വാദിക്ക് പ്രസിഡണ്ടിന്റെ സ്ഥാനം ലഭിച്ചത് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാലും സഭയാലും ആകുന്നു.

പ്രതി വക്കീലിന്റെ ക്രോസ് ചോദ്യം.

ചോദ്യം: മുമ്പിൽ വാദിക്ക് മലയാളം അടക്കി മെത്രാനായി അധികാരം കൊടുക്കുകയും അതിൽ പിന്നെ ആറ് പേരെ കൂടെ ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് വാദിക്കുള്ള മെത്രാന്റെ അധികാരത്തിന് വല്ല കുറവും ഉണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഈ വാദിക്ക് മലയാളം ഒട്ടുക്ക് എല്ലാ ഇടവകകളിലും പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരം ഉണ്ട്. അത് മലയാളത്തിന്റെ കമ്മട്ടിയുടെ പ്രസിഡണ്ട് ആകകൊണ്ടാകുന്നു.

ചോദ്യം: പൊതുവിന്നടുത്ത അധികാരം എന്താകുന്നു?

ഉത്തരം: പൊതുവിന്നടുത്തത് ഏഴു എടവകക്കും കൂടെ സംബന്ധമുള്ള വസ്തുക്കൾമേലും കമ്മട്ടി കൂടുമ്പോൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നതായ പൊതുവിന്നടുത്ത വല്ല മുതൽശേഖരങ്ങളിന്മേലും ('വിശേഷമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന വല്ല ആശുപത്രി മേലും' ഇത്രയും വാക്കുകൾ വെട്ടിയിട്ടുണ്ട് - എഡിറ്റർ) പണികൾ മേലും സർക്കാർ സംബന്ധമായ വ്യവഹാരങ്ങൾ മേലും വിശേഷമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന വല്ല ആശുപത്രിമേലും പൊതുവിൽ പട്ടത്വത്തിനായിട്ട് നിയമിപ്പാനുള്ള സിമ്മനാരി മേലും സ്കൂളിന്മേലും മറ്റും ആകുന്നു. നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട പള്ളികൾ മേലും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള പൊതുവിന്നടുത്ത മേലധികാരം വാദിക്കുള്ളതാകുന്നു.[50] പൊതുവിന്നടുത്തത് എന്ന് നാം പറഞ്ഞത് ആത്മീകസംബന്ധമായും വസ്തു സംബന്ധമായും ഉള്ള അധികാരങ്ങൾ ആകുന്നു. മുമ്പെ നാം ആശുപത്രി എന്നു പറഞ്ഞതും ആത്മസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ചോദ്യം: വാദിക്ക് ആത്മസംബന്ധമായും ലോകസംബന്ധമായും ഉള്ള മേലധികാരത്തെ അവിടേക്ക് കിട്ടിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനപത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

അത് പ്രമാണം ഹാജരാക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത് നോക്കി തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാകയാൽ ആ ചോദ്യം ആവശ്യമില്ലാ എന്ന് വാദി വക്കീൽ തടുത്തതിനാൽ ഈ ചോദ്യം ചോദിപ്പാൻ അനുവദിച്ചില്ല.

ഉത്തരം: നമുക്ക് മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കിട്ടിയതിൽ പിന്നെ മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ വാദിക്കുള്ള മേലധികാരത്തെപ്പറ്റി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും പ്രമാണം ഉണ്ടായതായി നമുക്കറിവില്ല.

ചോദ്യം: വാദിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അധികാരലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പിൻതീയതിക്ക് വാദിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അധികാരം വിഭാഗിച്ചതായി പ്രമാണം ഉണ്ടായിരിക്കേ മേലധികാരം ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നതെങ്ങനെ?

ഉത്തരം: നമുക്കും നമ്മെപ്പോലെ വേറെ മെത്രാന്മാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥാനപത്രം കൊണ്ട് വാദിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനപത്രത്തെ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിയതായി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.[50]

വാദി വക്കീലിന്റെ റീ ചോദ്യം:

അന്യായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരി മുതലായത് മേലും അതുകൾക്ക് വ്യവഹാരപ്പെടുവാനും ഉള്ള അധികാരം ആർക്കാകുന്നു?

ഈ ചോദ്യം നൂതന ചോദ്യമാകുന്നു എന്ന് 1-ാം പ്രതിയുടെ വക്കീൽ തടുത്തു. കോർട്ട് അനുവദിക്കായ്കയാൽ,

ഉത്തരം: അതുകളുടെ അധികാരം വാദിക്കാകുന്നു.

കോർട്ട് ചോദ്യം: മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾക്ക് വേറെ ആളുകൾക്ക് അധികാരം ഉണ്ടോ?

ഉത്തരം: കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരി മുതലായ വസ്തുക്കൾക്ക് വേറെ മെത്രാന്മാർക്ക് അധികാരം കൊടുത്തിട്ടില്ല.

(ഒപ്പ്)

വാദി വക്കീൽ കൃഷ്ണയ്യർ (ഒപ്പ്)

പ്രതി വക്കീൽ കോശി (ഒപ്പ്)

സ്ഥാത്തിക്കോൻ ഹാജരാക്കിയത് കമ്മീഷൻ കോടതിക്ക് കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു.

അനുബന്ധം 6

കൊച്ചി റോയൽകോടതി: അപ്പീൽ പെറ്റീഷൻ

SYRIAN CHURCH OF THE MALABAR

An Appeal Petition filed before the Royal Court of Cochin by Pulikkottil Mar Dionysius Joseph II

THE Syrian Christians being the oldest Christian community in this ancient and historic Kingdom of Cochin, it is very important, that your Highness, who is universally acknowledged as one of the most enlightened rulers in India, should be well informed of the history and the present condition of this section of your Highness's royal subjects. I beg, there fore, to be excused in venturing to intrude upon your Highness's valuable time and patience with these few lines.

(1) Christianity was first planted in India in A.D. 52 by St. Thomas, one of the twelve Apostles of Jesus Christ, and first town that received the Gospel was Cranganore within the borders of the present state of Cochin. For many years, the infant church was ruled by priests appointed by the Apostle from the converted Brahmin families Pakalomattam & Sankarapuri. But on the death of these priests, the church began to have retrograde movement, due to absence of bishops holding power to ordain priests. In that second century, there is a reliable record of a visit paid to this Indian church of St. Thomas by a celebrated Christian Missionary from Alexandria.

The next record proving the early existence of a Christian Church in this country is the list of bishops that were present at the Great General Council - infact the first Ecumenical Synod of the Christian church held at Nicea in A.D. 325 there, the Emperor Constantine the Great convened a meeting of Christian Bishops to discuss and decide certain dogmatic questions on which controversy had arisen among the theologians of the age. In the list of subscribers to the resolutions of the synod, we meet with the name of "John Bishop of Persia and India Magna."

Among the resolutions passed in this Synod was included one Regulating the goverment of the universal church including that of India. The Christendom was divided into four Patriarchal estates presided over by prelates designated patriarch with supremacy over other bishops within their respective Patriarchates. These were the Patriarchs of Rome, Constantinople, Alexandria and Antioch. They had their own sphere of jurisdiction assigned

to them in the Synod. The patriarch of Anitoch's authority extended "all over the east" including India and China. Thus the Church of Malabar accepted, through her bishop John the supremacy of the sea of Antioch as early in A.D. 325. The Patriarchate of Antioch being very extensive, arrangement was also made in the Synod for the appointment at Seleucia in Persia, of a deputy having power to superintend the eastern part of the patriarchate, subject to the authority of Patriarch.

In A.D 345 the infant church of Malabar was strengthened by the settlement of a Syrian colony deputed by the "Catholicos of the East" under the orders of the patriarch. The colony consisted of four hundred Christians including men, women and children, with the bishop named Joseph and ecclesiastics they were conducted to Malabar by a famous Syrian Merchant Thomas of Cana. The Party landed at Cranganore and was welcomed and honoured by Cheraman Perumal with lands to reside at the Cranganore and seventy two special Privileges peculiar to high cast Hindus. The grants were made on copper plates still preserved by me in the Kottayam Syrian seminary. The Christian quarter in the port of Cranganore was thenceforth called Mahodevar Pattanam.

The native Christians welcomed the Syrian Colony and acknowledged the authority of the bishop sent by the Catholica of the East. They resided with foreigners at Cranganore and adopted their Syrian liturgy and rites and from this circumstance the whole community was called Syrians. Ever since this period Cranganore is regarded as the home of the Syrian community. Until as lately as the introduction of the registration of deeds was the custom of all Syrian Chriatians residing in the Churches of Cochin and the northern division of Travancore, to designate themselves in all tittles - deeds as descendants of the Syrians of Mahadevars Pattanam.

I have already referred to the appointment of a Catholicos as a deputy of the See of Antioch in the East. In the fifth century, a schism was raised in Constantinople by its Patriarch Nestorius, and he was condemend by general Synod held at Ephesus. But in the next century, heretic teachings spread to a certain extent in Persia, supported by the Catholicos of the East. The Patriarch deposed him and appointed another to supersede him. But the heretic rebelled and maintained succession in opposition to the Orthodox Catholicos. This led to the subsequent succession of two lines of Catholicos, one holding the Nestorian heresy and the other owing allegiance to the See of Antioch. Bishops from both lines used to visit Malabar occasionally, as a consequence, Nestorianism also had its supporters now and then in Malabar.

The rise of Nestorians was followed in Syria by another schism originated by one Eutychus. The Patriarch of Antioch had to contend against

both. In the course of the contest, a Zealous bishop Jacob Baradeus worked strenuously to redeem the Christians of syria from the snares of these schismatic, and those who adhered to him were called Jacobites by their adversaries. The Patriarch of Antioch headed the Jacobite Party and the Christians under his jurisdiction came to be known by that name. The Syrians of Malabar also received this special name by their allegiance to the See of Antioch.

The next important point in the history of the Syrian Church of Malabar is their social advancement. It is believed that they attained the Zenith of their prosperity in the tenth century. Thy set up a Kingdom at Diamper (Udiamperoor) under a King of their own, whose dynasty was known by the title Villiarvattam Surupam. The Christian kings of this dynasty were allies of the sovereigns of Cochin, both for offensive and defensive purposes, so much so that when the last king of that dynasty died extinct his territories were quietly added to the kingdom of Cochin and his Syrian subject cordially accepted the sovereignty of your Highness' predecessors:

The next event worth mention in the annals of our Community and Church was the advent of the Portuguese. They were Christians owing spiritual allegiance to the Pope of Rome. As already remarked, Rome was one of the four independent Patriarchates created in the first council of Nicea. The authority of that See didn't extend beyond the western Portion of the Roman Empire. But being the prelate of the capital of the Empire or rather of the then known world he was the most influential bishop in the Christendom. This unique position induced him to claim a sort of supremacy over the other Patriarchs. He assumed the title of pope and declared himself the Vicar of Jesus and Ruler of the Christendom. The other patriarchs refused to acknowledge his ambitions but the vast influence and the unlimited resources he had helped him to carry out his desings to a geat extent, while the rise of the Mahomedan power and the consequent persecutions of the Christians in the East disabled the other Patriarchs to successfully contend with the Pope.

The Portuguese Government and clergy pledged themselves to vindicate the Pope's supremacy and extend his authority in every part of their colonies. Finding that the Syrian Church had no strong secular protection, they tried at first to impose Roman Catholicism upon the Syrian Church by friendly means. This failing, they set watch in all foreign ports to prevent the arrival of bishops from Syria. Those prelates, who happend to fall into their hands were arrested and finally destroyed in their inquisitions. Having thus reduced the Syrian Church to the position of a widow, Menezes, Arch Bishop of Goa visited Malabar and assumed charge of this bishopric Securing the support of the Portuguese authorities and their native allies. Menezis con-

vened a meeting of the Syrian Christians at Diamper in 1599 and forcibly converted the whole diocese in to the Church of Rome. For half a century, The Syrians is remained in subjection to the Roman Church. But in 1653 Mar lgnatius Patriarch of Antioch received in India in person to rescue his Indian flock. However the Portuguese succeeded in arresting him and sent him to Mylapore, where he was accidentally met by two deacons from Malabar who had gone on pilgrimage to the sacred tomb of St. Thomas. Mar Ignatius who was informed of the condition of his people, secretly issued a bull authorizing the temporary elevation of the Syrian Archdeacon Thoma as bishop, subject to certain conditions. Not long after, the Patriarch was brought in chains to Cochin on his way to the inquisition of Goa. The Syrians some how got secret of this and applied to the Rajah of Cochin to mediate for them with the Portuguese Governer for the release of their prelate. The Rajah kindly remonstrated with the Governer but he sent the partriarch at once to Goa, and it was reported abroad that the prelate was drowned in the harbour. The enraged Syrians to the nuber of 25,000, met Mattanchery on the 3rd of Makaram 1653 and holding a large rope tied to the Coonen Cross (still existing there) they took solemn oath binding themselves not to remain in allegiance to the church of Rome. They returned to their creed and independence and consecrated their Arch-deacon as bishop under the title Mar Thomas, on the strength of the authority conferred on them by the patriarch's bull. He was the first native bishop the church having been governed, till the Portuguese period by bishops sent by patriarch of Antioch either directly or through his deputy, the Catholicos. From this Period the Syrian community was split into two sections, one holding their primitive faith and acknowledging the spiritual supremacy of the jacobite partriarch of Antioch and the other following Roman catholic rites under bishop appointed by the Pope. The Roman party called themselves Pazhaykoottookar and other Puthencoottookar. These names continue to this day as applied to the sect owing allegiance to the sees of Rome and Antioch Respectively. In 1665 the patriarch of Antioch set a delegate in the name of Mar Gregorius and he confirmed by Mar Thomas by proper imposition of hands. Between 1665 and 1815 they remanded as themselves a sect, generally designated Jacobite Syrians or shortly the Syrians. Churh was raised was succession by eight bishops all known by name Mar Thoma. They were for the most part concerted and appointed by delegates sent by the patriarch of Antioch time to time. Two of these delegates lie buried in churches situated within the Cochin state of the eight Bishops MARTHOMA the sixth, who was also called Dionysius I or Dionysius the Great was an illustrioues person. It was in his time that Dr. Buchanan and Dr. Kerr who were deputed by Goverment of Bengal and Madras respectively visited the Syrian Churches in Malabar on Mission of investigation into the state of Christianity in south India. Their

reports show that Syrian Church was then Jacobite in her teachings. It was this Metran that invested 3000 star pagodas in Goverment security for the education of the Syrian Community. This endowment was the subject of a recent inter-pleader suit filed by the British Resident in the Travancore Court. My right to the Administration for the fund for the benefit of the Jacobite the Syrian was recognized by the Court, in preference to the claims set up by a schismatic bishop.

Between 1816 and 1842 the Syrian church was governed by three bishops in succession viz Mar Dionysius II, Mar Dionysius III and Mar Dionysius IV. The first named was my paternal grand uncle; and a native of Kunnamkulam and a subject of the Cochin state. His appointment was the result of the a historic fought struggle for leadership, between the Syrians of Travancore, and Cochin. Till then, all the bishops of the Syrians Church were natives of Travancore, and majority of churches being situated in Travancore. The Cochinites had no chance to get sufficient votes for the appointment of one of their members to be the bishop. They insisted in getting a native of Cochin elevated to the Episcopal dignity, but could't succed. At last my grand uncle secured the support of Col. Munro and through his influence succeeded, though after a hard struggle, in ousting all Travencorean competitors. He was accordingly consecrated under the title Dionysius II. With view to check all rebellious prelates and establish his authority throughout the diocese, the governments of Travancore and Cochin issued Royal proclamation for the first time enjoining that all Syrian Christian should submit to his rule. Thus native of Cochin recognized as the spiritual leader of the Syrian community, against the good will and support of the Travancore Syrians, however he proved himself a worthy Bishop, so much so that beneficiant rule helped in a great measure to the gradual removal of the prejudice of the Travancore Syrians against the claim of their Cochin Co-religionist. In 1815, he established a college at Kottayam, still known as the Kottayam Syrian seminary. It soon became the seat of higher education English, Syriac, Greek, Latin and Sanskrit were taught here many years. In fact the Bishop was pioneer of higher education on the Malabar Coast, and the college founded by him was first public educational institution of kind in Travancore and Cochin.

There is another incident in which this Cochinite was protected by the special interference of the Maharaja of Cochin. The Roman Catholics of Kunnamkulam had ousted the Syrian party by force from the Church of Arthat. The dispute about the ownership of the church remainded indisposed of for many year. My grand uncle Mar Dionysius II brought the question to the notice of the celebrated Maharajah of Cochin who deceased at Trichur. His Highness kindly condescended to pay the disputed spot and

decided to settle the question by lot. The lot was drawn in favour of the Jocobite Syrian and a Royal Theetooram was issued placing the church in the sole possession of our party to the exclusion of the Roman sect.

Another important point worth mension in this connection is the entertainment of many Syrians to hold responsible posts in the Government of their countries. Syrian Christian Judges, Magistrates and Tahsildars of the age have left behind a monument on honesty, capability and faithfulness of the race represented by them in administration of Justice.

A review of the above epitome of the history of the Syrian Church brings to our notice many important incidents with the little Kingdom of Cochin and her illustrious Rajahs played memorable parts. In the first place the Apostle of Christ planted his church with in the boarders of the present state of Cochin, so that it can be asserted without fear of contradiction that Cochin is the mother of the Christian Church in India.

(2) The Syrian Colony of 345 found shelter in this State and in the Ruler of this country and the Syrian Community indebted to him for the social privileges they enjoy.

(3) The syrian Royal Dynasty of Diamper was an ally of Cochin and that Kingdom eventually became part and parcel of this state.

(4) In their attempt to throw off the Roman. Yoke and establish their ancient faith and independence, our community received substantial help and encouragement from the Rulers of this picturesque kingdom.

(5) When the Roman party attempted to oust the Syrian Christians from Arthat, one of their most ancient and important churches, a predecessor of your highness thought it his personal duty to interfere in the question and to decide it and equitably favour of the Syrian Church.

(6) In my grand uncle, this state furnished the pioneer of higher education in Malabar.

(7) The Syrian community likewise furnished Judges, Magistrates to administer justice, and soldiers and armed men to defend their country and sovereign.

(8) Religious toleration was always a fundamental policy of this illustrious, Government. When our co-religionists in parts of the world were laying down their lives and forfeit.

(9) Their properties for the sake of their Christian persuasion of forefathers in this country were enjoying full freedom not only to maintain their faith and religion but also propagate them. On every occasion of oppression from ignorant and be rotted neighbors, we found shelter under the protecting wings of the Rulers of this country. Hence, the Syrian Community have

also been loyal, law-abiding, and fondly attached to their beloved sovereigns in every age and on every occasion of emergency.

This paper will not be complete without a short description of the present condition of the Syrian Church. To enable me to grasp the true nature of the present state, it is necessary that he should go through the incidents of an earlier period. About the year 1818, the Missionaries of the C.M.S arrived in Travancore promising to help the Syrian Church in her attempt to extend the spread of education. They were cordially welcomed and allowed to co-operate with the Metran in the administration of the Kottayam Seminary. Their work was at first satisfactory and this state of things continued till about 1836, when the Anglican Bishop of Calcutta ... paid a visit to Kottayam and proposed to the Syrian Metran that doctrines and rituals of this ancient church should be so changed as to co-inside with those of the church of England. This the Syrians refused to do, and as a result of the misunderstanding, the missionaries and the Syrians separated from each other. Since then it has been the policy of the missionaries to make proselytes from the Syrians Church and to encourage the rising up of Schism with in it. They themselves made a revision of the Syrian liturgy and tried to introduce it into our churches, but they failed at that time. In 1842, one Mathew, a Syrian deacon of Travancore who was dismissed by the then Metran and who had been studying in the C.M.S. School in Madras, was notwithstanding his attachment to the missionaries dismissed from his school for grave misconduct. It was a time when the Syrians of Malabar had sent repeated applications to the Patriarch of Antioch for the immediate deputation for bishop to Malabar. Deacon Mathew was fully aware of this state of things, went direct to the patriarch and presented him a forged letter in the name of Syrian Community praying that the bearer of the letter might be consecrated and appointed bishop. The aged patriarch believed him and conferred on him the dignity of Metropolitan under the title Mar Athanasius. On his arrival in the country in 1843 the people reported the patriarch representing the previous history of the new Metran and the manner in which he got himself consecrated. The partriarch in puzzle delegated Mar Coorilos with power to investigate the charge and to pronounce excommunication upon Mar Mathew Athanasius, if he found him guilty. Mar Athanasius questioned the genuineness of the credentials produced by the delegate. The Travencore Government, at the instant of the British Resident appointed a committee to decide the question. They met at Quilon and declared that the papers produced by Mar Coorilose were not genuine. They recommended that Mar Athanasius should be recognized by the state as the lawful Bishop of Malabar. Accordingly in 1852 the Governments of Travencore And Cochin issued Royal Proclamation recognizing his status on the strength of his appointment by

the Patriarch. Mar Athanasius was in wardly a friend of the C.M.S Missionaries and partly inclined to the reforms of doctrines and practices which they had proposed some years ago. However he could not openly introduce any change from fear of open rebellion. He therefore privately encouraged schisms. In consequences of his hostile and suspicious attitude, the Syrian community elected me to supercede him. I visited the patriarch in Mesopotamia and received consecration at his hands. On my return to this country in 1866, I was recognized by the people at large, but the Royal proclamation of 1852 by which Mar Athanasius was formally recognized by the State prevented me from executing the functions of my dignity. My application to the local and the Madras Governments against the proclamation didn't produce any favorable result. The patriarch then came to my help. He visited England in 1875 and moved to Indian Office to interfere in the matter to her Majesty's the late Queen Victoria. Her Majesty's Ministers and the public of England supported my case and the case was referred to the Government of Madras for favorable disposal. The patriarch himself visited this country, with the result and issued fresh ones, withdrawing themselves from interference in the appointment and dismissal of bishops in the Syrian church, and directing all parties to settle their disputes by legal means. No sooner was the previous proclamation cancelled than almost all the Syrian churches in both the states recognized me as their lawful metropolitan. At this critical time Mar Mathew Athanasius died bequeathing his rebellious spirit to his cousin whom he had appointed as his successor, under the title Mar Thomas Athanasius. The new dignitary was bold enough to openly repudiate the ancient supremacy of the Patriarch of Anitoch and to introduce novelties and changes in the teaching of the church. Some Syrians in a few churches in Travancore and Cochin joined him. To secure the churches being abused for the propagation of heretical teachings, I had to resort to legal procedures of courts in Travancore. It is gratifying to observe that all the grades of courts in Travancore, including the Royal court of final Appeal unanimously established the Patriarch's supremacy and my right to be the sole Metropolitan of the Syrian Churches in the country. They also found that Mar Thomas Athanasius, was a pretender and heretic not entitled to hold possession of Syrian Churches and their properties. So far as the churches in Travancore are concerned. I am the Metropolitan recognized by the State and Courts.

In the State of Cochin there are 21 Syrian Churches, all of which with one exception Viz the parish of Arthat which also includes four chapels attached to it, recognize me as their metropolitan even in the Arthat Parish and its Chapels out of a total congregation numbering nearly 1500 families all but fifty families are my adherents. These few dissenters have lately begun to

introduce heretical worship in the church. It became, therfore. Extremely necessary to undertake a civil action in the Court of Cochin also to establish my lawful right as Metropolitan and redeem the church and Chapels from being abused for heretical worship. Unfortunately the case was disposed of in the District and Appeal Courts against me. In the case of my late grand uncle in 1816, the Syrians of Cochin had to fight hard battle to secure the predominance of Cochin in directing the destinies of the Syrian Church and the state of Cochin recognized his appointment. In my own case though I am a native of Kunnamkulam and a subject of your Highness Government the Travancore Syrians had no reluctance to acknowledge me as their metropolitan and the Travancore courts had no scruple to recognize a foreigner as the head of a large and influential section of her subjects in reference to the claims set up by a Travancorean pretender. But in my own State and the country of my birth in spite of the fact that all Syrian churches and all Syrian Christians within it, with the exception of but fifty families strenuously adhere to me my just and lawful rights are disrespected. In fact I am precluded from even visiting the church which apart from being under my Episcopal authority was my parish church in which laws born brought, up and for many yers I had exercised function of a priest, and in which, if it be the will of God, I should like to be buried after my death all these because some fifty families of schismatic Syrian refuse to recognize my just and lawful rights. I have therefore appealed to the highest Court of this state and await its decision in the earnest hope that justice will prevail under the eye of so illustrious. So just so impartial, and so sympathizing a Ruler as Your Highness is.

In this connection it is also worth while to note what the real disputes between the two parties consist of from time immemorial nay from the Apostolic age itself the Transubstantiation of the elements consecrated in the Holy Mass, the belief in the efficiency of prayers and Chatham for the dead, the need of invocation of the Virgin Mary and Saints, the necessity of proper ordination by duly constituted authorities to entitle one to administer the power of a priest or a bishop was communed placidly recognized by the Church of Christ. Difference of opinion on these points have since separated one church from another in Europe. In the Syrian Church of Malabar also these were doctrines recognized by all person alike. But in recent years a heretical party have removed these vital doctrines from the liturgy and have introduced their novelties in the church of Arthat and its chapels. They have set up as their bishop on who has not been regularly and apostolically ordained according to the ancient usage of the church. In short, the points of dogma in which they have departed from the ancient usage of the church. In short, the points of dogma in which they have departed from the ancient

and accepted teachings of the Church are more vital than those which separated the church of England from the church of Rome. It is an undisputed fact that all Syrian churches were founded and continued for worship according to the teachings and rituals of the Jacobite church. In other words, they were set up and continued for a special religious trust. But the schismatic who have departed from the ancient teachings and practices desire to make use of them for worship according to the novel teachings which their vagaries dictate from time to time. Thus they have converted a special trust in to hostile purpose so that we cannot worship together in the same church. My desire in instituting a civil suit is that every church should be set apart for purposes for which it was originally founded.

The above statements represent a dark and melancholy side of the present condition of the Syrian Community. There is however, another side - a pleasant, one to describe. In spite off litigations and internal struggles stated above, my people are improving socially and intellectually. The facilities afforded by the Goverment to the diffusion of education among the all classes of Your Highness subjects are availed of by them. In the State of Cochin I have an English High School at Kunnamkulam and a middlle school at Mulamthuruthy, besides vernacular schools in every place, both of these schools are receiving grants in aid from Your Highness Government. There are graduates and undergraduates in my community some of whom hold positions of rank in the public service discharging their duties to the satisfaction of their superiors. Though the common people are ignorant and antedated then are signs, of improvements in every direction. The people as a body appreciate the value of education, no doubt due to the encouragement accorded by your Highness Government. Though I may not live to see the effect of it, I have no doubt that in the course of some years the state of Cochin will fully eclipse to the highest standard of western civilization, and that the Syrians Community also will enjoy their proper share in it. That God Almighty may bless your Gracious Highness with the long life, health and prosperity to direct the destiny of your Highness loyal sujects, with the humble, earnest and constant prayer of

Your Gracious Highness most obedient servant
and loyal but unfortunate Subject

MAR DIONYSIUS
Syrian Metropolitan of Malabar.

(ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ കണ്ടെടുത്ത് 1999-ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരമ നവതി സുവനീറിൽ - പ്രസാധകർ: യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ - പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.)

അനുബന്ധം 7

1877-ൽ പുതിയ മെത്രാന്മാർ അസോസ്യേഷൻ കമ്മിറ്റിയെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന എഴുത്ത്

11-ാമത് ലക്കം. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കന്നി മാസം 17-ാം തീയതി തെക്കു നിന്നും കൊച്ചികോട്ടയിൽ എത്തി. 5-ാമത് ലക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഉള്ള കൂട്ടത്തെക്കുറിച്ച് കൊച്ചി ഇടവകയുടെ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി ആലോചിച്ചു. പരുമല കൂടുന്നതിനു പ്രയാസവും ആയതിന് ഏറിയ ചെലവും വരുന്നതിനാൽ ഇവിടെ കൂടുന്നത് തന്നെ നല്ലതെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് ആ വിവരത്തിന് 20-ാം തീയതി ശേഷം മെത്രാന്മാർ അഞ്ചു പേരും കൊച്ചിയിൽ വന്ന് കൂടത്തക്കവണ്ണം എഴുതി അയച്ചു. കോട്ടയം ഇടവകയുടെ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് ദീനമാകയാൽ വന്നില്ല. ശേഷം മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരും വന്നുകൂടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മതപത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയം മേൽപ്പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ പനക്കൽ ഐപ്പൂരുവും കുന്നുംപുറത്ത് കുര്യൻ റൈട്ടറും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആലോചനകൾ പലവിധമായിരുന്നു. എങ്കിലും തമ്മിൽ യോജിച്ച് നിശ്ചയിച്ചതാവിത്:

കോട്ടയം സിമ്മനാരിക്കും വട്ടിപ്പണം മുതലായതിനും സിവിൽ നമ്പ്ര് ഇട്ട് വ്യവഹാരം ചെയ്യുന്നതിന് കമ്മട്ടിക്കാരുടെ പേർക്കും യൗസേഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പേർക്കും ശേഷം മെത്രാന്മാർ ആറു പേരും കൂടി ഒരു സമ്മതപത്രം എഴുതി കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണവും 2-ാമത് ഇപ്പോൾ പൊതുവിൽ സുറിയാനി പഠിത്തത്തിന് ഒരു സ്ഥലം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ദൈവകാരുണ്യത്താൽ കോട്ടയത്ത് സെമിനാരി കൈവശപ്പെടുന്നതു വരെ പുതുപ്പള്ളി പള്ളിയിൽ ഇരുന്ന് കോട്ടയം ഇടവകയുടെ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും തുമ്പൊൻ ഇടവകയുടെ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നും ശെമ്മാശന്മാരെക്കൂട്ടി വൃശ്ചിക മാസം മുതൽ പഠിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണവും ആ ചിലവു വകക്ക് തെക്കേ ദിക്കുകളിൽനിന്ന് പിടിഅരിയും മറ്റും പിരിച്ച് നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും ദൈവകാരുണ്യത്താൽ സിമ്മനാരി കൈവശം വന്നാൽ പൊതുസ്ഥലം ആയതും വിശേഷാൽ തെക്കും വടക്കും ഓരോ സിമ്മനാരി കൂടെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും ശേഷം മെത്രാന്മാർ അവരവരുടെ ഇടവകകളിലേക്ക് പോകത്തക്കവണ്ണവും ഇനി മകര മാസത്തിൽ

തീയതി നിശ്ചയിച്ച് കൂടി വേണ്ടുംകാര്യം ആലോചിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് സുറിയാനിക്കാർക്കായി പഠിത്തം വകയ്ക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്നും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപായ്ക്ക് യൗസേപ്പ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഹർജി ബോധിപ്പിച്ച് നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്നും നിശ്ചയിച്ച് കന്നി 29-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച പരിശുദ്ധ ചുംബനത്താൽ സന്തോഷത്തോടെ പിരികയും ചെയ്തു.

12-ാമത് ലക്കം. സമ്മതപത്രത്തിന്റെ പകർപ്പ്.

മലങ്കര തുമ്പൊൻ ഇടവകയുടെ ഗീവറുഗീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കോട്ടയം ഇടവകയുടെ പൗലോസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ പൗലൂസ് ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൊച്ചി ഇടവകയുടെ ശെമവൂൻ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും അങ്കമാലി ഇടവകയുടെ ഗീവറുഗീസ് കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും നിരണം ഇടവകയുടെ ഗീവറുഗീസ് ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൂടി സുറിയാനി അസോസിയേഷൻ കമ്മറ്റിയിലേക്ക് എഴുതുന്നത്.

നമ്മുടെ പൊതുസ്ഥലമാകുന്ന കോട്ടയത്ത് സിമ്മനാരിയും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും വട്ടിപ്പണം മുതലായതും കൈവശം വരുത്തേണ്ടതിന് വേണ്ടിവരുന്ന സകല വ്യവഹാരങ്ങളും നിങ്ങൾ കമ്മറ്റിക്കാർ ചെയ്ത് കൈവശപ്പെടുത്തേണ്ടതിനും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അനുവാദ പ്രകാരം അതുകൾ കൊണ്ട് പൊതുവിൽ പഠിത്തം, അച്ചടി മുതലായത് നിങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ച് താഴെപ്പറയുന്ന സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് 1877-ന് കൊല്ലം 1053-ാമാണ്ട് കന്നി മാസം 27-ാം തീയതി.

യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)
അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)
ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)
ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)
കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)
ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ഒപ്പ്)

സാക്ഷി: വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ യാക്കോബ് റമ്പാൻ (ഒപ്പ്)

സാക്ഷി: ചെമ്പിൽ പള്ളിയിൽ അമ്പലത്തിങ്കൽ പത്രോസ് കത്തനാർ (ഒപ്പ്).

(*കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി*യിൽ നിന്നും)

അനുബന്ധം 8

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ജൂബിലി

കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശൻ
(പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ)

11-ന് സിമ്മന്നാരി ട്രസ്റ്റിയായിരുന്ന കഴിഞ്ഞുപോയ കുന്നുമ്പുറത്ത് ഉലഹന്നാൻ മൂപ്പിലേക്ക്[42] പകരം ഒരു ട്രസ്റ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനായി പള്ളിക്കാരുടെ ഒരു മഹായോഗം കൂടി ട്രസ്റ്റിയായി ടിയാന്റെ മകൻ കൊച്ചൂഞ്ഞിനെത്തന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ആ യോഗത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കശീശാ സ്ഥാനം ഏറ്റ് 50 സംവത്സരം തികയുന്ന വരുന്ന ചിങ്ങം 6-ന് എല്ലാ പള്ളികളിലും പ്രാർത്ഥനയും മറ്റും പ്രത്യേകം കഴിക്കണമെന്നും വരുന്ന വൃശ്ചികം 12-ന് ജൂബിലി ആഘോഷിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ച് യോഗം പിരിഞ്ഞു.

12-ന് മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി കൂടി വട്ടിപ്പണക്കേസും മറ്റും നടത്തുന്നതിന് പണം ഉണ്ടാകേണ്ട സംഗതിയെ കുറിച്ചും, പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ കുസ്തന്തീനൊപ്പൊലീസിൽ നീങ്ങിയിരിക്കയാൽ അവിടത്തെ ചില വർപ്പിന് പണം അയക്കേണ്ടതിനെ കുറിച്ചും മറ്റും ആലോചിച്ചു തിരുമേനികൾ പള്ളികൾക്ക് കല്പന അയച്ചു. 18-ന് ഗീവറുഗീസു റമ്പാൻ വാകത്താനത്തു വള്ളിക്കാട്ടു പള്ളിയിൽ എത്തി. ഇടവം 4-ന് ഗീവറുഗീസു റമ്പാച്ചന്റെ കൂടെ നില്ക്കേണ്ടതിന് പറവൂർക്കാരൻ ഇഞ്ചക്കാടൻ വർക്കി വന്നു ചേർന്നു.

20-ന് പെന്തിക്കൊസ്തി ഞായറാഴ്ച ഗീവറുഗീസു റമ്പാച്ചൻ നാലുന്നാക്കൽ പള്ളിയിൽ എത്തി കുർബ്ബാനയും പ്രസംഗവും ക്രമവും കഴിക്കയും കാരിക്കോട്ടുചിറ ഇളയ ചെർക്കന്റെ വിവാഹവും നടത്തി തിരിച്ചു വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ എത്തി. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജൂബിലി[43] ആഘോഷിക്കുന്നതിന് എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും ജനങ്ങളിൽ നിന്നും പിരിവ് എടുക്കണമെന്നും ജനസംഖ്യ എടുക്കണമെന്നും മറ്റും കമ്മട്ടിക്കാർ നിശ്ചയിച്ച വിവരത്തിന് ജൂബിലി കമ്മട്ടി പ്രസിഡണ്ടായ മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുതി അയക്കയാൽ ഗീവറുഗീസു റമ്പാൻ ടി. പിരിവിനായി കർക്കടം 1-ന് നാലുന്നാക്കൽ പള്ളിയിലും 8-ന് വാകത്താനത്തു പള്ളിയിലും 15-ന് പുതുശെരി പള്ളിയിലും 21-ന് തോട്ടക്കാട്ട് പള്ളിയിലും അഞ്ചേരി പള്ളിയിലും മീനടത്തു പടിഞ്ഞാറെ പള്ളിയിലും 22-ന് മീനടത്ത് കിഴക്കെ പള്ളിയിലും 25-ന് പാമ്പാടി പള്ളിയിലും എത്തി കുർബ്ബാനയും ജൂബിലിയും

സംബന്ധിച്ചും പിരിവിനെ സംബന്ധിച്ചും പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു. 30-ന് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ പാമ്പാടി പള്ളിയിൽ നിന്നും പുതുപ്പള്ളി വഴിയായി വാകത്താനത്ത് വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

1077 ചിങ്ങം 6-ന് ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ ടി. പള്ളിയിൽ കുർബാന ചൊല്ലി ജൂബിലിക്ക് പ്രത്യേകം അച്ചടിച്ചുവന്നിരുന്ന പ്രാർത്ഥനയും അപേക്ഷയും കഴിച്ചു. 20-ന് വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ കൂറിലോസ് ബാവായുടെ ഓർമ്മ കഴിച്ചു. 29-ന് വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ പെരുന്നാളിന് ഗീവറുഗീസു റമ്പാൻ പോയി. കന്നി മാസം 13-ന് അൽവാറീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ലീബാ ശെമ്മാശനും ഒരുമിച്ച് വാകത്താനത്തു വരികയും 15-ന് അവിടെ നിന്നും അദ്ദേഹം വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിലും എത്തി. 16-ന് കോട്ടയത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു. 20-ന് വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയുടെ കല്ലിട്ട പെരുന്നാളും ബസേലിയോസ് ബാവായുടെ[44] ഓർമ്മയും കഴിക്കയും അവൽ നേർച്ചയും നേർച്ചയിടീലും ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

തുലാ മാസം 19-ന് മീനടത്ത് പുഞ്ചാൽ പൗലോസു മൂപ്പീലെ അന്ത്യ കൂദാശ കഴിക്കുന്നതിനായി ചെല്ലണമെന്ന് മൂപ്പീലെ മകൻ വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ വന്നപേക്ഷിക്കയാൽ ഗീവറുഗീസു റമ്പാൻ മീനടത്ത് പടിഞ്ഞാറെ പള്ളിയിൽ എത്തുകയും 20-ന് കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയശേഷം പുഞ്ചയിൽ ചെന്ന് ഉപ്രുശ്മാ കഴിക്കയും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മൂപ്പീന്ന് 88 വയസ്സുള്ളവന്നും ഒരു ഭക്തനും ആയിരുന്നു. ആയതു കഴിഞ്ഞ് ഗീവറുഗീസു റമ്പാൻ തിരിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു.

21-ന് ചക്കുപുരയ്ക്കൽ പീലിപ്പോസിന്റെ കല്യാണം ആയിരുന്നതിനാൽ വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ എത്തി ആയത് കഴിച്ചു. വൃശ്ചികം 10-ന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജൂബിലി ആഘോഷത്തിനായി ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ കോട്ടയത്തേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെട്ട് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സിമ്മന്നാരിയിൽ എത്തി. അപ്പോൾ അവിടെ വലിയ ഒരുക്കങ്ങളും ആൾക്കൂട്ടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നും പഴയ സിമ്മന്നാരിയിലേക്ക് പോകയും ചെയ്തു.

ജൂബിലി 12-ന് തിങ്കളാഴ്ച ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം ആയപ്പോഴേക്കും ആളുകളുടെ വരവ് തുടങ്ങിയിരുന്നു. 11-ന് ഞായറാഴ്ച സിമ്മന്നാരി പള്ളിയിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി പ്രസംഗിക്കയും ജൂബിലിക്കുള്ള പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും ചെയ്തു. നേരത്തെ വന്നുചേർന്നവർക്കും പള്ളിയകത്ത് കടന്നു നിൽക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടാത്തവണ്ണം ആളുകൾ തിങ്ങി നിറഞ്ഞി

രുന്നു. 12 മണിയോടു കൂടെ കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞു. അന്യ ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും സമീപദേശങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നവരെ കൊണ്ട് സന്ധ്യയായപ്പോഴേക്ക് സിമ്മന്നാരി കെട്ടിടം നിറഞ്ഞു. അരിവെയ്പു മുതലായ ഒരുക്കങ്ങൾ രാത്രി കൊണ്ടു കഴിച്ചു.

12-ന് തിങ്കളാഴ്ച നേരം വെളുത്തപ്പോഴേക്കും കോട്ടയം പട്ടണം മുഴുവൻ ആളുകളെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. പല തരം വള്ളങ്ങൾ കൊണ്ട് ആറ്റുകടവിലെങ്ങും സ്ഥലമില്ലാതെയായി. വഴികളിൽ കൂടി വണ്ടി യാത്രക്കാർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായി. സിമ്മനാരി പള്ളിയിൽ 6 മണിക്ക് തന്നെ ആരാധന ആരംഭിച്ചു. മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വലിയ ത്രോണോസിലും ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായും താഴെയുള്ള ത്രോണോസുകളിലും മൂന്നിൻമേൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. ഇതിന്റെ ഒടുവിൽ ജൂബിലി കമ്മട്ടി പ്രസിഡണ്ടായ മാർ അത്തനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ പ്രസംഗവും അതിന്റെ ശേഷം പ്രത്യേക ജൂബിലി സ്തോത്രവും കഴിച്ചു. കുർബാന കഴിഞ്ഞു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പള്ളിയകത്തു നിന്നും പുറപ്പെട്ട് പൂമുഖത്തെത്തിയപ്പോൾ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സിമ്മനാരി മല്പാന്റെയും വിദ്യാർത്ഥികളായ ശെമ്മാശൻമാരുടെയും ഒരു മംഗള പത്രവും സമ്മാനവും സമർപ്പിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞ് മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ സി. എം. എസ്. കോളജിലെ സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒരു സമ്മാനവും ഉണ്ടായി. ഇതു കഴിഞ്ഞ് ഉദ്ദേശം ആയിരപ്പറയോളം അരി വെച്ചുള്ള സദ്യയും പൊടിപൂരമായി കഴിഞ്ഞു.

പഴയ സിമ്മന്നാരി വെള്ളയടിച്ചും മറ്റും പുതുക്കിയിരുന്നതു കൂടാതെ ചുറ്റും 3 വശം തട്ടു പന്തലു പടിഞ്ഞാറെ വശത്തു തെക്കു വടക്കായി വളരെ പൊക്കത്തിൽ ഒരു അടിച്ചുകൂട്ട് പന്തലും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഈ വലിയ പന്തൽ കെട്ടി വിതാനിച്ച ഗ്ലോവുകൾ, രസയുണ്ടകൾ, പല മാതിരി പുതിയതരം ചിമ്മിനി വിളക്കുകൾ, കുലവാഴകൾ മുതലായതുകളാൽ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. പഴയ സിമ്മനാരി മുതൽ മനോരമ ആപ്പീസു വരെയുള്ള റോഡുകളും റോട്ടിന്നരികെയുള്ള വീടുകളുടെ പടിവാതിലുകളും തോരണങ്ങളും ആശീർവചനങ്ങൾ അടങ്ങിയ വളച്ചു വാതിലുകളാലും മറ്റും മനോഹരമായിരുന്നു. മാർ ദിവന്നാസ്യോസുസിമ്മനാരിയുടെ മുൻ വശത്തു ഇതിലൊക്കെ വിശേഷമായി ഒരു പന്തലിട്ടു. വളരെ മനോഹരമായി കെട്ടി വിതാനിച്ച് അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. സിമ്മനാരിയുടെ അകത്തും ലതകൾ പതിച്ചും ആശീർവചനങ്ങൾ കടലാസുകൾ വെട്ടിഎടുത്ത് ഒട്ടിച്ചും ചില ചില്ലറ അലങ്കാരങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. സിമ്മനാരിക്കകത്ത് മധ്യഭാഗത്ത് തെക്കേ അരികിൽ ഒരു തട്ട് മേൽക്കട്ടിയും പടികളുമായി ഉയർത്തി പണിതുണ്ടാക്കിയതിൽ ഒരു മേശയും ചുറ്റും

കസേരകളും ഇട്ടിരുന്നു. സിമ്മനാരിക്ക് കിഴക്കു വശത്തുള്ള ചാപ്പലുകളും അലങ്കരിച്ചിരുന്നു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും പുത്തൻ സിമ്മനാരിയിലേക്ക്[45] വണ്ടിയിൽ രഹസ്യമായി എഴുന്നള്ളി സിമ്മനാരി ചാപ്പലിൽ ചെന്നു ചേർന്നു. ആളുകൾ വണ്ടികളിലും മറ്റു മായി വരവു തുടങ്ങി. സിമ്മനാരിയുടെ മുൻവശത്തു കുരിശുകളും മുത്തു ക്കുടകളും അണിയണിയായി നിരത്തി തുടങ്ങി. പത്തഞ്ഞൂറ് കൊടിക്കൂ റകൾ ഉല്ലാസമായി പറന്നും കൊണ്ട് പൊക്കത്തിൽ നില്ക്കുന്നു. സിമ്മ നാരിയുടെ ചുറ്റും മണ്ണ് നുള്ളിയിട്ടാൽ താഴാത്ത പോലെ പുരുഷാരം നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

സിമ്മനാരിക്കകത്ത് ബിഷോപ്പ് സായ്പ്, പേഷ്കാർ സായ്പന്മാർ, മദാ മ്മമാർ, വക്കീലന്മാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായവരെ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചാപ്പ ലിൽ നിന്നും നീരാള കുപ്പായവും[46] ധരിച്ച് മുതലവായൻ മുടി ശിരസ്സിലു മായി സഹമെത്രാന്മാരും കത്തനാരമ്മാരും ശെമ്മാശന്മാരും ഒരുമിച്ച് സിമ്മ നാരിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാം എഴുന്നേറ്റ് ഉപചാരം ചെയ്തു. എല്ലാവരും ഇരുന്നപ്പോഴേക്ക് ബാൻഡു ശബ്ദവും ഒരു പാട്ടും കേട്ടുതുടങ്ങി.

ഇതിനു ശേഷം വാദ്ധ്യാന്മാരുടെയും കുട്ടികളുടെയും ഒരു മംഗള പത്രവും വായിക്കയും അതു കഴിഞ്ഞ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കാഴ്ച വയ്ക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ബിഷോപ്പിന്റെയും പള്ളിക്കുടം ഇൻസ്പെ ക്ടർ രാമസ്വാമി അയ്യർ അവർകളുടെയും പെൻഷൻ എഞ്ചിനിയർ മിസ്റ്റർ കുരുവിളയുടെയും വാചാപ്രസംഗവും അതിനുശേഷം മംഗളപത്രത്തിന് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മറുപടി പറച്ചിലും വായനയും കഴിഞ്ഞ് പ്രധാ നാദ്ധ്യാപകൻ പ്രസംഗകർത്താക്കന്മാർക്കും പ്രത്യേകിച്ചും ശേഷമുള്ള വർക്കു പൊതുവെയും വന്ദനം പറകയും പാത്രിയർക്കീസു ബാവായ്ക്കും മഹാരാജാവിനും ചിയേഴ്സ് പറകയും ചെയ്തു യോഗം പിരിഞ്ഞു.

ഇതിനുശേഷം പഴയസിമ്മനാരിയിലേക്കുള്ള ഘോഷയാത്രയായി. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർമാരായ ഉണ്ണിത്താനും നൈനാനും 2 കുതിര പ്പുറത്ത് കേറി കോൺസ്റ്റബിൾമാരുടെ അകംപടിയോടു കൂടി ഘോഷ യാത്രയുടെ മുമ്പേ ഉണ്ട്. മഹമ്മദീയൻമാരുടെ പരിശകളിയും വാളേറും അഭ്യാസവും പിന്നാലെ ആർപ്പുവിളിയും വഞ്ചിപ്പാട്ടുമായി ഒരു കൂട്ടം ആളു കൾ അതിന്റെ പിന്നാലെ പത്തിരുപതു ചെണ്ടകൾ കൊട്ടിത്തകർത്തും കൊണ്ട് മറ്റൊരു കൂട്ടം അതിന്റെ പുറകെ തമ്പേറും, ബാൻഡും, നാഗ സ്വരം ഇതുകളുടെ പ്രയോഗവും കൂട്ടവും അതിനു പിറകെ ഇവരുടെ

പിന്നാലെ സിമ്മന്നാരി വാദ്ധ്യാന്മാരുടെ മേൽവിചാരത്തോടു കൂടെ പത്ത റുനൂറു കുട്ടികൾ കയ്യിൽ കൊടികളും പിടിച്ചു പാട്ടു പാടി തകർത്തു കൊണ്ട് അങ്ങനെ നടക്കുന്നു. നടുക്കു സ്വർണ്ണത്തിലും വെള്ളിയിലും ഉള്ള പത്തു നാല്പതു കുരിശുകളും ഇരുഭാഗങ്ങളിലും വളരെ മുത്തു ക്കുടകളുമായി ശെമ്മാശന്മാരുടെയും കത്തനാരന്മാരുടെയും രണ്ടണി അതിനു പിറകെ. പിന്നാലെ ഒരു പല്ലക്കിൽ ദിവന്നാസ്യോസു മെത്രാ പ്പോലീത്താ മുതലവായൻ മുടിയും നീരാള കുപ്പായവും ധരിച്ചിരിക്കു ന്നു. അതിനു പുറകെ സഹമെത്രാന്മാരും മറ്റു ചിലരും വണ്ടികളിൽ ഘോഷയാത്രയുടെ ഇങ്ങെഅറ്റത്ത് ആകപ്പാടെ പുരുഷാരത്തിന്റെ ബഹ ളവും എത്രത്തോളമെന്നു പറവതല്ല. ഇങ്ങനെ ഘോഷയാത്രയോടു കൂടെ പഴയ സിമ്മന്നാരിയിൽ 6 മണിക്കെത്തി സന്ധ്യാ വന്ദനം മുതലായ കർമ്മ ങ്ങൾ കഴിച്ച് ഇത് അവസാനിച്ചു.

പിന്നീട് സിമ്മന്നാരിയുടെ പടിഞ്ഞാറ് വശത്തുള്ള പന്തലിൽ മലങ്കര ഇടവക ജനങ്ങളുടെ ഒരു മംഗളപത്ര സമർപ്പണവും അവരുടെ വെണ് കാഴ്ചകളും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അനുഗ്രഹവും നടന്നു. അപ്പോ ഴേക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കഴുത്ത് കുരിശുകളാലും മറ്റും അന ക്കാൻ പാടില്ലെന്നായി. കാസകൾ, മോതിരങ്ങൾ മുതലായ പല തരം കാഴ്ചകൾ പലരും സമ്മാനിച്ചു. ഇതു കഴിഞ്ഞ് 8 മണിയോടു കൂടി കരി മരുന്ന് പ്രയോഗവും നടന്നു. വാണം, ചക്രം, എലിവാണം, മത്താപ്പ് മുത ലായവകൾ അനവധി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകെപ്പാടെ ജൂബിലി ആഘോ ഷം വളരെ കേമമായി അവസാനിച്ചു എന്നു പറയാം. പിറ്റെദിവസം സ്ഥല ത്തുള്ള യൂറോപ്യൻമാർക്കും യൂറെഷ്യൻമാർക്കും ഒരു സല്ക്കാര വിരുന്നും സിമ്മനാരിയിൽവച്ചു കൊടുത്തു. ഹിന്ദുക്കളായി സ്ഥലത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്ക് വയസ്ക്കര വച്ചും ഒരു വിരുന്നു കൊടുത്തു.

(ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ 'സഭാജീവിത നാൾവഴി' എന്ന ഡയറിയിൽ നിന്നും. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി, പേജ് 130-134)

അനുബന്ധം 9

ജൂബിലി സമ്മാനങ്ങൾ

പുതുപ്പള്ളി പള്ളിക്കാർ - ഇരട്ടപ്പത്തിയുള്ള സ്വർണ്ണ അംശവടി.

കോതമംഗലത്തു പള്ളിക്കാർ - സ്വർണ്ണക്കാസാ, പീലാസാ.

മുളക്കുളത്തു മുറന്തൂക്കിൽ വലിയ കത്തനാർ - വെള്ളിക്കാസാ.

മുറന്തൂക്കിൽ ചാണ്ടി - വെള്ളി പീലാസാ.

കോട്ടയം കോളജ് സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥികൾ - വെള്ളിക്കപ്പും സോസറും.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സിമ്മനാരി - ഭദ്രാസനം (മദ്രാസ് കഴ്സൻ കമ്പനി ഉണ്ടാക്കിയത്).

കുന്നംകുളം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സ്കൂൾ കുട്ടികൾ - വെള്ളിക്കപ്പും സോസറും.

കുന്നംകുളം അഭിവൃദ്ധിനീസംഘം - വെള്ളി പൊതിഞ്ഞ വി. വേദ പുസ്തകം.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സെമിനാരിയിലെ മല്പാനും ശെമ്മാശന്മാരും - വെള്ളിത്തകിടിന്മേൽ പൊൻപണി ചെയ്ത സുറിയാനി ഏവൻഗേലിയോൻ.

തൃപ്പൂണിത്തുറ നെടിയാത്തു പത്രോസ് - വൈരവും ചുവപ്പുകല്ലുകളും വെച്ച മോതിരം.

മുളന്തുരുത്തി ചാത്തുരുത്തിൽ മാത്തു: വൈരവും ചുവപ്പുകല്ലുകളും വെച്ച മോതിരം.

വെളിയനാടു വാഴയിൽ തോമാ - ആനവരാഹനും ചുറ്റും ചുവപ്പു കല്ലുകളും വെച്ച മോതിരം.

മാന്നാത്തു തേവർകുഴി ചാക്കോ - ഒറ്റവൈരക്കല്ലു വെച്ച മോതിരം.

പാമ്പാക്കുട കോനാട്ടു ഇട്ടൻപിള്ള - വെള്ളിവാച്ചും പൊൻ ചങ്ങലയും.

കോട്ടയം നട്ടാശ്ശേരിൽ ചെറിയാൻ - വെള്ളി കുന്തുരുക്കച്ചെപ്പു.

കണ്ടനാട് തുകലൻ കുഞ്ഞിപ്പൗലോസ് - സ്വർണ്ണ മസ്നപ്സാ.

ചക്കരക്കടവു കോരതു കത്തനാർ - പൊൻ മുദ്രയുള്ള കസവ് ഇടക്കെട്ട്.

കണ്ടത്തിൽ വീട്ടുകാർ - മുഴു സ്വർണ്ണ അരക്കെട്ട്.

കല്ലൂപ്പാറ അടങ്ങപ്രാ കൊച്ചുപണിക്കർ - പൊൻകുരിശും മാലയും.

പഴഞ്ഞി പുലിക്കോട്ട് ചുമ്മാർ - പൊൻകുരിശും മാലയും (മദ്രാസ് ഓർ ആൻഡ് സൺസ്).

മുളന്തുരുത്തി ചാലിൽ കൊച്ചുകോര: വലിയ മരതകവും ചുറ്റും ചുവപ്പുകല്ലുകളും വെച്ച പൊൻകുരിശ്.

മുളന്തുരുത്തി പള്ളി - പൊൻ കുരിശിനു പൊൻമാല.

മുളന്തുരുത്തി സെന്റ് തോമസ് സ്കൂൾ കുട്ടികൾ - സ്വർണ്ണ പേനാപ്പിടി.

താമരപ്പള്ളിൽ കൊച്ചുതൊമ്മൻ - വില്ലൂസിന്മേൽ സ്വർണ്ണക്കുമിളകൾ ഉള്ള ശീലമുടി.

തുമ്പമൺ പള്ളി - പൊൻ നീരാളക്കാപ്പ.

പറവൂർ കുളങ്ങര മാത്തു - വില്ലൂസിന്മേൽ സ്വർണ്ണക്കുമിളകൾ ഉള്ള ശീലമുടി.

കോനാട്ട് മല്പാനും ശെമ്മാശന്മാരും - വെള്ളിക്കാസാ.

കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്ട് റജിസ്റ്റാർ വർക്കി - കസവു വെച്ച ചെറിയ മുത്തുക്കുട.

മലങ്കര ഇടവകജനങ്ങൾ - മംഗളപത്രപ്പെട്ടി, ഈട്ടിയിന്മേൽ ദന്തം, വെള്ളി, സ്വർണ്ണപ്പണികളോടുകൂടി പുസ്തകാകൃതിയിൽ (തിരുനവന്തപുരം സർക്കാർ കരകൗശല ശാല).

കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിക്കാർ - മിന്നിവച്ച പൊൻ പൂമോതിരം.

കുറുപ്പമ്പടി മാത്തു കത്തനാർ - ഇംഗ്ലീഷ് മോതിരം.

മുകളിൽ കൊടുത്ത ലിസ്റ്റിൽ പെടാത്ത വേറെയും വിലപിടിപ്പുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് ജൂബിലി സമ്മാനമായി ലഭിച്ചതായി അറിയാം. തിരുമനസ്സിലെ സ്വന്തം ഇടവകയായ ആർത്താറ്റ്, കുന്നംകുളം മഹാഇടവക കൊടുത്ത സമ്മാനം ഇതിൽ കാണുന്നില്ല. പുതുപ്പള്ളി പള്ളിക്കാർ സമ്മാനിച്ച സ്വർണ്ണ അംശവടി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, പാണമ്പടി കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലൂസ് മാർ കൂറിലോസുമൊന്നിച്ച് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനം ഏൽക്കുവാൻ ഊർശ്ലേമിലേക്ക് പോയപ്പോൾ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് സമ്മാനിക്കാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി കൊടുത്തയച്ചു. അതിവിശിഷ്ടമായ ഈ അംശവടി കണ്ടിട്ട് കൗളി ഫാദേഴ്സിന് വലിയ മതിപ്പ് ഉണ്ടായതായി ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് മലങ്കര നസ്രാണികൾ നാലാം വാല്യം പേജ് 55-ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ ഈ മുഴു സ്വർണ്ണ അംശവടി കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.

അനുബന്ധം 10

കേരള പതാക

കേരള പതാക ഉപപത്രം

നിഖ്യാസൂന്നഹദോസ

കോട്ടയത്തു വലിയ പള്ളിയിൽ പീലിപ്പോസ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ
[illegible] എഴുതുന്നതു

കൊച്ചി ൧൦൭൦ കുംഭ മാസം ൧൫-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച.

പിന്നത്തേതിൽ കഴിയുന്ന [illegible] ക്രൂശാ കടത്തണമെന്നു മിശിഹാ പ്രസ്താവിച്ചു പ്രകാരം മത്തായി ൨൬-൩൯-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലും തന്റെ വിയർപ്പു രക്ത തുള്ളി പോലെ ആയി വ്യസനിച്ചു എന്നു ലൂക്കോസ്സ ൨൨-൪൪-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലും ദൈവമായ മിശിഹാ കഷ്ടപ്പെടുകയും മരിക്കയും ചെയ്യുന്നു നിർവ്വാഹം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടല്ലാതെ മനസ്സായിട്ടല്ലാഞ്ഞു എന്നു കസ്തന്തിനൊസ്സു പോലീസ്സുകാരൻ [illegible] എന്ന പട്ടക്കാരൻ പറഞ്ഞതിനാൽ [illegible]-ാം കാലത്തിൽ [illegible] എപ്പേസോസിൽ രണ്ടാമത്തെ സുന്നഹദോസു കൂടി ഇതിലെ പ്രധാനികൾ [illegible] ശുദ്ധമുള്ള ദിയസ്കൊറൊസ്സ പാത്രിയർക്കീസ്സും കസ്തന്തീനൊസ്സ പോലീസ്സിന്റെ [illegible] ലാനിയോസ്സ പാത്രിയർക്കീസ്സും [illegible] ഹെരം[illegible]യോസും എപ്പേസോസി ന്റെ [illegible]നോസും [illegible] ത്തീക്കൂസ്സ അനുതപിക്കയാൽ [illegible] മോദീസ്സാ മുക്കാതെ ഇവനെ [illegible] മൊ വഹിയായൊ എന്നു ആലോചിച്ചാറെ പാവപൊറുതിക്ക മാമോദീസാ ഒന്നെ ഉള്ളു എന്നു വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അവിശ്വാസം നിമിത്തം പൊയിപ്പോയ മാമോദീസാ പിന്നീടുണ്ടായ അനുതാപം കൊണ്ടും വിശ്വാസം കൊണ്ടും വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ രണ്ടാമതു മാമോദീസ മുക്കണ്ടാ എന്നു ഇവർ നിശ്ചയിക്കയും ചെ

യ്തു. പിന്നീടും യെവുത്തീക്കൂസ്സ ഇടത്തൂട്ടിൽ തന്നെ അകപ്പെട്ടു. സുറിയാനിക്കാർ തങ്ങളുടെ പട്ടംകൊട മുതലായ മുഖ്യ കർമ്മങ്ങളിൽ എവുത്തിക്കൂസ്സിനെ പരസ്യമായി മഹറോൻ ചൊല്ലുകയും ശപിക്കയും ചെയ്യുവരുന്നു. സുറിയാനിക്കാർ [illegible] നടക്കുന്നതു എവുത്തീക്കൂസിന്റെ അവിശ്വാസമാകുന്നു എന്നു ചിലർ അസൂയ പറയുന്നു. [illegible] ൪൫൧-ൽ മിശിഹാ ഒരു ശമറിയാക്കാരൻ എന്നും തനിക്കൊരു പിശാച്ചുണ്ടെന്നും യൂദന്മാർ [illegible] ഇതിനെ ക്ഷമയോടെ [illegible] സഹിക്കുന്നു.

പിന്നത്തേതിൽ റോമായുടെ ലെയൻ പാപ്പാ അറിയൂസ്സ മുതൽ പേരുടെ എടത്തൂട്ടിൽ മനസ്സ വച്ചു സത്യ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും [illegible] വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും [illegible] യായിട്ടു ഒരു [illegible] വിശ്വാസമുണ്ടാക്കി അതു നടപ്പാക്കുന്നതിനു രാജാവിനോടു അനുവാദം ചോദിച്ചാറെ സമ്മതിക്കാതെ ഇരിക്കയിൽ [illegible] മരിച്ചു [illegible] ളളു വയസ്സു വരെ [illegible] കാത്തിരുന്ന രാജാവിന്റെ [illegible] ബുദ്ധിക്കാറായെ [illegible]കൊണ്ടു കെട്ടിച്ചു രാജത്വം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി അനേകം ശുദ്ധമുള്ള ബാവാമാരെ പിടിപ്പിച്ചു വരുത്തി ൪൫൧-ാം കാലത്തിൽ കൾക്കദൊനിയായിൽ ഒരു സുന്നഹദോസു കൂടി നിഖ്യായുടെ നിശ്ചയത്തെക്കായിൽ ൨൦ നിശ്ചയം മുഖ്യപ്പെട്ടിരിപ്പാൻ ൩൨൫-ൽ ഏരട്ടിച്ചു പടി മെത്രാന്മാർ എ

റമ്പാമ്മാർ, പട്ടക്കാർ, ശെമ്മാശ്ശന്മാർ, മുതലായി നൂറ്റമ്പത്തു പേരെക്കൊണ്ടു ഒപ്പിട്ടുവിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ കൂട്ടത്തെ ചതിവിന്റെ സുന്നാദോസ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നു. ലെഓൻ പാപ്പാ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ തെറ്റു വിശ്വാസ പുസ്തകം കൂട്ടത്തിൽ വായിച്ചു ഒപ്പിട്ടുവാനായി കൊടുത്തയച്ചാറെ ശുദ്ധമുള്ള ദീയസ്കോറൊസ്സ പാത്രിയക്കീസ്സ അതിനെ വായിച്ചു കണ്ടു. ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്ന വനു മഹറൊൻ ഉണ്ടെന്നു അതിൽ എഴുതി കൊടുക്കയാൽ അന്നു വളരെ കലഹമുണ്ടാകയും ദീയസ്കോറൊസിനേയും കൂട്ടുകാരെയും പാറാവിലാക്കുകയും അവിടെ കിടന്നു അദ്ദേഹം മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. റോമാക്കാരതു മുതൽപോരു ദീയസ്കോറൊസിനെ കഠിനമായി ദ്വേഷിക്കുന്നതു ഇതു നിമിത്തമാകുന്നു. പിന്നീടു രാജശക്തിയാൽ വാളിന്റെ മൊന കൊണ്ടു ഈ തെറ്റു വിശ്വാസം പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

സത്യ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും അസത്യ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും പപ്പാതിയായി പാപ്പാ ഉണ്ടാക്കിയ തെറ്റു വിശ്വാസത്തിന്റെ വിവരം താഴെ പറയുന്നു.

൧-ാമത.

നിഖ്യായുടെ സത്യ വിശ്വാസം.	മിശിഹായിൽ ഒരു സ്വഭാവവും ഒരാളും എന്നു.
നെസ്തോറിന്റെ അസത്യവിശ്വാസം	മിശിഹായിൽ രണ്ടുസ്വഭാവവും രണ്ടാളും എന്നു.
കൽക്കെദോനായുടെ തെറ്റുവിശ്വാസം.	മിശിഹായിൽ രണ്ടുസ്വഭാവവും ഒരാളും എന്നു. ഇതുകളിൽ മരിച്ചതു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ എന്നത്രെ.

൨-ാമത.

നിഖ്യാ—ദൈവമാതാവെന്നു.

നസ്തോർ—മനുഷ്യമാതാവെന്നു.

കൽക്കെദോനിയാ—കന്യക മറിയം എന്നു.

൩-ാമത

നിഖ്യാ { മനസ്സുപോലെ മിശിഹാ ജനിക്കയും മരിക്കയും മറ്റും ചെയ്തു എന്നു.

എവുത്തീക്കസ—മനസ്സുകൂടാതെ മരിച്ചു എന്നു

കൽക്കെദോനിയാ { നിബ്യന്മാരു എഴുതിയതുപോലെ മരിക്കയും മറ്റും ചെയ്തു എന്നു

൪-ാമത

നിഖ്യാ { പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നുപുറപ്പെടുന്നു എന്നു,

മക്കെദോനിയോസ. { പരിശുദ്ധാത്മാവു പുത്രനിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നു എന്നു.

കൽക്കെദോനിയാ. { പരിശുദ്ധാത്മാവ പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ സഭ അനുസരിച്ചു വരുന്നതു മേല്പറഞ്ഞ കൽക്കെദോനിയായുടെ തെറ്റുവിശ്വാസത്തെ തന്നെ ആകുന്നു

കൊച്ചിയിൽ സെന്റ തോമ്മാസ അച്ചുകൂട്ടത്തിൽ നിന്നും മണ്ടപ്പിള്ള മാണിക്കത്തനാർ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നതു.

(ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് കണ്ടെടുത്തത്)

അനുബന്ധം 11

ലോട്ടറി

ഒരു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂളിന്റെ ധനശേഖരണാർത്ഥം തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാരിന്റെ അനുവാദത്തോടു കൂടി നടത്തപ്പെട്ട ലോട്ടറി സംബന്ധിച്ചുള്ള വിജ്ഞാപനമാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. വി. ജെ. ഗീവറുഗീസ് മല്പാനായിരുന്നു (പിന്നീട് വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) ലോട്ടറി നടത്തിപ്പിന്റെ മാനേജരായി പ്രശസ്ത സേവനം ചെയ്തത്.

THE MAR DIONYSIUS SEMINARY LOTTERY

This lottery was sanctioned by the Government of Travancore in aid of the Funds of the Mar Dionysius Seminary, The central Educational Institution of the Syrian Christian Community of Travancore, Cochin and Malabar. In spite of their venerable antiquity and other historical associations, and inspite of their political privileges, the progress of the Syrians in general and higher education has not, so far, been all that their well-wisher might wish to be. It was no doubt because the Mar Dionysius Seminary and the above lottery were started with a view to remedy this defect, that both of them have been accorded the countenance of the Government of His Most Gracious Highness the Maha Rajah of Travancore.

The lottery will be conducted at Kottayam by a local managing committee acting under instructions from a Board of Supervision constituted as follows.

H. H. Marthanda Varmah B. A. the First Prince of Travancore

H. H. Kerala Varmah CSI Valia Koil Thampuran

BOARD OF SUPERVISION

1. M. R. Ry Rajaraja Varmah, Avl. Senior Koil Thampuran Ananthapuram
2. M. R. A. Sree Narayanan Thampy Avl. Son of H. H. the late Maharajah.
3. M.R. T. Vedadrisadasa Mudaliar, Avl. retired Judge of the High Court of Travancore.
4. M.R. A. Govinda Pillay, Avl. B.A. B.L. Puisne Judge of the Highcourt
5. M.R. T. C. Punnen Esq. B.A. Retired Civil & Sessions Judge Ernacolum.
6. M.R. I. H. Prince Esq. Head Sirkar Vakil, Trivandrum
7. M.R. M. Neelakanda Pillay, Avl. Palace Survadikariakar
8. M. R. R. Renga Row Avl. B.A. B.L. Asst. Sirkar Vakil
9. M. R. Veeraraghava Iyengar, Avl. B.A. B.L. Asst. Sirkar Vakil
10. M. R. V. Subramonya Iyer, Avl. B.A. B.L. Asst. Sirkar Vakil

11. M. R. E. J. John Esq. Avl. B.A. B.L. Asst. Sirkar Vakil
12. T. L. Gomez Esq. Assistant Surgeon Kottayam.
13. P. A. Ayyappan Pillay Avl. B. A. Inspector of Schools, Kottayam.
14. C. John Esq. Abkari contractor
15. Panakal I Mathu Esq. Landlord Kunnancolum
16. C. J. Kurian, Esq. Managing Director Western Star.
17. Rev. Fr. Konattu Matthan catanar, Malpan of Malabar
18. Jaralji lalji Esq. Marchants Alleppey
19. Haji Muhamad Haji Jacob Esq. Marchants Alleppey.

MANAGING COMMITTEE

1. The Most Revd. Mar Dionysius, Syrian Metropolitan of Malabar (President)
2. The Rt. Revd. Mar Gregorius Syrian Bishop of Niranam (Treasurer)
3. The Very Revd. V. J. Givargese, Principal, M.D. Seminary (Manager)
4. M.R. Vayaskara Narayanan Moosath, Avl. Govt. Physician, Kottayam
5. T. C. Poonen Esq. B.A. Retired Civil & Sessions Judge Ernacolum.
6. C. John Esq. Abkari Contractor
7. N. C. Kumara Menon Avl. Vakil Munsiff Court
8. K. T. Koshy Esq. Avl. Vakil Munsiff Court
9. C. Cherian Esq. Landlord.
10. K. C. Mammen Mappillay Esq. B.A. Hd. Master MDS Kottayam
11. G. Alexander Esq. B. A. Asst. Master Do Kottayam
12. K. C. Oonnitton Esq. B.A. Asst. Master Do Kottayam
13. K. I. Varugese Mappillay Esq. Editor Malayala Manorama, Joint Secretary
14. E. M. Philip, Esq. Editor, Edvaka Patrika, Joint Secretary

The lottery shall consisted a lakh of tickets at Rupee one each. Forty percent of the amount shall be given away in a thousand money prize and nine thousand prizes will be as follows subject to proporticate reward you in that Prize.

അനുബന്ധം 12

മലങ്കര ഇടവകപത്രിക

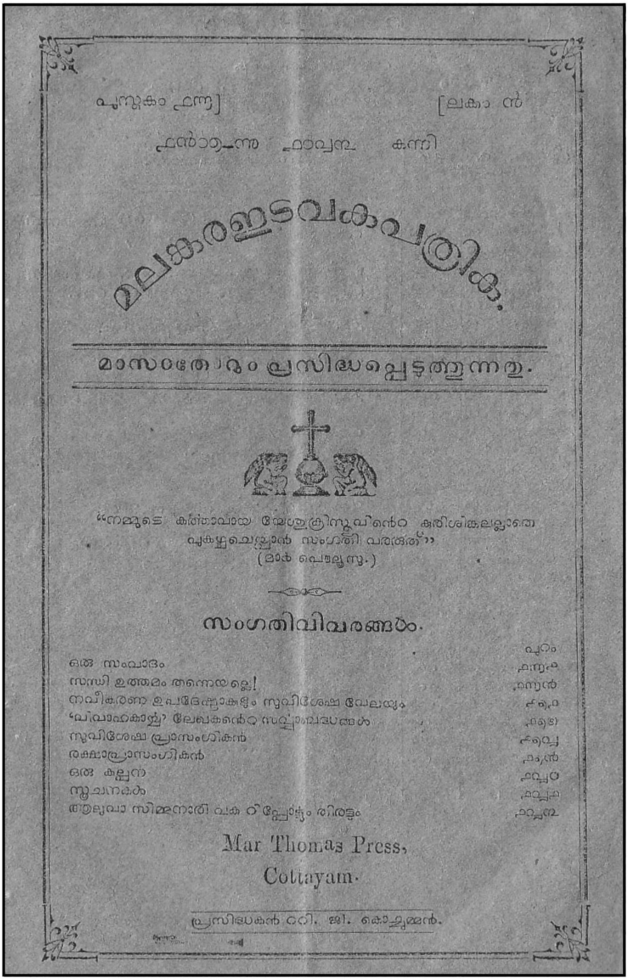
മലങ്കര ഇടവകപത്രിക.

മാസംതോറും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു.

"നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശിങ്കലല്ലാതെ പുകഴ്ചചെയ്യാൻ സംഗതി വരരുത്"
(മാർ പൌലൂസ.)

സംഗതിവിവരങ്ങൾ.

ഒരു സംവാദം
സന്ധി ഉത്തമം തന്നെയല്ലെ!
നവീകരണ ഉപദേഷ്ടാക്കളും സുവിശേഷ വേലയും
'വിവാഹകാര്യ' ലേഖകന്റെ സല്ലാപവാദങ്ങൾ
സുവിശേഷ പ്രസംഗികൻ
രക്ഷാപ്രസംഗികൻ
ഒരു കല്പന
സൂചനകൾ
ആലുവാ സിമ്മനാരി വക റിപ്പോർട്ടും തിരട്ടും

Mar Thomas Press,
Cottayam.

പ്രസിദ്ധകൻ റി. ജി. കൊച്ചുമ്മൻ.

(പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമൻ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക ജിഹ്വയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന 'മലങ്കര ഇടവകപത്രിക'യുടെ ഒരു ലക്കത്തിന്റെ കവർപേജ്. 1892 മകരം മുതൽ 1911 മീനം വരെ ഈ മാസിക കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ മാർത്തോമസ് പ്രസിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.)

അനുബന്ധം 13

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മിനിട്സ്

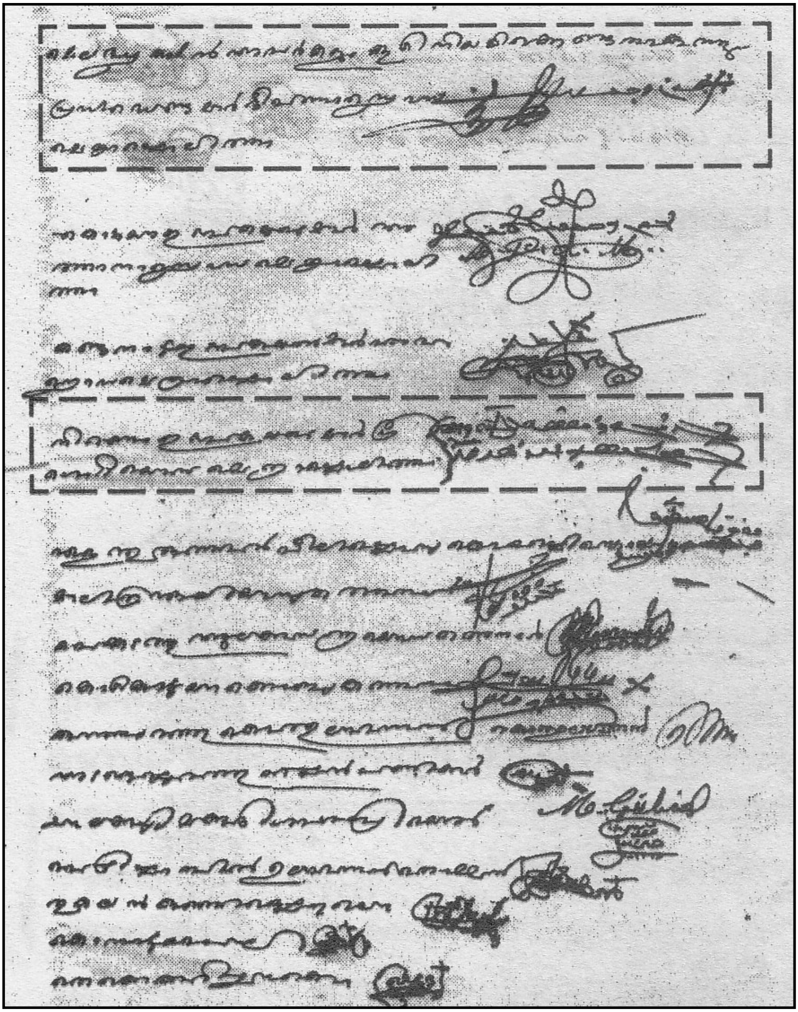

(1887 വൃശ്ചികം 13-ന് പഴയസെമിനാരിയിൽ കൂടിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മിനിട്സിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, പ. പരുമല തിരുമേനി എന്നിവർ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നു.)

അനുബന്ധം 14

കോറൂയോ സ്താത്തിക്കോൻ

Mar Thoma Press Cottayam.

(ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കൊടുത്ത കോറൂയോ പട്ടത്തിന്റെ സ്താത്തിക്കോൻ.)

അനുബന്ധം 15

പരദേശയാത്രയുടെ കഥ

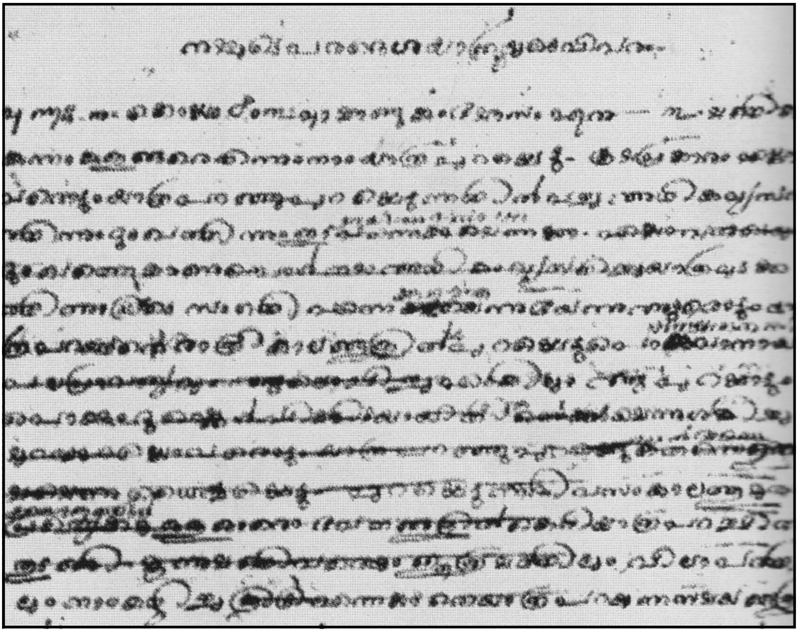

(ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വഹസ്തങ്ങളാൽ രചിച്ച പരദേശയാത്രയുടെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി. കൈയെഴുത്തു പ്രതിയുടെ ഏതാനും പേജുകൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പെട്ടിയിൽനിന്നും കണ്ടുകിട്ടിയത് ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി ആർക്കൈവ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.)

അനുബന്ധം 16

ഒരു കല്പന

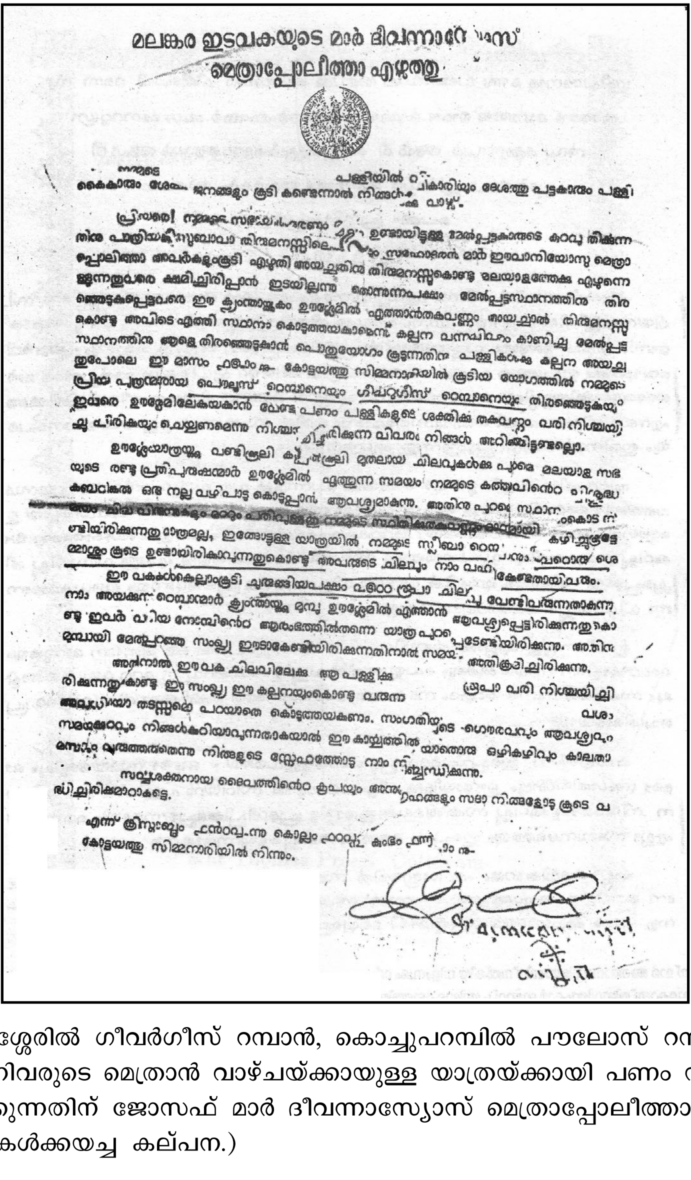

മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദിവന്നാ[illegible]സ്
മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുത്തു

നമ്മുടെ
പള്ളിയിൽ [illegible]കാരിയും ദേശത്തു പട്ടക്കാരും പള്ളി
കൈക്കാരും ശേ[illegible] ജനങ്ങളും കൂടി കണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ[illegible] വാഴ്വു.

പ്രിയരെ! നമ്മുടെ സഭ[illegible]
തിര പാത്രിയർക്കീസ്സു ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ[illegible] ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ കുറവു തീർക്കുന്ന
പ്പോലീത്താ അവർകളുംകൂടി എഴുതി അയച്ചതിന തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു [illegible] സഹോദരൻ മാർ ഈവാനിയോസ്സു മെത്രാ
ളുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിപ്പാൻ ഇടയില്ലെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം മലയാളത്തേക്കു എഴുന്നെ
ഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ ഈ ക്ര്യംതായ്ക്കകം ഊറശ്ലേമിൽ എത്താൻതക്കവണ്ണം അയച്ചാൽ തിരുമനസ്സു
കൊണ്ടു അവിടെ എത്തി സ്ഥാനം കൊടുത്തയക്കാമെന്നു കല്പന വന്നപ്രകാരം കാണിച്ചു മേൽപ്പട്ട
സ്ഥാനത്തിനു ആളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പൊതുയോഗം കൂടുന്നതിനു പള്ളികൾക്കു കല്പന അയച്ച
തുപോലെ ഈ മാസം [illegible] കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ നമ്മുടെ
പ്രിയ പുത്രന്മാരായ പൌലൂസ് റെമ്പാനെയും ഗീവറുഗീസ് റെമ്പാനെയും തിരഞ്ഞെടുക്കയും
ഇവരെ ഊറശ്ലേമിലേക്കയക്കാൻ വേണ്ട പണം പള്ളികളുടെ ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണം വരി നിശ്ചയി
ച്ചു പിരിക്കയും ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ച[illegible]ച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ.

ഊറശ്ലേംയാത്രയ്ക്കു വണ്ടിക്കൂലി കപ്പൽക്കൂലി മുതലായ ചിലവുകൾക്കു പുറമെ മലയാള സഭ
യുടെ രണ്ടു പ്രതിപുരുഷന്മാർ ഊറശ്ലേമിൽ എത്തുന്ന സമയം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ [illegible]
കബറിങ്കൽ ഒരു നല്ല വഴിപാടു കൊടുപ്പാൻ ആവശ്യമാകുന്നു. അതിനു പുറമെ സ്ഥാന[illegible]
[illegible]കൊട[illegible]
[illegible]ച്ചിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, ഇതോടുള്ള യാത്രയിൽ നമ്മുടെ സ്ലീബാ റെമ്പാനും [illegible] കഴിച്ചുകൂട്ടേ
ണ്ടതും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു അവരുടെ ചിലവും നാം വഹി[illegible]പ്രൊരു ശെ
[illegible]ക്കേണ്ടതായി വരും.

ഈ വകകൾക്കെല്ലാംകൂടി ചുരുങ്ങിയപക്ഷം [illegible] രൂപാ ചില[illegible]വു വേണ്ടിവരുന്നതാകുന്നു.
നാം അയക്കുന്ന റെമ്പാന്മാർ ക്ര്യംതായ്ക്കു മുമ്പു ഊറശ്ലേമിൽ എത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ടു ഇവർ വലിയ നോമ്പിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ യാത്ര പുറപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനു
മുമ്പായി മേല്പറഞ്ഞ സംഖ്യ ഈടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ ഈ വക ചിലവിലേക്കു ആ പള്ളിക്കു [illegible] രൂപാ വരി നിശ്ചയിച്ചി
രിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ സംഖ്യ ഈ കല്പനയുംകൊണ്ടു വരുന്ന
[illegible] തടസ്സമൊന്നും പറയാതെ കൊടുത്തയക്കണം. സംഗതിയുടെ ഗൌരവവും ആവശ്യവും വശം
സമയക്കുറവും നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാകയാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു ഒഴികഴിവും കാലതാ
മസവും വരുത്തരുതെന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും സദാ നിങ്ങളോടു കൂടെ വ
ർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്നു ക്രിസ്തുവർഷം [illegible] കൊല്ലം [illegible] കുംഭം [illegible] നു
കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും.

(വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ, കൊച്ചുപറമ്പിൽ പൗലോസ് റമ്പാൻ എന്നിവരുടെ മെത്രാൻ വാഴ്ചയ്ക്കായുള്ള യാത്രയ്ക്കായി പണം സ്വരൂപിക്കുന്നതിന് ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവകകൾക്കയച്ച കല്പന.)

അനുബന്ധം 17

പത്രോസ് തൃതീയന്റെ ഒരു കല്പന

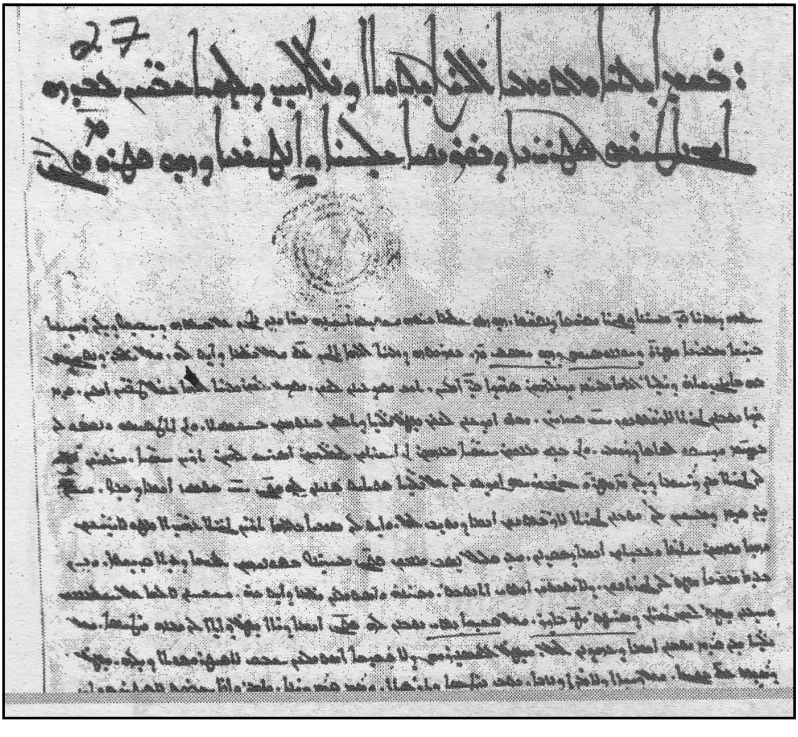

(പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താക്കയച്ച ഒരു കല്പന, 1891).

അനുബന്ധം 18

വിളംബരം

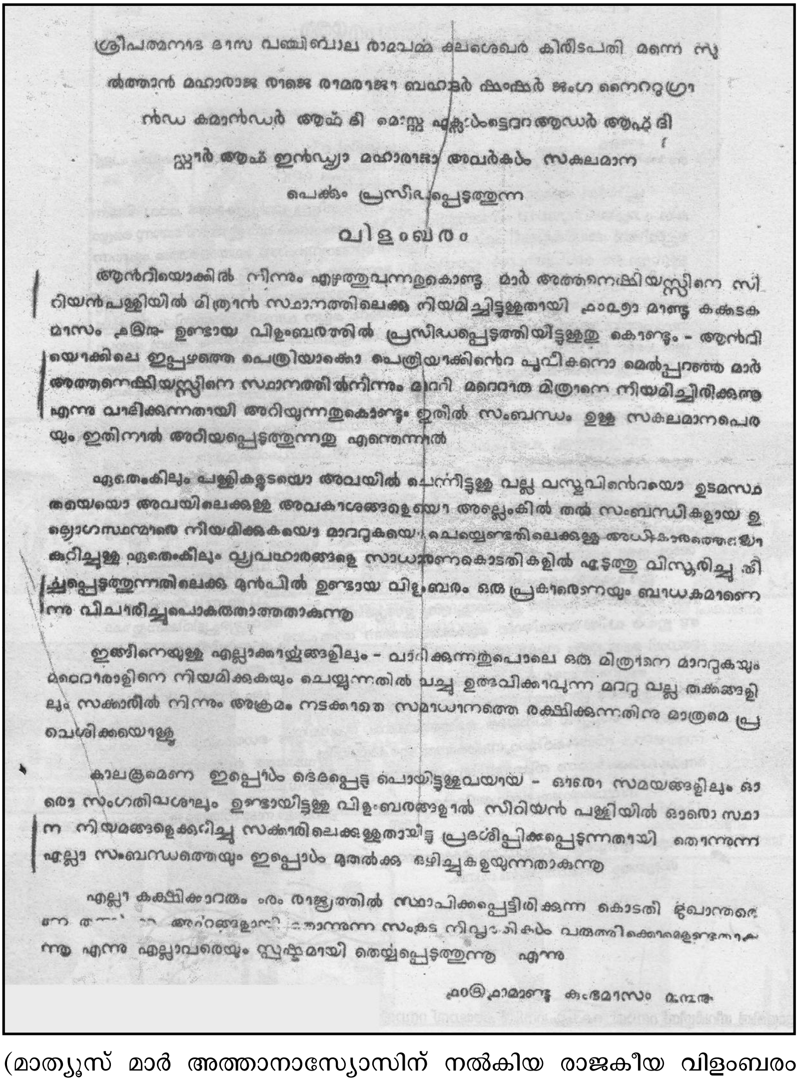

ശ്രീപത്മനാഭ ദാസ വഞ്ചിബാല രാമവർമ്മ കുലശെഖര കിരീടപതി മന്നെ സു
ൽത്താൻ മഹാരാജ രാജെ രാമരാജാ ബഹദൂർ ഷംഷർ ജംഗ നൈറ്റ ഗ്രാ
ൻഡ കമാൻഡർ ഓഫ് ദി മൊസ്റ്റ എക്സൽറ്റെഡ ഓഡർ ഓഫ് ദി
സ്റ്റാർ ഓഫ് ഇൻഡ്യാ മഹാരാജാ അവർകൾ സകലമാന
പെർക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന

വിളംബരം

അന്ത്യോക്കിൽ നിന്നും എഴുന്നുവന്നതുകൊണ്ടു മാർ അത്തനെഷ്യസ്സിനെ സിറിയൻപള്ളിയിൽ മിത്രാൻ സ്ഥാനത്തിലെക്കു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതായി ൧൦൨൭ മാണ്ടു കർക്കടക മാസം ൧൫നു ഉണ്ടായ വിളംബരത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടും - അന്ത്യോക്കിലെ ഇപ്പൊഴത്തെ പെത്രിയാക്കൊ പെത്രിയാക്കിന്റെ പ്രതിനിധിയൊ മെൽപ്പറഞ്ഞ മാർ അത്തനെഷ്യസ്സിനെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നും മാററി മറെറാരു മിത്രാനെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വാദിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിൽ സംബന്ധം ഉള്ള സകലമാനപെരയും ഇതിനാൽ അറിയപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തെന്നാൽ

എതെങ്കിലും പള്ളികളുടെയൊ അവയിൽ ചെർന്നിട്ടുള്ള വല്ല വസ്തുവിന്റെയൊ ഉടമസ്ഥതയെയൊ അവയിലെക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെയൊ അല്ലെങ്കിൽ തൽസംബന്ധികളായ ഉദ്യൊഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയൊ മാററുകയൊ ചെയ്യെണ്ടതിലെക്കുള്ള അധികാരത്തെയൊ കുറിച്ചുള്ള എതെങ്കിലും വ്യവഹാരങ്ങളെ സാധാരണകൊടതികളിൽ എടുത്തു വിസ്തരിച്ചു തീച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലെക്കു മുൻപിൽ ഉണ്ടായ വിളംബരം ഒരു പ്രകാരെണയും ബാധകമാണെന്നു വിചാരിച്ചുപൊകരുതാത്തതാകുന്നു

ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും - വാദിക്കുന്നതുപൊലെ ഒരു മിത്രാനെ മാററുകയും മറെറാരാളിനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വച്ചു ഉത്ഭവിക്കാവുന്ന മററു വല്ല തക്കങ്ങളിലും സക്കാരിൽ നിന്നും അക്രമം നടക്കാതെ സമാധാനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു മാത്രമെ പ്രവെശിക്കയൊള്ളു

കാലക്രമെണ ഇപ്പൊൾ ഭെദപ്പെട്ടു പൊയിട്ടുള്ളവയായ - ഓരോ സമയങ്ങളിലും ഓരൊ സംഗതിവശാലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിളംബരങ്ങളാൽ സിറിയൻ പള്ളിയിൽ ഓരൊ സ്ഥാന നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചു സക്കാരിലെക്കുള്ളതായിട്ടു പ്രദശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി തൊന്നുന്ന എല്ലാ സംബന്ധത്തെയും ഇപ്പൊൾ മുതൽക്കു ഒഴിച്ചുകളയുന്നതാകുന്നു

എല്ലാ കക്ഷിക്കാറരും ഈ രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊടതി മുഖാന്തരെന തന്നെ [illegible] അന്യായങ്ങളാണ്ടാകുന്നു സങ്കട നിവൃത്തികൾ വരുത്തിക്കൊള്ളെണ്ടതാകുന്നു എന്നു എല്ലാവരെയും സ്പഷ്ടമായി തെര്യപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു

൧൦൫൧ മാണ്ടു കുംഭമാസം ൨൩നു

(മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന് നൽകിയ രാജകീയ വിളംബരം റദ്ദ് ചെയ്തുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിളംബരം.)

അനുബന്ധം 19

പ്രഥമ സുറിയാനി അച്ചടി

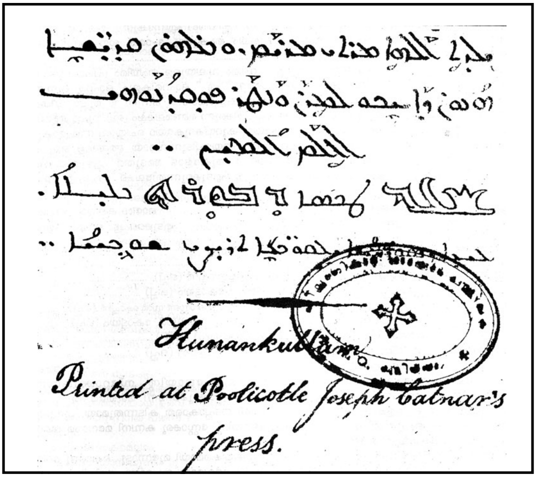

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ കുന്നംകുളത്തു സ്ഥാപിച്ച കല്ലച്ച് പ്രസ്സിൽ നിന്ന് 1856-നും 1860-നും മദ്ധ്യേ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തക്സാക്രമങ്ങളുടെ ഒടുവിലത്തെ പേജ്. ഈ പ്രസ്സിനെപ്പറ്റിയും പ്രസിദ്ധീകരണത്തെപ്പറ്റിയും 1901-ൽ ശ്രീ. എം. പി. വർക്കി രചിച്ച "മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്" എന്ന ജീവചരിത്ര പുസ്തകത്തിലും (പു. 11) ചിങ്ങവനത്ത് ശ്രീ. ചാക്കോ ചാക്കോ രചിച്ച "മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരിത്രഗാന"ത്തിലും (പു. 6) പരാമർശമുണ്ട്.

1937-ൽ ശ്രീ. കെ. എൻ. ദാനിയേൽ എഴുതിയ A Critical Study of Primitive Liturgies എന്ന ഗവേഷണ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ തക്സാകളിൽ നിന്ന് 3 പേജുകളുടെ ഫോട്ടോകൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട് (പു. 189, 191, 193 കാണുക). ലഭ്യമായ ചരിത്രം അനുസരിച്ച് ഇന്ത്യയിലാദ്യമായി സുറിയാനി ഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ച് ഒരു പുസ്തകം ഇറങ്ങുന്നത് ഈ പ്രസ്സിൽ നിന്നാണ്. പാമ്പാക്കുടയിൽ മാർ യൂലിയോസ് സ്ഥാപിച്ച കേരളദീപമാണ് രണ്ടാമത്തെ സുറിയാനിപ്രസ്സ് (പിന്നീടതിന്റെ പേര് മാർ യൂലിയോസ് പ്രസ് എന്നായി). മൂന്നാമത്തേത് തൃശ്ശൂർ നഗരത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ മാർ നർസൈ പ്രസ്സാണ്. അച്ചടിയുടെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തിയ യാതൊരു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ അച്ചടിശാലയെപ്പറ്റി പരാമർശങ്ങളില്ല.

(ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ കണ്ടെടുത്ത ഈ രേഖകൾ അദ്ദേഹം എഡിറ്ററായി മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, തൃശൂർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 1999-ലെ 'മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നവതി സ്മരണിക'യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

അനുബന്ധം 20

അന്ത്യ കല്പന

മലങ്കര ഇടവകയുടെ
മാർ ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുത്തു

നമ്മുടെ അധികാരത്തിൻകീഴുള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലെയും വികാരിമാരും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും കൈക്കാരരും ശേഷം ജനങ്ങളുമായി നമ്മുടെ പ്രിയ മക്കളായ എല്ലാവർക്കും വാഴ്വ്.

നമ്മുടെ ആത്മീയതൊഴുത്തിലെ ആടുകളും നമ്മുടെ കണ്ണുകളുടെ കൃഷ്ണമണികളും നമ്മുടെ ഭുജവും ശക്തിയുമായിരിക്കുന്ന പ്രിയ മക്കളേ! നാം കുറെ മാസങ്ങളായി രോഗക്കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്നു എന്നുള്ള വിവരം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. മനുഷ്യായുസ്സ് നിഴൽ പോലെയോ, പുല്ലിന്റെ പൂവു പോലെയോ അസ്ഥിരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വിശുദ്ധ വേദം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, ആ പരമസത്യം ആരാലും നിഷേധിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ദിവസേന എന്നപോലെ നമ്മുടെ കണ്ണുകളാൽ കണ്ടും ചെവികളാൽ കേട്ടും അനുഭവത്തിൽ ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകയാൽ ഒരുത്തനും തന്റെ ആയുസ്സിനെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിപ്പാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, നാമോ എഴുപത്തേഴു വയസ്സുപ്രായമുള്ള വൃദ്ധനായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു നമ്മുടെ ഈ ലോകജീവിതകാലത്തിന്റെ ദൈർഘ്യത്തെക്കുറിച്ചു ആശിച്ചിരിപ്പാനോ ആഗ്രഹിപ്പാനോ ഇനി ഒട്ടുംതന്നെ നമുക്കു അവകാശമില്ല. അതിനാൽ ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നു നാം സ്വസ്ഥത പ്രാപിക്കയോ നമ്മുടെ ഈ പരദേശയാത്രയെ അവസാനിപ്പിക്കയോ ദൈവഇഷ്ടം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അതിനു ക്ഷമയോടെ നാം കീഴ്പ്പെടുകയും അസ്ഥിരമായ ഈ ആയുസ്സിൽ എഴുപത്തേഴു വയസ്സുവരെ നമ്മെ കാത്തുപരിപാലിക്കുകയും അനേകം അപകടങ്ങളിൽക്കൂടി നമ്മെ വഴിനടത്തുകയും ചെയ്ത ഈ പരമദയാലുവായ നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവിനെ നാം മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നാം മരിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ജഡത്തെ മണ്ണിലേക്കും നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ദൈവതൃക്കയ്യിലേക്കും നാം ഏല്പിക്കുന്നു.

പ്രിയമക്കളേ! നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ നമ്മിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള കരുണയും സഹായങ്ങളും അവർണ്ണനീയങ്ങളാണെന്നും നാം സകല മനുഷ്യരെയുംകാൾ അധികം തനിക്കു കടപ്പെട്ടവനാണെന്നും നമ്മുടെ കടമയ്ക്കുതക്കവണ്ണം നാം ശരിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല എന്നുമുള്ള ബോദ്ധ്യം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സദാ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അയോഗ്യനായിരിക്കുന്ന

നമ്മുടെമേൽ താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള അളവറ്റ കരുണയെ ഓർത്തു തന്നെ നാം ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കയും നമ്മുടെ അയോഗ്യതയെയും അപാത്രതയെയും വിചാരിക്കുമ്പോൾ നാം വ്യസനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും പാപികളെ നീതീകരിക്കയും ബലഹീനന്മാരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും അയോഗ്യന്മാരെ യോഗ്യന്മാരാക്കുകയും താഴ്മയുള്ളവരെ കുപ്പയിൽ നിന്നു സിംഹാസനത്തിങ്കലേക്കുയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനായ കർത്താവിന്റെ കരുണയിൽ നമുക്ക് ഉറപ്പായ ആശ്രയവും ഉള്ളതിനാൽ നാം നമ്മെക്കുറിച്ച് ഒട്ടുംതന്നെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല.

ദാവീദ് ആടുകളുടെ പിന്നാലെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം അവനെ വിളിച്ചു തന്റെ ജനത്തിന്മേൽ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്തതുപോലെ നാം മലങ്കരയിടവകയിൽ നിസ്സാരന്മാരിൽ നിസ്സാരനായിരുന്നിട്ടും അനേകായിരം ആത്മാക്കളുടെ ആത്മീയഭരണം കയ്യേൽക്കുന്നതിനു ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ നമ്മെ വിളിക്കയും 1865-മാണ്ടു മേടമാസം 18-നു ഡയർബെക്കർ പട്ടണത്തിലുള്ള വിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽ വച്ച് അന്ത്യോഖ്യായുടെ രണ്ടാമത്തെ യാക്കോബ് മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമനസ്സിലെ കൈകളാൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നാം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ സമയം നമുക്കു ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ട ചുമതലകളും നാം ചെയ്ത വാഗ്ദത്തങ്ങളും ഏറെക്കുറെ നിറവേറ്റി നമ്മുടെ ആത്മീയമക്കളായ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാരുടെയും ബാവാമാരുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഉറപ്പിച്ചു ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നമ്മുടെ സഭയെയും സമുദായത്തെയും ഉയർത്തുന്നതിന് അപ്രാപ്തനും ബലഹീനനുമായ നാം ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം തൃപ്തികരമായിട്ടുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾക്കു നമ്മുടെമേൽ നിഷ്കളങ്കമായ ഭക്തിയും സ്നേഹവും ഉണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഈ രോഗക്കിടക്കയിൽ നമ്മുടെ മനസ്സിനു അനല്പമായ സമാധാനമാകുന്നു. നാം അയോഗ്യപാത്രമാകുന്നു എങ്കിലും വിശുദ്ധ കൂദാശകളുടെ സംബന്ധം വഴിയായി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം, കഷ്ടാനുഭവം, കുരിശുമരണം, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് ഇവകളാൽ താൻ നമ്മുടെ കുറവുകളെ നികത്തുകയും നാമും നിങ്ങളും തന്റെ ന്യായാസനത്തിനു മുമ്പാകെ നിൽക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ട കട്ടിവരാഹൻകൊണ്ടു നാം ചെയ്ത വ്യാപാരത്തിന്റെ ഫലങ്ങളായി നിങ്ങളെ നാം സമർപ്പിക്കുവാനും "നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ! നീ അല്പകാര്യത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, ഞാൻ നിന്നെ അനേകകാര്യങ്ങളിൽ അധികാരിയാക്കും, നിന്റെ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്ക" എന്നുള്ള സന്തോഷകരമായ വചനം നാമും, "എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ! ലോകാരംഭത്തിനു മുമ്പായി നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ അവകാശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ" എന്നുള്ള ആനന്ദ

കരമായ വചനം നിങ്ങളും കേൾക്കാൻ ഇടയാകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ആശയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ ലോകത്തിനും നിങ്ങൾക്കും ആത്മീയവർദ്ധനവു വരുത്തുവാനും സകല വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ അവകാശം തരുവാനും കഴിയുന്ന തന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിനു നാം നിങ്ങളെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. നടപ്പു 20:32 പ്രിയ മക്കളേ! നാം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തു നിങ്ങളോടു ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ സ്ഥിരമുള്ളവരും വിശ്വസ്തന്മാരുമായിരിക്കണമെന്നു നാം നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാരുടെയും സത്യവിശ്വാസികളായ പിതാക്കന്മാരുടെയും നിഖ്യാ, കുസ്തന്തീനോസ്പ്പോലീസ്, എപ്പസൂസ് ഈ മൂന്നു വിശുദ്ധ സുന്നഹദോസുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സഭയുടെ വിശ്വാസോപദേശാചാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ എന്നും സ്ഥിരമായി നിന്ന് ആ സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി മരണത്തോളം പോരാടുന്നവർ ആയിരിക്കണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. “ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു സുവിശേഷിച്ചതിനു വിരോധമായി ഞങ്ങളോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു മാലാഖാതന്നെയോ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകട്ടെ” എന്നു വിശുദ്ധ പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ ഗലാത്തിയാക്കാരോടു പറഞ്ഞ പ്രസംഗം തന്നെ ഈ രോഗക്കിടക്കയിൽ നിന്നു നാമും നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിക്കുന്നു. ആ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ജീവവഴിയിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കുന്നതിനു സാത്താനും അവന്റെ ദൂതന്മാരും ഗർജ്ജിക്കുന്ന സിംഹങ്ങളെപ്പോലെ പാഞ്ഞു നടക്കുന്നു. അവരുടെ കെണികളെ തകർക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ പ്രാപ്തന്മാരാകേണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗങ്ങളെയും നിങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഉപവാസത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും നിങ്ങളെത്തന്നെ ഒരുക്കുവിൻ. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരും പിന്തുടർച്ചക്കാരുമായി നിങ്ങളെ ഭരിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങളുടെ മേല്പട്ടക്കാരെയും പട്ടക്കാരെയും അനുസരിക്കയും സഭയിലും പള്ളികളിലും സമുദായത്തിലും സമാധാനവും ഐശ്വര്യവും വർദ്ധിക്കുന്നതിന് വേലചെയ്കയും അങ്ങനെയുള്ള ദിവ്യവേലയിൽ അവരെ സഹായിക്കയും ചെയ്വിൻ. പ്രസംഗക്കാരൻ പറയുന്നതുപോലെ ഈ ലോകവും അതിന്റെ മഹത്വങ്ങളും മായയാകുന്നു. മായാമായകളുടെ മായ, സകലവും മായ തന്നെ. ഈ മായയിൽ ശരണപ്പെട്ടു വിലയേറിയ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം ജാഗരൂകന്മാരായിരിപ്പിൻ.

പിന്നെയും വാത്സല്യമുള്ളവരേ, നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു നാം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളിൽ പലതും സാധിക്കാതെ കിടപ്പുണ്ട്. അവയിൽ സർവ്വപ്രധാനമായി നാം കരുതിയിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ തൊഴുത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോയ ആടുകളെ തൊഴുത്തിലേക്കു വീണ്ടും ചേർക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇതിനായി നാം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ശ്രമം ചെയ്തു എങ്കിലും അതിലേക്കു ദൈവം നിശ്ച

യിച്ചിട്ടുള്ള സമയവും നാഴികയും വരാത്തതിനാലോ നമ്മുടെ ബലഹീനതയുടെ പാപം നിമിത്തം ഈ ദിവ്യവേലയെ പൂർത്തിയാക്കാൻ നാം അയോഗ്യനാണെന്ന് അവിടേക്കു തോന്നിയിട്ടോ ഈ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു കാണ്മാൻ നമ്മുടെ ജഡകണ്ണുകളാൽ കഴിയാതെ പോയതു നമ്മുടെ ആയുസ്സിൽ ഏറ്റവും വലിയ നിർഭാഗ്യമായി നാം ഗണിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതിൽ നമുക്ക് ഇച്ഛാഭംഗമോ നിരാശയോ ഇല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തെ പണിയിപ്പാൻ ദാവീദു വളരെ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതിനായി വേണ്ട സാമാനങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും ആ പ്രവൃത്തി നടത്താൻ അവന്റെ പുത്രനായ ശ്ലേമ്മാനെയാണല്ലോ താൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അപ്രകാരം ദേവാലയമാകുന്ന നമ്മുടെ സഭയുടെ കെടുമതികളെ പണിയിക്കുന്നതിനു ദൈവം തന്റെ ദൂതനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ പിൻഗാമിയെ ആയിരിക്കാമെന്നു നാം ആശ്വസിക്കുന്നു. ദാവീദ് തന്റെ പുത്രനെ വിളിച്ചു. "എന്റെ പുത്രാ! കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. നീ വർദ്ധിച്ചു നിന്റെ ഭവനത്തെ പണിയിക്ക. നീ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ ആചരിക്കേണ്ടുന്നതിനു കർത്താവു നിനക്കു ജ്ഞാനത്തെയും അറിവിനെയും തന്നു ഇസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു നിനക്കു കൽപ്പന നൽകുമാറാകട്ടെ" എന്നീ വചനങ്ങളാൽ ശ്ലേമ്മോനെയും, അവനെ സഹായിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു ഇസ്രായേലിലെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തിയതുപോലെ നമ്മുടെ സഭാ ഭവനത്തിന്റെ ഈ കേടുകളെ പണിയിച്ച് അതിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചുമതല നമ്മുടെ പിൻഗാമിയെയും ആ ദിവ്യവേലയിൽ സഹായിപ്പാൻ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരെയും നാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഇതു എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ദൈവകണ്ണുകളിൽ ഇഷ്ടമുള്ള സംഗതിയാകുന്നു. "നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവരും ഒന്നാകേണ്ടുന്നതിനു ഞാൻ അവരിലും നീ എന്നിലുമായി അവർ ഏകത്വത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞവരായിരിക്കേണമേ" എന്നു നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ തന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന് അല്പം മുമ്പ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു ചെയ്ത പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഈ ആഗ്രഹം നിശ്ചയമായും ഒരിക്കൽ സാധിക്കുമെന്ന് നാം ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കടശ്ശി, പ്രിയമക്കളേ! നീതിമാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രക്തത്താലല്ലാതെ ഒരു നീതിമാനും നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഭരണകാലത്തു നാം നിങ്ങളിൽ ആരെയെങ്കിലും വ്യസനിപ്പിക്കുകയോ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ മനസ്സോടും മനസ്സുകൂടാതെയും അറിവോടും അറിവുകൂടാതെയും വല്ല ദോഷവും ചെയ്കയോ ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം പാപികൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും തന്നെ കുരിശിൽ തൂക്കിയവർക്കു വേണ്ടി തന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തവനായ

കർത്താവീശോമിശിഹായിൽ നമ്മോടു ക്ഷമിക്കണമെന്നു നാം ഓരോരുത്തനോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ആരെങ്കിലും നമ്മോടു വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നാം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അശേഷം ശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നും മ്ശിഹായിൽ നാം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങളെ നാം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പിന്നെയും പ്രിയരേ! നിങ്ങൾ ഒരുത്തനുവേണ്ടി ഒരുത്തൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്ന് വിശുദ്ധ യാക്കോബ് കല്പ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നമുക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. നാം മരിക്കുന്നതായാലും സ്വസ്ഥത പ്രാപിക്കുന്നതായാലും നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു വിലയേറിയ സഹായമാകുന്നു. "ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു, ഓട്ടത്തെ തികച്ചു, വിശ്വാസത്തെ കാത്തു, ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി വച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവ് ആ ദിവസങ്ങളിൽ എനിക്കു തരും" എന്നു വിശുദ്ധ പൗലൂസ് തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ പറഞ്ഞ വചനം പാപിയായ നമ്മിലും നിവർത്തിക്കുന്നതിനായി നമുക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ കാലശേഷവും നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കയും പട്ടക്കാർ കുർബാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമശിഹാ അദൃശ്യമായിരിക്കുന്ന തന്റെ വലത്തുകൈ ബലഹീനനും പാപിയുമായ നമ്മുടെ വലത്തുകൈയോടു കൂടെ നിങ്ങളുടെമേൽ നീട്ടി നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കൈകൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ വേലകളെയും അനുഗ്രഹിക്കയും നമ്മേയും നിങ്ങളെയും വിശ്വാസികളായ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ മരിച്ചുപോയവരെയും തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപറുദീസായിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കയും ചെയ്വാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

അതു ദൈവമാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമ്മിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രത്യേകം നമ്മുടെ കാവൽക്കാരനായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ കൃപയും വിശുദ്ധ റൂഹായുടെ സംബന്ധവും സഹവാസവും നമ്മുടെ പ്രിയ മക്കളേ! നിങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കൂടെ എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

എന്ന്,

1909-മാണ്ടു ഇടവമാസം 28-നു കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളിയിൽ നിന്നും.

(ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ കണ്ടെടുത്ത് 1999-ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ചരമ നവതി സുവനീറിൽ - പ്രസാധകർ: യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ - പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.)

അനുബന്ധം 22

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ദേഹവിയോഗം

കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശൻ
(പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ)

7-ന് നാല്പതാം പെരുന്നാളു ദിവസം വല്യ മെത്രാച്ചന് പ്രമേഹ പരു ആണെന്നും ആലപ്പുഴ അപ്പോത്തിക്കരി നായിഡുവിനെ വരുത്തി ആയ്തു കീറിച്ചു എന്നും കേട്ട കഥാനായകൻ കാട്ടിൽ കത്തനാരും ഒരുമിച്ച് കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളിയിലേക്ക് പോയി തിരുമേനിയെ കണ്ട് അവിടെ താമസിച്ചു.

9-ന് ചെറിയപള്ളിയിലും 10-ന് പുത്തനങ്ങാടി കുരിശുപള്ളിയിലും കഥാനായകൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. 12-ന് ആലപ്പുഴ നിന്നും രണ്ടാമതും നായിഡുവിനെ വരുത്തി തിരുമേനിക്ക് ചില ശസ്ത്രക്രിയകൾ കൂടി ചെയ്തു. പിന്നെ 2 ദിവസം കഴിഞ്ഞു കൊല്ലത്തു നിന്ന് പീറ്റർ ലക്ഷ്മണൻ ഡോക്ടറെയും വരുത്തി തിരുമേനിയെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹവും ചില തെല്ലാം ചെയ്തുംവച്ച് പോയി.

13-ന് കഥാനായകൻ ചെറിയപള്ളിയിൽ ചൊല്ലി. ചെറിയപള്ളിയിൽ നിത്യവും തിരുമേനിക്കു വേണ്ടി കുർബാനയുണ്ടായിരുന്നു. 17-ന് അൻപതാം പെരുന്നാളിൽ കഥാനായകൻ കോട്ടയത്തു വലിയപള്ളിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും എടവഴീക്കൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരുടെയും മറ്റും സഹകരണത്തോടു കൂടെ ക്രമം കഴിക്കയും ചെയ്തു.

22-ന് ആഞ്ഞൂറെ കൂറിലോസ് മെത്രാനും 22-ന് പാലക്കുന്നത്തു 1-ാം തീത്തോസു മെത്രാനും 22-ന് ടിയിൽ കൊച്ചു തീത്തോസു മെത്രാനും ചെറിയപള്ളിയിൽ വന്ന് തിരുമേനിയെ കാണുകയുണ്ടായി. ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷൊപ്പ് മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മെത്രാച്ചന്മാരും റമ്പാച്ചന്മാരും ആയ എല്ലാവരും എത്തിയിരുന്നു. ...

2-ന് കഥാനായകൻ വീണ്ടും കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളിയിലേക്കു പോകയും തിരുമേനിയുടെ സുഖക്കേടിന് അല്പസുഖമുണ്ടെന്ന് കാണുകയാൽ തിരിച്ചു വാകത്താനത്തേക്ക് പോരികയും ചെയ്തു.

28-ന് ... പകൽ 11 മണിക്ക് മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ചെയ്തു. ആ വിവരം സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പ് അറിവു കിട്ടുകയാൽ ഉടനെ പള്ളിയിൽ ദുഃഖ മണിയടിപ്പിക്കയും പട്ടക്കാർ കൂടി കൊഹനൈത്തായിൽ ഒരു ശുശ്രൂഷ കഴിക്കയും ചെയ്തു.

അന്നു സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞ് കഥാനായകനും കാട്ടിൽ കത്തനാരും കരിപ്പാൽ കത്തനാരും മറ്റും കൂടി കോട്ടയത്തേക്കു പോയി. കാലത്തു അവിടെ എത്തി. അപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ മൃതശരീരത്തെ ചെറിയപള്ളി മദ്ബഹായിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ട് മുഖമായി സ്ഥാനവസ്ത്രഭൂഷിതനായി ഇരുത്തിയിരിക്കയായിരുന്നു. മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ബാവാ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും കായങ്കുളം മീഖായേൽ കത്തനാർ മാർ പത്രോസ് പൗലോസു ശ്ലീഹന്മാരെക്കുറിച്ചും തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം കൊഹനൈത്തായിൽ കുറെ ഭാഗം കഴിച്ചുകൊണ്ട് 12 മണിക്ക് മൃതശരീരത്തെ ചെറിയപള്ളിയിൽ നിന്നും സിമ്മന്നാരിയിലേക്ക് കരമാർഗ്ഗം പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരും കൂടെ വഹിച്ച് മെത്രാച്ചന്മാരുടേയും റമ്പാച്ചന്മാരുടേയും മറ്റ് ദുഃഖഗാനങ്ങളോടു കൂടി കൊണ്ടു പോയി.

1 മണിക്ക് അവിടെ എത്തി കൊഹനൈത്തായിൽ ഒരു തെശുമെശ്ത്താ കഴിച്ച് 2 മണിക്ക് കൈമുത്താരംഭിച്ചു. 4 മണിക്ക് അവസാനിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ മദ്ബഹായിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി കിഴക്കോട്ട് മുഖമായി 3 പ്രാവശ്യവും ഹൈക്കലായിൽ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തും തെക്കും വടക്കും വാതുക്കലും മുമ്മൂന്ന് പ്രാവശ്യം പുശ്ബ്ശ്ലോമ്മാ ചൊല്ലിയ ശേഷം കബറുങ്കലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി ചൊല്ലുകളും നിവൃത്തിച്ച് കുഴിയിൽ ഇറക്കി കിഴക്കോട്ട് മുഖമായി ഇരുത്തി കുന്തിരിക്കവും മിക്കവാറും നിറച്ചിട്ട് പലക വച്ച് മൂടി മീതെ കല്ലും പണിതു. അനന്തരം മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഇവരുടെ പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞ് 5 മണിക്ക് ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു. നിരണത്തെയും പുതുപ്പള്ളിയിലെയും പൊൻകുരിശും മറ്റ് പള്ളികളിലെ വെള്ളിക്കുരിശുകളും സാമാനങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. വാകത്താനത്തെ കുരിശും പോയിരുന്നു. ...

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ 30-ാം ദിവസ മടിയന്തിരത്തിന് എത്തണമെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കൊച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും കൂറിലോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും കല്പനകൾ കഥാനായകന് വരികയാൽ ടി. സദ്യയ്ക്ക് കൊണ്ടുചെല്ലണമെന്ന് അനുസരിച്ചുള്ള സാമാനങ്ങളുമായി 24-ന് സിമ്മന്നാരിയിലേക്ക് പോകയും പിറ്റേദിവസം അവിടെ എത്തുകയും ചെയ്തു. സദ്യയുടെ വട്ടങ്ങൾ എല്ലാം വളരെ കേമമായിരുന്നു. സിമ്മന്നാരിക്ക് വടക്ക് വശത്തും പടിഞ്ഞാറ് വശത്തും ഉള്ള മിറ്റങ്ങൾ കൊട്ടിലുകൾ കെട്ടി ഒരുക്കിയിരുന്നു. കൂടാതെ ബോട്ടുപുരക്കലും കുശിനിയുടെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുമുള്ള മിറ്റത്തും പന്തലുകൾ ഇട്ടിരുന്നു.

26-ന് കൂറിലോസ് മെത്രാച്ചനും കഥാനായകനും ഔഗേൻ റമ്പാനും

കൂടി സിമ്മന്നാരിയിൽ മൂന്നിൻമേൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. പിറ്റെദിവസം മാർ ഈവാനിയോസ്, കൂറിലോസ്, ദീവന്നാസ്യോസ് ഈ തിരുമേനികളും മൂന്നിന്മേൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ ഒസ്താത്തിയോസു ബാവാ സ്വല്പം പ്രസംഗിച്ചതിനെ കോനാട്ടു മല്പാൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് പട്ടക്കാരെയും ശെമ്മാശന്മാരെയും പടിഞ്ഞാറെ പന്തലിൽ ഇരുത്തി ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. 200-ൽ പരം പട്ടക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടേതു കഴിഞ്ഞ് പിന്നെ പൊതുസദ്യയും നടന്നു. ആയത് 4 മണിക്ക് മുമ്പവസാനിച്ചു. ഉടനെ പ്രദക്ഷിണവും നേർച്ചയിടീലും കഴിഞ്ഞ് ജനക്കൂട്ടം പിരിഞ്ഞു.

28-ന് കാലം ചെയ്ത തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് കൊച്ചുമെത്രാപ്പോലീത്തായെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ഒരു സംഘം പടിഞ്ഞാറെ വലിയപന്തലിൽ കൂടി. പ്ലാറ്റ്ഫോറത്തിൽ പ്രധാന ആസനങ്ങളിൽ തിരുമേനിയും ശേഷമുള്ളതിൽ റമ്പാച്ചന്മാരും പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരുംമറ്റും ഇരുന്നു യോഗം ആരംഭിച്ചു. ആ സംഘത്തിൽ ഒസ്താത്തിയോസ് ബാവാ അഗ്രാസനം വഹിച്ചു യോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ച് പറകയും പൊതുസംഘത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ കോനാട്ടു മല്പാനും ജോൺ വക്കീലും പ്രസംഗിച്ച് കാലം ചെയ്ത മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിൻഗാമിയായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ഇതേ സംബന്ധിച്ച് വന്നിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസു ബാവായുടെ കല്പന വായിക്കയും ചെയ്തു.

... സി.എം.എസ്. കോളജിലെ അദ്ധ്യക്ഷൻ സായിപ്പും ചില മദാമ്മമാരും സംഘത്തിൽ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ആദിയായവരെല്ലാം കൂടി പള്ളിയകത്തേക്ക് പോയി മദ്ബഹായിൽ പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചുകൊണ്ട് ദീവന്നാസ്യോസു കൊച്ചുമെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഒരു കസേരയിൽ ഇരുത്തി എടുത്ത് പൊക്കിക്കൊണ്ട് ഉസിയോസ എന്നതു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉച്ചത്തിൽ പാടുകയും ചെയ്തു. അതായത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസു കൊച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്താ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന് യോഗ്യനും സമ്മതമുള്ളവനുമെന്നും, അപ്രകാരം പൊതുവായി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും തന്നെ. പിന്നീട് തിരുമേനികൾ എല്ലാവരും പട്ടക്കാരുടേയും ശെമ്മാശന്മാരുടേയും അകമ്പടിയോടും ഗീതങ്ങളോടും കൂടി സിമ്മന്നാരിയുടെ മുകളിലത്തെ തട്ടിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്കയും അവിടെ വച്ച് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കയും കൂട്ടം പിരിയുകയും ചെയ്തു. അടിയന്തിരത്തിന് ആയിരത്തിൽപരം പറ അരി ചിലവായി.

(ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ 'സഭാജീവിത നാൾവഴി' എന്ന ഡയറിയിൽ നിന്നും. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി, പേജ് 179-182)

അനുബന്ധം 23

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങൾ

പ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വട്ടശ്ശേരിൽ

ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അവസാനത്തെ സുഖക്കേട് പുറത്ത് പരു ആയിരുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ ഞാൻ കോട്ടയത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആ പരു ആരംഭിക്കുന്നതിന് അഞ്ചെട്ടു ദിവസം മുമ്പാണ് ഞാൻ കോട്ടയത്തു ചെന്നത്. ഞാൻ ചെല്ലണമെന്നു ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്റെ പേർക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഞാൻ പോയതാണ്. ...

ആ പരു വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ചില സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സിമ്മനാരി സംബന്ധിച്ചും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം എന്നെ ഭരമേല്പിക്കുന്നതിന് എഴുതിഅയച്ചു വരുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ വന്നതിനുശേഷം ഞാനും ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയിട്ടു കണ്ടു. കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. ...

അദ്ദേഹത്തിനു സുഖക്കേടാണെന്നും സംഗതികൾ ഒക്കെ ഞാൻ ചുമതലയേറ്റു നടത്തണമെന്നും പറയുകയും ബസ്ഗാസാമുറിയുടെ താക്കോലുകൾ അപ്പോൾത്തന്നെ എന്നെ ഏൽപ്പിക്കയും ചെയ്തതു കൂടാതെ പിറ്റേദിവസം ഞാൻ കുർബാന ചൊല്ലണമെന്ന് എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ട് എന്നെക്കൊണ്ടു കുർബാന ചൊല്ലിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമാനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയായ സ്ലീബാ കുരിശു മുതലായ ചില സാമാനങ്ങൾ അന്ന് എനിക്കു തരികയും ചെയ്തു. കുന്നംകുളങ്ങരക്കാരൻ കാക്കുണ്ണി എന്നയാളെ അറിയും. ആ കാക്കുണ്ണി ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകനാണ്. മാർ ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മരണക്കിടക്കയിൽവച്ചു കാക്കുണ്ണിക്കു ചില സാമാനങ്ങൾ കൊടുക്കയും അന്നുതന്നെ തിരിയെ മെത്രാച്ചന്റെ പെട്ടിയിൽ വെയ്ക്കുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ കൊടുത്തത് ഒരു പൊൻ അരക്കെട്ടും ഒരു വെള്ളക്കല്ലും ആണ്. ...

ഈ സമയത്ത് ഇതു വാങ്ങിക്കുന്നപക്ഷം വല്ല അപവാദത്തിനും ഇടയായേക്കുമെന്നു കരുതി പിന്നാലെ വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു തിരിയെ പെട്ടിയിൽ വയ്ക്കയാണ് ചെയ്തത്. ആ വെള്ളക്കല്ല് എങ്ങാണ്ടൊ കിടന്നു കിട്ടിയതായി ഒരാൾ മെത്രാച്ചന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരികയും മെത്രാച്ചൻ അതിനു വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുകയും

ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. ആ കല്ലിന് അഞ്ചുരൂപാ കൊടുത്തു എന്നു മെത്രാച്ചൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞ സാമാനങ്ങൾ കാക്കുണ്ണിക്കു പിന്നീടു കൊടുക്കയുണ്ടായി. ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചന്റെ മുപ്പതടിയന്തിരത്തിനു ശേഷമാണ് കൊടുത്തത്. കോട്ടയം പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ വച്ചാണ് കൊടുത്തത്. കൊടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ 4-ഉം 5-ഉം 6-ഉം പ്രതികളും, ഈവാനിയോസും, ഒസ്താത്യോസും, മട്ടയ്ക്കൽ മല്പാനും, വേറെ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അടിയന്തിരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാക്കുണ്ണിക്കു സ്വദേശത്തേക്കു പോകണമെന്നു വന്നുപറകയും, മെത്രാച്ചന്റെ രോഗസമയത്തു മുൻപറഞ്ഞ സാമാനങ്ങൾ കാക്കുണ്ണിക്കു കൊടുത്ത വിവരം പ്രസ്താവിക്കയുമുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഈ സാമാനങ്ങൾ ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു മേശമേൽ വച്ചു. കാക്കുണ്ണിക്കു തന്നെ കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് എല്ലാവരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉടൻ ഒസ്താത്യോസ് മെത്രാൻ എടുത്തു കാക്കുണ്ണിക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ആ സാമാനങ്ങൾ കാക്കുണ്ണിക്കു കൊടുക്കുന്നതിനു 4-ഉം 5-ഉം 6-ഉം പ്രതികൾ യാതൊരു വിരോധവും പറഞ്ഞില്ല. ഞാനും കാക്കുണ്ണിയുമായിട്ടു യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ല. ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സാമാനങ്ങൾ വേറെ ആളുകൾക്കും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമാനങ്ങളിൽ വല്ലതും കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു കോർട്ടു മുമ്പാകെ ഇരിക്കുന്ന 5-ാം പ്രതിയും, മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പെങ്ങളുടെ മകനായ കുറിയാക്കോസു കത്തനാരും ആവശ്യപ്പെടുകയും മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന വാച്ച് 5-ാം പ്രതിക്കും, കൈപ്പെട്ടി കുറിയാക്കോസു കത്തനാർക്കും കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇതല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേറെയും സാമാനങ്ങൾ കൊടുക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ...

അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവായ്ക്കു തൽക്കാല ഉപയോഗത്തിലേക്ക് ഒരു പത്രസിൻ, ഒരു വെള്ളി അംശവടി, പിത്തള വാർത്തുകെട്ടിയ ഒരു വളവരപ്പെട്ടി, കുർബാനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന ശീലക്കൂട്ടം ഇതുകൾ കൊടുക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൾ അദ്ദേഹം തിരിയെ തരാതെയാണ് പോയത്. നാലാം പ്രതിയും തന്റെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ചില സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഒസ്താത്യോസ് മെത്രാന്റെ കൈവശം പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്ലീബാ ഇരിപ്പുണ്ട്. ആ പൊൻ സ്ലീബാ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഒസ്താത്യോസ് മെത്രാൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയതാണ്. തിരിയെ ഏല്പിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞ് വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയതാണ്. തിരിയെ കൊടുത്തിട്ടില്ല. മുൻപറഞ്ഞ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാർക്കു മോതിരം കൊടുത്തിട്ടില്ല.

ജോസപ്പു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെക്കൊണ്ടു മരണ

പത്രിക എഴുതിക്കുന്നതിന് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഇ. എം. ഫിലിപ്പും, റൈട്ടർ ഉതുപ്പും, മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകൻ ഇട്ടൂപ്പും, മെത്രാച്ചന്റെ ഒരു ആശ്രിതനായ ചുമ്മാരും ശ്രമിച്ചു. ഇവർക്കു സൗജന്യ ദാനങ്ങളായി ചില സംഖ്യകൾ കൊടുക്കണമെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ യുടെ രോഗക്കിടക്കയിൽ വെച്ച് എന്നെ പറഞ്ഞ് ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു മരണപത്രിക ഉണ്ടായി മരണപത്രികയിൽ ഇതു കൂടി വിവരിച്ചിരുന്നാൽ സൗജന്യദാനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനവകാശം സിദ്ധിക്കുമല്ലൊ എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ അവർ ഉത്സാഹിച്ചതാണ്. മരണപത്രിക എഴുതിക്കു ന്നതിനു ഞാൻ ശ്രമം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.

(1093-94 ൽ നടന്ന വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ കൊടുത്ത മൊഴിയിൽ നിന്നും. ഇസഡ്. എം. പാറേട്ട്, 'മാർ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നിത്യാ ക്ഷരങ്ങൾ', പേജ് 62-64)

അനുബന്ധം 24

പ. പുലിക്കോട്ടിൽ യൗസേഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് II
മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പട്ടംകൊടകൾ

	പേര്	സ്ഥാനം	ഇടവക	തീയതി	പള്ളി
1.	തോമസ്	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1868 ഒക്ടോബർ 23	പിറവം
2.	സ്കറിയാ	കശ്ശീശ	പഴഞ്ഞി	1868 ഡിസംബർ 1	പഴഞ്ഞി
3.	യൗസേഫ് (ചീരൻ)	കശ്ശീശ	പഴഞ്ഞി	1868 ഡിസംബർ 1	പഴഞ്ഞി
4.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	പറവൂർ	1869 ആഗസ്റ്റ്	പറവൂർ
5.	മത്തായി	കശ്ശീശ	കണ്ടനാട്	1869 സെപ്തംബർ 5	കണ്ടനാട്
6.	തോമ്മാ	കശ്ശീശ	ചെമ്പിൽ	1869 സെപ്തംബർ 5	കണ്ടനാട്
7.	അബ്രഹാം	കശ്ശീശ	നെച്ചൂർ	1869 സെപ്തംബർ 5	കണ്ടനാട്
8.	യോഹന്നാൻ	ശെമ്മാശൻ	രാമംഗലം	1869 ഒക്ടോബർ 9	രാമംഗലത്ത് സെൻ്റ് ജയിംസ് പള്ളി
9	യോഹന്നാൻ	കശ്ശീശ	രാമംഗലം	1869 ഒക്ടോബർ 12	രാമംഗലത്ത് പള്ളി
10.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	രാമംഗലം	1869 ഒക്ടോബർ 12	രാമംഗലത്ത് പള്ളി
11.	ഇസഹാക്ക്	കശ്ശീശ	പഴഞ്ഞി	1869 ഒക്ടടോബർ 19	പഴഞ്ഞി സെൻ്റ് മേരീസ് പള്ളി
12.	ഗീവർഗീസ്	കശ്ശീശ	പഴഞ്ഞി	1869 ഒക്ടോബർ 19	പഴഞ്ഞി പള്ളി
13.	യാക്കോബ് (ചീരൻ)	കശ്ശീശ	പഴഞ്ഞി	1870 മാർച്ച് 8	പഴഞ്ഞി പള്ളി

14.	ഗീവർഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	മുളക്കുളം	1870 മെയ് 10	മുളക്കുളം
15.	ഗീവർഗീസ്	കശ്ശീശ	മുളക്കുളം	1870 സെപ്തംബർ 27	മുളക്കുളം
16.	മത്തായി	ശെമ്മാശൻ	കുന്നക്കുരുടി	1870 ഡിസംബർ 8	മുളക്കുളം
17.	മത്തായി	കശ്ശീശ	കുന്നക്കുരുടി	1870 ഡിസംബർ 8	മുളക്കുളം
18.	മത്തായി	ശെമ്മാശൻ	ആർത്താറ്റ്	1871 ജനുവരി 15	കുന്നക്കുരുടി
19.	മാർക്കോസ്	ശെമ്മാശൻ	മുളക്കുളം	1871 ആഗസ്റ്റ് 1	മുളന്തുരുത്തി
20.	അബ്രഹാം	ശെമ്മാശൻ	മുളന്തുരുത്തി	1871 ആഗസ്റ്റ് 1	മുളന്തുരുത്തി
21.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	മാന്തുരുത്തേൽ	1871 സെപ്തംബർ 12	മാന്തുരുത്തേൽ
22.	ദാനിയേൽ	കശ്ശീശ	കോട്ടയം	1871 ഒക്ടോബർ 17	കോട്ടയം
23.	മത്തായി	ശെമ്മാശൻ	കുന്നക്കുരുടി	1871 ഒക്ടോബർ 17	കുന്നക്കുരുടി
24.	ദാനിയേൽ	ശെമ്മാശൻ	മഴുവന്നൂർ	1871 നവംബർ 16	മഴുവന്നൂർ
25.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	ആർത്താറ്റ്	1871 നവംബർ 21	നിരണം
26.	ദാനിയേൽ	ശെമ്മാശൻ	നിരണം	1871 നവംബർ 21	നിരണം
27.	അബ്രഹാം	കശ്ശീശ	കണ്ടനാട്	1871 നവംബർ 30	കണ്ടനാട്
28.	ദാനിയേൽ	കശ്ശീശ	നിരണം	1872 ജനുവരി 5	നിരണം
29.	മത്തായി	കശ്ശീശ	ആർത്താറ്റ്	1872 ഫെബ്രുവരി 9	
30.	ഏറമിയ	കശ്ശീശ	നിരണം	1872 മാർച്ച് 12	
31.	യാക്കൂബ്	ശെമ്മാശൻ	പുതുപ്പള്ളി	1872 ഏപ്രിൽ 4	
32.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	കോട്ടയം	1872 ഏപ്രിൽ 7	
33.	യാക്കോബ്	കശ്ശീശ	പുതുപ്പള്ളി	1872 മെയ് 24	
34.	യാക്കോബ്	കശ്ശീശ	നെല്ലിക്കൽ	1872 ആഗസ്റ്റ് 19	മഴുവന്നൂർ
35.	ദാനിയേൽ	കശ്ശീശ	മഴുവന്നൂർ	1872 ആഗസ്റ്റ് 19	മഴുവന്നൂർ

36.	മത്തായി	കശ്ശീശ	കുന്നക്കുരുടി	1872 ഡിസംബർ 10	
37.	യാക്കോബ്	കോറി	പരുമല	1873 ജനുവരി 18	പരുമല
38.	ഗീവർഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	ചെന്നിത്തല	1873 ജനുവരി 18	പരുമല
39.	ഗീവർഗീസ്	കശ്ശീശ	ചെന്നിത്തല	1873 ആഗസ്റ്റ് 19	ചെന്നിത്തല
40.	പൗലൂസ്	കശ്ശീശ	കണ്ടനാട്	1873 സെപ്തംബർ 2	കണ്ടനാട്
41.	പത്രോസ്	കശ്ശീശ	ചെമ്പിൽ	1873 സെപ്തംബർ 2	കണ്ടനാട്
42.	ഗീവർഗീസ്	കശ്ശീശ	ചെന്നിത്തല	1873 സെപ്തംബർ 2	കണ്ടനാട്
43.	ഇസഹാക്ക്	ശെമ്മാശൻ	കുന്നക്കുരുടി	1873	
44.	ഗീവർഗീസ്	കശ്ശീശ	അങ്കമാലി	1873	
45.	ഇസഹാക്ക്	കശ്ശീശ	കുന്നക്കുരുടി	1873	
46.	മാർക്കോസ്	കശ്ശീശ	മുളക്കുളം	1873	
47.	ദാനിയേൽ	കശ്ശീശ		1874	
48.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	നാലുന്നാക്കൽ	1874	
49.	സ്കറിയാ	കശ്ശീശ	കോട്ടയം ബർസൗമ്മ	1874 ഫെബ്രുവരി 17	
50.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	തുരുത്തിപ്പള്ളി	1874 ഒക്ടോബർ 6	പറവൂർ
51.	മത്തായി	കശ്ശീശ	തുരുത്തിപ്പള്ളി	1874 ഒക്ടോബർ 6	പറവൂർ
52.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	ആദായ് ശ്ലീഹാ	1874 ഒക്ടോബർ 6	പറവൂർ
53.	ബഹനാം	ശെമ്മാശൻ	കുന്നക്കുരുടി	1874 ഒക്ടോബർ 6	പറവൂർ
54.	പത്രോസ്	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1874 ഒക്ടോബർ 15	പിറവം
55.	കുരിയാക്കോസ്	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1874 ഒക്ടോബർ 15	പിറവം
56.	തോമ്മാ	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1874 ഒക്ടോബർ 15	പിറവം
57.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	രാമംഗലം	1874 ഒക്ടോബർ 15	പിറവം

58.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ (പുനർ)	മുളന്തുരുത്തി	1874 ഒക്ടോബർ 20	മുളന്തുരുത്തി
59.	ബഹനാം	കശ്ശീശ	കുന്നക്കുരുടി	1874 ഒക്ടോബർ 20	മുളന്തുരുത്തി
60.	അബ്രഹാം	കശ്ശീശ	കണ്ടനാട്	1874 നവംബർ 10	കണ്ടനാട്
61.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	കരിങ്ങാച്ചിറ	1875 ജനുവരി 1	കരിങ്ങാച്ചിറ
62.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ		1875 ജനുവരി 6	
63.	യൗസേഫ്	കശ്ശീശ (പുനർ)	കണ്ടനാട്	1875 ജനുവരി 8	കണ്ടനാട്
64.	യോഹന്നാൻ	കശ്ശീശ (പുനർ)	കണ്ടനാട്	1875 ജനുവരി 8	കണ്ടനാട്
65.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ (പുനർ)	കണ്ടനാട്	1875 ജനുവരി 8	കണ്ടനാട്
66.	അബ്രഹാം	കശ്ശീശ (പുനർ)	കണ്ടനാട്	1875 ജനുവരി 8	കണ്ടനാട്
67.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ (പുനർ)	കണ്ടനാട്	1875 ജനുവരി 8	കണ്ടനാട്
68.	സ്കറിയ	കശ്ശീശ	കരിങ്ങാച്ചിറ	1875 ഫെബ്രുവരി 16	കരിങ്ങാച്ചിറ
69.	തോമ്മാ	കശ്ശീശ	പാക്കിൽ	1875 മാർച്ച് 25	കോട്ടയം
70.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	കോട്ടയം	1875 മാർച്ച് 25	കോട്ടയം
71.	അബ്രഹാം	കശ്ശീശ	മുളന്തുരുത്തി	1875 ഏപ്രിൽ 27	മുളന്തുരുത്തി
72.	യൗസേഫ്	ശെമ്മാശൻ	പുത്തൻകാവിൽ	1877 ആഗസ്റ്റ് 26	തിരുവല്ല
73.	മത്തായി	കശ്ശീശ	ഓണാട്ട്	1878 ഏപ്രിൽ 27	തിരുവല്ല
74.	മത്തായി	കശ്ശീശ	ചേപ്പാട്ട്	1878 ഏപ്രിൽ 27	തിരുവല്ല
75.	യൗനാൻ	കശ്ശീശ		1878 ഏപ്രിൽ 27	തിരുവല്ല
76	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	തുമ്പമൺ	1878 ഏപ്രിൽ 27	തിരുവല്ല
77	ഏബ്രഹാം	ശെമ്മാശൻ	കോട്ടൂർ	1878 ഏപ്രിൽ 27	തിരുവല്ല
78.	തോമ്മാ	കശ്ശീശ	പള്ളം	1878 ജൂൺ 18	നീലമ്പേരൂർ
79.	യോഹന്നാൻ	കശ്ശീശ	പുതുപ്പള്ളി	1879 ഏപ്രിൽ 22	പുതുപ്പള്ളി

80.	ഏബ്രഹാം	കശ്ശീശ	കോട്ടൂർ	1879 ഏപ്രിൽ 22	പുതുപ്പള്ളി
81.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	കരവട്ട	1879 ഏപ്രിൽ 22	പുതുപ്പള്ളി
82.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	ഓമല്ലൂർ	1880 മാർച്ച് 16	ഓമല്ലൂർ
83.	മത്തായി	ശെമ്മാശൻ	മുളക്കുളം	1880 മെയ് 11	തുമ്പമൺ
84.	തോമ്മാ	ശെമ്മാശൻ	പുത്തൻകാവ്	1880 മെയ് 15	തുമ്പമൺ
85.	അലക്സന്ത്രയോസ്	കശ്ശീശ	കാരയ്ക്കൽ	1880 സെപ്തംബർ 14	പത്തിച്ചിറ
86.	യാക്കോബ്	ശെമ്മാശൻ	നീലമ്പേരൂർ	1880 സെപ്തംബർ 14	പത്തിച്ചിറ
87.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	കുറുപ്പമ്പടി	1882 ഏപ്രിൽ 25	കുറുപ്പമ്പടി
88.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	കണ്ടനാട്	1882 ഏപ്രിൽ 25	കുറുപ്പമ്പടി
89.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	കുറുപ്പമ്പടി	1882 മെയ് 2	കോട്ടയം
90.	സ്കറിയാ	ശെമ്മാശൻ	ആനപ്രമ്പാൽ	1882 മെയ് 2	കോട്ടയം
91.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	ആർത്താറ്റ്	1883	
92.	ഗീവർഗീസ്	കശ്ശീശ	ആർത്താറ്റ്	1883 ഫെബ്രുവരി 20	കുമരകം
93	പൗലൂസ്	ശെമ്മാശൻ	ആർത്താറ്റ്	1883 ഫെബ്രുവരി 20	കുമരകം
94.	ശീമോൻ	കശ്ശീശ	ആർത്താറ്റ്	1883 ഏപ്രിൽ 2	കുമരകം
95.	ശീമോൻ	കശ്ശീശ (പുലിക്കോട്ടിൽ)	പഴഞ്ഞി	1883 ഏപ്രിൽ 2	കുമരകം
96.	ചീരൻ ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	പഴഞ്ഞി	1883 ഏപ്രിൽ 2	കുമരകം
97.	മത്തായി	ശെമ്മാശൻ (പുലിക്കോട്ടിൽ)	പഴഞ്ഞി	1883 ഏപ്രിൽ 2	കുമരകം
98.	മത്തായി	കശ്ശീശ	പാമ്പാക്കുട	1883 നവംബർ 13	കൊച്ചീക്കോട്ട
99.	സ്കറിയ	കശ്ശീശ	ആനപ്രമ്പാൽ	1884 ആഗസ്റ്റ് 26	മുളന്തുരുത്തി

100.	യാക്കോബ്	ശെമ്മാശൻ	ആനപ്രമ്പാൽ	1884 ആഗസ്റ്റ് 26	മുളന്തുരുത്തി
101.	സ്കറിയാ	ശെമ്മാശൻ	വെട്ടിക്കൽ	1884 ആഗസ്റ്റ് 26	മുളന്തുരുത്തി
102.	യാക്കോബ്	ശെമ്മാശൻ	മുളക്കുളം	1884 ആഗസ്റ്റ് 26	മുളന്തുരുത്തി
103.	സ്കറിയാ	ശെമ്മാശൻ	വെട്ടിക്കൽ	1884 ഡിസംബർ 16	പിറവം
104.	യൗസേഫ്	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1884 ഡിസംബർ 16	പിറവം
105.	തോമ്മാ	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1884 ഡിസംബർ 16	പിറവം
106.	സ്കറിയാ	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1884 ഡിസംബർ 16	പിറവം
107	പൗലൂസ്	ശെമ്മാശൻ	പിറവം	1884 ഡിസംബർ 16	പിറവം
108.	അബ്രഹാം	ശെമ്മാശൻ	മുപ്പക്കുന്നു	1885 സ്വർഗ്ഗാരോഹണം	ഓമല്ലൂർ
109.	ഗീവർഗീസ് ചീരൻ	കശ്ശീശ	പഴഞ്ഞി	1886 സെപ്റ്റംബർ 21	നിരണം
110.	അബ്രഹാം	ശെമ്മാശൻ	നിരണം	1886 സെപ്റ്റംബർ 21	നിരണം
111.	അലക്സന്ത്രയോസ്	ശെമ്മാശൻ	നിരണം	1886 സെപ്റ്റംബർ 21	നിരണം
112.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	ചെന്നിത്തല	1887 ജനുവരി 18	മാവേലിക്കര
113.	പീലിപ്പോസ്	ശെമ്മാശൻ	കണ്ണൻകോട്	1887 ഫെബ്രുവരി 1	ചെങ്ങന്നൂർ
114.	യാക്കോബ്	ശെമ്മാശൻ	തുമ്പമൺ	1887 ഏപ്രിൽ 8	കരുവാറ്റ
115.	മത്തായി	ശെമ്മാശൻ	തുമ്പമൺ	1887 ഏപ്രിൽ 8	കരുവാറ്റ
116.	തോമ്മാ	കശ്ശീശാ	പുത്തൻകാവ്	1887 ഏപ്രിൽ 12	വീയപുരം
117.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശാ	ചെന്നിത്തല	1887 ഏപ്രിൽ 12	വീയപുരം
118.	ഇസഹാക്ക്	ശെമ്മാശൻ	കുറുപ്പമ്പടി	1887 ഏപ്രിൽ 12	വീയപുരം
119.	അബ്രഹാം	കശ്ശീശാ	കല്ലൂപ്പാറ	1887 ഏപ്രിൽ 19	പരുമല
120.	ലൂക്കോസ്	ശെമ്മാശൻ	കോട്ടയം	1887 സെപ്തംബർ 20	പഴയസെമിനാരി
121.	യൗസേഫ്	ശെമ്മാശൻ	റാന്നി	1887 സെപ്തംബർ 20	പഴയസെമിനാരി

122.	അബ്രഹാം	ശെമ്മാശൻ	കല്ലുശ്ശേരി	1887 സെപ്തംബർ 20	പഴയസെമിനാരി
123.	മത്തായി (മുറന്തൂക്കിൽ)	ശെമ്മാശൻ	മുളക്കുളം	1887 നവംബർ 22	വടകര
124.	കുരിയാക്കോസ്				
	(പുന്നച്ചാലിൽ)	ശെമ്മാശൻ	കണ്ടനാട്	1887 നവംബർ 22	വടകര
125.	യോഹന്നാൻ				
	(ചൊള്ളമ്പേൽ)	ശെമ്മാശൻ	വടകര	1887 നവംബർ 22	വടകര
126.	കോലാടി ദാവീദ്	ശെമ്മാശൻ	ആർത്താറ്റ്		
127.	മത്തായി				
	(പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ)	ശെമ്മാശൻ	തുമ്പമൺ	1890 ഫെബ്രുവരി 18	
128.	കുരിയാക്കോസ്				
	(പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ)	ശെമ്മാശൻ	മീനടം	1893 സെപ്തംബർ 8	
129.	യേശു	കശ്ശീശ	എടവനക്കാട്	1893 ജൂൺ 29	നിരണം
130.	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	പെണ്ണത്ത്	1893 ജൂലായ് 11	പരുമല
131.	മത്തായി				
	(പുലിക്കോട്ടിൽ)	കശ്ശീശ S/O ഐപ്പൂരു	പഴഞ്ഞി	1894 ജനുവരി 2	പഴഞ്ഞി
132.	ഇയ്യോബ് (ചീരൻ)	ശെമ്മാശൻ	ചാലശ്ശേരി	1894 ജനുവരി 2	പഴഞ്ഞി
133.	ഇയ്യോബ് (ചീരൻ)	കശ്ശീശ S/O ദാവീദ്	ചാലശ്ശേരി	1894 ജനുവരി 9	ചാലശ്ശേരി
134.	അബ്രഹാം	കശ്ശീശ		1894 ഫെബ്രുവരി 3	മാന്നാർ
135.	കുരിയാക്കോസ്	കശ്ശീശ	ചന്ദനപ്പള്ളി		പൂതൃക്ക
136.	യാക്കോബ്	കശ്ശീശ	തുമ്പമൺ	1894 ഏപ്രിൽ 21	പുത്തൻകാവ്
137.		കശ്ശീശ	അറത്തിൽ, പന്തളം	1894 ഏപ്രിൽ 21	പുത്തൻകാവ്
138.	യാക്കോബ്	ശെമ്മാശൻ	കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി	1894 ആഗസ്റ്റ് 14	പഴയസെമിനാരി

139.	പത്രോസ്	ശെമ്മാശൻ		1894 ആഗസ്റ്റ് 14	പഴയസെമിനാരി
140.	യാക്കോബ്	കശ്ശീശ	കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി	1894 ആഗസ്റ്റ് 15	പഴയസെമിനാരി
141.	പത്രോസ്	കശ്ശീശ		1894 ആഗസ്റ്റ് 15	പഴയസെമിനാരി
142.	മത്തായി	കശ്ശീശ	കുറുപ്പമ്പടി	1894 ആഗസ്റ്റ് 15	പഴയസെമിനാരി
143	പൗലൂസ്	ശെമ്മാശൻ	കുറുപ്പമ്പടി	1894 ആഗസ്റ്റ് 15	പഴയസെമിനാരി

പരുമല പള്ളി ദൈവമാതാവ്, പത്രോസ് ശ്ലീഹാ, തോമ്മാ ശ്ലീഹാ എന്നിവരുടെ നാമങ്ങളിൽ കൂദാശാപരമായ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി മദ്ബഹാകളും ത്രോണോസുകളും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സഹകരണത്തോടെ 1895 ജനുവരി 15-ന് കൂദാശ ചെയ്തു.

144.	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	നിരണം	1895 ജനുവരി 15	പരുമല
145.	പൗലോസ്	ശെമ്മാശൻ	പാമ്പാക്കുട	1895 ഒക്ടോബർ 22	
146.	ഏബ്രഹാം	ശെമ്മാശൻ	നിരണം	1895 ഡിസംബർ 25	നിരണം
147.	യാക്കോബ്	കോറൂയോ	ചെങ്ങന്നൂർ	1895 ഡിസംബർ 25	നിരണം
148	ബർസ്ലീബി	കോറൂയോ	നിരണം	1895 ഡിസംബർ 25	നിരണം
149	കുരിയാക്കോസ്	കോറൂയോ	കുറിച്ചി	1896 ജനുവരി 8	
150	സ്കറിയാ	കോറൂയോ	നീലമ്പേരൂർ	1896 ജനുവരി 16	കവിയൂർ
151	മത്തായി	കോറൂയോ	കൊളുത്താക്കൽ	1896 ജനുവരി 16	കവിയൂർ

1896 ജനുവരി 23-ന് കവിയൂർ സ്ലീബാ പള്ളി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ സഹകരണത്തിൽ കൂദാശ ചെയ്തു.

152	മത്തായി	കോറൂയോ	വെണ്ണിക്കുളം	1896 ജനുവരി 18	
153	കുരിയാക്കോസ്	കോറൂയോ	ആർത്താറ്റ്	1896 ഡിസംബർ 15	കല്ലുങ്കത്ര
154	യാക്കോബ്	ശെമ്മാശൻ	കല്ലുങ്കത്ര	1897 ജനുവരി 5	കല്ലുങ്കത്ര
155	ഗീവറുഗീസ്	ശെമ്മാശൻ	കല്ലുങ്കത്ര	1897 ജനുവരി 5	കല്ലുങ്കത്ര

156	യാക്കോബ്	കശ്ശീശ	കല്ലുങ്കത്ര	1897 ജനുവരി 6	കല്ലുങ്കത്ര
157	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	കല്ലുങ്കത്ര	1897 ജനുവരി 6	കല്ലുങ്കത്ര
158	യൗസേഫ്	കശ്ശീശ	പിറവം	1897 മാർച്ച് 9	പഴയസെമിനാരി
159	യാക്കോബ്	ശെമ്മാശൻ	മുളന്തുരുത്തി	1897 മാർച്ച് 9	പഴയസെമിനാരി
160	യൗസേഫ്	ശെമ്മാശൻ	ചെറായി	1897 മാർച്ച് 9	പഴയസെമിനാരി
161	ഗീവറുഗീസ്	കോറൂയോ	കരുവാറ്റ	1897 ജൂൺ 26	
162	സ്കറിയ	കോറൂയോ	കായംകുളം	1897 ഡിസംബർ 25	കായംകുളം
163	അലക്സന്ത്രയോസ്	കോറൂയോ	കായംകുളം	1897 ഡിസംബർ 25	കായംകുളം
164	മീഖായേൽ	കോറൂയോ	കായംകുളം	1897 ഡിസംബർ 25	കായംകുളം
165	മത്തായി	ശെമ്മാശൻ	കുറുപ്പമ്പടി	1898 മാർച്ച് 23	കുറുപ്പമ്പടി
166	യാക്കോബ്	കോറൂയോ	ആർത്താറ്റ്	1898 മാർച്ച് 23	കുറുപ്പമ്പടി
167	മത്തായി	കശ്ശീശ	കുറുപ്പമ്പടി	1899 ഫെബ്രുവരി 11	കുറുപ്പമ്പടി
168	കുരിയാക്കോസ്	കോറൂയോ	നടമേൽ	1899 ഫെബ്രുവരി 11	കുറുപ്പമ്പടി
169	യോഹന്നാൻ (പീടികയിൽ)	കശ്ശീശാ	രാമംഗലം	1899 ഏപ്രിൽ 25	കരിങ്ങാച്ചിറ
170	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശാ	മാക്കാംകുന്ന്	1899 ഡിസംബർ 12	കാട്ടൂർ
171	ഫീലിപ്പോസ്	ശെമ്മാശൻ	മതപ്പാറ	1899 ഡിസംബർ 12	കാട്ടൂർ
172	പീലിപ്പോസ്	കോറൂയോ	ഐനൂർ	1899 ഡിസംബർ 12	കാട്ടൂർ
173	ഗീവർഗീസ്	കോറൂയോ	മാവേലിക്കര	1899 ഡിസംബർ 26	
174	മത്തായി	കോറൂയോ	മാവേലിക്കര	1900 മാർച്ച് 6	കല്ലട
175	തോമ്മാ	കശ്ശീശ	കൊട്ടാരക്കര	1900 മാർച്ച് 25	കല്ലട
176	യൗനാൻ	കശ്ശീശ	കല്ലട	1900 മാർച്ച് 25	കല്ലട

177	യൗസേഫ്	കശ്ശീശ	കല്ലട	1900 മാർച്ച് 25	കല്ലട
178	ഗീവറുഗീസ്	കശ്ശീശ	ചെങ്കുളം	1900 മാർച്ച് 25	കല്ലട
179	ഇസഹാക്ക്	ശെമ്മാശൻ	പോട്ടൂർ	1900 മാർച്ച് 25	കല്ലട
180	യാക്കൂബ്	കശ്ശീശ	മുളന്തുരുത്തി	1900 ഏപ്രിൽ 18	കടമ്പനാട്
181	യൂഹാനോൻ	കശ്ശീശ	കോതനല്ലൂർ	1901 ജനുവരി 7	കണ്ടനാട്
182	യേശു	കശ്ശീശ	തുമ്പമൺ	1901 മാർച്ച് 7	കോട്ടയം
183	കുരിയാക്കോസ്	കശ്ശീശ	ആർത്താറ്റ്	1901 ഡിസംബർ 21	സെമിനാരി
184	ചുമ്മാർ	കോറൂയോ	s/o ഉതുപ്പ്, ആർത്താറ്റ്	1901 ഡിസംബർ 21	സെമിനാരി
185	ഗീവറുഗീസ്	കോറൂയോ	കോതമംഗലം	1901 ഡിസംബർ 21	സെമിനാരി
186	തോമ്മാ	കോറൂയോ	തീബേൽ	1902 ജനുവരി 8	തിരുവനന്തപുരം
187	യാക്കോബ്	മസ്മ്രോണോ	പഴഞ്ഞി	1902 മാർച്ച് 30	കൊല്ലം
188	യാക്കോബ്	കശ്ശീശ	ചെങ്ങന്നൂർ	1902 ഡിസംബർ 29	
189	മീഖായേൽ	ശെമ്മാശൻ	കായംകുളം	1903 ജനുവരി 15	കായംകുളം
190	സ്കറിയാ	ശെമ്മാശൻ	കായംകുളം	1903 ജനുവരി 15	കായംകുളം
191	അലക്സന്ത്രയോസ്	ശെമ്മാശൻ	കായംകുളം	1903 ജനുവരി 15	കായംകുളം
192	ശമുവേൽ	മ്സമ്രോനോ	കറ്റാനം	1903 ജനുവരി 15	കായംകുളം
193	ലൂക്കോസ്	മ്സമ്രോനോ	കല്ലിശ്ശേരി	1903 ജനുവരി 30	കല്ലിശ്ശേരി
194	കുരിയാക്കോസ്	മ്സമ്രോനോ	കല്ലിശ്ശേരി	1903 ജനുവരി 30	കല്ലിശ്ശേരി
195	ഗീവർഗീസ്	കശ്ശീശ	കണ്ണൻകോട്	1903 ഫെബ്രുവരി 5	കവിയൂർ
196	മത്തായി	കോറൂയോ	ഇരുവേലിപ്ര	1903 ഫെബ്രുവരി 6	കവിയൂർ
197	കുരിയൻ	മ്സമ്രോനോ	മീനടം	1903 സെപ്റ്റംബർ 22	പുതുപ്പള്ളി
198	ഗീവർഗീസ്	മല്പാൻ റമ്പാൻ കശ്ശീശ		1903 ഒക്ടോബർ 19	

199	യോഹന്നാൻ	s/o മത്തായി (കോനാട്ട്)			
		കോറൂയോ	പാമ്പാക്കുട	1903 ഡിസംബർ 21	
200	ഇസഹാക്ക്	കോറൂയോ	കോതമംഗലം	1904 മാർച്ച് 1	
201	ഗീവർഗീസ്	കോറൂയോ	ആർത്താറ്റ്	1904 ഏപ്രിൽ 12 പുതുഞായർ	പഴഞ്ഞി
202	യാക്കോബ്	കോറൂയോ	ആർത്താറ്റ്	1904 ഏപ്രിൽ 19	പഴഞ്ഞി
203	മത്തായി	കോറൂയോ	പഴഞ്ഞി	1904 ഏപ്രിൽ 19	പഴഞ്ഞി
204	പീലീപ്പോസ്	കോറൂയോ	കുഴിമറ്റം	1904 സെപ്റ്റംബർ 8	
205	അലക്സന്ത്രയോസ്	കോറൂയോ	കുഴിമറ്റം	1904 സെപ്റ്റംബർ 8	
206	ദാവീദ്	കോറൂയോ	ആർത്താറ്റ്	1904 ഒക്ടോബർ 17	കരിങ്ങാച്ചിറ
	മേപ്പാടം മാർ കുരിയാക്കോസ് പള്ളികൂദാശ			1904 ഒക്ടോബർ 24	
207	അബ്രഹാം	കോറൂയോ	താനക്കാട്ട്	1904 ഒക്ടോബർ 30	ചേപ്പാട്ട്
208	പൗലോസ്	മ്സമ്രോനോ	മഴുവന്നൂർ	1906 ഫെബ്രുവരി 6	
209	പുന്നൂസ്	കശ്ശീശ	ചെങ്ങളം	1906 മെയ് 1	പുതുപ്പള്ളി
210	യോഹന്നാൻ	കശ്ശീശ	കുറിച്ചി	1906 മെയ് 1	പുതുപ്പള്ളി
211	ദാനിയേൽ	കോറൂയോ	മഴുവന്നൂർ	1906 ജൂൺ 24	
212	അലക്സന്ത്രയോസ്	കോറൂയോ	നിരണം	1906 ജൂലൈ 30	നിരണം
213	തോമ്മാ	മ്സമ്രോനോ	കണ്ടനാട്	1906 ആഗസ്റ്റ് 29	കണ്ടനാട്
214	സ്കറിയാ	കശ്ശീശ	വാണിയാംകുളം	1906 മാർച്ച് 11	
215	അലക്സന്ത്രയോസ്	കശ്ശീശ	വാണിയാംകുളം	1906 മാർച്ച് 11	
216	സ്കറിയാ	കോറൂയോ	കാത്തനാട്	1906 സെപ്തംബർ 10	കായംകുളം
217	മത്തായി	കോറൂയോ	ചാത്തന്നൂർ	1907 ഒക്ടോബർ 28	
218	ലൂക്കോസ്	കോറൂയോ	പെരുങ്കനാട്	1907 ഒക്ടോബർ 28	

219	യൂയാക്കീം	കോറൂയോ	ചാലക്കുഴി	1907 നവംബർ 4	
220	യൗസേഫ്	മ്സമ്രോനോ		1907 ഡിസംബർ 23	കോട്ടയം
221	തോമ്മാ (പനയ്ക്കാമറ്റം)	മ്സമ്രോനോ	നിരണം	1908 ജനുവരി 15	നിരണം
222	അലക്സന്ത്രയോസ്	മ്സമ്രോനോ	നിരണം	1908 ജനുവരി 15	നിരണം
223	യൂഹാനോൻ	മ്സമ്രോനോ	മുളന്തുരുത്തി	1908 ജനുവരി 30	
224	കുരിയാക്കോസ്	കോറൂയോ	പനമ്പത്തിക്കൽ	1909 ജനുവരി 8	
225	ഗീവറുഗീസ്	കോറൂയോ	വേങ്ങൽ	1909 ജനുവരി 18	
226	കുരിയാക്കോസ്		കോട്ടയം	1909 ജനുവരി 22	

(പട്ടം ഏല്ക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികൾ കുരിശടയാളത്തിൽ ഒപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയ (മറ്റ് വിവരങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത) പത്തോളം പട്ടംകൊടകൾ കാണുന്നുണ്ട്. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പട്ടം കൊടുത്ത 13 പട്ടംകൊടകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗവേഷണം, വിവർത്തനം - ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ, ഫെബ്രുവരി 2005.)